

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 01-2753 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1169 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2018 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Γενική Συνέλευση

23-24-25 Ιουνίου 2018

NOVOTEL

Αγωνιζόμαστε για:
14χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1ο:

▶ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ-ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- ▶ Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- ▶ Οικονομικός απολογισμός οικον. έτους 2017 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2019
- ▶ Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- ▶ Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ 2ο:

▶ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2018-2019

A. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

- I. Διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση
- II. Δικαιώματα αναπληρωτών εκπαιδευτικών (εργασιακά – ασφαλιστικά)
- III. Επιμόρφωση εκπαιδευτικών

B. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Απόφαση της 87^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Δικαιώματα αναπληρωτών εκπαιδευτικών (εργασιακά - ασφαλιστικά)

Είναι σαφές ότι κυρίαρχο αίτημα της Δ.Ο.Ε. αποτελεί η άμεση πραγματοποίηση των χιλιάδων, απαραίτητων για την ομαλή λειτουργία της εκπαίδευσης, μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών, αφού τα τελευταία χρόνια και με την εφαρμογή των πολιτικών των μνημονίων παρατηρείται ραγδαία αύξηση των ελαστικών μορφών εργασίας. Οι αναπληρωτές και ωρομίσθιοι συνάδελφοί μας ζουν σε καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας και συνεχούς μετακίνησης από χρόνο σε χρόνο σε όλη τη χώρα. Οι επιπτώσεις τόσο στη ζωή τους όσο και στην ποιότητα της εκπαίδευσης, αφού δεν μπορούν να αποκτήσουν μια μόνιμη και σταθερή σχέση με τους μαθητές τους, είναι πολύ σοβαρές.

Με βάση τα παραπάνω, **αποτελεί ομόφωνη θέση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**, η οποία έχει τεθεί σε όλους τους Υπουργούς Παιδείας τα τελευταία χρόνια, **η θεσμοθέτηση ενός νομικού πλαισίου ικανού να διασφαλίσει ίσους όρους εργασίας για αναπληρωτές και μόνιμους εκπαιδευτικούς.** Θα πρέπει η πολιτεία, ως αποκλειστικά υπεύθυνη (με την εφαρμογή των πολιτικών των μνημονίων, της Ε.Ε. και του Ο.Ο.Σ.Α.) για την όλο και πιο εκτεταμένη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, να αντιληφθεί ότι το καθεστώς που διέπει τους όρους πρόσληψης και εργασίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών είναι, επιεικώς, απαράδεκτο.

Η μη ταυτόχρονη και με πολλές μορφές (ως προς την πληρωμή και το ωράριο) πρόσληψη των αναπληρωτών αποτελεί το σημείο έναρξης της εφαρμογής ανισοτήτων και αδικιών μεταξύ τους για να προχωρήσουμε στην άνιση, σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, αντιμετώπισή τους σε θέματα επιδομάτων θέσης, αναρρωτικών αδειών, αδειών μητρότητας κ.α. και των εργασιακών τους δικαιωμάτων συνολικά.

Βασικά μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση θεωρούμε ότι πρέπει να είναι τα εξής:

- Δημοσιοποίηση όλων των λειτουργικών κενών πριν γίνουν οι αιτήσεις των αναπληρωτών, με πλήρη διαφάνεια και έγκαιρη καταγραφή τους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την έγκαιρη πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών. Τα μόνα κενά είναι εκείνα που προκύπτουν έκτακτα κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, τα οποία όμως είναι πολύ λιγότερα σε σχέση με τις ανάγκες που καλύπτουν οι αναπληρωτές.
- Η πρόσληψη των αναπληρωτών να γίνεται σε όλα τα κενά στην α' φάση και για την ειδική και για τη γενική αγωγή, με εξασφάλιση των απαραίτητων πιστώσεων από τον κρατικό προϋπολογισμό για να έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν στις πρώτες περιοχές προτίμησής τους. Οι επόμενες φάσεις πρόσληψης να είναι μόνο για έκτακτα λειτουργικά κενά.
- Θεσμοθέτηση της δυνατότητας συνηπηρετήσης των συζύγων αναπληρωτών εκπαιδευτικών.
- Αλλαγή νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά επιδόματα θέσης ευθύνης αναπληρωτών εκπαιδευτικών.
- Ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των αναπληρωτών με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας τους.
- Επίδομα ανεργίας για όλους μετά τη λήξη της σύμβασής τους.
- Πλήρης εξομοίωση όλων των αδειών σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς (κανονικές, αναρρωτικές, μητρότητας, επαπειλούμενης κύησης κλπ.) με προσμέτρηση της προϋπηρεσίας και των ενσήμων, αφού για χρήση άνω των 15 ημερών αναρρωτικής άδειας παύει να προσμετράται. Επιπρόσθετα, οι εγκυμονούσες συναδέλφισσες να δικαιούνται, όπως και οι μόνιμες, άδεια επαπειλούμενης κύησης και ανατροφής κι όχι μόνο τη δυνατότητα άνευ αποδοχών.
- Τοποθέτηση αναπληρωτών, σε όλα τα λειτουργικά κενά, από τα Π.Υ.Σ.Π.Ε. (και όχι τους Δ/ντες Εκπ/σης) με βάση τη σειρά τους στους πίνακες αναπληρωτών. Άμεση κατάργηση του ενδεχομένου απόλυσης - με απόφαση των οικείων Π.Υ.Σ.Π.Ε. - των αναπληρωτών σε περίπτωση εξάντλησης της δεκαπενθήμερης αναρρωτικής άδειας λόγω ασθένειας ή προβλημάτων υγείας
- Πλήρη εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές, ίδια με των μόνιμων.
- Κατάργηση του θεσμού αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου
- Πλήρης υπολογισμός ενσήμων τις ημέρες απεργίας
- Στο νομοσχέδιο για το μεταφορικό ισοδύναμο ανθρώπων και εμπορευμάτων ως δικαιούχοι να συμπεριληφθούν όλοι οι εκπαιδευτικοί (αναπληρωτές και μόνιμοι) χωρίς καμιά εξαίρεση. Παράλληλα να ενταχθούν όλες οι νησιωτικές περιοχές που σήμερα αποκλείονται (πχ Κρήτη)

Απόφαση της 87^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

«Διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση»

Επί σειρά ετών οι Υπουργοί Παιδείας «βομβαρδίζουν» τους αδιόριστους εκπαιδευτικούς με κενές περιεχομένου εξαγγελίες μόνιμων διορισμών εφαρμόζοντας μια παρελκυστικής πολιτικής.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. όλα αυτά τα μνημονιακά χρόνια της πολιτικής των μηδενικών διορισμών, των μαζικών συγχωνεύσεων και καταργήσεων σχολείων (2011-2013), που σε συνδυασμό με τις αθρόες συνταξιοδοτήσεις των προηγούμενων ετών έχει δημιουργήσει ένα απογυμνωμένο από μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό δημόσιο σχολείο, δίνει τη μάχη για την πραγματοποίηση όλων των απαραίτητων για την εκπαίδευση, χιλιάδων διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών.

Οι μαζικές – δυναμικές κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν τον Μάρτιο ανέδειξαν, για μια ακόμη φορά, το ζήτημα αλλά τα αιτήματά μας δεν έλαβαν, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τις απαντήσεις που αρμόζουν στη σημασία τους.

Όπως έχουμε ήδη τονίσει, για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., το κομβικής σημασίας αίτημα της άμεσης πραγματοποίησης **μαζικών, μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών για το σχολικό έτος 2018-19**, αφορά αναπόσπαστο στοιχείο της κυβερνητικής πολιτικής των μνημονιακών περικοπών και χρειάζεται κεντρική κυβερνητική απάντηση.

Δεν υπάρχει, πλέον, κανένα περιθώριο ανοχής.

Διεκδικούμε:

- **Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου, σύμφωνα με τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για τη δομή της εκπαίδευσης (αριθμός μαθητών ανά τμήμα κλπ.), με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας τους ως κυρίαρχο κριτήριο διορισμού.**
- **Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όπου προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με συμβάσεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα αντίστοιχα των μόνιμων εκπαιδευτικών. Κατάργηση της ωρομισθίας, του θεσμού των Α.Μ.Ω. και της ελαστικής εργασίας.**

Απόφαση της 87^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Επιμόρφωση εκπαιδευτικών

Από τότε που ιδρύθηκε η Δ.Ο.Ε., τη δεκαετία του '20, το αίτημα για πανεπιστημιακή μόρφωση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ήταν πρώτο στις διεκδικήσεις μας. **Απαιτούσαμε και απαιτούμε** επιμόρφωση που να συνδέει τη θεωρία με την πράξη, όχι μόνο **για να αναβαθμιστεί το σχολείο, αλλά και για να γίνει η μόρφωση υπόθεση ολόκληρου του ελληνικού λαού.**

Υπογραμμίζουμε, επίσης, ότι το τετράπτυχο: **μόρφωση - επιμόρφωση - μεταπτυχιακές σπουδές - μετεκπαίδευση**, είναι ένα ενιαίο σύνολο και πρέπει από, επιστημονικής πλευράς, έτσι να αντιμετωπίζεται. Η επιμόρφωση, για μας, δεν είναι διαδικασία που αυτή καθαυτή επιφέρει αλλαγές στην αίθουσα διδασκαλίας, όσο στρατηγική που προωθεί στα σχολεία ένα περιβάλλον και μια νοοτροπία εργασίας που ευνοεί και διευκολύνει **την εκπαιδευτική αλλαγή. Μακροπρόθεσμος στόχος της επιμόρφωσης, είναι η αλλαγή του «πολιτισμού της καθημερινότητας» του σχολείου.**

Την τελευταία εικοσαετία τα επιμορφωτικά προγράμματα ήταν σχεδόν ανύπαρκτα για τους εκπαιδευτικούς. Όσα, δε, υλοποιούνταν ήταν προσαρμοσμένα, κυρίως, στα επίπεδα ενδιαφέροντος εκείνων που τα υλοποιούσαν και όχι των εκπαιδευτικών. Δεν ήταν, δε, λίγες οι περιπτώσεις που ήταν κακής ποιότητας. Επίσης πολλά ιδιωτικά προγράμματα, με ιδιαίτερα υψηλό κόστος συμμετοχής και παρακολούθησης στόχευαν στην «εκμετάλλευση» της ελπίδας αδιόριστων και αναπληρωτών συναδέλφων με την προσδοκία επιπλέον μοριοδότησης για πρόσληψη. Είναι εδραιωμένη η πεποίθηση στον εκπαιδευτικό κόσμο ότι τα προγράμματα γίνονταν κυρίως για να απορροφηθούν τα κοινοτικά κονδύλια τα οποία εξαντλούσαν τις χρηματοδοτήσεις στο επίπεδο των επιμορφωτών, χωρίς να έχει προβλεφθεί έστω και η ελάχιστη αποζημίωση για τους επιμορφούμενους οι οποίοι με τεράστιο κόστος (οικονομικό, προσωπικό, οικογενειακό) γέμιζαν τις αίθουσες, προσδοκώντας σε κάτι το ουσιαστικό, το οποίο δεν έπαιρναν.

Για τη Δ.Ο.Ε. η επιμόρφωση είναι αναπόσπαστο μέρος της επαγγελματικής διαδρομής του εκπαιδευτικού. Θα πρέπει να αποτελεί συνεχή διαδικασία που ακολουθεί τον εκπαιδευτικό σε όλη τη σταδιοδρομία του και δεν ταυτίζεται απλώς με την κάλυψη ενδεχόμενων κενών στη βασική εκπαίδευσή του. Θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και θα προσαρμόζεται στις εσωτερικές διεργασίες και προβληματισμούς του κάθε εκπαιδευτικού και στις ανάγκες του για περαιτέρω εξέλιξη.

Διεκδικούμε:

- **Εισαγωγική επιμόρφωση**, με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, η οποία θα απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς, που για πρώτη φορά πρόκειται να αναλάβουν τάξη.
- **Περιοδική επιμόρφωση**, που θα στοχεύει στη διαρκή βελτίωση της διδακτικής ικανότητας των εκπαιδευτικών και θα εκτείνεται σε όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους (τρίμηνης, εξάμηνης, ετήσιας διάρκειας με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα) ανά τακτά χρονικά διαστήματα.
- **Ενδοσχολική επιμόρφωση.**
 - Η επιμόρφωση πρέπει να γίνεται μέσα στον εργάσιμο χρόνο των εκπαιδευτικών.
 - Να γίνει προσπάθεια η επιμόρφωση να γίνεται με μετακίνηση των επιμορφωτών και όχι των επιμορφούμενων.
 - Να υπάρχει διαρκής διαδικασία αποτύπωσης των επιμορφωτικών αναγκών των εκπαιδευτικών που θα υπηρετεί ως βάση στον σχεδιασμό των επιμορφωτικών δράσεων.
 - Χρήση και μεικτών μοντέλων επιμόρφωσης που θα συνδυάζουν δια ζώσης και εξ' αποστάσεως διαδικασίες με τη χρήση σύγχρονων και ασύγχρονων εργαλείων τηλεκπαίδευσης.
 - Επιμορφωτικές δυνατότητες που να καλύπτουν το σύνολο των εκπαιδευτικών της Π.Ε. χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις.
 - Στοχευμένη επιμόρφωση, με την υλοποίηση ειδικών-εξειδικευμένων επιμορφωτικών προγραμμάτων ανάλογα με τις επιμορφωτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, με την επιστημονική συνδρομή των Παιδαγωγικών Τμημάτων των Πανεπιστημίων.
 - Να δημιουργηθεί ανοιχτό μητρώο πιστοποιημένων επιμορφωτών το οποίο θα ανανεώνεται διαρκώς. Οι επιμορφωτές να προέρχονται, κυρίως, από το χώρο της μάχιμης εκπαίδευσης (εκπαιδευτικοί της πράξης με αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα, κλπ.), έτσι ώστε η επιμόρφωση να συνδυάζει το θεωρητικό υπόβαθρο με την πρακτική εφαρμογή στη σχολική τάξη.
 - Να υπάρχει πλήρης διαφάνεια σε όλες τις διαδικασίες της επιμόρφωσης (ένταξη στο μητρώο, επιλογή επιμορφωτών, αμοιβές, επιλογή συμμετεχόντων εκπαιδευτικών κλπ.).
 - Να καλύπτονται όλα τα έξοδα κίνησης των εκπαιδευτικών (οδοιπορικά, έξοδα διαμονής, κλπ).
 - Να υπάρξει πρόβλεψη για δυνατότητα συμμετοχής όλων των εκπαιδευτικών στις επιμορφωτικές δράσεις (ιδιαίτερα σε αυτές με μεγάλη χρονική διάρκεια).
- Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, **με νέα μορφή και προσανατολισμό που θα διαμορφωθούν μετά από διάλογο στο εσωτερικό του Κλάδου** – σε όλα τα Πανεπιστημιακά Παιδαγωγικά Τμήματα Δημοτικής και Προσχολικής Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής - με δυνατότητα συμμετοχής όλων των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.
- Δυνατότητα δωρεάν πρόσβασης των εκπαιδευτικών σε μεταπτυχιακά προγράμματα που έχουν σχέση με το αντικείμενό τους.
- Επανέναρξη της χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών σε όσους παρακολουθούν μεταπτυχιακά και διδακτορικά προγράμματα σπουδών.

Ψήφισμα 87^{ns} Γενικής Συνέλευσης

Να σταματήσει η δίωξη σε βάρος των αιρετών και των μελών του Π.Υ.Σ.Π.Ε. Καρδίτσας

Αθήνα 23/6/2018

Στις 26 Ιουνίου εκδικάζεται στο Εφετείο Λάρισας η έφεση των αιρετών και των μελών του Π.Υ.Σ.Π.Ε. Καρδίτσας κατά της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης (για παράβαση καθήκοντος) εξ αιτίας της βαθμολογίας που αφορούσε υποψήφιο Διευθυντή κατά τη διαδικασία των Επιλογών Διευθυντών Σχολικών Μονάδων του 2011 .

Θεωρούμε αδιανόητη την ποινικοποίηση της συμμετοχής στα υπηρεσιακά συμβούλια και την έκφραση γνώμης σε αυτά (κάτι που γίνεται με βάση τις σχετικές διατάξεις νόμου), ζητούμε την αθώωση και την άμεση ανάκληση οποιασδήποτε δίωξης των συναδέλφων αιρετών και των μελών του Π.Υ.Σ.Π.Ε. Καρδίτσας.

Η 87η Γενική Συνέλευση εκφράζει την αμέριστη συμπαράσταση και στήριξη της στους αιρετούς και στα μέλη του Π.Υ.Σ.Π.Ε. Καρδίτσας.

Η 87η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.

Απόφαση της 87^{ns} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 23/6/2018

Η 87η Γενική Συνέλευση εξουσιοδοτεί το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να κηρύσσει απεργιακές κινητοποιήσεις κάθε μορφής το συνδικαλιστικό έτος 2018-2019 για όλα τα θέματα .

Η 87η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.

**Τοποθετήσεις μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε -
Ομιλίες προσκεκλημένων -
Κριτική πεπραγμένων - Ενημέρωση Αιρετών**

Δευτερολογία **Θανάση Κικινή** Προέδρου Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Λοιπόν, συνάδελφοι, επειδή όταν παίρνουμε το λόγο και αρχίζουμε την επιχειρηματολογία παρασυρόμαστε, θα ξεκινήσω ανάποδα γιατί θα το ξεχάσω στο τέλος. Ξεκινώ από τις ευχαριστίες.

Λοιπόν, θέλω να ευχαριστήσω καταρχήν όλους όσους έκαναν κριτική στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, με όποιο τρόπο και αν έγινε αυτή, γιατί θεωρώ ότι είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της δημοκρατίας μέσα στον κλάδο. Μπορεί να πονούν πολλές φορές αυτά που ακούγονται, μπορεί ο καθένας να τα εκλαμβάνει διαφορετικά, είναι όμως βασικό στοιχείο της δημοκρατικής μας λειτουργίας.

Να ευχαριστήσω όλους όσους είναι εδώ παρόντες και ξέρουμε ότι το πρόγραμμα που βγάλαμε με τη συνεχή παρουσία είναι πολύ δύσκολο, αλλά έχει την αξία του για να γίνεται ουσιαστικός διάλογος. Να ευχαριστήσω πάνω απ' όλα για τη λειτουργία της Ομοσπονδίας όλο το κομμάτι δουλειάς που εδώ δεν φαίνεται, δηλαδή, τη νομική σύμβουλο τη γραμματεία, το οικονομικό τμήμα, και της καθαριότητας της Ομοσπονδίας γιατί έχει σημασία στις εποχές που ζούμε να ευχαριστούμε τον κάθε εργαζόμενο όταν τα πάντα απειλούνται, ακόμη και τους ανθρώπους οι οποίοι μας βοηθούν, που έχουν κάποια ιδιαίτερα προβλήματα αλλά η Ομοσπονδία τους κρατάει κοντά της και δεν χρειάζεται να πω ονόματα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι όλοι μαζί αποτελούμε μια κοινότητα. Ξεκινάω έτσι γιατί νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να δούμε και στη συνέχεια, αλλά πριν μπω τώρα στο κύριο μέρος της δευτερολογίας, θα πω κάτι ξένο, που δεν έχει να κάνει με τη δευτερολογία αλλά που ο Τάσος ο Γκαραγκάνης όταν τοποθετήθηκε μου το ξύπνησε και επειδή κουβέντα πολλή γίνεται αυτές τις μέρες γι' αυτό.

Είπε ο Τάσος σχετικά με το Μακεδονικό, ξεκινάω από κει, για να το ξεχωρίσω απ' τη δευτερολογία την υπόλοιπη. Είπε ο Τάσος, λοιπόν, ότι στην ίδια γραμμή κινήθηκαν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, από το 1949 και δώθε, και δεν μπορούν να μας κουνούν το δάκτυλο, θα προσθέσω εγώ, με μόνη εξαίρεση βέβαια την κυβέρνηση Καραμανλή του 2009 που δεν κινήθηκε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, αλλά αυτό είναι ζήτημα εκτίμησης.

Συνάδελφοί μου, κανένας κομματικός συνδυασμός, λοιπόν, δεν μπορεί να μας κουνάει το δάκτυλο, συμφωνούμε. Εδώ μέσα δεν είμαστε για να παλέψουμε και γι' αυτό το θέμα, για το αν έκαναν σωστούς χειρισμούς οι κυβερνήσεις, αλλά επειδή η Διδασκαλική Ομοσπονδία πάντοτε έχει ιδιαίτερη ευαισθησία για θέματα που αφορούν και άλλους λαούς, πέρα από τον δικό μας και την υπεράσπιση των δικαίων τους.

Θέλω ξεκινώντας να θέσω αυτό το ερώτημα: ως λαός, ως ιστορική παρουσία σε αυτό τον τόπο, με βασανισμένη ιστορική πορεία, με ματωμένη ιστορική πορεία, με κατακτητές που μας διέλυσαν κυριολεκτικά αλλά με ιστορική παρουσία αιώνων, χιλιετηρίδων σε αυτό τον τόπο, έχουμε το δικαίωμα να λέμε ότι ο χώρος αυτός μας ανήκει; Ότι κανείς δεν μπορεί να πάρει τη γλώσσα μας, κανείς δεν μπορεί να πάρει τα εδάφη μας, ότι η Μακεδονία είναι ένας όρος που ανήκει στην Ελλάδα, το ίδιο και η γλώσσα της και ο χαρακτηρισμός της, ότι δεν μπορούν άλλοι λαοί να οικειοποιηθούν αυτά τα οποία είναι δικά μας; Είναι εθνικισμός να το λέμε αυτό; Ή είναι κάτι το αυτονόητο;

Εμείς ως λαός έχουμε το δικαίωμα να το υπερασπιστούμε; Και επειδή άκουσα πολλές τοποθετήσεις, εδώ δεν ήρθαμε να υπερασπιστούμε πολιτικές κυβερνήσεων. Εμείς όταν τοποθετούμασταν νομίζω ότι πρέπει να τοποθετηθούμε σαν Έλληνες εκπαιδευτικοί που ζούμε και βιώνουμε σε αυτόν τον ταλαιπωρημένο τόπο.

Πάμε τώρα στην ουσία. Να κάνουμε την αποτίμηση και την ανατροφοδοτική αξιολόγηση της λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου.

Λοιπόν, κάνουμε λάθη, συνάδελφοί μου; Έχει κάνει λάθη και το Διοικητικό Συμβούλιο, το συνδικαλιστικό κίνημα διαχρονικά, η Διδασκαλική Ομοσπονδία συγκεκριμένα; Σαφώς και έχει κάνει και αν δεν το αναγνωρίζουμε έχουμε πρόβλημα.

Βασικό της λάθος; Η περιχαράκωση πίσω από τις ιδεοληψίες μας. Μιλώ για όλους. Το να ερχόμαστε εδώ μέσα και να μεταφέρουμε τα δεινά, τα κακώς κείμενα του κομματισμού. Το να συμπεριφερόμαστε λες και είμαστε βουλευτές συγκεκριμένων κομμάτων που υπερασπιζόμαστε

στο πλαίσιο κομματικής πειθαρχίας το κάθε τι που λέμε. Είναι ένα δομικό λάθος του συνδικαλιστικού κινήματος; Νομίζω ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι είναι.

Ακούω εδώ και χρόνια πολλές φορές, απ' όλους τους χώρους, να υπερασπίζονται πολιτικές κομμάτων. Όλοι μας έχουμε ιδεολογική ταυτότητα και καλά κάνουμε και την έχουμε. Κανένας όμως από μας εδώ δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι υπερασπιστής κομματικών εντολών, το κυριότερο, μεταφορέας κομματικών εντολών και κομματικών αποφάσεων. Νομίζω ότι είναι κάτι που θα πρέπει να το συμφωνήσουμε. Έχει αξία να το συμφωνήσουμε.

Δεύτερον: Θα μου επιτρέψετε, επειδή το είπα και στο Διοικητικό Συμβούλιο και επειδή, ως μέλη παρατάξεων, καθόμαστε και τσακωνόμαστε πολλές φορές για το σε ποιες θέσεις θα μπουν τα πανό μας. Θα πείσει ο ένας τον άλλον εδώ μέσα με τα πανό του για το τι ακριβώς συμβαίνει; Δεν νομίζω. Και το τι ακριβώς θα ψηφίσει; Μπορούμε να ξεφύγουμε λίγο από τη λογική των νηπίων της προσχολικής αγωγής για την οποία τόσο λόγο έχουμε κάνει; Είναι δομικό λάθος.

Υπάρχουν λάθος σημεία στις αποφάσεις του κλάδου; Βεβαίως και υπάρχουν λάθη στις αποφάσεις του κλάδου διαχρονικά. Παράδειγμα, επειδή έγινε κουβέντα στην αξιολόγηση για τη σύνδεση που έκανε πάντοτε ο κλάδος με την επιλογή των στελεχών. Ναι, ήταν λάθος, νομίζω πρέπει να το ομολογήσουμε. Μπορεί να το βλέπαμε υπό άλλο πρίσμα εκείνες τις εποχές. Ήταν λάθος να μπερδεύουμε το καθαρά εκπαιδευτικό κομμάτι που είναι η δουλειά μας με το διοικητικό κομμάτι στη διάσταση της εκπαιδευτικής αξιολόγησης. Είναι τεράστιο λάθος και αποδεικνύεται και από τις διατάξεις αυτού εδώ του νόμου που ψηφίστηκε πριν από λίγο καιρό στη Βουλή.

Είναι λάθος το να παίρνουμε αποφάσεις με βάση τα αυτιά θα χαιδέψουμε. Και θα το πω και ως κατηγορηθώ και θα το πω από την αρχή. Έχουμε ως απόφαση για τους διορισμούς, διορισμός όλων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει όλοι αυτοί οι συνάδελφοι οι οποίοι εργάζονται έστω και με μία μέρα σύμβασης να δουλέψουν. Ερώτηση: αν αύριο όλοι κληθούν να προσληφθούν με ποιον όρο θα τοποθετηθούν; Θα πάνε όλοι στην ίδια θέση; Στην ίδια περιοχή; Ή πρέπει να κάσουμε και να δούμε όχι τη λογική που θα βάλει μεθαύριο, γιατί θα την βάλει η κυβέρνηση, αλλά τη λογική στήριξης μιας εμπειριστατωμένης θέσης που θα προσπίσει το δικαίωμα αυτών που, για παράδειγμα δουλεύουν 17 χρόνια αναπληρωτές στην ειδική αγωγή; Και μιλάω, σαφώς, για την προϋπηρεσία.

Πρέπει νομίζω να ανοίξουμε λίγο τα μάτια μας. Και είναι απαραίτητο να το κάνουμε αυτό.

Γιατί, δυστυχώς, εδώ μέσα λειτουργούμε πάρα πολλές φορές απόλυτα προσηλωμένοι μόνο στο τι λέει ο καθένας από μας ή ομάδες εξ ημών, δίχως να λαμβάνουμε υπόψη

μας τι συμβαίνει γύρω μας. Είναι σοβαρά επικίνδυνο αυτό και πρέπει να το δούμε.

Και σαφώς, Βασίλη Αρβανίτη, είχες δίκιο όταν είπες προηγουμένως ότι εδώ μέσα πάρα πολλές φορές γίνεται απολογισμός παραταξιακών διαγκωνισμών. Και είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Είναι ένα μεγάλο πρόβλημα να ξεφύγουμε από τις κακοδαιμονίες, να κατακτήσουμε την ωριμότητα και να λειτουργούμε για τον κλάδο.

Είναι κομβικό, νομίζω, να δηλώσουμε αν όλοι αληθινά θέλουμε ένα σοβαρό συνδικαλιστικό κίνημα να το δηλώσουμε με πράξεις, όχι με λόγια, εκτός αν επιθυμούμε ένα κίνημα θνησιγενές και διασπασμένο. Ένα κίνημα που πολλοί εδώ μέσα ομολόγησαν ότι αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα μη αναγνώρισης από τους ίδιους τους συναδέλφους και οι έφημες Γενικές Συνελεύσεις μας το λένε αυτό.

Είναι πολύ εύκολο να πούμε: φταίνε αυτοί, φταίνε οι άλλοι. Είναι πάρα-πάρα πολύ εύκολο. Είναι πολύ εύκολο και πολύ επικίνδυνο να βλέπει ο καθένας μας μόνο το δικό του χώρο.

Μπορούμε να πάμε παρακάτω; Δεν είναι πρωτοφανές, άλλωστε, ότι αυτοί που επενδύουν σε λογικές καθαρών ομάδων και χωριστών κινητοποιήσεων και αγώνων έχουν ως πρότυπο πολλά ευρωπαϊκά συνδικάτα, πιθανόν και ως μην το έχουν συνειδητοποιήσει, γιατί δεν ξέρω αν έχετε συνειδητοποιήσει ότι στην Ελλάδα έχουμε την πολυτέλεια, στη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος και στην ΟΛΜΕ αντίστοιχα, να εκφράζονται και να συνυπάρχουν όλοι οι συνδικαλιστικοί χώροι, όλες οι ιδεολογίες. Δεν συμβαίνει πολύ συχνά στην Ευρώπη, την οποία την κατηγορούμε για διάφορα, γι' αυτό όμως δεν την έχουμε κατηγορήσει αλλά αντίθετα πάμε να πετύχουμε με τη στάση μας. Τα χωριστά, κομματικού χαρακτήρα συνδικάτα, που έχουν αντικρουόμενες επιδιώξεις και κάνουν πολύ πιο εύκολη τη λειτουργία των κυβερνήσεων.

Θέλουμε, λοιπόν, να υπερασπιστούμε τη λειτουργία της Ομοσπονδίας; Αυτό είναι το βασικό πρόταγμα θεωρώ που πρέπει να δούμε ξεκινώντας και την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά.

Άκουσα ότι πανηγυρίσαμε ως Προεδρείο για την προσχολική αγωγή. Θα τα πω παρακάτω όταν θα μιλήσω για το τι ακριβώς κάναμε με την προσχολική αγωγή, αλλά, συνάδελφοί μου, κοιτάξτε να δείτε. Ζούμε σε μια εποχή που ο κόσμος μας, η πρωτοβάθμια εκπαίδευση και η εκπαίδευση συνολικά έχει χάσει τη γη κάτω απ' τα πόδια της. Θέλετε να μιλήσουμε για μισθούς; Θέλετε να μιλήσουμε για συντάξεις; Θέλετε να μιλήσουμε για εργασιακά δικαιώματα; Θέλετε να μιλήσουμε για σχολεία; Για τι θέλετε να μιλήσουμε;

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον το να πετυχαίνεις τη θεσμοθέτηση, ενός τόσο σημαντικού αιτήματος χρόνων, είναι νίκη. Όχι για να πανηγυρίσεις, αλλά να το βάλεις για πα-

ρακαταθήκη παρακάτω. Εδώ μέσα δεν είμαστε σε ποδοσφαιρικό χώρο, δεν πανηγυρίζουμε, βάζουμε βάσεις για το μέλλον. Και νομίζω ότι αυτό πρέπει να το δούμε ως βασικό στοιχείο της λειτουργίας μας.

Η πορεία αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου ξεκίνησε ένα χρόνο πριν με τη συγκρότησή του σε σώμα. Είπε ο Γραμματέας και έτσι είναι, ότι είναι ιστορικά πρωτοφανές για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία 4 παρατάξεις να συνυπάρχουν στο Προεδρείο. Ειπώθηκε προηγουμένως ότι υπάρχουν δύο αντιλήψεις για το πώς λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα. Ναι, υπάρχουν δύο αντιλήψεις. Υπάρχει η αντίληψη που λέει ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε σημεία και να λειτουργήσουμε όλοι μαζί ή όσοι, τέλος πάντων, το συναποφασίζουμε, για να πάμε πιο μπροστά την Ομοσπονδία ή αντίθετα αποφασίζουμε να βάλουμε μπροστά το τι μας χωρίζει και να μην τα βρούμε ποτέ.

Άκουσα κάποιον ομιλητή να λέει: τα βρήκε ο τάδε με τον τάδε, τα βρήκε ο άλλος με τον άλλον. Ναι, να τα βρούμε. Να τα βρούμε για να κερδίσουμε ατομικά; Να τα βρούμε για να κερδίσουμε παραταξιακά; Ή για να τα βρούμε για να κερδίσει ο κλάδος; Δεν νομίζω ότι είναι και τόσο κατακριτέο. Για να τα δούμε και από την άλλη πλευρά.

Και, συνάδελφοί μου, κοιτάξτε να δείτε, 4 παρατάξεις αποφάσισαν κόντρα σε όσα κάνουμε συνήθως εδώ μέσα να συγκροτήσουν ένα Προεδρείο. Σημαίνει ότι ταυτίστηκαν στις ιδεολογικές τους και πολιτικές τους επιδιώξεις; Σαφέστατα και όχι. Ταυτίστηκαν σε μία βασική επιδίωξη. Το να προσπαθήσουν να παρθούν όσο περισσότερες αποφάσεις γίνεται από μεγαλύτερο μέρος του κλάδου. Και αυτό είναι αναμφισβήτητα θετικό.

Όμως, συνάδελφοί μου, αυτό δεν σημαίνει ότι αυτοί που έμειναν απέξω από το Προεδρείο δεν βοήθησαν. Γιατί, για να λέμε και αλήθειες, μια καταγραφή των αποφάσεων που πάρθηκαν απ' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο μέχρι και την περασμένη βδομάδα, δείχνει ότι από 101 αποφάσεις περίπου, 41 απ' αυτές ήταν ομόφωνες. Υπάρχουν άπειροι συνδυασμοί αποφάσεων που έχουν ψηφιστεί από διάφορες δυνάμεις. Και η απόφαση, μία βέβαια, που είναι από ΔΑΚΕ - Παρεμβάσεις - ΠΑΜΕ. Είναι σημαντικό το ότι πάρθηκε και αυτή. Συνάδελφοί μου, δεν είναι έγκλημα, είναι δημοκρατία.

Είναι πρόβλημα το ότι δεν πάρθηκαν αποφάσεις για σημαντικά ζητήματα, ακούστηκε εδώ μέσα και δικαίως ακούστηκε. Ναι, το Διοικητικό Συμβούλιο δεν εξέφρασε άποψη για το Προεδρικό Διάταγμα 79 και είναι μεγάλο πρόβλημα το ότι δεν το έκανε. Δεν εξέφρασε, επίσης, άποψη που να αποτυπώνεται σε κείμενο για το τελευταίο σχέδιο νόμου που κατέληξε στον νόμο για τις δομές.

Υπήρξε μία συμφωνία επί της αρχής για κάποια θέματα, όμως δεν κατέληξε ποτέ σε μια τελική απόφαση. Ήταν καλό αυτό; Εξυπηρέτησε την ιδεολογική μας καθαρότητα; Ή στερήσε από τον κλάδο τη δυνατότητα να παλέψει σωστά γι' αυτά τα ζητήματα; Νομίζω ότι μάλλον το δεύτε-

ρο συνέβη. Άρα λοιπόν, ναι, αυτό είναι πρόβλημα, όχι οι αποφάσεις που πάρθηκαν και ας μην το ξέρουν όλοι ότι πάρθηκαν και τόσες ομόφωνες.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, λοιπόν, ολόκληρο, με όλες του τις διφωνίες, έδωσε θεωρώ και δίνει, ναι, Γιώργο Γαλάνη, σωστά το είπες, τον αγώνα εδώ και 25 χρόνια για το δημόσιο σχολείο. Και επειδή άκουσα με λύπη μου μια τοποθέτηση εδώ μέσα που αποδομούσε αυτό, δηλαδή το αν πρέπει και αξίζει να δώσουμε τον αγώνα για το δημόσιο σχολείο κάτω από το συγκεκριμένο πλαίσιο, νομίζω ότι είναι κομβικό να αποφασίσουμε: Θέλουμε ή δεν θέλουμε να δώσουμε τον αγώνα για το δημόσιο σχολείο; Ή θα περιμένουμε να αλλάξουν οι όποιες πολιτικές συνθήκες για να τον δώσουμε κάποια στιγμή αυτόν τον αγώνα; Τον αγώνα για το δημόσιο σχολείο αν πραγματικά πιστεύουμε σε όλα αυτά που γράφουμε στα πανό εδώ μέσα, πρέπει να τον δίνουμε καθημερινά και τον δίνουμε, εγώ πιστεύω, όλοι μας εδώ και 25 χρόνια.

Έχει μεγάλη σημασία, λοιπόν, να πάψει η διπλή γλώσσα και η διπλή στάση. Προς τα έξω κάποιοι εμφανίζουν τη Δ.Ο.Ε. ως ένα πουλημένο συνδικάτο. Ένα συνδικάτο το οποίο είναι κυβερνητικό. Αλήθεια, ρε συνάδελφοι, αυτό πια είναι μαγικό, έτσι; Ήταν η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση ήμουν κυβερνητικός συνδικαλιστής. Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, είμαι κυβερνητικός συνδικαλιστής. Πόσες κομματικές ταυτότητες έχω; Καταλήξτε επιτέλους, ρε παιδιά. Προς τα μέσα βέβαια και καλό είναι αυτό μπορούμε και συνεννοούμαστε, μπορούμε και αποφασίζουμε, αλλά μην το μάθουν οι δικοί μας και μας τραβήξουν το αυτί.

Κρατάω, λοιπόν, τα θετικά, συνάδελφοί μου, ότι έστω και κρυφά από τις αγκυλωτικές πιέσεις, στην πράξη όλοι επιθυμούμε και νομίζω ότι πρέπει να το κρατήσουμε βγαίνοντας από δω αύριο, το ίδιο. Να βγουν αποφάσεις που να υπερασπίζονται τις διεκδικήσεις του κλάδου. Και αυτό είναι το σημαντικό.

Με ποιο τρόπο; Με κάθε τρόπο. Ακούστε, συνάδελφοι, η καραμέλα της αγωνιστικής μειοδοσίας της Δ.Ο.Ε. έχει λιώσει εδώ και πάρα πολύ καιρό. Ο αγώνας έχει πολλές μορφές. Το επιβάλλει και η εποχή που ζούμε και το ξέρετε πάρα πολύ καλά όλοι. Το να λέμε σε έναν οικονομικά λεηλατημένο κλάδο ότι η μοναδική λύση για να μπορέσει να αγωνιστεί είναι ο αγώνας διάρκειας ή οι πολυήμερες απεργίες, είναι όχι μόνο μια αυταπάτη την οποία δεν μπορούμε να την τρέφουμε, μακάρι να μπορούσαμε να το πετύχουμε και μακάρι να το καλλιεργήσουμε, αλλά καταντάει και επικίνδυνο. Γιατί όταν ένας κλάδος το βάζει ως πρόταγμα και δεν μπορεί να το φέρει σε πέρας τις περισσότερες φορές οδηγείται στην απεργοσπασία τελικά, ακόμα και για τις μικρότερες μορφές.

Κατηγορείται το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. επειδή παίρνει αποφάσεις για τρίωρη και τρίωρη στάση. Ναι, τρίωρη και τρίωρη κάνουν 24ωρη, άλλοι θα χρειαστεί να την κάνουν, άλλοι δεν θα την κάνουν, πού το κακό; Τι μας εν-

διαφέρει; Η καταγραφή; Που πιστέψτε με δεν την θέλουμε την καταγραφή. Ας θυμηθούμε τις πολυήμερες απεργίες που στο τέλος ξέφτισαν. Τι θέλουμε όμως; Θέλουμε τον κόσμο στους δρόμους ή δεν τον θέλουμε; Θέλουμε επιτυχία στους αγώνες ή δεν το θέλουμε; Θέλουμε επιτυχημένες συγκεντρώσεις ή δεν τις θέλουμε; Θέλουμε να διεκδικήσουμε σοβαρά και σωστά ή θέλουμε τον κάθε Υπουργό να ανοίγει την κουρτίνα του γραφείου του και να λέει: πού είναι ο κόσμος σας;

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αγωνίζεται με καθαρά συνδικαλιστικά μέσα, με επιστημονικά μέσα, γιατί και αυτά είναι όπλο στον αγώνα μας και με νομικά μέσα. Αλλά προσέξτε, επειδή ακούστηκε και αυτό προηγουμένως και ακούστηκαν και διάφορες προτάσεις για Νομική Υπηρεσία. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε και γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις που στηρίζουν τη Διδασκαλική Ομοσπονδία στο έργο της. Είναι πολύ επικίνδυνο όμως να κάνουμε στροφή βάζοντας μπροστά μόνο τη δικηγόρο μας. Είναι πάρα πολύ επικίνδυνη η λογική γιατί ακούστηκε και αυτή η πρόταση εδώ μέσα και πρέπει να την προσέξουμε.

Το σημαντικό είναι το κάθε τι να το χρησιμοποιούμε ως όπλο στη συνδικαλιστική μας δράση και μέχρι εκεί. Και αυτό το κάνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Συνάδελφοί μου, ναι, αγώνας είναι και το να πάρεις απεργιακή κινητοποίηση, αγώνας είναι και το να κάνεις συγκέντρωση απόγευμα χωρίς απεργία, αγώνας είναι και το να κάνεις ευρύτερη γνωστοποίηση των αιτημάτων σου παντού, αγώνας είναι να πας και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και να υπερασπιστείς τα δικαιώματα του κλάδου, αγώνας είναι να τα πεις και στην τηλεόραση και οπουδήποτε, γιατί άκουσα εδώ μέσα ότι η Ομοσπονδία, λέει, κάνει αγώνες ίσα για να βγει στις κάμερες. Ρε φίλε Αντώνη, που το είπες αυτό το πράγμα, δεν κάνει τους αγώνες για να βγει στις κάμερες κανένας νομίζω. Τους κάνει τους αγώνες ακόμη και στις κάμερες για να κάνει αισθητική την παρουσία του κλάδου. Κάποτε λέγαμε: δεν μας παίζουν τα κανάλια. Τώρα θα πούμε: γιατί μας παίζουν τα κανάλια; Ας αποφασίσουμε τι θέλουμε τελικά.

Και πάμε τώρα στο τι και αν πέτυχε αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, αφού κάνουμε την αποτίμησή μας. Πέτυχε το δεύτερο έτος της προσχολικής αγωγής, την υποχρεωτική προσχολική αγωγή; Την πέτυχε, επαναλαμβάνω, σε θεσμοθέτηση. Την πέτυχε. Ναι, την πέτυχε, ήταν δική του επιτυχία. Δεν μας το χάρισε κανένας.

Ο Άγγελος ο Γαβριελάτος, ο εκπρόσωπος της EDUCATION INTERNATIONAL στο συνέδριο για την προσχολική αγωγή που έγινε στη Θεσσαλονίκη, είπε επί λέξει ότι αυτό που πέτυχε η Διδασκαλική Ομοσπονδία είναι κάτι που πραγματικά δεν συναντάται σε μεγάλη συχνότητα, ούτε στην Ευρώπη, ούτε στον υπόλοιπο κόσμο. Στα δάκτυλα του ενός χεριού μετριούνται οι χώρες που έχουν υποχρεωτική προσχολική αγωγή δίχρονη και μία απ' αυτές είναι η

Ελλάδα, ύστερα από τον αγώνα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Ήταν αυτό το οποίο θέλαμε; Σαφέστατα και δεν ήταν αυτό το οποίο θέλαμε. Θα θέλαμε άμεση θεσμοθέτηση εδώ και τώρα. Προσέξτε όμως την κριτική που γίνεται. Απεμπόλησε λέει η Διδασκαλική Ομοσπονδία το εδώ και τώρα της άμεσης θεσμοθέτησης. Οι ίδιοι που το λένε αυτό κατηγορούν αυτούς που πήγαν στις τριμερείς επιτροπές και ψήφισαν υπέρ της εφαρμογής της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής γιατί δεν υπήρχαν, λέει, οι συνθήκες, οι κτιριακές συνθήκες για να γίνει.

Συνάδελφοί μου, συγγνώμη, αλλά είναι τρελό. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να την πετύχουμε τη δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση; Το 2006 όταν πήραμε το ένα έτος υποχρεωτικότητας είχαμε τις κτιριακές υποδομές; Δεν τις είχαμε, συνάδελφοί μου, τις κτιριακές υποδομές. Τα επόμενα χρόνια ακολούθησε ένας οργανισμός ανοικοδόμησης κτιρίων σχολικών. Αυτό πρέπει να παλέψουμε, λοιπόν. Να πιέσουμε σε κάθε κατεύθυνση για να έχουμε κτίρια για να εφαρμοστεί έστω αυτή η κολοβή ή καλύτερα, η σταδιακή, υποχρεωτικότητα των τριών ετών.

Τι έβαλε ως όρο προς το Υπουργείο η Διδασκαλική Ομοσπονδία; Στους Δήμους που εφαρμόζεται να μην δοθούν κουπόνια στις οικογένειες. Έγινε αυτό; Ναι, έγινε αυτό. Θα πρέπει να το κρύψουμε γιατί είναι πανηγυρισμός ή γιατί το πιστώνεται η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Προσωπικά, δεν έχω κανένα τέτοιο κόμπλεξ, συνάδελφοί μου. Δεν το πιστώνεται καμία κυβέρνηση, το πιστώνεται ο κλάδος που αγωνίστηκε γι' αυτό, το πιστώνεται και το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και μακάρι να μπορέσει να πιστωθεί ακόμη περισσότερα.

Και ναι, είναι μορφή δράσης και μορφή αγώνα και οι ημερίδες και τα συνέδρια, γιατί γνωστοποιούν παντού τα ζητήματα, γιατί δίνουν τέτοια ευρύτητα και δίνουν και λόγο συμμετοχής σε τόσο κόσμο και ας το ομολογήσουμε για να το δούμε, μπορεί να μην μου αρέσει ούτε εμένα που το λέω, αλλά συγκεντρώνουν περισσότερο κόσμο από τις Γενικές μας Συνελεύσεις. Αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει σχετικά με το τι πρέπει να αλλάξουμε και στη γλώσσα μας και στην τακτική μας όταν απευθυνόμαστε προς τους συναδέλφους.

Πρόγραμμα Ι.Ε.Π. Το αναφέρω όχι γιατί αφορά όλη την Ελλάδα, αλλά γιατί ακούστηκαν πάρα πολλά εδώ μέσα και πρέπει να το πω. Και γιατί έχει σημασία ως χειρισμός της Δ.Ο.Ε. Το θέμα φαινόταν να αφορά 6 νηπιαγωγεία της Θράκης. Η 86η Γενική Συνέλευση χάραξε με ψήφισμά της την στάση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε., το οποίο αντιτάχθηκε στην εφαρμογή του προγράμματος. Δεν θα πω τώρα, δεν θα κάνω ανάλυση των λόγων. Γιατί το αναφέρω όμως; Γιατί είναι χαρακτηριστικό στοιχείο πώς μπορείς να καταφέρεις πράγματα.

Πάμε να δούμε τι έγινε και μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις αλλά και μετά τις επαφές που είχε, τη διαρκή επι-

κοινωνία που είχε το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας με το Ι.Ε.Π. και το Υπουργείο για να μπορέσει να αλλάξει τι; Να αλλάξει το εξής: ότι το Υπουργείο αποδέχθηκε ότι ήταν λάθος να εμφανίζονται έμμεσα οι γλωσσικοί διαμεσολαβητές, συνεργάτες των νηπιαγωγών, ως ισότιμοι με τους νηπιαγωγούς. Ήταν πρόβλημα αυτό και πρέπει να το ομολογήσουμε, γιατί αυτό εμφανιζόταν έμμεσα και δεύτερον, έπρεπε πραγματικά να διαφυλαχθούν οι συνθήκες σεβασμού σε όλες τις μητρικές γλώσσες στις περιοχές που είναι 3 και δεν είναι μόνον η τουρκική. Αυτό, δηλαδή, που ήθελε να πετύχει το Τουρκικό Προξενείο που με όλη του την «κοινή γνώμη» και με τη στοχοποίηση συγκεκριμένων ανθρώπων προσπαθούσε να πετύχει.

Αν αυτό που έλεγε η Διδασκαλική Ομοσπονδία ήταν λάθος τότε το Υπουργείο που το δέχθηκε και το πέρασε στην συμφωνία που έκανε με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία έκανε και αυτό ένα λάθος. Δεν νομίζω ότι είναι έτσι όμως τα πράγματα. Το ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία επέβαλε όρους, όχι εθνικιστικούς, όπως επιχειρήθηκε να εμφανιστεί αλλά όρους σεβασμού της γλώσσας των μαθητών, όλων των μητρικών γλωσσών, και τελικά το να μπορέσουμε να πετύχουμε καλύτερη ποιότητα στη μάθηση για τα παιδιά της μειονότητας, ναι, ήταν μεγάλη επιτυχία. Και ναι, συνδέεται και με τη διημερίδα όπως ξηλώθηκε και κατέληξε να γίνει στη Θράκη και με το Συνέδριο που θα γίνει μέσα στην επόμενη χρονιά, γιατί πρέπει η Διδασκαλική Ομοσπονδία να έχει πρώτο λόγο σε τέτοια ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στα πολύ ευαίσθητα σημεία της.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, περίτρανα ότι και οι Σύλλογοι Ροδόπης και Ξάνθης είχαν δίκιο και η Διδασκαλική Ομοσπονδία στη στάση της είχε δίκιο.

Πάμε στο κομμάτι της αξιολόγησης. Έγινε η κριτική ότι δεν αποτελεί θεματολογία της Γενικής Συνέλευσης. Συνάδελφοί μου, έχει θέση ο κλάδος για την αξιολόγηση για όσους δεν το θυμούνται. Έχει θέση ο κλάδος. Με αυτή τη θέση ο κλάδος έδωσε τον αγώνα, γιατί έδωσε αγώνα, ενάντια στην αξιολόγηση του Προεδρικού Διατάγματος 152, που σε συνδυασμό με τον νόμο 4024 και τις διατάξεις του νόμου 3848, οδήγησε σε τιμωρία και απολύσεις. Έδωσε μάχη ενάντια σε αυτό που λέγαμε αξιολόγηση - χειραγώγηση και πέτυχε το σταματημό της. Και ήταν μεγάλη επιτυχία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας το ότι το έκανε. Και ήταν μεγάλη επιτυχία το ότι μπόρεσε και έφερε σε πέρας αυτό τον αγώνα όταν άλλες Ομοσπονδίες τον έχαναν.

Το ίδιο θα κάνει και τώρα το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Ναι, στο Νόμο που ψηφίστηκε υπάρχουν διατάξεις οι οποίες παραπέμπουν ευθέως σε μονοπρόσωπη αξιολόγηση, ναι, υπάρχουν διατάξεις που με τους χαρακτηρισμούς που αναφέρθηκαν προηγουμένως και από άλλους ομιλητές, παραπέμπουν στις διαδικασίες της αξιολόγησης - χειραγώγησης.

Και μην ξεχνιόμαστε, επειδή πολύς λόγος γίνεται και για τον Ο.Ο.Σ.Α. Ο Ο.Ο.Σ.Α. είπε ότι είναι πολύ θετικό αυτό το νομοθέτημα γιατί καλλιεργεί την κουλτούρα της αξιολόγησης. Ναι, καλλιεργεί την κουλτούρα της αξιολόγησης, συνάδελφοί μου, με την έννοια που δεν την επιθυμεί ο κλάδος. Υπάρχουν σαφώς κομμάτια του κλάδου που λένε, καμία αξιολόγηση. Υπάρχει η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου και του κλάδου που λέει: αξιολόγηση εκπαιδευτική, ανατροφοδοτική, επ' ωφελεία της εκπαίδευσης και των μαθητών.

Συνάδελφοί μου, συγγνώμη, αλλά αυτό δεν το λέει μόνο το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Το λέει η ίδια η παιδαγωγική επιστήμη. Η εκπαιδευτική, καθαρά, αξιολόγηση είναι βασικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Αν απεμπολήσουμε αυτό το στοιχείο τότε νομίζω ότι είμαστε επιστημονικά έωλοι και δεν συνάδει αυτό με εκπαιδευτικούς.

Να τονίσω όμως για μια ακόμη φορά ότι ο κλάδος, όπως και στο πρόσφατο παρελθόν, έχει την ιστορική ευθύνη να παλέψει ενάντια σε κάθε αξιολόγηση - χειραγώγηση, σε κάθε αξιολόγηση η οποία θα επιχειρήσει να τον φέρει δεμένο χειροπόδαρο.

Οι σχέσεις με την ETUCE, την ΕΙ κλπ. - κλπ., επειδή πολλά ακούστηκαν εδώ μέσα. Ακούστε συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από τη συνάντηση που δεν έγινε με το κλιμάκιο του Ο.Ο.Σ.Α. Ακούστηκε εδώ μέσα ότι η πλειοψηφία της Δ.Ο.Ε ήθελε να συναντηθεί με τον Ο.Ο.Σ.Α. αλλά εμποδίστηκε από το κλίμα που βρήκε.

Εγώ προσωπικά έκανα μία πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο σαν αντίμετρο, επειδή είναι και η λέξη των ημερών, σαν αντίμετρο στο να μην πούμε απλά δεν σας συναντάμε. Το να τους φέρουμε στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, με συγκέντρωση από κάτω η οποία να τους δείχνει το μέγεθος της αντίδρασης απέναντί τους, και να καταλάβουν τι αισθήματα τρέφει ο κλάδος απέναντί τους. Το είπα σαν αντίμετρο επαναλαμβάνω και παίρνω την ευθύνη γι' αυτό που είπα, γιατί θεωρώ ότι πρέπει να δείχνουμε την αντίθεση. Γιατί είναι σημαντικό το ότι ο Ο.Ο.Σ.Α. ήρθε τελικά στην Ελλάδα, επισκέφθηκε σχολεία ερήμην μας, δεν πήραμε χαμπάρι πολλές φορές, πρώτα πήγαιναν και μετά το μαθαίναμε, έκανε αυτά που έκανε και έφυγε.

Νομίζω ότι το ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν θα τον έβλεπε με όρους συναίνεσης ήταν σαφές. Και έχει μεγάλη διαφορά το να συναντάς τον Ο.Ο.Σ.Α. σε σχέση με το να συναντάς την ETUCE, να συμμετέχεις μάλλον στην ETUCE και να συμμετέχεις στην ΕΙ.

Για να ξεκαθαρίσουμε τι είναι η ETUCE καταρχήν, επειδή πολλά έχουν ακουστεί. Η ETUCE είναι η Ένωση των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων. Ειπώθηκε και χθες από τον Κώστα τον Λώλη. Η Ένωση των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων η οποία με τα δεδομένα της Ευρώπης έχει αριστερό προσανατολισμό. Ξέρω ότι πολλοί από δω θα πουν ότι δεν είναι

αριστεροί αυτοί, είναι κάτι άλλο. Το ίδιο λένε και αυτοί, ότι οι δικοί σας οι αριστεροί έχουν μείνει πίσω από τον ήλιο. Δεν μας ενδιαφέρει αυτή η διαμάχη. Δεν μας αφορά αυτή η διαμάχη. Το λέω όμως ότι είναι Ένωση Συνδικάτων. Είναι Ένωση Συνδικάτων η οποία, ναι, συζητά με τον οποιονδήποτε, επιδιώκοντας να επιβάλλει τα αιτήματα των εργαζομένων.

Η ETUCE και η EI (το Παγκόσμιο αντίστοιχα Συνδικάτο). Εκπρόσωπος της EI ήταν και ο Άγγελος Γαβριελάτος που ήρθε και είπε αυτά που λέτε στα κείμενά σας. Για την εμπορευματοποίηση της παιδείας, για την ιδιωτικοποίηση στην εκπαίδευση, που κάνει την έρευνα και προσπαθεί να την αντιπαλέψει σε όλες τις χώρες. Σε αυτό θέλουμε να συμμετέχουμε, συνάδελφοί μου, και πουθενά αλλού. Δεν είναι θέμα ιδεοληψίας, είναι θέμα συνδικαλιστικής ιεράρχησης. Και ναι, μπορούν τα συνδικάτα της Ελλάδας, της Ευρώπης, του κόσμου, να παλέψουν μαζί για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Δεν είναι κακό.

Επίσης, έγινε λόγος και κλήθηκα μάλιστα να απαντήσω γι' αυτό, γιατί συναντήσαμε το κλιμάκιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τους υπεύθυνους του Greek Desk (όπως ονομάζεται), που είναι αρμόδιοι για την παρακολούθηση της εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Γιατί έπρεπε να τους συναντήσουμε; Όχι γιατί πιστεύουμε ότι θα μας λύσουν τα προβλήματα δια μαγείας, αλλά πιστεύουμε αυτό που το έχω πει και άλλη φορά εδώ μέσα, προκειμένου να γνωστοποιήσεις τα ζητήματά σου, προκειμένου να προσπαθήσεις να φτάσεις στην επίλυσή τους θα μιλήσεις και με τον διάβολο. Και με αυτόν θα συναλλαχθείς. Ο κόσμος δεν μας ψήφισε για να καθόμαστε κλεισμένοι στην Ξενοφώντος 15 και να μην βγαίνουμε από κει ούτε στιγμή. Δεν μας ψήφισε για να είμαστε περικυκλωμένοι και να λέμε: δεν συναντάμε, δεν μιλάμε, δεν αγγίζουμε τίποτα. Μας ψήφισε για να πηγαίνουμε παντού και να διεκδικούμε παντού τα αιτήματά μας. Ναι, και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και το ότι είχαμε τη δήλωση εκ μέρους τους ότι δεν εμπιστεύονται τα στοιχεία που δίνει ο Ο.Ο.Σ.Α., ότι δεν εμπιστεύονται τα στοιχεία που τους δίνει το Υπουργείο Παιδείας και ότι εμπιστεύονται αυτά που αντλούν από το ΚΑΝΕΠ - ΓΣΕΕ είναι και αυτό κάτι το σημαντικό.

Σημαντικό ως προς τι; Μας δήλωσαν ότι θέλουν να έχουμε επικοινωνία, θέλουν να έχουμε στοιχεία. Απαντώντας στο ερώτημα που έγινε από τον Γιώργο τον Καλημερίδη. Δεν τρέφει κανείς αυταπάτες, Γιώργο μου, ότι θα αλλάξουν την πολιτική τους, ούτε μπαίνει ζήτημα στο συνδικάτο να καταλείψει την ανεργία και τις μη προσλήψεις. Ήταν όμως πάρα πολύ σημαντικό να βγούμε και να πούμε δημόσια ότι δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο που επιβάλλει τις περικοπές στο προσωπικό, μόνο στην εκπαίδευση, γιατί σε άλλους χώρους είχαμε όλο αυτό το χρονικό διάστημα προσλήψεις. Είναι πολύ σημαντικό να βγούμε και να πούμε στις ελληνικές κυβερνήσεις διαχρονικά και στη σημερινή ότι, ξέρετε κύριοι, μας δουλεύετε. Δεν ήσαστε υπο-

χρεωμένοι να μην διορίζετε ούτε έναν εκπαιδευτικό, ήταν επιλογή σας να αποσθρώσετε τη δημόσια εκπαίδευση και πρέπει να διεκδικήσουμε την άμεση στελέχωσή της. Γιατί αυτό μας απάντησε το Greek Desk. Γιατί ξέρετε τιθα γίνει τώρα που βγαίνουμε, εκτός των μνημονίων; Η αναλογία που θα υπάρξει στις προσλήψεις τα επόμενα χρόνια είναι 1 προς 1. Πόσοι είναι οι συνταξιούχοι κάθε χρονιά; Είναι καμιά 300αριά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση; Σε αυτό το μοντέλο πηγαίνουμε.

Πρέπει να δημιουργήσουμε, λοιπόν, τις συνθήκες πίεσης και οι συνθήκες αυτές πρέπει να είναι και προς την Ευρώπη, ώστε να γίνουν διορισμοί μαζικοί, αυτό που ζητάμε, δηλαδή, στην εκπαίδευση. Και αυτό θα το πετύχουμε και με αυτό τον τρόπο. Όχι μόνο με αυτό τον τρόπο και σίγουρα δεν είναι πανάκεια. Το να μην συζητάμε είναι η ίδια λογική που λέει: δεν συζητάω με την κυβέρνηση, δεν συζητάω με κανέναν.

Λοιπόν, συνάδελφοι, πάμε παρακάτω. Μόνιμοι διορισμοί για να το συνδέσουμε και με το προηγούμενο. Τον Αύγουστο του 2012 με Πρόεδρο εδώ τον φίλτατο τον Νάκη τον Μαντά τότε στην Ομοσπονδία, η Διδασκαλική Ομοσπονδία έβαλε τότε για πρώτη φορά ως κορυφαίο ζήτημα την πραγματοποίηση των μόνιμων διορισμών και έκανε τις δύο πρώτες κινητοποιήσεις, μία τον Αύγουστο και μία τον Σεπτέμβριο.

Ήταν η απόφαση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να μπει ως πρώτο ζήτημα γιατί βλέπαμε πού οδηγούνταν τα πράγματα. Έξι χρόνια μετά φαίνεται πού πήγαν...

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία αποφάσισε τότε να το κάνει το θέμα αυτό πρόταγμα της και αναδεικνύουμε την αναγκαιότητα των μόνιμων διορισμών όλα αυτά τα χρόνια. Ναι, το είπε και ο Μάνος ο Ανδρουλάκης προηγουμένως, σε κάθε της Γενική Συνέλευση, σε κάθε της κείμενο, σε κάθε της διεκδίκηση, σε κάθε της επαφή με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ως πρώτο μας θέμα έχουμε τους μόνιμους διορισμούς.

Αναδεικνύουμε το ότι όλοι αυτοί που συνταξιοδοτήθηκαν δεν πήραν τις θέσεις μαζί τους, ότι οι ανάγκες υπάρχουν στην εκπαίδευση, το ότι οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί δεν καλύπτουν πρόσκαιρα κενά αλλά καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, καταγγέλλουμε την πολιτική των κυβερνήσεων όλα αυτά τα χρόνια και παλεύουμε για να γίνουν μόνιμοι διορισμοί. Αυτό είναι που κάνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Άρα λοιπόν, αυτό που έγινε από το Μάρτιο και δώθε δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ήταν κρίκος στην αλυσίδα όσων γίνονται από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία όλα αυτά τα χρόνια.

Ας δούμε και τι έγινε και στις 2 του Μάρτη για να θυμηθούμε. Και δεν το λέω για να απαξιώσω πράγματα αλλά πρέπει να σκεφτόμαστε και κάποια πράγματα περισσότερο. Είναι άλλο να αποφασίζουν οι Σύλλογοι, να προτείνουν στην Ομοσπονδία, να έχουμε μία σειρά Γενικών Συνελεύσεων δυναμικών και να έχουμε και μία απόφαση

της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας η οποία θα οδηγεί σε ένα συγκεκριμένο αγώνα και είναι άλλο να μπαίνουν μπροστά οι επιμέρους συλλογικότητες που ανέφεραν προηγουμένως και ο Σταύρος και ο Μάνος έτσι όσο πιο συγκαλυμμένα, εγώ θα τα πω λίγο πιο χύμα τα πράγματα, να μπαίνουν μπροστά οι επιμέρους συλλογικότητες που τις περισσότερες φορές δεν εκπροσωπούν τίποτα άλλο παρά τον εαυτό τους, άλλοι πάλι εκπροσωπούν συγκεκριμένες παραταξιακές πρωτοβουλίες και δράσεις, και να βάζουν το πότε θα γίνουν οι κινητοποιήσεις.

Δεν γίνεται έτσι, συνάδελφοί μου. Δεν μπορεί να γίνεται έτσι. Αυτός που πρέπει να βάζει το δρόμο, να χαράζει το δρόμο είναι η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Πώς; Με τις αποφάσεις των Συλλόγων της και των Γενικών Συνελεύσεων. Με αυτό τον τρόπο.

Και προσέξτε κάτι, για να ξεκαθαρίσουμε, γιατί ακούστηκε και αυτό σαν κριτική. Αν θέλουμε να λέμε ότι έχουμε Διδασκαλική Ομοσπονδία και όχι σκορποχώρι, δεν γίνεται 5 Σύλλογοι να αποφασίζουν τις δράσεις δίχως να τους νοιάζει αν θα το πάρει απόφαση η Διδασκαλική Ομοσπονδία και να τις κάνουν βρέξει - χιονίσει. Όχι. Λέει ότι οργανωνόμαστε, προτείνουμε προς τη Διδασκαλική Ομοσπονδία, κάνουμε τις Γενικές μας Συνελεύσεις, έχουμε μαζικότητα και πετυχαίνουμε, αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε τους αγώνες μαζί.

Τώρα, αν δεν θέλουμε να τους κάνουμε μαζί και να είμαστε κάποιοι μόνοι μας, ας βγούμε και να το πούμε ευθέως, συνάδελφοι. Δεν είναι κακό, αλήθεια είναι. Η αλήθεια δεν πείραξε ποτέ κανέναν.

Λοιπόν, η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν καίδευει επιμέρους ομάδες, δεν καπελώνει κινητοποιήσεις. Προσωπικά δεν ήμουν στη Συνέλευση που έγινε στο Υπουργείο Παιδείας. Δεν πιστεύω, συνάδελφοί μου, ότι αντιπροσώπευε όλους τους αναπληρωτές. Αντιπροσώπευε κάποιους. Αυτό που μπορεί να αντιπροσωπεύσει όλους τους αναπληρωτές είναι η υπεύθυνη στάση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Και όταν λέω Διδασκαλική Ομοσπονδία να εξηγούμαι: δεν εννοώ ούτε τους 11 του Δ.Σ., ούτε τους 7 του που συγκροτούν το Προεδρείο. Εννοώ τη Διδασκαλική Ομοσπονδία ως κορυφαία έκφραση του συνδικαλισμού των εκπαιδευτικών. Ως εκφραστή των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων, ως εκφραστή των πιέσεων ναι, και των αποφάσεων των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων. Αυτή είναι η θεσμική διαδικασία και καμιά άλλη.

Τώρα, από κει και πέρα, Βασίλη Αρβανίτη, κάνω δεύτερη φορά αναφορά σε σένα, ήταν πολύ ενδιαφέροντα αυτά που είπες, είναι ένας φόβος που έχουμε όχι μόνο αν οι αναπληρωτές γυρίσουν την πλάτη προς τη Διδασκαλική Ομοσπονδία αλλά όλος ο κλάδος. Πάντοτε αυτό τον φόβο πρέπει να τον έχει η Διδασκαλική Ομοσπονδία, πρέπει να τον έχουν και οι Σύλλογοι, συνολικά το συνδικάτο.

Εγώ δεν πιστεύω ότι μας γυρίζουν την πλάτη οι αναπληρωτές. Πιστεύω ότι έχουν πικρίες, πιστεύω ότι ταλαιπω-

ρούνται κάθε χρόνο, πιστεύω ότι πραγματικά βιώνουν μια κατάσταση απερίγραπτη, αν μιλήσουμε ειδικά για τους αναπληρωτές στην ειδική αγωγή είναι πραγματικά έξω από κάθε λογική αυτό το οποίο συμβαίνει. Θυμάμαι, όμως, όταν κάναμε την εκδήλωση στο Βόλο για την ειδική αγωγή πόσο κοντά βρέθηκαν και πόσο ζεστή ήταν η παρουσία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, το ίδιο και όταν κάναμε και τις συγκεντρώσεις στη Θεσσαλονίκη, τότε που η συζήτηση αφορούσε το βασικό πτυχίο ως προτεραιότητα στους διορισμούς και στις προσλήψεις. Ήταν κοντά.

Άλλοι πάλι, δυστυχώς, γυρίζουν την πλάτη, το είπε ο Σταύρος σε μία του αποστροφή και θα το πω και ξεκάθαρα και εγώ. Βρεθήκαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και υπήρχαν δύο εκπρόσωποι ομάδων αναπληρωτών. Πρώτον: τεράστια ευθύνη σε αυτούς που τους κάλεσαν, όχι γιατί οι άνθρωποι δεν έχουν δικαίωμα λόγου, αλλά εδώ μπαίνει ένα ζήτημα.

Η κάθε συλλογικότητα πώς εκφράζεται; Τι εκπροσωπεί ακριβώς; Ποιος τους έχει ψηφίσει; Πώς βρίσκονται εκεί; Και δεν το λέω απαξιωτικά. Οι άνθρωποι έχουν πόνο για τη δουλειά τους, εγώ δεν το μηδενίζω αυτό. Όμως η μία ομάδα έβγαине και έλεγε ότι θα καταγγείλει τα μεταπτυχιακά που γίνονται στην εκπαίδευση λες και κάτι είναι ποινικά κολάσιμο και η άλλη ομάδα ήδη είχε ξεκινήσει την κουβέντα για το προσοντολόγιο στους διορισμούς και στις προσλήψεις.

Αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο. Πρέπει, λοιπόν, να κόψουμε την τακτική του καίδευω επιμέρους ομάδες και αυτή, όχι για να τις διώξουμε αλλά, αντίθετα, για να έρθουν όλοι στις Γενικές μας Συνελεύσεις, να τους αγκαλιάσουμε πραγματικά. Αυτό είναι το χρέος των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, να πάνε σχολείο το σχολείο και να τους πείσουν ότι αξίζει τον κόπο να είναι κοντά μας και να αγωνιστούμε όλοι μαζί.

Τώρα, το Δ.Σ. της ΔΟΕ στάθηκε και σε πάρα πολλά ζητήματα. Το 30ωρο, αναφέρθηκε και προηγουμένως, ήταν απ' αυτά που προσπάθησε και κατάφερε να σταματήσει.

Πολλή κουβέντα έγινε για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων και για μια αντιπαλότητα με την ΟΛΜΕ.

Όντως για να μιλάς για αναμοριοδότηση, μεταθέσεις και αποσπάσεις, πρέπει πρώτα να υπάρχουν θέσεις. Και η πολιτική των τελευταίων ετών τις έχει μηδενίσει. Όμως η Διδασκαλική Ομοσπονδία είχε την ευκαιρία, το χρέος και την ευθύνη να προχωρήσει σε μια διαδικασία πρωτόγνωρη για τα δεδομένα του συνδικαλιστικού κινήματος, να ακούσει πραγματικά τη βάση και να φτάσει σε μια πρόταση.

Τελικά και η ΟΛΜΕ ήρθε και συζητήσαμε την προηγούμενη βδομάδα γι' αυτό το θέμα, πιθανόν γιατί είδε το πόσο σωστή ήταν η πορεία που ακολουθήσαμε και η δουλειά που κάναμε. Σαφώς, επειδή έγινε πολλή κουβέντα γι' αυτό, δεν είναι η αναμοριοδότηση το ζητούμενό μας και το επαναλαμβάνω. Το ζητούμενό μας είναι να παλέψουμε για άνοιγμα των θέσεων, για μόνιμους διορισμούς στην

εκπαίδευση που θα φέρουν νέα ανάσα στην εκπαίδευση, και φυσικά να παλέψουμε και για όλο το πλέγμα των δι-εκδικήσεων που θα ανοίξει τις θέσεις στην εκπαίδευση.

Όμως, συνάδελφοί μου, οι θέσεις στην εκπαίδευση δεν ανοίγουν μόνο με μία απόφαση ούτε της ΔΟΕ αλλά ούτε και κυβερνητική απόφαση. Γιατί; Πρώτον: τα επόμενα χρόνια το ξέρετε όλοι πολύ καλά και μην το κρύβουμε, η υπογεννητικότητα θα διαλύσει τα πάντα. Η υπογεννητικότητα είναι κι αυτή ένας καθοριστικός παράγοντας που διαλύει το σκηνικό στην εκπαίδευση. Το βλέπουμε ήδη στην προσχολική αγωγή, θα το δούμε και τα επόμενα χρόνια πιο ζωντανά στο δημοτικό σχολείο.

Είναι επιτακτική ανάγκη αυτό που γράφεται στο πανό εκεί, μείωση της αναλογίας εκπαιδευτικών - μαθητών σε 1:15 για το νηπιαγωγείο και 1:20 για το δημοτικό να γίνει πράξη τώρα. Είναι επιτακτική ανάγκη να το παλέψουμε. Είναι επιτακτική ανάγκη να πω και εγώ το να λειτουργήσουν όλες οι σχολικές μονάδες, για να μην το ξεχνάμε. Η σημερινή κυβέρνηση είχε πάρει μια δέσμευση απέναντι στις όντως κακές κυβερνήσεις που είχαν κάνει τις συγχωνεύσεις. Ποια ήταν αυτή η δέσμευση; Την άρση των συγχωνεύσεων και την άρση των καταργήσεων των σχολικών μονάδων.

Αντ' αυτού όχι μόνο είχαμε άρση συγχωνεύσεων και καταργήσεων αλλά είχαμε και άλλες και προϋποθέσεις για ακόμη περισσότερες.

Επίσης, επειδή πολλές φορές λέμε δεν ασχολείται η Δι-δασκαλική Ομοσπονδία με τα καθημερινά. Ένα παράδειγμα και βλέπω τον φίλο μου τον Σάκη τον Κατσιμίπη εκεί απέναντι. Ήταν ένα πολύ σημαντικό ζήτημα μέσα στην τοπική κοινωνία και είχε ευρύτερη σημασία για τον κλάδο η διαμάχη που είχε ανοίξει στην τοπική κοινωνία του Πύργου και οι μηνύσεις που γίνονταν κατά εκπαιδευτικών νηπιαγωγείων γιατί δεν επέτρεπαν να παραλάβει νήπιο ένας μαθητής δημοτικού και να το πάει στο σπίτι του για χιλιά-μετρα ολόκληρα. Η παρέμβαση με γνωμοδότηση της νομικής συμβούλου οδήγησε σε σειρά ενεργειών και λύση.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία κάνει και εκεί παρεμβάσεις. Όσα αιτήματα έρχονται από Συλλόγους που έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα των σχολείων το αντιμετωπίζει με κάθε μέσον και με τη θετική συνεισφορά όλων των μελών του Δ.Σ. Γιατί να το κρύψουμε αυτό;

Όμως, συνάδελφοί μου, επειδή πλησιάζω προς το τέλος, σχετικά με τη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Οι αποφάσεις που σας ανέφερα προηγουμένως άλλες έχουν παρθεί μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο, άλλες έχουν παρθεί με διαβούλευση, με ηλεκτρονικό τρόπο. Έχει «εκμοντερνιστεί» σε αυτό το θέμα και καλό είναι γιατί παίρνονται άμεσα αποφάσεις.

Δεν αρκεί αυτό, συνάδελφοί μου. Η Διδασκαλική Ομοσπονδία είναι ένας ζωντανός οργανισμός που έχει ανάγκη από τη ζωντανή μας παρουσία για τις δράσεις της Ομοσπονδίας. Το ξεκαθαρίζω αυτό. Το να λέω ότι είμαι

στη Διδασκαλική Ομοσπονδία και το μόνο που με ενδιαφέρει είναι πώς θα εξυπηρετήσω τις ανάγκες της παράταξής μου είναι εγκληματικό για τη δράση της Ομοσπονδίας. Σαφώς είμαστε όλοι στελέχη των παρατάξεών μας, σαφώς όλοι είμαστε εκεί για να κάνουμε και την παραταξιακή μας δουλειά, πάνω από όλα όμως πρέπει να κάνουμε τη δουλειά της Ομοσπονδίας.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να δούμε τους εαυτούς μας καθαρά μεταξύ μας δεν αρκεί το να περνάμε μία βόλτα απ' τα γραφεία της Ομοσπονδίας μια στις τόσες και να λέμε ότι είμαστε μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Θέλει παρουσία, θέλει διαρκή συζήτηση και εκτός Διοικητικών Συμβουλίων, για να μπορούμε να ανταλλάσσουμε ιδέες και να παίρνουμε αποφάσεις. Συνδικαλισμός εξ αποστάσεως δεν γίνεται.

Και η απόσταση πολλές φορές δυστυχώς υπάρχει και όταν ακόμη υπάρχει η φυσική παρουσία, γιατί το είπα και προηγουμένως. Το να είμαι απλά εκεί για να είμαι για άλλους μόνο λόγους πέρα από τη λειτουργία της Δ.Ο.Ε., δεν εξυπηρετεί τη Διδασκαλική Ομοσπονδία, δεν υπηρετεί τον κλάδο.

Ποιο, λοιπόν, είναι το ζητούμενο αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου; Το ζητούμενο, συνάδελφοί μου, ας το συμφωνήσουμε, είναι η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Το δημόσιο σχολείο είναι το σπίτι όλων μας, το δικό μας και των μαθητών μας. Το σπίτι της κοινωνίας, για να μπορεί να έχει μέλλον. Αυτό, δυστυχώς, δεν είναι καθόλου αυτονόητο. Το έδειξε ο αγώνας για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση.

Η Κ.Ε.Δ.Ε., που τόσος λόγος έγινε γι' αυτήν, έχει δύο αποφάσεις Συνεδρίων της όπου αναφέρει ότι θέλει να περάσει στους Δήμους τουλάχιστον η προσχολική αγωγή. Και λέω τουλάχιστον γιατί η αίσθησή μου λέει ότι θα υπάρχει πολύ «ψωμί» στις προσλήψεις έτσι όπως θα γίνουν ευέλικτες και ενδεχομένως και από τα σχολεία ή και απ' τους Δήμους σε ένα μελλοντικό πλάνο τέτοιου είδους και φυσικά και στην κρατική χρηματοδότηση.

Άρα, λοιπόν, μην είμαστε καθόλου εφησυχασμένοι ότι στόχος τους δεν είναι η συνολική υπαγωγή της δημόσιας εκπαίδευσης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να συνειδητοποιήσουμε για τι πράγμα παλεύουμε. Παλεύουμε για το δημόσιο δωρεάν σχολείο και δεν είναι καθόλου αυτονόητο και δεν είναι καθόλου εύκολο και πρέπει να δίνουμε τη μάχη καθημερινά, γιατί όλα τα νομοθετήματα τα οποία σταδιακά έρχονται όλο και ανοίγουν τη γκάμα στο να έρχονται και ιδιώτες στα σχολεία και οι Δήμοι να αποκτούν αυξημένη ευθύνη.

Και πράγματι το να δοθεί τέτοιος ρόλος στους Δήμους μέσω των τριμερών επιτροπών ήταν τελικά εγκληματικό, γιατί όταν αρχικά έγινε υποτίθεται ότι έγινε για να ενισχύσει την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής και να πιεστούν οι Δήμοι, αφού θα ήταν τριμερείς επιτροπές, από τα άλλα δύο μέρη που θα ψήφιζαν υπέρ της εφαρμογής της.

Τελικά αποδείχθηκε στην πράξη ότι ως κριτήριο, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, μπήκε η ομοφωνία με αποτέλεσμα να γίνει τεράστιος ο ρόλος των δημοτικών αρχόντων, άρα και της Κ.Ε.Δ.Ε., φαινόμενο το οποίο θα πρέπει να μας ανησυχήσει εξαιρετικά για το μέλλον.

Παλεύουμε, λοιπόν λέμε όλοι, για το δημόσιο δωρεάν σχολείο. Κάποιοι από εμάς πιστεύουμε ότι για να πετύχει αυτός ο αγώνας πρέπει να ονειρευόμαστε κάτι άλλο. Ποιο είναι αυτό; Να επιδιώκουμε ένα συνδικάτο με κλαδικό, θα πω εγώ, προσανατολισμό. Ένα συνδικάτο που δεν θα βάζει τον αγώνα του ακόλουθο των όποιων πολιτικών ή κοινωνικών αλλαγών, των αλλαγών του όποιου κοινωνικού ή πολιτικού συστήματος, των όποιων κομματικών επιλογών και πολιτικών αλλά θα βάζει ως κυρίαρχο με πρωταγωνιστή τον κλάδο.

Συνάδελφοί μου, ο καιρός της περιχαράκωσης και του περιμένω να αλλάξει το «σύστημα» για να δικαιωθούν οι αγώνες, έχει παρέλθει οριστικά. Εδώ πρέπει να δώσουμε το στοίχημα και πρέπει να δώσουμε το λόγο μας. Θα μου επιτρέψετε να ορκιστούμε. Έτσι πρέπει να ξεκινήσει η επόμενη συνδικαλιστική χρονιά. Και με βάση και τη συζήτηση που θα γίνει για τα θέματα ημερήσιας διάταξης, ότι ναι, όντως όλοι μαζί είμαστε σε αυτό που είπε, μιας και τον βλέπω όρθιο, ο Γιώργος ο Γαλάνης προηγουμένως, με πρόταγμά μας το δημόσιο δωρεάν σχολείο και τίποτε άλλο.

Το πρόταγμά μας είναι αυτό και όχι το πώς θα περάσει η δική μας, του καθενός άποψη. Η άποψή μας μόνο ως παράγοντας ζύμωσης, που θα πετύχει αυτό το μεγάλο ζητούμενο μπορεί να υπάρχει, ένας παράγοντας που θα λέει: να παλέψουμε όλοι μαζί γι' αυτό που γράφει εκεί πάνω, μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των αναγκών της εκπαίδευσης, δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση σε όλη τη χώρα άμεσα, στήριξη της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης η οποία είναι το αποπαίδι του εκπαιδευτικού συστήματος, εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών, αλλά, ας προσέξουμε, πρώτα μπαίνουν οι μόνιμοι διορισμοί. Μην φροντίσουμε να έχουμε τα ίδια δικαιώματα για πολλά χρόνια αυτοί που θα είναι για δεκαετίες αναπληρωτές. Άλλο είναι το ζητούμενο.

Η υπεράσπιση των μισθολογικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, γιατί για να υπάρχουν θέσεις πρέπει και κάποιοι να βγαίνουν στη σύνταξη και με τέτοιους όρους κανείς δεν θα θέλει να βγαίνει στη σύνταξη, επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με την ευθύνη της πολιτείας την οποία από το 2011 την έχει πετάξει στον κάδο των ακρήστων και μόνο το Ι.Π.Ε.Μ.- Δ.Ο.Ε. υλοποίησε πρόγραμμα επιμόρφωσης με χρηματοδότηση από κοινοτικά κονδύλια. Μείωση της αναλογίας αριθμού των μαθητών σε 1:15 για το νηπιαγωγείο και 1: 20 για το δημοτικό.

Αυτό πρέπει να είναι το όραμά μας για την επόμενη χρονιά. Η συζήτηση που θα γίνει για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης θα πρέπει να μας βάλει μπροστά στις ευθύνες μας.

Κλείνοντας θα μου επιτρέψετε, επειδή πολύς λόγος έγινε για βιβλία, ποιητές και συγγραφείς προηγουμένως, να σας διαβάσω ένα απόσπασμα από ένα βιβλίο. Δεν χρειάζεται να σας πω ποιο. Έχει να κάνει με μια ιστορική στιγμή της Ελλάδας. Ποια ήταν αυτή η ιστορική στιγμή της Ελλάδας; 1942, η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου. Λοιπόν, επειδή πολλές φορές χρησιμοποιούμε τις διαφορές μας για να δούμε τι άλλο μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε.

«Και επειδή -όπως λέει ο συγγραφέας- πολύ μελάνι χρησιμοποιήθηκε και πολύς φανατισμός επιστρατεύθηκε από τις δύο παρατάξεις -εννοεί ΕΔΕΣ και ΕΛΑΣ- για να αλλοιωθούν οι αντίστοιχοι αριθμοί προς όφελος της μιας ή της άλλης, φαίνεται ότι μια αντικειμενική εκτίμηση των αριθμών καταλήγει σε 150 άντρες για τον Ζέρβα και 200 έως 225 για τον Άρη Βελουχιώτη.

Άλλωστε ο αριθμός των ανταρτών της μιας ή της άλλης μερίδος είναι εντελώς δευτερεύουσας σημασίας. Η σύγκρουση με την Ιταλική φρουρά διήρκεσε τόσες ώρες και υπήρξε τόσο πεισμώνης ώστε εκ των υστέρων φαίνεται βέβαιο ότι η επιχείρηση δεν θα μπορούσε να αχθεί σε αίσιον πέρας αν μια απ' τις δύο ομάδες δεν είχε λάβει μέρος στο εγχείρημα. Ανεξαρτήτως του όγκου τους ήταν και οι δύο απαραίτητες. Οι δύο ομάδες πολέμησαν με πολύ θάρρος και οι ξένοι δολιοφθορείς είχαν όλο τον καιρό που χρειάζονταν για να κάμουν καλά την εργασία τους.

Πριν ξημερώσει η 25η Νοεμβρίου η μεγάλη γέφυρα έπεφτε. Και δεν έπεφτε μόνο η γέφυρα. Όλα τα υψηλά βάθρα της είχαν ανατιναχθεί, μία απ' τις κυριότερες οδούς ανεφοδιασμού του Ρόμελ είχε διακοπεί και δεν απεκατεστάθη πριν περάσουν 6 εβδομάδες. Οι δύο ένοπλες παρατάξεις είχαν πολεμήσει η μία στο πλευρό της άλλης. Ήταν η πρώτη και η τελευταία φορά. Έπειτα σκοτώνονταν μεταξύ τους».

Ας μην κάνουμε τις αναγωγές μας στο σκοτώνονταν μεταξύ τους αλλά στο να είμαστε όλοι μαζί ενωμένοι, για να έχουμε έναν κλάδο πραγματικά δυνατό που θα πετύχει νικηφόρους αγώνες.

Σταύρος Πετράκης

Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Με το πέρασμα των χρόνων, στη συνδικαλιστική μου διαδρομή, έμαθα να ξεχωρίζω την αξία της ατομικότητας μέσα στη συλλογικότητα. Και να την σέβομαι. Και απολογιστικά δηλώνω ότι συνάντησα σε όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους, σπουδαίους ανθρώπους και το αναγνωρίζω αυτό. Ίσως παλιότερα τα έβλεπα λίγο αλλιώς τα πράγματα. Θεωρώ ότι είναι κέρδος ατομικό. Μακάρι να μπορέσουμε όλοι να το αντιληφθούμε έτσι.

Όσα θα πω θα δημιουργήσουν εντάσεις. Σε καμία περίπτωση βέβαια δεν «τσουβαλιάζω» τους πάντες, ακόμα και όταν βρίσκονται στην ίδια συλλογικότητα. Δεν θα κάνω δηλαδή αυτό που πολλοί από εσάς κάνατε στα εύκολα αντιμνημονιακά σας παραληρήματα. Ό,τι πω το αποδίδω σε αυτόν που καταλαβαίνει ότι τον αφορά. Όποιος καταλαβαίνει ότι αυτά που λέω αφορούν τον ίδιο, όντως τον αφορούν. Όποιος νιώθει ότι αδικείται και ότι δεν τον αφορούν, πραγματικά δεν τον αφορούν.

Ήμουν έτοιμος να σκεφτώ πάρα πολύ σοβαρά το συνδικαλιστικό «φλερτ» που απηύθυνε στην παράταξή μου ο εκπρόσωπος της ΕΡΑ πριν από λίγο από τα μικρόφωνα. Θα μπορούσαμε να το σκεφτούμε, παρά τα όσα έχουν πει παλαιότερα οι πρώην μνημονιοσκίστες, εάν δεν έσπευδε αμέσως να ξεπλύνει την «ψεκασμένη» ακροδεξιά με την οποία συγκυβερνούν και έχουν γίνει σάρκα μία, βαπτίζοντάς την πατριωτική. Τους αφήνουμε, λοιπόν, όχι τους ίδιους, αλλά τον πολιτικό φορέα που στηρίζουν, να κυβερνά με την ψεκασμένη ακροδεξιά. Εμείς διαφορετικά πράγματα θεωρούμε προοδευτικά.

Η φετινή Γενική Συνέλευση σε σχέση με όλες τις άλλες θα μπορούσε κάποιος να πει και δεν θα απείχε απ' την πραγματικότητα, ότι είναι λίγο αδιάφορη, λίγο ουδέτερη, λίγο αμήχανη. Αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους. Ένας λόγος έχει να κάνει με το γεγονός ότι αυτοί που φώναζαν και που επαναστατούσαν παλαιότερα εντός του χώρου της Γενικής συνέλευσης, φόρεσαν τις κόκκινες γραβάτες και τα καουμπόικα αμερικάνικα καπέλα του υπουργού Κοτζιά και έχουν πάει στο Σύνταγμα και χορεύουν τις μεγάλες κυβερνητικές

επιτυχίες: τους χιλιάδες μαζικούς διορισμούς που τους δικαιώνουν, τις συντάξεις που αυξάνονται, τους μισθούς που δεν περικόπτονται όπως γίνονταν παλιά, τις εθνικές επιτυχίες οι οποίες διαδέχονται η μία την άλλη. Μάλιστα έχουν δημιουργήσει και τμήμα αριστερής ορθοφωνίας για να τραγουδήσουν χωρίς ντροπή γνωστά αριστερά εμβατήρια, όπως το «Happy Birthday to you», στον Μάθιου Νίμιτς.

Δεν είναι όμως αμήχανοι μόνο αυτοί. Υπάρχουν και οι ψευτοανεξάρτητοι των Παρεμβάσεων που κουνούσαν πριν λίγο στην αίθουσα γραβάτες στις δύο παρατάξεις που στηρίζουν το έργο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, επειδή προσπαθούν να αποτινάξουν το δικό τους «άγος» των καλεσμάτων στα συλλαλητήρια «περήφανης διαπραγμάτευσης» που θέλουν να τα ξεχάσουμε.

Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι ενώ στήριζαν όλες αυτές τις πολιτικές και μέχρι πρότερου ήταν εδώ και μας έλεγαν πόσο καλά όλα θα μας συμβούν αν έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, μόλις η πολιτική αλλαγή ήρθε και φάνηκε ότι αυτά που έλεγαν ήταν λόγια του αέρα, αποφάσισαν να δραπέτεύσουν στην ιδεολογική τους φαντασίωση. Να μείνουν εκεί που ήταν στην αντιπολίτευση κάνοντας εχθρό τους την πραγματικότητα. Το πιο φοβερό που κάνουν και εμένα μου φαντάζει αποκρουστικό, είναι ότι βρίζουν και να απαξιώνουν τους πρώην συντρόφους τους, της ΕΡΑ, που μέχρι πριν από λίγο ήταν μαζί και για πάρα πολλά χρόνια. Η πολιτική τους μετακίνηση δεν τους απαλλάσσει από τις ευθύνες και τις λανθασμένες τους προσεγγίσεις, πολύ περισσότερο όταν δεν έχουν αναγνωρίσει ως συλλογικότητα τα λάθη τους.

Για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε τι ακριβώς πρέπει να αλλάξουμε στη δράση και τη λειτουργία μας, πρέπει να αντιληφθούμε σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε. Τι ακριβώς όμως συμβαίνει στο συνδικάτο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι:

Κυρίαρχη εικόνα του συνδικάτου είναι ο λαϊκισμός. Τι είναι λαϊκισμός; Είναι αυτό που κάνουν κάποιοι να εμπορεύονται τις εύκολες λύσεις, να παριστάνουν ότι υπάρχουν εύκολες λύσεις για σύνθετα ζητήματα. Να λένε για παράδειγμα στη συζήτηση για το σύστημα διορισμών στην εκπαίδευση, πως θέση τους είναι ο διορισμός όλων χωρίς όρους και προϋποθέσεις!

Λαϊκισμός είναι επίσης, να μην λαμβάνεις υπόψη σου την πραγματικότητα και να σχεδιάζεις θεωρώντας ως δεδομένα πράγματα που στο κοντινό ή στο απώτερο μέλλον είναι ανέφικτο να συμβούν. Δεν μπορείς, για παράδειγμα, να λες ότι σε αυτή τη συγκυρία, λύση για την ανεργία των εκπαιδευτικών είναι η μείωση της αναλογίας μαθητών ανά δάσκαλο, νομίζοντας ότι έτσι κρύβεις τις συλλογικές σου ευθύνες για τον πόλεμο που έκανες κατά του Ολοήμερου και του σχολείου ΕΑΕΠ, η κατάργηση του οποίου έστειλε χιλιάδες εκπαιδευτικούς στην ανεργία.

Λαϊκισμός είναι να δημιουργείς τα δικά σου πλαστά δίπολα. Εδώ πρέπει να είμαστε ή με τους εργάτες όπως αρέσκονται να λένε ότι είναι κάποιοι και όλοι οι υπόλοιποι που δεν είμαστε κατά τη γνώμη τους με τους εργάτες είμαστε με το κεφάλαιο! Τόση ευκολία στην κατηγοριοποίηση!! Διαλέγουν

πάντα το καλό για τον εαυτό τους και το απόλυτο κακό για τους συνδικαλιστικούς τους αντιπάλους! Οι ίδιοι είναι τάχα με την επανάσταση και οι υπόλοιποι με την υποταγή! Τελική τους επιλογή ο ρόλος του συνδικαλιστικού ερμηίτη ο οποίος πορεύεται σε άνυδρα τοπία του καπιταλιστικού συστήματος και προσπαθεί να δημιουργήσει σοσιαλιστικούς παραδείσους...

Η συνδικαλιστική αντιπαράθεση δεν γίνεται σε πολιτικό κενό ούτε σε συνδικαλιστικό κενό. Αν μιλούσαμε σε τέτοιο αυτά τα οποία θα πω στη συνέχεια μπορεί να θεωρείται ότι ήταν συνδικαλιστές ανορθογραφίες. Θέλω όμως να ενημερώσω ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της αίθουσας, ότι η Διαμαντοπούλου ήταν Υπουργός πριν από μία δεκαετία, ο Αρβανιτόπουλος λίγο λιγότερο πριν και έχουν μεσολαβήσει από τότε μέχρι τώρα κάποιοι Υπουργοί που δεν τους ξέρετε, δεν τους έχετε πιάσει ούτε στο στόμα σας, ούτε στα γραπτά σας γιατί βάζετε πλάτη στις πολιτικές τους. Είναι ο Κουράκης, ο Μπαλτάς, ο Φίλης και ο Γαβρόγλου. Σας ενημερώνω ότι υπάρχουν και αυτοί.

Και θα μπορούσε να αναρωτηθεί κάποιος: και τι είναι αυτή η εμμονή να θυμάστε διαρκώς τα παλιά; Πού μπορεί να οφείλεται; Μπορεί να βασίζεται σε πάρα πολλούς λόγους, αλλά ένας λόγος που εγώ έχω καταλήξει, είναι σε μεγάλο έρωτα! Ο έρωτας ως γνωστόν είναι μία δύναμη η οποία κινητοποιεί και δραστηριοποιεί το άτομο και τις μάζες και τις συλλογικότητες. Αλλά ο έρωτας καμιά φορά έχει και τη κυλόπιτα. Και άμα φας κυλόπιτα την θυμάσαι για πάρα πολλά χρόνια και διαρκώς περιστρέφεται γύρω από το απωθημένο σου...

Κάποιοι, λοιπόν, που έφαγε ο συνδικαλιστικός τους «πατερούλης» κυλόπιτα από τη Διαμαντοπούλου, την θυμούνται και την επαναφέρουν και νομίζουν ότι θα μας φέρουν σε δύσκολη θέση. Εκείνο το οποίο έχουμε να τους πούμε είναι όχι ότι εμείς είμαστε κάποιοι άλλοι όπως θέλουν να νομίζουν ότι τους βλέπουμε αυτούς, αλλά όταν εμείς ήμαστε αντίθετοι σε όλα τις πολιτικές που πλήγωναν τον κλάδο το δηλώναμε ενυπόγραφα, την ίδια ώρα που κάποιοι άλλοι έγραφαν σε γλοιώδεις επιστολές τους προς αυτούς που τώρα κατηγορούν: «...οι διαδικασίες που σήμερα προσπαθεί να επιβάλει ο καταξιωμένος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός κ. Γιώργος Παπανδρέου μπορεί να δοκιμάζονται αλλά κάποτε θα γίνουν αυτονόητες...» Αυτά δεν τα λέγαμε εμείς, τα έγραφαν αυτοί στους οποίους οφείλετε την ύπαρξή σας. Γιατί μπορεί να λέτε εσείς της «Εκκίνησης» ότι δεν έχετε περιφερειακούς διευθυντές στα ψηφοδέλτιά σας, αλλά δημιουργηθήκατε εξαιτίας του γεγονότος ότι κάποιος φίλος σας δεν έγινε περιφερειακός διευθυντής! Τέτοιος μεγαλειώδης και ανιδιοτελής λόγος δημιουργίας, μαζί με την ανάγκη σας να είστε πάντα με την εξουσία και να την «πουλάτε» για την επόμενη.

Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να στηρίζεται σε αυταπάτες όπως θέλουν κάποιοι. Ποιες είναι οι αυταπάτες; Αυταπάτη είναι να νομίζω ότι μπορώ να κατηγορώ και να στοχοποιώ τη ΔΟΕ, την ΑΔΕΔΥ, τη ΓΣΕΕ, το κίνημα, τους πάντες και ταυτόχρονα ενώ κάνω όλα αυτά, να απαιτώ να είναι αποτελεσματικό αυτό που ο ίδιος έχω απαξιώσει. Αυταπάτη είναι να ομνύω στη συλλογικότητα και να επενδύω

στη διάσπαση, δηλαδή στις συλλογικότητες που δρουν τάχα ανεξάρτητα, αλλά δεν εκφράζουν τίποτα περισσότερο από τον ίδιο τους τον εαυτό, για να κερδίσω μικροπαραταξιακά.

Να μεριμνώ να κληθούν στη Βουλή, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου πηγαίνουν και λένε ότι τους κατέβει στο κεφάλι, αντικρουόμενο, απέναντι σε όλα αυτά για τα οποία έχουμε αγωνιστεί. Συλλογικότητες οι οποίες έχουν ως μοναδικό κριτήριο δημιουργίας και ύπαρξής τους το γεγονός ότι θέλουν να λύσουν το ατομικό τους πρόβλημα. Και δεν είναι κακό να επιχειρεί ο εργαζόμενος να λύσει το ατομικό του πρόβλημα αλλά πρέπει να το λύνει μέσα σε μια πραγματική συλλογικότητα.

Αυταπάτη είναι να πιστεύεις ότι μπορείς να κάνεις απεργιακούς αγώνες δυνατούς και μακροχρόνιους χωρίς απεργούς, γιατί φτάσαμε στο σημείο να μην βλέπουμε τι γίνεται και να κατηγορεί ο ένας τον άλλον, μάλλον να κατηγορείτε εσείς τους άλλους, ότι δήθεν η μη εξαγγελία μακροχρόνιων αγώνων φρέναρε το μεγάλο λαϊκό κίνημα, το οποίο αν δεν είχε μπει αυτό το ανάχωμα, θα είχε γεμίσει τις πλατείες, θα είχε φτιάξει καινούργιους «αγανακτισμένους».

Και όλα αυτά συνεχίζετε να τα χρεώνετε στους συνδικαλιστικούς σας αντιπάλους και δεν καταλαβαίνετε πού στέλνετε τον κόσμο από την απογοήτευση. Γιατί όταν η ΔΟΕ δεν πέτυχε τίποτα, η ΑΔΕΔΥ είναι πουλημένη, κανένας δεν είναι καλός σύμφωνα με τα λεγόμενά σας, τότε δικαιολογούνται να φτιάχνουν οι άλλοι τις συλλογικότητες που είναι καλές και να το παίζουν ανεξάρτητοι αυτοί οι οποίοι ήταν υποψήφιοι βουλευτές κομμάτων, έστω και αν αυτά τα κόμματα ήταν γραφικά. Εκεί οδηγήσατε τα πράγματα.

Αυταπάτη είναι επίσης να είσαι κατά του ολοήμερου σχολείου, του σχολείου ΕΑΕΠ του σχολείου των ειδικοτήτων και των πολλών διορισμών και ταυτόχρονα να γκρινιάζεις, να διαμαρτύρεσαι, να κατηγορείς τους πάντες για το ότι δεν κάνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ διορισμούς μαζικούς, γιατί δεν γίνονται πολλές μεταθέσεις και γιατί δεν γίνονται πολλές αποσπάσεις.

Μα πώς να γίνουν μεταθέσεις και αποσπάσεις όταν το σχολείο είναι κουτσουρεμένο; Όταν σχολάει στη μία και τέταρτο; Όταν είναι το σχολείο που εσείς θέλατε να γίνει; Εσείς το ζητήσατε, από τον Φίλη και από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εσείς απαξιώνατε διαρκώς το ολοήμερο και το ΕΑΕΠ. Αυτό είναι το σχολείο που έμεινε μετά τις καταγγελίες σας. Γι' αυτό είστε αμήχανοι και γι' αυτό έχετε έλλειμμα στην επιχειρηματολογία σας και δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε με άλλον τρόπο τη μείωση του αριθμού των εκπαιδευτικών λόγω του σχολείου των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εξακολουθείτε να πουλάτε αυταπάτες και ιδεοληψία, όμως τώρα πια κανείς δεν αγοράζει... Κανείς δεν σας δίνει σημασία, εκτός από ένα μικρό, στενό παραταξιακό και στρατευμένο πυρήνα στελεχών σας.

Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι στο κίνημα που ανακαλύπτουν τον «τροχό» καθημερινά. Νομίζουν ότι η ιστορία ξεκίνησε από όταν οι ίδιοι μπήκαν στο Προεδρείο της ΔΟΕ! Από το 2017!! Το 2015 πρότειναν δήθεν προοδευτικό, αντιμνημονιακό, «επαναστατικό» Προεδρείο με τις Παρεμβάσεις και

την ΕΡΑ και έτρεχαν όλοι μαζί στα κυβερνητικά συλλαλητήρια καλώντας μάλιστα και τους συναδέλφους και το 2017 άλλαξαν και μπήκαν σε ένα άλλο Προεδρείο και τώρα καμαρώνουν και χαίρονται! Κάθε δύο χρόνια αλλάζουν και άποψη. Του χρόνου θα δούμε πού θα πάνε...

Όμως η κατάληψη των αξιωμάτων από μόνη της δεν λέει τίποτα, πολύ περισσότερο όταν τα αξιώματα αυτά δεν αποτελούν αντανάκλαση της βούλησης της βάσης και όταν έχουν χαριστεί ως αντιπαροχή με μια λογική φιλευσπλαχνίας μιας παράταξης (ΔΑΚΕ) προς κάποια άλλη (Εκκίνηση). Τα αξιώματα, από μόνα τους δεν λένε τίποτα. Και πολύ σωστά το είχε επισημάνει ένας παλιός βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Εσείς της Εκκίνησης, δεν ξέρετε τώρα τι είναι ΠΑΣΟΚ, το ξηχάσατε, να ρωτήσετε μετά να σας πουν τι είναι. Δεν το έχετε ακούσει ποτέ... Ο Τάσος Σχειώτης, λοιπόν, που ήταν βουλευτής Αρκαδίας του ΠΑΣΟΚ είχε πει κάποτε: δεν ανήλθομεν ημείς των αξιωμάτων, τα αξιώματα κατήλθον μέχρι ημών. Αυτό ακριβώς έχει συμβεί.

Τι άλλο εκτός από λαϊκισμό και αυταπάτες χαρακτηρίζει το κίνημα; Σαφώς υπάρχει έλλειμμα στοιχειώδους σχεδιασμού. Όχι μακροπρόθεσμοι, όχι να βλέπουμε μετά από 5 χρόνια, αύριο τι θα συμβεί δεν αντιλαμβάνονται κάποιοι. Αυτό όταν συνυπάρχει με την άγνοια είναι ένα δείγμα πολύ ανησυχητικό. Τι θέλω να πω; Πανηγυρίζουν κάποιοι και θεωρούν ότι έχουν κάνει κάτι σπουδαίο γιατί ο Δήμαρχος Μυκόνου, λέει, έδωσε επίδομα στέγασης στους αναπληρωτές.

Για σκεφτείτε, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, τι σημαίνει αυτό και τι προεκτάσεις έχει. Μπορείς από τη μία να λες ότι δεν θέλεις η Τοπική Αυτοδιοίκηση να έχει εμπλοκή με την εκπαίδευση και από την άλλη να διεκδικείς και να δέχεσαι και να χειροκροτείς τα επιδόματα που σου δίνει; Αν σου δώσει επίδομα, γιατί να μην ζητήσει μετά να σε διορίσει κιόλας; Γιατί να μην ζητήσει αυτό που ο ίδιος Δήμαρχος έκανε; Δεν βρίσκουν σπίτια, είπε, στη Μύκονο; Να διορίσουμε Μυκονιάτες που είναι πάρα πολλοί, που έχουνε σπίτια και δεν χρειάζονται επίδομα. Η ευθύνη της εκπροσώπησης πρέπει να βλέπει πέρα απ' τη μύτη της. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι.

Τι συμβαίνει με την προσχολική εκπαίδευση; Ασφαλώς και είναι ιδιαίτερα θετικό γεγονός ότι θεσμοθετήθηκε και εμείς ως παράταξη το αναγνωρίσαμε και πάρα πολλοί οι οποίοι, δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι υπάρχουν και κάποιοι χώροι που δεν λένε όχι σε όλα, που αναγνωρίζουν ότι είναι θετικό, άρχισαν να λένε σε διάφορες συνεδριάσεις και συλλογικές διαδικασίες ότι τάχα έχουμε γίνει ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι έλεγαν. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Όμως για να δούμε τώρα, η θεσμοθέτηση της προσχολικής παρά το γεγονός ότι αυτοί που την έκαναν δεν έχουν κανένα κόστος γιατί το μετακύλησαν και αυτό προς το μέλλον και άλλοι θα κληθούν, αν γίνει ποτέ, να το υλοποιήσουν, από μόνη της φτάνει. Γιατί μαζί με αυτό το πολύ σωστό που έκαναν έδωσαν τη δυνατότητα στην Αυτοδιοίκηση να αποφασίζει για θέματα εκπαίδευσης, ουσιαστικά να βάλει χέρι, δηλαδή, στην προσχολική αγωγή κάτι που είναι τρομερό λάθος.

Τι δουλειά είχαν οι τριμερείς επιτροπές; Για ποιο λόγο έγιναν; Αν δεν έγιναν σκόπιμα για να μπουν φρένο στην τωρινή εφαρμογή του μέτρου, δημιουργήθηκαν τότε είτε επειδή οι κυβερνητικοί παράγοντες έχουν άγνοια και δεν μπορούν να καταλάβουν τι ακριβώς είναι αυτό το οποίο κάνουν είτε γιατί έχουν μάθει να πατούν σε δύο βάρκες, να είναι μόνο ευχάριστοι. Δεν έχουν μάθει να διαλέγουν την ευθύνη, αλλά θέλουν να ισορροπούν την ευθύνη. Όποιος ισορροπεί την ευθύνη σε δυο βάρκες στο τέλος βρίσκεται μέσα στη θάλασσα.

Κάποιοι στην Κυβέρνηση και στο συνδικάτο θέλουν να μετατρέψουν την προσχολική εκπαίδευση σε πεδίο κόντρας του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτό είναι τρομερό λάθος. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αιρετή και είναι προοδευτικός πυλώνας του συστήματος, γιατί βασίζεται στην εκλογή.

Ακούστε ποια είναι η απάντηση σε όλα αυτά, τι έπρεπε να γίνει δηλαδή για να μην υπάρχει καμία αντιπαλότητα. Εάν άμεσα γινόταν η εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής, ό,τι και να έλεγαν οι Δήμαρχοι δεν υπήρχε περίπτωση να γίνει κάτι αντίθετο. Αυτό ακριβώς χρειαζόταν. Δεν μπορούσαν ούτε τα βάουτσερ ούτε τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να είναι ο πραγματικός στόχος. Γιατί όλα αυτά απευθύνονται όχι στο εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά στις ηλικίες εκτός εκπαιδευτικού συστήματος προς τα κάτω.

Κάποιοι προσπαθούν να πουν, λέγοντας ψέματα ή μισές αλήθειες ή έχοντας άγνοια, όλα αυτά είναι περίπου το ίδιο, ότι τάχα μόνο συγκεκριμένο κομμάτι της ΚΕΔΕ, δηλαδή μόνο οι Δήμαρχοι που πρόσκεινται σε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, διαφωνεί με την υποχρεωτική προσχολική.

Η αλήθεια όμως είναι άλλη. Δεν υπάρχει καμία παράταξη της ΚΕΔΕ που να συμφωνεί με το αίτημα που εμείς έχουμε για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και να το γράφει και να το λέει παντού. Όχι να το λέει εδώ σε μας και όταν πηγαίνει στην ΠΟΕ ΟΤΑ να λέει άλλα. Καμία. Και όσοι ψήφισαν την απόφαση κατά της δίχρονης προσχολικής είναι αυτοί που την ψήφισαν. Όσοι δεν την ψήφισαν όμως, δεν το έκαναν γιατί συμφωνούν με το αίτημά μας αλλά δεν την ψήφισαν είτε λέγοντας ότι είναι άκαιρο για να το συζητήσουμε τώρα, είτε λέγοντας πως πρέπει να αντιμετωπίσουμε συνολικά το ζήτημα και δεν είναι θέμα να το αντιμετωπίζουμε μόνο για τα παιδιά της προσχολικής αγωγής. Δυστυχώς για εσάς για άλλη μια φορά η πραγματικότητα είναι σε αντίθετη κατεύθυνση από όσα υποστηρίζετε.

Και αλήθεια, για πείτε μου, όλοι αυτοί οι Δήμαρχοι, οι οποίοι λένε στα λόγια ότι εμείς είμαστε υπέρ της δίχρονης προσχολικής, τι έκαναν αλήθεια για αυτό; Για να γίνει η δίχρονη προσχολική. Ας υποθέσουμε για παράδειγμα ότι ξαναέρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ ο παλιός, ο καλός, που έσκιζε τα μνημόνια και λέει: θέλω τώρα να εφαρμόσω την δίχρονη προσχολική, αύριο το πρωί. Πού θα την κάνει; Πού θα την εφαρμόσει; Ποια οικοπέδα δέσμευσαν οι Δήμοι για να μπορούν να δημιουργηθούν οι υποδομές; Σε ποιους τα λένε αυτά; Είναι λόγος κενός το να λέει κάποιος ότι το υποστηρίζω, θέλω να το κάνω αλλά δεν έχει κάνει όλη αυτή την προεργασία. Γιατί δεν είναι εύκολο να βρεθούν οι χώροι. Όσοι έχουν ασχο-

ληθεί με την Αυτοδιοίκηση και εγώ είμαι ένας απ' αυτούς, ξέρω πάρα πολύ καλά τι σημαίνει δέσμευση του οικοπέδου, αλλαγή των γενικών πολεοδομικών σχεδίων, πρόβλεψη χώρων εκπαιδευτηρίων. Δεν γίνονται αυτά απ' τη μια στιγμή στην άλλη. Δεν μπορούν κάποιοι να λένε άλλα εδώ και άλλα να κάνουν ή να μην κάνουν απολύτως τίποτα. Πρέπει να το καταλάβουμε όλοι και για αυτό καλό θα ήταν να αφήσετε τα κομματικά σας παραμυθάκια στην άκρη.

Το συνδικάτο, δυστυχώς ακόμα διακατέχεται από ιδεοληψίες. Κάποιες παρατάξεις κατασυκοφαντούν όποιους ιδεολογικά δεν συμφωνούν μαζί τους. Μπορούν να μην συμφωνούν με τα πάντα, όμως δεν μπορούν να κάνουν τις ιδεοληψίες τους κυρίαρχες στον κλάδο όταν μάλιστα η βάση δεν συμφωνεί.

Δεν μπορείτε να εμφανίζετε την ETUCE και την Παγκόσμια Διεθνή ως εκπροσώπους του κεφαλαίου. Είναι εκπρόσωποι των εργαζόμενων, των εκατομμυρίων εργαζόμενων σε όλο τον κόσμο και δεν μπορείτε να διαστρέψετε την πραγματικότητα επειδή είστε αντίθετοι με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι λάθος. Καλά κάνετε και είστε αντίθετοι είναι δικαίωμά σας, δεν μπορείτε όμως να θέλετε τη διεθνή απομόνωση του κλάδου, όταν απ' όλο τον κόσμο, ακόμα και από τις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες συμμετέχουν σ' αυτές τις Οργανώσεις και στα Συνέδρια, εσείς να μας λέτε να είμαστε με την Αλβανία του Χότζα, να είμαστε μόνοι μας.

Δυστυχώς με τέτοιες λογικές και μεθοδεύσεις δεν έχουμε μέλλον. Αυτές είναι μάχες οπισθοφυλακών. Οφείλουμε να δούμε και τις προκλήσεις του αύριο.

Δεν μπορούμε να πάμε τον Σεπτέμβρη, είπε ο συνάδελφος πριν και έχει δίκιο, χωρίς να έχουμε συζητήσει τη στρατηγική μας. Αναρωτήθηκε αν είμαστε όλοι με το αίτημα για μόνιμους διορισμούς; Ασφαλώς και είμαστε. Δεν φτάνει όμως μόνο το αίτημα. Αν δεν συνδεθεί με το συνταξιοδοτικό, γιατί σχετίζεται με αυτό. Αν δεν συνδεθεί με το ολοήμερο σχολείο, το οποίο θα πρέπει να απαιτήσουμε να υπάρξει ξανά. Μόνο τότε, όταν το συνταξιοδοτικό αλλάξει, όταν το σχολείο μεγαλώσει, τότε μπορούμε να έχουμε ρεαλιστικές προϋποθέσεις μόνιμων διορισμών, γιατί αλλιώς κοροϊδεύουμε τον κόσμο, κοροϊδεύετε τον κόσμο.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ πάντα αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Δεν λέμε ότι δεν έχουμε κάνει λάθη, δεν λέμε ότι εμείς και κανένας άλλος έχουμε τις καλύτερες απόψεις, είμαστε και αυτή τη φορά έτοιμοι να συζητήσουμε σοβαρά και υπεύθυνα με όλους. Να συζητήσουμε όμως σε μια βάση που θα στηρίζεται στο σεβασμό της παρουσίας και της διαδρομής όλων. Ο καθένας μπορεί να ψηφίζει, ό,τι θέλει, μπορεί να φεύγει από όπου θέλει και να πηγαίνει κάπου αλλού, αλλά όταν φεύγει οφείλει να σέβεται. Οφείλει να φέρεται έτσι όπως πρέπει να φέρεται. Γιατί αν δεν σέβεται τότε θα του επιβληθεί ο σεβασμός. Θα του επιβληθεί όχι με βία μέσα αλλά θα του επιβληθεί από την πραγματικότητα η οποία θα του καταλογίσει όλα αυτά τα οποία πρέπει να του καταλογίσει.

Σας καλούμε λοιπόν, χωρίς κραυγές, χωρίς στερεότυπα, χωρίς αγκυλώσεις, σε συμπόρευση όλων των υγιών προοδευτικών δυνάμεων για ένα καλύτερο σχολείο.

Γιώργος Τρούλης

Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 87ης Γ.Σ. του κλάδου, είναι πιο εύκολο για έναν ομιλητή και ιδιαίτερα εκφραστή μιας παράταξης να κάνει τον απολογισμό της πολιτικοσυνδικαλιστικής χρονιάς και να παρουσιάσει τα πεπραγμένα του συνδικαλιστικού του χώρου, μέσα στη συγκεκριμένη χωροχρονική περίοδο.

Παράλληλα δεν μπορεί, στα πλαίσια αυτά, να παραβλέψει και την κριτική που πρέπει να γίνει στις άλλες παρατάξεις και να εξάρει τις αρχές και την πορεία της παράταξης του για να καταδείξει την ανωτερότητα του χώρου του στους αντιπροσώπους του ή ακόμα και στον ίδιο του τον εαυτό. Δεν χρειάζεται να προσπαθήσει πολύ, μερικά πολυφορεμένα τσιτάτα, επιστράτευση του χιούμορ, ατάκες τάχα για να στριμώξει τον "αντίπαλό του" και εάν χρειαστεί επιστρατεύει μεθόδους όπως συγγνή γεμπελική προπαγάνδα, λάσπη για να ξεπεράσει δικές του ιδεολογικοπολιτικές δυσκολίες και φυσικά, επειδή είμαστε και συνδικάτο, να δείξει ότι είναι πολύ αγωνιστής με μεγάλη ιστορία.

Είναι λοιπόν πιο εύκολο να χρησιμοποιεί στρατηγικές όπως τα παραπάνω και ακόμα πιο εύκολο όταν έχει ξεκοκαλίσει το βιβλίο του Σοπενχάουερ: «Η τέχνη του να έχεις πάντα δίκιο»!!! Είναι όμως πιο δύσκολο να προσπαθήσεις να κάνεις μια ουσιαστική ανάλυση της σημερινής συνδικαλιστικής και πολιτικής πραγματικότητας και να προτείνεις ένα νέο μοντέλο συνδικαλισμού, περισσότερο κοντά στις αφηρητικές του αρχές με ριζική μετατόπιση από τον περσοναλισμό (στον οποίο έχει εκπέσει) στον εσενσιαλισμό, πιο αποτελεσματικού και συγκροτημένου με βασικές κατευθύνσεις υπηρετήσης του κλάδου σε καθαρά προοδευτικό προσανατολισμό, περισσότερο κοντά στις ανάγκες των συναδέλφων, των σχολείων μας αλλά περισσότερο των μαθητών μας δηλαδή της νέας γενιάς που θα αναλάβει τις τύχες αυτής της χώρας τα επόμενα χρόνια. Ενός συνδικαλιστικού κινήματος με λόγο και πράξεις που θα ξεφεύγουν από τον συνειδητό λαϊκισμό (είτε δεξιό είτε αριστερό, ο λαϊκισμός όπως γνωρίζουμε δεν έχει ιδεολογικό προσανατολισμό), τον βερμαλισμό, τη στείρα άρνηση που επιλέγεται είτε για αντιπολιτευτικούς λόγους είτε για να καλύψει βασικές αδυναμίες όπως έλλειψη ουσιαστικών προτάσεων και θέσεων, κάτι που αποτελεί τη χειρότερη μορφή συνδικαλιστικής

υπρέτησης ενός κλάδου και μάλιστα επιστημονικού όπως είναι της εκπαίδευσης.

Επιλέγοντας τον δύσκολο αλλά πιο ορθό, κατά την άποψή μου, δρόμο στα πλαίσια της συμβολής του χώρου που εκπροσωπώ στο ΔΣ της ΔΟΕ, της Ανεξάρτητης Ενωτικής Εκκίνησης Εκπαιδευτικών, θα επιχειρήσω μια απεικόνιση της σημερινής συνδικαλιστικής πραγματικότητας. Είναι πλέον σαφές, πως το συνδικαλιστικό τοπίο συγκροτείται από διαφορετικές ίσως και αντικρουόμενες αντιλήψεις τόσο σε ιδεολογικό όσο και σε αμιγώς συνδικαλιστικό επίπεδο (τι δηλαδή θεωρεί ως προάσπιση και διεκδίκηση και με ποιους τρόπους μπορεί και πρέπει να παλέψει γι' αυτά). Οι σημερινές συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΔΣ της ΔΟΕ δεν συνιστούν από μόνες τους συγκροτημένους ιδεολογικοπολιτικούς πόλους των παραπάνω ιδεολογικών αντιλήψεων αλλά είναι μέρη ευρύτερων ιδεολογικοπολιτικών κατευθύνσεων και συγκροτούνται πάνω σε μια διαφορετική λογική η κάθε μία από αυτές. Σε ορισμένες είναι έντονο το στοιχείο της κομματικοποίησης με ότι αυτό συνεπάγεται για το πραγματικό ρόλο των παρατάξεων αυτών στο συνδικαλιστικό κίνημα. Σε άλλες είναι έντονο το στοιχείο του λαϊκισμού και της στείρας άρνησης με κεντρικό άξονα την αντιπολιτευτική επένδυση έχοντας ως πυρήνα μέλη εξοκονοβουλευτικών κομμάτων επομένως ο ρόλος τους στο συνδικαλιστικό κίνημα εκπορεύεται και από άλλες ανάγκες (κρυφές ή φανερές), ενώ άλλες παρόλο που έχουν οργανική σχέση με συγκεκριμένα κόμματα εν τούτοις επενδύουν σε μια διαφορετικού τύπου συνδικαλιστική πορεία στα πλαίσια της ενσωμάτωσης όσο γίνεται περισσότερου κόσμου κι εκτός κομματικού μηχανισμού. Κι όλα αυτά με τη στήριξη ενός διοικητικού μηχανισμού που ταυτόχρονα το στηρίζει, ως προς τη στελέχωσή του, με όλες τις δυνάμεις του πρόθυμα. Εξ' ου και οι μεγαλύτερες αντιδράσεις, αυτών των συνδικαλιστικών χώρων, όταν αλλάζει το νομοθετικό πλαίσιο επιλογής στελεχών που στην ουσία αφορά τη συντριπτική μειοψηφία του κλάδου αλλά αποτελεί ζωτικής σημασίας για την επιβίωσή τους. Και φυσικά υπάρχουν και οι δυνάμεις του ανεξάρτητου και ανένταχτου χώρου που οργανώνονται αυτόνομα και συγκροτούν έναν προοδευτικό πόλο, σε μια περίοδο μη κανονικότητας, στην κατεύθυνση του μετασχηματισμού της κοινωνίας με όλο και μεγαλύτερη εμβάθυνση της δημοκρατίας σε κάθε έκφασή της. Η πλειοψηφία των δυνάμεων ακολουθεί και υιοθετεί παρόμοιες στρατηγικές και έχει κίνητρα πέρα από τα συμφέροντα του κλάδου, δημιουργώντας πολλές φορές έναν ιδεολογικό αχταρμά, συντονίζοντας χασομένων και αλληλοσυγκρουόμενων αντιλήψεων και θέσεων που αναδύουν σοβαρά στοιχεία λαϊκισμού και αναρχοσυνδικαλιστικής πρακτικής. (π.χ. τρανό παράδειγμα το ζήτημα της θεσμοθέτησης της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης που ενώ είδαμε συνδικαλιστικούς χώρους τάχα να υπερασπίζονται, στη βουλή ο πολιτικός τους φορέας να καταψηφίζει αλλά ταυτόχρονα και μετά από τα γεγονότα στη βουλή κεντρικά τους στελέχη να συνεχίζουν να πηγαίνουν στις εσωκομματικές διαδικασίες τους σαν να μη συμβαίνει τίποτα). Κι όλα αυτά μέσα σε ένα ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον που πιέζει για όλο και

μεγαλύτερες περικοπές στις δημόσιες δαπάνες και το κοινωνικό κράτος προωθώντας το μοντέλο του νεοφιλελευθερισμού της μεγαλύτερης έμφασης και επένδυσης στην αγορά που θεωρεί ως ρυθμιστή των πάντων με μικρότερο έως καθόλου κράτος.

Φυσικά και δεν ήταν πάντα αυτό το συνδικαλιστικό τοπίο. Υπάρχουν ιστορικά ορισμένες μετατοπίσεις και μετασχηματισμοί στις οποίες αξίζει να αναφερθούμε για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε γιατί βρίσκεται έτσι σήμερα το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα και πως μπορεί να πορευτεί τα επόμενα χρόνια. Οι περισσότερες, όχι όμως όλες, συνδικαλιστικές δυνάμεις εδράζουν την ύπαρξή τους σε κομματικούς φορείς είτε επίσημα είτε υπόρρητα. Πέρα όμως από την επιλογή να ανήκει οργανικά κάποιος σε κάποιον ιδεολογικοπολιτικό χώρο έχουν καταγραφεί ορισμένες αλλοιώσεις, θα μπορούσαμε να τις χαρακτηρίσουμε και παραμορφώσεις, τις οποίες προφανώς κάποιος κάνει ότι δεν βλέπουν ή απλά προσπαθούν επιμελώς να τις κρύψουν για ευνότους λόγους... Ποιες είναι αυτές οι ιστορικές μετατοπίσεις; Συνδικαλιστικών χώρων που ανήκαν στον ευρύτερο προοδευτικό ιδεολογικοπολιτικό χώρο με δημοκρατικά και σοσιαλιστικά στοιχεία που μέσα από την πάροδο των χρόνων μετατράπηκαν σε μορφώματα ενός μίγματος σοσιαλδημοκρατικών και νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων, ακολουθώντας προφανώς τους πολιτικούς τους ταγούς που σταδιακά ασπάστηκαν τον λεγόμενο «Τρίτο δρόμο» (για όσους θέλουν να μάθουν περισσότερα να διαβάσουν το ομώνυμο βιβλίο του Άντονι Γκίντενς που αποτελεί το ευαγγέλιο των σύγχρονων σοσιαλφιλελεύθερων). Προφανώς και αποτελεί δικαίωμα κάθε συνδικαλιστικού χώρου να αυτοπροσδιορίζεται όπως νομίζει αλλά παράλληλα πρέπει να αντιλαμβάνεται και τα όρια της αυτογελοιοποίησης μέσα από τις αντικρουόμενες ιδεολογικοπολιτικές επιλογές του... Και εξηγούμε πως η μεταστροφή συγκεκριμένων δυνάμεων από προοδευτικές, όπως θέλουν να αυτοχαρακτηρίζονται ακόμη, σε δυνάμεις πιο κοντά στη συντήρηση είτε πηγάει από τις αντιλήψεις των ηγετικών τους ομάδων (γηρασμένες αντιλήψεις, κολλημένες στο χθες και σε μια φανταστική σχέση τους με την ιστορία του κλάδου που μόνο οι ίδιοι αντιλαμβάνονται ως τέτοια και φυσικά αντανάκλα την έλλειψη οράματος για τον κλάδο) είτε πραγματικά συνιστά μια καθολική μετάλλαξη συνδυαζόμενη με τις πολιτικές εξελίξεις στους κομματικούς τους φορείς, φαντάζει μόνο ως φαρσοκωμωδία.

Από την άλλη πλευρά η συγκρότηση μιας δεξιάς αντίληψης μέσα στα πλαίσια ενός κοινωνικού φιλελευθερισμού και όχι μιας νεοφιλελεύθερης αντίληψης, εχθρικής προς καθετί αφορά την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και γενικά του κράτους ως παράγοντα ελέγχου της ασύδοτης οικονομίας, αποτελεί μια πραγματικότητα που δεν θα μπορούσε φυσικά να είναι διαφορετική σε ένα κλάδο που έχει αντιμετωπίσει προσπάθειες αξιολόγησης για να απολυθεί ένα μέρος του, προοπτική ιδιωτικοποιήσεων και εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης, συντονισμένες και εντατικές στοχεύσεις του εγχώριου και διεθνούς νεοφιλελεύθερου επιχειρηματικού και πολιτικού μπλοκ. Όμως στους κόλπους αυτής

της δεξιάς αντίληψης, πέρα από την εικόνα που αφήνει να περάσει προς τα έξω, ενυπάρχουν στοιχεία συντηρητισμού και εθνικολαικισμού που ενώ εξυπηρετούν στον αποκλεισμό συγκρότησης νέων φυγόκεντρων τάσεων δεξιότερα παράλληλα προκαλεί σοβαρά ζητήματα συγκρότησης ενός συμπαγούς ιδεολογικού προσανατολισμού.

Οι παραπάνω συνδικαλιστικές δυνάμεις επιδίδονται συχνά σε έναν διαρκή ανταγωνισμό για την επικράτηση του ενός ή του άλλου «μαγαζιού» εκφράζοντας ουσιαστικά μια βαθιά συντήρηση που δεν αγγίζει τις ανάγκες και τα θέλω του εκπαιδευτικού κινήματος. Κι όλα αυτά αναδεικνύουν τη μεγάλη παθογένεια στο συνδικαλιστικό κίνημα που ενώ θα έπρεπε να συγκροτείτε σε δύο μεγάλους πόλους με σαφή ιδεολογική κυριαρχία των προοδευτικών δυνάμεων, η ιστορία αποδεικνύει ότι η διαχείριση που έγινε από τις δυνάμεις που είχαν τη δυνατότητα να οδηγήσουν προς αυτή την κατεύθυνση απέτυχαν παταγωδώς διότι απλά μετατράπηκαν σε ένα αλλοτριωμένο, φθαρμένο, γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό μόρφωμα. Γιατί όπως είναι γνωστό στην πολιτική, το ίδιο ισχύει και στο συνδικαλισμό, ένας πολιτικάντης σκέφτεται τις επόμενες εκλογές, ενώ ένας πολιτικός και ένας σοβαρός και υπεύθυνος συνδικαλιστής τις επόμενες γενιές.

Το συνδικαλιστικό κίνημα αποδείχτηκε πως είχε εγκλωβιστεί στο παλιό και παρωχημένο πλαίσιο λειτουργίας του, όπου επικρατεί η λογική των συνδιαλλαγών, η υπεράσπιση των κομματικών σκοπιμοτήτων και η στείρα αντιπαράθεση για τη διατήρηση-συντήρηση των συνδικαλιστικών «μαγαζιών». Προφανώς όλα αυτά ήταν και παραμένουν σε μεγάλη απόσταση και χάσμα από τη βάση του εργατικού κόσμου, των νέων ανθρώπων και όσων αντιλαμβάνονται πως το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να διαμορφώσει μια Νέα Αντίληψη τόσο για την οργάνωση και τον τρόπο λειτουργίας, όσο και για την εκπροσώπηση που απαιτεί στα νέα, και διαρκώς μεταβαλλόμενα, δεδομένα ο κόσμος της εργασίας.

Κι επειδή δεν είναι καιρός για νέα λάθη, για συντήρηση των παθογενειών και διαιώνιση της απαξίωσης του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος από τη ζωτική βάση της μαχόμενης εκπαιδευτικής κοινότητας, οφείλουμε να αδράξουμε κάθε ευκαιρία για να αποκατασταθεί η σχέση του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος με τη βάση της εκπαίδευσης, να εμπνεύσουμε τους συναδέλφους μας, να πιστέψουν ότι μπορούν να πάρουν τις τύχες στα χέρια τους, ότι μπορούν να αγωνιστούν για ένα δημόσιο, ανοιχτό, δημοκρατικό, σύγχρονο, πολυπολιτισμικό και διεπιστημονικό σχολείο που θα αγκαλιάζει όλα τα παιδιά, δίχως καμία εξαίρεση, για καλύτερες εργασιακές συνθήκες με βαθιά πεποίθηση ότι μπορούν κινηματικά να τα πετύχουν. Το ιστορικό χρέος μας επομένως είναι η υπέρβαση των συνδικαλιστικών δεδομένων και η σταθερή επιδίωξη ενός αταλάντευτου και αυτόνομου συνδικαλιστικού κινήματος για την προάσπιση των κεκτημένων και τη διεκδίκηση των διαχρονικών αιτημάτων μας. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συγκρότηση ενός προοδευτικού μετώπου απέναντι στο συντηρητισμό, απέναντι στο νεοφιλελευθερισμό, απέναντι στις πολιτικές και επιχειρηματικές δυνάμεις (εντός και εκτός χώρας) που επιδιώκουν τη διάλυση του δημόσιου σχολείου,

του κοινωνικού κράτους και της κρατικής πρόνοιας. Συνεχίζουμε να παλεύουμε σταθερά, με σοβαρό σχεδιασμό, με αίσθημα ευθύνης, με γνώση των ευρωπαϊκών και διεθνών τάσεων και προοπτικών στην εκπαίδευση και της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης, με συμμετοχή σε κάθε επίπεδο διαπραγμάτευσης και διεκδίκησης των συμφερόντων του κλάδου, με υπευθυνότητα.

Ως ΑΕΕΚΕ δεν μένουμε στο χτες, ατενίζουμε το μέλλον του κλάδου και σχεδιάζουμε ένα δημοκρατικό και ευοίωνο αύριο. Καλούς αγώνες!!!

Μάνος Ανδρουλάκης

Ταμίας - Υπεύθυνος Τύπου
και Δημοσίων Σχέσεων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 87ης Γενικής Συνέλευσης, παρακολούθησα με πάρα πολλή προσοχή τις τοποθετήσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Μερικές, από τους συναδέλφους της ΕΡΑ ήταν οσκαρικού τύπου χαιρετισμούς, les και απευθύνουμε χαιρετισμό σε βραβεία. Συνα-

δέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 87ης Γ.Σ. της ΔΟΕ, θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι εδώ μέσα ότι μία χρήσιμη, σοβαρή και ουσιαστική κριτική πεπραγμένων στη Διδασκαλική Ομοσπονδία πρέπει να έχει δύο αναφορές.

Μία στο γενικό πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κλήθηκε το Διοικητικό Συμβούλιο να πάρει αποφάσεις και να λειτουργήσει και μια στο πλαίσιο του σχεδιασμού και της εφαρμογής των εξαγγελιών αλλά και των πολιτικών της κυβέρνησης για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς.

Φίλες και φίλοι, 4 χρόνια, 4 χρόνια για να φτάσουμε πιο χρεωμένοι, πιο ταλαιπωρημένοι, πιο φτωχοί από εκεί που ήμασταν το 2014. Τα 280 δις € του 2009 ήταν μη βιώσιμο χρέος, τα 350 δις € στο τέλος του 2018 είναι βιώσιμο. Κερδάμε, σύντροφοι, κερδάμε;

Βλέπουμε, λοιπόν, τον Πρωθυπουργό να βγαίνει στις 21 Ιουνίου και να πανηγυρίζει στο Ζάππειο. Να λέει ότι το σκονί το μακρύτερο που είχαμε για να κρεμαστούμε, η επιμήκυνση του χρέους, τώρα είναι καλή. Ακούμε έναν Πρωθυπουργό που έδωσε τα πάντα για να πάρει ό,τι πιο λίγο μπορούσε. Όπως λέει και η Liberation, ήταν ο καλύτερος μαθητής των Βρυξελλών. Και μπορεί πράγματι να πανηγυρίζει γι' αυτή τη μεγάλη επιτυχία του. Ζήσαμε, λοιπόν, το Ζάππειο του Αλέξη Τσίπρα. Έσπευσε με θεατρinizμούς και καλά προβαρισμένες κινήσεις on camera να βγάλει τη γραβάτα και να μοιράσει φοροελαφρύνσεις. Μια φιέστα επικοινωνιακού, καθαρά, τύπου. Είναι σίγουρο πως τις επόμενες ημέρες θα τον ακούσουμε να βαφτίζει επανυπολογισμό τη νέα μείωση των

συντάξεων, μαξιλάρι ρευστότητας τα υπέρογκα πλεονάσματα που υπέγραψε μέχρι το 2060, αξιοπρέπεια και ελπίδα τον κάθε έλεγχο ανά τρίμηνο από την τριόικα.

Ο κ. Τσίπρας και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μόνο συγγνώμη πρέπει να ζητήσουν. Συγγνώμη για τη σκόπιμη παραπλάνηση, συγγνώμη για τα δύο επιπλέον μνημόνια που φόρτωσαν τη χώρα, συγγνώμη για τη μείωση των συντάξεων, συγγνώμη για την αύξηση της φορολογίας, συγγνώμη για την κομματικοποίηση του κράτους, συγγνώμη για το αίσθημα ανασφάλειας, συγγνώμη για την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης, συγγνώμη για τον εκχυδαϊσμό του δημοσίου διαλόγου, συγγνώμη για τα ολέθρια λάθη στην εξωτερική πολιτική, συγγνώμη για το ξεπούλημα της Μακεδονίας, συγγνώμη για την παρατεταμένη κράτηση-ομηρία των δύο Ελλήνων στρατιωτικών στην Τουρκία.

Αλλά πού τέτοια γενναιότητα; Ποιος την έχασε για να την βρουν αυτοί; Ο κ. Τσίπρας και η κυβέρνηση του πολύ απλά δεν την έχουν. Λειτουργούν λαϊκίστικα και πολιτικάντικα. Δεν έχουν μάθει να λειτουργούν πολιτικά. Προσαρμόζουν την όλη διαχείριση σε μία επικοινωνιακή λογική και αυτό είναι λάθος. Συνεπείς έχουν μείνει σε ελάχιστα απ' αυτά που έλεγαν. Σε σημείο που η αλήθεια στα όσα λένε και κάνουν να αποτελούν εξαίρεση και όχι τον κανόνα. Και σ' αυτή τη λογική πορεύονται και στην εκπαίδευση. Ένα μοντέλο επικοινωνιακής διγλωσσίας η οποία τείνει να είναι αντιφατική αγγίζοντας, πολλές φορές, τα όρια του εμπαιγμού και την κοροϊδία.

Να δούμε σε τίτλους κάποια παραδείγματα; Πώς αυτή η πολιτική εφαρμόζεται και πού στηρίζεται; Υπάρχει άραγε οδικός χάρτης που μας δείχνει πώς θα κινηθεί η εκπαίδευση την επόμενη ημέρα; Ασφαλώς και υπάρχει. Βεβαίως και έχουν σχέδιο.

Υπάρχουν 4 βασικά κείμενα που σηματοδοτούν την επόμενη μέρα στην εκπαίδευση.

Πρώτο: Μάρτιος του 2016, το Τριετές Σχέδιο για την Εκπαίδευση που παρουσιάστηκε μετά την επίσκεψη του Πρωθυπουργού στο Υπουργείο Παιδείας, το οποίο αποτελεί μία έκθεση ιδεών για το πώς οραματίζεται η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τη νέα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, σε ένα νέο πλαίσιο κατευθύνσεων και αρχών.

Δεύτερο: η περιβόητη Έκθεση του ΟΟΣΑ. Η έκθεση με τίτλο «Η εκπαίδευση για ένα λαμπρότερο μέλλον στην Ελλάδα», μία έκθεση που παρήγγειλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και την παρουσιάζει ως ένα κείμενο παραινήσεων, συμβουλών, προτροπών και προτάσεων. Δεν μας λέει όμως ότι στο τρίτο κείμενο, το συμπληρωματικό μνημόνιο που έχει υπογράψει, το οποίο ακουμπά σε αυτή την έκθεση, περιέχονται και μερικά πολύ ενδιαφέροντα σημεία:

Πρώτον: εκσυγχρονισμός, λέει, του εκπαιδευτικού συστήματος σε όλα τα επίπεδα για βελτίωση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων. Δεύτερον: Προτροπή για ενσωμάτωση των συστάσεων της έκθεσης του ΟΟΣΑ μέσω ενός συγκεκριμένου σχεδίου δράσης με εξωτερική βοήθεια μέσα στον Ιούλιο. Τρίτον: νέα νομοθετική ρύθμιση για διορισμούς, τρόπο διορισμών, αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση και, προσέξτε, ορθολογική διαχείριση των πόρων.

Και υπάρχει και ένα τέταρτο κείμενο: «Ελλάδα, μία στρατηγική ανάπτυξη για το μέλλον». Το κείμενο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μέσα στο οποίο υπάρχει μία ιδιαίτερη αναφορά για τη, δήθεν, μεταρρύθμιση που συντελείται στην εκπαίδευση. Μία μεταρρύθμιση που δεν εντάσσεται πραγματικά στην αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας αλλά σε όσα επιτάσσουν ο ΟΟΣΑ και οι δανειστές.

Πάμε να δούμε, λοιπόν, τα παραδείγματα αυτά.

Πρώτα απ' όλα, διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών. Σίριαλ. Και μάλιστα κακοπαιγμένο. Μπαλτάς, Κουράκης, Βερναρδάκης, Φίλης, Γαβρόγλου. Αν αθροίσουμε τις εξαγγελίες και τον αριθμό όλων αυτών φτάσαμε να έχουν διοριστεί πάνω από 60.000 εκπαιδευτικοί τα τελευταία 3 χρόνια. Θυμηδία και οργή. Τίποτε άλλο. Και έρχεται ο κ. Γαβρόγλου πρόσφατα, σε μία συνάντηση που είχαμε ως Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και τι λέει; «Ό,τι λέγαμε μέχρι τώρα, ό,τι τάζαμε, ό,τι εξαγγέλλαμε δεν είναι ρεαλιστικά, δεν είναι ούτε καν προσδοκίες,» παραμύθια της Χαλιμάς είναι. Σε επίπεδο αριθμού διορισμών ήταν όλα στον αέρα. Χρονοδιάγραμμα; Ένα κοινό: κυλιόμενες τριετίες. Και σε όλο αυτό το κλίμα μέσα, για να λέμε και αλήθειες, υπάρχουν ομάδες και συλλογικότητες αναπληρωτών που συζητούν ερήμην του οργανωμένου κλάδου, πίσω από κλειστές πόρτες στο Υπουργείο, ακόμα και τον τρόπο και τις λεπτομέρειες του πιθανού τρόπου διορισμού, ακόμα και τα κριτήρια και τη βαρύτητα της μοριοδότησης που πρέπει να έχουν. Υπάρχει μία λογική. Σε κάνω συμμετοχο, σου δίνω ρόλο, σου τάζω, σου πουλάω εκδούλευση και παραγοντική, σε έχω συνεργάσιμο.

Πρέπει από εδώ μέσα να βροντοφωνάξουμε ότι δεν πάει άλλο. Δεν μπορεί η δημόσια εκπαίδευση το 2018 να λειτουργεί με πάνω από το 20% των εκπαιδευτικών με σχέση ελαστικής εργασίας. Δεν μπορεί να συνταξιοδοτείται ο πρώτος εκπαιδευτικός με αποκλειστική προϋπηρεσία αναπληρωτή και αυτή η κυβέρνηση να ακολουθεί το βιολί της. Πάνω από 16.000 αναπληρωτές στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση φέτος. Θύματα και οι 16.000 ενός εμπορίου ελπίδας, αντικείμενο εκμετάλλευσης προεκλογικού τύπου δεσμεύσεων.

Και ας μη μιλήσουμε για τη στέγαση των αναπληρωτών που συζητήθηκε εδώ μέσα. Κροκοδείλια δάκρυα κυβερνητικών παραγόντων, συσκέψεις επί συσκέψεων με πολύ-υπουργική παρουσία, υποσχέσεις και προτάσεις επίλυσης. Αποτέλεσμα; Ουδέν. Από Σεπτέμβριο να είστε έτοιμοι ότι θα παρουσιαστούν πάλι τα φαινόμενα αδυναμίας εξεύρεσης στέγης για τους συναδέλφους αναπληρωτές.

Πολλοί αναρωτιούνται «τι κάνει η ΔΟΕ γι' αυτό»; Ακουστήκε μέσα σε αυτή εδώ την αίθουσα ότι οι αναπληρωτές μας κατηγορούν ότι δεν ασχολούμαστε με το θέμα αυτό. Δεν είμαστε λέει στις προτεραιότητές σας. Εσείς είσατε οι μόνιμοι, δεν σας νοιάζει.

Αλήθεια, συνάδελφί μου, πόσο βολικό μπορεί να είναι αυτό για ορισμένους; Βρήκαμε τον εχθρό, ας τον πετροβολήσουμε. Πόσο καλό άραγε μπορεί να κάνει αυτός ο διχασμός στο εσωτερικό του κλάδου;

Δεν είναι φέτος η πρώτη φορά που το θέμα όχι μόνο των διορισμών αλλά και της εξίσωσης των δικαιωμάτων μονί-

μων και αναπληρωτών αποτελεί θέμα συζήτησης της Γενικής μας Συνέλευσης. Για να μην πάω πιο παλιά, σε κάθε Γενική Συνέλευση, από την 79η το 2010 μέχρι και φέτος συζητιέται το θέμα των διορισμών. Σε κάθε! Αρκούμαστε σ' αυτό; Ασφαλώς και όχι.

Υπάρχει μία σειρά δράσεων και κινητοποιήσεων που έχει κάνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία μετά από πρόταση και της παράταξής μου που έχει στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων αυτή τη φράση: μαζικοί διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών σήμερα. Δεν κρυβόμαστε όμως πίσω από το δάκτυλό μας, συνάδελφοί μου. Εδώ μέσα είπαμε ότι πρέπει να λέμε αλήθειες. Είχαν όλες αυτές οι κινητοποιήσεις τη συμμετοχή που έπρεπε; Ελάχιστοι συμμετείχαν. Ούτε καν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. Σταματάμε εκεί; Όχι. Σε κάθε συνέντευξη, σε κάθε συνάντηση με το Υπουργείο Παιδείας, ανεξάρτητα με το θέμα που έχουμε να συζητήσουμε, πρώτο, κυρίαρχο θέμα είναι οι μόνιμοι διορισμοί.

Τι άλλο κάναμε; Γιατί πρέπει να πούμε ότι εκτός από τη συνδικαλιστική διεκδίκηση πρέπει να ανοίξουμε το οπλοστάσιό μας και σε άλλες μορφές. Δεν πήγαμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Αναφορών για να δείξουμε τη διαχρονική ανεπάρκεια όλων των κυβερνήσεων που δεν κάνουν μόνιμους διορισμούς αλλά επενδύουν στο να στελεχώνουν την εκπαίδευση με ελαστικά εργαζόμενους συναδέλφους;

Όχι, συνάδελφοί μου της δεξιάς πτέρυγας όπως βλέπω, δεν περιμένουμε από καμία Ευρωπαϊκή Ένωση να λύσει το πρόβλημα. «Έχεις νύχια; Ξύσου», έλεγε ο παππούς μου. Να αυξήσουμε την πίεση θέλουμε στις κυβερνήσεις, να τους δείξουμε την αναγκαιότητα για μόνιμους διορισμούς, την αναγκαιότητα για εξίσωση των δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών. Σταματάμε εκεί; Όχι. Προχωράμε παρακάτω. Δυναμώνουμε τον αγώνα μας από Σεπτέμβριο για μόνιμους διορισμούς που τους έχει ανάγκη η εκπαίδευση. Και ναι, να συζητήσουμε και τον τρόπο, όταν χρειαστεί. Βασικό πτυχίο και προϋπηρεσία να είναι οι βασικοί, οι κυρίαρχοι παράγοντες αυτού του συστήματος. Είναι, βέβαιο, ότι και σε αυτό το θέμα θα κληθούμε, συνάδελφοί μου, να μετακινήσουμε βουνά για κάποιους οι οποίοι ούτε πέτρα δεν σηκώνουνε στο διάβα τους.

Προεδρικό Διάταγμα 79. Τι να πει κανείς για το ΠΔ 79; Αναφέρθηκε και προηγουμένως ότι ισχυροποίησε τις Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη οι οποίες διέλυσαν επί της ουσίας το δημοτικό, το ολοήμερο δημοτικό σχολείο και το νηπιαγωγείο. Όχι μόνο δεν έγινε κανένα βήμα στην κατεύθυνση της μείωσης του αριθμού των μαθητών, όχι στο 1 προς 20 και 1 προς 15 που λέει η Διδασκαλική Ομοσπονδία, ούτε καν προς το 1 προς 22 που έλεγε ο Πρωθυπουργός στις δηλώσεις του, αλλά με τις τριμελείς επιτροπές τι κάνουν; Κάνουν το 1 προς 25 υποχρεωτικό αριθμό μαθητών. Κάνουμε και τις απαραίτητες μετακινήσεις όπως θέλουμε, ακόμα και εκτός ορίων, για να μην έχουμε τμήμα κάτω από 25 μαθητές. Ασφυκτικός έλεγχος της παρουσίας των μαθητών στο ολοήμερο σχολείο. Για πρώτη φορά θεσμοθετείται, σε επίσημο νομικό κείμενο, η δυνατότητα τιμωρητικής διαγραφής από δημόσια δομή εκπαίδευσης.

Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Ψηφίστηκε το άρθρο 33 του Νόμου 4521/2018, ένα άρθρο που δίνει την ικανοποίηση της θεσμοθέτησης ενός ιστορικού, κομβικής σημασίας αιτήματος για τη δημόσια εκπαίδευση, που είχε η Διδασκαλική Ομοσπονδία στην προμετωπίδα των διεκδικήσεών της τα τελευταία χρόνια, αυτού της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στο δημόσιο νηπιαγωγείο και πραγματικά, πλέον, αποτελεί μία κατάκτηση για τον κλάδο.

Δεν διστάσαμε ποτέ να πούμε, να αναγνωρίσουμε ότι αυτή η ψήφιση είναι θετική. Βέβαια δεν είναι θετική η σε βάθος τριετίας εφαρμογή της. Δεν είναι θετικό το γεγονός ότι από τους 205 Δήμους καταλήξαμε στους 184. Δεν είναι θετικό ότι μπήκαν στο παιχνίδι οι τριμελείς επιτροπές με τη συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης για να μπορέσουν να κρίνουν, «βάζοντας πόδι», με αυτόν τον τρόπο στη δημόσια εκπαίδευση, εάν και κατά πόσον μπορεί η υποχρεωτικότητα να εφαρμοστεί στην πράξη.

Εμείς ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών πιστεύουμε ότι η προσχολική αγωγή και εκπαίδευση είναι το πρώτο και αναπόσπαστο κομμάτι της υποχρεωτικής εκπαίδευσης και βασικός πυλώνας του δημόσιου σχολείου.

Επιτρέψτε μου λίγα λόγια για το Νόμο 4547 για την αξιολόγηση, για τις δομές εκπαίδευσης. Δεν θα σταθώ στο γεγονός ότι οι νέες δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου σε επίπεδο Περιφέρειας και Διευθύνσεων Εκπαίδευσης το μόνο που κάνουν είναι να αυξάνουν το βαθμό συγκέντρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, κάνοντάς το ακόμα πιο γραφειοκρατικό, ακόμα πιο ελεγχόμενο, ακόμα πιο δυσλειτούργικό.

Δεν θα μιλήσω για τα ΠΕΚΕΣ, τα Περιφερειακά Κέντρα, όπου κάποιοι συνάδελφοι ειδικοτήτων που υπηρετούν στα Ιόνια Νησιά θα πρέπει να ψάχνουν τον συντονιστή τους στην Αττική για να πάρουν πληροφορία, υποστήριξη και βοήθεια. Αυτό δείχνει η κατανομή έτσι όπως έγινε. Σε διδακτικά αντικείμενα όπως αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, φυσική αγωγή, καλλιτεχνικά, ειδική αγωγή, μουσική, πληροφορική και θεατρική αγωγή δεν υπάρχει συντονιστής σε κάθε Περιφέρεια.

Αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση. Συνάδελφοί μου, η καλλιέργεια της αυταπάτης ότι οι εκπαιδευτικοί δεν πρόκειται να αξιολογηθούν δεν μπορεί και δεν πρέπει να κοιμίσει κανέναν. Παρά την «μετά βαΐων και κλάδων» κατάργηση του Π.Δ.152 και των ρυθμίσεων του Ν.3848, παραμένει σε ισχύ η αξιολόγηση σε επίπεδο εκπαιδευτικών που εργάζονται σε άλλες δομές και θέσεις της διοίκησης της εκπαίδευσης και όχι στα σχολεία. Υπάρχουν ρυθμίσεις που επαναφέρουν όχι από την πίσω αλλά από την μπροστινή πόρτα την αξιολόγηση, οι οποίες διαλύουν κάθε ψευδαίσθηση ότι η κατάργηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου έχει σημαίνει και την κατάργηση της αξιολόγησης - χειραγώγησης.

Μέσα στο Νόμο αυτόν έχουμε πρώτον: αξιολογική αριθμητική κατάταξη, δηλαδή κατηγοριοποίηση, δεύτερον: χαρακτηρισμούς για στελέχη της εκπαίδευσης όπως μέτρια, ανεπαρκή, ακατάλληλα, αξιολόγηση βάσει ανώνυμου ερωτηματολογίου, δυνατότητα ένστασης για όσους έχουν πάρει μόνο κάτω από 75 και φυσικά αυτός που αξιολογεί θα είναι

αυτός που θα εξετάσει και την ένταση που θα κάνεις. Και όχι μόνο αυτό! Με τον αξιολογητή σου θα διεκδικήσεις την ίδια θέση μεθαύριο.

Όσο για την αυτοαξιολόγηση, αυτή, ουσιαστικά, μετατρέπεται σε αξιολόγηση. Πώς; Πρώτα απ' όλα με την εμπλοκή του Σχολικού Συμβουλίου. Δεύτερον, υπάρχει η εμπλοκή από εξωτερικό αξιολογητή, από μονοπρόσωπο όργανο. Είναι ο συντονιστής εκπαιδευτικού έργου στον οποίον θα πρέπει να δοθούν οι εκθέσεις προγραμματισμού και αποτίμησης, να κάνει τις παρατηρήσεις του, να τις στείλει πίσω σε κάθε σχολείο και να 'ρθει την επόμενη χρονιά να ελέγξει αν αυτές οι παρατηρήσεις έχουν ενσωματωθεί στο σχέδιο δράσης του σχολείου.

Διγλωσσία για μια ακόμα φορά από την κυβέρνηση. Από τη μία καταργεί το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και από την άλλη «στα μουλωχτά» εφαρμόζει την αξιολόγηση. Μια αξιολόγηση που κάποτε καταδίκαιζε μετά «βαίων και κλάδων». Και σ' αυτή την προσπάθεια η ΔΑΚΕ θα σταθεί μέσα από το Δ.Σ. της ΔΟΕ απέναντι, όπως έκανε και για το 152 και για τον 4024 και για τον 3848.

Στην προσπάθεια, λοιπόν, ωραιοποίησης μίας κατάστασης που επιχειρεί πραγματικά αυτή η κυβέρνηση, δυστυχώς βρίσκει και συμμάχους μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα, που σπεύδουν κατά καιρούς να καθησυχάσουν τους εκπαιδευτικούς λέγοντας ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν αλλάζει κάτι στην πραγματικότητα. Δεν θα αλλάξει η πραγματικότητα που βιώνουμε στα σχολεία μας, όλοι όμως έχουν διαψευστεί από την πραγματικότητα που γίνεται βλέποντας αυτό τον οδικό χάρτη των μεταρρυθμίσεων και το αντιεκπαιδευτικό πρόσημο που έχει.

Είναι γεγονός ότι η κυβέρνηση της πρώτης, δεύτερης, τρίτης φοράς Αριστεράς, η κυβέρνηση του αντάρτικου στην Ευρώπη προχωρά σε μέτρα τα οποία άλλη κυβέρνηση δεν διανοήθηκε να πάρει. Ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών, ως η πρώτη παράταξη στη συνείδηση αυτού του κλάδου, επενδύουμε σε μία πολιτική ανοικτού ορίζοντα. Μπαίνουμε μπροστά για μία άλλη θεώρηση. Απέναντι στην αδιαφορία, τις λογικές της απαξίωσης και στοχοποίησης, τις πολιτικές της αποσυμπίερωσης, που προσπαθούν να βάλουν τη Διδακταλική Ομοσπονδία στο περιθώριο, αντιπαραθέτουμε και προκρίνουμε μία άλλη λογική. Μία άλλη λογική η οποία λέει ότι εμείς δεν καθορίζουμε τη στάση μας και τη θέση μας ανάλογα με το ποιος κυβερνά.

Δεν έχουμε πρόβλημα να ασκήσουμε κριτική σε κανέναν, και μάλιστα την πιο σκληρή κριτική την κάνουμε στους πολιτικούς σχηματισμούς που κάποιοι εδώ μέσα νομίζουν ή θεωρούν ότι υπηρετούμε. Ακούσαμε τον εκπρόσωπο της ΕΡΑ εδώ μέσα να μας εγκαλεί και να μας ρωτάει ποια είναι η θέση της ΔΑΚΕ γι' αυτά που λέει η Νέα Δημοκρατία. Εμείς, συνάδελφοί μου, δεν ακολουθούμε τη λογική της «μούγκας στη στρούγκα». Εμείς καταγγέλλουμε! Με ανακοινώσεις μας καταγγέλλουμε την πολιτική Μητσοτάκη και αυτά που δηλώνει στην 82η ΔΕΘ, καταγγέλλουμε τη στάση του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας αλλά και όλων των υπολοίπων κομμάτων στο 30ωρο, στις συγχωνεύσεις, στη δίχρονη προσχολική υποχρεωτική αγωγή.

Δεν συμβιβάζομαστε, δεν υποχωρούμε. Αυτά που πιστεύουμε τα λέμε φωναχτά σε όλες τις κατευθύνσεις. Δεν είναι δυνατόν εσείς να μας εγκαλείτε και να μας δίνετε μαθήματα δημοκρατίας.

Προφανώς, συνάδελφοί μου, για να μην διαφωνήσουμε εδώ μέσα, όλα τα εκπαιδευτικά ζητήματα έχουν πολιτική και ιδεολογική χροιά. Ασφαλώς και δεν αφαιρούμε αυτή την άποψη, αυτή τη θεώρηση από την εκπαιδευτική πραγματικότητα. Δεν ξεχνάμε ότι όλοι εδώ μέσα έχουμε διαφορές. Έχουμε διαφορετικές αφετηρίες, έχουμε διαφορετικές θέσεις. Αλλά εμείς ως ΔΑΚΕ προτάσσουμε τη διαμόρφωση μίας νοοτροπίας στη βάση της οποίας θα πρέπει να υπάρξουν κοινές θέσεις, να υπάρξουν προτάσεις, κοινές προτάσεις, να υπάρξει σύνθεση, για να δώσουμε νέο μήνυμα, νέο νόημα, νέα αξία στο συνδικαλισμό. Να δώσουμε νέο νόημα, νέα αξία στη διεκδίκηση. Ακόμα και μέσα στη Διδακταλική Ομοσπονδία, με τη στάση μας στο Διοικητικό Συμβούλιο αυτό λέμε.

Δεν έχουμε θέσφατα, δεν έχουμε λογικές περιχαράκωσης, πολιτικής ορθότητας και καθαρότητας. Δεν έχουμε a priori είτε αποκλεισμούς είτε συμμαχίες. Απέναντι στη συστηματική παραπλάνηση, στις θορυβώδεις αλλά και νέες μεγάλες υποσχέσεις και μεγάλα λόγια που ακούμε εδώ μέσα, προτάσσουμε την ειλικρίνεια και το ρεαλισμό έργων, λόγων και δράσης. Επενδύουμε στην αλήθεια για να χτίσουμε ξανά μία σχέση εμπιστοσύνης με τους συναδέλφους. Πιστεύουμε στη συνεργασία, στη σύνθεση των απόψεων για τη λήψη αποφάσεων, γιατί χωρίς συλλογικές αποφάσεις, συνάδελφοί μου, χωρίς συγκεκριμένες θέσεις δεν μπορεί να υπάρξει κλαδικός συνδικαλισμός.

Όλοι εδώ μέσα κρινόμαστε και θα κριθούμε. Σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς για τους θεσμικούς και τους κινηματικούς μας ρόλους. Κανένας δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από ιδεολογικές και παραταξιακές πολιτικές περιχαράκωσης ή από θεωρητικές διακηρύξεις και μανιφέστα του «όχι σε όλα».

Μπορούμε, συνάδελφοί μου, να πετάμε πέτρες. Μπορούμε να παραπονιόμαστε γι' αυτές, να σκοντάφτουμε επάνω τους, να σκαρφωνόμαστε. Εμείς επιλέγουμε και πολύ σωστά κάνουμε να χτίζουμε με αυτές. Ο καθένας ως αναλογιστεί το ρόλο του. Καλούς αγώνες απ' τον Σεπτέμβριο.

Θανάσης Γκούμας

Οργανωτικός Γραμματέας Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Για να σταθεί κανείς αξιόπιστος και να κάνει κριτική στα πεπραγμένα της ΔΟΕ θα πρέπει να λάβει υπόψη του τη γενικότερη πολιτική και οικονομική συγκυρία καθώς και την εκπαιδευτική πολιτική του Υπουργείου Παιδείας

Η χρονιά που πέρασε ήταν μια ακόμη χρονιά κατά την οποία εφαρμόστηκαν σκληρές μνημονιακές πολιτικές που είχαν ως συνέπεια την περαιτέρω εξαθλίωση των εργαζομένων και την φτωχοποίηση της ελληνικής κοινωνίας.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, το τονίζω αυτό και το υπογραμίζω για κάποιους που το έχουν ξεχάσει, παρά τις προεκλογικές της υποσχέσεις ψήφισε και εφαρμόζει τα σκληρά μέτρα του 3ου μνημονίου και πρόσφατα τα 88 προαπαιτούμενα της τέταρτης αξιολόγησης. Αυτό που πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα είναι ότι κανένας βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-μεταξύ των οποίων και τρεις δάσκαλοι-δεν είχε την ευαισθησία να παραιτηθεί, όχι για να ρίξει την κυβέρνηση του, αλλά για συμβολικούς λόγους.

Όλοι εκείνοι οι λάβροι αγωνιστές-τους θυμόμαστε σ' αυτού την αίθουσα να ωρύονται-έβαλαν την ουρά στα σκέλια και ψήφισαν όριο ηλικίας τα 67 για τους εκπαιδευτικούς και μειώσεις στις συντάξεις μέχρι 361 ευρώ τον μήνα στις κύριες συντάξεις με 35 χρόνια υπηρεσίας.

Το αφήγημα της κυβέρνησης για καθαρή έξοδο από τα μνημόνια μετά τον Αύγουστο καταρρέει καθημερινά.

Γιατί μετά τον Αύγουστο έρχεται το τσεκούρωμα των συντάξεων μέχρι και 40% τον μήνα, η μείωση του αφορολόγητου, η αύξηση του ΕΝΦΙΑ, οι αυξήσεις στις εισφορές των ασφαλισμένων, η φοροληστεία στα εισοδήματα των εργαζομένων.

Το χειρότερο από όσα κάνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι ότι απογοήτευσε τον κόσμο και τον έστειλε σπίτι του, αφού άλλα υποσχέθηκε και άλλα κάνει. Κι αυτό το ζούμε εμείς στον χώρο της εκπαίδευσης στο πετσί μας, αφού 4 χρόνια τώρα τάξει 20.000 μόνιμους διορισμούς και δεν έχει κάνει ούτε έναν.

Προχειρότητα, αναξιπιστία, ασυνέπεια. Να, τρεις – τουλάχιστον – λέξεις, που χαρακτηρίζουν την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας και της Κυβέρνησης αυτήν την περίοδο. Και με την ψήφιση του νόμου για τις υποστηρικτικές δομές βλέπουμε να:

- Υποβαθμίζεται ο αποκεντρωτικός και υποστηρικτικός ρόλος προς τις σχολικές μονάδες, οι δομές συγκεντρώνονται σε επίπεδο Περιφέρειας
- Αποδυναμώνεται η παιδαγωγική κι επιστημονική στήριξη
- Επανερχεται η αυτοξιολόγηση – Επεκτείνεται το σύστημα

αξιολόγησης των Δ.Υ. και στην εκπαίδευση

- Θεσμοποιείται ο απόλυτος έλεγχος της εκπαίδευσης από το υπουργείο.
- Συγκροτείται ένα απόλυτα ελεγχόμενο Περιφερειακό Συμβούλιο Επιλογής που δεν παρέχει κανένα εκέγγυο αντικειμενικότητας.

Ο νόμος, υπακούει στις μνημονιακές λογικές για εξοικονόμηση πόρων μέσα από καταργήσεις -συγχωνεύσεις δομών, αποδυναμώνει την επιστημονική, τεχνική και παιδαγωγική υποστήριξη των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων, ενισχύει τον διοικητικό συγκεντρωτισμό και υπηρετεί τη λογική του κομματικού ελέγχου της Διοίκησης.

Πεπραγμένα Δ.Ο.Ε.

Συγκρότηση : σε χρόνο γρήγορο ...εντός Ιουλίου... με 4 παρατάξεις να μπαίνουν στο προεδρείο αναλαμβάνοντας τη λειτουργία της Ομοσπονδίας και του κλάδου.

Αξίζει να σημειώσω ότι τα πεπραγμένα είναι του προεδρείου του ΔΣ καθώς υπάρχουν παρατάξεις που έμειναν έξω καιαυτοί που δεν έκαναν τίποτε ...κατηγορούν τους άλλους ότι δεν τα έκαναν όλα καλά.

Σ αυτό το θλιβερό τοπίο έδρασε το Δ.Σ της ΔΟΕ τη χρονιά που πέρασε. Ως παράταξη αναδείξαμε και θέσαμε ένα χρονοδιάγραμμα για τα 2 μεγάλα θέματα : την Προσχολική αγωγή και τους μόνιμους διορισμούς,

Προσχολική αγωγή: Με ημερίδες – παρεμβάσεις στις έδρες των ΠΤ – παρεμβάσεις στους προέδρους των ΠΤ-συζητήσεις και παρουσίαση των θέσεων , πετύχαμε να δράσουμε παρεμβατικά προς το Υπουργείο Παιδείας. Και η νίκη αυτή μεταφράστηκε με τη ψήφιση του νόμου για την υποχρεωτικότητα της δίχρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Είναι μειονέκτημα η καθιέρωση της σε 183 δήμους....αλλά θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας μέχρι να καθιερωθεί σε όλους τους Δήμους της Ελλάδας.

Μόνιμοι διορισμοί: Αναδείξαμε και συμβάλλαμε στην οργανωμένη παρουσίαση και διεκδίκηση του θέματος. Χωρίς παρωπίδες αλλά με ρεαλισμό βάλαμε ένα λιθαράκι στην ομοφωνία και δείξαμε το δρόμο της αγωνιστικής διεκδίκησης....

Δυστυχώς εδώ το Υπουργείο περπάτησε ένα ολισθηρό δρόμοτο δρόμο των ΜΑΤ της βίας και της καταστολής...

Λίγα λόγια για την αντιπαράθεση μας – ιδεολογική και συνδικαλιστική – με τις άλλες παρατάξεις στην πορεία των ΔΣ και της κατάθεσης προτάσεων ...

Άκουσα κάποια κυρία συναδέλφισσα- σύνεδρο από το χώρο της ΕΡΑ να κατηγορεί τη ΔΗΣΥ ...ότι είναι η «παράταξη του χθες...του ρουσφετιού...»

Σας απαντώ και σας υπενθυμίζω ότι η ΔΗΣΥ ...το 2011 έβαλε «πλάτη» να μοριοδοτηθούν οι αποσπάσεις και

όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές.....

Εσείς , φέτος πριν λίγες μέρες δε θέλατε να βγουν οι αποσπάσεις σε φορείς και πολεμήσατε λυσσαλέα τον αιρετό της ΔΗΣΥ στο ΚΥΣΠΕ Νίκο Φασφαλή που τις δημοσιοποίησε....

Γι αυτήν τη διαφάνεια παλεύετε ;;;
Αυτό είναι το όραμα σας ;;

Το 2011 διαχωρίσαμε – ενυπόγραφα – τη θέση μας από την ασκούμενη πολιτική ΠΑΣΟΚ.....

Εσείς έχετε πάρει χαμπάρι ότι από το Γενάρη του 2015 κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ ;;

Βλέπω επίσης στην αίθουσα , συναδέλφους αντιπροσώπους , που έχουν αποκηρύξει το συνδικαλισμό , δεν πιστεύουν – κατά δήλωση τους σ αυτόν....να είναι εδώ ως αντιπρόσωποι...

Αποκαλούσαν τους συνδικαλιστές «φτωχούληδες»... τώρα τι έγινε και είναι εδώ στην κορυφαία διαδικασία του κλάδου ;;;

Ρητορικές απορίες ...τόσο χρήσιμες για να ξέρουμε και να θυμόμαστε....

Για μας τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ , η αλήθεια και ο ρεαλισμός είναι πάνω από όλα.

Είμαστε αντίθετοι στο δογματισμό παρατάξεων που περιρίζονται σε ρόλο καταγγελίας ...πολλές φορές για όλα !

Βλέπουμε τη «γήρανση» της αγωνιστικότητας παρατάξεων, που έγιναν συμμετοχοί στο ΔΣ στη διαμόρφωση μιας πλειοψηφίας που είχε γνώμονα τη λήψη αποφάσεων ακόμα και οικονομικών δεδομένων για τη ΔΟΕ (βλέπε περίπτωση της νομικής συμβούλου της ΔΟΕ)....

Για την παράταξη της κυβερνώσας αριστεράς, δεν μπορούμε να πούμε πολλά....εκτός από την υποδειγματική άψογη φυσική παρουσία του μέλους της στο ΔΣτο μόνο που βλέπαμε είναι ότι μπορούσαμε να μαθαίναμε ...πιο γρήγορα όσα ο Τομέας παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ και η Κυβέρνηση σχεδίαζαν για εμάς...χωρίς εμάς...

Τους υπενθυμίζουμε :

Η γραβάτα που φόρεσε προχτές ο Πρωθυπουργός στο Ζάππειο, μας στοίχισε :

- 2 αχρείαστα μνημόνια
- 200 δις για την περήφανη διαπραγμάτευση (που κάποιες «ανεξάρτητες» παρατάξεις καλούσαν τους συναδέλφους να συμμετέχουν σε συγκεντρώσεις συμπαραστάσης !!!!!!!)
- Capital controls
- 99 χρόνια υπερταμείο
- Υψηλό πλεόνασμα έως το 2060

- Μείωση συντάξεων
- Μείωση αφορολογήτου

Δεν υιοθετούμε το λαϊκισμό και την απουσία παράταξης που ντύνεται τον μανδύα του ανεξάρτητου....αντιδρούμε στην επιβολή συνδικαλιστικής λήθης από παρατάξεις που δεν έχουν ο παρελθόν...ή μάλλον έχουν ...ταυτισμένο με άλλους χώρους...και μάλλον δεν κράτησαν τίποτε.....γιατί δεν μπορούν να αντιληφθούν , να συνθέσουν, να χαράξουν πορεία...

Κρύβονται φανερά πίσω από την μεγαλομανία της εξουσίας και κάνουν συμμαχίες μόνο , στη βάση της προοπτικής να έχουν κι αυτοί εξουσία....

Στην απουσία και στην εξαργύρωση θέσεων στο ΔΣ της ΔΟΕ , απαντάμε ως ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ , δυναμικά με την παρουσία μας και τις θέσεις μας.

Δεν υιοθετήσαμε κανένα – μα κανένα ακραίο αίτημα ή θέση

Η θέση μας ήταν καθαρή...σε όλα τα θέματα....

Τα θετικά είναι θετικάκαι τα αρνητικά – αρνητικά..

Απευθυνόμενος σε εσάς τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της ΔΗΣΥ, που κοσμεύεται αυτό το κομμάτι της αίθουσας εδώ μπροστά μου, να σας πω καθαρά :

Συνεχίστε το δρόμο της σύνθεσης, του αγώναμε τα στελέχη μας σε όλη της χώρα...

Ο αιρετός στο ΚΥΣΠΕ και οι αιρετοί μας σε ΑΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΠΕ καθώς και τα μέλη μας στα ΔΣ και εσείς οι αντιπρόσωποι αγωνίζονται διαχρονικά και καθημερινά για :

- Αναβάθμιση της Δημόσιας εκπαίδευσης
- Μόνιμους διορισμούς
- Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση σε όλη την Ελλάδα

Τα λόγια και οι θέσεις μας σε αυτό το συνέδριο θα έρθουν σε πλήρη ταύτιση με το δρόμο του αγώνα....γιατί τίποτα δε μας χαρίστηκε....

Θα είμαι, θα είμαστε πάντα οι πράξεις μας που λένε ποιοι είμαστε ...ΟΧΙ τα λόγια.....

Οι πράξεις λένε ποιος είσαι , οι λέξεις αυτό που νομίζεις ότι είσαι...

Καλόν αγώνα λοιπόν χωρίς καιροσκοπισμούς και ταλαντεύσεις.....

Με γνώμονα τα δίκαια του κλάδου και των εκπαιδευτικών.

Σας ευχαριστώ

Ζήσης Καπράνας

Ειδικός Γραμματέας Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες-φοι, θα αρχίσω την τοποθέτησή μου με μία δήλωση. Τη γραβάτα αυτή που βλέπετε μου τη "δώρασαν" οι συνάδελφοι από τις Παρεμβάσεις. Δηλώνω πως θα τη φορέσω στο πρώτο επίσημο άκουσμα της προκήρυξης για μόνιμους διορισμούς των συναδέλφων μας αναπληρωτών.

Συναδέλφοι και συναδέλφισσες, Ναι οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς στην Ξάνθη και στη Ροδόπη θα σηκώσουμε τις "μπάρες" που στερούν αυτή τη στιγμή από παιδιά, Έλληνες και Ελληνίδες της μειονότητας στα νηπιαγωγεία της Θράκης αυτό που όλοι έχουν δικαίωμα, την εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας. Και θα τις σηκώσουμε τις "μπάρες" κόντρα σε όσους θέλουν τους Έλληνες πολίτες, ιδίως τα παιδιά, της μειονότητας αποκλεισμένους και με λιγότερα μορφωτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Επικροτώ την ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ της ΔΟΕ για την ημερίδα που διοργάνωσε στην Κομοτηνή τη χρονιά που διανύσαμε για τη μειονοτική εκπαίδευση, αλλά και για τη διοργάνωση επιστημονικού συνεδρίου που έχουμε αποφασίσει για την επόμενη ώστε όλοι μας χωρίς προκαταλήψεις και στερεότυπα να εξάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα για την αναβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Απ' αυτό το βήμα να ευχαριστήσω τους συντρόφους μου Δημήτρη Κρατημένο και Θανάση Πάστρα, σύνεδροι στην 87η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ για τελευταία φορά, αφού συμπλήρωσαν την 35ετία και λίγο παραπάνω ως μαχητές στην αίθουσα και στο πεζοδρόμιο στον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο για όλα τα ελληνόπουλα αλλά και για περισσότερη δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη για τον ελληνικό λαό. Να τους ευχηθώ καλή τρίτη θητεία στο βίο τους και να μην ξεχάσουν ότι το σχολείο δεν είναι μόνο το σχολείο της γειτονιάς, αλλά είναι και η γειτονιά σχολείο και άρα ό,τι αγώνες, Δημήτρη και Θανάση, δώσατε μέσα στο σχολείο να συνεχίσετε να τους δώσετε και έξω απ' το σχολείο.

Συναδέλφισσες-φοι, το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ, για το οποίο έγινε αναφορά - κάποιος το λοιδορούσε κιόλας εδώ μέσα-είναι το επιστημονικό μας όργανο και είναι ευθύνη όλων μας να το αναβαθμίσουμε και να βοηθήσουμε, ούτως ώστε να γίνει ο

έτερος βραχίονας, ο επιστημονικός μας, αρωγός στον αγώνα για αναβαθμισμένο Δημόσιο και Δωρεάν σχολείο. Δεν είμαστε μόνο εργαζόμενοι. Είμαστε επιστήμονες εργαζόμενοι.

Όσο για τον πρόσφατα ψηφισθέντα νόμο για την αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης στην ουσία ικανοποιεί θέσεις του κλάδου μας που είχαμε για πάρα πολλά χρόνια. Το 1992 - '93 συνδικαλιστικό έτος σε ένα βιβλιαράκι της ΔΟΕ που είχε χρώμα πορτοκαλί με την υπογραφή του αείμνηστου Φάνη Τουλούπη και του επίσης Χριστόφα Μαιστρέλλη υπέγραφαν για τον κλάδο όσον αφορά την αξιολόγηση και που έλεγε το εξής απλό: Καμία αξιολόγηση στον εκπαιδευτικό, ακώλυτα μισθολογικά και βαθμολογικά να εξελίσσεται. Ναι στην αξιολόγηση όσων θέλουν να γίνουν στελέχη εκπαίδευσης και μάλιστα τριπλή, από τρία μονοπρόσωπα όργανα. Η.Ε.Ρ.Α. και ρετζίτζι της κατάργηση του Π.Δ. 152, νίκη του συνδικαλιστικού μας κινήματος και θα αγωνιστεί ενάντια στην κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, ενάντια στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και θα υπερασπιστεί τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας από το Σύλλογο Διδασκόντων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το 1895 από το Ελληνικό κράτος ψηφίστηκε η δίχρονη προσχολική αγωγή. Εφαρμόστηκε για πρώτη φορά σε 3 Νομούς στη Βόρειο Ελλάδα το 1929 και το 2006 μετά από τις 7 εβδομάδες κινητοποιήσεων μας, της ΔΟΕ, που το κύριο σύνθημα, πρέπει να το θυμηθούμε και να το πούμε, ήτανε 1.400 ευρώ στην τσέπη καθαρά, εκτός από κάποιες αυξήσεις που όντως πήραμε, όντως με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και με Υπουργό την κα Γιαννάκου έγινε μετά από τόσα χρόνια για ένα έτος υποχρεωτική η εκπαίδευση στο νηπιαγωγείο και το χειροκροτήσαμε.

Το 2018, 123 χρόνια μετά, με παρακαταθήκη τους αγώνες μας, και δεν ήτανε κάποιο κερασάκι της κυβέρνησης, θεσμοθετήθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τα παιδιά 4-6 ετών η δίχρονη δωρεάν υποχρεωτική αγωγή και εκπαίδευση στο δημόσιο νηπιαγωγείο με εκπαιδευτικούς νηπιαγωγούς και όχι στους βρεφονηπιακούς σταθμούς των δήμων με εργαζόμενους βρεφονηπιοκόμους.

Να σας θυμίσω πως και μέσα στη Βουλή τα κόμματα της αντιπολίτευσης καταψήφισαν την θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Και να σας θυμίσω επιπλέον πως το κατεστημένο της διοίκησης των Παιδαγωγικών Τμημάτων της χώρας μας ομόφωνα πλιν ενός, του Ρεθύμνου, τον Οκτώβρη του 2017 στο Βόλο αποφάσισαν να ενοποιηθεί το Τμήμα Βρεφονηπιοκόμων με των Νηπιαγωγών και να γίνουν ένα και όντως οι συναδέλφισσες-φοι νηπιαγωγοί θα γίνονταν μονοκόμματα δημαρχο-υπάλληλοι.

Πρέπει να πιστωθεί στα θετικά του Δ.Σ της Δ.Ο.Ε. που μαζί με όλους εσάς ανατρέψαμε σε πάρα πολύ μικρό χρονικό διάστημα τις απόψεις των καθηγητών σε όλα τα Παιδαγωγικά Τμήματα. Μέσα στο χειμώνα πήγαμε σε όλα τα Παιδαγωγικά Τμήματα και πείσαμε του Προέδρου να προβούν σε Γενικές Συνελεύσεις επί τη βάσει των θέσεων μας, πρώτη φορά έγινε αυτό, που πρότεινε το συνδικάτο στους πανεπιστημιακούς

να συνεδριάσαν για μας υπέρ εμάς και πρέπει θετικά να το πιστωθούμε όλοι εμείς.

Και προσέξτε, μέχρι την τελευταία στιγμή κάποιοι συνάδελφοί μας εργαζόμενοι, γιατί δεν είμαστε όλοι ίδιοι, σε μια σύσκεψη καλεσμένοι στο Υπουργείο Εσωτερικών, η ΠΟΕ ΟΤΑ, το ΔΣ της ΔΟΕ και οι αντίστοιχοι δύο Υπουργοί Εσωτερικών και Παιδείας, σκαιώς ήθελαν να μας πετάξουν έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων γιατί κατά τη γνώμη τους δεν είχαμε λόγο και αρμοδιότητα για την εκπαίδευση των νηπίων και προνηπίων, αλλά μόνο αυτοί.

Είπαμε να μην το πούμε δημόσια σε άλλο χώρο αλλά εδώ θα το πούμε. Οι συνάδελφοι της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν ενδιαφέρονταν καθόλου για τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση. Άλλα είχαν στο μυαλό τους. Παρέα με μια ομάδα από τους Δημάρχους να φάνε το νηπιαγωγείο ήθελαν υπέρ των Δήμων, να φάνε, ναι, βορά, δηλαδή να κουτσουρέψουν το δημόσιο δωρεάν σχολείο, τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση και να την δώσουν πού; στα τροφεία, στα vouchers και στην τσέπη των σχολαρχών..

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η εκπαίδευση εδώ και 9 χρόνια βρέθηκε και βρίσκεται και αυτή στη μέγγενη των μνημονίων, της επιτροπείας και του ΟΟΣΑ. Βρέθηκε όμως ως πρώτη επιλογή απ' τις κυβερνήσεις Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ στις νεοφιλελεύθερες ράγες της συρρίκνωσής της ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό. Η συμφωνία στο Eurogroup την 21η του Ιούνη για την επιμήκυνση - ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, μετά από 9 χρόνια μεγάλων θυσιών του ελληνικού λαού, αλλά και αγώνων ενάντια στα μνημόνια και στην επιτροπεία των δανειστών, περνάμε ως χώρα και ως κοινωνία αλλά και ως εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην επόμενη μέρα. Σηματοδοτεί την αρχή του τερματισμού των μνημονίων και της επιτροπείας.

Σήμερα η ΔΟΕ καλείται να φύγει απ' το δίπολο: μνημόνιο - αντιμνημόνιο και να τοποθετηθεί με παρακαταθήκη τους αγώνες της, τις θέσεις της και προτάσεις της και να αγωνιστεί στην κατεύθυνση για την επόμενη ημέρα.

Μακριά από πολιτικές που έφεραν τη χώρα μας και την κοινωνία στη χρεοκοπία. Μακριά από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΣΕΒ.

Μακριά από την πρακτική των φωτοτυπιών και τις καταργήσεις σχολείων της Διαμαντοπούλου.

Μακριά από τις απολύσεις των εκπαιδευτικών και το φόβο στα σχολεία που επέβαλαν οι κυβερνήσεις Σαμαρά και Βενιζέλου, με πρώτο εξαπτέρυγο τον νυν Αρχηγό της ΝΔ τον τότε Υπουργό διοικητικής μεταρρύθμισης Κυριάκο Μητσοτάκη, που επέβαλε τον κόφτη του 15% για κάθε χρόνο με σκοπό τις απολύσεις.

Μακριά από στείρες και άγονες αντιπαραθέσεις. Μακριά από κυβερνητικές και κομματικές σκοπιμότητες των συνδικάτων. Μακριά από περιχαρακώσεις και απομονωτισμούς. Μακριά από αφορισμούς για τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών της Ευρώπης και της Διεθνούς κοινότητας.

Να ευχηθώ καλό καλοκαίρι, υγεία και καλές διακοπές, για όσους ακόμα έχουν χρήματα στην τσέπη τους που έχουν περυσιστεί από το πρώτο, από το δεύτερο και τρίτο μνημόνιο.

Με το πρώτο κουδούνι του Σεπτεμβρίου να είμαστε όλοι στα σχολεία, με όλους τους μαθητές και με όλα τα βιβλία.

Με αφετηρία την κινητοποίηση των συνδικάτων στην ΔΕΘ να είμαστε όλοι στους δρόμους του αγώνα ώστε να μην ξαναβάλουμε σε σύνθημα στα πανό του κλάδου μας τη λέξη αναπληρωτής και συμβασιούχος.

Να είναι η αρχή, να είναι το πρώτο κουδούνι και για τη χώρα μας ώστε και επίσημα να τελειώνουμε με τα μνημόνια, να τελειώνουμε με τη χρεοκοπία, να τελειώνουμε με την επιτροπεία και να ανοίξουμε έναν άλλο δρόμο.

Ένα νέο δρόμο για μια Ελλάδα με περισσότερη δημοκρατία, κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη που θα σέβεται το μόχθο του ελληνικού λαού και πρέπει να τον σχεδιάσουμε όλοι μαζί.

Και πρέπει να το παραδεχτούμε πως μετά από 9 χρόνια επιτροπείας και μνημονίων με τεράστιες θυσίες και οικονομική αιμορραγία του ελληνικού λαού η κυβέρνηση της Αριστεράς, ανέλαβε την ευθύνη να βγάλει τη χώρα απ' το βούρκο και τα κατάφερε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η ΕΡΑ χωρίς να ξεχνά, δεν μένει στο χτες, διεκδικεί σταθερά ένα ριζοσπαστικό, δημοκρατικό σχολείο της παιδαγωγικής ελευθερίας, της αντιρατσιστικής και αντιπολεμικής εκπαίδευσης, ένα σχολείο με όλους τους αναγκαίους εκπαιδευτικούς που θα συντελεί στην κατάκτηση υψηλού μορφωτικού επιπέδου για όλα τα παιδιά, ένα σχολείο που δεν θα αποκλείει κανένα παιδί από την πρόσβαση στα δημόσια αγαθά της παιδείας.

Οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ε.Ρ.Α- με αυτές τις θέσεις ως αφετηρία, και με την πεποίθηση ότι το μέλλον μας δεν θα το γράψει ο νεοφιλελευθερισμός, αλλά οι εργαζόμενοι και οι πραγματικές κοινωνικές και μορφωτικές ανάγκες, καταθέτουμε ως «προμετωπίδα» στους αγώνες μας το παρακάτω διεκδικητικό πλαίσιο:

- Δεκατετράχρονη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.
- Δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο σε όλη την επικράτεια για όλα τα παιδιά 4-6 χρονών.
- Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση. Διορισμό των συμβασιούχων εκπαιδευτικών (αναπληρωτών) που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, τώρα.
- Πλήρη εργασιακά, εκπαιδευτικά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές.
- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς στην Ειδική αγωγή.
- Ψήφιση νέου νόμου για τις προσλήψεις που θα βασίζεται στην προϋπηρεσία των συναδέλφων αναπληρωτών που υπηρετούν επί χρόνια στο δημόσιο σχολείο.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα 20 για τα δημοτικά και 15 στα νηπιαγωγεία.
- Νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, που να προά-

γουν την κριτική και δημιουργική σκέψη.

- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας –ίδιο με αυτό της δευτεροβάθμιας.
- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών και στα ολιγοθέσια Νηπιαγωγεία και Δημοτικά σχολεία, ώστε να εξισωθεί με αυτό των πολυθεσίων.
- Σταδιακή μείωση του διδακτικού ωραρίου και μετά την 20ετία.
- Θεσμοθέτηση μεταφορικού ισοδύναμου για τους αναπληρωτές και για όλους τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε όλα τα νησιά.
- Το «αμετάθετο» των κοινών ειδικοτήτων της πρωτοβάθμιας να λυθεί άμεσα..
- Όχι στις καταργήσεις και συγχωνεύσεις σχολείων.
- Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στην πλήρη εφαρμογή της δίχρονης φοίτησης στο νηπιαγωγείο.
- Ίδρυση δημόσιου οργανισμού για την ανέγερση σύγχρονων διδακτηρίων.
- Δημιουργία οργανικής θέσης σε κάθε πολυθέσιο σχολείο ενός επιπλέον δασκάλου για ενισχυτική διδασκαλία.
- Ικανός αριθμός δασκάλων και νηπιαγωγών στη διάθεση της διεύθυνσης εκπαίδευσης που θα καλύπτουν έκτακτες ανάγκες των σχολείων.
- Ίδρυση και λειτουργία Τμημάτων Ένταξης σε όλα τα σχολεία.
- Επέκταση του θεσμού της Παράλληλης στήριξης ώστε να καλυφθούν όλες οι ανάγκες των μαθητών που χρήζουν ειδικής εκπαιδευτικής υποστήριξης.
- Ορισμός σταθερού εκπαιδευτικού, υπεύθυνου για κάθε ολοήμερο σχολείο με περισσότερα από δυο τμήματα.
- Να εγγράφονται όλοι οι μαθητές στο ολοήμερο μόνο με δήλωση του γονέα.
- Ενίσχυση του παιδαγωγικού ρόλου και των αρμοδιοτήτων του Συλλόγου Διδασκόντων, αποφασιστική η κρίση του για την επιλογή διευθυντών.
- Επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με ευθύνη της πολιτείας με απαλλαγή των διδακτικών καθηκόντων, επαναφορά των διδασκαλείων.
- Χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών για δωρεάν μεταπτυχιακές σπουδές. Επέκταση του προγράμματος για τις βιβλιοθήκες σε όλα τα σχολεία και για τη λειτουργία τους να διατεθούν τουλάχιστον πέντε[5] διδακτικές ώρες. Δημιουργία αίθουσας πληροφορικής ενταγμένη στο πρόγραμμα των βιβλιοθηκών έτσι που να λειτουργεί και ως ηλεκτρονική βιβλιοθήκη.
- Υποστήριξη των σχολείων με μόνιμο επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό.
- Επέκταση του προγράμματος σχολικών γευμάτων σε όλα τα σχολεία.
- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία.
- Να δοθεί ειδική χρηματοδότηση για τις πολιτιστικές – εκπαιδευτικές επισκέψεις και δραστηριότητες των σχολείων.

- Ένταξη όλων των προσφυγόπουλων-μεταναστώπουλων στα σχολεία με παράλληλη λειτουργία Τάξεων Υποδοχής.
- Αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις.
- Ανατροπή των διατάξεων και ρυθμίσεων για τα όρια της συνταξιοδότησης και το ύψος των συντάξεων.
- Πλήρη σύνταξη στα 35 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας.
- Ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και των νεοφιλελεύθερων -αγοραίας έμπνευσης «οδηγιών» της ΕΕ-ΔΝΤ και του ΟΟΣΑ

Υπερασπίζουμε τις κατακτήσεις μας, δεν θα αφήσουμε να γίνουν συνθήματα διεκδίκησης σε αυριανά πανό.

Πίσω δε γυρίζουμε, προχωράμε

Γιώτα Βενετοπούλου

Υπεύθυνη εκδόσεων-υλικού και βιβλιοθήκης Δ.Σ. Δ.Ο.Ε

Συνάδελφοί μου συναγωνιστές Έλληνες εκπαιδευτικοί της 87ης Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ζούμε σε μία εποχή που

Ήταν άδικο και έγινε πράξη

Ήταν ανήθικο και έγινε πράξη

Ήταν παράνομο και έγινε πράξη

Ήταν παράλογο και έγινε πράξη

Γι αυτούς όμως, που 3,5 χρόνια τώρα μας κυβερνούν και μας κοροϊδεύουν, τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, μόνο γι αυτούς «ήταν δίκαιο και έγινε πράξη», το δικό τους δίκιο, το υποταγμένο δίκιο.

Από επαναστάτης ο Πρωθυπουργός έγινε ο « YES MAN » και το δεκανίκι τους οι ΑΝΕΛ από ψευτοπατριώτες έγιναν ο χειρότερο: « ΕΦΙΑΛΤΗΣ » του Ελληνικού λαού.

Είναι γλυκιά η καρέκλα δεν μπορείς να την αποχωριστείς εύκολα.

Πάτησαν τις αξίες και την ηθική, για την εξουσία, την καρέκλα και το χρήμα.

Είναι επικίνδυνοι, πρέπει να τελειώσουν.

Επικίνδυνοι για την εδαφική ακεραιότητα αυτής της χώρας, για την ιστορία της, για το λαό της, για την οικονομία της, για την εκπαίδευση.

Ζήσαμε στιγμές απείρου κάλλους τις τελευταίες ημέρες.

Η πίκρα, ο πόνος και η απογοήτευση της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων νιώθει οργή, θυμό και ντροπή για την παραχάραξη της ιστορίας μας, την άνευ όρων παραδοχή εθνότητας, γλώσσας και ονόματος και για το ραγιαδισμό στις ξένες δυνάμεις.

Υπάρχουν όμως και κάποιοι, ευτυχώς ελάχιστοι, που συμφωνούν με όλα αυτά ή απλά αδιαφορούν για όλα αυτά. Είναι οι χειροκροτητές τους, οι εξουσιολάγνοι, επίσης πολύ επικίνδυνοι, που κυκλοφορούν και ζουν ανάμεσά μας.

Πλάνεψαν το λαό με τα μεγάλα λόγια και τις υποσχέσεις. Αυτοί που θα έσχιζαν τα μνημόνια υπέγραψαν κι άλλα, αυτοί που αρνούσαν να πληρώσουν τα διόδια δέχτηκαν αυξήσεις των διοδίων και κυνηγούν τα συντρόφια τους που κάποτε δεν πλήρωναν, κόψανε μισθούς και συντάξεις, αυτοί που προστάτευαν τα σπίτια του κόσμου από τους πλειστηριασμούς και φώναζαν «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» τώρα τους χτυπούν ανελέητα με χημικά και γκλόπς δίνοντας με περισσή ευκολία τα σπίτια του κόσμου στους τραπεζίτες.

Η εκπαιδευτική κοινότητα παρακολουθεί με τρόπο, ανησυχία και απδία όλα αυτά που διαδραματίζονται μαζί με τις αλλαγές που έρχονται να ταράξουν για άλλη μια φορά τον κλάδο. Τα προβλήματα διογκώνονται και πολλαπλασιάζονται αντί να λιγοστεύουν.

Αιφνιδιαστικά, μέσα σε μία νύχτα του Αυγούστου κατασκευάσαν το Π.Δ. 79 χωρίς διάλογο, χωρίς προειδοποίηση και μέσα σ αυτό ενσωματώθηκαν όλες αυτές οι εγκύκλιοι και οι υπουργικές αποφάσεις που κατά καιρούς ο κλάδος αγωνιζόταν να καταργήσει.

Σε συνάντησή μας με τον Υπουργό Παιδείας, καταθέτοντας τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς, τις απόψεις μας, τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και τις προτάσεις μας, παραδέχθηκε ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας, ότι έχουν γίνει λάθη, παραλείψεις και ότι αρκετά από αυτά που αναφέρονται στο Π.Δ. 79 θέλουν αλλαγή, γιατί στην πράξη δεν μπορούν να εφαρμοστούν και δημιουργούν προβλήματα αντί να τα λύνουν και δήλωσε ότι θα διορθωθούν με υπουργικές αποφάσεις.

Ράβε – ξήλωνε δηλαδή.

Μάθημα κοπτοραπτικής θα κάνουμε για άλλη μια φορά.

Προχειρότητα, ανευθυνότητα και αλαζονεία θα έλεγα εγώ.

Τα σχολεία μας στενάζουν, χρήματα δεν υπάρχουν για τις ανάγκες των σχολικών μονάδων, τα κτίρια γέρασαν, οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό τεράστιες.

Μας έταξαν 20.000 διορισμούς για μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό σε βάθος Ζετίας.

Εδώ και 4 χρόνια το λένε.

Μάλλον το έτος το δικό τους δεν έχει 12 μήνες αλλά 24, οπότε με τη δική τους λογική είμαστε ακόμη στα ρηχά δε φτάσαμε στο βάθος, διανύουμε ακόμη την πρώτη Ζετία.

Ή δεν ξέρουν λοιπόν να μετρούν με μονάδες μέτρησης του πλανήτη Γη ή ζουν σε άλλο πλανήτη. Και σίγουρα αυτό συμβαίνει.

Ζούνε σε άλλο κόσμο, στο δικό τους εξωγήινο κόσμο, αφού δεν αντιλαμβάνονται το τι γίνεται γύρω τους, δεν αφουγκράζονται την αντίδραση του κόσμου και θεωρούν ότι όλα γίνονται σωστά και έτσι όπως πρέπει.

Ζούνε στον όμορφο γυάλινο κόσμο τους και υποτάσσονται εκτελώντας κατά γράμμα τις εντολές αυτών που μέχρι πριν την κατάληψη της καρέκλας της εξουσίας τους πολεμούσαν και τους κατακεραύνωναν.

Ο κλάδος αγωνίστηκε 30 χρόνια για την καθιέρωση της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης. Το 2006 κέρδισε αυτόν τον αγώνα με τη θεσμοθέτηση του ενός έτους, δεν έπαψε όμως να προσπαθεί για το δίκαιο αίτημα.

Και το δίκαιο έγινε πράξη τον Μάρτιο του 2018. ΟΧΙ όμως μη χαιρέσετε, το δίκαιο έγινε πράξη μόνο στα χαρτιά. Το δίκαιο δεν έγινε πράξη στην πράξη.

Στην ουσία πέταξαν το μπαλάκι στους άλλους και τους άφησαν να αλληλοσκοτώνονται και να αλληλοκατηγορούνται.

Δήμοι – Διοίκηση – Εκπαιδευτικοί

Αποτέλεσμα;

Ο εμπνευστής;...απλά παρατηρητής και κριτής.

Δε χτίζεις τη στέγη αν δε στήσεις γερά τα θεμέλια ενός οικοδομήματος.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το συγκεκριμένο θέμα δεν αρκέστηκε μόνο στις πορείες και στις διαδηλώσεις.

Επισκεφθήκαμε τα Παιδαγωγικά Τμήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης και Προσχολικής.

Ήρθαμε σε επαφή και συνεννόηση με την Πανεπιστημιακή κοινότητα.

Διοργανώσαμε ημερίδες για τη δημοσιοποίηση του θέματος και την αναγκαιότητα της υποχρεωτικότητας της 2χρονης προσχολικής εκπαίδευσης.

Συγκρουστήκαμε με όλους αυτούς που για λόγους καθαρά εγωιστικούς, οικονομικούς, μικροπολιτικούς και ρουσφετολογικούς ήθελαν να υφαρπάξουν το κομμάτι αυτό της εκπαίδευσης για φτηνή ανθρώπινη εκμετάλλευση.

Σε συνέχεια της προσπάθειας και του αγώνα για την ουσιαστική καθιέρωση της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης ήρθαμε αντιμέτωποι με ένα άλλο μεγάλο θέμα, εξίσου σημαντικό που αφορά ένα μέρος των νηπιαγωγείων, και δεν είναι άλλο από το πιλοτικό πρόγραμμα του ΙΕΠ για τα νηπιαγωγεία της Θράκης.

Για τη μη εφαρμογή του πιλοτικού αυτού προγράμματος, τη στήριξη των συναδέλφων μας νηπιαγωγών και την υλοποι-

ηση της απόφασης της 86ης Γ.Σ. αγωνίστηκαν πραγματικά και ουσιαστικά, λίγοι άνθρωποι.

Ένας αγώνας λιγάκι μοναχικός θα έλεγα.

Το φορτίο;....Βαρύ!!!

Οι υπόλοιποι;.....Αδιαφορία!!!

Το αποτέλεσμα;....Αυτοί οι λίγοι που ασχολήθηκαν και διαπραγματεύτηκαν τελικά έπεισαν τους καθοδηγούμενους εμπνευστές ότι κινούνται με λάθος τρόπο, στην πορεία όμως αυτή λοιδορήθηκαν, προπηλακίστηκαν, συκοφαντήθηκαν.

Τελικά τα καταφέραμε και το αποτέλεσμα μας δικαίωσε και θα μας δικαιώσει αν τηρηθούν όλες οι συμφωνίες και από την άλλη πλευρά. Αυτήν του Υπουργείου, του ΙΕΠ και των συνεργατών τους.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να δώσω μία απάντηση και ως Θρακιώτισσα αλλά και ως μέλος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ροδόπης «Οι Τρεις Ιεράρχες».

Είναι ντροπή για τον κλάδο συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, εκλεγμένοι από τη βάση, να έρχονται εδώ, στην κορυφαία Συνέλευση του κλάδου και να τοποθετούνται από αυτό το βήμα ως κυβερνητικοί εκπρόσωποι. Και την απάντηση αυτή οφείλω να τη δώσω εκ μέρους όλων των συναδέλφων μου από το Νομό Ροδόπης, σε συνάδελφο η οποία ήρθε σε αυτό το βήμα και κατηγορήσει συναδέλφους νηπιαγωγούς που έκαναν την απεργία των 5 εβδομάδων όχι μόνο για να δείξουν την αντίθεσή τους στο πιλοτικό πρόγραμμα του ΙΕΠ για τα νηπιαγωγεία της Θράκης αλλά σεβόμενοι τις ομόφωνες συλλογικές αποφάσεις.

Και είναι ντροπή να λένε κάποιοι ότι οι συνάδελφοι αυτοί δεν έκαναν το σωστό, σε μία απεργία που στήριξε η ΔΟΕ και έπρεπε να γίνει. Και είναι ντροπή, επίσης, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ, στην περιοχή της Ξάνθης να βγαίνουν σε τοπικές εφημερίδες και να λένε ότι οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί, οι 6 της Θράκης, αυτή τη στιγμή παρατείνουν τις διακοπές τους. Και να το λέει εκπαιδευτικός. Νομίζω ότι όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση στηρίζατε τις απεργίες. Τώρα που φορέσατε κουστούμια και γραβάτες τις πολεμάτε;; Δεν έχω να πω τίποτα άλλο για το θέμα, νομίζω οι περισσότεροι έχουν καταλάβει.

Μειονοτική Εκπαίδευση:

Συνάδελφοί μου προέρχομαι από ένα Σύλλογο της πληγωμένης, πολύπαθης, αλλά αντιστεκόμενης Θράκης.

Από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ροδόπης «Οι Τρεις Ιεράρχες», και κάθε φορά που αναφέρομαι σ αυτό σας βλέπω εσάς εκεί δεξιά μου, να ταράζετε κάποιοι.

Αποφασίσαμε λοιπόν ομόφωνα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., να υλοποιήσουμε ένα Συνέδριο για τη Μειονοτική Εκπαίδευση στην Κομοτηνή.

Στην έδρα της Περιφέρειας Α.Μ.Α.Θ., στο νομό του οποίου υπάρχουν τα περισσότερα μειονοτικά σχολεία και οι περισσότεροι μειονοτικοί μαθητές.

Και ενώ όλα οργανώθηκαν με κάθε λεπτομέρεια, άρχισε ένας ανελέητος και δίχως προηγούμενο πόλεμος.

Ένας πόλεμος με χτυπήματα κάτω από τη μέση.

Προξενείο, ενώσεις και σύλλογοι των αυτοαποκαλούμενων τούρκων Δ. Θράκης, μειονοτικοί βουλευτές, δημοσιεύματα σε τοπικό και πανελλαδικό επίπεδο.

Όλοι έβαλαν το κεράκι τους για την ακύρωση αυτού του Συνεδρίου κατηγορώντας μας ως ρατσιστές, φασίστες και άλλους παρόμοιους χαρακτηρισμούς που είναι πολύ μακριά από εμάς όλα αυτά.

Είχαμε παραιτήσεις πανεπιστημιακών ομιλητών την τελευταία στιγμή, ακόμη και συγκεκριμένη παράταξη που εκπροσωπείται στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. πολέμησε με τους εκπροσώπους της στη Θράκη για τη μη πραγματοποίησή του.

Ποιους σκοπούς εξυπηρετούν δεν ξέρω, ή μάλλον ξέρω, αλλά δεν θέλω να πω, προς το παρόν τουλάχιστον. Αφού όμως με προκαλείτε με τις φωνές σας συνάδελφοί μου των αριστερών παρατάξεων θα σας το πω για να τα ακούσετε αλλά και για να μάθουν και οι υπόλοιποι συνάδελφοι σε αυτήν την αίθουσα τι θέλαν κάποιοι.

Ήθελαν λοιπόν τα συμπεράσματα του αυτού του Συνεδρίου να είναι αυτά που αυτοί θέλουν, που αυτοί πιστεύουν και όχι αυτά που πρέπει.

Ένα υποκινούμενο, καθοδηγούμενο και ελεγχόμενο Συνέδριο δηλαδή.

Μονόπλευρες τοποθετήσεις μιας συγκεκριμένης άποψης και λογικής που βολεύει μικρή μερίδα ανθρώπων συγκεκριμένου πολιτικού χώρου και που εξυπηρετεί συμφέροντα μιας άλλης χώρας. Έπρεπε να κρατήσουν την υπόσχεση που έδωσαν.

Δυστυχώς όμως γι αυτούς δεν τα κατάφεραν.

Το Συνέδριο μπορεί να κατάφεραν να γίνει διημερίδα (γιατί μόνο αυτό κατάφεραν) όμως έγινε και με μεγάλη επιτυχία, συνάδελφοί μου.

Και οργανώνουμε ένα Συνέδριο για τη Μειονοτική Εκπαίδευση στη Θράκη, την επόμενη σχολική χρονιά, για να αναδείξουμε τα προβλήματα και τις ελλείψεις, να αναβαθμίσουμε και να βοηθήσουμε το παραμελημένο αυτό κομμάτι της εκπαίδευσης και όχι να το διασπάσουμε η να το υποβαθμίσουμε.

Θα κλείσω την τοποθέτησή μου με τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου ξεκινώντας από τη συγκρότησή του σε σώμα.

Ως ΔΑΚΕ ούτε καρεκλολάγοι είμαστε, ούτε ερασιτέες της εξουσίας.

Ως ιστορική παράταξη, υπηρετώντας πάντα την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κλάδου, με αίσθηση βαθιά ευθύνης της δημοκρατίας, πιστοί στις αρχές και στις αξίες της, πήραμε λιγότερα από αυτά που μας αναλογούσαν ως πρώτη δύναμη στον κλάδο, με μεγάλη διαφορά από τους υπόλοιπους, δίνοντας με αυτή μας την κίνηση το δικαίωμα και σε άλλες δυνάμεις πολύ μικρότερες, σε αριθμό και ποσοστά εννώ πάντα, να αγωνιστούν πλάι μας.

Αυτό συνάδελφοί μου είναι ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ για εμάς !!!!!!!

Στη συγκρότηση του Δ.Σ. από τις 6 παρατάξεις οι 2 αρνήθηκαν να αναλάβουν οποιαδήποτε θέση ευθύνης στο προεδρείο.

Ίσως αγκυλωμένοι στις ιδεοληψίες τους;;

Στα στεγανά παραταξιακά τους;;

Αυτό δεν θα το κρίνω εγώ.

Η ιστορία θα το κρίνει.

Οι υπόλοιπες παρατάξεις επέλεξαν απλά αυτό που ήθελαν.

Όσο για τις αποφάσεις στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας;; Άλλοτε με εντάσεις και αντιπαραθέσεις, και άλλοτε με σύμπνοια και συνεννόηση.

Η ουσία είναι ότι τις περισσότερες φορές είχαμε αποτέλεσμα θετικό.

Που οφείλεται αυτό ;;

Γιατί είχαμε καλό καπετάνιο σ αυτό το καράβι. Κι αυτόν το ρόλο τον χειρίστηκε καλά ο Πρόεδρός μας, ο Θανάσης ο Κικινής.

Πρόεδρε, είμαι περήφανη για σένα και διπλά περήφανη που ανήκουμε στην ίδια παράταξη, την παράταξη της ΔΑΚΕ.

Κατάφερες να αγκυροβολήσεις το καράβι που ο κλάδος σου εμπιστεύτηκε χωρίς ζημιές ανεπανόρθωτες.

Γιατί αυτό το καράβι που κυβερνούσες είχε και καλούς ναύτες, πέρασε από φουρτούνες, μπόρες και παγόβουνα και έμεινε αλώβητο.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αποχαιρετήσω και να ευχαριστήσω τους δύο συναδέλφους των Παρεμβάσεων, Μαριόλη Δημήτρη και Παπαθανασίου Αργύρη, για τη συνεργασία όλη αυτή τη χρονιά που πέρασε και να τους ευχηθώ καλή συνέχεια και δύναμη σε ότι ακολουθήσουν από δω και πέρα.

Κλείνοντας θέλω να αναφερθώ σε δύο ζητήματα που απασχολούν τη χώρα μας και ίσως λόγο της καταγωγής μου να είμαι περισσότερο ευαίσθητη από κάποιους άλλους, και μη βιαστείτε κάποιοι καλοθελητές να με κρίνετε με χαρακτηρισμούς που δεν μου αρμόζουν και είναι πολύ μακριά από μένα.

1ον Σκοπιανό

2ον Ομηρία Ελλήνων αξιωματικών από το καθεστώς Ερντογάν

Ως ΔΑΚΕ καταθέσαμε στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ψήφισμα και για τα 2 ζητήματα.

Για τους 2 Έλληνες αξιωματικούς, που παράνομα κρατούνται στις φυλακές της Τουρκίας, αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία με τις θετικές ψήφους των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και ΕΡΑ να βγει ανακοίνωση της Ομοσπονδίας.

Για το 1ο όμως, το σκοπιανό, όχι, δεν κατάφερε να βγει ανακοίνωση κι αναρωτιέμαι ακόμη το γιατί;

Δεν μας αφορά όλους;

Δεν μας αγγίζει όλους;

Στις 23 Απριλίου του 2010 οι τότε κυβερνώντες ξεπουλίσαν τη χώρα μας έχοντας ως φόντο το Αιγαίο.

Στις 17 Ιουνίου του 2018 η σημερινή κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ διέγραψε την ιστορία μας έχοντας ως φόντο τις Πρέσπες.

Πούλησαν την ιστορία μας, έδωσαν εθνότητα και γλώσσα για μια φτηνή, κακόγουστη, φορεμένη γραβάτα.

Ας μην το επιτρέψουμε αυτό.

Ας διδάξουμε στα παιδιά μας την ιστορία της Ελλάδας μας έτσι όπως μας την παρέδωσαν οι πρόγονοί μας, αυτοί που αγωνίστηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς και να νιώθουμε περήφανοι, και όχι την ιστορία που οι άλλοι, οι ξένοι, κατασκευάζουν για μας.

Καλό καλοκαίρι συνάδελφοί μου, το επόμενο ραντεβού μας στους δρόμους, για να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο αύριο για μας και τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ!!!

Δημήτρης Μαριόλης

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, τα 8 χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης επιβεβαιώνουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι ισχύει μια βασική πεποίθηση που λέει ότι είμαστε καταδικασμένοι να μην ζήσουμε στον κόσμο στον οποίον ζούμε. Ότι ο κόσμος αλλάζει, δηλαδή, το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το σχολείο. Σε ενάμισι μήνα μας λένε ότι βγαίνουμε απ'

τα μνημόνια, έχουμε «καθαρή έξοδο» και μας υποσχέθηκαν ότι σε αυτή τη νέα ευτυχισμένη εποχή περίπου θα τρέχουμε γυμνοί σε λιβάδια γεμάτα παπαρούνες από τον Αύγουστο του 2018.

Αυτό το αφήγημα όμως της κυβέρνησης ουδεμία σχέση έχει με την πραγματικότητα των μέτρων που ψήφισαν στη Βουλή πριν από δύο βδομάδες, αυτών που συμφώνησαν στο Eurogroup και αυτών που γράφει το σχέδιο του Γραφείου του Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, το οποίο Γραφείο στελέχωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Και στην έκθεσή του γράφει, η κυβέρνηση, δηλαδή, τα γράφει, ότι: «Η ολοκλήρωση του προγράμματος και η εξάλειψη των εξωτερικών ανισορροπιών της ελληνικής οικονομίας υπήρξε το αποτέλεσμα μεταρρυθμίσεων και προσπαθειών διαδοχικών κυβερνήσεων τα τελευταία 8 χρόνια». Συμπέρασμα, αμείλικτο και σαφές: το κράτος έχει συνέχεια, έχει συλλογική μνήμη και συγκροτεί τον πλέον σταθερό στυλοβάτη του μνημονιακού καθεστώτος με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ στο τιμόνι. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι περικοπές στις συντάξεις τον επόμενο χρόνο, σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η μείωση του αφορολόγητου το με-

θεπόμενο και οι ραγδαίες ιδιωτικοποιήσεις, γιατί οι ανάγκες και τα δικαιώματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας μετατρέπονται σε καύσιμη ύλη για να τρέξει ο τροχός της καπιταλιστικής ανάπτυξης και ο στόχος των υψηλών πλεονασμάτων.

Άρα λοιπόν, για να επανέλθουμε στις βασικές διαπιστώσεις που είχαμε διατυπώσει απ' την αρχή της καπιταλιστικής κρίσης βασικός σχεδιασμός του αστισμού είναι η υποτίμηση της εργασίας και οι ριζικές αναδιαρθρώσεις προκειμένου να ξανακυλήσει αυτός ο τροχός της ανάπτυξης. Και σε αυτό το πλαίσιο η κυβέρνηση πήγε και στη συμφωνία με το Eurogroup, για να περάσουμε, επιτέλους, στη νέα εποχή των κλειδωμένων μνημονιακών πολιτικών, με τις τριμηνιαίες εκθέσεις, με τις εξαμηνιαίες αξιολογήσεις και τα ποσοστά 3,5% των πλεονασμάτων που θα τα πληρώσει ο λαός και η εργατική τάξη. Και κάπως έτσι, λοιπόν, η επιτροπεία έγινε εποπτεία, η τρόικα έγινε θεσμοί, τα μνημόνια έγιναν προαπαιτούμενα, οι δανειστές εταίροι και οι κόκκινες γραμμές έγιναν κόκκινες γραβάτες.

Τώρα, ρωτώ το εξής, επειδή άκουσα σήμερα και χθες διάφορα από συναδέλφους της ΑΣΕ: ποιος κουβάλησε ποιον και μέχρι πού; Ακούσαμε από συναδέλφους της ΑΣΕ το εκπληκτικό αφήγημα επιστημονικής φαντασίας σύμφωνα με το οποίο, μεταξύ άλλων πολλών, εμείς δεν παίρνουμε τη σκιά μας για μπόι, οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις κουβάλησαν, λέει, τον ΣΥΡΙΖΑ στην πλάτη τους μέχρι την κυβέρνηση. Αυτοί που το είπατε αυτό, συνάδελφοι, θα πρέπει να κοιταχτείτε στον καθρέφτη και να θυμηθείτε: ποια πολιτική δύναμη και πολιτική αντίληψη πήρε στις πλάτες της την ευθύνη να συγκροτήσει το κόμμα που ονομάζεται Συνασπισμός, ποια πολιτική δύναμη πήρε στις πλάτες της την πολιτική ευθύνη το 1989 να μετατρέψει την Αριστερά σε οικόσιτο του καπιταλιστικού συστήματος στις κυβερνήσεις Τζανετάκη και Ζολώτα.

Όμως συνάδελφοι, πρέπει να μιλήσουμε και για το σχολείο. Τι σημαίνει η εποχή των νέων κλειδωμένων μνημονιακών πολιτικών για την εκπαίδευση; Σημαίνει ότι θα συνεχίσουμε να κινούμαστε με μεγαλύτερη ταχύτητα στις τροχιές των περικοπών και των αναδιαρθρώσεων. Φέτος, Προεδρικό Διάταγμα 79, Νόμος για τις Δομές, Έκθεση ΟΟΣΑ, μηδενικοί διορισμοί και θα θέλαμε πολύ να ξέρουμε πώς στην εποχή των κλειδωμένων πολιτικών θα πάμε σε καθολική εφαρμογή της δίχρονης, πώς θα βρεθούν οι δαπάνες για τα κτίρια και τους διορισμούς, ώστε να φορέσει ο αγαπητός συνάδελφος-εκπρόσωπος της ΕΡΑ την κόκκινη γραβάτα όταν, επιτέλους, γίνει η εφαρμογή της δίχρονης παντού.

Ποιοι είναι οι βασικοί άξονες της έκθεσης του ΟΟΣΑ; Δύο είναι. Είναι η αυτονομία της σχολικής μονάδας η οποία πρέπει να λειτουργεί ως επιχείρηση με τον διευθυντή στο τιμόνι που θα είναι μάντζερ και θα συγκεντρώνει στο πρόσωπό του ποιες ιδιότητες; Αυτές που είχε ο παλιός επιθεωρητής και διαχωρίστηκαν το '82 με την κατάργηση του επιθεωρητισμού. Θα είναι διοικητικός και παιδαγωγικός προϊστάμενος του δασκάλου, του εκπαιδευτικού και θα μπαίνει και στην

τάξη του. Θα τον αξιολογεί και διοικητικά και παιδαγωγικά. Θα τον προσλαμβάνει και θα τον απολύει.

Δεύτερος άξονας είναι η αξιολόγηση. Τι λέει, αγαπητοί, για την αξιολόγηση ο ΟΟΣΑ; Γιατί πέρα από το πορτοκαλί βιβλιάρaki της ΔΟΕ πριν 30 χρόνια, τόσα πέρασαν, υπάρχει το μαύρο βιβλίο της έκθεσης του ΟΟΣΑ, το οποίο λέει: «Η πλειοψηφία των σχολείων -επί προηγούμενων κυβερνήσεων- αρνήθηκε να συμμετάσχει στην αξιολόγηση». Όπως σας το λέω το γράφει. «Οπότε γρήγορα εγκαταλείφθηκε».

Λέει παρακάτω: «Είναι προφανές ότι οι ιθύνοντες του Υπουργείου έχουν λάβει υπόψη τα διδάγματα απ' το παρελθόν και προχωρούν σε μία βαθμιαία προσέγγιση για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ Υπουργείου και εκπαιδευτικών, πριν από την εισαγωγή ενός πιο ολοκληρωμένου συστήματος αξιολόγησης» το οποίο πρέπει, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, «να στοχεύει στην απομάκρυνση των αδύνατων εκπαιδευτικών».

Άρα λοιπόν, η έκθεση του ΟΟΣΑ και όλα τα μέτρα που η σημερινή κυβέρνηση, το σημερινό Υπουργείο, το προηγούμενο με τον Φίλη και τα προηγούμενα με Αρβανιτόπουλο και Διαμαντοπούλου προωθούσαν, έχει συγκεκριμένα κομβικά στοιχεία. Ποια είναι αυτά; Είναι όλα όσα συνδέονται με το πνεύμα της επιχειρηματικότητας, που προτάσσει και η Κοινωνική Συμμαχία. Δηλαδή η μετρησιμότητα, η αποτελεσματικότητα, η πιστοποίηση, η αύξηση της ύλης, η συμπύκνωση του χρόνου, η ποσοτικοποίηση, η αξιολόγηση, ο ανταγωνισμός. Αυτά προωθούν όλα τα αντιεκπαιδευτικά κύματα αναδιαρθρώσεων εδώ και χρόνια συστηματικά. Και σ' αυτό το πλαίσιο η παιδαγωγική συντηρητικοποιείται, υποβαθμίζεται σε ένα ανεργμάτιστο συνονθύλευμα διδακτικών τεχνικών και σ' αυτό το πλαίσιο το σχολείο οργανώνεται και συγκροτείται με τη λογική ένα μεγάλο μέρος των μαθητών να αποτυγχάνει.

Ο όγκος της ύλης και η συμπίεση του χρόνου είναι τα δύο βασικά εργαλεία για να υπάρχει σχολική αποτυχία. Και λέμε, συνάδελφοι και προσέξτε, γιατί δεν ακούσαμε καμιά άλλη συνδικαλιστική δύναμη να το βάζει, το σχολείο είναι ταξικό. Ταξικότατο, αλλά δεν είναι ταξικό μόνο λόγω των περικοπών. Είναι ταξικό και λόγω του περιεχομένου και λόγω των αναλυτικών προγραμμάτων και λόγω των βιβλίων και λόγω των εξετάσεων και λόγω της παραπαιδείας, για όλο το πλέγμα εκείνο που πετάει απ' έξω τα παιδιά των εργαζόμενων και των λαϊκών τάξεων.

Και απέναντι σ' αυτά εμείς λέμε ότι απέναντι στην εκπαιδευτική πολιτική των ταξικών φραγμών εμείς δεν θα υπακούσουμε και πρώτα απ' όλα χαιρετίζουμε τις χιλιάδες συνάδελφισσες και συναδέλφους που εδώ και 12 χρόνια έχουν αποσύρει έμπρακτα το βιβλίο των μαθηματικών της Ε' δημοτικού και το ίδιο κάνουμε και εμείς με το βιβλίο ιστορίας της Στ' δημοτικού, με το βιβλίο μαθηματικών της Β' δημοτικού, με την εκπαιδευτική πολιτική συνολικά του φρονηματισμού στα κοσμοπολίτικα και εθνικιστικά φρονήματα.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα των κλειδωμένων πολιτικών τι πρέπει να κάνουμε; Ποιες αποφάσεις πρέπει να πάρει η Ομοσπονδία; Ποιες πήρε; Διαβάστε την εισήγη-

ση, έχει ένα ενδιαφέρον. Το δια ταύτα ποιο είναι: Όχι στα μνημόνια, όχι στη ρήξη. Είναι ακριβώς η πολιτική γραμμή με την οποία πήγε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τις εκλογές του '15. Αυτή είναι η πολιτική γραμμή που οδηγεί εκ των πραγμάτων σε αδιέξοδα, σε συναίνεση και σε υποταγή το συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί αρνείται να συγκρουστεί μ' αυτούς που φέρνουν τα μνημόνια και άρα στο τέλος τα αποδέχεται, όπως και τα αποτελέσματά τους.

Ακόμα χειρότερα όμως το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, με τη σιωπή και την ανοχή του ή στην καλύτερη περίπτωση με την αμηχανία του, παρείχε πλήρη πολιτική κάλυψη στην Κοινωνική Συμμαχία που αποτελεί πρωτοφανή αντισυνδικαλιστική εκτροπή γιατί παραβιάζει την αρχή της οργάνωσης των εργαζομένων σε συνδικάτα με βάση την ταξική τους θέση, για να υπερασπίσουν τα ταξικά τους συμφέροντα. Και επιπλέον, η Κοινωνική Συμμαχία προωθεί ταξικά συμφέροντα των αντίπαλων από μας κοινωνικών τάξεων. Του ΣΕΒ και των Επιμελητηρίων. Και επιπλέον προωθεί και τη λογική της επιχειρηματικότητας στην εκπαίδευση.

Άρα ποιος είναι ο δρόμος που πρέπει να πάμε; Ο δρόμος που πρέπει να πάμε είναι ο δρόμος της σύγκρουσης, της ρήξης και της ανατροπής με την κυβέρνηση, με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με το κεφάλαιο και με το ΔΝΤ. Και φάρος σε αυτό το δρόμο φέτος είναι ο Μάρτιος. Είναι ο Μάρτιος του μεγάλου αγώνα των αναπληρωτών, είναι ο Μάρτιος όταν χιλιάδες αναπληρωτές και μόνιμοι σε όλη τη χώρα κινητοποιήθηκαν, είναι οι μαζικές κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας, είναι το κίνημα που δεν το σταμάτησαν ούτε τα ΜΑΤ, ούτε τα δακρυγόνα, ούτε οι φράκτες του Υπουργείου, ούτε οι πολιτικές τρίπλες του Γαβρόγλου, είναι το κίνημα που επέλεξε να πάει σε λογικές αυτοοργάνωσης, είναι το κίνημα που έκανε δύο καταλήψεις στο Υπουργείο Παιδείας, είναι το κίνημα που έκανε τις μεγάλες Συνελεύσεις αγώνα μέσα στο Υπουργείο.

Και αυτό λέμε ότι δείχνει το δρόμο, συνάδελφοι. Ερώτηση, λοιπόν: θα πάμε με νέο αγωνιστικό σχέδιο για απεργία με πρώτο αίτημα τους μαζικούς διορισμούς μέσα στο Σεπτέμβρη και να ανοίξουμε ένα νέο κύκλο αγώνων; Θα μπλοκάρουμε την αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση με απεργία - αποχή με απόφαση από το συνέδριο; Θα επιβάλλουμε τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση παντού, εδώ και τώρα, με αγώνες και αποφασιστικότητα και όχι με «μάλλον», «όχι», «ίσως», «ίσως αργότερα»; Όχι. Εδώ και τώρα άμεση εφαρμογή παντού σε όλη τη χώρα της δίχρονης υποχρεωτικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Δεν ξεχνάμε όμως, ότι στις 2 Μάρτη, που ήταν η πρώτη μεγάλη κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας, δεν υπήρξε απεργία. Πρόταση για απεργία υπήρξε, έφτασε οριακά να πάρει πλειοψηφία, δεν ψηφίστηκε από τη ΔΑΚΕ, τη ΔΗΣΥ και την ΑΣΕ ΠΑΜΕ – ακούω μία άποψη που λέει από πολλές πλευρές: «έλα μωρέ, τι σημασία έχει; 3 και 3 δεν κάνει 24 ώρες, 24ωρη;» Πρώτον. Δεύτερον: «δεν έχουν σημασία οι μορφές, εμείς το είχαμε πει από νωρίς».

Να σοβαρευτούμε όμως. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει σήμερα πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα τον Μάρτιο αν ξεκινούσαμε στις 2 Μάρτη με μία 24ωρη απεργία. Αν ακολουθούσαμε τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης αγώνα όχι μόνο εμείς που τις υπηρετήσαμε, αλλά όλοι και να ήμασταν όλοι στις 9 Μάρτη στο Υπουργείο και να ηγηγίναμε σε έναν αγώνα με απεργίες, με συνεχείς κινητοποιήσεις, με συνάντηση με τους φοιτητές, με αυτοοργάνωση, με Συνελεύσεις για να συγκρουστούμε με την πολιτική των μνημονίων και της αδιαιρέσιμης. Γιατί εμείς θέλουμε να σπάσουμε το μνημονιακό συνεχές της εθνικής συναίνεσης και της υποταγής.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από το 2010 και μετά ολόκληρο το επίσημο πολιτικό σύστημα βρέθηκε αντιμέτωπο με μια βαθύτατη πολιτική κρίση. Κρίση που προκάλεσαν οι μαζικοί λαϊκοί αγώνες. Απέναντι στο ρήγμα που άνοιξε αυτός ο λαϊκός παράγοντας ένα ήταν το σύνθημα: εκκενώστε τους δρόμους από τα όνειρα. Εκκενώστε τους δρόμους και ταισ πλατείες από τις αγωνίες και τους αγώνες ενός ολόκληρου λαού. Ένα αμέτρητο πλήθος διμοιριών ΜΑΤ και μία αξιοσημείωτη ποικιλία πολιτικών αυταπατών επιστρατεύτηκαν για να πετύχουν αυτό το στόχο και να μην μπορέσει το κίνημα να βρει μια πολιτική διέξοδο συγκροτώντας ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής – και έχουν τεράστιες ευθύνες όσες πολιτικές δυνάμεις θέλουν να μιλούν στο όνομα της εργατικής τάξης, που απέναντι σ' αυτή την ιστορική ευκαιρία αρκέστηκαν να ανακυκλώνουν τα πολιτικά τους αδιέξοδα.

Ζήσαμε πολλά αυτά τα χρόνια. Ένας φίλος προχθές μου είπε ότι ένιωσα, μου λέει, ένα κόμπο στο στομάχι όταν άκουσα τον Μπαρμπαρούση από το βήμα της Βουλής να καλεί τις Ένοπλες Δυνάμεις σε στρατιωτικό πραξικόπημα. Και όμως, δεν είναι η πρώτη φορά που το κράτος, το κεφάλαιο, ο ιμπεριαλισμός, ο φασισμός μας δείχνουν τα δόντια τους:

Θυμηθείτε, την ημέρα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Θυμηθείτε, το Καλοκαίρι του 2015 όταν ο Μείμαρκης έλεγε ότι δίνει διορία 48 ωρών να υπάρξει συμφωνία με νέο μνημόνιο διαφορετικά η αστική τάξη θα απαντήσει με διαφορετικό τρόπο.

Θυμηθείτε, τις συλλήψεις και τους βασανισμούς αντιφασιστών αγωνιστών επί κυβερνήσεως Σαμαρά.

Θυμηθείτε, την επίθεση και την πυρπόληση της κατάληψης Λυμπερά στη Θεσσαλονίκη από φασίστες με τις πλάτες της Αστυνομίας επί κυβερνήσεως Τσίπρα.

Άρα, ο φασισμός και η πολιτική εκτροπή αποτελούν δομικό στοιχείο του συστήματος, δομικό στοιχείο του μνημονιακού καθεστώτος και ο φασισμός κολυμπάει σαν το ψάρι στο νερό όταν η πολιτική ατζέντα μετακινείται από το κοινωνικοπολιτικό και ταξικό και ηγηγείται στο εθνικό.

Συνάδελφοι, το απόγευμα της 3ης Οκτωβρίου 2013 ένα υπερφορτωμένο ψαροκάικο που μετέφερε 500 μετανάστες βυθίστηκε στις ακτές του ιταλικού νησιού Λαμπεντούζα. Ανάμεσα στους 368 διαπιστωθέντες νεκρούς ήταν και μια γυναίκα από την Ερυθραία που γεννούσε την ώρα που πνιγόταν. Οι δύτες την βρήκαν στον ωκεανό σε βάθος 60 μέτρων με το νεογέννητο μωρό της με το οποίο ακό-

μα συνδεόταν με τον ομφάλιο λώρο. Την έλεγαν Γιοχάνα που στη γλώσσα της σημαίνει συγκαρπητήρια. Η μάνα πρόσφυγας από την Ερυθραία έχασε τη ζωή της τη στιγμή που γεννούσε. Το παιδί της πνίγηκε τη στιγμή που γεννιόταν. Και αν σαν εκπαιδευτικοί υπερασπιζόμαστε όλα τα παιδιά του κόσμου, ανεξάρτητα από χρώμα, έθνος, θρήσκευμα και φύλο, αν σαν εκπαιδευτικοί υπερασπιζόμαστε όλα τα παιδιά και τις μορφωτικές τους ανάγκες και τα δικαιώματά τους, νομίζουμε ότι ως εκπαιδευτικοί, όπως ορίζει η ταξική μας θέση, οφείλουμε ως αναπόσπαστο μέρος του συνολικού κινήματος κοινωνικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης να μην ξεχνάμε ούτε στιγμή ότι σταθερή επιδίωξη του αστισμού είναι ό,τι πραγματικά νέο αναδύεται να πεθαίνει πριν προλάβει να γεννηθεί.

Και στον αντίποδα εμείς λέμε ότι δίνουμε και θα εξακολουθήσουμε να δίνουμε τη μάχη να ξανασπαστεί το κίνημα στα πόδια του, να ξαναγεμίσουν οι δρόμοι της φωτιάς, να αντιστραφεί το βέλος της ήττας και της υποταγής, να ξανασυγκροτήσουμε τα συνδικάτα με ταξικό προσανατολισμό, να γεννηθεί ένα πραγματικά νέο κίνημα και μέτωπο ρήξης και ανατροπής. Και αυτή τη μάχη θα τη δώσουμε στις τάξεις, στο σχολείο, στις Συνελεύσεις, στις απεργίες, στις διαδηλώσεις, στο κίνημα.

Αργύρης Παπαθανασίου

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Σε γενικευμένη ανέχεια ζει η συντριπτική πλειοψηφία του Λαού, το Σύνολο της εργατικής τάξης. Δεν αρκούν τα μελανά χρώματα που περιγράφουν την πραγματικότητα, όσων προηγήθηκαν ή θα ακολουθήσουν στο βήμα.

Η συμμετοχή σε αστικές κυβερνήσεις διαχείρισης στα πλαίσια του καπιταλισμού, με τη χρήση της κυβερνητικής εξουσίας, δεν είναι κάτι απλό και δεν διορθώνεται.

Λειτουργεί πάντα σε όφελος του Κεφαλαίου και σε βάρος της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Οδηγεί με ακρίβεια σε συντηρητικότερες και αυταρχικότερες συνέχειες. Κυβερνάνε για ένα φιλολαϊκό πρόγραμμα εντός μνημονίων λένε στο ΣΥΡΙΖΑ, για κάθαρση και ανάπτυξη έλεγαν στο Συνασπισμό το 1989. Χαιρόμαστε που το κατάλαβε το ΠΑΜΕ, έστω και «εκ των υστέρων».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει δίκιο να χαίρεται. Έχει τεράστιες επιτυχίες για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Έχει τα συγκαρπητήρια του ΣΕΒ και όλων των ισχυρών, των Αμερικάνων, των Γερμανών. Έχει τη στήριξη της ΕΕ, του ΟΟΣΑ

και όλων των Διεθνών τους οργανισμών.

Αυτοί που έχουν τα λεφτά, είναι τ' αφεντικά, οι κυβερνήσεις είναι το πολιτικό προσωπικό τους.

Τα στεφάνια στην Καισαριανή και τα προσκυνήματα στη Μακρόνησο κρύβουν επιμελώς τη στρατηγική συμφωνία με το Μητσόσάκη στους στόχους του κεφαλαίου, τη συμφωνία τους ότι τάχα δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την εξυπηρέτηση του χρέους, ότι οφείλουν να είναι τα τσιράκια των Αμερικάνων, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή.

Έχουν δίκιο να περηφανεύονται ότι μετά το 2060 το χρέος ίσως θα αποπληρωθεί. Αλήθεια ποιος αφορά από εδώ μέσα πώς θα 'ναι μετά το 2060;

Η επιθετικότητα του Κεφαλαίου από την εκμετάλλευση (της εργατικής τάξης) των πολλών, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ευημερία και τα προνόμια των λίγων.

Άλλη μία επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ. Την εκμετάλλευση την ονόμασαν επιχειρηματικότητα και την έκαναν σημαία – Θεό και την προσκυνάνε. Θέλουν να την φέρουν και στην εκπαίδευση ενισχύοντας τη μαθητεία για φτηνά εργατικά χέρια και μυαλά, προσφέροντας άλλη μια υπηρεσία στους εργοδότες.

Στο έδαφος της εκμετάλλευσης και στο τσάκισμα του εργατικού κινήματος, είναι που πατάει η επιθετικότητα του κεφαλαίου στην περιοχή.

Έτσι, η άρχουσα τάξη βαφτίζει εθνικά, τα συμφέροντά της και χειραγωγώντας συνειδήσεις τις στρατεύει επιθετικά στην υπεράσπιση της γραμμής της.

Δυο είναι οι γραμμές των κυρίαρχων κύκλων σε Βαλκάνια, Αιγαίο και Μεσόγειο. Η μία, της οικονομικής επέκτασης, που εκφράζεται από την Κυβέρνηση αλλά και άλλους. Θέλουν, όσοι εκφράζουν αυτή την πολιτική, να γίνουν η ισχυρή δύναμη στην περιοχή, όσο τους επιτρέπουν τα μεγάλα συμφέροντα των διεθνών εταιρειών. Η άλλη, πιο επιθετική με εθνικιστικά χαρακτηριστικά, στην οποία κυριαρχούν εθνικιστικά και φασιστικά στοιχεία.

Και οι δυο γραμμές εξυπηρετούν, από διαφορετικούς δρόμους, άλλες εταιρείες και συμφέροντα, για τους δρόμους των ενεργειακών πηγών, των χρηματιστικών κεφαλαίων και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών που δυναμώνουν και φέρνουν πιο κοντά την αστάθεια και τα τύμπανα του πολέμου στην περιοχή.

Στον αντίποδα των παραπάνω, οι εργαζόμενοι θα δημιουργήσουμε φιλειρηνικό, διεθνιστικό κίνημα σε Βαλκάνια και Μεσόγειο απαιτώντας να κλείσουν οι βάσεις στην περιοχή, να φύγουν όλοι από ΝΑΤΟ και ΕΕ και όχι να δημιουργούνται κράτη προτεκτοράτα γιατί έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των ΗΠΑ για ξαναμοίρασμα αγορών και συνόρων (Βόρειοι Νατοϊκοί, Νότιοι Νατοϊκοί). Με τον ίδιο τρόπο όπως στο παρελθόν, τότε που φράζαμε με το σώμα μας τα κονβόι του ΝΑΤΟ και της ΕΕ που μέσα από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης έπαιρναν μέρος στον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας. Τα συμφέροντα των εταιρειών πάλι,

ήταν που είχαν ανάψει τη φωτιά του πολέμου στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και ολόκληρες γενιές αλληλοσκοτώνονταν και χάραξαν σύνορα αγορών, με το αίμα των νέων ανθρώπων.

Έτσι δεν είναι ο αλυτρωτισμός των γειτόνων όπως ακούγεται από πολλές πλευρές, αλλά ο επεκτατισμός των αστικών τάξεων, των χωρών της περιοχής, ανάμεσά τους και της ελληνικής. Για τα συμφέροντά τους επεκτείνονται τα θαλάσσια οικόπεδα και η ΑΟΖ και για τα κέρδη των εταιρειών καλούνται οι λαοί να θυσιάσουν.

Γι' αυτό τραγουδάνε για τα γενέθλια του Ίμιτς στις Πρέσπες, Βορειο-Νατοϊκοί και Νοτιο-Νατοϊκοί, σαν γνήσιοι υποτακτικοί Λακέδες. Έτσι, και όταν οι Ισραηλινοί, τα συνεταιρικά τους, σκοτώνουν τους Παλαιστίνιους, δυο μέρες μετά την επιστροφή των συντρόφων μας που είχαν πάει εκεί, την ημέρα που ο Τραμπ εγκαινιάζε την Αμερικανική Πρεσβεία στην Ιερουσαλήμ, η Κυβέρνηση εδώ μιλούσε για «δυσανάλογη βία» και καλούσε τους Παλαιστίνιους σε αυτοσυγκράτηση.

Αλλά εμείς κάνουμε όρκο στο αίμα που χύθηκε, στην ηρωική εικόνα του παλαιστίνιου ανάπηρου, που πάνω σε καρτσάκι, με κομμένα και τα δυο πόδια από προηγούμενες μάχες, με μια σφεντόνα στα χέρια, αντιστάθηκε απέναντι σε σιδερόφρακτους Πραιτοριανούς, κάνοντας μας να θυμηθούμε τους στίχους του Σαμίχ Κάσεμ: «Δεν παζαρεύω - κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ' αντιστέκομαι».

Γι' αυτό κι εμείς θα παλέψουμε για να ανατρέψουμε κάθε συμμετοχή σε πολεμικές εμπλοκές στην περιοχή, μαζί με όλους τους γείτονες λαούς που κανένα συμφέρον δεν έχουν από της ανταγωνισμούς των εταιρειών, ντόπιων και διεθνών κεφαλαίων.

Οι Ισχυροί δεν έχουν αυταπάτες, πάντα προετοιμάζονται, ξεγελούν, «συμφιλιώνονται» και – όταν χρειαστεί – χτυπούν ανελέητα.

Η απόγνωση είναι φυσιολογική γι' αυτούς που δεν καταλαβαίνουν την αιτία του κακού, δεν βλέπουν καμιά διέξοδο και δεν έχουν τη δύναμη να αγωνιστούν.

Χίλια κεφάλια πέφτουνε όταν εσύ δειλιάζεις

Για τους λαούς η ανατροπή αυτής της πολιτικής είναι η μόνη επιλογή. Αλλιώς τα τύμπανα του πολέμου και της οικολογικής καταστροφής, θα βάλουν φωτιά και στη Μεσόγειο.

Με ποιο κίνημα όμως, θα απαντήσουμε; Το ερώτημα είναι αμείλικτο.

Κίνημα διαδρόμων, ανακοινώσεων και «κλικ» στο διαδίκτυο; Κίνημα κοινωνικού εταιρισμού; Κίνημα διεκδίκησης των εργοδοτικών αιτημάτων;

Αυτή είναι η αντίληψη των ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ και των Ομοσπονδιών. Αυτή είναι η Κοινωνική Συμμαχία. Δεν αμφισβητούν τα μνημόνια, το χρέος και το πώς δρομολογούνται όλα αυτά στην επιδρομή, στους μισθούς και τις συντάξεις, στην εκπαίδευση και στο δημόσιο.

Αντίθετα: Θέλουν να στρατεύσουν την εργατική τάξη μαχητικά στο άρμα των εργοδοτών. Στη μεταμνημονιακή εποχή να διεκδικεί αύξηση των κερδών, για να παίρνει κι αυτή ένα ψίχουλο. Κι αυτό δεν είναι μία από τα ίδια, όπως ισχυρίζεται το ΠΑΜΕ. Είναι τομή. Τομή που οι ταξικές δυνάμεις οφείλουν να μην υποτιμήσουν και πολύ περισσότερο να μην την αποδεχτούν ως κάτι φυσιολογικό και συνηθισμένο.

Ας έρθουμε τώρα στα δικά της.

Τόσα χρόνια, ακόμα και πριν τα μνημόνια, για να τα δεχτούμε, ακούσαμε πολλά...

«Οι Δημόσιοι Υπάλληλοι ευθύνονται για όλα τα δεινά. Μεγάλο δυσκίνητο και αντιπαραγωγικό δημόσιο. 1.000.000 υπάλληλοι! Τεμπέληδες! Ανεπαρκείς! Άχρηστοι!»

Μας φλόμωσαν στα παραμύθια της «Αξιολόγησης», της «Παραγωγικότητας», της «Ευελιξίας», της «Πάταξης της Γραφειοκρατίας».

Στην πραγματικότητα βέβαια, όταν λένε μικρότερο Δημόσιο θέλουν να το πουλήσουν.

- Όταν λένε λιγότερη Γραφειοκρατία, θέλουν γρήγορες, ανεξέλεγκτες (περιβαλλοντικά, υγειονομικά κλπ) επενδύσεις. Όταν λένε Ευελιξία, εννοούν ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Όταν λένε Αξιολόγηση, εννοούν υπακοή στον εκάστοτε πολιτικό υπηρέτη των κρατικοδίαιτων ιδιωτικών συμφερόντων και απολύσεις. Όταν λένε Παραγωγικότητα εννοούν λιγότεροι εργαζόμενοι και υποβαθμισμένες υπηρεσίες. Όταν λένε Εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ εννοούν δημόσιο που υπηρετεί τι κεφάλαιο και υποβαθμίζει τις υπηρεσίες που έχει ανάγκη ο λαός. Όταν λένε Ευρωπαϊκό κεκτημένο, εννοούν νομιμοποίηση του κλεμμένου πλούτου.

Και το συνδικάτο; Ποια ήταν η στάση του συνδικάτου απέναντι σε όλα αυτά;

Τη χρονιά που πέρασε,

Τα μέλη του Προεδρείου της ΔΟΕ ήθελαν να συναντηθούν με τον ΟΟΣΑ. Πήγαν στην παρουσίαση του Υπουργείου για τις Υποστηρικτικές Δομές της Εκπαίδευσης και της Αξιολόγησης – Αυτοαξιολόγησης και τελικά, με τη μεσολάβηση της ETUCE, συναντήθηκαν μαζί με την ΟΛΜΕ με το Διευθυντήριο της ΕΕ για θέματα της Παιδείας. Δεν βγάλαν ακόμη απόφαση για ΑΠΕΡΓΙΑ – ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ.

Διαβάστε την απόφαση του Προεδρείου της ΔΟΕ με ημερομηνία 18.06.18. Εκεί είναι φανερό ότι η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ αντιμετωπίζει ως καλή την Ευρωπαϊκή Ένωση και ως κακό τον ΟΟΣΑ! Εκεί φαίνεται ότι την πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ δεν ενοχλείται να μειωθεί ο Δημόσιος Τομέας αν αυξηθούν οι εκπαιδευτικοί, ούτε αρνείται τη συνεργασία με την Επιτροπή της Κομισιόν για την παροχή αξιόπιστων στοιχείων (!!!) που θα περιγράφουν την αληθινή κατάσταση της Εκπαίδευσης στην Ελλάδα ή με το Υπουργείο αντίστοιχα. Λες και η Κομισιόν δεν ξέρει! Αυτός ο τρόπος διεκδίκησης των αιτημάτων μας οδηγεί από ήττα

σε ήττα γιατί συνεργάζεται με τον λύκο για να σωθεί τάχα το κοπάδι!

Στην εκπαίδευση τα τελευταία δύο χρόνια έχουν συμβεί μεγάλες αντιδραστικές ανατροπές! Ο νόμος για την 3/βάθμια, για το 30/ωρο, για τις Δομές για την Αξιολόγηση – Αυτοαξιολόγηση, το Π.Δ. 79, οι Εγκύκλιοι στις αρχές του Σεπτεμβρίου που επιδιώκουν με πλασματικό τρόπο να κρύβονται και «να τακτοποιούνται» τα κενά, οι ρυθμίσεις για το Νέο Λύκειο και η ενίσχυση της Μαθητείας και της Επιχειρηματικότητας στην Εκπαίδευση, είναι ορισμένες από αυτές.

Με την έναρξη λοιπόν, της σχολικής χρονιάς, θα έχουμε όξυνση των περσινών προβλημάτων, τις συνεδριάσεις των Σχολικών Συμβουλίων για προγραμματισμό, αποτίμηση-αυτοαξιολόγηση, την αύξηση των μαθητών με τα 25άρια τμήματα και τις μετακινήσεις.

Θα έχουμε ακόμα πιο δύσκολες και αργοπορημένες διαγνώσεις για τους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και μεταφορά της ευθύνης στην/στον εκπαιδευτικό της τάξης, εντατικοποίηση και αύξηση της παρουσίας στο σχολείο, μηδενικούς διορισμούς για μια ακόμα χρονιά, μείωση των προσλήψεων αναπληρωτών.

Το σχολείο της αγοράς δεν είναι προ των πυλών... είναι εδώ, παρόν και δείχνει το επιθετικό του πρόσωπο!

Κορυφαίο κινηματικό γεγονός για φέτος, που δεν το θυμούνται μερικοί ήταν η κινητοποίηση στις 12 του Γενάρη από τον Συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων ιδιωτικού και δημοσίου τομέα.

Δημιούργησε ελπίδες και έδειξε νέες δυνατότητες και προοπτικές ανάπτυξης των αγώνων. Έδειξε ότι ο αποφασιστικός αγώνας με διάρκεια και οργανωμένος από τα κάτω είναι το μέλλον του κινήματος.

Όταν αυτοί ψηφίζουν τα μνημόνια στη Βουλή, το αντίπαλο δέος είναι οι Αγώνες των Εργαζομένων.

Η γραμμή ήττας, των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και του ΠΑΜΕ που προγραμματίζε απεργία, την μέρα ψήφισης στη Βουλή των προσαπαιτούμενων, στις 15 Γενάρη, ναυάγησε.

Και μετά, σε πείσμα όσων διατεινόταν για ανυπαρξία διάθεσης για κινητοποίηση, ήρθε ο Μάρτης των αγώνων, ενάντια στην αναπλήρωση, την ελαστική εργασία και την επισφάλεια –για μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Όσοι είναι αναπληρωτές εδώ μέσα ξέρουν πολύ καλά ορισμένες ημερομηνίες.

Από 23 Φλεβάρη και κάθε Παρασκευή με τα πρωτοβάθμια, οι αναπληρωτές εισβάλουν και παίρνουν στις πλάτες την κόντρα με την Κυβέρνηση και το ΔΝΤ, δίνοντας τη μάχη ενάντια στην ελαστική εργασία.

2 του Μάρτη. Τα Ματ χτυπάνε την μεγάλη συγκέντρωση στο Υπουργείο. Κατάληψη του Υπουργείου και Γενική Συνέλευση Αγώνα. Απόφαση για νέα συγκέντρωση στον ίδιο χώρο στις 9 του Μάρτη.

Πραγματοποιείται η συγκέντρωση από κάποια πρωτοβάθ-

μία της Αττικής.

Στις 16 Μάρτη νέα κατάληψη του Υπουργείου μαζί με τα Πρωτοβάθμια των Φοιτητών και νέα Γενική Συνέλευση Αγώνα. Μορφές αγώνα που τρομάζουν όλη τη γραφειοκρατία και το ΠΑΜΕ.

Απόφαση για 30 Μάρτη για πορεία στο Μαξίμου.

30 Μάρτη, μεγάλη συγκέντρωση στο κέντρο της Αθήνας, πορεία προς το «Μαξίμου», χτύπημα από τα Ματ. Νέα Συνέλευση αγώνα στο Παιδαγωγικό.

Η προηγούμενη ομιλήτρια του ΠΑΜΕ ανέφερε τις ημερομηνίες του Μάρτη παρέλειψε εσκεμμένα αυτήν της 9 Μάρτη που αποφασίστηκε στο κατελημμένο Υπουργείο και υπηρέτηθηκε μόνο από τις Παρεμβάσεις, και από κάποια πρωτοβάθμια εκπαιδευτικών και Φοιτητών.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Το θέμα δεν είναι αν θα ξεσηκωθούν οι ελαστικά εργαζόμενοι. Το θέμα είναι αν τα επίσημα συνδικάτα δε θα τους φράξουν το δρόμο. Το θέμα είναι να μην βάλουν προσώματα στο δρόμο τους.

Οι ελαστικά εργαζόμενοι θα ξεσηκωθούν έτσι κι αλλιώς.

Θα αλώσουν τους φράχτες του Υπουργείου.

Θα μπουν μέσα στου Μαξίμου.

Θα γκρεμίσουν όλες τις στέρες παρατάξεις, γιατί θέλουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Γιατί όλοι οι ελαστικά εργαζόμενοι βιώθουν στις πλάτες τους όλη την αγωνία της εργατικής τάξης, για το μέλλον που της επιφυλάσσουν και είναι μέλλον μαύρο και δυσοίωνο. Μέλλον κωπηλατών σε γαλέρα. Μέλλον δούλων, όπως έλεγε και το πανό των Αναπληρωτών στη Βουλή και σε όλες τις μάχες που δόθηκαν το Μάρτη. Αυτόν το Μάρτη της Άνοιξης των Αγώνων φέτος.

Τα Συνδικάτα τα επίσημα και όσοι τα στηρίζουν φοβήθηκαν τον αυθορμητισμό και όσων δεν αποφάσισαν τα Πολιτικά Γραφεία και μείναν στην πάντα.

Έδειξαν τον τρόπο τους. Έδειξαν τον τρόπο τους και στη Γενική Συνέλευση Αγώνα στις 2 Μάρτη, στην κατάληψη του Υπουργείου. Αλλά κυρίως στις 9 Μάρτη. Κάποιοι το ομολόγησαν και επίσημα, άλλοι το έκρυψαν όπως κρύβουν την ατομία και το φόβο τους σε κάθε εξέγερση που δεν φέρνει το μηχανισμό και τις σημαίες της ήττας τους. Υπενθυμίζουμε πως την απόφαση για την κινητοποίηση στις 2 Μάρτη η ΔΟΕ την πήρε 2 μέρες πριν, στις 27 Φλεβάρη. Δεν έφερε αυτή η απόφαση την τεράστια συμμετοχή και την αποφασιστικότητα. Αυτή ήταν και η τοποθέτησή μας στην ΑΔΕΔΥ. Το μόνο που μπορούν να κάνουν τα επίσημα συνδικάτα, οι επίσημες γραμμές είναι να μην εμποδίζουν.

Τι σημαίνει να 'χουμε κάθε καλοκαίρι 20-25.000 απολύσεις και να μη γίνεται χαμός; Είναι αγώνας για το δίκιο μας και των παιδιών μας.

Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί

Άμεσος διορισμός όλων των Αναπληρωτών με έστω και μια σύμβαση, με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Η προϋπηρεσία είναι κρίσιμο θέμα στην όλη διεκδίκηση.

Μόνο ο ανατρεπτικός κοινωνικός αγώνας διαρκείας προς τη Νίκη της εργαζόμενης πλειοψηφίας μπορεί να σταματήσει την επέλαση που ζούμε και δεν έχει τέλος.

Ποιο είναι το μέλλον της Εκπαίδευσης αλλά και της Εργασίας που μας επιφυλάσσουν;

Τα προβλήματα της εκπαίδευσης διεθνοποιούνται. Το βλέπουμε σ' όλες τις κινητοποιήσεις, σε διάφορες χώρες.

Προπτυχιακοί φοιτητές θα είναι οι μεσαίοι οικονομικά και οι πλούσιοι. Μεταπτυχιακοί θα είναι όσοι αλιεύονται με υποτροφίες για δημιουργία μιας παγκόσμιας Ελίτ. Πάρα πολλοί νέοι φεύγουν στο εξωτερικό (500.000 νέοι επιστήμονες). Ποιος θα φτιάξει μέλλον σε μία χώρα που τσακίστηκε από Κυβερνήσεις, ΕΕ, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ; Ποιος, όταν οι νέοι φεύγουν σε αναζήτηση μεροκάματου στο εξωτερικό? Οι μεγάλοι σε ηλικία, που δε θα έχουν ούτε συντάξεις για να ζήσουν;

Συγχωρέστε με για την γρηγοράδα που μιλάω, αλλά υπάρχει η πίεση του χρόνου.

Θέλουμε να σας ενημερώσουμε ότι στα πλαίσια της εναλλαγής που κάνουν οι Παρεμβάσεις στο ΔΣ της ΔΟΕ, την επόμενη χρονιά θα είναι η Άρτεμης η Κλιόφα και η Βαγγελίτσα η Δινοπούλου (Αναπληρώτρια). Οι Παρεμβάσεις θα προσπαθήσουν με όλες τους τις δυνάμεις να εξασφαλίσουν να μην τιμωρηθεί για αυτή τη συμμετοχή της στο ΔΣ χάνοντας μόρια διορισμού. Είναι θέμα τιμής για τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ να κάνουν το ίδιο για το νέο μέλος τους.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Θυμούμαστε πως πριν 20 χρόνια στα εξεταστικά, ο διαγωνισμός που χαρακτήριζε για πάντα στις καρδιές και το μυαλό των εργαζομένων, ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ δινόταν η μάχη. Φαίνονταν τα νέα χαρακτηριστικά της νέας εποχής των αγώνων.

Αυτά τα νέα χαρακτηριστικά αναγνωρίζονται και στις κινητοποιήσεις του φετινού Μάρτη.

Είναι Αγώνες που έρχονταν από το μέλλον. Οι Γενικές Συνελεύσεις στη φωτιά της μάχης καθόριζαν την ημερήσια διάταξη του Κινήματος και όχι το Υπουργείο.

Εισβάλλαν ορμητικά στο κοινωνικό προσκήνιο, ανατρέποντας όλες τις στέρεες παρατάξεις.

Εν πάση περιπτώσει, δεν κρινόμαστε από το πόσο καλά τα λέμε, αλλά πόσο καλά τα λέμε και κάνουμε.

Η δράση είναι το κριτήριο των λόγων.

Τις κινητοποιήσεις δεν τις έκαναν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Η Αποφασιστικότητα των ελαστικά εργαζομένων, των μελλοντικών εργαζομένων και των φοιτητών, μας έβαλε στο

Υπουργείο. Αυτή η αποφασιστικότητα έδωσε τις μάχες.

Εμείς στις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ μπορούμε να υπερηφανευτούμε ότι ήμασταν εκεί! Μπορεί να το πει κάποιος άλλος εδώ μέσα;; Υπηρετήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις όλες τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων Αγώνα.

Συμβάλαμε στην προσπάθεια ανοίγματος – ρήγματος στην κυρίαρχη πολιτική των απελπιστικά ομόφωνων παρατάξεων και ήμασταν οι μόνοι, που πήγαμε στο ραντεβού στις 9 του Μάρτη, πάλι στο Υπουργείο, όπου ήμασταν και οι μόνοι από το Δ.Σ. της ΔΟΕ εκεί, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στη ριζοσπαστικοποίηση ενός νέου δυναμικού – που έχετε δίκιο αρκετοί να το φοβάστε. Γιατί θα επιστρέψει στο προσκήνιο, όπως κι εμείς υποσχόμαστε να είμαστε μαζί τους!

Θεοδώρα Δριμάλα

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

όσες φιέστες και αν κάνει η κυβέρνηση, όσες γραβάτες και αν βάλει ο Τσίπρας και οι συν αυτώ, όσες βόλτες και αν κάνει στους μαρτυρικούς ηρωικούς τόπους: Καισαριανή, Χαϊδάρη κλπ., όσοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές και αν ανέβουν σε αυτό το βήμα να διαβάσουν καρμπόν τοποθετήσεις βγαλμένες μέσα από τα συρτάρια του Υπουργείου Παιδείας, για δήθεν φιλολαϊκά φιλοεκπαιδευτικά έργα της κυβέρνησης της «Αριστεράς», ένα πράγμα δεν μπορεί να αλλάξει. Ότι στους τόπους δουλειάς βασιλεύει εργασιακός μεσαίωνας και γι' αυτή την κατάσταση έχει μεγάλη μερίδα ευθύνης η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Στην ουσία η κυβέρνηση αυτή, που θα έσκιζε τα μνημόνια με ένα Νόμο σε μια νύχτα, έχτισε πάνω σε όλο το αντιλαϊκό αντιεκπαιδευτικό πλαίσιο των προηγούμενων κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Η κυβέρνηση αυτή γέμισε τη χώρα με βάσεις του θανάτου. Αυτοί που κάποτε αναμάσγααν το λαϊκό αίτημα: έξω οι βάσεις του θανάτου. Έκανε διαιτητή το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, κάτι που δεν τόλμησαν να το κάνουν ούτε οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Κλείνει όπως-όπως το ζήτημα με τα Σκόπια, για να διευκολύνει τη διείσδυση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια, κατ' εντολή και επιταγή των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των συμμάχων τους. Τσακίζει μισθούς και συντάξεις και μορφωτικά δικαιώματα. Ό,τι δεν πρόλαβαν οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ το ανέλαβε εργολαβικά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τα συχαρητήρια πάνε και έρχονται στη «Νατοϊκή Αριστερά» και αυτή κορδώνεται, παίρνοντας συχαρητήρια από ποιους; Από τις Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και τον ΣΕΒ. Αυτή είναι η κατάντια τους!

Θα τους ευγνωμονεί ο ΣΕΒ που με τα ματωμένα πλεονάσματα. Τώρα που τελειώνει η καπιταλιστική κρίση και αρχίζει η καπιταλιστική ανάπτυξη θα γεμίσουν πάλι κέρδη τα μονοπώλια. Έχουν γίνει μανούλα στα ψέματα, στην παραπλάνηση, μόνο που ξεχνάν ότι αυτός ο λαός μπορεί να δείχνει κάποια στιγμή ανοχή αλλά έχει και τα όριά του!

Μιλάνε για «μεταμνημονιακή εποχή», όταν είναι γνωστό ότι θα ακολουθήσουν μνημόνια διαρκείας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και όλες τις συμφωνίες που θα έχουν προσυπογράψει. Άλλωστε μπροστά μας έχουμε την εφαρμογή 1.000 και πλέον εφαρμοστικών νόμων των τριών μνημονίων που συνηγόρασε με τις προηγούμενες κυβερνήσεις!

Μιλάει για «δίκαιη» ανάπτυξη και ότι τάχα μου θα ωφεληθεί ο λαός από την επιμήκυνση του χρέους, όταν είναι γνωστό ότι αυτό το χρέος θα το πληρώσει ο λαός 3 και 4 φορές και όταν είναι γνωστό ότι η καπιταλιστική αναιμική ανάπτυξη θα σπληνιστεί πάνω στις στάχτες των εργασιακών δικαιωμάτων. Όταν είναι γνωστό ότι αυτή τους η καπιταλιστική ανάπτυξη θα αρπάξει μόνο μέχρι το 2022 18,5 δις από συντάξεις και μισθούς.

Και στο χώρο της Παιδείας βήμα-βήμα, χτίζοντας πάνω σε όσα έφτιαξαν και προωθώντας όσα δεν πρόλαβαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, φτιάχνουν το αυτόνομο αποκεντρωμένο ως προς τις υποχρεώσεις του σχολείου, το οποίο θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Αυτό το σχολείο, που θα επιτρεφτεί και θα αξιολογείται συνεχώς, για το αν θα εφαρμόζει τους στόχους που το ίδιο το Υπουργείο με Υπουργική Απόφαση θα βάζει κάθε φορά.

Αυτό το σχολείο που θα δίνει φτηνές ληξιπρόθεσμες δεξιότητες στα παιδιά μας, το δημόσιο λεγόμενο δωρεάν σχολείο, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα και την οικονομία που υπηρετεί τα κέρδη του κεφαλαίου, όλες μαζί οι παρατάξεις που είναι στο Δ.Σ. της ΔΟΕ πλην του ΠΑΜΕ, αυτό το σχολείο υποστηρίζουν. Γιατί ακριβώς υποστηρίζουν τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Παιδεία. Είναι χαρακτηριστικό ότι δύο κεντρικοί ομιλητές χθες από την πλευρά των συναδέλφων των Παρεμβάσεων είπαν το εξής χαρακτηριστικό: ότι διακύβευμα για το Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι να υπερασπίσει λέει το δημόσιο δωρεάν σχολείο.

Σε ποιους τα λέτε αυτά, βρε συνάδελφοι; Αυτό το σχολείο, το αστικό σχολείο, δεν υπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα; Πέρα από το ότι δεν είναι ούτε δωρεάν φυσικά. Αυτό, λοιπόν, το σχολείο υπηρετείτε οι άλλες παρατάξεις, είτε επειδή ακριβώς στηρίζετε ξεκάθαρα τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής

Ένωσης είτε μέσα από τη λεγόμενη αυτονομία της σχολικής μονάδας, δια της παιδαγωγικής ελευθερίας και άλλα τέτοια. Ένα σχολείο που θέλει εκπαιδευτικούς λάστιχο, που πραγματικά λειτουργεί στηριζόμενο πάνω στην ελαστική εργασία.

Γι' αυτό κρατάνε οι αστικές κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων 25.000 αναπληρωτές συναδέλφους χρόνια τώρα στην ανεργία, στην ελαστική εργασία και στην ομηρία. Γι' αυτό χρειάζονται συναδέλφους ειδικοτήτων οι οποίοι θα δουλεύουν σε 2-3 μέχρι και 8 σχολεία και πώς αυτοί οι άνθρωποι θα λέγονται εκπαιδευτικοί παιδαγωγοί δουλεύοντας σε τέτοιες συνθήκες! Γι' αυτό χρειάζεται να εντάξουν χωρίς όρους, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς επιστημονική στήριξη τα παιδιά με ειδικές ανάγκες σ' αυτό το σχολείο, να τα τσακίσουν, τα ίδια, τις οικογένειές τους και να εναποθέσουν λέει με τις νέες δομές στο Σύλλογο Διδασκόντων να κάνει εκπαιδευτική παρέμβαση χωρίς καν να έχει διάγνωση για το παιδί που έχει απέναντί του!

Αυτό το σχολείο, λοιπόν, που θα λειτουργεί με ό,τι έχει, με όποιους εκπαιδευτικούς έχει και ο καθένας θα κάνει ό,τι χρειάζεται για να εξυπηρετήσει τη λειτουργία του, αυτό, λοιπόν, το σχολείο θα το ζήλευε ακόμα και η Διαμαντοπούλου που έβαλε αρκετές από τις βάσεις του.

Ας μας δείξουν, λοιπόν, όλοι αυτοί οι οποίοι στηρίζουν αυτό το σχολείο και την αξιολόγηση στο όνομα της καλής, μη τιμωρητικής αξιολόγησης, μία χώρα στην οποία εφαρμόστηκε η αυτονομία της σχολικής μονάδας και η αξιολόγηση και η εκπαίδευση πήγε μπροστά προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Μία. Βλέπετε δεν μπορούν πια να επικαλεστούν ούτε τα φιλανδικά τους μοντέλα, που τα είχαν κάνει καραμέλα τόσα χρόνια, γιατί αποδείχθηκε ότι φυσικά και εκεί έχουν τσακιστεί εργασιακά, μορφωτικά δικαιώματα.

Ο δάσκαλος, συνάδελφοι... Να προσθέσω, επίσης, για να μην το ξεχάσω ότι αυτή την αξιολόγηση που σήμερα επιχειρεί να περάσει η κυβέρνηση με το νέο νομοσχέδιο για τις δομές της εκπαίδευσης, την ψήφισαν και δάσκαλοι αντιπρόσωποι στις 2 και 3 Μάρτη του 2017 στη Συνδιάσκεψη της ΑΔΕΔΥ, που πήρε απόφαση να ξεκινήσει ο διάλογος με τη Γεροβασίλη, γιατί τα είχε ήδη διπλώσει η ΑΔΕΔΥ και ήθελε να κλείσει το θέμα με την απεργία - αποχή. Και όταν η ΑΔΕΔΥ είδε φυσικά ότι η κυβέρνηση, μπροστά στη συναινετική τακτική της, επιτίθετο ακόμα πιο πολύ και ήθελε πραγματικά να τσακίσει όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, για να μην απομονωθεί, έκανε την ανάγκη φιλοτιμία η ΑΔΕΔΥ και ξαναπήγε στην απεργία - αποχή.

Την υπογραφή τους όμως και την ψήφο τους και δάσκαλοι εκπρόσωποι από αυτές τις παρατάξεις εδώ (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ) την είχαν δώσει!

Το ζήτημα όμως, συνάδελφοι, δεν είναι μόνο να περιγράψουμε την κατάσταση, την οποίαν βεβαίως πρέπει να εξηγήσουμε και έχει σημασία πώς τη βλέπουμε, πώς την εξηγούμε, πώς τη συζητάμε, π.χ. στις πολλές ημερίδες που έκανε η ΔΟΕ. Μόνο που τις έκανε για να υποτάξει τους εκπαιδευτικούς σε μια συγκεκριμένη τακτική ενσωμάτωσης, όχι για να συζητήσει πώς θα πάει το κίνημα μπροστά.

Το ζήτημα είναι πώς θα αλλάξουμε τα πράγματα στην εκπαίδευση, στην οικονομία, γενικότερα στη χώρα μας. Πώς οι εργαζόμενοι θα μπορέσουν να πάρουν στα χέρια τους αυτά που τους αξίζουν. Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τη φετινή χρονιά φυσικά μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα ότι δεν προκήρυξε και δεν έκανε αγώνες.

Και σ' αυτό συμφώνησαν όλες οι κυβερνητικές παρατάξεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Οι επιμέρους διαφωνίες δεν αλλάζουν την ουσία, αγαπητοί συνάδελφοι. Και γιατί δεν προκήρυξε και δεν οργάνωσε αγώνες; Γιατί ακριβώς συμφωνεί στην ουσία της πολιτικής αυτής, που εκπορεύεται απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση, που στηρίζει τα συμφέροντα του κεφαλαίου και που εφαρμόζεται στη χώρα μας με όλες τις αστικές κυβερνήσεις τα τελευταία 30 χρόνια, είτε αυτές ήταν πράσινες, είτε μπλε, είτε ροζ σήμερα.

Δεν μπορεί, βρε συνάδελφοι, να είσαι με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη στρατηγική της στα εργασιακά, που έχει ως βασική της θέση την ελαστική εργασία, και μάλιστα σε αυτή την περίοδο να συναντιέσαι λέει στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την ETUCE και με φορείς της ΕΕ σε διάφορα επίπεδα, να κάνεις διάλογο και αναφορές για υπεράσπιση δήθεν των δικαιωμάτων σου (:::) και ό,τι άλλο, και την ίδια στιγμή να λες ότι παλεύεις για μονιμοποίηση των αναπληρωτών! Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα!

Δεν μπορείς να είσαι με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη στρατηγική της και να στηρίζεις τη στρατηγική της στην Εκπαίδευση, η οποία στηρίζει τους δείκτες του ΟΟΣΑ, προωθεί την αυτονομία της σχολικής μονάδας, προωθεί την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών και να λες ότι στηρίζεις μια παιδεία προς όφελος του λαού.

Δεν μπορεί να είσαι με την ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου και να λες ότι εξυπηρετείς τα συμφέροντα του λαού. Αυτά είναι αυταπάτες, έχουνε κριθεί, έχουνε τελειώσει και όσοι τα αναμασάνε μάλλον το κάνουν επίτηδες.

Και επειδή ακριβώς συμφωνούσαν στη στρατηγική, όπως κάνουν τώρα και τα αστικά κόμματα στο ζήτημα των Σκοπίων, τι κάνουν; Τσακώνονται για την ονοματολογία και για τα επιμέρους, δεν αγγίζουν το άρθρο 2, που μιλάει για την ουσία και γιατί έγινε αυτή η συμφωνία. Έτσι, λοιπόν, και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ έκαναν κοινό Προεδρείο και κινήθηκαν στη γραμμή της ενσωμάτωσης όλη αυτή τη χρονιά που πέρασε.

Τόσο κυβερνητικό συνδικαλισμό ούτε το Υπουργείο Παιδείας δεν το περίμενε σε ορισμένα πράγματα. Είναι αλήθεια ότι σε μία απ' τις τελευταίες συζητήσεις και συναντήσεις ο Υπουργός τους ευχαρίστησε απλόχερα.

Προσχολική Αγωγή: Τι και αν η κυβέρνηση με ένα Νόμο, με ένα άρθρο σε ένα νόμο που έτσι κι αλλιώς ήτανε αντιλαϊκός και τσάκιζε τη δημόσια εκπαίδευση, την τριτοβάθμια, εργασιακά δικαιώματα κτλ., με αυτό, λοιπόν, το άρθρο έστησε ένα τεράστιο εμπαιγμό στις πλάτες του ελληνικού λαού, στις πλάτες των παιδιών, στις πλάτες των εκπαιδευτικών, αλλά και όλων των εργαζομένων στην Τοπική Διοίκηση, εσείς στηρίζατε αυτόν τον νόμο, ακόμα και που δεν προέβλεπε για την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής έστω

και ένα μέτρο, έναν διορισμό, ένα ευρώ, τέλος πάντων, για να χτιστεί κάτι, μία προϋπόθεση, ξέροντας ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Βγαίνει η Κοινή Υπουργική Απόφαση, αγαπητοί συνάδελφοι, με τους 184 Δήμους, που αποδεικνύει ότι δίχρονη από την επόμενη χρονιά θα έχουμε μόνο εκεί που προϋπήρχε, γιατί η ζωή το έχει λύσει, και η πλειοψηφία της ΔΟΕ συνεχίζει να χειροκροτεί αυτόν τον νόμο!

Στήνει η κυβέρνηση τις τριμερείς, με τις οποίες πετάει το μπαλάκι προς τα κάτω, προς τους Δήμους, για να παίξει: εγώ νομοθετώ, οι Δήμοι δεν θέλουν κτλ., θέλοντας να κάνει συμμετοχα και συνένοχα τα Σωματεία κι εσείς πέφτετε σε αυτή τη λούμπα και παίζετε το παιχνίδι της κυβέρνησης, κάνατε συνδιοίκηση με την κυβέρνηση και του Δήμου!

Είναι χαρακτηριστικά πραγματικά όσα έφτασαν και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, που υπογράφηκαν σε αυτές τις τριμερείς. Υπήρχαν Πρόεδροι που, με ευθύνη της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, υπέγραψαν τα πάντα: και όταν ο Δήμαρχος έλεγε ότι δεν μπορώ και όταν ο Δήμαρχος έλεγε ότι δεν θέλω και όταν ο Δήμαρχος έλεγε ότι δεν υπάρχουν συνθήκες και όταν ο Διευθυντής Εκπαίδευσης έλεγε «βάλτε τα μέσα και στις αποθήκες» και όταν έλεγε ότι «ναι μεν δεν μπορούμε, τι να κάνουμε όμως αυτό έχουμε, βολευτείτε», λες και ήτανε σακιά τα παιδιά μας και θα τα παίρναμε από δω και θα τα πετάγαμε εκεί, και όλα τα πρακτικά τα συνηγοράγατε! Όλα!

Φυσικά δεν είναι η πρώτη φορά που συνδιοικείτε. Και οι αιρετοί σας και πολλές πλειοψηφίες στα Πρωτοβάθμια Σωματεία, σε πολλές Διευθύνσεις, μέρα-νύχτα εκεί είσατε, μαζί με τους Διευθυντές Εκπαίδευσης. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Είναι γεγονός, αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια περίοδο που υπάρχουν πραγματικά οι δυνατότητες και έπρεπε ο Κλάδος να βγει μπροστά και να διεκδικήσει εδώ και τώρα να χρηματοδοτηθεί, να γίνουν διορισμοί και να εφαρμοστεί η Δίχρονη Προσχολική Αγωγή σε όλη την Ελλάδα, χωρίς καμία εξαίρεση, αντί να βγείτε, λοιπόν, σε αυτό το επίπεδο διεκδίκησης, δε διεκδικήσατε τίποτα, μπήκατε στη λογική της κυβερνητικής πολιτικής, στη λογική της συνδιαχείρισης και των ψίχουλων.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πραγματικότητα. Και επειδή κάποιες συναδέλφισσες από κάποιες «συλλογικότητες» ανέβαιναν εδώ στο βήμα και έκαναν το μαύρο άσπρο και αντίστροφα, θα θυμίσουμε ότι άλλοι και αυτές οι «συλλογικότητες» ανεβοκατέβαιναν τις σκάλες του Υπουργείου Παιδείας παρακαλώντας την κυβέρνηση για κάνα νόμο, μπας και τους πετάξει κάνα ψίχουλο!

Πού ήσασταν, συνάδελφοι, στους αγώνες της φετινής χρονιάς; Απαντήστε. Στις πανεργατικές απεργίες ούτε τις προκηρύξατε, ούτε τις οργανώσατε, ούτε καλέσατε σ' αυτές. Στην απεργία 12 του Γενάρη, που διακυβευόταν το ζήτημα της απεργίας, κατάκτηση αιώνων, με αγώνες και θυσίες κερδήθηκε, ούτε πήρατε απόφαση για απεργία, ούτε στηρίζατε τις λαϊκές κινητοποιήσεις που ήτανε συνεχείς, καθημερινές και πολλαπλές. Εσείς, μαζί βεβαίως με τη ΓΣΕΕ

- ΑΔΕΔΥ, στηρίζατε, με την ανοχή σας, την κυβέρνηση να περάσει τον απεργοκτόνο νόμο!!

Και όσοι από τους συναδέλφους των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ σήμερα κομπάζουν για τις 12 του μήνα θα θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σε μια σειρά Συλλόγους και στην ΟΛΜΕ καταψηφίσατε την κινητοποίηση στις 12 του μήνα. Και όταν είδατε ότι δημιουργείται ένα κίνημα με πολλά Σωματεία Πρωτοβάθμια μέσα, τότε μπήκατε τις τελευταίες μέρες για να σώσετε ό,τι σώζεται.

Πού ήσασταν στις 30 Μάρ που είχε Πανεργατική Απεργία, συνάδελφοι; Ανακαλύψατε ότι η Πανεργατική Απεργία δεν σας αρέσει τώρα γιατί τώρα την κήρυξε μια άλλη ΓΣΕΕ, μια άλλη ΑΔΕΔΥ; Τώρα άλλαξε η ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ; 30 χρόνια που το ΠΑΜΕ έχει πάρει διαζύγιο απ' αυτές τις ηγεσίες, εσείς δεν μας λέγατε ότι διασπούμε το κίνημα;

Δε θέλω όμως να σας αδικήσω. Η μεν πλειοψηφία του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΔΗΣΥ/ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ - ΕΡΑ και ΑΕΚΕ και στις 30 και σε κάθε Πανεργατική Απεργία έχει να καταγράψει πάρα πολλά στελέχη της στα πρωτοβάθμια σωματεία που είναι πάντα απεργοσπάστες! Και φυσικά και στις 30 ήταν απεργοσπάστες!

Οι συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ τι πάθαν στις 30/5/2018; Τους έβαλε μια τρίπλα το σύστημα με τη λεγόμενη «Κοινωνική Συμμαχία» και πάθανε μπλακ άουτ! Έτσι ανακαλύψανε, λοιπόν, ότι η ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ άλλαξε (!). Η αλήθεια είναι όμως ότι τελικά κάλεσαν από απεργοσπασία μέχρι 4 συγκεντρώσεις στην Αθήνα! Και τελικά την Πανεπιστημίου σε απόσταση 200 μέτρων απ' το μπλοκ της ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ την ανέβαιναν!!

Στις κινητοποιήσεις του κλάδου: συνάδελφοι, στην κινητοποίηση στις 29 του Σεπτεμβρίου 2017 για μόνιμους διορισμούς, η ΔΟΕ δεν μπήκε μέσα και όσοι μπήκαν μπήκαν τελευταία στιγμή. Για τις 2 του Μάρτη 2018 υπάρχει ανακοίνωση της ΑΣΕ με ημερομηνία 23 Γενάρη, πρόταση προς τις Γενικές Συνελεύσεις για κινητοποίηση στις 2 του Μάρτη για τους διορισμούς. 16 και 30 οι κινητοποιήσεις οργανώθηκαν από τα κάτω με μπροστά τις δυνάμεις μας. Και όσοι μπήκατε μπήκατε με πολλά ζόρια. Απόντες και στις 7 του Ιούνη, στην απογευματινή κινητοποίηση δεν είχατε κόσμο να κρατήσει το πανό της ΔΟΕ, πραγματικά!

Κλείνω, συνάδελφε, κλείνω, σε δύο λεπτά. Έγιναν όμως και ελπιδοφόροι μεγάλοι αγώνες αυτή τη χρονιά, συνάδελφοι, μόνο που έγιναν απ' την άλλη γραμμή. Απ' τη γραμμή των ταξικών σωματείων. Τα ταξικά συνδικάτα με το κάλεσμα του ΠΑΜΕ, που το 1999 δημιουργήθηκε και αποτέλεσε την απαντοχή των εργαζομένων, οργάνωσαν αγώνες. Είναι το κίνημα που δεν τα δίπλωσε, που βγήκε μπροστά, που οργάνωσε την πάλη, που έβαλε στην προμετωπίδα του την ανάκτηση των απωλειών, την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών! Που αποκάλυψε τον ρόλο των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ χρόνια τώρα!

Αυτό το κίνημα δεν έψαχνε το πρόσχημο του ΣΥΡΙΖΑ, δεν συμπαρατάχθηκε με την κυβέρνηση της Αριστεράς στο δημοψήφισμα. Δεν πήγε στις πλατείες για να καλλιεργήσει κί-

νημα σούπα με λογική έξω απ' τα συνδικάτα, συνάδελφοι. Αυτό το κίνημα, συνάδελφοι, μπήκε μπροστά και οργάνωσε την πάλη στους χώρους δουλειάς, άπλωσε το χέρι σε όσους ήθελαν να σηκωθούν και έχει να επιδείξει, με περηφάνια αλλά και σεμνότητα, αγώνες σκληρούς, ταξικούς, όπως τον εννιάμηνο αγώνα της Χαλυβουργίας, μέχρι την ΚΟΣΚΟ πριν από λίγες μέρες. Σε ένα τέτοιο κίνημα σας καλούμε να συμπορευτείτε μαζί μας. Αυτή είναι η ελπίδα!

Σπύρος Μαρίνις

Μέλος Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτές τις μέρες της 87ης Γενικής Συνέλευσης φαίνεται ότι στο συνδικαλιστικό κίνημα δεν υπάρχουν απλά δύο γραμμές πάλης, αλλά υπάρχουν δύο διαφορετικοί κόσμοι και δύο διαφορετικές αντιλήψεις για το κίνημα. Και η γραφικότητα ορισμένων τοποθετήσεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού και των συνοδοιπόρων του θα είχε πραγματικά αρκετή πλάκα, αν δεν αφορούσε όμως τη ζωή μας, τα δικαιώματά μας και αν δεν άνοιγε δρόμο για μεγαλύτερο τσάκισμα αυτών.

Φαίνεται ότι οι εργαζόμενοι του κλάδου έχουν πολύ μεγάλο βάρος στις πλάτες τους, γρήγορα, σύντομα να απαλλαγούν, να αποτινάξουν από πάνω τους αυτές τις ηγεσίες και γρήγορα, σε αυτήν εδώ την αίθουσα, να έχουμε Γενική Συνέλευση που πραγματικά θα ασχολείται με τα προβλήματα και τις αγωνίες του κόσμου.

Θέλουμε από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης να δηλώσουμε την αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους στο εμπόριο, που σήμερα πραγματοποιούν 24ωρη απεργία για το δικαίωμα στην Κυριακή αργία. Οι μανάδες μας, τα αδέρφια μας, οι σύντροφοί μας θέλουμε τις Κυριακές να είναι δίπλα μας, χαρούμενοι και ξεκούραστοι και όχι να ξεζουμίζονται από τα αφεντικά και τις πολυεθνικές, για να εξασφαλίζουν τα κέρδη τους. Αυτό σημαίνει ταξικό κίνημα και αλληλεγγύη, αυτή η γραμμή είναι που μπορεί να απαντήσει και στα προβλήματα του κλάδου.

Θέλουμε επίσης να εκφράσουμε τη στήριξή μας στην Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών και στον αγώνα που δίνει αυτές τις μέρες ενάντια στις απολύσεις των επικουρικών γιατρών, δηλαδή των αναπληρωτών που δουλεύουν στην υγεία, όπου στη συγκεκριμένη περίπτωση το Ελεγκτικό Συνέδριο, αξιοποιώντας όλο το αντεργατικό πλαίσιο των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ, τις κοινοτικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στέλνει στην απόλυση και κόβει το μισθό των συναδέλφων αυτών.

Αυτή είναι η πολιτική που τσακίζει τους εργαζόμενους για τα συμφέροντα και τους στόχους των ματωμένων πλεονασμάτων, των μνημονιακών περικοπών. Και όταν συμβαίνουν αυτά μας λέει η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να πάμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνουμε προσφυγή και να συναντηθούμε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να την βάλουμε να τραβήξει το αυτάκι του ΣΥΡΙΖΑ! Δηλαδή, να βάλουμε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα! Αυτούς που τσακίζουν τη ζωή μας να τους παρακαλέσουμε να μας δώσουν και λίγα ψίχουλα.

Οι 24.000 συμβασιούχοι συνάδελφοι, που απολύθηκαν τις προηγούμενες μέρες, δεν είναι ούτε αριθμοί, ούτε στατιστικές, ούτε εκκροές στα πλαίσια μιας λογιστικής αντιμετώπισης της εκπαίδευσης, με την οποία αντιμετωπίζει και η σημερινή κυβέρνηση και οι προηγούμενες την εκπαίδευση και τα εργατικά δικαιώματα. Είναι οι συνάδελφοι που κάνανε μαζί μας μάθημα στην τάξη, που είχαμε τις ίδιες αγωνίες, αντιμετωπίζαμε τα ίδια προβλήματα και αυτοί οι συνάδελφοι σήμερα απολύονται και θα πάνε στις ουρές του ΟΑΕΔ να πάρουν φύλλο πορείας για το Ταμείο Ανεργίας και ίσως δεν ξαναδουλέψουν του χρόνου, αν δεν βγει ο λογαριασμός του Υπουργείου Παιδείας.

Διαλέξτε λοιπόν, συνάδελφοι, και το λέμε στις ηγεσίες αυτό. Εσείς που λέτε για κριτήρια διαλέξτε ποιοι απ' αυτούς, λοιπόν, κάνουν για να δουλέψουν του χρόνου και ποιοι όχι. Διαλέξτε όλοι όσοι λέτε πιο ξεκάθαρα και ειπώθηκε σε αυτήν εδώ την αίθουσα, όπως απ' την πλευρά της ΔΑΚΕ για αυστηρά κριτήρια ή λίγο πιο ντροπαλά από κάποιες δυνάμεις. Διαλέξτε ποιοι κάνουν και ποιοι δεν κάνουν.

Γιατί όποια συζήτηση σήμερα, μετά από 8 χρόνια μηδενικών διορισμών, με χιλιάδες κενά στα σχολεία που οι προσλήψεις των αναπληρωτών δεν καλύπτουν ούτε τις στοιχειώδεις ανάγκες, όποια συζήτηση για κριτήρια με τα οποία θα γίνονται δήθεν οι μελλοντικές προσλήψεις είναι φερετζές για απολύσεις, είναι βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης. Και εμείς, όσο περνάει από το χέρι μας θα εμποδίσουμε κάθε προσπάθεια το συνδικάτο να συναινέσει στην πολιτική απολύσεων!

Το μόνο αναγκαίο και ρεαλιστικό, το μόνο που ενώνει τον κλάδο και αν θέλετε αυτό που έδωσε όλες αυτές τις μεγάλες κινητοποιήσεις ήταν αυτό που είχαν στο στόμα τους και στα χείλη τους οι αναπληρωτές. Μονιμοποίηση τώρα όλων των συμβασιούχων που εργάζονται στην εκπαίδευση. Και αυτό θα το επιβάλλουμε μέσα από τον αγώνα μας, μέσα από

την οργάνωση της πάλης και επειδή κάτι ειπώθηκε και χθες και αν χρειαστεί θα πηδήσουμε, συνάδελφοι, και φράχτες. Μην έχετε αγωνία.

Η γραβάτα που έβαλε ο Τσίπρας πράγματι είναι η θηλιά στο λαό, αλλά είναι και μια γραβάτα που είναι με ευγενική χορηγία Ευρωπαϊκής Ένωσης, NATO και ΣΕΒ. Και τα πανηγύρια όλα αυτά που λένε και γίνονται απ' την πλευρά της κυβέρνησης ότι βγαίνουμε απ' τα μνημόνια και τη λεγόμενη επιτροπεία, όλοι στο πίσω μέρος του μυαλού μας και σε αυτή εδώ την αίθουσα ξέρουμε καλά, συνάδελφοι, ότι είναι χωρίς αντίκρισμα.

Λέει ο Τσίπρας στη ΝΤΙΒΕΛΑΝΤ: «Δεν είμαστε τόσο κουτοί να γυρίσουμε ακόμα μια φορά στην άθλια κατάσταση του 2010. Εγώ τουλάχιστον θα κάνω ό,τι μπορώ για να μην σπαταληθούν οι μεγάλες προσπάθειες και επιτυχίες. Η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση ήταν σκληρή. Σε αυτή χρωστάμε τη δημοσιονομική εξυγίανση. Δε θα επιτρέψουμε καμία οπισθοδρόμηση.»

Τι άλλο θέλετε οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού αλλά και ποια απόδειξη θέλουν οι εργαζόμενοι για να καταλάβουν ότι η επόμενη μέρα θα είναι μια μέρα που θα ενταθεί η αντιλαϊκή επίθεση και τι άλλη απόδειξη θέλουμε για να καταλάβουμε ότι αυτή η κυβέρνηση δεν εξαπάτησε απλά, επιλέχθηκε από το σύστημα για να βγάλει πέρα τη βρώμικη δουλειά; Και αυτό το ξέραν πολύ καλά όλοι όσοι κουνούσαν τα λάβαρα της πρώτης φοράς Αριστερά!

Και συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, και δικά σας στελέχη, σήμερα βέβαια καταλαβαίνουμε, σκώνεται τους τόνους, εκλογές έρχονται, και δικά σας στελέχη, και όχι πολύ πριν, έλεγαν: είναι καλύτερα με τον ΣΥΡΙΖΑ. Μην τα ισοπεδώνουμε. Μην κοροϊδευόμαστε. Βλέπουμε και πολύ καλά πέρα απ' τα συνδικαλιστικά παιχνίδια που παίζονται εδώ ότι δρομολογείται μία νέα συγκυβέρνηση, η Φώφη, ο Τσίπρας, η νέα σοσιαλδημοκρατία, με ένα ιδεολογικό πλαίσιο που περιγράφηκε κάπως και από τον συνάδελφο της ΑΕΕΚΕ, είναι το νέο όχημα εξαπάτησης και εγκλωβισμού των εργαζομένων.

Αυτή η κυβέρνηση, που θα έσκιζε τα μνημόνια με μία υπογραφή και με μία πράξη, φέρνει τέταρτο και πέμπτο μνημόνιο. Κανείς, ό,τι και αν λένε οι κυβερνητικοί συνδικαλιστές, δεν μπορεί να ξεγελαστεί. Η κατάσταση, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι πραγματικό καζάνι, που βράζει για τους εργαζόμενους και αργά ή γρήγορα νέοι αγώνες, απέναντι σε αυτή την πολιτική θα ξεσπάσουν και ξεσπούν.

18 δισεκατομμύρια είναι οι περικοπές απ' το συνταξιοδοτικό μόνο μέχρι το 2022. Πλειστηριασμοί, κατάργηση του αφορολόγητου, δηλαδή ένας μισθός κομμένος για τους εργαζόμενους. Αναιμική και επισφαλής καπιταλιστική ανάπτυξη και όχι δίκαιη, σε συγκεκριμένους κλάδους με όρους γαλέρας και βαρβαρότητας, είναι αυτό που ετοιμάζουν για τους εργαζόμενους.

Και αναιμική και επισφαλής ανάπτυξη γιατί τα μαχαίρια που έχουν βγει στο διεθνές ευρωπαϊκό και βαλκανικό πεδίο είναι πολύ μεγάλα. Το κεφάλαιο, η αστική τάξη, ζορίζεται να βγει από την κρίση του. Και όσα μέτρα και αν πάρουν, όσο

και αν τσακίσουν και χαμηλώσουν την τιμή της εργατικής δύναμης, απ' αυτά τα αδιέξοδα δε θα βγουν. Δε θα βγουν γιατί έχουν έναν μόνο στόχο: την κερδοφορία των μεγάλων πολυεθνικών, των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και των επιχειρηματικών ομίλων. Και αυτά τα αδιέξοδά τους είναι που, αν αξιοποιηθούν απ' τους εργαζόμενους και το κίνημά τους, μπορεί να διαμορφώσουν ρήγματα, μπορεί να ανοίξουν ένα δρόμο αμφισβήτησης αυτής της πολιτικής.

Και από τη Γενική Συνέλευση και από τις τοποθετήσεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού φαίνεται ότι υπάρχει στροφή και πλήρης αντιδραστικοποίηση και στην επιχειρηματολογία και στη γραμμή πάλης που βάζουν. Αυτή δεν είναι άσχετη με την προσπάθεια και το βούρδουλα της καταστολής, που σηκώνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συνολικότερα η κυρίαρχη τάξη.

Η COSCO και ο αγώνας των εργατών εκεί, που κάποιοι έλεγαν ότι δεν μετατρέπεται αυτή η απεργία σε απεργία των εργατών και είναι της εργοδοσίας, δείχνει το παράδειγμα! Μέσα σε 24 ώρες βγάλαν παράνομη και καταχρηστική την απεργία και όχι μία φορά, αλλά τρεις! Αλλά οι εργάτες δεν έσκυψαν το κεφάλι, γιατί εκεί, εκεί, σε αυτούς τους χώρους δουλειάς, που κρίνεται η κερδοφορία, το κεφάλαιο δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο. Και ξέρετε ποια ήταν η κίνηση της COSCO τη μέρα της απεργίας; Να στείλει επιστολή στο Μαξίμου και στον Τσίπρα και να του τραβήξει το αυτί, λέγοντάς του ότι όταν ήρθε στην Ελλάδα δεν τα ήξερε αυτά! Ότι στα πλαίσια των συμφωνιών ήταν η εργασιακή ειρήνη!

Ένα τέτοιο περιβάλλον, μούγκα στη στρούγκα για όλη την εργατική τάξη, θέλουν να επιβάλλουν. Αυτό δεν πρέπει να τους το επιτρέψουμε. Οι απολύσεις στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος, που πολλοί θα φύγουμε να πετάξουμε για να πάμε στις περιοχές μας, ακριβώς σε εργάτες που απήργησαν στις 30 του μήνα, δείχνουν το βούρδουλα της εργοδοσίας ή το τσάκισμα και η καταστολή στους φοιτητές που πήγαν να κατεβάσουν το άγαλμα του αρχιμακελλάρη Τρούμαν, αλλά και η καταστολή έξω από το Υπουργείο Παιδείας με τα ΜΑΤ και τα χημικά.

Αυτός είναι ο μονόδρομος για οποιαδήποτε κυβέρνηση, με οποιοδήποτε πρόσημο που θέλει και στόχο έχει να υλοποιεί αντιλαϊκή πολιτική. Όμως, συνάδελφοι, δεν είναι μόνο ο βούρδουλας, είναι και το εργαλείο της υποταγής, της ιδεολογικής υποταγής και αφοπλισμού του κινήματος, η καλλιέργεια μειωμένων απαιτήσεων.

Ξαναδείτε τι είπε ο Τσίπρας στη ΝΤΙΒΕΛΑΝΤ για το δημοψήφισμα για το περήφανο ΟΧΙ, τη σκληρή διαπραγμάτευση, που κάποιοι την κάνανε σημαία και εγκλώβισαν πολύ μεγάλα κομμάτια μαχόμενου κόσμου, που ήθελε να πάει το βήμα παραπέρα: «εκ των υστέρων και με τη γνώση που είχαμε τώρα θα μπορούσαμε να αξιολογήσουμε διαφορετικά τα πράγματα. Αλλά αντίθετα με αυτό που λέτε, η ψηφοφορία δεν ήταν σχετικά με την παραμονή στο ευρώ. Ήταν ψηφοφορία για το μεταβατικό πρόγραμμα και το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της κυβέρνησης.»

Στάλα-στάλα θέλουν να εμποτίσουν το δηλητήριο της υποταγής και του συμβιβασμού στην εργατική τάξη. Και εδώ υπάρχουν μεγάλες ευθύνες. Για όλους όσοι σήμερα πέφτουν απ' τα σύννεφα, όμως έκαναν τα πάντα για να έρθει αυτή η κυβέρνηση στην εξουσία και για να καλλιεργούν μία λογική ότι μπορεί το κίνημα να τη νουθετήσει κάτω από μια πίεση. Αυτά δεν γίνονται.

Μας είπε ένας απ' τους εκπροσώπους της ΕΡΑ ότι με το νομοσχέδιο το τελευταίο για τις δομές 900 μεροκάματα λείει κερδίζονται από τους υποδιευθυντές. Είναι ντροπή να ακούγεται μέσα σε αυτό το Συνέδριο αυτό από μία παράταξη και από μία συνδικαλιστική δύναμη για μια κυβέρνηση που κόβει τα μεροκάματα από 24.000 συμβασιούχους, που τσακίζει τα εργατικά δικαιώματα και βάζει τους εργαζόμενους να ζουν με ψίχουλα και με τη λογική του χειρότερου κακού.

Το δηλητήριο της υποταγής και του ξεπλύματος στο ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον διαβολικά καλό Τραμπ είναι πλευρές μιας προσπάθειας πλήρους ενσωμάτωσης. Βέβαια δε θα τα βρούνε και εύκολα, αλλά ακούγοντας τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές μας έρχεται στο μυαλό ο στίχος του τραγουδιού που λέει: «Μέσα στου βούρκου τα νερά ποια γλώσσα μας μιλάνε αυτοί που μας ζιτάνε να χαμηλώσουμε τα φτερά». Τη χάρη δε θα σας την κάνουμε! Υπάρχει κίνημα το οποίο θα σας εμποδίσει, θα σας βάλει εμπόδια στα σχέδιά σας και θα σας δημιουργήσει πολλά περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που πιστεύετε!

Είδαμε και τις διαχωριστικές γραμμές που προσπαθούν να δώσουν όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της πλειοψηφίας μέσα σε αυτήν εδώ την αίθουσα. Υπάρχει η αγωνιώδης προσπάθεια της ΠΑΣΚ - ΔΗΣΥ, να μαζέψει πίσω τις χαμένες ψήφους, να μαζέψει πίσω τα κομμάτια της απ' την περίοδο της μεγάλης πτώσης του ΠΑΣΟΚ.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, όμως μην ξεχνάτε, και απευθύνομαι πάλι στην ηγεσία, ότι καμία απόφαση και στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και στο επίπεδο της ΑΔΕΔΥ, που βάλτε πλάτη στο να περάσει η αντιδραστική κρατική αξιολόγηση, στο να καλλιεργηθεί και με απόφαση της ΑΔΕΔΥ ότι υπάρχει η καλή και η μη τιμωρητική αξιολόγηση, όλες αυτές οι αποφάσεις δε θα παίρνονταν χωρίς τη δική σας ψήφο. Είστε βασικός πυλώνας ενός κυβερνητικού συνδικαλισμού, που ο μόνος στόχος του είναι να βάζει πλάτη στην εναλλαγή αντιλαϊκών κυβερνήσεων.

Θα ολοκληρώσω. Προσπαθείτε όλες αυτές οι συνδικαλιστικές δυνάμεις, που συγκροτούν την ηγεσία, και οι πολιτικοί σας φορείς, να κρύψετε τη βασική σας συμφωνία, με επίμερους αντιπαραθέσεις και οξύνσεις. Ο Τσίπρας όμως και ο Μητσοτάκης από τη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ συμφώνησαν στο εξής βασικό: ότι οι εργοδότες πρέπει να έχουν λόγο στον σχεδιασμό και στην υλοποίηση της εκπαιδευτικής πολιτικής της χώρας. Συμφωνείτε στη βασική στρατηγική για την εκπαίδευση.

Ακούσαμε πολλά για τη Μακεδονία, τη συμφωνία, κουβέντα όμως δεν ακούσαμε για το άρθρο 2 της συμφωνίας από καμία δύναμη γιατί αυτό το άρθρο λέει ότι το δεύτερο μέρος,

δηλαδή η Ελλάδα, θα επιδιώξει την ένταξη στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση της άλλης χώρας, χωρίς να βάλει εμπόδια. Αυτή είναι η ταμπακιέρα. Αλλά εδώ συμφωνείτε όλοι μαζί, ψαρεύετε σε θολά νερά του κοσμοπολιτισμού και των δυνατοτήτων που ανοίγονται για τις επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα, από τη μία ο ΣΥΡΙΖΑ, του εθνικισμού και του ψαρέματος στα θολά νερά απ' την πλευρά της ΔΑΚΕ και της Νέας Δημοκρατίας, η οποία επιδιώκει να μαζέψει και απ' τη Χρυσή Αυγή και από άλλους χώρους, όμως στο βασικό συμφωνείτε.

Το ίδιο κάνατε και στην αξιολόγηση. Μαζί στη Βουλή, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία ψήφισαν την τιμωρητική τροπολογία Γεροβασίλη. ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ - ΕΡΑ - ΑΕΕΚΕ συμφωνείτε στο ότι υπάρχει καλή αξιολόγηση. Από κοινού προχωράτε σε μεγαλύτερη, και είναι τομή στο συνδικαλιστικό κίνημα και βήμα πίσω αυτό που γίνεται, σε μεγαλύτερη προσαρμογή του συνδικάτου στην αντιλαϊκή πολιτική. Αυτό είναι η λεγόμενη Κοινωνική Συμμαχία. Αυτό είναι το συνδικάτο να υιοθετεί ως στόχο την επιχειρηματικότητα στην εκπαίδευση.

Βέβαια, εδώ που τα λέμε, μια και αναφερθήκατε στις συγκεκριμένες που κάνατε, δεν είχαν και μεγάλη επιτυχία, τρεις και ο κούκος μαζευθήκατε. Βέβαια δεν το υποτιμάμε γιατί γνωρίζουμε ότι αυτή η γραμμή είναι επικίνδυνη. Οι συγκεκριμένες του εργατικού κινήματος όμως έδωσαν το στίγμα και την απάντηση. Εξωραϊζετε την Ευρωπαϊκή Ένωση, βάζετε το συνδικάτο να γίνεται συνομιλητής με αυτόν που γεννά την αντιλαϊκή πολιτική.

Κλείνοντας, λέτε στα κρυφά ή πιο φανερά: οι αγώνες δεν έχουν αποτελέσματα, οι συνάδελφοι δεν ακολουθούν. Η λύση πρέπει να είναι πολιτική. Κάνετε, δηλαδή, αυτό που έγινε και πριν γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση, να συντάξετε και να κατευθύνετε τους εργαζόμενους όχι στο να οργανώσουν την ταξική πάλη, ώστε να βάλουν μπροστά τις δικές τους ανάγκες, αλλά να υπηρετηθεί ξανά το χιλιοπαιγμένο έργο, που πληρώθηκε από το εργατικό κίνημα, της εναλλαγής κυβερνήσεων.

Βέβαια οι μηχανοδηγοί μπορεί να αλλάζουν, αλλά, όσο δεν αλλάζει ρότα η γραμμή και οι ράγες αυτής της πολιτικής, καλές μέρες δε θα βγαίνουν για τους εργαζόμενους. Μόνο στη σύγκρουση, μόνο εκεί βρίσκεται η ελπίδα. Ένα κίνημα χειραφετημένο από το κράτος, από τη διοίκηση και από τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Τέτοιο συνδικάτο θέλουμε και έχουμε ανάγκη.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

κατά τη γνώμη μας οι ίδιες οι εξελίξεις διαμορφώνουν σοβαρές δυνατότητες για το επόμενο διάστημα. Υπάρχει η πείρα και όποιος θέλει, έχει τη διάθεση και μπορεί αυτή την πείρα να την αξιοποιήσει, μπορεί να κάνει σοβαρά βήματα στην αλλαγή της κατάστασης. Είναι στοιχείο των δυνατοτήτων ότι μέσα στο κίνημα υπάρχει αυτή η δύναμη, τα Σωματεία, τα Εργατικά Κέντρα και οι Ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, που δεν το στρίψαν και δεν το βάλαν κάτω, αλλά κρατάνε ψηλά τη σημαία του αγώνα και της ταξικής πάλης. Στην πράξη όχι στα λόγια.

Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, με την επιτυχία της απεργίας - αποχής από κάθε διαδικασία αξιολόγησης, έχουν στριμώξει την κυβέρνηση. Μην το υποτιμήσουμε. Και βεβαίως απ' αυτή εδώ τη Γενική Συνέλευση πρέπει να βγει αύριο απόφαση άμεσης κήρυξης αποχής από κάθε διαδικασία αξιολόγησης και με μέτρα αυτή να πετύχει και όχι να λιβανίζουμε τα περί μη τιμωρητικής αξιολόγησης, που μας λένε εδώ και ότι αυτή αφορά μόνο τα στελέχη. Αφορά τους πάντες και κυρίως αφορά τη λαϊκή οικογένεια γιατί η αξιολόγηση έχει στόχο ένα σχολείο πιο ταξικό, πιο ανταγωνιστικό, πιο αυτόνομο, πιο ευαίσθητο στις απαιτήσεις της αγοράς και των χορηγών.

Υπάρχει ελπίδα και αυτή βρίσκεται στα Σωματεία, υπάρχει ελπίδα και αυτή βρίσκεται κάτω! Εμείς με ειλικρίνεια πραγματικά, συνάδελφοι, και απευθυνόμαστε σε όλη την αίθουσα και σε αυτούς που έχουν πιο ευήκοα ώτα να ακούσουν τις θέσεις μας: Όσοι έχουν διάθεση και νιώθουν την ανάγκη να αλλάξουν την κατάσταση μπορούν και πρέπει να κάνουν το βήμα!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

οι Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα, τα Συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ είναι μία δύναμη φερέγγυα, είναι μία δύναμη εγγύησης μέσα στο κίνημα. Αυτές οι δυνάμεις, αυτό το κίνημα από τις ηγεσίες σχεδόν όλων των χώρων που εκφράζονται σε αυτή την αίθουσα κατηγορήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια ως διάσπαση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Ορισμένοι μιλούσαν για τον κομματικό βραχίονα του Κομμουνιστικού Κόμματος, προσπαθώντας να ταυτίσουν το ΠΑΜΕ με μία συνδικαλιστική παράταξη. Το ΠΑΜΕ, το Πανεργατικό Μέτωπο, είναι Μέτωπο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Ομοσπονδιών στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, Εργατικών Κέντρων, Επιτροπών Αγώνα, ανθρώπων, που μπορεί να μην συμφωνούν σε όλα, έχουν όμως ταξικό κριτήριο και έχουν αγωνία πραγματική για την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Το κίνημα αυτό, και τελειώνω, ειλικρινά τελειώνω σε ένα λεπτό, που γεννήθηκε στις 4 Απρίλη του 1999 έχει καταφέρει πολλά. Έχουν γίνει πολλά. Και γίνονται πολλά και τώρα. Η εργατική τάξη της Πάτρας απαλλάχθηκε από το βραχνά και τη σαπίλα του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που εκφράζεται με τις δυνάμεις της ΠΑΣΚ και από τύπους Καραγεωργόπουλου, που την ίδια στιγμή που είναι εκπρόσωποι τύπου της ΓΣΕΕ, είναι και εργοδότες! Είναι βήμα το οποίο και δεν το λέμε ως απειλή, είναι πραγματικότητα και είναι ανάγκη, θα γενικευθεί παντού. Αυτό θα το παλέψουμε και θα τα καταφέρουμε. Αυτός είναι ο δρόμος μόνο!

Και κλείνω με το εξής, όπως έλεγε και ο Χικμέτ: «Αυτό το πειρατικό θα το βουλιάσουμε. Θα το βουλιάσουμε που να σκάσει ο διάβολος και θα δημιουργήσουμε έναν κόσμο καλύτερο, ανοικτό, και γεμάτο ελπίδα!» Σε αυτό τον δρόμο θα βρεθούμε όλοι μαζί!

Φίλιος Φυλακτού

Πρόεδρος Π.Ο.Ε.Δ.

Φίλε Πρόεδρε της Δ.Ο.Ε.,

Αγαπητά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε.,

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί και συνδικαλιστές της Ελλάδος,

Εκ μέρους ολόκληρου του διδασκαλικού κόσμου στην Κύπρο, Δασκάλων, Νηπιαγωγών, Ειδικών Εκπαιδευτικών και της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων, μεταφέρω θερμούς και συναδελφικούς χαιρετισμούς.

Παρακολουθώντας τις εξελίξεις τόσο στα εκπαιδευτικά όσο και στα οικονομικά, αλλά και στα ευρύτερα θέματα, επιβεβαιώνεται μέχρι κεραίας ότι το συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών, όχι απλώς πρέπει να διατηρήσει το ρόλο που διαχρονικά είχε και διαδραμάτιζε, αλλά ο ρόλος αυτός επιβάλλεται να ενισχυθεί, να ενδυναμωθεί και να θωρακιστεί ακόμη περισσότερο, ιδιαίτερα μετά απ' όλα όσα βιώσαμε τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο και τα χτυπήματα που δεχθήκαμε κάτω από τη μέση.

Πρέπει να είμαστε ενδυναμωμένοι και πολύ πιο έτοιμοι, γιατί τα δύσκολα είναι συνέχεια μπροστά μας και πρέπει να είμαστε σε διαρκή εγρήγορση, άγρυπνοι υπερασπιστές του Δημόσιου Σχολείου και των λειτουργιών του, των σκαπανέων της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών. Είναι γι' αυτό που και οι δυο Συνδικαλιστικές Οργανώσεις πιστεύουμε και στηρίζουμε την ενδυνάμωση και ενίσχυση των μεταξύ μας σχέσεων, γιατί ακριβώς πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να κερδίσουμε από τη συνεργασία μας σε όλους τους τομείς.

Η παρουσία μας και η παρουσία σας σε συνέδρια, συνελεύσεις και άλλες δράσεις, δεν αποτελούν τυπικές πράξεις και ενέργειες αλλά καθ' όλα ουσιαστικές, γόνιμες και παραγωγικές. Ευτυχώς, τα τελευταία χρόνια αρχίσαμε να χτίζουμε και πάλι τη γέφυρα επικοινωνίας και συνεργασίας που κλονίστηκε όχι εξαιτίας μας, αλλά εξαιτίας των πρωτόγνωρων καταστάσεων που βιώσαμε.

Πρόσφατα παρευρεθήκαμε στη Θεσσαλονίκη, στο εξαιρετικό και πολύ βοηθητικό συνέδριο για την Προσχολική Αγωγή, γιατί εμείς στην Κύπρο ακόμη παλεύουμε για τη δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και σίγουρα αποκομίσαμε πολλά από το συνέδριο στη Θεσσαλονίκη. Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ήταν στην Κύπρο πριν δυο μήνες και παρακολούθησε το 28ο Συνέδριο των Διευθυντών που είχε θέμα «Μετασχηματισμός των σχολείων σε κοινότητες μάθησης – Ο ρόλος των Διευθυντών».

Εμφατικά θ' αναφερθώ στο κοινό συνέδριο Π.Ο.Ε.Δ.-Δ.Ο.Ε. που κάναμε μετά από 10 σχεδόν χρόνια, τον Απρίλιο του 2017 στην Κύπρο. Όσοι παρευρέθηκαν, νομίζω, πέρα από τα περιθώρια βελτίωσης που σίγουρα υπάρχουν, βίωσαν την πολλαπλή αξία που έχει σε διαφόρους τομείς.

Συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου,

Δηλώνουμε ως Π.Ο.Ε.Δ. την πρόθεσή μας να επαναρχίσουμε την περιοδική διεξαγωγή του κοινού μας συνεδρίου, έστω και κάθε δύο χρόνια αρχικά και να προχωρήσουμε στη διοργάνωση του επόμενου συνεδρίου, τον Απρίλη του 2019.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Προτού εγκαταλείψω το βήμα, θέλω να σας ευχηθώ να έχετε γόνιμη και παραγωγική συζήτηση και με ειλικρίνεια και παρηγορία να σας πω ότι πέρα από τις θεμιτές και φυσιολογικές διαφορές που ως παρατάξεις έχουμε και έχετε, η πεμπτούσια δεν είναι άλλη από την επιδίωξη αναβάθμισης του Δημόσιου Σχολείου και του στάτους του εκπαιδευτικού. Κάτι που με οξυδέρκεια, τολμηρές καμιά φορά αποφάσεις και σίγουρα αποφάσεις ευθύνης, καλούμαστε πολλές φορές να πάρουμε και πρέπει να παίρνουμε.

Χαρακτηριστικά θα σας πω ότι μεθαύριο Δευτέρα, πηγαίνει νομοσχέδιο στη Βουλή της Κύπρου, με το οποίο μετά από πολύ σκληρή διαπραγμάτευση των τελευταίων χρόνων, καταφέραμε οι Συνδικαλιστικές Οργανώσεις, επειδή παραμείναμε ενωμένες όλα αυτά τα χρόνια, να πετύχουμε, εντός ή εκτός εισαγωγικών, την αποκατάσταση των μισθών και τη Δευτέρα, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προνοεί ότι μέχρι το Δεκέμβριο του 2022, όλες οι αποκοπές θα σταματήσουν κλιμακωτά, αρχής γενομένης από την 1η Ιουλίου και οι μισθοί θα επανέλθουν εκεί που ήταν, τουλάχιστον, το 2012.

Δεν θεωρείται σίγουρα αποκατάσταση των μισθών και το ξέρετε κι εσείς καλύτερα από μας, όμως είναι τουλάχιστον ένα βήμα και μπορεί να θεωρηθεί μια μικρή ή μια μεγάλη νίκη απέναντι σε όλους αυτούς που επιτέθηκαν και στο Δημόσιο Σχολείο και στους εκπαιδευτικούς, γιατί ακριβώς, μέχρι το 2015 μιλούσαν ότι αυτές οι αποκοπές θα ήταν μόνιμες.

Όσο προς τα θέματα της Γενικής Συνέλευσης που αρχίζει σήμερα είναι θέματα που μας απασχολούν κι εμάς στην Κύπρο. Με ιδιαίτερο, λοιπόν, ενδιαφέρον θα παρακολουθήσουμε τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ και τις γνώσεις αλλά τις εμπειρίες που θα αποκομίσουμε θα τις μεταφέρουμε στην Κύπρο, στα δικά μας συλλογικά σώματα.

Συνδικαλιστικά θα ήθελα να σημειώσω ότι εν μέσω Μνημονίου, Τρόικα και όλων όσων έχουμε και έχετε βιώσει, με συνδικαλιστικούς ελιγμούς και απόλυτη αξιοποίηση των λίγων ευκαιριών που μπορεί να υπήρξαν την περίοδο αυτή, το 2014-2015 καταφέραμε να πετύχουμε αύξηση των μόνιμων θέσεων κατά 15%, 720 μόνιμες οργανικές θέσεις. Αυτό που πραγματικά θέλω να ευχηθώ, γνωρίζοντας τις καταστάσεις που επικρατούν εδώ στην Ελλάδα, είναι σύντομα να αρχίσει και εδώ η αποκατάσταση και η επαναφορά όσων έχουν περικοπεί, κάτι για το οποίο έχετε ως ΔΟΕ ευθύνη να προωθήσετε όταν υπάρξει δυνατότητα και ευκαιρία.

Σας ευχαριστώ, καλή συνέχεια στις εργασίες του συνεδρίου.

Γιάννης Πάιδας

Πρόεδρος Ε.Ε. Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, 8 χρόνια από την αρχή των μνημονίων, 8 χρόνια λιτότητας, φτωχοποίησης, συρρίκνωσης των εργασιακών δικαιωμάτων, 8 χρόνια απαξίωσης του συνδικαλιστικού κινήματος. 8 χρόνια ισοπέδωσης δικαιωμάτων που με αγώνες και αίμα κατακτήσαμε τα τελευταία 40 χρόνια. Τα τελευταία χρόνια αγαπητοί συνάδελφοι, βαλλόμεθα από παντού. Εκτός των εξωτερικών εχθρών και των νταβατζήδων της Ελλάδος και των Ελλήνων εργαζομένων, έχουμε απέναντί μας και τους εσωτερικούς αντιπάλους. Αντίπαλοι που είναι το κυβερνητικό και όχι μόνο, πολιτικό σύστημα καθώς και το σύνολο των μνημονιακών κυκλωμάτων που έχουν βαλθεί να εξαφανίσουν το συνδικαλιστικό κίνημα και τους αγώνες των εργαζομένων.

Όπως όλοι πολύ καλά ξέρετε και πάνω απ' όλα βλέπετε, πουθενά τα τελευταία χρόνια δεν υπάρχει εκπρόσωπος συλλογικότητας, δεν υπάρχει εκπρόσωπος Ομοσπονδίας, εκπρόσωπος εργαζομένων, πόσο μάλλον Συνομοσπονδίας Τριτοβάθμιας που να εκπροσωπείται σε κάποιο πάνελ ιδιωτικών καναλιών και ειδικότερα της δημόσιας τηλεόρασης. Αυτό δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Είναι ένα γεγονός το οποίο είναι κατευθυνόμενο, είναι ένα γεγονός το οποίο απορρέει από τα πολιτικά κέντρα, εσωτερικά και εξωτερικά,

και κατευθύνεται για να κάμψει το συνδικαλιστικό κίνημα και τον αγώνα των εργαζομένων.

Θέλουν τη φήμισή μας, θέλουν την υποταγή μας. Εδώ πρέπει ν' αντιδράσουμε και να δείξουμε τη δύναμή μας, ν' ανασυγκροτήσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα. Με ενότητα, με αλληλεγγύη, με σύμπνοια κι ομόνοια, μακριά από στενές παραταξιακές και ειδικά κομματικές προσταγές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα αιτήματά μας είναι πολλά και τα κλαδικά και γενικά του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος. Ζητάμε και απαιτούμε:

- Να δώσουμε αγώνα για τις αυξήσεις των μισθών.
- Υπολογισμό της διετίας 2016-2017 για μισθολογική εξέλιξη.
- Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.
- Κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου, του ανθρωποκτόνου νόμου 4387/16 για το Ασφαλιστικό που μειώνει τις συντάξεις έως 40%. Αυτόν τον νόμο, του απίθανου αυτού υπουργού, που πριν από 2 χρόνια, ψήφισε και πέρασε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο την εξόντωση των ανθρώπων, των συνταξιούχων, των απόμαχων της εργασίας, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα και να δείξουμε ιδιαίτερη αγωνιστικότητα να τον αλλάξουμε, αν όχι να τον καταργήσουμε.
- Αφορολόγητο έως 12.000 ευρώ. Όχι στη φοροληστεία, τέρμα στη φοροκλοπή, η οποία γίνεται τα τελευταία 8 χρόνια.
- Μείωση του ΦΠΑ και των συντελεστών μέχρι 15%.
- Κατάργηση της διάταξης του 50+1 του συνδικαλιστικού νόμου για τη λήψη απόφασης για την απεργία.
- Κατάργηση της τροπολογίας Γεροβασίλη, άρθρο 24, για την αξιολόγηση.
- Μόνιμοι διορισμοί σε όλες τις κενές, οργανικές θέσεις, μέσω ΑΣΕΠ και ιδιαίτερα στην Παιδεία, Υγεία, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Ασφαλιστικά Ταμεία και κοινωνικές δομές.
- Ρύθμιση στεγαστικών δανείων που δόθηκαν με διαφορετικές εργασιακές συνθήκες και διαφορετικούς οικονομικούς όρους.
- Να παραγραφούν όλες οι προσαυξήσεις και να δοθεί τουλάχιστον δεκαετής παράταση με μηδενικό επιτόκιο.
- Τέρμα στους πλειστηριασμούς για πρώτη κατοικία.
- Καθιέρωση δίκαιου φορολογικού συστήματος με μείωση των φορολογικών συντελεστών.
- Ειδική ρύθμιση συνταξιοδότησης για τους εκπαιδευτικούς λόγω της φύσης της δουλειά μας, όπως και για άλλες σκληρές ειδικότητες του Δημοσίου, π.χ. στα νοσηλευτικά ιδρύματα. Δεν είναι δυνατόν, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι στα νοσοκομεία να υπηρετούν με 35, 37, 40 και 42 χρόνια υπηρεσίας. Εκπαιδευτικοί με 37 χρόνια υπηρεσίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, πρέπει να συνταξιοδοτούνται. Με 35 χρόνια υπηρεσίας και

όριο ηλικίας 60 ή 62 χρόνων, πρέπει, επίσης, να έχουν το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθούν.

- Αύξηση των ποσοστών αναπλήρωσης, τουλάχιστον στο 60%. Δεν είναι δυνατόν εργαζόμενοι με 35 χρόνια υπηρεσίας, που κάποτε κατακτούσαν το ανώτερο όριο συνταξιοδότησης, σήμερα να βγαίνουν στη σύνταξη με ποσοστό αναπλήρωσης 32%. Δεν είναι δυνατόν να παραμένουμε 40 χρόνια εργαζόμενοι για να πάρουμε ποσοστό αναπλήρωσης 40%. Δεν είναι δυνατόν με 40 χρόνια εργασίας –και πού να τα βρούμε άραγε από δω και πέρα- να περιμένουμε να πάρουμε μαζί με το ποσοστό εθνικής σύνταξης, σύνταξη 700 και 750 ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι δύσκολες μέρες συνεχίζονται. Τα show σαν τα χθεσινά στο Ζάππειο με τις γραβάτες και τα υπόλοιπα φολκλорικά, δε βάζουν τέλος στη λιτότητα, την υπερφορολόγηση και την ανεργία. Με πλεονάσματα για τα επόμενα 4 χρόνια 3,5% και για τα επόμενα 40 χρόνια 2% με διαρκή επιτήρηση και ρυθμούς ανάπτυξης 1%, η φτωχοποίηση μας θα συνεχίζεται.

Η ΔΟΕ έδωσε σκληρούς αγώνες τα τελευταία χρόνια για όλα τα προβλήματα της παιδείας και των εκπαιδευτικών. Είχαμε ορισμένες επιτυχίες. Πρέπει όμως να επιτύχουμε περισσότερα. Και αυτό θα γίνει με τη συνέχεια του αγώνα. Καλή επιτυχία στις εργασίες μας.

Βαγγέλης Μπουτουλούης

Αντιπρόεδρος Ο.Λ.Μ.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΔΟΕ και των άλλων Εργατικών Συνδικάτων, ευχόμαστε από μέρους της ΟΛΜΕ επιτυχία στις εργασίες της συνέλευσης. Η συνεργασία των δύο Ομοσπονδιών είναι δεδομένη και οι κοινές δράσεις σε πολλά ζητήματα δείχνουν καλά αποτελέσματα. Θα συνεχίσουμε μαζί.

Έχουμε κοινούς στόχους, την πρόσπιση του δημόσιου σχολείου για όλα τα παιδιά και των συμφερόντων του κόσμου των εκπαιδευτικών. Ξεκινάμε από παλιά κι έχουμε

πολύ δρόμο. Η κοινωνία και οι καιροί το απαιτούν, ζητούν ένα σχολείο αντάξιο της εμπιστοσύνης τους και του ρόλου που πρέπει να παίζει. Σχολείο που να παρέχει μόρφωση κι επαγγελματικά εφόδια, αλλά και που να καλλιεργεί αξίες αλληλεγγύης, δικαιοσύνης, ισότητας, ειρηνικής συνύπαρξης των λαών.

Είμαστε βασικοί παράγοντες σ' ένα τέτοιο σχολείο. Δεν ξεχνάμε, υπερασπίζουμε όσα κατακτήσαμε, συνεχίζουμε τον αγώνα για τους στόχους και τα οράματά μας. Παγκόσμια και τοπικά, πολλά συμφέροντα πολεμάνε το δημόσιο σχολείο και την Παιδεία ως δημόσιο αγαθό. Έχουμε στο νου μας το παρόν και το αύριο, έχουμε αγώνες απέναντι σε κάθε κυβέρνηση που εξυπηρετεί νεοκαπιταλιστικά συμφέροντα και νεοφιλελεύθερα μοντέλα, αγωνιζόμαστε για ουσιαστική αύξηση δαπανών, για διορισμούς, για εργασιακά δικαιώματα εκπαιδευτικών μισθολογικά, συνταξιοδοτικά, επιμόρφωσης, ωραρίου, μαθητών ανά τάξη, δικαιώματα αναπληρωτών, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, δημοκρατία σ' ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία και άλλα πολλά.

Τα Συνδικάτα, με διαρκή επαγρύπνηση, μαζικές δημοκρατικές διαδικασίες, νέες μορφές παρεμβάσεων και αγώνων, επεξεργασία θέσεων για τον κόσμο που έχουμε και τον κόσμο που θέλουμε, με συνεργασία μεταξύ τους, πρέπει να είναι πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων και της καθημερινότητας του σχολείου και της κοινωνίας.

Σας εύχομαι νέες σκέψεις, νέες δράσεις και νέες επιτυχίες. Ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Χριστόπουλος

Γεν. Γραμματέας Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαππτε Πρόεδρε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΙΕΛΕ, θέλω να εκφράσω τις ευχές του δικού μας κλάδου για την επιτυχία των εργασιών της Γενικής σας Συνέλευσης. Για μένα προσωπικά είναι μεγάλη χαρά, γιατί ως δάσκαλος κι εγώ είμαι ανάμεσα σε αγαπημένους φίλους, παλιούς συναδέλφους και συμφοιτητές.

Εκφράζουμε την ιδιαίτερη χαρά μας και την ικανοποίησή μας που τα τελευταία χρόνια η ΔΟΕ παρέχει στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και στον αγώνα τους μεγάλη βοήθεια για ένα δύσκολο έργο, την προστασία του δημόσιου αγαθού που κατά το Σύνταγμα και τα ιδιωτικά σχολεία παρέχουν και για τον αγώνα που δίνουμε για να προστατευθούν θεμελιώδη, στοιχειώδη ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα στα ιδιωτικά σχολεία.

Γιατί πράγματα που για σας, και ευτυχώς, είναι δεδομένα, σ' ένα ιδιωτικό σχολείο δεν είναι. Σ' ένα ιδιωτικό σχολείο ο δάσκαλος συχνά παράνομα απολύεται τον Ιούνιο και επαναπρολαμβάνεται το Σεπτέμβριο. Ο δάσκαλος παίρνει τα 1.000 ευρώ στην Τράπεζα και τα μισά τα δίνει πίσω στα χέρια του Σχολάρχου.

Πράγματα μεσαιωνικά και πρωτοφανή, αλλοιώσεις βαθμολογιών, αλλοιώσεις ωρολογίων προγραμμάτων, με αποτέλεσμα τα μισά ιδιωτικά σχολεία και πάνω να έχουν μετατραπεί σε φροντιστήρια και οι κάλπικοι βαθμοί των μαθητών των ιδιωτικών σχολείων να χρησιμεύουν για να παίρνουν οι γόννοι των εκλεκτών τα 1.000 μόρια στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και να παίρνουν τη θέση των παιδιών των λαϊκών και των εργατικών οικογενειών.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε λοιπόν τη ΔΟΕ, τον Πρόεδρό της το Θανάση Κικινίη, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, όλες ανεξαιρέτως τις παρατάξεις, γιατί έχουν επιδείξει γνήσιο πνεύμα εκπαιδευτικής και πολιτικής αλληλεγγύης στον κλάδο μας. Κι επειδή έρχονται πραγματικά κρίσιμες και δύσκολες μέρες, θα επισημάνω για μια ακόμη φορά τον κίνδυνο που απειλεί όλους μας, τον κόσμο της εκπαίδευσης.

Κι εμείς στο χώρο της ιδιωτικής το ζούμε περισσότερο. Είναι το σχέδιο του σοκ το οποίο εκπορεύεται από τη νεοφιλεύθερη πολιτική ηγεμονία και κινείται από επιχειρηματικά συμφέροντα, τα οποία εποφθαλμιούν το φιλέτο της παιδείας. Κι αν αυτά μπορεί να φαίνονται θεωρητικά σε κάποιους, δείτε λίγο τί γίνεται στο χώρο μας, γύρω μας.

Πριν από μερικές εβδομάδες απευθύναμε κάλεσμα και στη ΔΟΕ και στην ΟΛΜΕ για ένα πάρα πολύ επικίνδυνο φαινόμενο: Την αξιολόγηση και δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων από μια ομάδα ιδιωτική, το Education Leader Awards, στην οποία συμμετέχουν, προσέξτε, ο Πρόεδρος των Ιδιοκτητών των Ιδιωτικών Σχολείων, ο Πρόεδρος των Φροντιστηρίων, οι Πρόεδροι των Ενώσεων των Κέντρων Ξένων Γλωσσών και ο Πρόεδρος των Ελληνικών Κολεγίων.

Εργοδοτικές Οργανώσεις οι οποίες έχουν διακηρυγμένο στόχο τη διάλυση του δημόσιου συστήματος. Κι έρχονται αυτοί -με ποια κριτήρια άραγε;- ν' αξιολογήσουν δημόσια σχολεία και δημόσιους Εκπαιδευτικούς. Αυτό είναι ένα άσχημο προμήνυμα γι' αυτό που έρχεται. Με μεγάλη μας ικανοποίηση είδαμε ότι χτες η ΔΟΕ ανταποκρίθηκε και εξέδωσε μια σημαντική ανακοίνωση γι' αυτό το θέμα. ωστόσο, δεν είναι μόνο το Education Leader Awards. Έχουμε κι άλλα πράγματα που τα βλέπουμε κάθε μέρα και συχνά ίσως τ' αγνοούμε.

Σε κάθε πόλη, σε κάθε γειτονιά ξεφυτρώνουν Κέντρα Μελέτης. Και κυρίως κέντρα μελέτης για παιδιά Δημοτικού.

Παιδιά 6 έως 12 ετών στοιβάζονται σε μια τάξη από τις 8 το πρωί μέχρι τις 10 το βράδυ ιδρυματοποιημένα πειραματόζωα, στο βωμό του κέρδους. Αυτά τα παιδιά δεν έχουν δικαίωμα πια ούτε στο παιχνίδι, ούτε στη χαρά, ούτε στην οικογενειακή ζωή. Το γνωρίζετε ότι τα Κέντρα Μελέτης είναι παράνομη δομή, ότι δεν προβλέπονται από κανένα νομοθετικό πλαίσιο; Ότι οι Εκπαιδευτικοί που εργάζονται εκεί, παίρνουν 1,5 με 2 ευρώ την ώρα; Ότι οι ιδιοκτήτες τους δεν καταβάλλουν καμία ασφαλιστική εισφορά; Ότι τα κτήριά τους είναι στον αέρα, δεν ελέγχονται από πουθενά, από κανέναν, από τον ΕΟΠΠΕΠ που ελέγχει τους ιδιωτικούς χώρους της Εκπαίδευσης; Και ότι οι ζωές χιλιάδων παιδιών και εργαζομένων είναι σε κίνδυνο κάθε στιγμή;

Ποιοι βρίσκονται όμως πίσω από αυτή τη βιομηχανία; Το είπα και πριν: Οι μεγαλοφροντιστηριάρχες που κατέχουν περίπου το 40% από αυτά τα Κέντρα Μελέτης. Και μέχρι στιγμής, δυστυχώς, δεν τους ενοχλεί κανείς. Εδώ και ενάμιση χρόνο η ΟΙΕΛΕ έχει καταθέσει στο Υπουργείο Παιδείας πρόταση για να νομοθετηθεί πλαίσιο γι' αυτά τα Κέντρα. Κι όμως, καμιά εξέλιξη.

Οι ίδιοι αυτοί, οι μεγαλοφροντιστηριάρχες, δεν ξέρω αν το παρατηρήσατε, μίλησαν με αναρτήσεις τους στα social media με πρωτοφανή θρασύτητα, για τα θέματα της Φυσικής των Πανελλαδικών. Δεν ξέρω πόσοι από σας έχετε παιδιά που έδωσαν σ' αυτή την κατεύθυνση, όμως για τα θέματα της Φυσικής, τα οποία ήταν εξαιρετικά δύσβατα πανηγύριζαν, διότι έδωσαν, λέει, τη βασική ιδέα για τα θέματα αυτά. Ποιοι; Οι ιδιοκτήτες των φροντιστηρίων!

Άραγε έχουν βάλει χέρι και στον αδιάβλητο θεσμό των πανελλαδικών εξετάσεων; Αυτά είναι πράγματα που θα πρέπει να όλους να μας προβληματίσουν. Αυτοί λοιπόν όλοι μαζί με τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων και τους ιδιοκτήτες των φορέων πιστοποίησης, είναι ένα μεγάλο κομμάτι της εκπαίδευσης και επιχειρούν να το μεγαλώσουν ακόμη περισσότερο. Όσο οι φωνές τους πληθαίνουν και τα συνθήματά τους ακούγονται πιο δυνατά για την αυτονομία του σχολείου, για την επέκταση των φροντιστηρίων και των κέντρων μελέτης, για τα vouchers, για την ελεύθερη γονεϊκή επιλογή, ο κίνδυνος γίνεται μεγαλύτερος.

Όχι όμως μόνο για εμάς που εργαζόμαστε στην ιδιωτική εκπαίδευση. Πλέον ο κίνδυνος κατά κύριο λόγο απειλεί τη δημόσια εκπαίδευση που και για μας, για την ΟΙΕΛΕ, αποτελεί πρώτη προτεραιότητα. Απειλεί τη μόνη ελπίδα για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας, τους μη προνομιούχους.

Κάθε ευρώ που δίνεται για τα voucher αφαιρείται από το δημόσιο σχολείο. Κάθε μαθητής που θα πηγαίνει με vouchers στο ιδιωτικό σχολείο, αφαιρείται από το Δημοτικό Σχολείο της γειτονιάς και κυρίως το υποβαθμισμένο σχολείο, με τα παιδιά των ανέργων, των μεταναστών, με αποτέλεσμα το σχολείο αυτό σε μερικά χρόνια να κινδυνεύσει να κλείσει.

Στην προσπάθεια αυτή για να μπει φραγμός στην εμπορευματοποίησης της Παιδείας, ενώνουμε τη φωνή μας με τη ΔΟΕ στην προσπάθεια για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης άμεσα. Η προς τα κάτω εκ-

παίδευση της υποχρεωτικότητας για την παιδεία είναι ένα αποφασιστικό βήμα για τη διάχυση του μορφωτικού και του πολιτισμικού κεφαλαίου στα παιδιά των εργατών, στην πιο κρίσιμη φάση για την ανάπτυξή τους.

Είναι ένα αποφασιστικό βήμα για την καταπολέμηση των οικονομικών, των κοινωνικών και των εκπαιδευτικών ανισοτήτων. Και οι ανισότητες αυτές δεν θα καταπολεμηθούν μόνο με διοικητικά μέτρα, θα καταπολεμηθούν με ουσιαστικό εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος, με αναλυτικά προγράμματα και σχολικά εγχειρίδια δημοκρατικά και σύγχρονα, εξωστρεφή και δυναμικά, ώστε να μπορούν και τα παιδιά αυτών που έχουν γεννηθεί ως παιδιά ενός κατώτερου θεού, να έχουν ισότιμο δικαίωμα πρόσβασης και στη μόρφωση και στην εργασία.

Με προγράμματα για τα παιδιά με αναπηρίες και ειδικές ανάγκες, ώστε να σταματήσουν οι απaráδεκτοι και οι μεσαιωνικοί διαχωρισμοί. Με προγράμματα ένταξης και ισότιμης συμμετοχής για τα παιδιά των μεταναστών και των προσφύγων. Για ένα πραγματικά ελεύθερο, δημοκρατικό σχολείο για όλους. Ενώνουμε επίσης τη φωνή μας με τα Συνδικάτο της εκπαίδευσης για να σταματήσει η εξαθλίωση των χιλιάδων μας συναδέλφων μας αναπληρωτών. Για εξίσωση των εργασιακών τους σχέσεων μ' αυτές που ισχύουν και για τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς.

Ζητούμε ν' αποκατασταθούν οι χρόνιες αδικίες εντός του ενιαίου εκπαιδευτικού συστήματος. Οι συντηρητικοί διαχωρισμοί και οι έριδες μόνο βλάπτουν. Είμαστε όλοι απ' την ίδια όχθη του ποταμού. Ενωμένοι μόνο μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του μέλλοντος. Και όσο το δόγμα του αχαλίνωτου δόγματος της αγοράς συνεχίζει να μαίνεται, τόσο οι προκλήσεις αυτές θ' αυξάνονται για τη δημόσια εκπαίδευση και για το οργανωμένο κίνημα των εκπαιδευτικών.

Μ' αυτές τις σκέψεις και απευθύνοντας για μια ακόμη φορά τις ευχαριστίες μου για την εξαιρετική και εποικοδομητική συνεργασία που έχουμε με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, της πραγματικά και χωρίς τυπολατρεία αδερφής μας Ομοσπονδίας, εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Γενικής σας Συνέλευσης. Ευχαριστώ.

Δημήτρης Λάμπρου

Πρόεδρος Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι, αγαπητοί εκπαιδευτικοί των παιδιών μας,

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΣΓΜΕ χαιρετίζει τις εργασίες της 87ης Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας σας, εύχεται καλή επιτυχία και σας ευχαριστεί για την πρόσκληση.

Ως ΑΣΓΜΕ κάνουμε μεγάλη προσπάθεια, παρακολουθώντας τις εξελίξεις και μελετώντας τα νέα δεδομένα, να προχωράμε σε αναλύσεις, επεξεργασίες και συμπεράσματα που θα εξοπλίζουν γονείς, μαθητές αλλά και εκπαιδευτικούς στην καθημερινή τους πάλη για την κάλυψη των διευρυσμένων σύγχρονων μορφωτικών αναγκών τους.

Μια ακόμη σχολική χρονιά ολοκληρώθηκε και τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε παραμένουν άλυτα και οι δυσκολίες σε ορισμένες πλευρές της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αυξάνονται.

Οι αλλαγές που προωθούνται και τα τελευταία χρόνια στην Παιδεία, βρίσκονται στον αντίποδα των δίκαιων αιτημάτων μας.

Όλοι όσοι έχουν μια στοιχειώδη εικόνα της πραγματικότητας, γνωρίζουν ότι οι απόλυτες προτεραιότητες για τη στήριξη της εκπαίδευσης είναι: η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, η πραγματοποίηση χιλιάδων μόνιμων διορισμών, η αναβάθμιση των υποδομών, οι σοβαρές αλλαγές που χρειάζονται στα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά βιβλία, τα μέτρα στήριξης των πιο αδύναμων μαθητών κ.ά.

Τίποτα από αυτά δε γίνεται!

Η κυβέρνηση προσπαθεί να φορτώσει τα προβλήματα και τα αδιέξοδα της αντιλαϊκής πολιτικής της στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς.

Καθημερινά ερχόμαστε σε επαφή με μια κραυγαλέα αδικία. Η επιστημονική γνώση αναπτύσσεται και όμως αυτή δίνεται στα παιδιά μας με το σταγονόμετρο.

Ενώ σήμερα είναι απόλυτη ανάγκη οι μαθητές ν' αποκτούν κριτική σκέψη και γνώση, να μαθαίνουν να εκφράζονται σωστά, να δουλεύουν σε συνεργασία με τους συνομηλίκους τους, τα σχολικά βιβλία είναι πρόχειρα, αντιπαιδαγωγικά, περιέχουν ψέματα, άχρηστες πληροφορίες.

Αυτό το αντιπαιδαγωγικό και αντιλαϊκό παζλ συμπληρώνεται σταδιακά από όλες τις κυβερνήσεις που έχουμε γνωρίσει μέχρι τώρα.

Η μόρφωση είναι ζήτημα ζωής! Θέλουμε ένα σχολείο που θα μαθαίνει στα παιδιά να σκέφτονται και να εκφράζονται λογικά. Να πιστεύουν στη δύναμη του ανθρώπου, να γνωρίζει και ν' αλλάζει τον κόσμο, ν' αλλάζει τη ζωή του. Δεν θέλουμε ένα σχολείο «λίγων και εκλεκτών», δεν μας ταιριάζει ένα σχολείο φροντιστήριο, ένα σχολείο των SOS.

Η γνώση είναι δύναμη και ανήκει σε όλους. Δεν κατακτιέται με το πάτημα ενός κουμπιού, δεν 'γκουγκλάρεται'. Η γνώση απαιτεί στέρεο υπόβαθρο γενικής μόρφωσης για όλους.

Γνωρίζουμε καλά ότι τα παιδιά μας έχουν ανάγκη πέρα από γνώση, να νιώσουν, να πράξουν, να δημιουργήσουν.

Γι' αυτό απαιτούμε, ένα σχολείο που θα θέτει στο επίκεντρο την ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου και του νέου, θ' αναπτύσσει τη δυνατότητα ν' αθληθούν, ν' ασχοληθούν με την τέχνη, ανεξάρτητα από το επάγγελμα ή το ταλέντο τους.

Τα παιδιά μας είναι πρώτα απ' όλα άνθρωποι και μετά μαθητές. Γι' αυτό παλεύουμε για ένα σχολείο που επιδιώκει ν' αναπτύξει όλες τις πλευρές της προσωπικότητάς τους. Δεν στερεί από τους νέους την ποίηση, τη λογοτεχνία γιατί θα γίνουν τεχνίτες, γιατί η φαντασία χρειάζεται παντού.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι,

Υπάρχουν πλευρές της εκπαιδευτικής διαδικασίας και λειτουργίας των σχολείων, όπου η μεταξύ μας συνεργασία - Συλλόγων Γονέων και Συλλόγων Διδασκόντων - μπορεί να βοηθήσει την εύρυθμη λειτουργία του σχολείου και να έχει ευεργετικά αποτελέσματα για το σύνολο της σχολικής κοινότητας.

Πιο συγκεκριμένα, θα θέλαμε να σταθούμε σ' ένα ζήτημα που μας έχει ιδιαίτερα απασχολήσει.

Αφορά στην ψήφιση του Προεδρικού Διατάγματος 79/2017 που πέρα από το ότι, κατά την άποψή μας, έρχεται να επεκτείνει, να συμπυκνώσει, να νομιμοποιήσει και μονιμοποιήσει τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων χρόνων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, βάζει εμπόδια - που μπαίνουν κυρίως από Διευθυντές των σχολείων αλλά και αποφάσεων Συλλόγων Διδασκόντων - στην καθημερινή δράση των Συλλόγων Γονέων διότι με πρόσχημα το άρθρο 18 παρ. 3 για τα Δημοτικά, όπου αναφέρεται ότι «Κανένα άτομο πλην των Εκπαιδευτικών δε μπορεί να παραμένει εντός του σχολικού χώρου κατά τη διάρκεια λειτουργίας της σχολικής μονάδας, συμπεριλαμβανομένων και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων, ανεξάρτητα αν τους έχει διατεθεί ή όχι ειδικός χώρος για τις συνεδριάσεις τους» δεν επιτρέπεται η είσοδος μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων Γονέων στο χώρο του σχολείου.

Αντιλαμβανόμαστε και κατανοούμε ότι σαν εκπαιδευτικοί επιθυμείτε να εκπληρώσετε απρόσκοπτα το καθημερινό εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό σας έργο, αλλά θεωρούμε ότι ουδέποτε - πλην ελαχίστων εξαιρέσεων - η δράση των Οργανώσεων Γονέων είχε σαν στόχο να πλήξει ή να σταθεί εμπόδιο στο έργο των εκπαιδευτικών.

Επιθυμούμε την άσκηση πίεσης από την πλευράς σας και ταυτόχρονα κάνουμε έκκληση σε όλους εσάς να διευκολύνετε την παρουσία των Οργανώσεων Γονέων στο χώρο του σχολείου.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι,

Μια ακόμη σχολική χρονιά φτάνει στο τέλος της, με χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους σας εκπαιδευτικούς να παραμένουν στην ομηρία της εργασιακής αβεβαιότητας, με τις εργασιακές συνθήκες στα σχολεία για όλους τους εκπαιδευτικούς, μόνιμους και αναπληρωτές, να χειροτερεύουν και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών να υποβιβάζονται.

Αυτή όμως είναι μόνο η μια όψη του νομίσματος. Εκτός από την εργασιακή ανασφάλεια και την εργασιακή περιπλάνηση,

έχετε ν' αντιμετωπίσετε και τα ήδη υπάρχοντα σοβαρά προβλήματα στην Παιδεία, που αφορούν και την ποιότητα του έργου, αλλά κυρίως τα βασικά δικαιώματα όλων των μαθητών για ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση. Συνειδητά αφήνονται στην τύχη τους από την αντιεκπαιδευτική πολιτική που αντιμετωπίζει τη μόρφωση του λαού μας ως κόστος.

Από την άλλη, κι εμείς ως γονείς... εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι που δίνουμε καθημερινά μάχη, για να εξασφαλίσουμε στα παιδιά μας ότι καλύτερο μπορούμε, βλέπουμε να ορθώνεται μπροστά μας ένας τοίχος που απειλεί το παρόν και το μέλλον των οικογενειών μας. Ανάμεσά μας βρίσκονται οικογένειες με γονείς ανέργους, με κακοπληρωμένους ή απλήρωτους εργαζομένους, μικροεπαγγελματίες στα όρια της πτώχευσης, που τα ψίκουλα των επιδομάτων της ανθρωπιστικής κρίσης δε θα γεμίσουν το πιάτο στο τραπέζι. Χρόνια τώρα πληρώνουμε μια κρίση για την οποία δεν έχουμε ευθύνη. Αυξάνει η φτώχεια, η σύγχρονη αμορφωσιά, η περιθωριοποίηση των νέων, παρ' ότι ο πλούτος και τα υλικά αγαθά αφθονούν, παρ' ότι η τεχνολογία και η επιστήμη καλπάζει. Η περιβόητη «ανάπτυξη» χτίζεται πάνω σε τσακισμένα δικαιώματα, πάνω σε σχολεία ερείπια, πάνω στην παιδική εργασία και τη σχολική διαρροή.

Συνεχίζουμε εμείς να βάζουμε βαθιά το χέρι στην τσέπη για τα βασικά. Από το να συνητούμε τα σχολεία ως και ν' αναζητούμε χορηγούς και δήθεν φιλάνθρωπους.

Σκοπός της εκπαίδευσης θα έπρεπε να είναι η μόρφωση. Και η μόρφωση δικαίωμα όλων. Κι έχουμε χρέος σαν γονείς εμείς αλλά και εσείς σαν γονείς και εκπαιδευτικοί ν' αγωνιστούμε γι' αυτό.

Η αντιλαϊκή πολιτική πλήττει ταυτόχρονα και τα δικά μας και τα δικά σας εργασιακά ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Βασικό μας όπλο είναι η συμμαχία γονιών - εκπαιδευτικών με το σύνολο των εργαζομένων.

Είναι επιτακτική ανάγκη να βρούμε κοινό βηματισμό σε ζητήματα που απασχολούν την καθημερινή λειτουργία του σχολείου, ζητήματα που δυσχεραίνουν το εκπαιδευτικό σας έργο και στέκονται εμπόδιο στην ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών μας όπως: την κάλυψη όλων των λειτουργικών αναγκών, την εξασφάλιση σύγχρονης κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής, την πρόσληψη μόνιμου εκπαιδευτικού, επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού και άλλα, χωρίς φυσικά να επιδιώκεται να βάζουν το χέρι στην τσέπη οι γονείς και ν' αναζητούνται χορηγοί και χρηματοδότες σ' επιχειρηματικούς ομίλους.

Θέλουμε και ελπίζουμε να συναντηθούμε σε κοινούς αγώνες και διεκδικήσεις, είμαστε μαζί σας και θέλουμε να είμαστε μαζί μας, όχι μόνο θεωρητικά και νοητικά αλλά έμπρακτα, μαζί στον καθημερινό αγώνα, διότι μας ενώνει η κοινή αγωνία για το παρόν και το μέλλον των παιδιών μας.

Και πάλι καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Τάσος Αντωνιάδης

Σύλλογος Φλώρινας

συναδέλφωι, από τη Μακεδονία. Βρισκόμαστε στην κορυφαία δημοκρατική διαδικασία του κλάδου όπου καλούμαστε να κάνουμε κριτική των πεπραγμένων του Προεδρείου μας, να το ελέγξουμε για τυχόν λάθη και παραλείψεις καθώς και να παραθέσουμε νέες προτάσεις.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, συναδέλφωι, μήπως αρχικά θα έπρεπε να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας, ώστε να είναι εδώ η εκάστοτε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου μας; Μήπως θα έπρεπε να βρίσκεται κοντά μας και ο κ. Γαβρόγλου για να μας πει γιατί από υπέρμαχος της μη αξιολόγησης ξαφνικά σε μία μέρα έγινε υπέρμαχος της αξιολόγησης; Μήπως θα έπρεπε να είναι εδώ ο κ. Γαβρόγλου ώστε να μας πει γιατί δεν προχώρησε στις 20.000 προσλήψεις εκπαιδευτικών; Μήπως θα έπρεπε να μας πει γιατί έδωσε τόσες παρατάσεις στους σχολικούς συμβούλους;

Γιατί, λοιπόν, να προστατεύουμε τους πολιτικούς και να μην απολογούνται στην κορυφαία δημοκρατική διαδικασία; Όχι τίποτα άλλο, χάνουμε και την ευκαιρία να θαυμάζουμε και το υποκριτικό ταλέντο των συναδέλφων από την αριστερά.

Συναδέλφωι, μήπως πρέπει να αρχίσουμε να παρατηρούμε την καθημερινότητά μας στο σχολείο και στον εργασιακό μας χώρο; Κάνουμε υπηρεσία και τρέμει το φυλλοκάρδι μας. Μήπως θα πρέπει να προστατεύσουμε τους συναδέλφους θωρακίζοντάς τους νομικά; Βλέπετε τι γίνεται τελευταία με τις επιθέσεις των γονέων κατά εκπαιδευτικών. Δάσκαλοι βρίσκονται στο καναβάτσο έχοντας τον εισαγγελέα από πάνω τους.

Πρέπει να γίνει άμεσα η μείωση των παιδιών όχι σε 1 προς 20, αλλά σε 1 προς 15. Όχι γιατί δεν μπορεί να ανταπεξέλθει ο δάσκαλος στα εκπαιδευτικά του καθήκοντα, γιατί εκεί έχει και την κατάλληλη εκπαιδευτική κατάρτιση και την ικανότητα, αλλά γιατί δεν μπορεί πλέον να διαχειριστεί 25 γονείς οι οποίοι είναι συνεχώς από πάνω του.

Η κατάσταση με τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις δεν πάει άλλο, ιδίως όταν συνεχώς μειώνονται. Τον αστυνομικό που η κυβέρνηση τον στέλνει να φυλάει τα σύνορα του δίνει επίδομα, του πληρώνει και το σπίτι. Εμάς, τους δασκάλους, που κάνουμε χρόνια να επιστρέψουμε στον τόπο μας τίποτα. Θα πρέπει πλέον και οι αναπληρωτές, αλλά και οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν μακριά από τον τόπο τους να παίρνουνε κάποιο επίδομα. Αυτό θα πρέπει να το διεκδικήσουμε.

Η ηγεσία της ΔΟΕ θα πρέπει άμεσα να χτυπήσει όχι το καμπανάκι αλλά την καμπάνα της υπογεννητικότητας. Γιατί αυτοί μπορεί να τα συζητάνε μεταξύ τους αλλά αμφιβάλλω αν επικοινωνούν με τους πολιτικούς. Γιατί στο τέλος αντί για προσλήψεις εκπαιδευτικών θα μιλάμε για προσλήψεις παιδιών στα σχολεία μας, συναδέλφωι.

Θα ήθελα επίσης να δώσω συγχαρητήρια στην ηγεσία της ΔΟΕ τόσο για την περιστολή των δαπανών στις δύσκολες οικονομικές στιγμές που περνάμε, όσο και για τη στήρι-

ξη των συναδέλφων στη Θράκη καθώς και για τη δίχρονη προσχολική αγωγή.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα, μιας και σήμερα είναι οι εκλογές στη γείτονα Τουρκία, ξέροντας βέβαια ότι η ηγεσία της ΔΟΕ ανταποκρίνεται γρήγορα, να βγάλουμε σαν 87η Γενική Συνέλευση ένα ψήφισμα για τους συναδέλφους μας οι οποίοι χάσανε τη δουλειά τους και είναι στη φυλακή για την Τουρκία. Για τους Τούρκους συναδέλφους θα πρέπει το ψήφισμα αυτό να προέλθει απ' όλη τη Γενική Συνέλευση. Θα είναι ένα μήνυμα στήριξης προς αυτούς

Κλείνοντας, θα ήθελα να ζητήσω συγνώμη από τους συναδέλφους σε αυτή την παράταση που πολλές φορές διαφωνήσαμε για το ποιος είναι ο μεγαλύτερος μεταρρυθμιστής, ο Ανδρέας ο Παπανδρέου ή ο Κώστας ο Καραμανλής ή ο Κώστας ο Μητσοτάκης. Μεγαλύτερος μεταρρυθμιστής Πρωθυπουργός είναι ο Αλέξης ο Τσίπρας. Μόνο ο Τσίπρας θα μπορούσε να περάσει αυτά τα μέτρα. Μόνο αυτός θα μπορούσε να βάλει κάτω αυτούς που διαμαρτύρονταν για τα διόδια, αυτούς που βγαίνανε στο Σύνταγμα, αλλά να μη ματώσει κανένας επειδή βγαίνουμε στα 67 και στα 62.

Τα συγχαρητήριά μας, κύριοι και ελπίζουμε ότι οι ευγνωμοσύνες και όλα αυτά που ακούγονται από την Αμερική και από την Ευρώπη να τα κρατήσετε ως παρακαταθήκη για το μέλλον, για τα παιδιά σας. Καλό Καλοκαίρι σε όλους.

Γιώργος Γκουτζιαμάνης

Σύλλογος Ρόδου

Συναδέλφισσες και συναδέλφωι, στο Σύλλογό μας (ΠΕ Ρόδου) αλλά και γενικότερα περιοχή των Δωδεκανήσων, τα σχολεία στελεχώνονται, τα τελευταία 7-8 ίσως και περισσότερα χρόνια, σε ποσοστό πάνω από 40% από συναδέλφους αναπληρωτές.

Υπάρχουν κάθε χρόνο πολλές σχολικές μονάδες οι οποίες περιμένουν μόνο τους αναπληρωτές δυστυχώς για να ξεκινήσουν. Μπορώ να σας αναφέρω και συγκεκριμένες σχολικές μονάδες αλλά δεν νομίζω ότι είναι επί του παρόντος. Εκτός φυσικά των μόνιμων διορισμών που θα αναφερθώ περισσότερο λίγο παρακάτω, θα ήθελα να αναφέρω ένα ζήτημα το οποίο νομίζω ότι πρέπει να θίξουμε, μέχρι να γίνουν οι μόνιμοι διορισμοί.

Είναι το θέμα της ανάληψης υπηρεσίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Και τι εννοώ με αυτό! Γνωρίζετε πολύ καλά ότι όταν από το Υπουργείο ανακοινώνονται οι προσλήψεις των αναπληρωτών, τους δίνεται ένα πάρα πολύ σύντομο χρονικό περιθώριο, δύο τριών ημερών, στο οποίο θα πρέπει να προσέλθουν στην έδρα της κάθε Διεύθυνσης Εκπαίδευσης. Για παράδειγμα θα αναφερθούμε στη δική μας περιοχή τα Δωδεκάνησα, έδρα της οποίας, είναι η Ρόδος. Πρέπει λοιπόν να έρθουν στη Ρόδο, να μείνουν μία δύο ή τρεις ημέρες, να πληρώσουν φυσικά τα έξοδα τα οποία απαιτούνται, διαμονή – διατροφή και στη συνέχεια αφού γίνει η τοποθέτησή τους να μεταβούν ή σχολικές μονάδες του νησιού, ή τις περισσότερες φορές σε άλλα νησιά.

Καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο είναι αυτό για τους συναδέλφους αναπληρωτές και πόσα έξοδα επιπλέον προκαλεί

αυτή η διαδικασία. Γι' αυτό θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα ηλεκτρονικής ανάληψης υπηρεσίας και δήλωσης των κενών.

Ένα άλλο θέμα το οποίο θέλω επίσης να αναφέρω. Στα πλαίσια της διερεύνησης που έγινε από το Διοικητικό μας Συμβούλιο για την εξεύρεση λύσης στο στεγαστικό πρόβλημα που όλοι το ζήσαμε το περασμένο χρονικό διάστημα στα νησιά κυρίως των Κυκλάδων, τέθηκαν διάφορες προτάσεις, διάφορες απόψεις. Ανάμεσα σε αυτές ήταν και η πρόταση η οποία κατατέθηκε από άλλη Παράταξη, και όχι από τη ΔΗΣΥ όπως ακούστηκε χτες, και αποφασίστηκε πλειοψηφικά από το Διοικητικό Συμβούλιο. Η πρόταση έλεγε ότι θα πρέπει ένα μέρος από τη φορολόγηση της πλατφόρμας του Airbnb να δοθεί σαν επίδομα στη στέγαση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εμείς στα τουριστικά κυρίως νησιά το αντιμετωπίζουμε και θα το αντιμετωπίσουμε εντονότερα το πρόβλημα με τη δημιουργία αυτής της πλατφόρμας. Είναι ένα πρόβλημα που αφορά όχι μόνο τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, αλλά τους μόνιμους. Δυστυχώς εκτοξεύονται τα ενοίκια σε όλες αυτές τις περιοχές.

Πάμε να δούμε λίγα πράγματα για τους μόνιμους διορισμούς τα οποία θέλουμε να τονίσουμε. Όλα αυτά που συζητάμε για την εξίσωση των δικαιωμάτων των μόνιμων αναπληρωτών και καλώς τα συζητάμε, όλα αυτά συναδέλφισσες και συνάδελφοι είναι παυσίπονα. Η αιτία της ασθένειας αυτής δεν αντιμετωπίζεται δυστυχώς έτσι.

Αυτό που χρειάζεται είναι η πολιτεία να δει με αντικειμενική και ειλικρινή ματιά ότι οι ανάγκες αυτές έχουν χαρακτήρα πάγιο και σταθερό στο πέρασμα των χρόνων. Για να δούμε και τι λέμε τι προτείνουμε για τους μόνιμους διορισμούς και να πούμε λίγα πράγματα για όλα αυτά.

Σταθερή κυβερνητική επιλογή τείνει να γίνει η καθαρά επικοινωνιακή χρήση εξαγγελία μόνιμων διορισμών από τη συγκυβέρνηση. Δεκάδες χιλιάδες διορισμοί με τον αριθμό κάθε φορά να ποικίλλει ανακοινώνονται κατά καιρούς από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας, αλλά τον προγραμματι-

σμό και την υλοποίησή τους ουδέποτε είδε η εκπαιδευτική κοινότητα.

Είναι εξάλλου ιδιαίτερης σημασίας η δήλωση του Υπουργού Παιδείας με την οποία παραδέχτηκε ότι οι μέχρι τώρα ανακοινώσεις, εξαγγελίες μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών, ήταν στον αέρα και ότι θα είναι σε θέση να ανακοινώσει περισσότερα στοιχεία γύρω από το χρονοδιάγραμμα και τον πιθανό αριθμό διορισμών, μετά τον Οκτώβριο του 2018.

Σε μια προσπάθεια αντιπερισπασμού και αποπροσανατολισμού των χιλιάδων αδιόριστων εκπαιδευτικών η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου φροντίζει να διατηρεί ανοιχτή τη συζήτηση περί του συστήματος μόνιμων διορισμών και προσλήψεων αναπληρωτών μοιράζοντας ανέξοδες ελπίδες προς κάθε κατεύθυνση.

Η δήλωση του Υπουργού στη συνάντηση με το Δ.Σ. της ΔΟΕ που έγινε στις 8 Μαρτίου του 2017 ότι το όποιο σύστημα θα πρέπει να σέβεται την προϋπηρεσία των αναπληρωτών αλλά και να δίνει ελπίδες διορισμού σε όσους δεν έχουν καθόλου εργαστεί, δίχως να λέει το στοιχειώδες: τότε και πόσους διορισμούς θα πραγματοποιήσει, είναι χαρακτηριστικό της τακτικής που έχει επιλέξει η Κυβέρνηση.

Γι' αυτό τι κάνουμε; Αγωνιζόμαστε για την άμεση πραγματοποίηση όλων των μόνιμων διορισμών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση με βάση το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία. Καλούμε την Κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στον προσδιορισμό του χρόνου και του αριθμού των μόνιμων διορισμών σταματώντας το επικοινωνιακό παιχνίδι με την αγωνία των εκπαιδευτικών.

Διεκδικούμε οι προσλήψεις των αναπληρωτών να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις κάλυψης εκτάκτων αναγκών. Θα γίνονται με συμβάσεις με τις οποίες θα διασφαλίζονται εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, αντίστοιχα με αυτά των μόνιμων εκπαιδευτικών. Ζητούμε την κατάργηση της ωρομισθίας και του θεσμού του αναπληρωτή του μειωμένου ωραρίου.

Κλείνοντας θα μου επιτρέψετε να εκφράσω έναν προβληματισμό. Μιλάμε για αύξηση των δαπανών για την παιδεία,

μιλάμε για 14χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά και καλώς μιλάμε. Είναι γεγονός όμως συναδέλφισσες και συνάδελφοι πως τα τελευταία χρόνια έχουμε μια συνεχόμενη μείωση του μαθητικού δυναμικού.

Αυτό το βλέπουμε και φέτος με το μειωμένο αριθμό εγγραφών και στα Δημοτικά και στα Νηπιαγωγεία. Δεν θα πρέπει η Κυβέρνηση να δώσει λύση στο δημογραφικό πρόβλημα δίνοντας κίνητρα σε όλες τις οικογένειες; Σας ευχαριστώ πολύ

Ειρήνη Δινάκη

Σύλλογος Σερρών «Εμ. Παππάς»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλημέρα. Έρχομαι από το Σύλλογο του νομού Σερρών «Εμ. Παππάς», έναν από τους μεγαλύτερους Συλλόγους της Μακεδονίας.

Και θα μου επιτρέψετε σε αυτό το σημείο, επειδή θεωρώ ότι δε γίνεται να βρίσκεσαι σ' αυτό το βήμα και ν' αγνοείς την πολιτική και ιστορική συγκυρία, να σας καλέσω λοιπόν να μην ξεχάσετε αυτό που έγινε με τη Μακεδονία πριν λίγες μέρες, να μην περάσει στη λήθη όπως έχει συνηθίσει να κάνει ο λαός μας τα τελευταία χρόνια με αντίστοιχα γεγονότα.

Ας με διαψεύσει το μέλλον, αλλά είμαι σίγουρη ότι σύντομα ο κλάδος μας και η Ομοσπονδία μας θα χρειαστεί να πάρουν θέση, αν πρόκειται μάλιστα ν' αλλάξουν τα βιβλία Ιστορίας. Θέλω να είμαστε όλοι εδώ και να θυμόμαστε αυτό που έγινε πριν λίγες ημέρες. Είμαστε Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών, είμαστε εκφραστές της νόησης και δε θα κλείσουμε τα μάτια μας επειδή κάποιος αυτό επιθυμούν.

Όσον αφορά τώρα το θέμα των δικαιωμάτων των αναπληρωτών, νομίζω συνάδελφοι ότι πρέπει να ξεκινήσουμε με μια κοινή παραδοχή, ότι ανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν διορισμοί, αν θα γίνουν, όταν γίνουν και πόσοι θα είναι, αναπληρωτές θα εξακολουθούν να υπάρχουν. Και γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό αυτό η Γενική Συνέλευση να βγάλει θέσεις οι οποίες θα προστατεύουν τα δικαιώματά τους.

Ο εισηγητής έθεσε πάρα πολλά ζητήματα. Δε θέλω ν' αναφερθώ σε επιμέρους προβλήματα αναπληρωτών, είμαι σίγουρη ότι μέσα στα σχολεία σας είχατε αναπληρωτές οι οποίοι φοβούνταν να πάρουν αναρρωτική άδεια, γιατί πίστευαν ότι δε θα πληρωθούν και δε θα έχουν προϋπηρεσία. Είχατε σίγουρα αναπληρώτριες οι οποίες διένυαν

καθημερινά 60 και 70 χιλιόμετρα μέχρι τον 7ο μήνα της εγκυμοσύνης τους γιατί φοβούνταν ότι θα χάσουν την προϋπηρεσία τους και την επόμενη χρονιά δε θα δουλέψουν.

Είμαι σίγουρη ότι είχατε αναπληρωτές οι οποίοι αναρωτιούνταν αν δικαιούνται αιμοδοτική άδεια όπως οι μόνιμοι, ή αν πρόκειται αυτό να περικοπεί από την προϋπηρεσία τους και το μισθό τους και αν το ΕΣΠΑ το επιτρέπει για να μπορέσει να τους πληρώσει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πρέπει νομίζω να σταματήσει η ύπαρξη εργαζομένων δύο ταχυτήτων στο δημόσιο σχολείο. Τέθηκε το θέμα και τις προηγούμενες ημέρες, τέθηκε και από τον αιρετό του κλάδου, τον κ. Παληγιάννη. Δε μπορούμε να συνεχίσουμε να έχουμε εργαζομένους στην ίδια σχολική μονάδα οι οποίοι να έχουν διαφορετικά δικαιώματα αλλά ίδιες υποχρεώσεις, ενίοτε και περισσότερες.

Πρέπει λοιπόν να καταλήξουμε σε μια θέση η οποία θα επιτρέπει στους αναπληρωτές να έχουν ακριβώς τις ίδιες δυνατότητες που έχουν και οι μόνιμοι συνάδελφοί τους στο ίδιο σχολείο. Ζητούμε λοιπόν όλα τα λειτουργικά κενά να καταγράφονται και να δημοσιοποιούνται πριν τις αιτήσεις των αναπληρωτών ώστε να έχουν μια καλή εικόνα και να μπορούν να επιλέγουν τις περιοχές τοποθέτησής τους. Να τοποθετούνται εκεί νωρίς, πριν την έναρξη των σχολείων, πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς και να γίνονται όλα σε μια φάση έτσι ώστε να υπάρχει δικαιοσύνη όσον αφορά την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας.

Ζητούμε να μπορούν οι αναπληρωτές να τροποποιούν τις περιοχές τους για να συνυπηρετούν με την οικογένειά τους. Να δικαιούνται τα επιδόματα θέσεων ευθύνης. Θα έχετε δει ότι υπάρχει ένα θέμα αυτή την περίοδο με τους αναπληρωτές ΕΣΠΑ που υπηρετούν στα ολιγοθέσια Δημοτικά Σχολεία. Ζητούμε να υπάρχει ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των αναπληρωτών, να παίρνουν όλοι το επίδομα της ανεργίας και όσον αφορά τις άδειες απαιτούμε πλήρη εξίσωση όλων των αδειών μαζί με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Αναρρωτικές, κύησης, μητρότητας, τα πάντα.

Ζητούμε παράλληλα να τοποθετούνται στα λειτουργικά κενά με αξιολογικές διαδικασίες, με κοινωνικά κριτήρια και φυσικά να καταργηθεί το ενδεχόμενο απόλυσης σε περίπτωση που θα λάβουν παραπάνω από 15 μέρες αναρρωτική άδεια.

Τέλος, επειδή πρέπει να θωρακίσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα, πρέπει να δώσουμε στους αναπληρωτές πλήρη εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, να τους καλέσουμε στους Συλλόγους μας, να τους δείξουμε ότι μπορούν και πρέπει να εκφράσουν τη φωνή τους μέσα από τα τοπικά Σωματεία μας.

Τέλος θέλω ν' απευθύνω ένα τελευταίο κάλεσμα στους αναπληρωτές: Θέλω να καταλάβουν, ότι οι μαθητευόμενοι μάγοι που τους πήραν απ' το χέρι, που τους πούλησαν εμπόριο ελπίδας και που προσπαθούν να τους αποκόψουν από την Ομοσπονδία, πολύ σύντομα φοβάμαι ότι θα τους απογοητεύσουν. Αναπληρωτές, όσοι είστε εδώ και όσοι πρόκειται να τους μιλήσετε και να τους μεταφέρετε τα όσα θα ειπωθούν σε αυτήν την συνέλευση, είστε φύση και θέση κομμάτι αυτής της Ομοσπονδίας. Δεν πρέπει να πέσετε στην παγίδα μικρών Σωματείων, τα οποία το μόνο που έχουν να κάνουν, είναι να κάνουν χειραψία με την πολιτική ηγεσία από τη μια μεριά και από την άλλη να εξυπηρετούν μικρά συμφέροντα.

Μόνο η Ομοσπονδία με τη δύναμή της, με τη φωνή της, μπορεί να προασπίσει και να κατοχυρώσει τα δικαιώματά σας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Δημήτρης Δραγανιδάκης

Σύλλογος Λάρισας

Συναδέλφισες Συνάδελφοι χαιρετίζω τις εργασίες της ΓΣ και εύχομαι να ολοκληρωθούν με επιτυχία. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια ο Έλληνας Εκπαιδευτικός σφυροκοπείται ανελήπτα από τις μνημονιακές πολιτικές και στοχοποιείται διαρκώς. Παρ' όλα αυτά αν τα σχολεία λειτουργούν σήμερα και εξακολουθούν να παράγουν έργο, αυτό γίνεται μόνο χάρη στην ψυχή, το φιλότιμο και στην προσπάθεια του. Στη χώρα μας, οι εργαζόμενοι και η κοινωνία, στο σύνολό της, βιώνουν τις συνέπειες των μνημονιακών πολιτικών που επιβάλλουν τρόικα και δανειστές. Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές περιορισμού των κοινωνικών δαπανών, εκτός των άλλων, έχουν επηρεάσει και την εκπαίδευση. Οι δαπάνες παραμένουν σε χαμηλά επίπεδα, με μοναδική μορφή εργασίας στις σχολικές μας μονάδες αναπληρωτές συναδέλφους (κυρίως μέσω ΕΣΠΑ). Πολλές αλλαγές στην εκπαίδευση είχαν και έχουν ως στόχευση την εξοικονόμηση προσωπικού με ρυθμίσεις που οδηγούν σε τεχνητά πλεονάσματα, όπως αύξηση μαθητών ανά τμήμα, με υποχρεωτικές μετακινήσεις (με την εφαρμογή των 3μελών επιτροπών), επιβάρυνση και ελαστικοποίηση ωραρίου και εργασιακών σχέσεων με αποτέλεσμα την αδιοριστία που αυξάνουν την εργασιακή ανασφάλεια. Ως αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Λάρισας σας γνωρίζω ότι για τρίτη συνεχόμενη χρονιά στο νομό μας δεν έγιναν μεταθέσεις, παρόλου που η Δ/νση έδωσε 43 οργανικά κενά. Η αγανάκτηση όλων αυτών των συναδέλφων που δεν μετατέθηκαν παρόλου που είχαν όλες τις προϋποθέσεις είναι απόλυτα δικαιολογημένες. Πολλά χρόνια τώρα εξαντλούνται οικονομικά και σωματικά, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους, διανύοντας εκατοντάδες χιλιόμετρα σε γειτονικούς νομούς, με την ελ-

πίδα ότι κάποτε θα μετατεθούν και θα έρθουν στον τόπο των συμφερόντων τους.

Μετά την απόφαση της Πολιτικής ηγεσίας και για τη μη πραγματοποίηση αποσπάσεων, εκπαιδευτικών με σοβαρούς οικογενειακούς λόγους και λόγους υγείας, από το ΚΥΣΠΕ, καταγγέλλω από το βήμα της ΓΣ, την πολιτική ηγεσία για έλλειψη υπευθυνότητας, ανθρωπιάς και κατανόησης του γενικότερου συμφέροντος της εκπαίδευσης. Πώς είναι δυνατόν συνάδελφοί μου να μην αντιλαμβάνεται η πολιτική ηγεσία πως με αυτές τις αποφάσεις, διαλύει οικογένειες, σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία που βιώνουν οι εργαζόμενοι, εξαθλιώνοντας τους ακόμη περισσότερο, αφού και την επόμενη χρονιά θα είναι πλέον αναγκασμένοι να χωριστούν από τις οικογένειές τους;

Όλοι αυτοί βρίσκονται σε μια συνεχή ομηρία αφού βλέπουν ότι ούτε με μετάθεση ούτε με μοριοδοτούμενη απόσπαση μπορούν να ικανοποιηθούν. Η κατάσταση δεν πάει άλλο. Μαζί με τις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις πρέπει να ικανοποιηθεί και ένας ικανοποιητικός αριθμός αποσπάσεων με μοριοδότηση, γιατί όλοι έχουν οικογένειες και παιδιά. Ο συνδικαλιστικός στρουθοκαμιλισμός κάποιων παρατάξεων συνεχίζεται στην πλάτη των αποσπασμένων συναδέλφων μας που εκλέγονται στα ΔΣ των τοπικών συλλόγων και στο τέλος δεν ανανεώνεται η απόσπασή τους. Οι συνάδελφοι είναι εκλεγμένοι όπως οι ΟΤΑ και μάλιστα από τη βάση. Σεβόμαστε τη θέληση της βάσης ή το θυμόμαστε μόνο κατά περίπτωση; Όταν ψηφίστηκε ο νόμος στις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις, πλην στρατιωτικών δεν υπήρχε καμιά άλλη κοινωνική ομάδα και όσες εντάχτηκαν αργότερα το έκαναν με πιέσεις στο υπουργείο. Ήρθε η ώρα να συζητηθούν όλα με το υπουργείο.

Εν κατακλείδι η αποκατάσταση των αδικιών των μνημονιακών πολιτικών, η αναμόρφωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των σχολείων που κατά τη γνώμη μου κρίνεται όχι μόνο απαραίτητο αλλά και μείζονος σημασίας για να αντιμετωπιστεί ο φόβος και ο εκφοβισμός των συναδέλφων από εξωγενείς παράγοντες. Η θεμελίωση ενός σύγχρονου, δημοκρατικού σχολείου παιδαγωγικής ελευθερίας, η αντιμετώπιση κοινωνικών φαινομένων όπως η ενδοσχολική βία, η σχολική διαρροή, η σχολική αποτυχία, απαιτούν την άμεση και γενναία ενίσχυση της δημόσιας εκπαίδευσης με πόρους, υποδομές και εκπαιδευτικό προσωπικό και προ πάντων ενότητα και χωρίς υποκρισία.

Κατερίνα Εμμανουήλ

Σύλλογος Καλύμνου

Είμαι νηπιαγωγός στο 1ο Νηπιαγωγείο Λακκίου στη Λέρο και εκπροσωπώ το Σύλλογο της επαρχίας Καλύμνου, που περιλαμβάνει τα νησιά Λέρο, Κάλυμνο, Πάτμο, Λειψούς, Αστυπάλαια και Αγαθονήσι.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι,

Η ΔΟΕ στέκεται απέναντι σε μια σειρά κυβερνητικών επιλογών, που οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην αποδόμηση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας. Απέναντι σε ένα

Υπουργείο Παιδείας, που παραπαίει μεταξύ αστείου και σοβαρού. Απέναντι σε ένα Υπουργείο Παιδείας, που συχνά αναιρεί, αλλά και ακόμα πιο συχνά αυτοαναιρείται.

Και οφείλουμε να πιστώσουμε στις πιέσεις και στις επιτυχείς διεκδικήσεις της ΔΟΕ, την κατάκτηση και τη θεσμοθέτηση της δίχρονης Προσχολικής Αγωγής! Με κινητοποιήσεις, με δράσεις και τη διοργάνωση σχετικών ημερίδων, η ΔΟΕ προσπάθησε να ευαισθητοποιήσει τόσο τους συναδέλφους και τους φοιτητές στα πανεπιστημιακά τμήματα Προσχολικής Αγωγής, όσο και την κοινωνία ολόκληρη.

Παραμένει βέβαια να δούμε την απόλυτη εφαρμογή της, μιας και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, μεταθέτει την υποχρεωτικότητα σε βάθος τριετίας και χωρίς τον απαραίτητο σχεδιασμό για υποδομές και οικονομική κάλυψη των αναγκών που προκύπτουν.

Κάποιοι κατήγγειλαν εδώ μέσα την ηγεσία της ΔΟΕ, επειδή μετά από πρόταση της ΔΑΚΕ, η Ομοσπονδία μας προσέφυγε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Αναφορών, σε μια διεκδίκηση που αφορά αφ' ενός στους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, και αφ' ετέρου στα δικαιώματα των αναπληρωτών συναδέλφων.

Αλίμονο συνάδελφοι, αν σε κάθε αγώνα για τις διεκδικήσεις του κλάδου μας, την ώρα της μάχης δε χρησιμοποιήσουμε όλα τα όπλα που έχουμε στη φαρέτρα μας. Και θα το κάνουμε με απόλυτη ευσυνειδησία!!! Η ΔΑΚΕ θα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια και θα μετέρθει όλα τα μέσα, αλλά και θα αγωνιστεί με όλα τα όπλα που διαθέτει, προκειμένου να πιέσει προς αυτή την κατεύθυνση. Και δεν πρέπει καθόλου να ξεχνάμε ότι το μεγαλύτερο μέρος των μονιμοποιήσεων δημοσίων υπαλλήλων, που έγιναν τα τελευταία 20 χρόνια, έχουν γίνει μετά από αποφάσεις Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, προέρχομαι από ένα νομό με τα μεγαλύτερα ποσοστά αναπληρωτών στην Ελλάδα. Ο μέσος όρος αναπληρωτών στο νομό Δωδεκανήσου αγγίζει το 48%, ενώ είναι πολλά τα σχολεία στα οποία οι αναπληρωτές ξεπερνούν το 60% του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Όποιος θεωρεί ότι το πρόβλημα της αδιοριστίας των εκπαιδευτικών είναι μόνο πρόβλημα των αναπληρωτών, πλανάται πλάνην οικτρά.

Όποιος επίσης επιχειρεί να οικειοποιηθεί τους αγώνες για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, προσπαθώντας να καπνλευθεί τον πόνο και την ταλαιπωρία των αναπληρωτών, δεν είναι απλά ανεκδιήγητος, αλλά τραγικά λαϊκιστής και δυστυχώς, εξυπηρετεί μικροπολιτικά συμφέροντα που βλάπτουν ανεπανόρθωτα τις αγωνιστικές διεκδικήσεις του κλάδου μας.

Το πρόβλημα της αδιοριστίας μόνιμων εκπαιδευτικών, αφορά όλους. Αφορά τους αναπληρωτές, αφορά τους μόνιμους, αφορά την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων, αφορά τους γονείς, αφορά ολόκληρο το εκπαιδευτικό μας σύστημα και κατ' επέκταση αφορά τα ίδια τα παιδιά μας!!!

Διαφορετική αντιμετώπιση του προβλήματος, μόνο εκ του πονηρού μπορεί να γίνει. Οι αγώνες μας πρέπει να είναι κοινοί. Όλοι μαζί οφείλουμε με ειλικρίνεια ν' αγωνιστούμε για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, αλλά και για την εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μόνιμων. Είναι αδιανόητο, ανθρώπους που το κράτος, τους έχει οδηγήσει σε εργασιακή ομηρία, που τους χρησιμοποιεί πολλά χρόνια τώρα για να στηρίξουν το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, να μην τους παρέχει, αν μη τι άλλο τα αυτονόητα εργασιακά τους δικαιώματα.

Απαιτούμε λοιπόν:

- Ταυτόχρονη και από την αρχή του έτους πρόσληψη όλων των αναπληρωτών σε μια φάση.
- Έγκαιρη πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών τους.
- Συνοπρήτση των συζύγων αναπληρωτών.
- Αλλαγή νομοθετικού πλαισίου για την εξίσωση των επιδομάτων θέσης ευθύνης των αναπληρωτών.
- Πλήρη εξομοίωση όλων των αδειών σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Οι κανονικές, οι αναρρωτικές, οι άδειες μητρότητας, επαπειλούμενης κύησης και ανατροφής, να εξισωθούν πλήρως με τις άδειες των μόνιμων συναδέλφων.
- Γενικά πλήρη εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα σε όλους τους αναπληρωτές.

Αθανάσιος Κασίμπελης

Σύλλογος Πύργου

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Χαιρετίζω τη συναδέλφισσα της ΔΗΣΥ που μίλησε με την ψυχή της πριν για τη Μακεδονία μας γιατί πράγματι αυτό στην εικόνα του Πρωθυπουργού με τη γραβάτα που έχετε κρεμάσει δεν είναι γραβάτα είναι η θηλιά στο λαιμό της Μακεδονίας μας.

Δεν υποστηρίζουμε την ελληνικότητα της Μακεδονίας γιατί είμαστε εθνικιστές αλλά γιατί είμαστε Έλληνες κοσμοπολίτες. Σας καλώ όλους σας στην Ηλεία. Στον τόπο που ο προπάππος του Μεγάλου Αλεξάνδρου έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες όταν συμμετείχαν μόνο Έλληνες σε αυτούς. Έναν τόπο που συμβολίζει την Ειρήνη, που ενέπνευσε τον Δημήτριο Βικέλλα και τον Πιερ ντε Κουπερταίν να αναβιώσουν τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες στους οποίους συμμετέχουν όλα τα έθνη με πρώτη την ελληνική ομάδα. Εμείς οι Έλληνες είμαστε Κοσμοπολίτες και δεν εκχωρούμε τον πολιτισμό μας για να λάβουμε μείωση του χρέους.

Είμαστε περήφανοι στη ΔΑΚΕ ΠΕ γιατί είμαστε η μόνη παράταξη που έχει βγάλει ψήφισμα για τη Μακεδονία το οποίο θα καταθέσουμε και στη Γ.Σ της ΔΟΕ. Περισσότερο περήφανοι είμαστε όμως για όσα έχουμε πετύχει όλοι μαζί σαν κλάδος σε αυτά που συμφωνούμε.

Είμαστε περήφανοι λοιπόν που επί Κωνσταντίνου Καραμανλή καθιερώθηκε με τους αγώνες του κλάδου η μονο-

ετής υποχρεωτική προσχολική αγωγή και που επί προεδρείας της ΔΟΕ του Θανάση Κικινιά καθιερώθηκε έστω και μερικώς η υποχρεωτική διετής προσχολική αγωγή αίτημα το οποίο βρίσκεται στην προμετωπίδα των αιτημάτων που θέτει διαχρονικά η παράταξή μας.

Είμαστε περήφανοι για τις ενέργειες του Δ.Σ για την αποτροπή των δίγλωσσων νηπιαγωγείων του ΙΕΠ και τις συντονισμένες ενέργειες που είχαν από αποτελέσματα υπηρετώντας τις αρχές της επιστήμης και της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης.

Σε σχέση με τους αναπληρωτές υποστηρίζουμε με θέρμη τις ενέργειες της ΔΟΕ να θέσει στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς το ζήτημα της μονιμοποίησης των αναπληρωτών καθώς παραβιάζεται το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και σε ότι αφορά και τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών τα οποία διαφέρουν από τους μόνιμους.

Οφείλουμε όμως να αποφασίσουμε σε αυτή την Γ.Σ και να προτείνουμε με ποια κριτήρια θα γίνουν οι διορισμοί των αναπληρωτών σε περίπτωση που γίνουν λιγότεροι διορισμοί από το σύνολο των αναπληρωτών που υπηρετούν σήμερα στα σχολεία μας. Κανένας συνάδελφος δεν πρέπει να αποκλειστεί.

Για το θέμα της αξιολόγησης όλοι έχουμε δώσει τους αγώνες μας και θα τους δώσουμε ξανά. Κι εγώ προσωπικά ως διευθυντής του σχολείου είχα αρνηθεί εγγράφως και αιτιολογημένα το εντέλλεσθαι του κ. Αρβανιτόπουλου να ορίσω ομάδες αυτοαξιολόγησης τη στιγμή που είχε λάβει διαφορετική απόφαση ο Σύλλογος Διδασκόντων του σχολείου μου ο οποίος μάλιστα αποτελούνταν από εκπαιδευτικούς ανώτερούς μου βαθμολογικά. Κατά τη γνώμη μου οι διευθυντές σχολείων είναι μαχόμενοι συνάδελφοι και δεν πρέπει να ανευχθούμε διευθυντές μάντζερς που δεν θα είναι παιδαγωγοί.

Θα αντισταθούμε άραγε στη νέα αξιολόγηση που έφερε ο νόμος 4547 ο οποίος υιοθετεί τη χειρίστη μορφή αξιολόγησης δηλαδή την ανώνυμη αξιολόγηση των στελεχών, την αξιολόγηση της κουκούλας η οποία χαρακτηρίζει συναδέλφους που είναι μέσα στα σχολεία με χαρακτηρισμούς της αξιολόγησης του Π.Δ 152: 90-100 άριστο, 75-89 πολύ επαρκές, 60-74 επαρκές, 50-59 μερικώς επαρκές, 40-49 μέτριο, 25-39 ανεπαρκές και 0-24 ακατάλληλο.

Θα τη δεχτούν όσοι αντιδρούσαν στην αξιολόγηση αυτή την απεχθή μορφή ανώνυμης και ανατιολόγητης αξιολόγησης που κατηγοριοποιεί και τιμωρεί εκπαιδευτικούς;

Αν δεχθούμε συνάδελφοι αυτή την ανώνυμη αξιολόγηση να ξέρετε πως σύντομα ανώνυμα θα μας αξιολογούν και οι γονείς των μαθητών μας από τους οποίους δεν έχουμε καμία νομική προστασία και καμία νομική κάλυψη.

Η ΔΟΕ θα πρέπει να δώσει μεγάλη σημασία στα θέματα ασφάλειας των εκπαιδευτικών στο σχολείο. Σαν Σύλλογος Πύργου την ευχαριστούμε την Ομοσπονδία που με τη Νομική της Σύμβουλο μας βοήθησε σε ένα σημαντικό θέμα ερμηνείας του Π.Δ 79 το οποίο είναι προβληματικό και δεν ορίζει ρητά αν ανήλικος μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να παραλαμβάνει ανήλικο νήπιο κατά την αποχώρηση από το σχολείο. Εκδόθηκε Γνωμοδότηση του ΝΣΚο Υπουργός τότε άραγε θα την υπογράψει;

Οφείλουμε όλοι να συγχαρούμε τη ΔΟΕ για τη σημαντική πρωτοβουλία να επιχορηγήσει παιδικές κατασκηνώσεις και γενικά να στηρίξουμε προτάσεις που στηρίζουν την οικογένεια του εκπαιδευτικού. Οι οικογένειες των εκπαιδευτικών στέκονται δίπλα σε όλους τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς και τους στηρίζουν στο λειτούργημά τους.

Προτείνω να ληφθούν πρωτοβουλίες για ασφάλιση των παιδιών των εκπαιδευτικών ώστε να λαμβάνουν εφάπαξ μόλις ενηλικιωθούν, παντρευτούν ή όταν συμπληρώσουν τα 25 έτη για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Ανάλογα προγράμματα έχουν οι στρατιωτικοί.

Δικαίωμα απόσπασης στο μέρος που σπουδάζει το παιδί του εκπαιδευτικού ακόμα και στο εξωτερικό.

Παιδικές κατασκηνώσεις για όλα τα παιδιά των εκπαιδευτικών. Να ζητηθεί από το Υπουργείο να γίνει καταγραφή των κατασκηνώσεων που ανήκουν στο Υπουργείο και να θεσπιστεί ποσοστό σε αυτές που θα καλύπτει τα παιδιά των εκπαιδευτικών.

Έκδοση κάρτας της ΔΟΕ σε όλους τους εκπαιδευτικούς αλλά και στις οικογένειές τους και δημιουργία ενός Μετοχικού Ταμείου της ΔΟΕ.

Ανάληψη πρωτοβουλιών για επιδότηση διακοπών των οικογενειών των εκπαιδευτικών αρχικά με συνεργαζόμενα ξενοδοχεία που θα κάνουν σχετικές εκπτώσεις και σταδιακά με την οικονομική βοήθεια καθώς η στέρση του επιδόματος διακοπών από τις Μνημονιακές κυβερνήσεις δεν πλήττει μόνο τους εκπαιδευτικούς αλλά και τις οικογένειές τους και δεν έχει αναδειχθεί όσο πρέπει αυτή η διάσταση του θέματος.

Με το Π.Δ 79 είτε το διαπιστώσαμε, είτε όχι δεν μπορεί πλέον ένας εκπαιδευτικός να πάρει στο σχολείο που υπηρετεί τα παιδιά του αν το σχολείο δεν βρίσκεται στη μόνιμη κατοικία του εκπαιδευτικού με ότι αυτό συνεπάγεται.

Ασφάλιση των παιδιών των εκπαιδευτικών σε περίπτωση που χάσουν τους γονείς τους εν ώρα υπηρεσίας ή κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Ενίσχυση στις χήρες-χήρους των εκπαιδευτικών που δεν εργάζονται.

Απαίτηση το στεγαστικό επίδομα να καλύπτει όλους τους εκπαιδευτικούς που έχουν ανήλικα παιδιά και δεν έχουν μόνιμη κατοικία. Μελλοντικά θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν και περιουσιακά στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας για να κατασκευαστούν οικίες για εκπαιδευτικούς μέσω δικών μας οικοδομικών οργανισμών.

Ενθάρρυνση των Συλλόγων να υιοθετήσουν πρακτικές που θα ενισχύουν τους δεσμούς μεταξύ των οικογενειών των εκπαιδευτικών και των συνταξιούχων συναδέλφων μας (χοροί για τα παιδιά των εκπαιδευτικών, παιδικές παραστάσεις, βραβεύσεις, ενίσχυση των παιδιών που δίνουν πανελλήνιες).

Τέλος για τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων αναρωτιέμαι γιατί η υπηρεσία θεωρεί πως οι εκπαιδευτικοί έχουν μέσο να μετακινούνται σε πολλά σχολεία και από που προκύπτει πως οι εκπαιδευτικοί υποχρεούνται να έχουν αυτοκίνητο και να οδηγούν και ποιος τους καλύπτει αν εξαιτίας του εργασιακού άγχους εξαιτίας των συνεχών μετακινήσεων προκαλέσουν ατύχημα ή πάθουν ατύχημα κατά τη διάρκεια τέλεσης των καθηκόντων τους καθώς μετακινούνται για υπηρεσιακούς λόγους από ένα σχολείο σε άλλο σχολείο:

Ποιος τους ασφαρίζει;

Να απαιτήσουμε κανέναν εκπαιδευτικό να μην υπηρετεί σε πάνω από δύο σχολεία τα οποία υποχρεωτικά πρέπει να είναι σε απόσταση κοντινή με αστική συγκοινωνία. Διαφορετικά να εξασφαλίζει με δικά της μέσα η υπηρεσία τη μεταφορά.

Οφείλουμε όλοι μαζί να ασφαλίσουμε τους εαυτούς μας στα σχολεία, τις οικογένειές μας αλλά και γιατί όχι και τα αυτοκίνητά μας για να μειώσουμε τα έξοδά μας.

Όλοι μαζί απαλλαγμένοι από ιδεοληψίες οφείλουμε να σταθούμε δίπλα στους συναδέλφους που μας έχουν ανάγκη.

Δημήτρης Κωνσταντινίδης

Σύλλογος Δράμας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου για την αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, είναι ένα νομοσχέδιο 113 άρθρων και 200 σελίδων.

Όταν το διαβάζει κανείς, ένα πράγμα του μένει από αυτή την ανάγνωση: Ότι είναι ένα υπερσυγκεντρωτικό νομοσχέδιο. Οι βαθιές κοινωνικές αλλά και οικονομικές ανισότητες, έχουν δημιουργήσει ένα χάσμα ανάμεσα σ' αυτό που θέλει να εφαρμόσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και σ' αυτό που είναι πραγματικότητα στην εκπαιδευτική πράξη. Ο λόγος για τον οποίο έγινε η συγχώνευση των δομών, των υπηρεσιών, τα ΠΕΚΕΣ, τα ΚΕΣΥ, τα ΚΕΑ, είναι η μείωση ουσιαστικά των θέσεων και των οικονομικών δαπανών για την παιδεία και όχι φυσικά η ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Ο υπερσυγκεντρωτισμός λοιπόν των υπηρεσιών αλλά και το πλήθος των αρμοδιοτήτων του νέου θεσμού, του προσδίδουν δυσλειτουργικά χαρακτηριστικά που τον κάνουν τελικά ανεφάρμοστο στην πράξη. Η ίδρυση των υποδομών στα ΚΕΣΥ για παράδειγμα, αλλοιώνει τον παιδαγωγικό προσανατολισμό των ΚΕΔΥ που υπήρχε μέχρι σήμερα και τα προγράμματα συνεκπαίδευσης αλλά και της ενταξιακής συμπερίληψης και των δομών του ελληνικού συστήματος, πηγαίνουν περίπατο.

Εγώ θα επικεντρωθώ σε κάτι άλλο που προέρχεται από τη δική μου εμπειρία και θα σας δείξω την προχειρότητα με την οποία αντιμετώπισε η κυβέρνηση ένα πολύ ευαίσθητο ζήτημα. Και αυτό είναι η εφαρμογή των τμημάτων υποδοχής ΖΕΠ 1 για την εκπαίδευση των προσφύγων. Θα σας δείξω λοιπόν με πόση ανευθυνότητα αυτή η κυβέρνηση αντιμετώπισε ένα τόσο ευαίσθητο ζήτημα το οποίο μάλιστα το είχε σαν προμετωπίδα γενικά σε όλες τις συνεντεύξεις και όλες τις αναφορές του ο Υπουργός Παιδείας.

Τέλη Σεπτέμβρη, προσλαμβάνονται οι συντονιστές εκπαίδευσης προσφύγων. Μέσα Οκτώβρη μας στέλνουν διαταγή για την ίδρυση των Τμημάτων Υποδοχής, ΖΕΠ 1. Στην αρχή μας λένε να προσπεράσουμε τα διαγνωστικά τεστ που έλεγε ο νόμος, μας στέλνουν κάποιες καταστάσεις από τους πρόσφυγες αμετάφραστες και με δηλώσεις γονέων γραμμένες στα αραβικά.

Αφού συζητάμε, λέμε ότι δε μπορούμε να γράψουμε τα παιδιά σε καμία άλλη γλώσσα εκτός από τα ελληνικά γιατί έτσι ορίζει ο νόμος. Μετά από δυο μήνες και από έγγραφο ερώτημα, μας απαντούν «πρέπει να τα γράψετε στα ελληνικά και, προσέξτε, για λόγους επιτάχυνσης, θα πρέπει να

τα μεταφράσετε εσείς!» Παρ' όλο που υπάρχουν μεταφραστές στις δομές. «Εσείς να τα μεταφράσετε». Άρα δηλαδή ο κάθε Διευθυντής να μεταφράσει όπως ήθελε τους δικούς του μαθητές. Τελιώνει αυτό. Τώρα θα μου πείτε, είναι μείζον θέμα αυτό; Όχι φυσικά.

Τέλη Οκτωβρίου προσλαμβάνουν τους αναπληρωτές. Καμία εκπαίδευση. Στα τυφλά οι νέοι συνάδελφοι που ήρθαν στα σχολεία μας. Ρωτάμε τους συμβούλους: Τί θα εφαρμόσουν οι νέοι αναπληρωτές; Απάντηση των συμβούλων: Δεν έχουμε λάβει καμία πληροφόρηση από το Υπουργείο. Χάος!

Ξανά ερωτήματα στο Υπουργείο, ξανά έγγραφα.. γιατί μόνο προφορικά απαντούσαν. Άλλα αντί άλλων. Μετά από δυο μήνες, έρχεται ένα αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών το οποίο όμως, προσέξτε, καμία σχέση δεν είχε με την εκπαίδευση των προσφύγων ΖΕΠ 1 αλλά αφορούσε τους Ρομά ΖΕΠ 2. Δηλαδή για παιδιά τα οποία έχουν προηγούμενη γνώση της ελληνικής. Αποτέλεσμα; Μόνες τους οι συναδέλφισσες, γιατί τρία ήταν τα Τμήματα Υποδοχής στο νομό Δράμας, μόνες τους, μα εντελώς μόνες τους, ετοίμασαν το εκπαιδευτικό υλικό στα τυφλά.

Υλικοτεχνική υποδομή: Μηδέν. Ούτε ένα ευρώ δεν έστειλε αυτό το κράτος που τόσο ευαίσθητο είναι, επαναλαμβάνω, για την εκπαίδευση των προσφύγων. Ούτε ένα ευρώ. Χρωστάει στο Δήμο Δράμας κάτι κιλάδες ευρώ από τη λειτουργία της ΔΥΕΠ της προηγούμενης χρονιάς. Ποιοι κάλυψαν τα έξοδα ; Εμείς φυσικά, το σχολείο. Δεν ήταν δυνατό ν' αφήσουμε ούτε την τάξη υποδοχής ούτε τα προσφυγόπουλα στο έλεος, εννοείται. Ο Δήμος επαναλαμβάνω και το κράτος, ούτε ένα ευρώ.

Προσέξτε κάτι για να δείτε πόση ευαισθησία υπάρχει. Ένα ολόκληρο χρόνο ζητούσαμε, τόσο εγώ ως Διευθυντής όσο κι οι υπόλοιποι δυο Διευθυντές, να συναντήσουμε τους γονείς των προσφυγόπουλων. Για ποιο λόγο; Μα, είναι στις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης οι γονείς να γνωρίζουν πού στέλνουν τα παιδιά τους. Στοιχειώδες πράγμα. Το ξέρει οποιοσδήποτε ασχολείται με τη διαπο-

λιτισμική εκπαίδευση. Ένα χρόνο και δεν κανόνισαν ούτε μια συνάντηση.

Οι σύμβουλοι και το Υπουργείο πουθενά. Επιμόρφωση για γέλια. Δύο επιμορφώσεις προσπάθησαν να κάνει το Ι.Ε.Π. Μία εξ αποστάσεως, επαναλαμβάνω και μία δια ζώσης. Και οι δύο σε λάθος ανθρώπους απευθύνονταν. Δηλαδή κάλεσαν Διευθυντές Εκπαίδευσης, Συμβούλους, Διευθυντές και μας μιλούσαν για τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Αντί να απευθυνθούν στα παιδιά, τους αναπληρωτές και να τους κάνουν επιμόρφωση, έπιασαν τα στελέχη. Άλλα αντί άλλων .

Φυσικά για ένα μόνο λόγο έγιναν αυτές οι δύο επιμορφώσεις: Για να δικαιολογήσουν τα λεφτά του ΕΣΠΑ. Την επιμόρφωση την κάναμε εμείς, μόνοι μας. Δεν ήταν υποχρέωσή μας; Φυσικά και ήταν υποχρέωσή μας γιατί αν το αφήναμε στο κράτος δε θα κάναμε τίποτα. Οργανώσαμε ευτυχώς με τη συνεργασία του Πανελληνίου Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, τρία προγράμματα για διαφορετικές τάξεις στο σχολείο, συν ένα πρόγραμμα για τους εκπαιδευτικούς. Μόνοι μας, επαναλαμβάνω, χωρίς καμία βοήθεια.

Τα καθημερινά προβλήματα; Δεκάδες. Καμία απάντηση ή οδηγία γραπτή. Άμα έχετε καμία εσείς πείτε την και σε εμένα. Τελιώνοντας η χρονιά τους ζητήσαμε να μας πούνε τί θα κάνουμε με τις προαγωγές, με τ' απολυτήρια, με όλα αυτά... Καμία πάλι γραπτή απάντηση. «Κάντε ό,τι νομίζετε», αυτή ήταν η απάντηση. Τόσο καλά τα πράγματα.

Και πείτε μου τώρα εσείς μετά απ' όλα αυτά εδώ που σας λέω, όσο καλόπιστος και να είναι κανείς, μπορεί να πιστέψει μια κυβέρνηση που αντιμετωπίζει τόσο ανεύθυνα, πρόχειρα και άθλια ένα τόσο ευαίσθητο θέμα όπως η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων, μπορεί να εφαρμόσει στη πράξη ένα τόσο πολύπλοκο, γραφειοκρατικό και υπερσυγκεντρωτικό νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει περίπτωση.

Γι' αυτό ζητάμε, απόσυρση του νομοσχεδίου για την αναδιοργάνωση των δομών και την αξιολόγηση και διεκδικούμε μαζικούς διορισμούς και εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κώστας Λώλς

Σύλλογος: Αλίμου – Αργυρούπολης – Ελληνικού «Θουκιδίδης»

Αγαπημένοι συνάδελφοι, αντιπρόσωποι στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, καλησπέρα. Είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ Π.Ε.

Βρισκόμαστε στον ένατο χρόνο των μνημονίων και σιγά-σιγά το τοπίο ξεκαθαρίζει. Η «στημένη» κρίση δείχνει τώρα για ποιο σκοπό έγινε, γιατί η χώρα μας δεν ήταν άξια αυτού που ακολούθησε και καταλαβαίνουμε όλοι ότι αφού μας εξαθλίωσαν, αρχίζουν σιγά-σιγά να μας παίρνουν τα πάντα (υποδομές, υπέδαφος, εθνικά θέματα κ.λ.π). Μόνο σ' έναν εξαθλιωμένο λαό που έχει σταματήσει ν' αντιδρά, γιατί έχει απογοητευθεί, μπορείς να του επιβληθείς και να κάνεις τα πάντα. Όμως έχει δείξει η ιστορία και θέλω να πιστεύω σε αυτό, ότι εμείς ως Έλληνες δε σταματούμε ν' αντιδρούμε, δε χάνουμε το ηθικό μας, γρήγορα θα έρθει η μέρα που θα καταλάβουν οι «αχόρταγοι» Ευρωπαίοι φίλοι μας ότι χτύπησαν λάθος πόρτα.

Βέβαια, δε θα επεκταθώ σ' εθνικά θέματα όπως το Μακεδονικό, όχι φοβούμενος την εύκολη περιχαράκωση, ότι όποιος μιλάει για την πατρίδα του κινδυνεύει να χαρακτηριστεί ακροδεξιός ή φασίστας, ωραίος τρόπος αλήθεια για να κλείνουν τα στόματα, αλλά γιατί δεν είναι της ώρας. Αυτό ευελπιστώ πως θα το κουβεντιάσουμε κάποια άλλη στιγμή και θα πρέπει η ΔΟΕ να πάρει θέση. Θα μείνω στην κριτική των πεπραγμένων.

Άκουσα με προσοχή όλους τους συναδέλφους που μίλησαν. Αναφέρθηκαν στο ΝΑΤΟ, στον πόλεμο στη Συρία, στους Αμερικάνους, τους Άγγλους, τους Γάλλους, το Ισραήλ, σε όλους τους πολιτικούς και τις κυβερνήσεις των προηγούμενων ετών στη χώρα μας, για Ε.Ε., ΟΟΣΑ κ.λ.π. ελάχιστοι όμως είπαν για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Έκανε μια αναφορά ο συνάδελφος ο Ντίνος Παντελίδης για τα οικονομικά, έκανε μια αναφορά ο Γιάννης Αναγνωσταράς για τις δράσεις – κινητοποιήσεις της ΔΟΕ και δε θυμάμαι

αν έχει γίνει κι άλλη μία. Εν πάση περιπτώσει, αυτά τα οικονομικά, πόσο θα ταλαιπωρούν ακόμη τις συνελεύσεις;

Έχω πληροφορηθεί ότι τα τελευταία χρόνια έχει γίνει περιορισμός στις σπατάλες 50%. Από την εποχή που ανέλαβε τα οικονομικά ο Τριαντάφυλλος Οικονόμου και στη συνέχεια ο Μάνος Ανδρουλάκης, έχουν περιοριστεί τα πάντα στο μισό, έχουν μπει αποδείξεις στα τιμολόγια της ΔΟΕ, έχουν εγκρίνει τους απολογισμούς Ορκωτοί Λογιστές και τελικά αυτό που ακούμε ακόμα είναι για περαιτέρω περικοπή. Δεν ξέρω αν τα 22 ευρώ που δίνουμε σα συνάδελφοι είναι πολλά ή λίγα, όμως αν μπορεί να περιοριστεί κι άλλο αυτό το ποσό θα πρέπει ν' ακουστούν συγκεκριμένες προτάσεις. Εγώ στο Σύλλογό μου έχω πει πολλές φορές να κατεβάσουμε μια πρόταση: κόβουμε την ενδιάμεση Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και αυτομάτως μειώνεται η συνδρομή. Ορίστε, προκαλώ τις αριστερές παρατάξεις να το βάλουν θέμα. Εγώ σαν ΔΑΚΕ Π.Ε. στο Σύλλογό μου το έχω πει.

Αυτό το «τέρας» τελικά της ETUCE τί είναι; Εγώ ξέρω ότι είναι μια Εκπαιδευτική Διεθνής που εξετάζει τα εκπαιδευτικά θέματα των χωρών μελών που την απαρτίζουν και που αριστεροκρατείται κιόλας. Πιθανόν η μόνη Ομοσπονδία που έχει δεξιό Πρόεδρο στην ETUCE είναι η δική μας η ΔΟΕ. Βέβαια, στην Ευρώπη η Αριστερά έχει άλλες προοπτικές και σκέφτεται και εκφράζεται με διαφορετικό λόγο απ' ό,τι σκέφτεται η Αριστερά στην Ελλάδα. Δεν ξέρω ποια Αριστερά είναι καλύτερη, δε με απασχολεί κιόλας να σας πω την αλήθεια. Όμως δεν είναι το τέρας. Κι αν υπολογίσουμε και τα έξοδα γι' αυτή την ETUCE, πρέπει να αναλογιεί μισό ευρώ στον καθένα μας. Αξίζει τον κόπο να πάμε και προς τα εκεί; όμως έτσι πάμε στην απομόνωση. Και επιπλέον η ETUCE ήταν και σύμμαχος της ΔΟΕ στο μακροχρόνιο αίτημα για τη δίχρονη Προσχολική Αγωγή γιατί στην Ευρώπη αυτό εφαρμόζεται. Θεωρείται αυτονόητο.

Εμείς έχουμε μείνει πίσω. Δε θα μπω ιστορικά στο ποιος έδωσε τον ένα χρόνο υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής γιατί κάποιοι θα πουν ότι μιλάω για μια παράταξη ή για έναν πολιτικό χώρο ή για οτιδήποτε άλλο. Αυτή τη στιγμή έχουμε ψηφισμένη, μετά από μεγάλη πίεση και προσπά-

θεια της ΔΟΕ, μια δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Δυστυχώς δεν την έχουμε άμεσα εφαρμόσιμη. Αγωνιζόμαστε για να εφαρμοστεί άμεσα. Αυτός είναι ο στόχος μας και κακώς, πολύ κακώς μπήκαν και οι Δήμοι μέσα σε αυτό το παιχνίδι, αφού δεν ενδιαφέρονται για τη δημόσια εκπαίδευση, δυστυχώς ούτε για τις υποδομές για την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής. Θα φτιάξουν δυο τρία μαγαζάκια έτσι όπως κάνουν, θα μαζέψουν εκεί πέρα τα παιδιά για να παίρνουν και τις επιχορηγήσεις κι από κει και πέρα ασ κάνει το δημόσιο σχολείο ό,τι θέλει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πολλές φορές λένε ότι οι συγκυρίες κάποιους ευνοούν και κάποιους τους καταδικάζουν. Όμως δεν είναι μόνο θέμα συγκυριών, σπουδαίο ρόλο παίζει και στη δική μας ενεργητικότητα, η δική μας προσπάθεια, η δική μας νοοτροπία. Αυτή τη στιγμή το Προεδρείο της ΔΟΕ, ίσως για πρώτη φορά στα χρονικά της ΔΟΕ, εκπροσωπείται από 4 παρατάξεις, αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Βέβαια συμφώνησε και η ΔΗ.ΣΥ και η ΕΡΑ και το ΕΑΚΕ, όμως πρωτίστως ήταν η βούληση των τριών μελών της ΔΑΚΕ που ως πρώτη παράταξη έχει και τη θέση του Προέδρου.

Αν δεν ήθελε δηλαδή θα μπορούσε η ΔΑΚΕ να πάει σ' ένα άλλο σχήμα, όπως της είχε προταθεί. Όμως επέμεινε σε αυτό το σχήμα, στο να διευρύνει το Διαπαραταξιακό Προεδρείο της ΔΟΕ. Και βέβαια προς τη σωστή κατεύθυνση, αυτό θέλουμε άλλωστε και οι περισσότεροι στους Συλλόγους μας και αυτό κάνουμε. Το ότι είναι προσηλωμένοι στα γενικά ψηφίσματα των Γενικών Συνελεύσεων, αυτό είναι θετικό. Τίποτα δεν έγινε, τίποτε δε βγήκε προς τα έξω, τίποτα δε μας εξέπληξε πέρα από αυτά που ψηφίζουμε κάθε χρόνο εδώ και που επικαιροποιούμε κάθε φορά εδώ με την παρουσία μας.

Όμως πολλές φορές φάνηκε να αργεί. Λένε ότι τ' αντανάκλαστικά της ΔΟΕ δεν ήταν γρήγορα. Ναι, αλλά για να βγει μια απόφαση από ένα Διοικητικό, το ξέρουμε, όλοι όσοι είμαστε στα Διοικητικά των Συλλόγων μας, γίνεται μια πρόταση, αρχίζει η διαβούλευση και περιμένεις μετά ποιος θα συμφωνήσει μαζί σου. Ο ένας περιμένει από κει και πέρα τον άλλον. Κι έτσι περνούν οι μέρες και δυο και τρεις και μία εβδομάδα. Κι όταν δουν ότι από κάτω αρχίζει η πίεση για το τί γίνεται και αρχίζει να φεύγει προς τα έξω η είδηση, ότι ξέρετε κάτι; Η ΔΑΚΕ είπε αυτό αλλά δεν εισακούεται, η ΔΗΣΥ είπε αυτό αλλά δεν ψηφίζει κανένας, το ΠΑΜΕ λέει αυτό αλλά δε συμφωνεί κανένας, τότε στην ανάγκη έστω και με μια πλειοψηφία, ομόφωνα δεν ξέρω αν έχει βγει κάποια απόφαση, βγαίνει μια ανακοίνωση προς τα έξω, ίσως κάποιες φορές καθυστερημένα. Όμως αυτό είναι μια τακτική μικροπαραταξιακή για μένα, δεν πρέπει να υπάρχει, υφίσταται όμως γιατί εξυπηρετεί κατά καιρούς κάποια συμφέροντα.

Το γεγονός όμως των 101 ανακοινώσεων που έχει βγάλει η ΔΟΕ για όλα τα θέματα που απασχόλησαν την εκπαίδευση τη χρονιά που πέρασε, μόνο θετικά μπορούμε να το δούμε. Από κει και πέρα τί κάνουμε στη συνέχεια: Οι θέσεις μας είναι δεδομένες. Οι αποφάσεις που θα πρέ-

πει να πάρει όλη η ΔΟΕ είναι λίγο πολύ προκαθορισμένες. Μην ξεχνάμε πως στις Γενικές Συνελεύσεις της ΔΟΕ, τα τελευταία χρόνια, δεν έχουμε καταφέρει να πάμε σε «κλειδωμένες» απεργιακές κινητοποιήσεις με την έναρξη της χρονιάς...Το βάρος λοιπόν των αποφάσεων πέφτει μοιραία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Όμως, σε όλα αυτά είμαστε υποχρεωμένοι να σκεφτούμε και λίγο την παιδική ηλικία, τους μαθητές που έχουμε κοντά μας. Λέμε για τ' ασφαλιστικά μας, λέμε για τις απεργίες μας, λέμε για πολλά πράγματα, όμως δεν έχω ακούσει κανέναν να πει για το «βιασμό» που γίνεται στην παιδική ηλικία. Και αυτό οφείλεται στ' αναλυτικά προγράμματα τα εξαντλητικά, τα εξουθενωτικά, αυτά που αναγκάζουν τους μικρούς μαθητές να «τρελαίνονται». Πρέπει να μπει αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΟΕ, και αυτό στο κάδρο μας, στις διεκδικήσεις μας. Αλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων. Να γίνει δηλαδή το σχολείο πιο ευχάριστο για τα παιδιά. Να αφήσουμε τα παιδιά να χαρούν την παιδική τους ηλικία. Δε γίνεται να τα ζητάμε όλα για εμάς και τίποτε για τα παιδιά. Θα μου πείτε ναι, το 1 προς 15 στο νηπιαγωγείο και το 1 προς 20 στο δημοτικό είναι και για τα παιδιά, αφού θα μπορεί ο δάσκαλος να κάνει καλύτερα τη δουλειά του. Προφανώς είναι και για τα παιδιά, αλλά εάν δεν αλλάξουν και τ' αναλυτικά προγράμματα, τότε μένει η δουλειά μας μισή.

Ακούσαμε τον εκπρόσωπο της ΕΡΑ από το Κορδελιό αν θυμάμαι καλά, που είπε ότι αν πάρουμε σύνταξη, αν μας δώσουν σύνταξη, θα βρεθούν καινούργιες θέσεις. Ναι, πιθανόν είναι πάρα πολλοί αυτοί που μπορούν να φύγουν με συντάξεις, αλλά δε φεύγουν γιατί θα βουλιάσουν οικονομικά. Πού θα πάνε, τί θα κάνουν.. Μπορούν να βρεθούν όμως πάρα πολλές θέσεις αν γίνει το 1 προς 15 και το 1 προς 20.

Και αυτό το «φιλοδώρημα» της ώρας σίτισης ως διδακτικής, που με πολλή πίεση από τη ΔΟΕ κερδήθηκε και θεωρείται ασφαλώς επιτυχία, δόθηκε αφού πρώτα κατήργησαν τον δάσκαλο του Ολοήμερου. Με τον τρόπο αυτό αποδόμησαν τη λειτουργία του Ολοήμερου, ενέπλεξαν σε αυτό όλους τους εκπαιδευτικούς της σχολικής μονάδας κι έτσι υποβαθμίστηκε και η πρωινή λειτουργία του σχολείου. Ας δώσουν πίσω το δάσκαλο του Ολοήμερου και ας πάρουν την ώρα σίτισης...

Θα αναφερθώ στη συνέχεια σε μια απόφαση της ΔΟΕ (που αν και δεν είναι ομόφωνη) είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρόκειται για την απόσυρση του νομοσχεδίου για τις νέες δομές στην εκπαίδευση.

Είναι το νομοσχέδιο που αποδομεί όλη την εκπαίδευση, πιθανόν την ξαναφτιάχνει με τον τρόπο που θέλουν, για να ελέγξουν καταστάσεις που θέλουν, όμως δεν προσφέρει τίποτε στα σχολεία, δεν προσφέρει τίποτε στη δημόσια εκπαίδευση. Αντίθετα επιφέρει προβλήματα δυσλειτουργίας που θα φανούν στο μέλλον. Και θα αναφέρω ένα παράδειγμα: η αυτονομία του Συλλόγου Διδασκόντων κι αυτή ακόμη που υπήρχε, καταργείται. Και πώς καταργείται; Όλα τα προγράμματα που θα πρέπει να φτιάξει ο Σύλλογος Δι-

δασκόντων θα πρέπει να τα εγκρίνει ο Συντονιστής που μπορεί κι αυτός με τη σειρά του να παρέμβει με δικές του προτάσεις, δεσμεύοντας έτσι τη λειτουργία του σχολείου. Μέχρι τώρα δεν υπήρχε αυτό.

Κι αν ο συντονιστής «στραβώσει» σε κάτι, θα το ξαναγυρίσει πίσω. Ή αν δε στραβώσει και προτείνει κάτι άλλο, θα έχει την απαίτηση μετά, στο τέλος της χρονιάς, να το ελέγξει και να πει «τί έγινε, το κάνατε αυτό που σας είπα; Γιατί δεν το κάνατε;». Πού είναι λοιπόν η ελευθερία του Συλλόγου Διδασκόντων; Επιμελώς στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν αναφέρεται η οργανική θέση..πού είναι η οργανική θέση; πάει κι αυτή περίπατο. Όλοι συμμετέχουν π.χ. σ' έναν Σύλλογο διδασκόντων αρκεί να έχουν εκεί τις περισσότερες ώρες διδασκαλίας. Δε μιλάμε για τους οργανικά αλλά και γι' αυτούς που θα είναι κάπου αλλού και θα καλύπτουν ώρες διδασκαλίας. Μπορώ εγώ να έχω με οργανική μια δασκάλα Γαλλικών ή Γερμανικών, Πληροφορικής κ.λ.π., θα συμμετάσχει όμως εκεί που έχει τις περισσότερες ώρες, δεν αναφέρουν εκεί που είναι η Οργανική τους. Τα κόβουν κι αυτά σιγά-σιγά. Είναι πάρα πολλά τ' αρνητικά σημεία και γι' αυτό θα πρέπει όσο το δυνατόν πιο σύντομα, αυτός ο νόμος για τις νέες δομές, ν' αποσυρθεί.

Εν κατακλείδι θεωρώ πετυχημένο το έργο της ΔΟΕ για τη χρονιά που πέρασε και πιστεύω πως την επόμενη χρονιά θα επιδείξει περισσότερες επιτυχίες. Εύχομαι τέλος καλή δύναμη σε όλους μας για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων που θα προκύψουν με τη νέα χρονιά.

Συνάδελφοι σας ευχαριστώ για την υπομονή σας!

Κική Λαζαρίδου

Σύλλογος Καβάλας

Συνάδελφοι, αντιπρόσωποι όλων των Συλλόγων της χώρας, θεωρώ τιμή που βρίσκομαι για δεύτερη συνεχής χρονιά ανάμεσα σ' εσάς - τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς- που όλους εμάς το τρίπτυχο «σκέφτομαι – νοιάζομαι – αναλαμβάνω δράση», μας εκπροσωπεί σε υπέρτατο βαθμό.

Το «σκέφτομαι – νοιάζομαι – αναλαμβάνω δράση», για να μπορέσει να λειτουργήσει, πρέπει να υπάρχει και εδώ νομίζω θα συμφωνήσετε όλοι, αξιοκρατία και ισονομία. Δυο λέξεις που τον Αύγουστο του '13, καταστρατηγήθηκαν με το Ν. 4172, τον περιβόητο νόμο των μετατάξεων. Είναι γνωστό ότι το καλοκαίρι του '13 μετατάχθηκαν με το συγκεκριμένο νόμο περίπου 3,500 εκπαιδευτικοί κοινών και μη κοινών ειδικοτήτων από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στην Πρωτοβάθμια με τη δέσμευση ότι θα τους δοθούν άμεσα οργανικές θέσεις.

Την ίδια περίοδο, έμειναν εκτός μεταθέσεων οι κοινές ειδιότητες, Φυσικής Αγωγής, Μουσικής, Αγγλικών, οι οποίες προϋπήρχαν στην Πρωτοβάθμια, και ξαφνικά μέσα σε ένα βράδυ, η μετάθεση για αυτές, έγινε άπιαστο όνειρο, αφού στις αιτούμενες θέσεις μετατάχθηκαν συνάδελφοι από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Για το πολιτικό κλίμα μέσα στο οποίο, όπως προείπα, έγιναν οι μετατάξεις,

αβειαιότητα, κίνδυνος διαθεσιμότητας κτλ. καθώς και τις διάτρητες διαδικασίες που ακολούθησαν, η τότε κυβέρνηση είχε πλήρη πολιτική ευθύνη. Δεν το αρνούμαστε αυτό.

Η συνέχεια όμως αυτής της κατάστασης, βαραίνει εξ ολοκλήρου τη σημερινή κυβέρνηση που έταξε άμεσα λύση και τρία χρόνια μετά, δεν έχει κάνει τίποτα. Φτάσαμε στο 2018, πέρασαν σχεδόν 5 χρόνια και το ζήτημα αυτό ταλανίζει τους μεταταγμένους που δεν έχουν οργανική θέση και τους αμετάθετους εκπαιδευτικούς που παραμένουν μακριά από τις οικογένειές τους που πολλοί από αυτούς έχουν αναγκαστεί να πάρουν άδεια άνευ αποδοχών, γιατί δεν αντέχουν τα διπλά οικογενειακά βάρη.

Ακόμα και η απόσπαση στο τόπο συμφερόντων τους, φαντάζει κάτι πολύ μακρινό. Η ΔΑΚΕ από την πρώτη στιγμή, που δημιουργήθηκε το ζήτημα, τήρησε στάση προσεκτική. Σεβόμενη τις ιδιαίτερες συνθήκες κάτω από τις οποίες τέλησαν να φύγουν οι συνάδελφοι από τη Δευτεροβάθμια, δε δίστασε ν' αναδείξει την κατάφορη αδικία που υφίστανται οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων, οι οποίοι εργάζονταν για χρόνια στην Πρωτοβάθμια και δε μπορούσαν να πάρουν μετάθεση στον τόπο συμφερόντων τους, γιατί απλώς δεν υπήρχαν κενά.

Ξαφνικά, ξαφνικότερα, σ' ένα βράδυ, παραβιάζοντας κάθε έννοια δικαίου αλλά και λογικής, είδαν θέσεις να «φυτρώνουν» χωρίς να μπορούν να τις διεκδικήσουν. Συνάδελφοι, όποιος δεν το έχει ζήσει αυτό δε μπορεί να το καταλάβει. Και το λέω αυτό με κάθε ειλικρίνεια, γιατί το έχω βιώσει και εγώ η ίδια, πολύ έντονα. Θεωρούμε ότι η σύσταση οργανικών θέσεων για τις μη κοινές ειδικότητες, είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση επίλυσης του θέματος.

Καλούμε, λοιπόν, την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει άμεσα στη σύσταση όλων των οργανικών θέσεων των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων, των ειδικοτήτων εκείνων που συμβάλλουν στην ολόπλευρη ανάπτυξη του σχολείου και των μαθητών του. Σε ό,τι αφορά τις κοινές ειδικότητες, να λάβει παράλληλα μέτρα αποκατάστασης της αδικίας, που υφίστανται οι εκπαιδευτικοί, που το 2013 δικαιούνταν μετάθεση με βάση τις θέσεις που προέκυψαν στη συνέχεια και δεν ικανοποιήθηκε το αίτημά τους.

Τελειώνοντας, θα μεταφέρω τις σκέψεις μιας φίλης και συναδέλφου, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στο γνωστό μέσο κοινωνικής δικτύωσης: Λέει λοιπόν: «Απόσπαση; Οκ! Αλλά να ξέρετε, δε θα σταματήσουμε αν δε δικαιωθούμε, αν δεν υπάρχει μετάθεση. Υπάρχουν κάποιοι που ούτε απόσπαση μπορούν να πάρουν και κάποιοι άλλοι που είναι στα σπίτια τους με 40 μόρια. Υπάρχει και μια απόφαση Ανώτατου Δικαστηρίου και ένα πόρισμα Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης. Υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων με τόσο πείσμα που δεν το φαντάζεστε. Μέχρι ν' αποκατασταθεί η νομιμότητα εκεί, εμείς συνεχίζουμε».

Μαζί σας!!

Γιατί μαζί σας μάθαμε να σκεφτόμαστε, μαζί σας να νοιαζόμαστε, μαζί σας να αναλαμβάνουμε δράση!

Ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Νάτσος

Σύλλογος Λάρισας

Συνάδελφοι, θέμα: Κριτική πεπραγμένων. Απ' όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, ο κλάδος μας διαχρονικά έχει να επιδείξει πολλά θετικά.

Εδώ μέσα όμως πρέπει ν' αναδείξουμε, μιας και πρόκειται για μια εσωτερική διαδικασία, τ' αρνητικά για να μπορέσουμε να τα διορθώσουμε. Ένα από αυτά είναι τ' αργά αντανakλαστικά τα οποία διαθέτουμε. Φυσιολογικά ίσως, μιας και υπάρχουν δεκάδες Σύλλογοι Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Σωματεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας. Όλα αυτά δημιουργούν ενδεχομένως μια δυσκαμψία.

Σήμερα εδώ θα έπρεπε να συζητάμε ενδεχομένως τα όσα ετοιμάζει η πολιτική ηγεσία και εμείς να επεξεργαζόμαστε τους τρόπους, το πώς θ' αντιμετωπίσουμε αυτά τα οποία ετοιμάζουν για μας. Αυτό όμως δε γίνεται εδώ πέρα, δυστυχώς. Δεν έχει αυτό βέβαια να κάνει με τη δράση της ΔΟΕ μόνο αλλά ίσως και με την ίδια τη νοοτροπία του κλάδου μας. Δυστυχώς, σε πολλές των περιπτώσεων είμαστε απίστευτα εσωστρεφείς σε πράγματα τα οποία οι άλλοι κλάδοι είναι απίστευτα εξωστρεφείς.

Η δημόσια δωρεάν παιδεία είναι σημαντική όμως δυστυχώς όπως και γενικά σε όλα τα σημαντικά θέματα αυτής της χώρας, ποτέ δεν ήταν προτεραιότητα για καμία κυβέρνηση και κανένα πολιτικό κόμμα. Όλοι οι νόμοι τα χρόνια που μπορώ και θυμάμαι, που αφορούν την παιδεία, ψηφίζονται από μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Η λέξη «μεταρρύθμιση» είναι στο στόμα κάθε πολιτικάντη που θέλει απλά να εκλεγεί.

Η τεράστια κρίση στη δημόσια εκπαίδευση μετρά σήμερα 10 ολόκληρα χρόνια. Η υποχρηματοδότηση, σε κάποιες φάσεις ο ασφυκτικός έλεγχος, η υπονόμηση της απ' όλους τους παράγοντες της εκπαίδευσης, οι απειλές της πολιτικής εξουσίας, οι αλλαγές που γίνονται χωρίς συναι-

νεση των παραγόντων και φορέων της, η εμπλοκή των Δήμων, οι πολιτικές σκοπιμότητες για την υφαρπαγή των ψήφων πελατών εκπαιδευτικών, γονέων κτλ. καθώς και μια σειρά άλλων προβλημάτων, έχουν οδηγήσει την Παιδεία στο χειρότερο σημείο από τη μεταπολίτευση.

Δυστυχώς όσα προσπαθούμε στα τελευταία χρόνια ν' αποφύγουμε σαν κλάδος, τα συναντάμε διαρκώς μπροστά μας. Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων: Βλέπετε ότι συνεχώς οι κυβερνήσεις νομοθετούν πράγματα που καθιστούν το Σύλλογο Γονέων όχι πυλώνα και βοηθό, αλλά κριτή, εταίρο και ενδεχομένως ομότιμο συνεταίρο μέσα στα σχολεία. Πολύ φοβάμαι ότι οι Σύλλογοι Γονέων στο σύντομο μέλλον θα είναι ένα από τα εμπόδια της εκπαιδευτικής μας δράσης.

Οι Δήμοι και οι Δήμαρχοι: Βλέπουμε τα νομοθετήματα. Διαρκώς ανοίγουν την αγκαλιά τους και μας περιμένουν. Και μας περιμένουν όχι με ευνοϊκές ρυθμίσεις, αλλά δυστυχώς αρνητικές για μας. Απειλούμαστε ουσιαστικά από τη διαδικασία αυτή μιας και οι Δήμαρχοι εφαρμόζουν ή δεν εφαρμόζουν ένα νόμο κατά τα δικά τους συμφέροντα. Και εδώ να μιλήσουμε και για τα ΚΔΑΠ που διαρκώς μεγιστοποιούνται, με κονδύλια των ΕΣΠΑ και που ενδεχομένως είναι ανταγωνιστικά απέναντι στο ολοήμερο σχολείο και στις θέσεις εργασίας της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών: Δυστυχώς, κάθε χρόνος που περνάει, κάθε κυβέρνηση που έρχεται, κάθε Υπουργός που διαδέχεται ο ένας τον άλλον, διαρκώς βαφτίζει κάπως διαφορετικά την αξιολόγηση και μας την επαναφέρει. Εμείς βεβαίως μέχρι τώρα είχαμε πάρα πολλά όπλα ν' αντιμετωπίσουμε ή ν' αναστείλουμε αυτή τη δράση. Όμως νομίζω ότι είμαστε σ' ένα οριακό σημείο. Και αν δε μπορούμε σε μια διαδικασία να συμφωνήσουμε τί ακριβώς θέλουμε να κάνουμε και ενδεχομένως να προτείνουμε μια σειρά από πράγματα, να υποστούμε πανωλεθρία.

Αποσπάσεις με κριτήρια: κάθε χρόνο, κάποτε γίνονταν μαζικά κάποιες αποσπάσεις. Βλέπετε ότι τα τελευταία χρόνια

γίνονται περιορισμένα και ουσιαστικά στο νομό που είμαι εγώ, στην περιοχή, το ΠΥΣΠΕ Λάρισας, γίνονται κυρίως και μόνο κατά προτεραιότητα αποσπάσεις. Σύζυγοι στρατιωτικών, δικαστικών, πανεπιστημιακών, λιμενικών, πυροσβεστών, αστυνομικών, δημοτικών αστυνομικών, ιερών και όλων των ανθρώπων που είτε τους ονομάζουν «ενστόλους» ή κάπως αλλιώς.

Δυστυχώς οι μόνοι που δεν προηγούμεστε είμαστε εμείς, οι οικογένειες των εκπαιδευτικών. Γιατί θα πρέπει να δεχόμαστε την «ιερότητα» ή την «αναγκαιότητα» των μετακινήσεων ενδεχομένως κάποιων συναδέλφων μας που είναι σύζυγοι στρατιωτικών ή κάτι άλλο και να μην έχουμε την ίδια αντιμετώπιση κι εμείς οι ίδιοι επιτέλους; Όλοι κρατικοί λειτουργοί είμαστε. Το πρόσχημα ότι είμαστε πάρα πολλοί και δε θα μπορέσει να γίνει, νομίζω ότι είναι πολύ παλιό το κόλπο για να ισχύει σήμερα και να το πιστέψουμε.

Επίσης, έχω παρατηρήσει το εξής: κατά καιρούς υπάρχει ασφυκτικός έλεγχος από τη μεριά της Διοίκησης, είτε ποινική είτε απευθείας. Θεωρώ ότι θα είναι ένα πρόβλημα το οποίο θ' αντιμετωπίσουμε από το Σεπτέμβρη. Θα δείτε ότι αυτοί οι «δημοκράτες» που μέχρι τώρα μας «αγαπούσαν» και μας «προστάτευαν» από την κακή αξιολόγηση των προηγούμενων κυβερνήσεων, τώρα βλέπουμε ένα στάδιο περίεργο αναμονής αλλά ξέρουμε ότι έρχεται πολύ άγρια αντιμετώπιση από εκείνους, σε σχέση πάντοτε με τον τρόπο που θα χειριστούν την αξιολόγηση αύριο.

Από το 2008 άρχισε ν' αχνοφαίνεται συνάδελφοι η αλλαγή πλεύσης του Υπουργείου Παιδείας. Που φυσικά ολοκληρώθηκε με το νέο αναλυτικό προγράμματα σπουδών του 2011 που ψευδώς υποσχέθηκε η πολιτική ηγεσία του τότε Υπουργείου, διορισμούς μέσω ΑΣΕΠ ενώ ταυτόχρονα γνώριζε το οικονομικό πρόβλημα και το απαγορευτικό σχεδόν κόστος της διεξαγωγής ενός γραπτού διαγωνισμού όπως στο παρελθόν, από το 1998 μέχρι το 2008.

Και να πω εδώ συνάδελφοι, ότι μια δεκαετία χρησιμοποιήθηκε αυτός ο τρόπος του διορισμού του διαγωνισμού, που ήμασταν αντίθετοι πριν το 1998, κατόπιν το δεχτήκαμε και υπήρχαν διορισμοί. Αυτό το πράγμα μετά το 2008, να μην υπάρχει κανένας διορισμός και κανένας διαγωνισμός, θεωρώ ότι μας οδήγησε εδώ που είμαστε. Γιατί ακόμα κι αν αύριο, το Σεπτέμβριο απ' ό,τι ακούμε, ο Υπουργός υποσχεθεί διορισμούς, δε θα υποσχεθεί διορισμούς για το παρελθόν, τη δεκαετία που χάσαμε, αλλά ενδεχομένως τη δεκαετία που θα έρθει. Δηλαδή «παρ' το αυγό και κούρεφ' το»!

Συνάδελφοι δυστυχώς βλέπω τα τελευταία χρόνια αυτή την τεράστια σαλαμοποίηση που γίνεται των μαθημάτων μας σε ειδικότητες, σε μαθήματα και συχνά αλλά σταθερά διοχετεύονται καθηγητές από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια, άλλοτε κοινών ειδικοτήτων, άλλοτε μη κοινών, αλλά ουσιαστικά υπάρχει ένα μερίδιο το οποίο επιθυμούν πάρα πολλοί συνάδελφοι της Δευτεροβάθμιας και συγκεκριμένα οι φιλόλογοι, και όχι μόνο, οι μαθηματικοί, οι φυσικοί, οι οποίοι διεκδικούν κομμάτι της δουλειάς μας.

Και είναι ανέντιμο αυτό που γίνεται γιατί μέχρι χτες μας έβριζαν και τώρα θέλουν να έρθουν στην Πρωτοβάθμια να πάρουν και τη δουλειά μας. Κι εμείς το δεχόμαστε παθητικά. Συνάδελφοι, εγώ θα υπερασπιστώ τη δουλειά μου, σας το λέω και το εγγυώμαι. Αυτό όσον αφορά τον εαυτό μου. Όλα τ' άλλα τα οποία έχουν εφαρμοστεί στο παρελθόν, τα συστήματα και τα προγράμματα ΔΕΠΠΣ- ΑΠΣ κτλ. έχουν πάει περίπατο.

Αυτά για μια δεκαετία δυστυχώς τα συζητούσαμε και τα εφαρμόζαμε μέσα στη διδασκαλία μας. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει καμία περίπτωση να γίνει αυτή η διαθεματικότητα που τόσα χρόνια και μια σειρά καθηγητών και Πανεπιστημίων είχαν καλλιεργήσει. Συνάδελφοι θεωρώ ότι αυτή η Γενική Συνέλευση πρέπει ν' απαντήσει σε μια σειρά από ερωτήματα. Και θα σταματήσω εδώ περιμένοντας.

Θα ήθελα ν' ακούσω απ' όλες τις παρατάξεις κι από όλους τους ομιλητές, πραγματικά μέσα σ' ένα πνεύμα συναίνεσης, κάτι διαφορετικό, κάτι καινούργιο. Συνάδελφοι, είναι μια ιστορική διαδικασία η Γενική Συνέλευση. Μπορούμε εδώ ν' αντιμετωπίσουμε προβλήματα που θα έρθουν.

Γιατί να μην καθίσουμε εδώ σήμερα και ν' αποφασίσουμε σ' ένα καθεστώς διαπραγμάτευσης αύριο μεθαύριο με μια κυβέρνηση, το τί θέλουμε και τί δε θέλουμε, ποιες είναι οι κόκκινες γραμμές μας, μέχρι πού μπορούν να φτάσουν ενδεχομένως οι αντοχές μας;

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ευαγγελία Παπαδοπούλου

Σύλλογος Ελασσόνας

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι, καλημέρα σε όλους σας.

Αποτιμούμε σήμερα άλλη μία δύσκολη συνδικαλιστική χρονιά, που δεν δικαίωσε τις προσδοκίες του εκπαιδευτικού κόσμου και δεν επιβεβαίωσε τις υποσχέσεις και τις εξαγγελίες για μια αναβαθμισμένη Εκπαίδευση και ένα σύγχρονο Δημόσιο Σχολείο.

Κυρίαρχο ζήτημα που πρέπει να απαντηθεί άμεσα, είναι το κορυφαίο ζήτημα της αδιοριστίας.

Απαιτούμε εξαγγελία και δέσμευση της κυβέρνησης, για μόνιμους διορισμούς με συγκεκριμένο αριθμό και χρονοδιάγραμμα, προτάσσοντας ίδια κριτήρια για όλους και φυσικά προϋπηρεσία. Κανένα σχολείο να μην ανοίξει το Σεπτέμβριο εάν δεν δεσμευθεί η κυβέρνηση για μόνιμους διορισμούς με αριθμούς και ημερομηνίες.

Το αυτονόητο της στελέχωσης για την κάλυψη όλων των αναγκών της εκπαίδευσης πριν την έναρξη του σχολικού έτους δεν μπορεί να είναι ζητούμενο.

Τα σχολεία της ορεινής επαρχίας μας κάθε χρόνο εμφανίζουν μεγάλο αριθμό κενών. Χαρακτηριστικά το 6/θέσιο Δημοτικό σχολείο της Βερδικούσας (το θέμα του οποίου φέτος έφτασε στη Βουλή) ξεκινά σχεδόν κάθε χρόνο τη λειτουργία του με πολλά κενά, καθώς λόγω της ορεινότητας της περιοχής κανείς δεν δέχεται την τοποθέτησή του εκεί. Φτάσαμε στις 10 του Νοέμβρη για να ξεκινήσει φέ-

τος να λειτουργεί κανονικά. Το ίδιο συμβαίνει και με άλλα ορεινά της περιοχής μας κι αυτός ήταν κυρίως ο λόγος που ο Σύλλογός μας είχε ζητήσει μεγαλύτερη μοριοδότηση γι' αυτά τα σχολεία.

Πέρα από τα κενά στα σχολεία μας ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και πρέπει να βρεθεί λύση είναι οι επιχορηγήσεις των σχολείων, οι οποίες ήταν πάντοτε κάτω από τις πραγματικές ανάγκες.

Όλοι γνωρίζουμε τις μεγάλες περικοπές των λειτουργικών δαπανών που έγιναν τα τελευταία χρόνια στα σχολεία, υποβαθμίζοντας με αυτό τον τρόπο ακόμα περισσότερο τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Πολλές φορές τα ποσά δεν επαρκούν να καλύψουν ούτε στοιχειώδεις ανάγκες τους. Διαχειρίζονται την καθημερινότητά τους σε συνθήκες φτώχειας και ένδειας με αρνητικές συνέπειες για την παρεχόμενη μόρφωση των μαθητών, μετατρέποντας τους εκπαιδευτικούς σε "επαίτες" για την πιο μικρή ανάγκη των σχολείων.

Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία το Υπουργείο Εσωτερικών πρέπει να δει εκ νέου το θέμα της κρατικής επιχορήγησης.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι, με την ψήφιση από τη Βουλή της ρύθμισης για την επέκταση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής για τα παιδιά ηλικίας 4-5 χρόνων δικαιώνεται ένας αγώνας χρόνων του εκπαιδευτικού κινήματος.

Δώσαμε όλοι έναν σκληρό αγώνα, ενωμένοι κάτω από την καθοδήγηση της ΔΟΕ, η οποία, σχεδίασε και υλοποίησε μια μεγάλη σειρά κινητοποιήσεων, εκδηλώσεων και ημερίδων.

Η ψήφιση του άρθρου 33 που αφορά τη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής αποτελεί πραγματικά μία εξέλιξη θετική. Όμως ο αγώνας σε καμιά περίπτωση δεν έχει τελειώσει και δεν σταματάει εδώ. Πρέπει όλοι μας να τον στηρίξουμε, διεκδικώντας τις αναγκαίες κτιριακές υποδομές, καθώς και όλους τους αναγκαίους εκπαιδευτικούς νηπιαγωγούς, με μόνιμους

διορισμούς, ώστε να υλοποιηθεί κατά τρόπο καθολικό σε όλη την επικράτεια και όχι μόνο στους 184 Δήμους.

Φυσικά στο κομμάτι αυτό δεν μπορώ να μην αναφερθώ και στο ωράριο των νηπιαγωγών. Σχετικά με το ωράριο των νηπιαγωγών, το οποίο είναι το μεγαλύτερο στην εκπαίδευση αγγίζοντας τις 30 ώρες, νομίζω πως πρέπει σοβαρά να σκεφτούμε την πρόταση της υπερωριακής αποζημίωσης για όσους και όσες εργάζονται επιπλέον σε σχέση με συναδέλφους με τα ίδια χρόνια υπηρεσίας, που υπηρετούν στα πολυδύναμα νηπιαγωγεία.

Σχετικά με τις νέες δομές υποστήριξης και εκπαίδευσης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες ψηφίστηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο με τίτλο «Αναδιοργάνωση των δομών». Το Υπουργείο φυσικά είχε ως σύνθημα την αποκέντρωση, όμως αυτό που φαίνεται να αποκεντρώνεται είναι μάλλον η ευθύνη των φορέων ως προς την παροχή του δημόσιου αγαθού.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προχωράει με διαδικασίες express και χαρακτηρίζεται από διατάξεις και ρυθμίσεις που στοχεύουν στην κομματική άλωση και τον απόλυτο έλεγχο της διοίκησης της εκπ/σης. Με τη συγχώνευση και συνένωση δομών και υπηρεσιών με λάθος τρόπο δημιουργούνται γραφειοκρατικά και αναποτελεσματικά διοικητικά σχήματα. Η ουσιαστική διάλυση-κατάργηση των ΚΕΔΔΥ μας «γυρνάει» πίσω στην ιατροκοποίηση της Ειδικής Αγωγής που αποτελεί πλέον παρελθόν σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες.

Τέλος, πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους μας, πως η εκπαίδευση βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, όταν προβαίνουμε σε σχεδιασμούς και πειραματισμούς από τους οποίους απουσιάζουν η χαρτογράφηση και η αξιολόγηση των υφιστάμενων δομών και θεσμών και, επομένως, απουσιάζει η επαρκής τεκμηρίωση των νέων μέτρων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Κώστας Ανθόπουλος

Α Σύλλογος Θεσσαλονίκης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Εδώ και αρκετά χρόνια έχουμε διατυπώσει ως παράταξη την άποψη ότι όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις με τα στελέχη τους, με τις επεξεργασμένες προτάσεις τους, τη γενικότερη θεώρηση που έχουν για τα κοινωνικά και πολιτικά πράγματα της χώρας μας, αποτελούν το πολιτικό κεφάλαιο του, τον πολιτικό πλούτο του κλάδου.

Όμως δυστυχώς, αυτό το πολιτικό κεφάλαιο, αυτός ο πολιτικός πλούτος εξαντλείται, αναλώνεται μέσα από την αναπαραγωγή παραδοσιακών αντιπαραθέσεων στο εσωτερικό του κλάδου όπου κυριαρχεί ο παραταξιακός πατριωτισμός, η λογική των εντυπώσεων, οι συγκρούσεις χωρίς νόημα. Εμείς πραγματικά συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχουμε σεβαστεί και σεβόμαστε όλα αυτά τα χρόνια την ιστορική διαδρομή όλων των παρατάξεων. Αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν μπορούμε να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις, διαφορετικές απόψεις για τη συνδικαλιστική στρατηγική του κλάδου και γενικότερα τα θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής.

Μέσα όμως από τις διαφορετικές απόψεις, θα πρέπει να οδηγηθούμε στις αναγκαίες συνθέσεις. Αυτός είναι ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας. Χρειάζεται πάνω απ' όλα να εκτιμήσουμε ότι η αποτελεσματικότητα της συλλογικής δράσης θεμελιώνεται στην αρχή της ενότητας σε σχέση με τα κύρια προβλήματα που απασχολούν τους εργαζομένους της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Εκείνο που προέχει πάνω απ' όλα συνάδελφοι, είναι ν' αντιληφθούμε ότι χρειάζεται να υπάρχουν συναινέσεις συγκεκριμένες σε στόχους και σε θέσεις. Η θεσμοθέτηση για παράδειγμα της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, η αναγκαιότητα προσλήψεων στη δημόσια εκπαίδευση, η υποστήριξη των εκπαιδευτικών μέσω προγραμμάτων αποτελούν κοινώς αποδεκτά αιτήματα. Όλα αυτά, αποτελούν κοινά αιτήματα, για τα οποία δεν υπάρχει η πολυτέλεια της διαφωνίας και αποτελούν τις κοινές μας διεκδικήσεις. Από κει και πέρα όμως οφείλουμε πάνω απ' όλα να δούμε τί πραγματικά πρέπει να κάνουμε στο άμεσο μέλλον.

Το μεγάλο αιτούμενο της επόμενης περιόδου είναι η πραγματική δημοκρατική αναδιοργάνωση του δημόσιου σχολείου, η εσωτερική του δημοκρατία, η ποιότητα της λειτουργίας του, η παιδαγωγική αυτονομία, ο δημοκρατικός προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου. Τίθεται ένα ερώτημα: ποιος είναι ο ρόλος του Διευθυντή μιας σχολικής μονάδας συνολικά; Ο Διευθυντής του σχολείου είναι κατά τη γνώμη μας ο εγγυητής της λειτουργίας και των αποφάσεων ενός συλλογικού οργάνου που δεν είναι άλλο από το Σύλλογο Διδασκόντων.

Δε μπορείς όμως να θεωρείς το Διευθυντή πρώτο ανάμεσα σε ίσους και την ίδια στιγμή να καθιερώνεις τριπλή αξιολόγηση. Γιατί ο Διευθυντής του σχολείου σύμφωνα με το νέο νόμο θα αξιολογείται από το συντονιστή του εκπαιδευτικού έργου, από το Διευθυντή Εκπαίδευσης και από τους εκπαιδευτικούς του Συλλόγου Διδασκόντων με ανώνυμα ερωτηματολόγια.

Εμείς διαφωνούμε με αυτές τις ρυθμίσεις που προβλέπουν αδιαφανείς διαδικασίες και δεν προάγουν τις καθαρές σχέσεις και διαδικασίες.

Είναι επιβεβλημένο, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι χρειάζονται πραγματικά δομικές εκπαιδευτικές αλλαγές. Αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο συνολικά της οργάνωσης σπουδών, στο ωρολόγιο πρόγραμμα, στα αναλυτικά προγράμματα, σε όλα τα ζητήματα που συνδέονται με τη φυσιογνωμία του σχολείου, κυρίως όμως έχουμε ανάγκη να οδηγηθούμε σ' ένα άλλο ανοικτό δημοκρατικό σχολείο που ν' αντιπαλεύει την κοινωνική ανισότητα, τη σχολική αποτυχία, την κοινωνική αδικία.

Και πάνω απ' όλα αλλαγές που να στηρίζουν το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο εκπαιδευτικό λειτουργό. Σε ό,τι αφορά τα θέματα επιμόρφωσης κατά διαστήματα διαχρονικά έχουν εφαρμοστεί ποικιλοτρόπως διάφορα μοντέλα επιμορφωτικής πολιτικής.

Το πρώτο μοντέλο έχει να κάνει με τη λογική της πειθαρχίας, της συμμόρφωσης, της υποταγής, σε ένα συγκεκριμένο θεωρητικό μοντέλο που οδηγεί σε έναν εκπαιδευτικό να είναι καλός εφαρμοστής της εκάστοτε εκπαιδευτικής πολιτικής. Το δεύτερο μοντέλο είναι αυτό της μετασχηματιστικής επιμόρφωσης η οποία οδηγεί στη συνολική αλλαγή του εκ-

παιδευτικού συστήματος και βεβαίως στη βελτίωση του καθημερινού εκπαιδευτικού έργου. Το τρίτο μοντέλο είναι το μοντέλο μιας βερμπαλιστικής ανούσιας καταναλωτικής επιμόρφωσης και το τέταρτο μοντέλο είναι το μοντέλο της ανύπαρκτης επιμόρφωσης, της υποσχόμενης επιμόρφωσης, εκείνης της επιμόρφωσης που παραπέμπεται στο μέλλον.

Εμείς ξεκάθαρα ως Δημοκρατική Συνεργασία είμαστε υπέρ μιας πολιτικής στην επιμόρφωση η οποία θα ξεκινάει από τις ανάγκες του εκπαιδευτικού, θα υπηρετεί τις ανάγκες του σχολείου και τα προβλήματά του και θα συμβάλλει, επίσης, στην υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου συνολικά.

Σε ό,τι αφορά τη συγκεκριμένη εκπαιδευτική πολιτική επιμόρφωσης, η οποία έχει εξαγγελθεί και θα υλοποιηθεί με το νόμο για τις Δομές, είναι ακριβώς, κατά τη γνώμη μας, η επαναφορά της πολιτικής του Γιώργου Παπανδρέου ως Υπουργού Παιδείας για την Επιμόρφωση. Το 1988 θεσμοθετήθηκε ως φορείς επιμόρφωσης να είναι η σχολική μονάδα και τα πανεπιστήμια. Αυτά τα βλέπουμε και σήμερα. Γιατί δεν το λέει και κανένας; Ότι ουσιαστικά έχουμε επαναφορά μοντέλων.

Επειδή κάποιοι μιλάνε για αποκέντρωση, δικαιώματα και υπηρετήση των εκπαιδευτικών αναγκών, πώς διασφαλίζεται η γνώμη των εκπαιδευτικών σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο των επιμορφωτικών προγραμμάτων στα εκπαιδευτικά κέντρα, εκπαιδευτικού σχεδιασμού, όταν σε αυτά απουσιάζει η οποιαδήποτε εμπλοκή - συμμετοχή των εκπαιδευτικών; Γιατί αυτά τα συγκεκριμένα όργανα εκπαιδευτικού σχεδιασμού έχουν συγκεκριμένη σύνθεση, άρα και τα όποια προγράμματα επιμόρφωσης που θα υλοποιηθούν θα έχουν αφετηρία και προσανατολισμό τη λογική των επιμορφωτών, άρα των λεγόμενων συντονιστών εκπαιδευτικού έργου.

Υποστηρίζεται ότι φορέας επιμόρφωσης θα είναι η σχολική μονάδα. Πολύ καλά. Πώς θα υποστηριχθεί η σχολική μονάδα για να υλοποιεί επιμορφωτικά προγράμματα όταν ουσιαστικά δεν υπάρχουν οι ανάλογοι πόροι;

Η πρότασή μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα ειδικό κονδύλιο κάθε χρόνο το οποίο θα προέρχεται από πόρους του Υπουργείου Παιδείας, απευθείας ως παροχή στις σχολικές μονάδες, για την οργάνωση επιμορφωτικών προγραμμάτων. Ανάλογα με τις ανάγκες, το περιεχόμενο και τις μορφές και βέβαια όλη, αν θέλετε, τη διαδικασία, θα αξιοποιεί η σχολική μονάδα τους πόρους για την υλοποίηση επιμορφωτικών προγραμμάτων και δεν θα είναι ένας φτωχός συγγενής αναζητώντας άλλους πόρους από ιδιώτες.

Στο νέο Νόμο, επίσης, πέρασε διάταξη που συνδέει την επιμορφωτική πολιτική με την υπηρεσιακή εξέλιξη. Άρα λοιπόν, λέει μέσα ότι όποιος εκπαιδευτικός παρακολουθεί προγράμματα επιμόρφωσης 400 ωρών θα μπορεί να έχει, αν θέλετε, ανάλογη μοριοδότηση. Αυτή τη στιγμή τι συμβαίνει; Πληθώρα πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και ΤΕΙ αναλαμβάνουν να οργανώσουν επιμορφωτικά προγράμματα και τα εξαγγέλλουν για 400, 500, 800 ώρες, αλλά με υψηλά δίδακτρα.

Άρα λοιπόν, και εδώ προσοχή. Θα πρέπει να δούμε το ζήτημα της μη μεταστροφής της επιμορφωτικής πολιτικής σε μια εμπορευματική εκπαιδευτική πολιτική.

Τελειώνοντας, πιστεύουμε ότι το ζήτημα της επιμόρφωσης μπορεί να αποτελέσει ένα ζήτημα το οποίο μπορεί να μας ενώσει όλους, αρκεί βεβαίως ο καθένας και με την πολιτική του πρόταση να μπορεί πραγματικά να έχει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση. Ευχαριστούμε πολύ.

Νίκος Αξιμιώτης

Σύλλογος Καβάλας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι Αναπληρωτής Ειδικής Αγωγής και έρχομαι εδώ αντιπρόσωπος από το Σύλλογο της Καβάλας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΗΣΥ.

Φέτος, στην αρχή της χρονιάς προσλήφθηκε ένα μεγάλο ποσοστό αναπληρωτών πριν από τις 11 Σεπτεμβρίου. Από τη μια, θετική εξέλιξη συνάδελφοι, αλλά από την άλλη, φτάσαμε τ' αυτονόητα να τα βαφτίζουμε επιτυχία; Φτάσαμε τα αυτονόητα, την κάλυψη δηλαδή των κενών με αναπληρωτές και συμβασιούχους και όχι με μόνιμους μαζικούς διορισμούς που ζητάμε; Επιτέλους, το θέμα των μόνιμων διορισμών έχει μπει πρώτο στην ατζέντα της Ομοσπονδίας.

Η Ομοσπονδία θα πρέπει να είναι μπροστά στις εξελίξεις και όχι να τις ακολουθεί. Γνωρίζουμε ότι γίνεται δουλειά αλλά αυτή η δουλειά πρέπει να ενταθεί γιατί και τα προβλήματα των αναπληρωτών και των μόνιμων αυξάνονται. Θα πρέπει η Ομοσπονδία να προσπεράσει το Υπουργείο και τους Δήμους όσον αφορά το θέμα της διαμονής και της μετακίνησης των εκπαιδευτικών.

Θα πρέπει να ζητήσει η ίδια από τις ναυτιλιακές εταιρείες έκπτωση σε όλους τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που μετακινούνται, όχι μόνο μια φορά το Σεπτέμβριο για να πάνε και τον Ιούνιο να γυρίσουν, όπως κάναμε κι εμείς στο Σύλλογό μου στην Καβάλα για όλους τους εκπαιδευτικούς και πετύχαμε έκπτωση για τη μετακίνησή τους καθημερινά από την Καβάλα στη Θάσο. Επίσης πετύχαμε έκπτωση και στα ΚΤΕΛ στο νομό μας και φτιάξαμε και κάρτα εκπαιδευτικού για όλα τα μέλη μας, για τα οποία έχουμε παροχές σε Υπηρεσίες και Επιχειρήσεις.

Το ίδιο θα πρέπει να κάνει και η Ομοσπονδία και να αυξήσει τις παροχές που δίνει η κάρτα της ΔΟΕ πέρα από αυτά των Μουσείων και των Θεάτρων. Στην καινοτομία των τελευταίων ετών συνάδελφοι και οι προσλήψεις ΖΕΠ καθώς φέτος αφού εκτός του ότι ήρθαν λιγότεροι αναπληρωτές στα ΖΕΠ, στελέχωσαν δύο τμήματα υποδοχής και έγινε το εξής παράδοξο: Να τους πάρουν σε δυο φάσεις οπότε «ν' ανακατευτεί» ο πληθυσμός των εκπαιδευτικών στα μέρη που ήθελαν να πάνε.

Οι προσλήψεις αναπληρωτών για τις προσφυγικές δομές άργησαν μετά τις γιορτές, με όποιες συνέπειες είχε αυτή, τουλάχιστον σ' ένα εξάμηνο στη μαθησιακή διαδικασία και στον προγραμματισμό γι' αυτές τις δομές. Οι διορισμοί εί-

ναί θέμα πλέον πολιτικής απόφασης για να βγούμε απ' το αδιέξοδο, οι οποίοι όχι μόνο θ' ανακουφίσουν εμάς τους αναπληρωτές, αλλά θα βοηθήσουν και τις υπηρεσιακές μεταβολές όλων εσάς των μονίμων. Στο νομό μας δεν έγινε ούτε μια μετάθεση εντός ούτε ένας συνάδελφος μόνιμος κατάφερε να μετακινηθεί στη βελτίωση θέσης.

Μηδέν, ήταν η απάντηση που έδωσε ο Υπουργός Παιδείας στο ερώτημα που έκανε η ΔΟΕ στην τελευταία του συνάντηση και στο ερώτημα που του έθεσε, πόσοι διορισμοί θα γίνουν του χρόνου. Επιτέλους, είπαν την αλήθεια, ότι τόσον καιρό μας έλεγαν ψέματα.

Οι δηλώσεις για χιλιάδες διορισμούς απ' τους Υπουργούς Παιδείας Κουράκη, Μπαλά, Φίλη και Γαβρόγλου, ήταν λόγια του αέρα που σκοπό είχαν την εξαπάτηση των εκπαιδευτικών και τη δημιουργία ελπίδας στους ήδη ταλαιπωρημένους αναπληρωτές. Κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων που είχαμε την άνοιξη για τους διορισμούς, ως Σύλλογος Καβάλας στηρίξαμε τα συλλαλητήρια που πραγματοποιήθηκαν τόσο στη Θεσσαλονίκη όσο και στην Αθήνα και εξασφαλίσαμε τη δωρεάν μετακίνηση των εκπαιδευτικών σε αυτά.

Το ίδιο θα συνεχίσουμε να κάνουμε και το επόμενο διάστημα καθώς ανήκουμε στο μοναδικό Υπουργείο που δεν έχουν πραγματοποιηθεί διορισμοί. Έχουν γίνει τα τελευταία 3 χρόνια 4.500 διορισμοί, έχουν προβλεφθεί άλλοι 42.000 μέχρι το 2020 και δεν υπάρχει ούτε ένας που ν' αφορά την παιδεία; Είναι δυνατόν συνάδελφοι; Πάλι εμείς θα πληρώσουμε το βαρύ τίμημα;

Έχει βγει προκήρυξη για τη ΔΕΗ, έχει βγει προκήρυξη για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και πολύ καλά κάνουν αν τους χρειάζονται, αλλά εμείς πάλι θα πληρώσουμε όλο αυτό; Είναι απαράδεκτο συνάδελφοι να μιλάμε ακόμα για την προστασία της μητέρας αναπληρώτριας. Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι φέτος μαζί μ' εμένα ηγαινοερχόταν μια συνάδελφος 7 μηνών καθημερινά στη θάσο και χρησιμοποιούσε αυτοκίνητο, καράβι και περπατούσε 2 χιλιόμετρα για να πάει το σχολείο, μαζί μ' εμένα, έγκυος 7 μηνών, με κίνδυνο τόσο της ζωής της όσο και του παιδιού της.

Είναι απαράδεκτο ακόμα να μιλάμε για εξίσωση αδειών. Ας τα δει ένα-ένα αυτά τα κομμάτια η Ομοσπονδία ακόμα και πριν τους διορισμούς. Δε χρειάζεται να περιμένουμε τους διορισμούς για να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Θετικό το γεγονός και η γνωμοδότηση της νομικής συμβούλου, της κας Τσίπρα, που έστειλε ότι αναγνωρίζει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα μονίμων και αναπληρωτών.

Συνάδελφοι, αναγνωρίζω σε όλους σας εδώ μέσα την αγωνιστικότητά σας. Ζητώ απ' όλους σας αυτές τις αγωνίες, τους προβληματισμούς και την ανασφάλεια που ακούστηκαν απ' όλους εμάς τους αντιπροσώπους αναπληρωτές που είμαστε εδώ μέσα, να τις μετουσιώσετε σε αγωνιστικό παλμό για διορισμούς το Σεπτέμβριο, την επόμενη σχολική χρονιά ώστε να μη βιώσουμε πάλι τις συνέπειες της αδιοριστίας, ούτε εμείς οι αναπληρωτές ούτε οι οικογένειές μας ούτε οι μαθητές μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Αθανασία Εμμανουλίδου

Σύλλογος Χαλκιδικής

Θα θέσω κάποια ερωτήματα, διότι ο χρόνος που μου δίνεται είναι ελάχιστος. Είμαι Νηπιαγωγός από τη Χαλκιδική, εργάζομαι σε Ειδικό Νηπιαγωγείο που κινδυνεύει να κλείσει, διότι η πρώτη παρέμβαση βρίσκεται ακόμη στα χαρτιά. Τι έχει κάνει η ΔΟΕ γι' αυτό;

Δε μου αρέσει οι γενικεύσεις, αλλά όλοι έχουμε τις ευθύνες μας. Κι εμείς από τους Συλλόγους μας, αλλά και τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, που δε μπορούν να «τα βρουν» μεταξύ τους πολλές φορές και την πληρώνουμε εμείς από τη βάση, όταν πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα «τι έχει κάνει η ΔΟΕ για μας». Προσπαθούμε να ξεσηκώσουμε κόσμο όταν κηρύττονται απεργίες και συλλαλητήρια και συνήθως συμμετέχουμε «τρεις κι ο κούκος». Δεν είναι οι ευθύνες μόνο δικές μας. Συνεχίζουμε μόνοι μας, αλλά θέλουμε την υπεράσπιση από την Ομοσπονδία μας.

Θα χρησιμοποιήσω το λίγο χρόνο μου, όχι για της νηπιαγωγούς, για τις οποίες ειπώθηκαν πολλά ήδη. Αυτή τη φορά πιστεύω πως πρώτο θέμα διεκδίκησης της ΔΟΕ, θα πρέπει

να αφορά συγκεκριμένες προτάσεις για τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών. Είναι ιδανική η πρόταση «θέλουμε δι-ορισμούς για όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις». Ας σκεφτούμε μόνο κατά πόσο είναι ρεαλιστικό αυτό το σενάριο... Δεν αναρωτιέμαι μόνο εγώ. Αναρωτιέται ένας συνά-δελφος αναπληρωτής, ο Φάνης Βουγάς, του οποίου η φωνή θέλω να γίνω. Φέτος, βρίσκεται στην Πάτμο, αλλά γυρίζει κάθε χρόνο από νησί σε νησί στα Δωδεκάνησα, γιατί μόνο εκεί υπάρχει ελπίδα για δουλειά. Βιώνουν χιλιάδες αναπλη-ρωτές την ίδια κατάσταση.

Εγώ διορίστηκα στα 37 μου με γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ -για να μη λέτε ότι όλα ήταν εύκολα για μας. Λοιπόν, ο Φάνης γράφει: Αντί να τρωγόμαστε μεταξύ μας, πρέπει να ενώσουμε τις φωνές μας εναντίον των εκπαιδευτικών πολι-τικών που ασκούνται σε βάρος μας και διαλύουν κεκτημένα ετών, όπως το ολοήμερο σχολείο και τα σχολεία ΕΑΕΠ.

Τι έχει κάνει η ΔΟΕ; Έχει θέσει αλήθεια ως προτεραιότητα το άνοιγμα των θέσεων, τη διευκόλυνση των αναπληρωτών και την αποκατάσταση των αδικιών και της διαφάνειας; Τι έχει κάνει για την επαναφορά του υπεύθυνου ολοήμερου, την επαναφορά σχολείων ΕΑΕΠ για να σώσουμε θέσεις και δυστυχώς όχι για να προσθέσουμε, καθώς βλέπουμε πως ο μαθητικός πληθυσμός μειώνεται.

Για την εξίσωση δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών, τι έχει κάνει η ΔΟΕ; Πόσο έχει επιμείνει για την έγκαιρη το-ποθέτηση των αναπληρωτών, ώστε να μπορούν να σχεδιά-ζουν τη ζωή τους; Για να υπάρξει διαφάνεια στις διαδικασίες; Τι έχει κάνει η ΔΟΕ για την καθιέρωση ενός εκπαιδευτικού πάσο για τις μετακινήσεις; Πρόκειται ίσως για μικρά, αλλά σημαντικά θέματα που αφορούν τη στέγαση και σίτιση των αναπληρωτών κυρίως στην έναρξη του σχολικού έτους σε κάποια νησιά. Κάτι που δεν πρέπει να αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση -για να μην είμαστε εξαρτημένοι από αυτήν, αλλά το δικό μας Υπουργείο.

Τι έχει γίνει για τη στήριξη των Νηπιαγωγών, που ενώ έχει ψηφιστεί η εξίσωση του ωραρίου μας με νόμο εδώ και χρό-νια, δεν έχει πρακτικά εφαρμοστεί; Αντίθετα μας φόρτωσαν κι άλλο ένα πεντάλεπτο -για το οποίο μπορεί ν' αδιαφορείτε, αλλά είναι άλλο ένα πεντάλεπτο σε συνεχές ωράριο 8 με 1, χωρίς κενά και διαλείμματα. Είναι τόσα πολλά τα σπουδαία θέματα! Όπως η μείωση των μαθητών στην τάξη, που επι-τέλους εάν γινόταν πράξη, κατευθείαν θα άνοιγαν θέσεις εργασίας.

Προτείνω λοιπόν σήμερα να υπενθυμίσουμε ο ένας στον άλλον πως δεν βρισκόμαστε σε κομματική συγκέντρωση, αλλά στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας μας. Εδώ βρεθήκαμε με την ψήφο των συναδέλφων μας. Δεν ήρθαμε για διακοπές. Έχουμε ευθύνη των αποφάσεών μας. Μόνο έτσι μπορούμε να είμαστε περήφανοι για το παρελθόν μας, για τα χαμένα μεροκάματα. Μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα να μην πηγαίνουμε στα συλλαλητήρια μόνοι μας. Φτάνουν οι ειρωνείες προς τους άλλους και οι χαρακτηρισμοί. Δεν εί-μαστε ούτε κυβέρνηση, ούτε αντιπολίτευση εδώ. Δεν είμα-στε ούτε Βουλή, ούτε καφενείο.

Πιστεύω πως μπορούμε να έχουμε κοινή γραμμή σε πολλά ζητήματα που απασχολούν την καθημερινότητά μας, αρκεί

να θέτουμε ρεαλιστικούς στόχους και να μη σπαταλάμε το χρόνο μας σε φωνές και «πανηγύρια». Κρατήστε τη δύναμή σας για τα συλλαλητήρια. Πρέπει να βρούμε την κοινή γραμ-μή και αυτήν να ακολουθήσουμε, ώστε ο κάθε συνάδελφος εκπαιδευτικός να αρχίσει να μας «ξαναιμπιστεύεται», για να μην μείνουμε απολύτως μόνοι.

Καλή συνέχεια. Ευχαριστώ.

Κώστας Κορδιστός

Σύλλογος Ρόδου

Συνάδελφοι, είμαι εκπρόσωπος της ΔΗ.ΣΥ. από τον Σύλ-λογο Ρόδου.

Για να βάζουμε κάποια πράγματα στη θέση τους, συναδέλ-φισσες και συνάδελφοι, να θυμίσω, και εγώ ως αναπλη-ρωτής τότε, το 2006, ότι από αυτήν εδώ την αίθουσα είχε αποχωρήσει η ΔΑΚΕ όταν μπήκε το θέμα για την πρώτη πενήμερη απεργία. Το 2006, η ΔΑΚΕ δεν ψήφισε ούτε μία πενήμερη απεργία σε όλες τις Ολομέλειες Προέδρων.

Να σας πω ότι μετά από τις έξι εβδομάδες απεργίας, στη συνάντηση που είχε η ΔΟΕ με τον Κώστα Καραμανλή, δό-θηκε ο ένας χρόνος υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. 25 Οκτωβρίου του 2006.

Επίσης να πω σε κάποιους συναδέλφους ότι το δικαίωμα να αυτοπροσδιοριζόμαστε δεν το χαρίζουμε και δεν το δι-απραγματεύομαστε. Κύριοι του ΠΑΜΕ, γιατί είδα εδώ πριν έναν εκπρόσωπό σας, ο οποίος με λύσσα μας είπε: όπου σας βρίσκουμε θα σας ξεφτιλίζουμε, του απαντάμε με την παροιμία: γαυγίζει το σκυλί δυνατά σαν βρίσκεται στου αφεντικού την πόρτα.

Τώρα, εγώ συμμετέχω ως αιρετός στο ΑΠΥΣΠΕ Νοτίου Αιγαίου. Πέρυσι είχα κάνει μία τοποθέτηση για τις ΔΥΕΠ. Να σας πω ότι και φέτος, αγαπητοί συνάδελφοι, φιλοκυ-βερνητικοί, ότι μπήκαν συντονιστές εκπαίδευσης προσφύ-γων ανά Κέντρο Φιλοξενίας, τοποθετήθηκαν πρώτα στη Ρόδο που έχει και το μικρότερο πρόβλημα σε σχέση με την Κω και τη Λέρο, τον Σεπτέμβριο του 2017. Τον Νοέμβριο του 2017 τοποθετήθηκαν στην Κω και τη Λέρο. Να σας πω τα αποτελέσματα, λοιπόν, της εκπαίδευσης των προ-σφυγόπουλων, για τις οποίες κόπτεστε.

Διορίστηκαν οι πρώτοι εκπαιδευτικοί στην Κω και στα Δωδεκάνησα γενικά 9 Μαΐου του 2018. Τέσσερα άτομα πήραν. Για την προσχολική αγωγή. Να σας πω ότι στο Κέ-ντρο Φιλοξενίας στην Κω 110 παιδιά δεν είχαν ούτε την παραμικρή τυπική εκπαίδευση φέτος.

Όσον αφορά την κριτική των πεπραγμένων της ΔΟΕ. Το καλό είναι ότι για πρώτη φορά η ΔΟΕ αυτό το διάστημα του ενός χρόνου βρέθηκε μπροστά απ' τις εξελίξεις. Και αυτό το ζήτημα είχε να κάνει με τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση με τις συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε όλες τις πόλεις που εδρεύουν Παι-δαγωγικά Τμήματα, με τους Προέδρους των Παιδαγωγι-κών Τμημάτων Προσχολικής και Δημοτικής Εκπαίδευσης και τους Φοιτητικούς Συλλόγους.

Ζητήματα τα οποία θα πρέπει να δει η Διδασκαλική Ομο-σπονδία και τα βλέπουμε ως προβλήματα όχι μόνο στο

Νότιο Αιγαίο αλλά πλέον και σε όλη την Ελλάδα, είναι οι πλατφόρμες τύπου Airbnb οι οποίες αυξάνουν το κόστος ενοικίου, κυρίως για τους αναπληρωτές αλλά και για τους μόνιμους φυσικά εκπαιδευτικούς και εκεί θα πρέπει να βρεθεί μία λύση, ένα επίδομα ενοικίου για τους αναπληρωτές οι οποίοι όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δεν περιμένετε εμένα να σας τα πω, μένουν σε σκηνές τους πρώτους μήνες που πάνε στα νησιά και δεν βρίσκουν πολλοί ενοίκιο. Για το πρόβλημα αυτό έχει βγει ανακοίνωση από τον Σύλλογο Ρόδου. Μάλιστα κάποιοι εκπαιδευτικοί έχουν μείνει δυστυχώς και σε σχολικές μονάδες, όπου τους παρέιχε το κλειδί ο διευθυντής της σχολικής μονάδας. Σε τέτοια επίπεδα έχουμε φτάσει και δεν είναι μόνο τώρα. Εδώ και 4 χρόνια γίνεται αυτό.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, δεν θα σας κουράσω. Οφείλουμε να παλέψουμε για τα παιδιά, για τους μαθητές μας και να αγωνιστούμε για να γίνουν πράξη τα αιτήματά μας. Ο Οδυσσέας Ελύτης έγραψε: «Την Άνοιξη αν δεν την βρεις την φτιάχνεις». Και πώς φτιάχνεις την Άνοιξη; Θα σας απαντήσω με μία μαντινάδα αφού και εγώ είχα την τύχη να σπουδάσω στο Ρέθυμνο όπως και ο συνάδελφος που μίλησε από τους πρώτους, ο Ουδατζής. Και μίλησε και για ξενύκτιδες αντιπροσώπους που έρχονται λείει για ντόλτσε βίτα στην Αθήνα. Θα του πω πως: «Ζωή δεν είναι να ξυπνάς, να τρως και να κοιμάσαι πάλι, ζωή είναι να είσαι ξυπνητός όταν κοιμούνται οι άλλοι».

Βέτα Κορωναίου

Σύλλογος Χαλκίδας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι η Βέτα Κορωναίου, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Η αλήθεια είναι ότι είμαστε σε μια Γενική Συνέλευση Αντιπροσώπων, που χαρακτηρίζεται για την ηπιότητα, τη χαριτωμενιά και την απουσία πολλών από την αίθουσα, όπως και το ότι δεν ακούμε κανέναν από τους συναδέλφους που παίρνουν το λόγο για να πουν αυτά που έχουν να καταθέσουν, αφού μάλλον δεν έχουμε μάθει να ακούμε, παρά μόνο να αγορεύουμε.

Η 87η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται σε μια περίοδο παρατεταμένης κρίσης, μιας κρίσης όμως που δε σταματάει στις μειώσεις μισθών, στις περικοπές συντάξεων. Αναμφίβολα, τα οικονομικά στοιχεία δίνουν τον τόνο, αλλά η κρίση πάει πολύ πιο βαθιά. Είναι εκτός των άλλων και κρίση ταυτότητας. Έχουμε χάσει πραγματικά τον προσανατολισμό μας. Δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε σε βάθος πώς βρεθήκαμε εδώ, δυσκολευόμαστε να ορίσουμε με σαφήνεια πού θέλουμε να πάμε στο μέλλον.

Έχει χαθεί λοιπόν η αίσθηση της συλλογικής ταυτότητας. Και σ' αυτό συνάδελφοι είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι. Για ποια συλλογική ταυτότητα μπορούμε να μιλάμε όταν για τα θέματα των αναπληρωτών και τα εργασιακά μας δικαιώματα υπάρχουν ομάδες οι οποίες δημιουργήθηκαν με βάση προσωπικά κίνητρα και στόχους και δεν εκφραζόμαστε όλοι μέσα από τη ΔΟΕ; Για ποια συλλογική ταυτότητα μπο-

ρούμε να μιλάμε όταν πρόσφατα, χτες, διαβάσαμε στο διαδίκτυο ότι αυτή τη στιγμή οι αναπληρωτές αποκτούν φωνή μέσα από ομάδα που ούτε καν έχει εκλεγεί μέσα από συλλογικές διαδικασίες, αγκαλιά με το Γαβρόγλου;

Για ποια συλλογική συνείδηση μπορούμε να μιλάμε, όταν οι αγώνες ταυτίζονται με δημόσιες σχέσεις παρατάξεων με το Υπουργείο; Βγαίνουν διάφορες ομάδες με εκπροσώπους που δεν είναι εκλεγμένοι, για να μιλήσουν για ποια θέματα συνάδελφοι; για τους μόνιμους διορισμούς; Εμείς τόσα χρόνια πόσα χρήματα από το μισθό μας έχουμε καταθέσει σε απεργιακές κινητοποιήσεις;

Εμείς που είμαστε μόνιμοι και οι άλλοι αναπληρωτές τόσα χρόνια δεν έχουμε καταθέσει απ' το μισθό μας χρήματα για να διεκδικήσουμε μόνιμους διορισμούς, για να εξασφαλίσουμε τα εργασιακά δικαιώματα που πρέπει να υπάρχουν στην εκπαίδευση; Ξαφνικά ανακαλύψαμε τ' αυτονόητα; Η Δημοκρατική Συνεργασία Εκπαιδευτικών, αποτελεί το χώρο που έχει αποδείξει ότι μπορεί να σταθεί στα δύσκολα, με προτάσεις και θέσεις. Με παλιά στελέχη αλλά και νέα στελέχη.

Δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να μας κουνάει το μαντίλι όπως έκαναν πριν από δυο χρόνια, γιατί δήθεν αυτή η παρατάξη θα εξαφανιζόταν. Δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να μας δείχνει με το δάχτυλο απειλώντας μας, ότι όπου μας βρει και όταν μπορεί, θα μας εξαφανίσει.

Αυτό δεν είναι συλλογική συνείδηση κι ούτε είναι συλλογικός αγώνας, φτηνή προσωπική στάση και ανώδυνη επαναστατικότητα.

Αφήνουμε πίσω μας λοιπόν εμείς, εμείς όλοι, που μπορούμε να πάμε το χώρο της εκπαίδευσης παρακάτω, τις επαναστατικές κραυγές, αφήνουμε πίσω μας τις κορώνες και τις προσωπικές εμπάθειες γιατί ξέρουμε πραγματικά ν' ανοίγουμε καινούργιους δρόμους. Αγωνιζόμαστε για την επαναθητικοποίηση της δημόσιας ζωής, την διεκδίκηση της δημοκρατίας και της συμμετοχής των ανθρώπων, των συναδέλφων, την υπευθυνότητα και την δοτικότητα και όχι τα μεγάλα λόγια. Αξιώνουμε την ανιδιοτελή προσφορά και το φιλότιμο και απεχθάνομαστε τα καπελώματα και τις προσπάθειες ποδηγέτησης.

Εμείς, η Δημοκρατική Συνεργασία, στηρίζουμε τους συναδέλφους στα καθημερινά προβλήματα και στα μεγάλα ζητήματα του κλάδου.

Αγωνιζόμαστε για το δικαίωμα σε μια εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, για μια ζωή αξιοπρέπειας. Γιατί εμείς ξέρουμε να προχωράμε ανυποχώρητα μπροστά. Ευχαριστώ πολύ.

Φίλιππος Κωνσταντινίδης

Σύλλογος Μαγνησίας

Συναδέλφισσες/-οι,

Προηγούμενοι ομιλητές-τριες προκάλεσαν μια συζήτηση πάνω στις θέσεις των παρατάξεων και πόσο «αγωνιστικές» ήταν και είναι οι δικές τους προτάσεις. Επειδή πρέπει κι εμείς να δηλώσουμε αυτό που μας ζητήθηκε, ως ξεκινήσαμε τις «ανέξοδες» υποσχεσιολογίες, που μόνο αυτιά χαϊδεύουν. Αρχίζουμε από «τους 20.000 διορισμούς εδώ και

τώρα», χαρίζοντάς σας 12.000 διορισμούς της προηγούμενης ηγεσίας του υπουργείου. Συνεχίζουμε με τα «12.000 του αφορολόγητου», προχωράμε στα «751 χαμηλότερο βασικό μισθό», να πάμε στο «άνοιγμα όλων των διοδίων για ελεύθερη διάβαση», ζητούμε το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη», να μην ξεχάσουμε την «κατάργηση του ΕΝΦΙΑ»...! Μπορώ να προσθέσω κι άλλα λαϊκίστικα αιτήματα και υποσχέσεις, που θ' ακουστούν όμορφα στα αυτιά σας. Μπορώ να περιγράψω κι έναν φανταστικό κόσμο που θα χαϊδέψει τις αισθήσεις σας...και η ζωή μας θα συνεχίζεται, κάτω από τους όρους που καθημερινά βιώνουμε εμείς και όλη η ελληνική κοινωνία, όλη η εκπαιδευτική κοινότητα. Επιτέλους ας τελειώσει ο λαϊκισμός.

Εν πάση περιπτώσει, σε αυτή την αίθουσα, στον δημόσιο λόγο, πέρα από το «παραμύθι» που ο καθένας μπορεί να «πουλήσει» πρώτα στο ακροατήριό του και στη συνέχεια στους συναδέλφους-ισσες, θα πρέπει κάποτε να δει ή ν' αντιληφθεί και την πραγματικότητα. Θα πρέπει ν' αντιμετωπίσει την υποκρισία. Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα δεν πρέπει να βρίσκουν αυτιά ανοιχτά. Επιτέλους ας κάνουμε την επανάσταση του αυτονόητου που έγινε ζητούμενο. Ας πρτανέψει η απλή λογική.

Συναδέλφισσες-οι

Δεν ξέρω αν οι αιρετοί είναι παραμυθατζήδες του Facebook, όπως δυστυχώς άκουσα και ακούσατε στην τοποθέτηση της συναδέλφισσας από το ΠΑΜΕ, ως αιρετός είμαι σε θέση να γνωρίζω και να σας πληροφορήσω αυτό που κι εσείς γνωρίζετε, πως ο αιρετός είναι το μάτι του κλάδου, λειτουργεί με τις θέσεις του κλάδου και υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εκπαιδευτικών και υπερασπίζεται το δημόσιο σχολείο. Να σας θυμίσω, πως οι αιρετοί εκλέγονται και δεν διορίζονται. Μήπως υπονοείτε και για την ψήφο των συναδέλφων κάτι; Θα ήθελα επίσης να θυμίσω, πηγαίνοντας σας λίγα χρόνια πίσω...πως οι αιρετοί «νομιμοποιήθηκαν» όταν οι «αριστερές» παρατάξεις, όπως οι Παρεμβάσεις, εξέλεξαν και αυτοί αιρετοί. Έως εκείνη την περίοδο, ο αιρετός, ήταν ξένο σώμα από εσάς, έξω και μακριά από τον κλάδο που σε καμία περίπτωση δεν υπηρετούσε τις θέσεις της ομοσπονδίας...όπως διατυμπανίζατε. Όταν λοιπόν αυτές οι θέσεις (αιρετών) στελεχώθηκαν και από άλλες «αγωνιστικές» παρατάξεις, ο αιρετός νομιμοποιήθηκε. Μετείχε σε επιλογές στελεχών, αξιολογούσε και βαθμολογούσε υποψήφιους δ/ντες. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο νομιμοποιήθηκαν και οι διευθυντές των σχολείων μας! Να θυμίσω, γιατί αντιλαμβάνομαι πως εύκολα ξεχνούμε, πριν μερικές Γενικές Συνελεύσεις, σε αυτήν ακριβώς την αίθουσα, οι δ/ντες των σχολείων μας ήταν αυτοί, που για εσάς, έπρεπε να διαγραφούν από τους Συλ-

λόγους μας. Θυμάστε τι λέγατε και τι ψηφίζατε μαζί ΠΑΜΕ, Παρεμβάσεις, ΕΡΑ και ΑΕΕΚ! Την αμέσως επόμενη σχολική χρονιά, όλοι τρέξατε να καταλάβετε αυτές τις θέσεις και όχι μόνο σε επίπεδο διεύθυνσης σχολείου, αλλά σε επίπεδο προϊσταμένων, διευθυντών εκπαίδευσης, περιφερειακών διευθυντών. Να διαχωρίσω από αυτή την αναζήτηση καρέκλας το ΠΑΜΕ. Αυτή είναι η υποκρισία ο ψεύτικος αγωνιστικός οίστρος. Αλήθεια μήπως κάποιος δεν έχουν ακόμη κοιταχτεί στον καθρέφτη; Η υποκρισία περισσεύει. Και όσο συμβαίνουν αυτά, τόσο και οι «φωνές» και διαμαρτυρίες σας υποχωρούν. Τόσο ποιο εύκολα «κωνεύετε» τις αποφάσεις του υπουργείου.

Άκουσα προηγουμένως και διάβασα την εισήγηση του γραμματέα της ομοσπονδίας. Αναφέρθηκε, το τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια και χάθηκαν θέσεις εργασίας. Βλέπω και παρατηρώ όμως μια «αλλεργία» στη λέξη «Ολοήμερο». Ενώ περιγράφει η εισήγηση τα όσα δεινά ήρθαν με το νέο σχολείο, προφανώς σε σχέση με το πριν, δεν ξέρω γιατί η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας, αυτή τη λέξη (ολοήμερο) αποφεύγει να την λέει. Γιατί ξεκάθαρα στον απολογισμό δεν μας δίνονται στοιχεία κ. γραμματέα, για ώρες, για προσωπικό, για ειδικότητες, που έχουν χαθεί; Αγαπητοί της ΔΟΕ (και αναφέρομαι στις άλλες παρατάξεις) αλλάξαν τα πράγματα μετά την κατάργηση ολοήμερου σχολείου και ΕΑΕΠ και το ξέρετε. Αν ξεκινήσω από τη ΔΑΚΕ που χαρακτήριζε «παιδοφυλακτήριο» το ολοήμερο σχολείο και φτάσω στην αριστερά πτέρυγα που χαρακτήριζε Ολοήμερο και ΕΑΕΠ, ότι ήταν αυτό το σχολείο που «κούραζε» τους μαθητές, το σχολείο με τις κινηματογραφικές αλλαγές διδακτικών αντικειμένων, το σχολείο με διδακτικές ενότητες που εναλλασσόταν, μπορώ εν μέρει να δω τα αίτια της «αλλεργίας» σας. Και αναρωτιέμαι αγαπητοί συνάδελφοι, από αυτά τα διδακτικά αντικείμενα, αυτά που λέγατε κινηματογραφικά και κουραστικά, ποια είναι εκείνα που άλλαξαν στο Νέο Σχολείο; Γιατί άραγε από μέρους σας έχει σταματήσει αυτή η κριτική; Μήπως όμως δεν θυμόμαστε ότι το Ολοήμερο σχολείο και τα ΕΑΕΠ ήταν αυτά και μόνο που έδωσαν θέσεις εργασίας σε πολλούς εκπαιδευτικούς; Έδωσαν θέσεις εργασίες σε ειδικότητες, σε νηπ/γους, σε δασκάλους. Γιατί λοιπόν η ΔΟΕ δεν υιοθετεί την απλή λογική, ότι από τη στιγμή κατάργησής του Ολοήμερου σχολείου και του ΕΑΕΠ, ήρθαν οι μηδενικοί διορισμοί, οι λιγότεροι αναπληρωτές, η μείωση ειδικοτήτων στο δημόσιο σχολείο, οι λιγότερες θέσεις εργασίας, οι υπεραριθμίες συναδέλφων, οι μετακινήσεις εκπαιδευτικών από περιοχή σε περιοχή.

Δεν μπορώ να μην σχολιάσω για τις επιτροπές οι οποίες συστήθηκαν ανά νομό, για την διαχείριση μαθητικού πληθ-

Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί σε γενική & ειδική αγωγή για την κάλυψη όλων των κενών στην εκπαίδευση!

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών Π.Ε.

σμού και εκπαιδευτικών. Παρακολουθούμε όλοι αυτό που γίνεται στην Αττική και σε άλλες περιοχές, μαθαίνω και στη Βόρεια Ελλάδα. Είναι αλήθεια πως θα μεταφέρουν μαθητές και εκπαιδευτικούς από περιοχή σε περιοχή; πού είναι, φίλοι μου, η κριτική σας; Πού είναι οι έντονες φωνές σας; οι σημαίες και τα κινηματογραφικά-θεατρικά Show που είχαμε εδώ μέσα; Έπαψαν πλέον να υφίστανται τα προβλήματα; Έπαψε ο εκπαιδευτικός να υφίσταται τις βάρβαρες πολιτικές; Τα λέω όλ' αυτά, ακούγοντας με πολλή προσοχή τοποθετήσεις συναδέλφων, γιατί είναι ενδιαφέρον πως κάποιοι άρχισαν να αντιλαμβάνονται την στρεβλότητα, την υποκρισία πολλών και ότι τελικά δεν μπορείς να πορεύεσαι ως κίνημα, μόνο με κραυγές, με συνθήματα και με υποσχέσεις σε όλους για όλα. Θέλω να θέσω ως προϋπόθεση της παρακάτω πορείας μας το τέλος της υποκρισίας. Και αυτή είναι μια βασική αρχή της παράταξής μας. Είναι για μας προϋπόθεση στο δημόσιο λόγο και στη διεκδίκηση να υπάρχουν επεξεργασμένες θέσεις και προτάσεις, προϊόν συνειδητών και δημόσιων διαβούλευσης. Αυτό κάναμε και αυτό καταθέσαμε. Αυτή είναι η «αλήθεια μας ως Δημοκρατική Συνεργασία», χωρίς να κρυβόμαστε, χωρίς κανέναν να κοροϊδεύουμε. Και δουλέψαμε τόσο σε τοπικό επίπεδο νομών με διαβούλευση και συζητήσεις, όσο και σε εθνικό επίπεδο με συνέδρια.

Ακούστηκε σε προηγούμενη εισήγηση, αν η εκπροσώπηση είναι ταξική ή αν οι εκπρόσωποι είναι ταξικοί και μια και βρισκόμαστε στην διαδικασία κριτικής πεπραγμένων ακούω και την θέση για καταψήφιση των πάντων. Θα υπογραμμίσω ότι με τις λογικές αυτές της μειοψηφίας, και θέλοντας να την αντιστρέψω υποθετικά, αν γίνονταν πλειοψηφική άποψη, έπρεπε να σταματήσουν όλα. Να μην ψηφιστεί τίποτε να πάμε όλοι στα σπίτια μας. Αυτή είναι η πρόταση που θέλετε να υιοθετήσουν και οι υπόλοιποι; ή εκ του ασφαλούς την διατυπώνετε; Να σταματήσουν τα πάντα; Η λογική του ότι δεν ελέγχουμε, και σε ό,τι δεν εκπροσωπούμαστε, το καταδικάζουμε, το σταυρώνουμε στο πυρ το εξώτερο πρέπει να σταματήσει. Αυτή είναι η δημοκρατία μας; ή καλύτερα η δημοκρατία σας;

Συναδέλφισσες-οι ας κοιταχτούμε στον καθρέφτη. Ήμαστε ως παράταξη οι πρώτοι και οι μόνοι, νομίζω, που το 2010 τολμήσαμε δημόσια να τοποθετηθούμε και να έρθουμε απέναντι σε μνημονιακές πολιτικές, πολιτικούς και κόμματα. Το οποίο δεν το κάνατε κανένας από εσάς. Και μας κουνάτε το δάχτυλο...! Ποια ΔΑΚΕ χώρισε συνδικάτο από το κόμμα και από κομματική κριτική; Ποιοι «αρχάγγελοι» του συνδικάτου - μόνο αυτοί και όχι άλλοι- (ΕΡΑ, ΠΑΜΕ, Παρεμβάσεις) έχουν το δικαίωμα να είναι και κομματικά στελέχη και εκπρόσωποι των εργαζομένων και να καταλαμβάνουν διοικητικές θέσεις; (στο τελευταίο δεν αναφέρομαι όπως προείπα το ΠΑΜΕ)... Ποιοι κάνουν κομματικό συνδικαλισμό; Δεχόμαστε κριτική - ξαφνικά κάποιος της ΑΕΕΚ, ξαναανακάλυψε τη Διαμαντοπούλου και ανεβάζει και φωτογραφίες στο διαδίκτυο με μέλη της παράταξής μας. Αντίθετα κρύβει τις διαπραγματεύσεις με την πρώην υπουργό στελεχών της ομάδας του, για την κατάληψη θέσεις στελέχους εκπ/σπς και κρύβει τις δικές του φωτογραφίες στα σκαλοπάτια της βουλής με κυβερνητικούς βουλευτές. Να προσέχουμε τι λέμε και τι γράφουμε δημόσια. Πίσω από τις παρατάξεις, πίσω από τις γενικεύσεις υπάρχουν πρόσωπα και αξιοπρέπειες. Οι εύκολοι χαρακτηρισμοί και η λάσπη, που εξυπηρετούν παραταξιακές τακτικές δεν έχουν θέση στον δημόσιο λόγο για την εκπαίδευση. Μόνο τούτο όμως θα πω: η συγκεκριμένη παράταξη, Γιώργο, ΑΕΕΚ στις εκλογές της ΑΔΕΔΥ, αυτή η ανεξάρτητη παράταξη (όπως την λέτε), έκανε κοινό ψηφοδέλτιο με μια άλλη ανεξάρτητη παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ (ΕΡΑ) και κατέβηκαν μαζί. Πόσο, λοιπόν, ανεξάρτητη είναι αυτή η παράταξη και κουνάει το χέρι σε εμάς; Πέστε μου, πόσο; Ποιες κριτικές και στάση έχετε στο διοικητικό συμβούλιο της Ομοσπονδίας; Με ποιους και πώς συμπλέετε; Στην ΑΔΕΔΥ, για πέστε μου, τι γίνεται στην ΑΔΕΔΥ; Πώς χορεύετε εκεί μέσα χέρι χέρι με την ΕΡΑ του ΣΥΡΙΖΑ; Με ποιους συμπλέετε συνέχεια θα το ξαναπώ; Και ποιον κοροϊδεύετε; Εμάς πάντως όχι. Σας βλέπουμε στα συμβούλια. Δυστυχώς αγαπητοί μου, τους συναδέλφους κοροϊδεύετε και τους εαυτούς σας. Και δεν θα τα έλεγα όλ' αυτά, αν δεν ήταν προκλητικά όσα ξεστομίζουν ή γράφουν κάποιοι ευτυχώς λίγοι, και ειλικρινά λέω, επειδή γνωρίζω πολλά απ'

τα παιδιά της ομάδας σας, συμπορευτήκαμε για πολύ καιρό μαζί, ειλικρινά ντρέπομαι για τον τρόπο που τελικά μία αντιπαράθεση παίρνει κάποια άλλα χαρακτηριστικά και ξεπερνάει την πολιτική και συνδικαλιστική κριτική. Σε συγκεκριμένες στιγμές και φάσεις, όλοι μας εδώ μέσα στην αίθουσα, μπορεί να έχουμε αντιπαράθεσεις, οι οποίες όμως πρέπει να έχουν ένα τέτοιο μέτρο, που να μην θίγουν προσωπικότητες και πρόσωπα.

Μπορεί να υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές, μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, κανένας όμως δεν έχει δικαίωμα, όσο κι αν διαφωνεί με την λογική της παράταξης, να θίγει αξιοπρέπειες. Και εδώ πέρα, κάποτε, αυτόν τον συνδικαλιστικό πολιτισμό πρέπει να τον κάνουμε πραγματικότητα και πράξη, στη λογική, ότι οι συνάδελφοι ενδιαφέρονται για το τι λέει ο ένας προς τον άλλο εδώ μέσα και σε άλλες αίθουσες. Εκείνο που τους εκπαιδευτικούς ενδιαφέρει είναι η δημόσια παιδεία, η καθημερινότητά τους, εκείνο που ενδιαφέρει είναι οι θέσεις εργασίας, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι αν ο μισθός τους θα μειωθεί, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι οι υποδομές στα σχολεία, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι τα διδακτικά αντικείμενα, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι πως και τι θα γίνει με την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι αν αύριο θα μειωθεί το αφορολόγητό τους και θα χάσουν άλλα 600-700 ευρώ, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι ότι θα δουλεύουν με το νόμο Κατρούγκαλου έως τα 67! και για σύνταξη θα πάρουν ένα επίδομα, εκείνο που ενδιαφέρει είναι ότι γύρω τους βλέπουν σκυθρωπούς συμπολίτες, τελικά εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι το όραμα και η προοπτική τόσο στην εκπαίδευση όσο και στην ίδια τη ζωή.

Συναδέλφισσες-οι, ας ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας, ας βρούμε το μινιμουμ συνεννόησης, γιατί πρέπει να κάνουμε έναν αγώνα πάνω από εμάς. Το συνδικαλιστικό κίνημα, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, όλη η κοινωνία δέχονται συνεχόμενα «κτυπήματα». Ο αγώνας για την επόμενη μέρα, θα μας έχει όλους νικητές ή όλους νικημένους. Ας σταματήσουν οι ψευδαισθήσεις των παραταξιακών και κομματικών μονόδρομων, δεξιών και αριστερών. Ας σταματήσει η λογική των ομάδων και των ατομικών και μόνο συμφερόντων. Φίλοι μου ο αγώνας της αξιοπρέπειας πρέπει να μας βρει όλους μαζί, ας πάμε στο εμείς κάνοντας ο καθένας μας τις υποχωρήσεις του. Είναι αυτός ο αγώνας με όραμα και προοπτική που θα κάνει την Ελληνική κοινωνία και το δημόσιο σχολείο καλύτερο.

Ευχαριστώ.

Νίκος Μαγκανάρης

Σύλλογος Αθηνά

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, καλημέρα, είμαι εκλεγμένος από το Σύλλογο «Αθηνά» με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Να μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με το εξής: Σε όλους αυτούς οι οποίοι αρέσκονται και δεν είναι λίγοι ακόμα, να μιλούν για κυβερνητικό συνδικαλισμό να τους υπενθυμίσω ότι πρέπει να κοιτάζουν σε άλλα έδρανα ή πρέπει να παρακολουθούν

πολύ καλύτερα τις ομιλίες των στελεχών απ' αυτή εδώ την πλευρά, απ' την Αριστερά, οι οποίοι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο εκφράζουν αυτές τις κυβερνητικές πολιτικές.

Επίσης, σε όσους έχουν ασθενή μνήμη να τους υπενθυμίσω ότι είμαστε στο 2018, όπου η κυβέρνηση είναι ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, όπου ο Υπουργός Παιδείας είναι ο Γαβρόγλου. Γιατί δεν το έχουμε ακούσει καθόλου αυτό και το λέω σε όλους αυτούς που έχουν εμμονές με τα ονόματα των Υπουργών. Ότι ο Υπουργός Παιδείας είναι ο Γαβρόγλου, έχουν προηγηθεί άλλοι Υπουργοί Παιδείας, ο Φίλης, ο Κουράκης, ο Μπαλτάς και βέβαια να μην το ξεχνούν οι ίδιοι συνάδελφοι και σύντροφοι ή πρώην σύντροφοι ότι και ο Ζουράρις ήταν Υπουργός αυτής της κυβέρνησης. Έτσι; Να μην τα ξεχνάμε. Το λέω γιατί έχετε εμμονές σε ονόματα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, χαιρετώ όλους τους συναδέλφους που παρευρίσκονται στις εργασίες της 87ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ιδιαίτερα όμως να μου επιτρέψετε να χαιρετίσω τους συναδέλφους μου από τη Δημοκρατική Συνεργασία, που βρίσκονται στο κέντρο της αίθουσας και όπως βλέπετε είναι πολλοί και γίνονται συνέχεια περισσότεροι.

Όλοι αυτοί οι οποίοι δέχθηκαν την ανελέητη και άδικη επίθεση τα τελευταία χρόνια και στάθηκαν όρθιοι και δυνατοί, απέναντι σ' όλους αυτούς που με τις αυταπάτες που έτρεφαν διεξήγαγαν ένα ανελέητο συνδικαλιστικό μπούλινγκ. Όλοι αυτοί που ξέχασαν ότι αυτή η παράταξη συνέδεσε το όνομά της με τους μεγαλύτερους αγώνες για τον κλάδο, με τις μεγαλύτερες κατακτήσεις για τον κλάδο και με τις όποιες μεταρρυθμίσεις έκανε γίνει στη δημόσια πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Η παράταξη η οποία συνέδεσε το όνομά της με την κατάργηση του επιθεωρητισμού, με την ανωτατοποίηση των σπουδών των δασκάλων και τα Παιδαγωγικά Τμήματα, με την εξίσωση των μισθών εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με το ολοήμερο σχολείο, με το σχολείο ΕΑΕΠ που έδωσε 20.000 θέσεις εργασίας, με τις υποστηρικτικές δομές.

Αυτή είναι η παράταξη και με τις πολιτικές οι οποίες εφάρμοσε τα τελευταία χρόνια ακριβώς πέτυχε αυτές τις μεγάλες κατακτήσεις και τις μεταρρυθμίσεις στον κλάδο. Σε όλους αυτούς, λοιπόν, οι οποίοι κουνούσαν το μαντίλι τα προηγούμενα χρόνια και έλπιζαν στη διάλυση της Δημοκρατικής Συνεργασίας λέμε ότι είμαστε εδώ, όλοι παρόντες, ενισχυμένοι, γιατί η παρουσία μας συνδέεται με θέσεις, συνδέεται με αξίες, συνδέεται με αρχές. Αυτές που απεμπολήσατε πολλοί ακολουθώντας τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού και του καιροσκοπισμού. Σας κατανοώ απόλυτα.

Είναι δύσκολο πραγματικά να μένεις και να παλεύεις στα δύσκολα. Είναι πολύ εύκολο να φεύγεις, να το βάζεις στα πόδια, αναζητώντας νέα στέγη και εφήμερες συμμαχίες, υποστηρίζοντας πλέον τις πιο ακραίες αντιεκπαιδευτικές πολιτικές. Είναι αυτοί οι οποίοι σαν πολιτικοί ανεμόμυλοι άλλοτε τα βρίσκουν πολύ καλά με τη ΔΑΚΕ στο Προεδρείο, ενώ άλλοτε τα βρίσκουν πολύ καλά στην ΑΔΕΔΥ με την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ποια είναι τα καίρια αιτήματά μας σήμερα και τι έχει γίνει το τελευταίο διάστημα; Μιλάμε για 20.000 διορισμούς, αυτούς που υποσχέθηκαν επανειλημμένα τα τελευταία χρόνια. Αλλά πού θα τους βάλουμε τους 20.000; Σε ποιο σχολείο, συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Το σχολείο που κουτσούρεψαν; Το σχολείο το οποίο το πήγαν στις 1 και τέταρτο; Το σχολείο στο οποίο αποδεκατίζουν το ολοήμερο; Πού θα πάνε αυτοί οι 20.000 συνάδελφοί μας; Γιατί εμείς όταν στηρίζαμε το ΕΑΕΠ παρά τα τρωτά που είχε το σχολείο ΕΑΕΠ, εσείς ήσασταν που κυκλοφορούσατε με αφίσες για να καταργηθεί το ΕΑΕΠ.

Μα το ΕΑΕΠ ήταν εκείνο το οποίο έδωσε 20.000 θέσεις εργασίας. Το ΕΑΕΠ ήταν αυτό το οποίο έδωσε θέσεις εργασίας στους συναδέλφους των ειδικοτήτων. Ποιος το κατάργησε άραγε, γιατί ακούστηκε και αυτό, ποιος κατάργησε άραγε τους θεατρολόγους στην 5η και 6η δημοτικού; Αυτή εδώ η κυβέρνηση δεν τους κατάργησε; Ποιος μείωσε τις ώρες αγγλικών, φυσικής αγωγής στις υπόλοιπες τάξεις; Ποιος τα έκανε όλα αυτά; Ποιος ελέγχει το ολοήμερο σχολείο; Ποιος ζητάει επανεγγραφές το Νοέμβριο και το Φεβρουάριο; Ποιος το έκανε αυτό; Το έκανε κάποιος άλλος; Ποιος ήταν αυτός ο οποίος εφάρμοσε όλες αυτές τις πολιτικές;

Τα πράγματα είναι πολύ συγκεκριμένα. Για όλα αυτά τα οποία μαχόσασταν τα τελευταία χρόνια δυστυχώς όλα τώρα τα επικροτείτε. Έχετε υποστεί τη σημαία του αγώνα. Δεν αντιδράτε. Όλα τα αποδέχεστε. Άλλωστε τώρα είμαστε στον καιρό της γραβάτας και τα Ζάππεια. Ζάππεια παλιά, Ζάππεια και τώρα.

Αν υπάρχουν κοινά είναι εντελώς τυχαία. Τώρα είμαστε στην εποχή που βάζουμε τη γραβάτα, την βγάζουμε τη γραβάτα και αυτό είναι αγωνιστικότητα, για να βάλουμε λείψα τη στολή εργασίας. Την εποχή που τα αποδεχόμαστε όλα δηλαδή. Σε αυτή την εποχή είμαστε, την οποία αποδεχόμαστε, λοιπόν, τα πάντα.

Θεσμοθετήσανε τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και αυτό το έκαναν ανέξοδα, γιατί απλά ήξεραν ότι δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Και δεν επρόκειτο να εφαρμοστεί γιατί και το προηγούμενο διάστημα δεν είχαν κάνει απολύτως τίποτα προκειμένου να εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, γιατί χωρίς υποδομές δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Και αυτό το γνωρίζανε πάρα πολύ καλά. Και γι' αυτό το θεσμοθετήσανε. Ήταν η εύκολη λύση να το κάνουν. Και μετά τα ρίχνουν σε όλους τους άλλους οι οποίοι δεν μπορούν να το κάνουν. Και αν απευθυνθεί κανείς στις κτιριακές υποδομές, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ούτε καρέκλες και θρανία δεν μπορεί να πάρει αυτή την περίοδο για τα σχολεία, γιατί ακριβώς οι διαγωνισμοί ελλείψεως χρημάτων δεν έχουν προχωρήσει. Και αυτοί θα χιζανε σχολεία, θα φέρνανε και μαθητές και θα εφάρμοζαν τη δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Διακατέχονται από απόλυτη σύγχυση σε ό,τι αφορά τις επιλογές τους, σε ό,τι αφορά την επιλογή των στελεχών. Τρία χρόνια - τρία διαφορετικά αξιολογικά συστήματα. Το 2015 η ψήφος στο Σύλλογο Διδασκόντων, το 2017 κριτήρια, το 2018 κριτήρια και συνέντευξη η οποία μοριοδοτείται και μάλιστα με περισσότερα μόρια. Οι ίδιοι οι οποίοι έγραφαν

πύρινους λόγους κατά της αξιολόγησης και της αυτοαξιολόγησης, επαναφέρουν τη διαδικασία προβλέποντας μάλιστα πιο σκληρούς αξιολογικούς χαρακτηρισμούς.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σε όλα αυτά τα χρόνια κυριαρχεί η μνημονιακή λογική των περικοπών, των συγχωνεύσεων δομών και υπηρεσιών. Μιλούν για αποκέντρωση και στην ουσία κάνουν το αντίθετο. Ανακαλύπτουν την αυτονομία της σχολικής μονάδας αλλά στην ουσία διαστρεβλώνουν τον όρο. Αυτά είναι τα σημαντικά επίδικα των σημερινών ημερών και της 87ης Γενικής Συνέλευσης.

Θέλουμε θέσεις εργασίας, αλλά από την άλλη ψηφίζουμε το Νόμο του Κατρούγκαλου που πάει τα όρια συνταξιοδότησης στα 67 χρόνια. Πού θα πάνε οι συνάδελφοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Σε ποιο σχολείο θα διοριστούν όταν στην Αθήνα που έχει 4.500 προσωπικό φέτος παραιτήθηκαν 20; Ποιους κοροϊδεύετε; Σε ποιο σχολείο θα τους διορίσετε; Εσείς είστε ικανοί το σχολείο του χρόνου να το πάτε και 12 και 25 για να πείτε ότι καλύφθηκαν οι θέσεις απ' την 1η Σεπτεμβρίου. Είστε ικανοί και αυτό. Και όχι μόνο είστε ικανοί να το κάνετε, είστε ικανοί και να πείσετε ότι αυτό γίνεται για το καλό σας. Βέβαια, αυτή είναι η λογική σας.

Κάντε το, λοιπόν, 12 και 25, πείτε στους συναδέλφους ότι δεν υπάρχουν κενά και τότε ελάτε την επόμενη μέρα να ζητάτε 20.000 προσλήψεις, γιατί δίκαια οι αναπληρωτές, απ' όλους τους χώρους διαμαρτύρονται, γιατί δεν έχουν μέλλον οι συνάδελφοι. Δεν έχουν μέλλον όμως γιατί; Γιατί συρρικνώνεται το δημόσιο σχολείο. Δεν έχουν μέλλον γιατί; Γιατί πάτε τα όρια συνταξιοδότησης στα 67. Και εδώ είναι το επίδικο και εδώ πρέπει η ΔΟΕ να μπει μπροστά και να ενισχύσει το αίτημα, καθώς οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να εργάζονται μέχρι τα 67 χρόνια. Λόγω των ειδικών συνθηκών πρέπει να απαιτήσουμε οι εκπαιδευτικοί, οι συνάδελφοί μας, να βγαίνουνε στη συνταξιοδότηση στα 62 χρόνια.

Χορτάσαμε από σωτήρες, τελικά ποιος θα μας σώσει απ' τους σωτήρες; Πηγαίνετε στο Ζάππειο, γιατί κάποιος από σας ήσασταν εκεί προχθές. Κάποιοι βιάστηκαν να πάνε, δεν καταλάβατε το λάθος τους και πηγαίνετε εσείς τώρα. Και καλά κάνετε. Καλά κάνετε αλλά πλέον είναι γνωστή αυτή η τακτική και κανέναν δεν πείθετε. Άλλωστε πρέπει να ξέρετε ότι τα αποτελέσματα στις εκλογές σε όλους τους Συλλόγους που έγιναν φέτος ακριβώς αυτό καταδεικνύει, ότι ο κόσμος πλέον χόρτασε τα παχιά λόγια, χόρτασε το λαϊκισμό, είτε τον αριστερό είτε τον δεξιό και στρέφεται πάλι σε μας, ενισχύει τη Δημοκρατική Συνεργασία, γιατί ακριβώς η δική μας παράταξη είναι αυτή η οποία μίλησε και μιλάει τη γλώσσα της λογικής. Και γι' αυτό ο κόσμος έρχεται κοντά μας.

Και να είστε σίγουροι ότι την επόμενη χρονιά θα είμαστε εδώ και θα είμαστε και πολύ περισσότεροι. Θα είμαστε πολύ περισσότεροι, γιατί ακριβώς και δεν επιχαιρούμε για το γεγονός ότι επιβεβαιωνόμαστε, καθώς δυστυχώς οι εξελίξεις είναι σε βάρος του κλάδου, αλλά γιατί εμείς μπορούμε να εκφράσουμε τις αγωνίες και τους προβληματισμούς των συναδέλφων της βάσης.

Καλούμε, λοιπόν, όλους τους συναδέλφους, τους αναπληρωτές πρώτα, τους εκπαιδευτικούς των ειδικοτήτων που

χάρη στις δικές σας πολιτικές έχασαν τις θέσεις εργασίας τους, τους συναδέλφους απ' όλη τη χώρα, να μας ακούσουν και να συστρατευθούν στις τάξεις της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Βάσω Μαλέα

Σύλλογος Καστοριάς

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο της ακριτικής και βαθιά λαβωμένης Καστοριάς. Λαβωμένη από τις πολιτικές και τις επιλογές των μνημονιοσχηστών, των ακροδεξιοαριστερών πολιτικών και όλων αυτών που τους ακολουθούν και σήμερα εδώ μας δείχνουν και μας κουνάνε το δάχτυλο. Λωτοφάγοι είναι οι ίδιοι, γιατί αυτοί ξεχνάνε τους αγώνες που έχουμε κάνει εμείς, παρ' όλο που μιλάνε για κομματικούς φορείς, αποσιωπούν πως εμείς μόνο έχουμε αποτινάξει αυτό τον φορέα. Και φυσικά έχουμε πολιτική τοποθέτηση, κάποιοι άλλοι έχουν όμως κομματικούς φορείς και έχουν σκύψει το κεφάλι, οι αγανακτισμένοι του χθες σήμερα έχουν σκύψει το κεφάλι και δεν μιλάνε.

Έχουμε λαβωθεί τόσο σε οικονομικό, σε πολιτικό, σε ηθικό, αλλά κυρίως σε εθνικό επίπεδο. Δυστυχώς στη Μακεδονία εσείς οι φίλοι αριστεροί, οι διεθνιστές, που αποδέχεστε μόνο την αυτοδιάθεση άλλων λαών, τη δική μας, το δικό μας αγώνα για εθνική αυτοδιάθεση, Σλαβόφωνων και Ελληνόφωνων πληθυσμών που θέλουν να είναι Έλληνες τον απαξιώσατε εντελώς.

Λυπούμαστε πάρα πολύ γιατί πάρα πολλοί δικοί μας άνθρωποι σφαγιάστηκαν, σκοτώθηκαν, κυνηγήθηκαν στην περιοχή μας για την αυτοδιάθεση αυτή και εσείς με μια μονοκοντυλιά, την ιδεοληψία του 3% θέλετε να την κάνετε κυρίαρχη ιδεολογία. Είναι τραγικό λάθος αυτό.

Επίσης, βλέπω εδώ μέσα ένα βλέμμα με τόσο μίσος που αναρωτιέμαι: Ρε φίλοι, είσατε συνάδελφοι; Είμαστε εμείς δάσκαλοι εκπαιδευτικοί; Μας κοιτάτε λες και είμαστε μίσσηματα. Έτσι αντιμετωπίζετε τη διαφορετική άποψη; Αυτή είναι η δημοκρατία σας; Στη δημοκρατία θεμιτό και ευκαίριο είναι να υπάρχουν αντίθετες απόψεις για να υπάρξει η σύν-

θεση. Εσείς και η δημοκρατία η δική σας είναι μόνο η δική σας θέση. Όσοι υπόλοιποι διαφωνούν δεν ανήκουν στη δημοκρατία σας. Δεν μπορούμε, δεν χωράμε στη δημοκρατία τη δική σας. Ακόμα και μεταξύ σας, οι αριστεροί, χίλια μύρια κομμάτια έχετε γίνει. Ποια δημοκρατία τελικά ευαγγελίζεστε;

Λοιπόν, αφού μίλησα και γι' αυτό, άκουσα χθες και το ανεκδιήγητο: μαγκιά, λέει, μαγκιά δεν είναι αυτός που πήγε στους αγώνες των αναπληρωτών, μαγκιά δεν είναι αυτός που ανέβηκε στα κάγκελα, μαγκιά ήταν αυτός που καππλεύτηκε, όταν μπήκαν μέσα οι αναπληρωτές, και κάθισε και έγραψε τα αιτήματά τους. Η μαγκιά, αυτή είναι η ψευτομαγκιά του Έλληνα, φίλε, γιατί μαγκιά είναι να αγωνίζεσαι και να συμμετέχεις σε όλες τις απεργίες και σε όλους τους αγώνες. Μαγκιές να καππλεύσει τους αγώνες και τον πόνο των συνανθρώπων σου δεν είναι.

Λοιπόν, σε αυτή την παράταξη που έχουμε δώσει αγώνες και είμαστε σύντροφοι δεν μπορείτε να μας κουνάτε το χέρι. Είμαστε πάρα πολύ περήφανοι για όλους τους αγώνες που έχουμε δώσει.

Να πάω τώρα στα πεπραγμένα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Λοιπόν, για το θέμα της προσχολικής, μιας και είμαι νηπιαγωγός. Χαιρόμαστε πάρα πολύ που η Διδασκαλική Ομοσπονδία ακολούθησε την πρακτική της Ομάδας Νηπιαγωγών, της ΔΗΣΥ φυσικά, η οποία εδώ και χρόνια έχει αγωνιστεί, έχει γυρίσει όλη την Ελλάδα με πανεπιστημιακούς Δασκάλους, προσπαθώντας να τεκμηριώσει επιστημονικά το αυτονόητο φυσικά, ότι η προσχολική εκπαίδευση είναι πάρα πολύ σημαντική και θα έπρεπε να γίνει υποχρεωτική. Αργήσαμε μεν αλλά το καταφέραμε.

Χαιρετίζουμε την υποχρεωτικότητα της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης. Όμως εκεί που λέμε τι ωραία, απλά τα πράγματα, ξαφνικά οι δημοκράτες αριστεροί μας βάζουν τους Δημάρχους να είναι κυρίαρχοι του παιχνιδιού. Και ό,τι φοβόμασταν μέχρι τώρα φυσικά το βλέπουμε μπροστά μας. Δύο – ένας οι ψήφοι στις επιτροπές, κυριαρχεί η άποψη του Δημάρχου, άρα η ψήφος του άξιζε για 3. Και χωρίς να αναλαμβάνει την ευθύνη η πολιτική ηγεσία, να πει ότι ναι, για

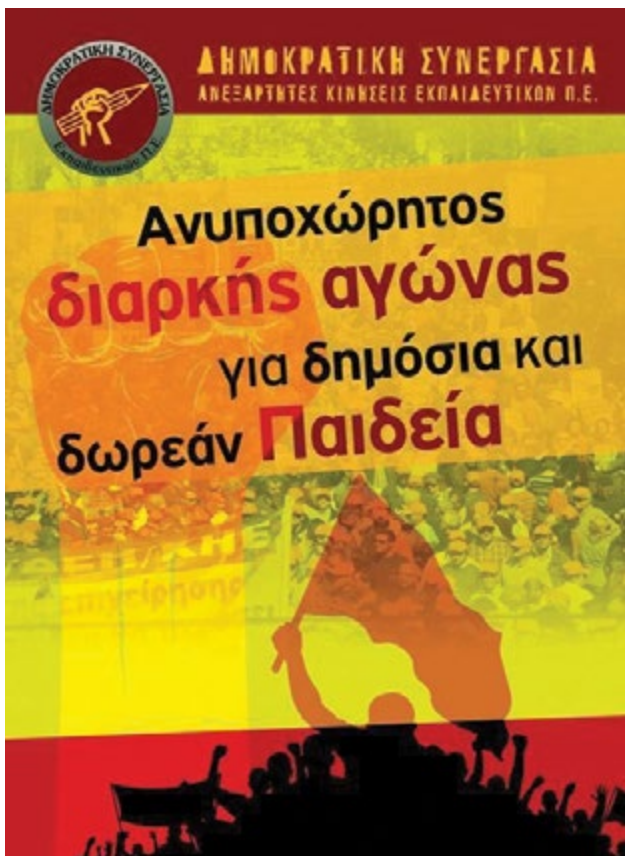

να κάνω τα νηπιαγωγεία δίχρονα πρέπει να ρίξω χρήμα. Πρέπει να κάνω υποδομές. Πρέπει να κάνω προσλήψεις. Ρίχνοντας το μπαλάκι έτσι στους Δημάρχους, ανοίγει τους ασκούς του Αϊόλου.

Μιλάμε για μόνιμους διορισμούς και ενώ τα προηγούμενα χρόνια άκουγα για καταργήσεις αντιστασιαστικών, αντισυνταξιοδοτικών νόμων δεν έχω ακούσει σήμερα τίποτα από όλα αυτά. Κανένας λαλίστατος αριστερός δεν μιλάει σήμερα για τον επονείδιστο νόμο του Κατρούγκαλου; Πώς θα γίνουμε σήμερα προσλήψεις αν κανένας δεν βγει; Φυσικά δεν θα βγει κανένας συνάδελφος. Εγκλωβισμένοι είναι οι συνάδελφοι και θα μείνουν εδώ για πολλά χρόνια και τα νέα παιδιά που ήταν η ελπίδα μας και το νέο αίμα με τις νέες ιδέες, δεν μπορεί να μπει στην εκπαίδευση.

Καλά τα λέτε, 50.000 διορισμούς θα κάνουμε. Ποιος θα πει όχι; Αρχίζουμε να κάνουμε πλειοδοσία εδώ πέρα, να μιλάμε για πόσους διορισμούς θα κάνουμε. Αν δεν καταργηθούν αυτοί οι νόμοι, διορισμοί δεν μπορούν να γίνουν. Και όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς σε ένα κλίμα που ζούμε για το οποίο δεν μπορεί να είμαστε και πάρα πολύ περήφανοι, έτσι; Και όλα αυτά γίνανε για ένα πουκάμισο αδειανό, για μια γραβάτα. Και εσείς, συνάδελφοι εδώ της Αριστεράς, που παρεξηγήσασταν και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης όταν αναφερόμαστε σε σας, ξεχνάτε πως εσείς μας φτύνετε πριν λίγα χρόνια. Θα ασκούμε και εμείς την κριτική μας.

Να 'στε καλά. Καλό Καλοκαίρι όσο μπορούμε να το πούμε.

Ελευθερία Νάτσια

Σύλλογος Ιωαννίνων

Καλημέρα σε όλους και όλες σας. Λέγομαι Νάτσια Ελευθερία και ανήκω στον Σύλλογο των Ιωαννίνων.

Μαζευθήκαμε εδώ σήμερα όπως και τις προηγούμενες μέρες, σε αυτή την κορυφαία διαδικασία για τον επαγγελματικό κλάδο των εκπαιδευτικών, γιατί προσωπικά πιστεύω, όπως κι εσείς θεωρώ το πιστεύετε, ότι μας ενώνουν πράγματα, όπως κοινοί προβληματισμοί και αγωνίες, ώστε να θέλουμε να επικοινωνήσουμε, να συζητήσουμε, να συνθέσουμε, και εντέλει να δράσουμε. Γιατί πως μπορεί να βοηθεί η έννοια του κλάδου των εκπαιδευτικών χωρίς την συλλογικότητά του;

Είναι πάρα πολύ σημαντικά όλα όσα ακούστηκαν σε αυτή την αίθουσα, στην τοποθέτησή μου όμως θα ήθελα να επικεντρωθώ στο συνδικαλιστικό κίνημα, στο ρόλο των εκπαιδευτικών αλλά και των νέων ανθρώπων μέσα σ' αυτό.

Αποτελεί πραγματικότητα, ότι εδώ και μερικές δεκαετίες, όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης, από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο, βάζονται από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές προς την κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης και της εμπορευματοποίησης όπως έχει ειπωθεί και από προηγούμενους ομιλητές, αλλά κυρίως όπως όλοι γνωρίζουμε από όσα βιώνουμε. Στόχος είναι η μεγέθυνση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, ενώ ενισχύεται ο ταξικός χαρακτήρας της και παρατηρούνται λειτουργίες με οικονομίστικους όρους προσφοράς και ζήτησης· για παράδειγμα οι δαπάνες για την εκπαίδευση θεωρούνται επένδυση, άρα δε πρέπει να υπάρχει σπατάλη. Επένδυση όμως σε τι; Σίγουρα όχι στην ολόπλευρη ανάπτυξη του ατόμου. Παρατηρείται η τάση για μετατροπή της εκπαίδευσης σε κοινό εμπόρευμα προς πώληση σε πελάτες που από μικρή ηλικία θεωρούνται καταναλωτές.

Η εκπαίδευση λοιπόν δεν είναι απαλλαγμένη από ιδεολογικούς προσανατολισμούς και μέριμνες. Το εύρος τους συναρτάται με το πολιτικό καθεστώς και την ιδεολογική ταυτότητα των κυβερνόντων. Αυτονόητα, ένα ανελεύθερο καθεστώς, όπως και αυτό στο οποίο ζούμε σήμερα, τείνει να παρεμβαίνει περισσότερο στην εκπαίδευση για να την ορίσει με τρόπο που υπηρετεί τα συμφέροντά του ή τα συμφέροντα τρίτων. Στην προκειμένη περίπτωση, με την παρούσα πολιτειακή ηγεσία, η εκπαίδευση κινείται στην κατεύθυνση των περικοπών, που αποτελεί κυρίαρχη κυβερνητική πρακτική· όσον αφορά τα συμφέροντα των τρίτων, που εξυπηρετούνται και από την εσωτερική πολιτική, κινείται στην επιβεβλημένη από το κεφάλαιο εκπαίδευση της αμάθειας, με απουσία ενδιαφέροντος για τη μόρφωση των πολιτών, για τη δημιουργία όχι ενεργών πολιτών, αλλά παθητικών προσωπικοτήτων και πολιτικά αδιάφορων υπηκόων.

Μέσα σε αυτό το συγκείμενο ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζει την αποσάθρωση των εργασιακών, μισθολογικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και κοινωνικών του δικαιωμάτων. Εισπράττει την κοινωνική απαξίωση μέσω της υποβάθμισης του θεσμού που υπηρετεί. Βιώνει το έλλειμμα της κοινωνικής συνοχής, την επισφάλεια και την αβεβαιότητα. Είναι

αντιμέτωπος με την αύξηση των γραφειοκρατικών και εξουσιαστικών διαδικασιών ενώ υφίσταται πίεση για όλο και περισσότερη αποτελεσματικότητα και λογοδοσία και όλα αυτά σε ένα συγκεντρωτικό εκπαιδευτικό σύστημα που μειώνει την αυτονομία του.

Το τοπίο μοιάζει απογοητευτικό. Μπορεί κάποιος να πουν ότι κινδυνολογώ ή ότι λαϊκίζω, αλλά δυστυχώς δε μπορεί να περιγραφεί διαφορετικά. Τι κάνουμε λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Προτείνω να ρίξουμε μια ματιά στο παρελθόν, το οποίο δεν το θυμόμαστε για να δικαιωθεί κάποιος. Αλλά κυρίως διότι, αν δεν το αποτιμήσουμε δεν το ξεπερνάμε και επαναλαμβάνουμε τα λάθη.

Απαιτείται λοιπόν, αναστοχασμός, αυτοκριτική, ανατροφοδότηση συμπεριφορών και διαδικασιών.

Τι βλέπω λοιπόν εκεί πίσω; Βλέπω ότι ο ρόλος μας είναι πάρα πολύ σημαντικός διότι χωρίς τη δική μας συναίνεση δε μπορούν να τελεσφορήσουν εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις. Βλέπω ότι οι κοινωνικές κατακτήσεις στα τελευταία 40 χρόνια συντελέστηκαν μέσω των συνδικαλιστικών αγώνων. Βλέπω αγώνα αντίστασης για όσα πράγματα δε θέλαμε να συμβούν.

Όμως, υπάρχει ένας μεγαλύτερος, σημαντικότερος και δυσκολότερος αγώνας. Είναι ο αγώνας του να καταφέρουμε να δούμε αυτά που ήρθαν στη ζωή μας για να μας μάθουν. Κι όσον αφορά το συνδικαλισμό αναφέρω τι μάθαμε από το παρελθόν, σύμφωνα με την προσωπική μου οπτική:

Έμαθα ότι οι κατακτήσεις ήρθαν από αγώνες ενωτικούς.

Έμαθα ότι ο κυβερνητικός συνδικαλισμός και η παραταξιακή περιχαράκωση, έδρασαν ανασταλτικά στα συμφέροντα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Κατάλαβα ότι η ανασυγκρότηση χρειάζεται διαμόρφωση άλλου πλαισίου παρέμβασης και διεκδίκησης πάντα αξιοποιώντας τις εμπειρίες του παρελθόντος. Και ένα ζωντανό παράδειγμα εδώ στην αίθουσα αποτελεί η παράταξη της Δημοκρατικής Συνεργασίας, η οποία το μειονέκτημά της κατά άλλους, δηλαδή την αποκήρυξη και κατ' επέκταση την απουσία πολιτικού φορέα, κατάφερε να το κάνει πλεονέκτημα. Και αυτή τη στιγμή να είναι σε αυτή τη θέση, ομολογούμενως μέσα από δύσκολες αλλά δημοκρατικές διαδικασίες, παρουσιάζοντας την εικόνα μιας δυνατής και υγιούς συνδικαλιστικής δύναμης, διατηρώντας την αξιοπιστία της, έχοντας υγιείς αρχές και αξίες, που διαμορφώνουν σύγχρονες θέσεις. Δεν το αναφέρω για τις εντυπώσεις αλλά ως πραγματικό παράδειγμα, ως γεγονός που μπορεί να συμβεί.

Τι γίνεται όμως λόγω των παραπάνω παθογενειών, του κυβερνητικού συνδικαλισμού, της παραταξιακής περιχαράκωσης και απομόνωσης; Συμβαίνει ένας κλάδος των 80.000 ανθρώπων να μην έχει ουσιαστική δύναμη παρέμβασης και αυτό γιατί δεν υπάρχει ομοφωνία, σύμπνοια και ομοψυχία που γεννά την αποτελεσματικότητα.

Όλα αυτά λοιπόν γεννούν ερωτήματα που τίθενται και στη συλλογικότητα των εκπαιδευτικών αλλά και σε κάθε εκπαιδευτικό ξεχωριστά και απαιτούν απαντήσεις:

- Είναι δυνατό να μην υπάρχει βασικό πλαίσιο προτάσεων, θέσεων, αιτημάτων και διεκδικήσεων απότοκο ομοφωνιών ή ισχυρών πλειοψηφιών; Θεωρώ ότι αυτό δεν ταιριάζει με την παιδαγωγική φυσιογνωμία και το επαγγελματικό προφίλ των εκπαιδευτικών.

- Θα γίνουμε υπάλληλοι και παρατηρητές των αντι-εκπαιδευτικών μέτρων του υπουργείου;

- Θα συνεχιστεί η αδρανοποίηση του εκπαιδευτικού κινήματος, του πιο αγωνιστικού και πιο δημιουργικού κινήματος της μεταπολίτευσης;

Και απευθύνομαι τώρα στους νέους που είναι η πνοή που συμβάλλει στην ανανέωση των ομάδων. Μπορεί οι μεγάλοι και οι παλιοί να τσακώνονται για τα εικονίσματα, οι νέοι όμως πρέπει να συζητούν για τις λύσεις· αφήνοντας πίσω αγκυλώσεις και παθογένειες του παρελθόντος και ενεργώντας πάντα με ήθος, με αξιοπρέπεια, με ποιοτικό πολιτικό λόγο, χωρίς επάρσεις και ρεβανσισμούς και κυρίως χωρίς να αναπαράγουν άκριτα συμπεριφορές.

Η πρόκληση για όλες και όλους εμάς, τους εκπαιδευτικούς, είναι να πιστέψουμε στις δυνατότητές μας ότι μπορούμε να αποτελέσουμε παράγοντα αλλαγής.

Η πρόκληση για την πολιτεία είναι να υιοθετήσει τη συνεργατική προσέγγιση για όλους τους εμπλεκόμενους, ώστε να στηρίξει θεσμικά την δημόσια εκπαίδευση.

Τελικά η πρόκληση για όλους μας είναι η υιοθέτηση της φιλοσοφίας του παιδαγωγού Dewey που λέει ότι δεν υπάρχει άλλη δυνατή εναλλακτική λύση από τη συνεργασία, το σεβασμό στη διαφορετικότητα και την προθυμία απ' όλους τους εμπλεκόμενους, να διατηρηθεί ο διάλογος.

Και κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω ένα στίχο του ποιητή Αναγνωστάκη. Έγραψε: «Λέω το λύκο, λύκο και την πεντάμορφη, πεντάμορφη και δείχνω τους κακούς στο παιδί με το δάχτυλο». Προσωπικά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν έχω να δείξω κανέναν κακό εδώ μέσα, γιατί ο αντίπαλος είναι έξω από εδώ και θέλω να πιστεύω ότι και κανένας και καμία από σας δε μπορεί να το κάνει.

Αυτά σας καταθέτω συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ελπίζοντας σε έναν γόνιμο προβληματισμό. Σας ευχαριστώ πολύ.

Περίανδρος Πετρόπουλος

Σύλλογος Υπαίθρου Θεσσαλονίκης

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, καλημέρα! Εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία, από τον Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Υπαίθρου Νομού Θεσσαλονίκης και γενικός σύμβουλος της ΑΔΕΔΥ. Από κει θέλω να ξεκινήσω, γιατί ακούστηκαν πολλά για την 30η Μαΐου, την ημέρα της πανεθνικής δράσης, όπου μετά την επιτυχία της απεργιακής κινητοποίησης, κάποιοι κατηγορήσαν την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ επειδή στο κείμενο της Κοινωνικής Συμμαχίας υπήρχε μέσα η λέξη επιχειρηματικότητα και ανάπτυξη.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, την Κοινωνική Συμμαχία δεν την υπογράψανε μόνο μεγάλοι συνδικαλιστικοί φορείς, αλλά και Φαρμακευτικοί Σύλλογοι, Ιατρικοί Σύλλογοι, Δικηγορικοί Σύλλογοι, δεν πιστεύω μέσα σ' αυτούς τους Συλλόγους

όλοι να είναι μεγαλογιατροί, μεγαλοφαρμακοποιοί ή οτιδήποτε άλλο. Ίσως, και μιλάω για τις αριστερές παρατάξεις, σίγουρα και στις τάξεις σας έχετε κάποιους ανθρώπους που ανήκουν σε αυτούς τους Συλλόγους, είναι επιχειρηματίες, όπως και σε αυτές τις τάξεις μέσα υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι ψηφίζουν και τις συντηρητικές παρατάξεις, χωρίς να είναι οι άνθρωποι πλούσιοι.

Άρα λοιπόν, για να κάνουμε και κριτική πεπραγμένων στην Ομοσπονδία, για μένα, πολύ καλά έκανε που στήριξε αυτή την πανεθνική ημέρα δράσης.

Πάμε τώρα στα υπόλοιπα. Άκουσα προηγουμένως τον συνάδελφο από τη Χαλκιδική που είπε ότι όταν μίλησαν οι αιρετοί, η αίθουσα ήταν γεμάτη. Ναι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχει δίκιο, γιατί όμως ήταν γεμάτη και τώρα είναι μισογεμάτη; Γιατί ο κόσμος, η βάση θέλει να ακούει τα καθημερινά προβλήματα. Έρχομαι στη ΔΟΕ ως αντιπρόσωπος από το 2007, 11 χρόνια περίπου τώρα. Έχω βαρεθεί να ακούω πολιτικές κριτικές. Πολύ καλές οι πολιτικές κριτικές, διότι όλα στη ζωή μας είναι πολιτική και το Υπουργείο Παιδείας πολιτική ασκεί. Όμως στη βάση αν πάμε, δεν τους ενδιαφέρει τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας ο ΟΟΣΑ, τα μνημόνια, το ευρώ και η δραχμή.

Τους απασχολεί... Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είστε και παλαιότεροι από εμένα, γυρίζετε τα σχολεία και ξέρετε πολύ καλά τα ερωτήματα των συναδέλφων μας. Πάνε εκείνα τα χρόνια που όταν πηγαίναμε, μας ρωτούσανε πότε θα κάνουμε απεργία (:), πόσα χρήματα θα πάρουμε (:), θα μειωθεί το διδακτικό μας ωράριο (:), θα μειωθούν οι αριθμοί των μαθητών;

Τώρα τι ρωτάνε; Θέματα νομικής φύσεως πιο πολύ. Έχουμε τώρα τον νομικό σύμβουλο. Αξιολόγηση. Θα κάνουμε πρακτικό; Να το υπογράψουμε; Να μην το υπογράψουμε; Αν δεν το υπογράψουμε τι θα γίνει; Θα μας καταγγείλει η Διεύθυνση Εκπαίδευσης; Για τα γεύματα, δεν ξέρω αν έχετε στα σχολεία σας γεύματα, εμείς στη Θεσσαλονίκη, στη Δυτική Θεσσαλονίκη που υπηρετώ, έχουμε πάρα πολλά γεύματα. Στο δικό μου το σχολείο 370 μαθητές, 282 σχολικά γεύματα. Θα κάνουμε πρακτικό αν υπογράψουμε και για την ποιότητα του γεύματος; Δεν θα κάνουμε; Αν δεν το υπογράψουμε τι θα γίνει; Θέματα και ερωτήματα νομικής φύσης.

Αυτά όλα θα πρέπει να τα λύσουμε και να διεκδικήσει η ΔΟΕ όταν το Υπουργείο βγάζει μία Εγκύκλιο, μία Υπουργική Απόφαση, έναν Νόμο, να είναι καθαρό στον λόγο του και στην ερμηνεία του το έγγραφο αυτό.

Επίσης, είναι τραγικό αυτό που συμβαίνει στην εκπαίδευση με τις υπηρεσιακές μεταβολές. Δεν έχουμε ένα χρονοδιάγραμμα. Είμαι στην εκπαίδευση από το 1992. Δεν έγιναν ποτέ οι αποσπάσεις, οι μεταθέσεις ή και η υποβολή των αιτήσεων αυτών σε κλασικές ημερομηνίες. 31 Αυγούστου, ντροπή για τον κλάδο, να είμαστε σε μία παρέα, να ρωτάει ένας εξωσχολικός φίλος μας: σε ποιο σχολείο θα είσαι Περίανδρε αύριο (:), και να μην ξέρω. 31 Αυγούστου!

Αυτό για τον κλάδο είναι ντροπή! Θα πρέπει λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να απαιτήσουμε ένα χρονοδιάγραμμα. Θυμάστε, δεν έχει δύο χρόνια νομίζω, που οι ανα-

πληρωτές έχασαν την προθεσμία της υποβολής της αίτησής τους και ζητούσαν μετά εκπρόθεσμα να την υποβάλλουν και το Υπουργείο δεν την έκανε δεκτή.

Άρα λοιπόν, μεταθέσεις, αποσπάσεις, αποσπάσεις για το εξωτερικό, εσωτερικές βελτιώσεις, ένα χρονοδιάγραμμα, να είμαστε σοβαροί και υπεύθυνοι. Έτσι θα κερδίσουμε τον κόσμο, να 'ρθει και στις απεργίες, να διεκδικήσει μαζί μας κάποια πράγματα. Σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Πράγμα το οποίο δεν το δείχνει το Υπουργείο. Πώς να εμπιστευτούμε ένα Υπουργείο Παιδείας, επί συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ, όταν μας έλεγε προεκλογικά ότι θα έχουμε 3 αιρετούς στα Υπηρεσιακά Συμβούλια; Το θυμάστε αυτό; Πρέπει να το θυμάστε. Αν είδατε εσείς 3 αιρετούς, μάλλον είμαι εγώ τυφλός που δεν τους είδα. Δεν υπάρχουν 3 αιρετοί.

Πώς να εμπιστευτώ ένα Υπουργείο Παιδείας που όταν στο σχέδιο νόμου λέει κάτι, στο νομοσχέδιο μετά το απορρίπτει; Για τους διευθυντές θα σας πω των σχολείων. Έλεγε πριν δυο χρόνια: οι υποψήφιοι δε θα έχουν δικαίωμα στο ίδιο σχολείο να βάλουν υποψηφιότητα. Σε μία νύχτα το πήρε πίσω. Τώρα, για τη συνέντευξη των στελεχών, δεν θα υπάρχει μαγνητοφώνηση. Στο πέρασμα του νόμου υπάρχει μαγνητοφώνηση.

Αυτά όλα ξέρετε γιατί γίνονται; Γιατί δεν υπάρχει διάλογος. Ας υπήρχε ένας διάλογος με τη Διδακταλική Ομοσπονδία, ελάτε εδώ Διοικητικό Συμβούλιο, Υπουργείο Παιδείας είμαι, παίρνουμε αποφάσεις για την Πρωτοβάθμια. Να συζητήσουμε, τι λέει η βάση, να κατέβει η ΔΟΕ σε μας, να δώσουμε ως Σύλλογοι αυτά που θέλουμε και τότε, ναι, να υπάρξει ένας γόνιμος διάλογος. Νηπιαγωγοί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πολλοί γνωρίζετε ότι υπάρχουν πολυδύναμα νηπιαγωγεία. Δεν υπάρχει επίδομα διευθυντή στα πολυδύναμα νηπιαγωγεία, υπάρχει το επίδομα του προϊσταμένου ολιγοθεσίου σχολείου. Γιατί; Στη Θεσσαλονίκη έχουμε πολυδύναμα νηπιαγωγεία. Οι αιρετοί μας εδώ το γνωρίζουν. Να μην το διεκδικήσουμε αυτό; Να το διεκδικήσουμε και αυτό.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αγαπητοί φίλοι, εδώ μέσα δεν θα μπορέσω εγώ να πείσω ποτέ έναν αριστερό ή έναν δεξιό να μας ψηφίσει, ούτε εσείς θα πείσετε εμάς να σας ψηφίσουμε. Ο καθένας εδώ είναι για τον εκπαιδευτικό, είμαστε για τους φίλους μας, τους συναδέλφους μας που είναι ένα όπως και εμείς. Γι' αυτό πρέπει να αγωνιστούμε όλοι μαζί και έτσι θα κερδίσουμε την αξιοπιστία.

Επίσης, ένα τελευταίο. Γιατί δεν έχει πολύ δυναμική ο κλάδος μας; Διότι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι υπηρεσιακές μεταβολές ολοκληρώνονται τον Δεκέμβριο. Πώς ένας Σύλλογος; εγώ είμαι ίσως στον μεγαλύτερο Σύλλογο στην Ελλάδα, πάνω από δύο - δυόμισι χιλιάδες μέλη κοντά. Πώς να τους μαζέψουμε στη Γενική Συνέλευση όταν οι αποσπασμένοι θα 'ρθούνε 20 Σεπτεμβρίου, οι αναπληρωτές 10 Δεκεμβρίου και οι ειδικότητες 31 Δεκεμβρίου; Μακάρι, μακάρι και αυτό που γίνεται τα τελευταία χρόνια είναι καλή προσπάθεια, αλλά οφείλεται και στους αιρετούς, οι οποίοι πιέζουνε.

Επίσης, αποσπάσεις, μεγάλο αγκάθι. Τεράστιο αγκάθι. Κλαίνε! Όλοι έχετε γίνει κοινωνοί τηλεφωνημάτων. Τρία παιδιά,

δύο παιδιά, κλαίνε οι συνάδελφοί μας γιατί δεν έχουν πάρει απόσπαση στον τόπο συμφερόντων. Και όπως πολύ καλά είπε χθες ο αιρετός μας στο ΚΥΣΠΕ, ο Νίκος Ο Φασφαλής, πλέον θα πρέπει να το δούμε και οι αποσπάσεις κατά προτεραιότητα να δίνονται μόνο σε αυτούς που μετακινούνται χωρίς τη δική τους θέληση. Οι άλλοι ας μπουέ όλοι μαζί.

Άρα λοιπόν, τελευταίο και κλείνω, νωρίς οι υπηρεσιακές μεταβολές, ώστε 1 Σεπτεμβρίου που ανοίγουν τα σχολεία και 11 του μήνα για τα παιδάκια μας, να μαζεύονται οι Σύλλογοι με δυναμική, να βγάζουν το πρόγραμμα δράσης, σε συνεννόηση πάντα φυσικά με τη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ που θα έχει προηγηθεί, ώστε να έχουμε δυναμική, αλλιώς με λίγα άτομα δεν μπορούμε, συνάδελφοί μου. Και όλοι μαζί στον αγώνα. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Στέφανος Σίντος

Σύλλογος Ιωαννίνων

Εκλεγμένος με την παράταξη της Δημοκρατικής Συνεργασίας. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι νόμος είναι πλέον του ελληνικού κράτους ο 4547 με τίτλο «Νέες δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης» και φυσικά παρατηρούμε πολλές από τις τεχνικές που μπορούν να κάνουν το προϊόν να φαίνεται ελκυστικό και ασφαλές, όμως είναι σίγουρο ότι κρύβει πολλές παγίδες. Κάτι αντίστοιχο είχε συμβεί και στο παρελθόν με αντίστοιχες προτάσεις για την αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης και που όταν προσπάθησαν κάποιοι να τις περάσουν, δεν τα κατάφεραν, φυσικά μετά από τη συντονισμένη και γενικευμένη αντίδραση του κλάδου.

Γιατί αλήθεια, τι εννοεί το Υπουργείο όταν αναφέρεται στη «βελτίωση της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος καθώς και της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου;». Υπάρχει συνάδελφος που δεν τον ενδιαφέρει η ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχει στους μαθητές του; Οι έννοιες όμως ποιότητα και πολύ περισσότερο αποτελεσματικότητα δεν είναι κενές περιεχομένου. Αντιθέτως, επιδέχονται πολλές ερμηνείες και κριτική ανάλογα με το τι θεωρεί ο καθένας βέλτιστο και ποιος καθορίζει τελικά τι είναι η ποιότητα; Το ίδιο ισχύει και με την έννοια της αποτελεσματικότητας. Ποιο είναι το επιθυμητό αποτέλεσμα, από ποιους καθορίζεται και τέλος το πιο σημαντικό απ' όλα, πώς

και από ποιους πιστοποιείται; Η έννοια του αποτελέσματος είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την έννοια του ελέγχου και της αξιολόγησης. Αντί όμως για τη λέξη «αξιολόγηση» το Υπουργείο χρησιμοποιεί μια πιο αποφορτισμένη λέξη, τη λέξη «αποτίμηση» την οποία αναφέρει σε όλες τις αρμοδιότητες των νέων δομών της εκπαίδευσης ως το τελικό στάδιο των λειτουργιών της.

Ο Σύλλογος Διδασκόντων θα είναι το όργανο που θα «αποτιμά το συνολικό εκπαιδευτικό έργο, εστιάζοντας στην επίλυση προβλημάτων που προέκυψαν, αναδιατυπώνοντας ή και αναπλαισιώνοντας τους στόχους του αρχικού εκπαιδευτικού σχεδιασμού». Είναι σαφές ότι η υποστήριξη της εκπαίδευσης, του εκπαιδευτικού αλλά και του μαθητή θα γίνεται με την προϋπόθεση ότι θα έχει προηγηθεί η αποτίμηση-αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των αποτελεσμάτων του, επιβάλλοντας έτσι εντέχνως την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας.

Σε άλλο σημείο αναφέρει: «η σταδιακή αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, ως βασικό στοιχείο μεταρρυθμιστικής πολιτικής, αποτελεί εναλλακτική λύση για τον εκδημοκρατισμό του με την ενίσχυση της εφαρμογής συμμετοχικών μοντέλων στην οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης». Στη συγκεκριμένη διατύπωση παρατηρούμε τη χρήση δύο θετικών κοινών τόπων, της αποκέντρωσης και των συμμετοχικών μοντέλων. Και πώς θα γίνει αυτό; Με τα ΠΕΚΕΣ, τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού που ιδρύονται στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης; Τα ΠΕΚΕΣ έχουν στην ευθύνη τους τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση, την οργάνωση της επιμόρφωσης, την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της περιοχής τους. Τα ΠΕΚΕΣ ενσωματώνουν στις αρμοδιότητες των ΠΕΚ, των Προϊσταμένων Παιδαγωγικής και Επιστημονικής Καθοδήγησης και των σχολικών συμβούλων. Στην ουσία μιλάμε ότι τα ΠΕΚΕΣ θα συγκεντρώνουν πλήθος αρμοδιοτήτων και θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη χάραξη εκπαιδευτικής πολιτικής, αφού θα λογοδοτούν άμεσα στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Δημιουργούνται τα Κ.Ε.Σ.Υ. (Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης) που θα λειτουργούν σ' επίπεδο

Διεύθυνσης της Εκπαίδευσης και μέσα σ' αυτά θα στοιβαχτούν οι υπάρχουσες δομές που θα καταργηθούν δηλαδή τα ΚΕΔΥ, τα ΚΕΣΥΠ, οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων, τα ΚΕΠΛΗΝΕΤ, τα ΕΚΦΕ. Τα δε παλιά Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης θα μετονομαστούν σε Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία, (ΚΕΑ) και θα επιφορτισθούν με πρόσθετες αρμοδιότητες συγκεντρώνοντας στο φορέα τους στους τομείς της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, της Αγωγής Υγείας, των Πολιτιστικών Θεμάτων και Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων. Είναι προφανές ότι αυτή είναι μια αναδιάρθρωση που δεν έχει καμία σχέση με την αποκέντρωση και τη διακίνηση των αρμοδιοτήτων αλλά μια αναδιάρθρωση που έχει ως στόχο τη συγχώνευση, τη μείωση του κόστους και τη συγκέντρωση της εποπτείας. Στο επίπεδο των διοικητικών οργάνων η έννοια της οριζόντιας διάταξης παίρνει μάλλον μια νέα διάσταση, δεδομένου ότι η νέα διάταξη (Σύλλογος Διδασκόντων, Διευθυντής, Σχολικό Συμβούλιο, ομάδες σχολείων, ΠΕΚΕΣ, ΠΕΣΥ, Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης, ΙΕΠ, Υπουργείο) παραμένει μια αυστηρά ιεραρχική, κάθετη δομή οργάνωσης με δοσμένους ρόλους στη λήψη αποφάσεων (άλλοι νομοθετικοί, άλλοι απλώς γνωμοδοτικοί) και σχέσεις λογοδοσίας μεταξύ τους.

Αν κανείς διαβάσει μόνο το κομμάτι που αφορά τη λειτουργία του ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων σε αυτό το νέο οργανόγραμμα θα παρατηρήσει τη συνεχή επανάληψη λέξεων με πρώτο συνθετικό το «συν»: συνδιαμορφωτής, συμμετοχικές, συνεργατικές, σύνδεση, διασύνδεση, συλλογικές κτλ.. Η μόνη λέξη που λείπει είναι η λέξη συμμόρφωση. Αναφέρεται άλλωστε παρακάτω ότι «οι πιθανοί ενδεικτικοί άξονες τίθενται μέσω σχεδίου προγραμματισμού το οποίο καθορίζεται με Υπουργική Απόφαση και παρουσιάζεται στα σχολεία με οδηγίες συμπλήρωσης και ενημερωτικές συναντήσεις των Διευθυντών των σχολείων από τα στελέχη του ΠΕΚΕΣ». Για ποια αυτονομία των σχολείων και για ποια δημοκρατική λειτουργία του Συλλόγου Διδασκόντων και των σχολείων μιλάμε όταν έχουμε εκπαιδευτικούς εργαζομένους δύο και τριών ταχυτήτων, με διαφορετικά εργασιακά status, διαφορετικά δικαιώματα, διαφορετικές συνθήκες εργασίας; Βασικό στοιχείο της δημοκρατίας είναι η ισονομία και η ισότητα, πράγμα το οποίο λείπει εντελώς στα σημερινά σχολεία εξαιτίας των εργασιακών πολιτικών όλων των κυβερνήσεων. Έτσι ο ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων περιορίζεται σε ρόλο νομιμοποιητικό και εκτελεστικό όργανο αποφάσεων που λαμβάνονται έξω και πάνω απ' αυτόν.

Απ' ό,τι φαίνεται συνάδελφοί μου, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι το επόμενο βήμα μετά την αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Δημιουργώντας τους μηχανισμούς εποπτείας και

το πλαίσιο λειτουργίας τους, εισάγει θεσμικά και ιδεολογικά την κουλτούρα της αξιολόγησης και της λογοδοσίας στην εκπαίδευση, προλειάνοντας το έδαφος για το τελικό ζητούμενο, την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού που αποτελεί δέσμευση της κυβέρνησης στους θεσμούς. Από μια προοδευτική κυβέρνηση θ' ανέμενε κανείς να μην κάνει εκπτώσεις σε θέματα παιδείας, άλλωστε αυτό ήταν και προεκλογική της δέσμευση. Θα ανέμενε επίσης ότι οι εκπαιδευτικοί σχεδιασμοί δε θα γίνονταν με λογιστικούς όρους αλλά με παιδαγωγικούς, ουσιαστικής αναβάθμισης του παιδαγωγικού έργου στα σχολεία και όχι τεχνοκρατικούς.

Η επόμενη σχολική χρονιά θα είναι μια χρονιά δύσκολη. Με χιλιάδες συναδέλφους μας αναπληρωτές που θα αναπληρώνουν τους εαυτούς τους. Με κουτσουρεμένη τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Με την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Η 87η Γενική Συνέλευση εύχομαι ν' αποτελέσει την απαρχή ενός μεγάλου, άριστα σχεδιασμένου αγώνα που θα ξεκινήσει το Σεπτέμβριο για την ανατροπή των πολιτικών που διαλύουν τη δημόσια εκπαίδευση και την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Τσιάκαλος

Συλλογος Τρικάλων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα κι από μένα. Είμαι γραμματέας του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Τρικάλων και αναπληρωματικό μέλος του ΑΠΥΣΠΕ Θεσσαλίας.

Θα μου επιτρέψετε πριν αναφερθώ κωδικοποιημένα στα πεπραγμένα της ΔΟΕ και στα ζητήματα της εκπαίδευσης, να κάνω μια γρήγορη αναφορά στο συνδικαλισμό, την οποία θεωρώ και χρήσιμη για να γίνουν και περισσότερο κατανοητά αυτά που θα πω στη συνέχεια.

Επειδή ο συνδικαλισμός έχει τραυματιστεί πολλαπλώς τα τελευταία χρόνια και αυτό ήταν απόρροια κατά την προσωπική μου άποψη γιατί συνδέθηκε από πάρα πολλούς συνδικαλιστικούς φορείς με τους φορείς τους πολιτικούς κι επειδή ο συνδικαλισμός αποτελεί έτσι κι αλλιώς κατά την άποψη όχι μόνο τη δική μου αλλά κατά την άποψη μεγάλων πολιτικών, βάθρο της δημοκρατίας, είναι ένα από τα τρία ποδάρια όπως έλεγε ο συγχωρεμένος Ανδρέας Παπανδρέου, εκτός τον κοινοβουλευτισμό και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, επειδή λοιπόν ο συνδικαλισμός έχει και πρέπει να έχει την αυτόνομη πορεία του, πρέπει έτσι κι αλλιώς να τον διαφυλάξουμε ως κόρην οφθαλμού, να παλέψουμε γι' αυτόν και να μιλάμε συνδικαλιστικά χωρίς να πρέπει απαραίτητως, ή και καθό-

Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση ΤΩΡΑ! Δημόσιο Νηπιαγωγείο για όλα τα παιδιά!

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών Π.Ε.

λου θα έλεγα, να υπερασπιζόμαστε τις απόψεις πολιτικών φορέων.

Έτσι λοιπόν, σε ό,τι αφορά τη ΔΗΣΥ και σε ό,τι αφορά τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, θα πρέπει να δούμε και το πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον στο οποίο λειτούργησε η ΔΟΕ Ελλάδα αλλά και οι Σύλλογοι κατά τόπους, γιατί ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις, το τι προβλήματα παρατηρούνται σε διάφορες περιοχές της χώρας, γιατί αυτά ποικίλουν, δεν είναι παντού τα ίδια. Θα εξηγήσω λίγο αργότερα γι' αυτό.

Το εργασιακό περιβάλλον λοιπόν έχει να κάνει με μια κατάσταση που αφορά τη χώρα μας και πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου για παράδειγμα το άτυπο συμβόλαιο των γενεών έχει ανατραπεί πλήρως. Μιλάω για την έλλειψη γεννήσεων, για την υπογεννητικότητα και αφού συμβαίνει αυτό, διότι όπως έλεγε ο Αντενάουερ, ένας μεγάλος Γερμανός πολιτικός, θα πρέπει οι γεννήσεις να είναι πολλές στη βάση, λιγότεροι εργαζόμενοι και στην κορυφή λίγοι οι συνταξιούχοι, εμείς είχαμε αυτό το ανάποδο και στρεβλό σύστημα τα προηγούμενα χρόνια, που μεταξύ των άλλων, οδήγησε εδώ που οδήγησε τα πράγματα και στην κρίση, μεταξύ των άλλων.

Σ' αυτό το περιβάλλον, στην οικονομική συγκυρία την οποία βιώνουμε και έχοντας και τους θεσμούς, τον ΟΑΣΑ και όλους τους άλλους Οργανισμούς να πιέζουν και να βάλονται κατά της εκπαίδευσης, φτάσαμε σε αυτό το σύστημα σήμερα που άκουσον-άκουσον και ξεκινάω μ' αυτό για να το συνδέσω και με τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς, κι εδώ θέλω να πω ότι εμείς ως παράταξη και ως ΔΟΕ υπήρχαν τ' αντανάκλαστικά, κάποιοι μπορεί να τα ήθελαν και λίγο διαφορετικά σε ό,τι αφορά τις κινητοποιήσεις, όμως υπήρχαν.

Θέλω λοιπόν να τονίσω ότι ο ΟΑΣΑ, για όσους δεν το έχουν παρακολουθήσει, πρότεινε πενταετή σύμβαση σε αναπληρωτές. Δηλαδή εδώ πάμε σε μια κατηγοριοποίηση ακόμα και των αναπληρωτών σε αναπληρωτές δύο ταχυτήτων, για να μην πω σε τρεις και περισσότερες ταχύτητες, αν λάβουμε υπ' όψιν και τους μόνιμους συναδέλφους και συναδέλφισσες που υπάρχουν. Άρα λοιπόν αναγκαίο το αίτημα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς.

Κι εδώ αντιμετωπίζεται και αυτή η μεγάλη καραμέλα από άλλους φορείς κι από ανθρώπους που είναι έξω από το συνδικαλιστικό χώρο κι από τον εκπαιδευτικό χώρο, που λένε «έλα μωρέ, τί τους θέλετε εσείς τους διορισμούς αφού επαρκείτε, είστε έτσι κι αλλιώς αρκετοί». Όμως αυτό δεν είναι αληθές, διότι όταν το εκπαιδευτικό σύστημα χρειάζεται το Σεπτέμβρη περί τους 20.000 αναπληρωτές για να καλύψει λειτουργικά κενά, να λοιπόν, ότι μ' αυτά τα κενά θα μπορούσαν να γίνουν και κάποιοι διορισμοί για να χρησιμοποιηθούν μελλοντικά στην εκπαίδευση.

Ως παράταξη εγκρίνουμε το χειρισμό αυτό και το προβάλλουμε σα ΔΗΣΥ για τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς το έτος που πέρασε. Εκεί που θέλω επίσης να σταθώ, είναι σε ό,τι αφορά τις αποσπάσεις. Στις αποστάσεις, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε το εξής τραγικό τα τελευταία χρόνια: Καλός ο νόμος για να γίνονται αποσπάσεις κατά προτεραιότητα, δηλαδή σύζυγοι Σωμάτων Ασφαλείας, αλλά εδώ

φτάσαμε να εμπεριέχονται και οι σύζυγοι ιερέων, σύζυγοι δικαστικών. Και οι σύζυγοι των εκπαιδευτικών πού;

Δηλαδή εδώ έχουμε τουλάχιστον στα Τρίκαλα, περιπτώσεις συναδέλφων και συναδελφισσών, που έχουν διαλυθεί σπίτια οικονομικά και οι σύζυγοί τους υπηρετούν στον Έβρο και ο άλλος είναι στα Τρίκαλα και δε μπορούν να συντηρηθούν οικονομικά και να επιβιώσουν. Ας σταματήσει λοιπόν όλο αυτό το έργο και να πιέσουμε και ως προς αυτό, οι αποσπάσεις να γίνονται με βάση συγκεκριμένη μοριοδότηση από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ.

Εμείς δε λέμε ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι κατά προτεραιότητα, αλλά τουλάχιστον δε μπορεί να υπάρχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά και να μη γίνεται καμία απόσπαση σε ό,τι αφορά ανθρώπους που έχουν πραγματική ανάγκη και τα πραγματικά μόρια.

Επίσης, είχαμε περίπτωση που αφορά το νομό μας, τα Τρίκαλα, αλλά και άλλες περιπτώσεις στην Ελλάδα, έχω πληροφορηθεί, που άνθρωποι που είναι εκλεγμένοι σε Διοικητικά Συμβούλια δεν έχουν πάρει απόσπαση και κάποιοι άλλοι έχουν πάρει. Γιατί; Δηλαδή θα πρέπει αυτός ο άνθρωπος ο οποίος είναι εκλεγμένος σ' ένα Διοικητικό Συμβούλιο να περιμένει τη δεύτερη και την τρίτη φάση και αν θα πάρει και θα δούμε; Ή ισχύει ο νόμος κατά προτεραιότητα ή δεν ισχύει.

Επίσης θέλω να τονίσω, για να μην τρώω το χρόνο σας, σε ό,τι αφορά τις τριμερείς Επιτροπές, εδώ είναι πραγματικά βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης. Έφτιαξαν τις τριμερείς Επιτροπές, για να μπορούν να μετακινούν σε όμορα σχολεία μαθητές από την Α' τάξη που έχουν έστω κατά ένα ή δυο παιδιά επιπλέον.

Δηλαδή με τον τρόπο αυτό, επειδή έχουν μπροστά τους το χάρτη και βλέπουν μόνο αριθμούς, προσπαθούν με κάθε τρόπο να μη σπάσει το Τμήμα και να πάει ο μαθητής σ' ένα όμορο σχολείο μη λαμβάνοντας πολλές φορές υπ' όψιν και την επικινδυνότητα της απόσπασης αυτής και το κόστος της μετακίνησης και ούτω καθ' εξής.

Προσέξτε τώρα εδώ: Εδώ, εμείς ως παράταξη το εισηγηθήκαμε, το είδα και ως ανακοίνωση της ΔΟΕ και χαίρομαι γι' αυτό, που βγήκε με ανακοίνωση και συνέστησε και κάλεσε όλα τα μέλη τα δικά μας, συναδέλφους που συμμετέχουν στις τριμερείς Επιτροπές, να μη συνηγορήσουν σε καμία μετακίνηση μαθητή σε όμορο σχολείο και να διατηρηθεί το καθεστώς αυτό που υπήρχε στα σχολεία.

Και βέβαια πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να λειτουργήσει το 1 προς 15 και το 1 προς 20, γιατί η κυβέρνηση και το Υπουργείο μόνο αυτό δε θέλουν. Γιατί αυτό θα λειτουργούσε και θ' απαιτούσε κι άλλους διορισμούς, είτε αναπληρωτών είτε μονίμων. Και πάμε τώρα για να το κλείσω αυτό με τους μόνιμους διορισμούς. Δεν έχουν υπογράψει ως κυβέρνηση το 1 προς 5 σε αποχωρήσεις στα Υπουργεία; Δηλαδή φεύγουν 5 προσλαμβάνεται ένας; Αυτό γιατί να μην ισχύσει για την εκπαίδευση, γιατί να μην ισχύσει για το δικό μας τον κλάδο, όταν διαβάζουμε «μόνιμοι διορισμοί στο Υπουργείο Εργασίας, μόνιμοι στο Υπουργείο Οικονομίας, μόνιμοι εδώ, μόνιμοι εκεί»;

Εδώ γιατί δεν αρχίζει να τρέχει αυτό το κουβάρι και να ξετυλίγεται με τους διορισμούς; Γιατί σκαλώσαμε, έχουμε πολλά χρόνια. Άρα λοιπόν θεωρώ σωστό και χρήσιμο αυτό που έβγαλε με ανακοίνωσή της η ΔΟΕ. Βέβαια εδώ υπάρχουν διαφωνίες ως προς τον τρόπο λειτουργίας των απεργιακών κινητοποιήσεων, αυτό είναι ένα άλλο θέμα, μπορούμε να το συζητήσουμε.

Πολλοί ζητούν να λειτουργεί αλλιώς ή απεργιακή κινητοποίηση, να υπάρχει ένα βάθος χρόνου προετοιμασίας, να γίνεται κάπως αλλιώς τέλος πάντων γιατί έχει κουραστεί και ο κόσμος με τις αλλεπάλληλες απεργιακές κινητοποιήσεις, αλλά αυτό δεν είναι και εύκολο γιατί καμιά φορά όπως ακούστηκαν και σωστά οι απόψεις και άλλων εδώ συνδικαλιστών συναδέλφων και από άλλους πολιτικούς χώρους, η ΔΟΕ είναι ένα πολυσυλλεκτικό κομμάτι, δε βγαίνει έτσι εύκολα μία απόφαση για το πώς πρέπει να κινηθεί έτσι το σύστημα.

Άρα λοιπόν η απεργιακή κινητοποίηση για μένα είναι στη σωστή βάση, απλά θα πρέπει να ταρακουνθεί και ο τελευταίος συνάδελφος, να βγει και να σηκωθεί από τον καναπέ για να λάβει μέρος στις κάθε μορφής κινητοποιήσεις.

Πάμε στην αξιολόγηση και κλείνω σιγά-σιγά. Η αξιολόγηση συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλά με τον τελευταίο νόμο που ψηφίστηκε και αναφέρεται εκεί ότι θα είναι αξιολόγηση των στελεχών, αλλά αυτό είναι μια παγιδούλα κατά την άποψή μας.

Διότι η αξιολόγηση των στελεχών θα φέρει μοιραία, σε βάθος χρόνου γιατί είμαι σίγουρος ότι υπογράφηκαν αυτά μαζί και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Δηλαδή πώς: Μένει το παράθυρο αυτό, ότι αφού αξιολογήσατε εσείς τα στελέχη εκπαίδευσης, ας αξιολογηθείτε κι εσείς τώρα από τα στελέχη εκπαίδευσης. Δηλαδή αργά ή γρήγορα δε μπορεί να προστατευθεί με αυτό το νόμο, με το παράθυρο που μένει ανοικτό, να προστατευθεί η αξιολόγηση των συναδέλφων εκπαιδευτικών.

Και τώρα, πάμε στη δίχρονη και θα κλείσω μ' αυτό: Η δίχρονη Προσχολική Αγωγή, γιατί πρέπει να το τονίζουμε αυτό και να ξέρουμε λίγο και την ιστορία της κάθε παράταξης και τί αγώνες έχει κάνει ο καθένας εδώ μέσα, δεν είναι κακό να θυμόμαστε την ιστορία γιατί εγώ προσωπικά ως μέλος της ΔΗΣΥ σέβομαι πραγματικά τα μέλη όλων των παρατάξεων, αλλά καμιά φορά, όταν ακούω πράγματα τα οποία δεν πατάνε στην αλήθεια, αρχίζω κι εκνευρίζομαι και χάνω την ψυχραιμία μου.

Θ' αναφερθώ συγκεκριμένα: Η δίχρονη Προσχολική Αγωγή είναι ένα πάγιο αίτημα του κλάδου. Σωστά; Σωστά. Και να θυμίσω επίσης ότι εμείς σα ΔΗΣΥ, που το 2006 υπογράψαμε επί Προεδρίας Δημήτρη Μπράτη τον ένα χρόνο της Προσχολικής Αγωγής, για τα νήπια, για την υποχρεωτικότητα δηλαδή των νηπίων, δε βγήκαμε να το οικειοποιηθούμε.

Δε δέχομαι λοιπόν να οικειοποιηθεί κάποιος και να προσπαθεί να οικειοποιείται αυτή την προσπάθεια. Διότι αυτή η προσπάθεια είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας και ως τέτοια πρέπει να την αντιμετωπίζουμε. Δε μπορεί να βγαίνει,

δεν έχει δικαίωμα να βγαίνει καμιά παράταξη και να λέει «το πετύχαμε, το διαμορφώσαμε και το φτιάξαμε».

Δεν το έφτιαξε κάποιος μεμονωμένα ούτε μία παράταξη μεμονωμένα. Αν κάποιος ισχυριστεί ότι το έκανε, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το κάναμε εμείς, αλλά δε φτάνουμε στο επίπεδο αυτό να το κάνουμε. Λέμε ότι είναι μια συλλογική προσπάθεια. Και είναι ένα πάγιο αίτημα. Ως πάγιο αίτημα λοιπόν ικανοποιήθηκε

Λέω λοιπόν ότι ως πάγιο αίτημα δούλεψαν όλες οι παρατάξεις. Δε δέχομαι λοιπόν εγώ και φαντάζομαι κι εσείς εδώ μέσα, να υποστηρίζετε την άποψη ότι θα έρχεται μια παράταξη και θα λέει «εγώ το έκανα αυτό». Μα πώς;

Κλείνω λέγοντας το εξής: Οι καιροί είναι δύσκολοι, εκ των πραγμάτων. Το βιώνουμε στο πετσί μας όλοι. Γι' αυτό το λόγο δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια ν' αναλωνόμαστε πολλές φορές στις όποιες κομματικές αντιπαραθέσεις, όταν αυτό για το οποίο συζητάμε αφορά το συνολικό μας καλό, την εκπαιδευτική κοινότητα. Κι επειδή τα σχολεία πολλές φορές δεν έχουν και την προστασία που έπρεπε, θέλω να σας επισημάνω και κάτι τελευταίο και εδώ πρέπει να πούμε πέντε αλήθειες.

Ότι και οι Δήμοι στη χώρα τα τελευταία χρόνια έχουν ξεπεράσει τα όρια των αρμοδιοτήτων. Αυτό το είδαμε πρόσφατα με ανακοίνωση της ΔΟΕ, εγώ προσωπικά δεν το ήξερα, που ο Δήμαρχος του Αμαρουσίου έκανε επίκληση σε κάποιους συναδέλφους εκεί γιατί δεν πήγαν σ' εκδηλώσεις και ζήτησε ν' απολογηθούν, άκουσον-άκουσον.

Αλλά μη νομίζετε ότι είναι μόνο ο Δήμαρχος Αμαρουσίου, έχουμε κι άλλα παραδείγματα, γιατί κάτι τέτοια είχαμε και στα Τρίκαλα. Αλλά πήραν την απάντηση από το Σύλλογο εκπαιδευτικών, απλά το λέω αυτό έτσι για την ιστορία, ότι καλά είναι να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας και να ξέρουμε μέχρι πού είναι τα όρια των Δήμων για να το μάθουν κι αυτοί και μέχρι πού πάνε τα όρια των σχολείων.

Δεν είμαστε αντίθετοι στη συνεργασία, εμείς θα προσπαθήσουμε πάντα ν' αμβλύνουμε τις διαφορές με τους Δήμους, αλλά πάντως, εκείνο που έχει σημασία είναι όταν ακούμε ότι οι Δήμοι είναι έτοιμοι να διαχειριστούν σχολεία κτλ., ούτε κατά διάνοια να τους περνάει αυτό απ' το μυαλό. Το δημόσιο σχολείο πρέπει να προστατεύεται και πρέπει να προστατεύεται έτσι όπως είναι. Αυτά από μένα, ελπίζω να μη σας κούρασα, καλή συνέχεια. .

Φανή Παπαδημητρίου

Σύλλογος Γιαννιτών

Καλησπέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Πρώτη φορά έρχομαι, αν και έχω 30 και πλέον χρόνια υπηρεσία.

Προσγειώθηκα στον Άρη, σαν εξωτικός επισκέπτης. Θα σας πω τι βλέπει κάποιος εξωτερικός παρατηρητής. Δύο εγκιβωτισμένες πάνω-κάτω παρατάξεις και πολλές αριστερές συλλογικότητες τις οποίες, θα με συγχωρήσετε, δεν τις έχω ακόμα ξεχωρίσει. Δυσήματα. Καταρχήν το εθνικό. Επειδή προέρχομαι από την Πέλλα, και σε απάντηση όσων άκουσα προηγουμένως, περί διεθνιστικής αλληλεγγύης, να

πω και εγώ αυτό που είπε ο Σολωμός πώς «εθνικόν είναι το αληθές».

Κι επειδή μας έχουν φλομώνει στα ψέματα και πρέπει να μιλάμε σύμφωνα με το πολιτικό συγκείμενο, που τις τελευταίες 10 μέρες κυριαρχείται από δυο συμφωνίες, από τη συμφωνία των Πρεσπών και από την «παράσταση» του Ζαππείου, έχω να πω τα εξής, γιατί δε θα φοβηθώ να μιλήσω εθνικά και σε αυτή τη συνέλευση:

Πρώτον: Η αναγνώριση της γλώσσας των Σκοπίων ως «μακεδονικής», επικυρώνει το μακεδονισμό, δηλαδή το φαντασιακό αλυτρωτισμό και νομιμοποιεί το ιδεολόγημα για τη διαμελισμένη μακεδονική πατρίδα. Προέρχομαι από οικογένεια δίγλωσσων Μακεδόνων Ελλήνων και ξέρω πάρα πολύ καλά τί λέω. Το ζήτημα του ονόματος δεν το θίγω αυτή τη στιγμή καθώς δεν είναι της παρούσης ν' αναλυθεί αλλά εξαιτίας της ιθαγένειας, της εθνότητας και της γλώσσας που παραχωρούνται, αυτή η συμφωνία πλέον καθίσταται μια τοξική συμφωνία και εκ των πραγμάτων τ' αποτελέσματα τα οποία θα παράγει και θα το δούμε πάρα πολύ σύντομα, θα είναι τοξικά.

Με όχημα λοιπόν την ψευδώνυμη «Μακεδονία», θα δημιουργηθεί σλαβομακεδονική μειονότητα με όχημα τη γλώσσα, σε εξέλιξη της αλυτρωτικής κίνησης του «Ουράνιου Τόξου» που υπάρχει ήδη στο νομό μου καθώς και στη Φλώρινα. Με ευκολία λοιπόν βλέπω πώς η κυβέρνηση, με πολιτικό κυνισμό, μ' ελαστική συνείδηση, με κουτοπονηριά, με διγλωσσία και με καιροσκοπικό τακτικισμό, απεμπολεί αυτό που διδαχθήκαμε και διδάσκουμε τη γλώσσα του Ομήρου που μου την έδωσαν ελληνική κατά τον Ελύτη.

Δεύτερον: Επειδή τα κάναμε όλα ίσα θέλω να πω μια απορία μου πραγματικά:

Ποιος έφτασε συνδικαλιστικά και με τίνος την ευθύνη, γιατί δε βλέπω κινήματα σήμερα, δε βλέπω αριστερές συλλογικές, ακούω ονόματα όπως είπα, αλλά πού είναι το «κίνημα της καταρόλας», πού είναι το κίνημα «δεν πληρώνω», το μόνο κίνημα το οποίο αντιλαμβάνομαι τώρα, είναι «ρυθμικά τα δυο μου χέρια τα χτυπώ και φωνάζω». Τίποτε άλλο.

Δεν έχει νόημα και δε θα μπω καθόλου στα οικονομικά της εκπαίδευσης αρχικά γιατί άλλοι αρμοδιότεροι και εμπειρότεροι συνάδελφοι που έρχονται εδώ, που βρίσκονται επί χρόνια στις Γενικές Συνελεύσεις, τα είπαν πάρα πολύ καλά και τα γνωρίζουν ασφαλώς καλύτερα. Επιπλέον όχι μόνο γιατί δεν έχει νόημα να πούμε πώς όλα αυτά που ονειρευθήκαμε ότι θα ζήσουμε δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που ζούμε, όχι μονάχα γιατί χάσαμε έστω και αυτά που είχαμε κατακτήσει, αλλά και γιατί πια έχει εκφυλιστεί τελείως η έννοια της εργασίας.

Οι ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και οι πολιτικές συνδικαλιστικές τους εκφράσεις φαίνεται πώς έχουν κάνει πολύ μεγάλο κακό και στο χώρο μας. Κυρίως ξέρετε γιατί εγκλωβίζετε όλες τις αριστερές Κινήσεις; Να σας πω γιατί: Γιατί αφόησαν ιδεολογικά και απομαζικοποίησαν μέσα από μια παρατεταμένη διάψευση, τον κλάδο.

Η Παπαρήγα εξάλλου μιλώντας στη Βουλή, το επισήμανε προς τους συνδικαλιστές των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. «Μη μιλάτε (τους είπε) για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου. Έχετε προσφέρει πολλά στον εκμαυλισμό των συνειδήσεων».

Αλλά συνάδελφοι, όχι άλλα Ζάππεια. Τα όριά μας τα ξέρουμε. Είναι μικρά και είναι συγκεκριμένα. Αλλά παράλληλα εδώ ο καθένας μας και η καθεμιά μας διαπραγματευόμαστε τους όρους της δουλειάς μας και εν τέλει τους όρους της ζωής μας.

Εμείς εμπιστευόμαστε τη ΔΗΣΥ ή ΠΑΣΚ, γιατί το ίδιο είναι. Αυτή τη μεγάλη ιστορική παράταξη της φερεγγυότητας που με τους αγώνες, με τις νίκες και τις ήττες της, θεμελίωσε διαχρονικά όλα αυτά που απολαύσαμε επί σειρά ετών ως κλάδος μαζί και με άλλους. Την παράταξη που άντεξε στα πέτρινα χρόνια του πολιτικού και συνδικαλιστικού bulling. Σήμερα είναι εδώ, θέλοντας να ζητήσει ξανά τον έρωτα των συναδέλφων. Κάτω από την επιφανειακή νηνεμία υπάρχει κάτι εύφλεκτο. Βοηθήστε τη ΔΗΣΥ να περάσουμε μαζί από την εποχή του μεγάλου θυμού, στην εποχή της ανατροπής. Ευχαριστώ.

Γιάννης Αναγνωσταράς

Σύλλογος Γλυφάδας

Καλησπέρα σε όλους. Χτες ο Τσίπρας είπε ότι είναι ιστορική απόφαση ότι η Ελλάδα επιστρέφει αποκλειστικά στους Έλληνες.

Αυτό έγινε στο Ζάππειο με ανερευθρίαστη αντιποίηση των αριστερών συμβόλων. Είπε ότι καταφέραμε να επιλύσουμε το πρόβλημα του ελληνικού χρέους, αλλά εμείς συνάδελφοι ξέρουμε πολύ καλά ότι το κάδρο του δράματος για την κοινωνία και τους εργαζομένους περιλαμβάνει νεοφιλελεύθερο υφισιακό Αρμαγεδδώνα, σκληρή λιτότητα κοινωνικά αντιδραστική και οικονομικά ανορθολογική που θα απαιτήσει και παραπέρα περιστολή δικαιωμάτων και καταστολή.

Το κάδρο αυτό του δράματος, ξέρετε όλοι αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, ότι περιλαμβάνει 3,5% πρωτογενή πλεονάσματα για το 2023 μέχρι το 2023 και 2,2% μέχρι το 2059. Ολοκλήρωση ιδιωτικοποιήσεων ενισχυμένη εποπτεία και η συμφωνία που γνωρίζουμε όλοι στο Eurogroup ότι επιβεβαιώνει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει για να εμπεδώνουν την κυριαρχία τους οι νεοφιλελεύθερες επιλογές. Με όχημα μόνο τις κυβερνήσεις; Εκτιμώ πως όχι. Πολλές φορές και με όχημα τα Συνδικάτα.

Πριν λίγο, ο φίλος Βασίλης Παληγιάννης μίλησε με βεβαιότητα και έβαλε τελεία, ότι η Μακεδονία είναι ελληνική. Εγώ δεν το κάνω με μια σκέψη: Ότι οι λέξεις «έθνος», «πατρίδα», πολλές φορές αποτελούν παγίδα που θέλουν να οδηγήσουν τους λαούς. Θα επιχειρήσω να βάλω ερώτημα για το αν η ΔΟΕ είναι ταξική. Και αυτό θα το απαντήσουμε συνολικά όλοι στην αίθουσα και όλες οι πτέρυγες.

Στις 8/1/2018 η ΔΟΕ βγάζει μια ανακοίνωση που γράφει το θέμα: «Συνάντηση ΔΟΕ – ΟΛΜΕ με τον αρμόδιο τομέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εκπαίδευση», δηλαδή μια συνάντηση με το αντίπαλο δέος του ΟΟΣΑ όπου η ΔΟΕ βρίσκεται εκεί γιατί πιστεύει ότι ο αντίπαλος είναι συνεργάσιμος κι όχι αδίστακτος.

Η ΔΟΕ τί κάνει: Πολλές φορές καλή τη θελήσει, διαφωνεί με τα τεχνικά στοιχεία εφαρμογής γιατί θεωρεί ότι υπάρχει ένα ευμενές επιχειρηματικό σχέδιο για το σχολείο και για την εκπαίδευση, ενώ το τελευταίο σχέδιο του ΟΟΣΑ προβλέπει μια συγκρότηση στρατηγικής για την αξιολόγηση, ευημερία κάθε σχολείου χωριστά και αντιδραστική μεταρρύθμιση των αναλυτικών προγραμμάτων.

Να πάμε στις κινητοποιήσεις: Το Μάρτη υπήρχε πολιτική αδράνεια της ΔΟΕ ώστε να οδηγήσει και να ηγηθεί ενός γενικού ξεσηκωμού με όχημα το τεράστιο πρόβλημα των μαζικών διορισμών, της αδιοριστίας και της αναπλήρωσης. Υπήρχε η δυνατότητα, η ΔΟΕ όμως αυτό δεν το επέλεξε. Απλά σύρθηκε με τη θετική εκφορά του όρου, κάτω από την πίεση των τοπικών Συλλόγων και έβγαλε διευκολυντικές στάσεις εργασίας.

Ο τίτλος που μου 'ρχεται, είναι «φριχτή η μέρα που ενδίδεις». Στις 30 Μάρ, αυτό που συζητούν όλες οι πτέρυγες, συζητούμε στα σχολεία, στους Συλλόγους Διδασκόντων, λένε όλοι ή τουλάχιστον μεγάλο κομμάτι των συναδέλφων της βάσης που εκπροσωπούμε αλλά και τα στελέχη εδώ, ότι δεν ήταν απεργία αλλά ήταν υποταγή στην εργοδοσία. Ήταν σώφρων

δισταγμός να μη σπάσει η ΔΟΕ το ταμπού και καταγγείλει το τριτοβάθμιο όργανο, την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ. Ή ήταν πολιτική επιλογή καθαρή να συναινέσει και η ΔΟΕ στο σχέδιο για συμμετοχή των εργαζομένων στο εθνικό αφήγημα της ανάπτυξης και της κοινωνικής συμμαχίας;

Μια κοινωνική συμμαχία που ξέρουμε όλοι ότι έχει προσδοκία την υλική συρρίκνωση όσον αφορά τα εργασιακά δικαιώματα. Ανάμεσα στο παλιό και στο νέο κόσμο, εμείς δε διαλέγουμε τη μωυπική συνδικαλιστική σκέψη. Ούτε περιμένουμε να κορεστεί το Μηρεχτικό μοτίβο που λέει ότι απ' το βαθύ σκοτάδι θα έρθει το φως.

Επιλέγουμε το δρόμο της ρήξης και της ανατροπής με Ευρωπαϊκή Ένωση, διεκδικώντας ενιαία παιδαγωγική αντίληψη για το σχολείο με μορφωτικά δικαιώματα στην υπηρεσία των παιδιών και με μαζικούς διορισμούς. Επιλέγουμε απεργία, αποχή από κάθε διαδικασία αυτοαξιολόγησης, άμεση προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής αντιεκπαιδευτικών μέτρων, μπλοκάρισμα μετακινήσεων συγχωνεύσεων.

Επιλέγουμε αγαπητοί συνάδελφοι συμβολή σ' ένα πανεργατικό, αγωνιστικό, απεργιακό συντονισμό, κλιμακώνοντας τη σύγκρουση απ' τη μεριά των εργαζομένων, γιατί οι μέρες του μέλλοντος στέκουν μπροστά μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Βαγγέλης Βαρδαράματος

Σύλλογος Κεφαλονιάς – Ιθάκης

Καλημέρα σας από την Κεφαλονιά και την Ιθάκη.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Η αναγνώριση της θετικής επίδρασης της Θεατρικής Αγωγής στην ψυχοσύνθεση των παιδιών του δημοτικού σχολείου, η ενιαία επεξεργασία της γνώσης μέσα από τη διδασκαλία των Καλλιτεχνικών μαθημάτων και ο ρόλος του δασκάλου ως παιδαγωγού και συν-διαμορφωτή της κοινωνικής δικαιοσύνης, αποτελούν κατά την άποψή μου, τις προϋποθέσεις στην προσπάθεια να αποκτήσει το σημερινό σχολείο πιο ανθρώπινα χαρακτηριστικά.

Φέτος στο σχολείο μου, στο 5ο Δημοτικό Σχολείο Αργοστολίου, έγινε μία όμορφη θεατρική παράσταση που λεγόταν «Ματίας ο πρώτος» έργο του Γιάννου Κόρτσας, ενός Πολωνοεβραίου παιδαγωγού μεγάλης φήμης στην προ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου εποχή, σε ελεύθερη διασκευή της Άλκης Ζέη.

Μέσα απ' αυτό το θεατρικό έργο, τα παιδιά, γνώρισαν την εξαιρετική προσωπικότητα του Γιάννου Κόρτσας, τον πρόδρομο της επαναστατικής εκείνης αντίληψης που διεκδικούσε με πάθος την υποκειμενικότητα, τη χειραφέτηση, την αυτοδιάθεση και τον αυτοπροσδιορισμό του παιδιού, σε μια εποχή μάλιστα που θεωρούσε τα παιδιά, όπως και τις γυναίκες, άτομα δεύτερης κατηγορίας. Έμαθαν για τους αγώνες του «Γέρο – Δόκτορα» -ήταν συγχρόνως και γιατρός- να εφαρμόσει αυτές τις αντιλήψεις μέχρι τον τραγικό του θάνατο στους θαλάμους αερίων του ναζιστικού στρατοπέδου Τρεμπλίνκα, μαζί με τα 192 παιδιά που κατοικούσαν στο Σπίτι των Ορφανών, στο γκέτο της Βαρσοβίας, τους δέκα επιμελητές και την παιδαγωγό Στεφανία Βιλζύνσκα. Έμαθαν ότι αν και είχε τη δυνατότητα να σωθεί, δεν εγκατέλειψε τα παιδιά

του στη πιο δύσκολη στιγμή, όχι για να γίνει μάρτυρας, αλλά έτσι απλά, για να ζήσουν τα παιδιά του το μαρτυρικό τους τέλος με πιο λίγο φόβο. Για λιγότερο φόβο.

Τα παιδιά γνώρισαν, τι σημαίνει πόλεμος, φασισμός και ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, γνώρισαν τι σημαίνει να αγωνίζεσαι για τα δικαιώματά σου, τι θα πει φιλία, τι θα πει να συμμετέχεις στα κοινά, γνώρισαν τι θα πει να αποτυχαίνεις και γρήγορα να σηκώνεσαι και να προχωράς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν αναφέρθηκα σε αυτόν τον μεγάλο παιδαγωγό και αν αναφέρθηκα στη θεατρική αυτή παράσταση είναι γιατί σήμερα θέλω να επισημάνω και να τονίσω ότι είναι εγκληματικό η θεατρική αγωγή να λείπει από τα μαθήματα της πέμπτης και της έκτης τάξης του δημοτικού, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι το θέατρο ήταν το μεγάλο σχολείο στην Αρχαία Ελλάδα και ότι δεν ήταν τυχαίο ότι δίπλα στο Ασκληπιεία ήταν τα αρχαία θέατρα.

Επίσης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω ότι μέσα από τη θεατρική αγωγή δημιουργήθηκαν διαδικασίες και στάσεις ζωής για τις οποίες σήμερα θέλουμε να αποσιωπούμε χωρίς να εξετάζουμε σχεδόν ποτέ το βάθος και την ουσία τους. Τα παιδιά απελευθερώθηκαν από τις αγωνίες και τις ανησυχίες τους μέσα σε μια ατμόσφαιρα εμπιστοσύνης, συντροφικότητας και συνεργασίας που εκτόνωσε το ανταγωνιστικό πνεύμα του σχολείου. Η καθημερινότητα μεταμορφώθηκε σε μια άλλη διάσταση όπου η αυτοπεποίθηση και η αυτοπειθαρχία συνθέσαν ένα τοπίο γεμάτο προσωπικούς και ομαδικούς συμβολισμούς. Οι ήχοι ζωντάνεψαν και πήραν χρώμα και ρυθμό. Η ανθρώπινη φωνή, το σώμα, μαζί με το χορό, τη μουσική και τα τραγούδια δημιούργησαν το κατάλληλο κλίμα για να εκφραστούν πλευρές του εσωτερικού τους κόσμου. Απέκτησαν μεταξύ τους μία τέτοια σχέση- και όχι μονάχα μεταξύ τους- αλλά και με τους γονείς τους που ήρθαν και είδαν την τελευταία απογευματινή θεατρική παράσταση, που στο τέλος έκλαιγαν από συγκίνηση μαζί γονείς και παιδιά και δεν είναι τυχαίο ότι τα παιδιά δεν έφευγαν από το σχολείο ούτε στις 10 η ώρα το βράδυ γιατί αρνούσαν να εγκαταλείψουν το χώρο που είχαν περάσει τόσο όμορφα. Η τέχνη είχε συμμαχήσει με το βίωμα του οράματος μιας καλύτερης κοινωνίας χωρίς να θέτει σε κίνδυνο το περιεχόμενο του οράματος αυτού.

Μιλάω γι' αυτά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, από αυτό εδώ το βήμα, γιατί ο κατακερματισμός της γνώσης, είτε το θέλουμε – είτε όχι, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ανάπτυξης του καπιταλιστικού συστήματος και δυστυχώς με βάση αυτό τον κατακερματισμό της γνώσης, βλέπουμε το δέντρο και δεν βλέπουμε το δάσος, μέχρι που στο τέλος χάσαμε και το δάσος για να καταλάβουμε τι πάει να πει δέντρο, αν, φυσικά, έχουν απομείνει κάποιες ευαισθησίες για να αφουγκραστούμε την ιστορία του.

Σύμφωνα με αυτό τον κατακερματισμό της γνώσης αγνοούμε βασικές ανθρώπινες λειτουργίες, μιλάμε για τα ζωτικά όργανα του ανθρώπου, για το καθένα ξεχωριστά, αγνοώντας ότι αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο με τον Οργανισμό, την ψυχή και το πνεύμα του ανθρώπου και ότι βρίσκονται σε μια συνεχή αλληλεπίδραση με το φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Μονάχα ενιαία μπορεί να δούμε τη γνώση και αυτό είναι προς όφελός μας. Η Καλλιτεχνική Αγωγή δίνει την ευκαιρία στα παιδιά, μέσα από πολυσύνθετα ερεθίσματα, να αντιλαμ-

βάνονται και να βλέπουν τον κόσμο ολιστικά, ενεργοποιεί τη φαντασία και οξύνει την κρίση τους, ενθαρρύνει τον προβληματισμό, κεντρίζει το ενδιαφέρον και την περιέργεια τους, Σύνθημα δικό μου, προσωπικό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι να γίνουν τα σχολεία καλλιτεχνικά. Καλλιτεχνικά όλα τα σχολεία. Όταν μιλάμε όμως για καλλιτεχνικά σχολεία, όταν μιλάμε για την τέχνη θα πρέπει να υπερασπιζόμαστε πρώτα απ' όλα τη δική μας αξιοπρέπεια, σαν παιδαγωγοί, μέσα από τη συνεχή επαφή με τη ζωή και το έργο, διαφόρων ανά καιρούς, σπουδαίων παιδαγωγών στοχαστών, την καλλιέργεια πανανθρώπινων αξιών στο χώρο του σχολείου, τους αδιάκοπους αγώνες μας για καλύτερευση των συνθηκών που διέπουν τη λειτουργία της παιδαγωγικής διαδικασίας, αναγνωρίζοντας ότι η ύψιστη μορφή τέχνης δεν είναι καμία άλλη παρά η παιδαγωγική που αναπαριστά την ίδια τη ζωή ως δημιουργία.

Μόνο όταν συνειδητοποιήσουμε τα παραπάνω θα μπορέσουμε να πάμε πέρα και μετά από τα εργασιακά μας δικαιώματα που μπορεί να απορρέουν από διάφορες ειδικότητες και να ζητήσουμε ένα σχολείο με αναλυτικά προγράμματα που θα ενισχύουν την ενιαία προσέγγιση της γνώσης και με βασικό πυρήνα της τάξης το δάσκαλο. Οι εικαστικές, μουσικές, θεατρικές και λογοτεχνικές καταθέσεις προσφέρονται για τέτοιου είδους πειραματισμούς και ανιχνεύσεις. Έχουν όμως ανάγκη ενός δασκάλου παιδαγωγού, εμπυκωτή και συνεργάτη, που είναι ισότιμο μέλος της ομάδας της τάξης του, που εμπιστεύεται και ενθαρρύνει τους μαθητές του, που κοινωνεί μαζί τους με το σώμα, το πνεύμα και τα συναισθήματά του. Έναν φίλο που είναι ταυτόχρονα δάσκαλος και μαθητής, που γίνεται γέφυρα για να περάσουν τα παιδιά του στην απέναντι όχθη του ρου της ιστορίας, εκεί που το ταλέντο, οι ικανότητες, η αυτογνωσία, η ευαισθησία, η συντροφικότητα, η επιμονή και η ανάγκη για δημιουργικότητα, τους δίνει τη δυνατότητα να αποχαιρετήσουν το δάσκαλό τους με ένα μεγάλο χαμόγελο και ένα δάκρυ ευτυχίας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι τιμή για έναν ζωγράφο να τον λένε δάσκαλο, είναι τιμή για έναν μουσικό να τον λένε δάσκαλο, είναι τιμή για έναν ηθοποιό να τον αποκαλούν δάσκαλο, την στιγμή, που φωτίζοντας με το ήθος του, κατά την ώρα της παράστασης, τα σκοτεινά και ανεξερεύνητα τοπία του είναι και της ζωής του, φωτίζει ταυτόχρονα από σκηνής και τα δικά μας μονοπάτια προς την ελευθερία και την αξιοπρέπεια. Ο δάσκαλος είναι τίτλος τιμής και είναι τιμή που ακόμα η Ομοσπονδία μας λέγεται Διδασκαλική και δεν λέγεται Ομοσπονδία Εκ-παιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Ο δάσκαλος είναι τίτλος τιμής και δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να λέμε σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία εάν δε συνειδητοποιούμε τη βαρβαρότητα που υπάρχει εκεί έξω. Και ο παρόντας τύπος κοινωνίας, όπως υπογραμμίζει ο Κορνήλιος Καστοριάδης, έχει σαν πρώτη αξία το χρήμα και σαν νούμερο ένα αρετή την εργατικότητα. Γι' αυτό έχει σαν απαραίτητα συστατικά του τον ανταγωνισμό και την υποταγή, που σε αφθονία καλλιεργεί το σημερινό σχολείο. Τα παιδιά καταναγκάζονται σε βωρη καθημερινή παραμονή σε ένα χώρο που δεν επιθυμούν να βρίσκονται, υποχρεωμένα παράλληλα να σέβονται ένα πλαίσιο κανόνων και συμπεριφορών που δεν έχουν ρω-

τηθεί αν αποδέχονται. Ακριβώς, όπως θα υποχρεωθούν να κάνουν και ως ενήλικες στο χώρο της εργασίας τους. Χάνουν την παιδική τους ηλικία, γιατί θα χάσουν και την ενήλικη ζωή τους. Σε μια ξεκάθαρη τιμωρητική διαδικασία, που μόλις πριν από λίγα χρόνια έβγαλε και τη φυσική βία από τις μεθόδους της, το σχολείο σήμερα έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο κατασκευής υπηκόων. Το μόνο κοινωνικό ρόλο που μπορεί να παίξει το σχολείο σήμερα είναι ενάντια σε αυτή την καπιταλιστική βαρβαρότητα και τους νόμους της αγοράς, μέσω της καλλιέργειας της ζωτικής ανάγκης ενός τρόπου ζωής εντελώς διαφορετικού, απελευθερωμένου από τις καπιταλιστικές αξίες, ενός τρόπου ζωής βασισμένου στην αυτοδιάθεση και στην αξιοποίηση της ζωής ως αυτοσκοπού.

Δεν θα τελειώσω κατακεραυνώνοντας το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, as το κάμουν κάποιοι άλλοι που ξέρουν πολύ καλύτερα από μένα. Θα τελειώσω κάπως διαφορετικά. Θα απευθυνθώ σε σας, συνάδελφοι, συναδέλφισσες σύνεδροι.

«Ελάτε, φίλοι μου. Δεν είναι πολύ αργά να αναζητήσουμε έναν νέο κόσμο. Σπρώξτε το πλοίο στα ανοιχτά και αφού πάρετε τις θέσεις σας χτυπάτε τις βουερές αυλακές του νερού. Γιατί σκοπός μου είναι να ταξιδέψω πέρα από τα ηλιοβασιλέματα, εκεί που βυθίζονται τα δυτικά αστέρια, μέχρι τη μέρα που θα πεθάνω. Είναι πιθανόν να μας πνίξει η τρικυμία, είναι πιθανόν τα κύματα να μας ξεβρύνουν στην ευτυχισμένη νήσο, τον Μέγα Αχιλλέα που γνωρίσαμε κάποτε να ξαναδούμε. Και αν κάτι απ' αυτό που είμαστε έχει καθεί κάτι έχει παραμείνει ακόμα. Μπορεί να μην είμαστε πια εκείνη η δύναμη που σε άλλες εποχές παλιότερες κινούσε γη και ουρανό, είμαστε όμως αυτό που είμαστε. Καρδιές αντρείες. Μπορεί ο χρόνος και η μοίρα να μας έχουν εξασθενήσει, όμως η θέλησή μας παραμένει δυνατή. Για να παλέψουμε, να αναζητήσουμε, να βρούμε και όχι να υποκύψουμε».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι ένα απόσπασμα από το ποίημα «Οδυσσέας» του Άλφερντ Τένισον και εγώ, από το βήμα αυτό, καλώ όλους να γίνεται Οδυσσείας.

Ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Γαλάνης

Σύλλογος "Πρόοδος"

Συνάδελφοι,

θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου το σύνολο των συναδέλφων και των εκπαιδευτικών Σωματείων της χώρας που έδωσαν την ευκαιρία πριν από περίπου ένα μήνα σε μια ολιγομελή αντιπροσωπεία εκπαιδευτικών οι οποίοι εκπροσωπούσαμε τα Σωματεία μας, να βρεθούμε στη μαρτυρική Παλαιστίνη για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον ηρωικό αγώνα των Παλαιστινίων για γη κι ελευθερία.

Είμαστε μέρος του εργατικού κινήματος που, διαχρονικά, στις σημαίες του έχει προμετωπίδα την αλληλεγγύη στους λαούς που αγωνίζονται για τη γη τους και την ελευθερία τους. Δεν είμαστε οι μόνοι, ούτε οι πρώτοι που το κάνουμε, ελπίζουμε και θα προσπαθήσουμε να μην είμαστε ούτε οι τελευταίοι.

Όπως είναι γνωστό, στην Παλαιστίνη η κατάσταση είναι πάρα πολύ δύσκολη. Η ισραηλινή κατοχή ενισχυμένη από τη

βοήθεια του Τραμπ αλλά και την πολιτική των «ίσων αποστάσεων» των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει βαρύτατες επιπτώσεις στη ζωή των Παλαιστίνιων. Καθημερινή ασύμμετρη βία, δολοφονίες ακόμα και μικρών παιδιών από τον Ισραηλινό στρατό, καταστροφή των υποδομών, επέκταση των εποίκισμών δεν αφήνουν περιθώρια ειρήνευσης στην μαρτυρική περιοχή. Ο ιμπεριαλισμός που μοιάζει ανίκητος αυτή τη στιγμή, ένα μόνο φοβάται: Την αλληλεγγύη των λαών, την αλληλεγγύη των εργαζομένων.

Το εκπαιδευτικό κίνημα οφείλει, πλάι στους παραδοσιακούς τρόπους, να αναζητήσει νέους τρόπους έκφρασης αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Οι κριτικές στην πρωτοβουλία «ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΖΑ» είχαν συνήθως μικροπαραταξικά κίνητρα και δεν συνέβαλλαν στην ενίσχυση της αλληλεγγύης και στην αγωνιστική ενότητα των εργαζόμενων. Σε κάθε περίπτωση η συγκεκριμένη πρωτοβουλία αντιπαρήλθε κάθε τέτοιου είδους κριτικές και ολοκλήρωσε με επιτυχία το έργο της. Για μια ακόμη φορά ευχαριστούμε τους συναδέλφους και τα εκπαιδευτικά Σωματεία που συμμετείχαν σ' αυτή την προσπάθεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε 4 χρόνια από φέτος, το 2022, η ΔΟΕ συμπληρώνει 100 χρόνια ζωής. Δεν ήταν όλα ρόδινα. Στα 100 χρόνια ζωής υπάρχουν και μαύρες σελίδες και φωτεινές σελίδες. Να δούμε πότε μεγαλούργησε η ΔΟΕ και να δούμε πότε συμπλήρωσε τις σκοτεινές σελίδες. Η ΔΟΕ μεγαλούργησε, όταν υποστήριξε το δημόσιο σχολείο, όταν πήρε υπ' όψιν της τις ανάγκες των φτωχών λαϊκών τάξεων, τις ανάγκες των μαθητών των πίσω θρανίων, όταν υποστήριξε τα μορφωτικά δικαιώματα, τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Όταν συντάχτηκε με τις δυνάμεις του δημοτικισμού στο μεσοπόλεμο και εμπλούτισε τη μορφωτική τους σκεύη με τις ιδέες και τις πρωτοβουλίες του Γληνού, του Δελμούζου, του Τριανταφυλλίδη, του Παπαμαύρου, της Ιμβριώτη. Όταν τασσόταν ανεπιφύλακτα και υποστήριζε με μεγάλο κόστος (διώξεις, απολύσεις) τα προοδευτικά και ριζοσπαστικά προτάγματα της κάθε εποχής.

Όταν στήριξε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964. Όταν, στις αρχές της δεκαετίας του 1950 αγωνίστηκε και απέτρεψε τη μείωση των ετών φοίτησης των μαθητών στο δημοτικό σχολείο. Όταν αγωνίστηκε για την ίδρυση των παιδαγωγικών τμημάτων.

Έγραψε τις πιο μαύρες σελίδες της όταν υπηρέτησε με υπέρμετρο φανατισμό τις πιο σκληρές κρατικές πολιτικές. Έγραψε τις πιο μαύρες σελίδες της όταν πλάι στους στρατοδίκες, στο μετεμφυλιακό κράτος, συνέβαλλε μέσω των Συμβουλίων ν' απολύονται οι εκπαιδευτικοί απ' τα σχολεία. Όταν πρωτοστατούσε στην καθιέρωση του κράτους της εθνικοφροσύνης. Όταν αρνιόταν την αγωνιστική συμπόρευση με τις άλλες εκπαιδευτικές ομοσπονδίες. Όταν οδηγείτο στη διάσπαση εξυπηρετώντας παραταξιακά συμφέροντα. Είναι μεγάλη συζήτηση η ιστορία της Ομοσπονδίας, δεν πρέπει να τη χαρίσουμε σε κανέναν. Χρέος μας είναι ν' αναδείξουμε τις φωτεινές πλευρές και με φάρο εκείνες τις πλευρές να πορευθούμε.

Αλήθεια τί σχέση έχουν όλα αυτά με το «σήμερα»; Ποιο είναι το κύριο δίλημμα σήμερα; Η Ομοσπονδία τουλάχιστον στα τελευταία 25 χρόνια που είμαστε μέλη της, έχει ένα πρόταγμα: Την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου. Δεν είναι

λίγο. Έχουμε συνεννοηθεί νομίζω όταν μιλάμε για το πρόταγμα της Ομοσπονδίας, μιλάμε για το μέσο όρο. Δεν είναι όλες οι πτέρυγες το ίδιο, προφανώς.

Μεγάλη μάχη γίνεται για την ηγεμονία εντός του Συνδικάτου και πρέπει να γίνεται με όρους αξιοπρέπειας και όχι με χτυπήματα κάτω απ' το τραπέζι. Νομίζω έχουμε συνεννοηθεί γι' αυτά αν και δεν τα καταφέρνουμε πάντα. Όμως, η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου δεν είναι μόνο στα χαρτιά και η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και του εκπαιδευτικού, δεν είναι υπόθεση μιας μόνο πτέρυγας του Συνδικάτου.

Σ' αυτή την προσπάθεια έχουν να επιδείξουν καρπούς πολλές πτέρυγες, και δεν διεκδικούμε εμείς ως Παρεμβάσεις την αποκλειστικότητα αυτής της προσπάθειας. Ο αγώνας για διορισμούς, η προσπάθεια γι' αντικειμενικοποίηση των μορίων μεταθέσεων ή αποσπάσεων που τα θεωρούμε μερικές φορές αυτονόητα, καταγράφονται στις καλές πλευρές της σύγχρονης ιστορίας του Συνδικάτου.

Ποιο είναι σήμερα το δίλημμα; Απ' τη μια πλευρά υπάρχει και νομίζω δεν το αμφισβητεί κανένας τουλάχιστον σ' επίπεδο γραπτών, σ' επίπεδο συνθημάτων, η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Από την άλλη, υπάρχει το διακύβευμα της κοινωνικής συμμαχίας. Λέει η κοινωνική συμμαχία λοιπόν σ' ένα από τα 10 σημεία, στο σημείο 4, για τις «πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης που θα ενισχύουν την υγιή επιχειρηματικότητα, τον προγραμματικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας».

Σας παρακαλώ να μου πείτε τι σχέση έχει η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου με αυτή τη θέση της κοινωνικής συμμαχίας. Πού συναντιόνται η επιχειρηματικότητα και η στήριξη του δημόσιου σχολείου; Η πρόκληση των καιρών μας αγαπητοί συνάδελφοι είναι η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και εδώ δεν χωράνε παρεκκλίσεις και μισόλογα.

Είμαστε με την υγιή επιχειρηματικότητα ή με το δημόσιο σχολείο; Η επιχειρηματικότητα πρέπει να μπει στο δημόσιο σχολείο; Με άλλα λόγια: Ο νεοφιλελευθερισμός πρέπει να βάλει τη μπότα του και στο δημόσιο σχολείο με καθολικό τρόπο ή τα δικαιώματα των παιδιών και οι ανάγκες των εκπαιδευτικών πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο; Νομίζω η απάντηση στο δίλημμα, είναι εύκολη στα λόγια, δύσκολη στην πράξη.

Γιατί ο νεοφιλελευθερισμός έχει ριζώσει βαθιά στις συνειδήσεις της κοινωνίας και μεγάλου μέρους των εκπαιδευτικών. Το Σωματείο πρέπει να λειτουργήσει στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Να συσπειρώσει τα μέλη του σε μια πλατιά αγωνιστική ενότητα έχοντας πάντα κατά νου την βασική, εδώ και 100 χρόνια σχεδόν, θέση του, ότι στο Σωματείο δεν κα-

ταταγόμαστε και δεν το υπηρετούμε με βάση την κομματική ταυτότητα, την ιδεολογία ή την ταξική συνείδηση αλλά με βάση την ταξική θέση που έχει ο καθένας μας. Με αυτό τον ενωτικό τρόπο να υπερασπίσουμε το δημόσιο σχολείο και να προωθήσουμε τα αιτήματά μας.

Η κοινωνική συμμαχία, που κάνει τα πρώτα βήματα, θα πρέπει να μας βρει όλους απέναντί της. Εμείς από την πλευρά των Παρεμβάσεων θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό σε αυτό τον αγώνα. Σας ευχαριστώ.

Αναστάσιος Γκαραγκάνης

Σύλλογος Καρδίτσας

Καλημέρα συνάδελφοι, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Εκπαιδευτικής Δράσης. Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου θα ήθελα να σχολιάσω πως τα 4 λεπτά δεν επαρκούν για να τοποθετηθεί κάποιος για τα πεπραγμένα και μάλιστα τη στιγμή που προηγουμένως οι δυο αιρετοί μίλησαν για διπλάσιο χρόνο από τον προβλεπόμενο και μάλιστα ο συνάδελφος Παληγιάννης διέθεσε τα 15 από τα 28 λεπτά, για να μας διαβάσει το κνω paper της Νέας Δημοκρατίας για το Μακεδονικό, για την πολιτική κατάσταση προσπαθώντας να κεφαλαιοποιήσει τη δυσарέσκεια που υπάρχει αυτή τη στιγμή στο χώρο της εκπαίδευσης προς όφελος του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης μέσω της κατά τα άλλα ανεξάρτητης ΔΑΚΕ.

Εμείς θα πρέπει να κάνουμε, δηλαδή, κριτική πεπραγμένων για την ανυπαρξία μιας σοβαρής πολιτικής, να το πω, ανάληψης ευθύνης απ' τη μεριά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για να αντιμετωπίσει τα σοβαρά προβλήματα τα οποία υπάρχουν στην εκπαίδευση μέσα σε 4 λεπτά. Θα το προσπαθήσουμε. Αν και θα είναι σαν να προσπαθούμε να υπολογίσουμε την τετραγωνική ρίζα του 2, που βρίσκεται μεν τιμή στο σύνολο των φανταστικών αριθμών αλλά που πρακτικά δεν μας λύνει το πρόβλημα της διαχείρισης του χρόνου. Κι αν αυτό είναι ανώφελο θα ήταν ωφέλιμο να θυμηθούμε την πολιτική όλων αυτών οι οποίοι κυβέρνησαν τα προηγούμενα χρόνια και έρχονται εδώ οι συνδικαλιστικοί τους εκπρόσωποι να μας πούνε ότι με τα κόμματά τους στην εξουσία θα είναι καλύτερα αύριο. Συγγνώμη, αλλά εγώ δεν ξέχασα. Δεν ξέχασα τις απολύσεις, την αξιολόγηση, την αδιοριστία και την υποβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Είμαστε όμως εδώ για να μιλήσουμε για την αδυναμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να οργανώσει έναν ουσιαστικό αγώνα για να γίνουν μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών το προηγούμενο διάστημα και που πήγαινε την κινητοποίηση από βδομάδα σε βδομάδα, χωρίς να εκμεταλλευτεί το στοι-

χείο της ζωντάνιας που έδινε η προσπάθεια και η συσπείρωση των νέων αδιόριστων εκπαιδευτικών και που ήθελε με τον τρόπο της να το αναβάλει, απλά και μόνο για να καταγράψει τη δυσαρέσκεια χωρίς να δώσει λύση. Για να το χρεώσει μόνο στην σημερινή πολιτική ηγεσία και να αφήσει στο απυρόβλητο τους προηγούμενους. Ή ακόμη θέλει να καλύψει πως κι ο Μητσotάκης με τη Γεννηματά δεν πρόκειται να κάνουν διορισμούς.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, λοιπόν, δεν μπόρεσε να απαντήσει ούτε το ζήτημα της αδιοριστίας, ούτε το ζήτημα του νομοσχεδίου των εκπαιδευτικών δομών, ούτε το σύνολο της αντιδραστικής πολιτικής που υλοποιεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και που βγαίνει μέσα απ' την 3η και 4η αξιολόγηση.

Δεν κατάφεραν, δηλαδή, ούτε στο στοιχειώδες να οργανώσουν έναν σοβαρό απεργιακό αγώνα και καταλήξαμε στις 30 Μάη σε μια δήμεν απεργία με ένα σκεπτικό, το οποίο υπονομεύει το ίδιο το όπλο της απεργίας, διότι δεν μπορώ να καταλάβω πώς μιλάνε οι συνάδελφοι για επιτυχία των κινητοποιήσεων στις 30 Μάη όταν για παράδειγμα στο Σύλλογό μου στην Καρδίτσα μόνο 30 άτομα από τους 650 έκαναν απεργία; Όταν στη συγκέντρωση δεν εμφανίζονται ούτε καν τα Διοικητικά Συμβούλια όλων αυτών των φορέων που υποτίθεται ότι συγκροτούν τη λεγόμενη Εθνική Συμμαχία; Και δεν είναι Κοινωνική Συμμαχία, είναι μια αντιδραστική συμμαχία. Είναι μια συμμαχία που υποτάσσει το εκπαιδευτικό κίνημα, το συνδικαλιστικό κίνημα στη λογική της διαχείρισης των μνημονίων, στην λογική του ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος πέρα απ' την υλοποίηση των μνημονίων τα 5 χρόνια με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ κλπ και 3 χρόνια μέχρι σήμερα με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Η τακτική και οι στοχεύσεις αυτών των δυνάμεων του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού φαίνεται σε πιο συγκεκριμένα ζητήματα όπως της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, όπου στην Καρδίτσα για παράδειγμα από τους 6 Δήμους εφαρμόζεται σ' αυτούς που δεν έχουν οι Δήμοι κανένα - μα κανένα παιδικό σταθμό. Στους 4 Δήμους αν και υπάρχει και η θετική γνωμοδότηση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, και η διαβεβαίωση, (το είπε στη συνάντηση του Βόλου), από την Περιφερειακή Διευθύντρια ότι μπορεί να εφαρμοστεί, τελικά δεν εφαρμόστηκε. Το Υπουργείο, κρύφτηκε, δεν ήθελε να υλοποιήσει τη δίχρονη προσχολική αγωγή τώρα και δεν το ήθελε για ποιο λόγο; Γιατί ακριβώς παίζει σε διπλό ταμπλό. Θέλει από τη μια να εκθέσει τους Δημάρχους κι από την άλλη να μην συγκρουστεί, και σε βάθος χρόνου να αφήσει να μετατραπούν τα νηπιαγωγεία, από αυτούς που θα έρθουν μετά από αυτή την κυβέρνηση, από δομές προσχολικής αγωγής σε παιδικούς σταθμούς.

Για να βγούμε απ' αυτό το αδιέξοδο που μας βάζει να υπηρετήσουμε η διαχειριστική λογική των κυρίαρχων παρατάξεων του παλιού και του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, θα πρέπει να διαμορφώσουμε άποψη τόσο για την εκπαίδευση, όσο και για το ρόλο των εκπαιδευτικών μέσα σ' αυτό το σχολείο. Να συνδεθούμε με την κοινωνία για να μην μετατραπούμε σε Ενώσεις Εκπαιδευτικών που απλά και μόνο θα διεκδικούνε συντηνιακά αιτήματα πολλές φορές και κόντρα στα συμφέροντα και στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας. Θα πρέπει να ξεφύγουμε από τη λογική που θέλει να «διαχειριζόμαστε» τα μικρά και να μην μιλάμε για τα μεγά-

λα ζητήματα. Να μην μιλάμε, δηλαδή, για το από πού απορρέουν αυτές οι πολιτικές οι οποίες εφαρμόζονται και που δεν αφορούν μόνο τα μισθολογικά μας, αλλά αφορούν τον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί το σχολείο. Να καταδείξουμε πως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τολμάει να πειράξει τη βασική, τον πυρήνα της λογικής που υιοθετεί ο ΟΟΣΑ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που προσπαθεί να υλοποιήσει με την εργαλειοθήκη διαμορφώνοντας το δημόσιο σχολείο σε ένα φιλελεύθερο κατασκευάσμα - εργαλείο της αγοράς.

Τώρα, για το μακεδονικό κάνουμε την έκκληση να είμαστε σοβαροί και να μην ευτελίζουμε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, να μην το υποβαθμίζουμε σε ένα ζήτημα αντιπαράθεσης για κομματική εκμετάλλευση. Γιατί τόσο η σημερινή κυβέρνηση όσο και η αξιωματική αντιπολίτευση έχουν ένα κοινό παρανομαστή. Κι αυτός είναι πως δεν πρόκειται να αναιρέσουν τη συμφωνία εφόσον υπογραφεί και κυρίως πως δεν πρόκειται να αναιρέσουν τις δεσμεύσεις που έχουν απέναντι σε αυτούς που επέβαλαν τη συμφωνία, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τέλος, επειδή δεν θα μιλήσουμε αύριο για το πρόγραμμα δράσης, αυτό που θεωρούμε πολύ σημαντικό είναι να πούμε ότι η μάχη και σ' αυτό το Συνέδριο δεν μπορεί να δοθεί στο αν θα είναι 48ωρη, 24ωρη και πότε και αν θα είναι κλειδωμένη μια απεργία. Θα δοθεί και εκεί στο βαθμό που θα συνδέεται με ενιαία στάση στο ζήτημα της λεγόμενης αξιολόγησης. Γι' αυτό θα πρέπει να φροντίσουμε να διαμορφώσουμε ένα τέτοιο αγωνιστικό πλαίσιο το οποίο θα δίνει διέξοδο, δεν θα υπονομεύει τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, θα έχει αντί-ΕΕ, αντί-μνημονιακό περιεχόμενο, με εμπιστοσύνη και ζωντάνεμα των πρωτοβάθμιων σωματείων. Οτιδήποτε άλλο ή λιγότερο από αυτό θα προετοιμάζει τον επόμενο κυβερνητικό μνημονιακό διαχειριστή της «μεταμνημονιακής» μνημονιακής εποχής

Ευαγγελία Δινοπούλου

Σύλλογος Άνω Λιοσίων Ζεφυρίου - Φυλής

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είναι ανάγκη να ψηλαφίσουμε τους λόγους για τους οποίους η ελαστική εργασία και οι μηδενικοί διορισμοί είναι πολιτική επιλογή των τελευταίων χρόνων, και είναι αυτό ακριβώς το οποίο λείπει κι από την εισήγηση της Ομοσπονδίας.

Η ελαστική εργασία λοιπόν, είναι κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, είναι αποτέλεσμα των μνημονιακών πολιτικών κι όλων των μέτρων που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια, σύμφωνα με τα οποία η μόνιμη και σταθερή εργασία πρέπει να αποτελεί παρελθόν για κάθε εργαζόμενο. Οι ελαστικές σχέσεις θα πρέπει να εξαπλωθούν παντού, ο εργαζόμενος να διαπραγματεύεται ατομικά, κυνηγώντας διαρκώς προσόντα, κατάρτιση, εξειδίκευση για να βρει μια θέση εργασίας επισφαλής και αυτό υπό αμφισβήτηση.

Αυτή ακριβώς λοιπόν είναι και η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης, η οποία όλο το προηγούμενο διάστημα, υποσχόταν χιλιάδες διορισμούς άλλοτε άμεσα, άλλοτε σε βάθος τριετίας, υποσχέσεις που διαρκώς επανέρχονται. Κι αυτές οι υποσχέσεις συνδέονταν κάθε φορά κι από όρους.

Τελευταία, όρος για την πραγματοποίηση διορισμών ήταν η εφαρμογή της αξιολόγησης. Επιλογή με πολύ ξεκάθαρο

στόχο: Να βάλουν τους αναπληρωτές ν' αποτελέσουν τον Δούρειο Ίππο προκειμένου να περάσουν μια σειρά από αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις στην πλάτη όλου του κλάδου, καλλιεργώντας τους θολές προσδοκίες ότι μπορούν να διεκδικήσουν έτσι -μέσα από την απόλυση των συναδέλφων τους, μέσα από τη διάλυση του δημόσιου σχολείου- τη δυνατότητά τους, ίσως, να γίνουν μόνιμοι.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση, ζητά κατά παραγγελία της, δυο εκθέσεις του ΟΟΣΑ οι οποίες λένε: Χρειάζεται να αλλάξει το εργασιακό καθεστώς, καθώς παραδέχονται ότι είναι προβληματικό, αλλά παρ' όλα αυτά επ' ουδενί δε θα πρέπει να επιστρέψουμε στο παλιό καθεστώς νομιμότητας πριν από το 2010, γιατί αυτό θα ήταν καταστροφικό. Οι αναπληρωτές, συνεχίζει η έκθεση, αν θέλουν να δουν τον εαυτό τους ως σχετικά σταθερά εργαζόμενους στο σχολείο, το σχολείο αυτό θα πρέπει να έχει Διευθυντή manager που θα τους επιλέγει, οι συμβάσεις τους μπορεί να είναι πενταετείς, αλλά μπορεί να είναι και part time, για κάποιες ώρες και πάντοτε με την αίρεση ότι αυτά μπορεί ν' αμφισβητούνται, γιατί θα πρέπει να εξυπηρετούν τα συμφέροντα στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας και της αυτονομίας της σχολικής μονάδας.

Αυτός λοιπόν ο εμπαιγμός, κάποια στιγμή πρέπει να τελειώσει. Το εκπαιδευτικό κίνημα και το εργατικό κίνημα, πρέπει ν' αμφισβητήσει όλη αυτή την πολιτική, γιατί δεν είναι μονόδρομος. Θα πρέπει να βγούμε μπροστά διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμα στην μόνιμη εργασία.

Αυτό λοιπόν έκαναν οι χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοι τον Μάρτη, οι οποίοι αμφισβητώντας τις φωνές που τους καλούν να χαμηλώσουν τις προσδοκίες και να μείνουν μέσα στα πλαίσια του ρεαλισμού, βγήκαν επιθετικά όχι ενάντια σε κάποιο μέτρο που ψηφιζόταν, αλλά διεκδίκησαν μόνιμη και σταθερή δουλειά εδώ και τώρα για όλους. Και εννοούσαν όλους. Δε μπήκαν σε κανένα παζάρι για το ποιος θα εξαιρεθεί από αυτή τη διαδικασία.

Ποιος είναι λοιπόν ο κεντρικός πυλώνας της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής τους; Μεταξύ όλων των άλλων που προανέφερα, στο στόχαστρο λοιπόν μπαίνει και το πτυχίο. Το προηγούμενο διάστημα ψηφίστηκε το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, για το οποίο η Ομοσπονδία δεν έχει βγάλει ούτε μία ανακοίνωση, η οποία τί λέει μεταξύ άλλων: Ότι το πτυχίο δεν κατοχυρώνει εργασιακό δικαίωμα, αποδεσμεύονται τα επαγγελματικά δικαιώματα απ' αυτό και κάποιοι, λίγοι, εφ' όσον πληρώσουν ή τύχει και επιλεγούν μετα-

ξύ πολλών, θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα μπορούν το επόμενο διάστημα να μπουν στο σχολείο.

Απέναντι σ' αυτό, λοιπόν, οι εκπαιδευτικοί τον Μάρτη μαζί με τους συναδέλφους τους φοιτητές, είπαν ξεκάθαρα -όχι μόνο στο δρόμο αλλά με πραγματικό αίτημα που ήταν αποτέλεσμα των πανελλαδικών συνελεύσεων αγώνα στο κατελιγμένο Υπουργείο- ότι από τον εργαζόμενο μέχρι τον άνεργο συνάδελφό τους θα παλεύουν για τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, για το δικαίωμα το οποίο πρέπει ν' απορρέει από το πτυχίο.

Και είπαν και κάτι άλλο συνάδελφοι, κι αυτό επειδή έχει ακουστεί πάρα πολλές φορές εδώ μέσα, θ' απευθυνθώ αυτή τη φορά στους συναδέλφους του ΠΑΜΕ. Στρατηγική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλων των υπερεθνικών Οργανισμών είναι ότι η προϋπηρεσία δε θα πρέπει ν' κατοχυρώνει αυτονόητο δικαίωμα εργασίας, δε σημαίνει δηλαδή ότι επειδή δούλεψες αυτό αυτόματα σημαίνει ότι θα πρέπει να δουλεύεις και μόνιμα ή θα πρέπει να ξαναδουλέψεις, γιατί είναι αναγκαία η εναλλαγή μεταξύ ανεργίας και εργασίας -θυμηθείτε ότι στα προγράμματα voucher για παράδειγμα δουλεύεις 8 μήνες και μετά αποκλείεσαι για δυο χρόνια. Για να μην παίζουμε λοιπόν με πράγματα τα οποία είναι αντιδραστικά και επικίνδυνα, η προϋπηρεσία συνάδελφοι δε μπαίνει σε κανένα παζάρι. Κι όταν λέμε κριτήριο, δεν εννοούμε κριτήριο μοριοδότησης, όπως πολύ στοχευμένα θέλετε να λέτε, αλλά είναι εκείνος ο όρος που λέει ότι όταν μπήκα και δούλεψα για ένα μήνα, για μια μέρα, για 8, για 10, 15 χρόνια, αυτό αυτόματα σημαίνει ότι έχω κάθε δικαίωμα να είμαι μόνιμα και σταθερά εργαζόμενος στο σχολείο.

Ήταν μάλιστα το επίδικο για το οποίο έδωσαν μεγάλες μάχες οι συνάδελφοί μας και στο παρελθόν, μέρες που είναι και έχουν περάσει 20 χρόνια από τα εξεταστικά του ΑΣΕΠ, τότε που έσπασαν οι γραμμές και έγιναν αλυσίδες. Διεκδίκησαν για να έχουμε και σήμερα και με μια σειρά από κινητοποιήσεις από τότε μέχρι σήμερα, να ισχύει η άτυπη επετηρίδα η οποία τί λέει: Ότι η κατάταξή μου δε γίνεται με προσόντα και κριτήρια αλλά με βάση το πτυχίο μου και την προϋπηρεσία που απέκτησα όλα αυτά τα χρόνια.

Για το ζήτημα, τέλος, της προϋπηρεσίας, επειδή σχεδόν κανένας δε βγήκε να πει ακριβώς τί εννοεί όταν λέει ότι πρέπει να συζητήσουμε με σοβαρότητα και με ρεαλισμό γι' αυτό, εγώ λέω να πούμε το εξής καθαρά: Όλες οι δυνάμεις που είμαστε εδώ πέρα, θα βάλουμε πλάτη ώστε το συνέδριό μας να βγει με απόφαση αύριο ότι απαιτεί το διορισμό όλων των εκπαι-

δευτικών, που είχαν έστω και μια μέρα σύμβαση, με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, η οποία προϋπηρεσία δε θα μπαίνει όπως την έβαλε η ΟΛΜΕ στο ζύγι για το μισό ή με ταβάνια, αλλά θα μπαίνει ολόκληρη και ως τέτοια;

Και για να μην ενισχύουμε και τον κοινωνικό αυτοματισμό, για να μη λέμε ότι η προϋπηρεσία θέτει απ' έξω τους συναδέλφους μας άνεργους που βλέπουν την πόρτα του σχολείου κλειστή, να πούμε λοιπόν ότι για να δουλέψουν κι εκείνοι κι εμείς, χρειάζεται να βάλουμε το σύνολο των αιτημάτων του εκπαιδευτικού κινήματος, που διεκδικεί μείωση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις, κάλυψη όλων των κενών με βάση τις πραγματικές ανάγκες, παράλληλη στήριξη και τμήματα ένταξης, συντάξεις για να μη δουλεύουν οι άνθρωποι μέχρι τα 67 τους.

Τέλος συνάδελφοι, για την Ομοσπονδία. Η Ομοσπονδία λοιπόν λέει ότι έχει δώσει σκληρό αγώνα, μεγάλες μάχες και έκανε πάρα πολλές κινητοποιήσεις. Εγώ να θυμίσω μόνο ότι όλος ο Μάρτης βγήκε με ούτε μια απεργία! Ούτε μία! Άλλα με τριώρες στάσεις εργασίας, οι οποίες ήταν στην ευχέρεια του κάθε Σωματείου για το αν θα βάλει την επιπλέον τριώρη, και με την πρώτη μέρα κινητοποίησης στις 2 του μήνα να ανακοινώνεται η 3ωρη στάση εργασίας την Τετάρτη για να κατέβουν οι συνάδελφοι την Παρασκευή!

Και για να είμαστε ξεκάθαροι: η 9η του μήνα συνάδελφοι, κι επειδή ο Πρόεδρος το ανέφερε χθες ότι η συνέλευση αγώνα ήταν 1.000 άτομα, όλοι Παρεμβάσεις, η 9η του μήνα κατέληξε, μετά τη μαχητικότητα των συγκεντρωμένων εκπαιδευτικών και φοιτητών, σε μια μαζικότερη πανελλαδική συνέλευση, οι οποίοι και οι 1.000 είπαν ότι «συνεχίζουμε ανυποχώρητα, με αγώνα διάρκειας ο οποίος θα βάζει σταθμούς Παρασκευή-Παρασκευή με πρώτο σταθμό τις 9 του μήνα» με ομόφωνη απόφαση όσων ήταν εκεί πέρα.

Και είναι χρέος όλων μας, όταν οι εκπαιδευτικοί σηκώνουν κεφάλι, φτιάχνουν αγωνιστικό σχεδιασμό για τον εαυτό τους, διεκδικούν και βάζουν πλαίσιο και ενώ τους έχουμε κατηγορήσει ότι δε συμμετέχουν στις διαδικασίες, όταν λοιπόν σηκώνουν κεφάλι και αποφασίζουν, να τους κόβουμε εμείς τα

πόδια. Γιατί δεν είναι οι εκλογικοί συσχετισμοί στα Σωματεία μας η πραγματική εικόνα.

Η πραγματική εικόνα ήταν η ελπίδα των χιλιάδων που μαζεύτηκαν στις 9, αλλά και πριν και μετά. Και ήταν πολλοί σε όλη την Ελλάδα και είπαν ότι θα πάνε μέχρι το τέλος, μέχρι το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία, να μην είναι ένα γενικό κι αόριστο αίτημα στα χαρτιά, αλλά μια πραγματική δυνατότητα για τον κόσμο της εργασίας συνολικά. Για το σήμερα και το αύριο των νέων, των εργαζομένων και των ανέργων. Ευχαριστώ.

Βάσω Ζαρκινού

Σύλλογος Ηλιούπολης

Καλησπέρα κι από μένα συνάδελφοι.

Νόμος 4521/18, άρθρο 33: Σήμερα όπως και το 2006, κάτω από την πίεση του Κινήματος, η ψήφιση του άρθρου 33 αποτελεί μια σημαντική εξέλιξη που διαμορφώνει ένα νέο πεδίο διεκδικήσεων και δυνατοτήτων σχετικά με την εφαρμογή της Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Ο αγώνας που δώσαμε, που έδωσε όλο το κίνημα αλλά και οι νηπιαγωγοί όλον αυτό τον καιρό, είχε σαν αποτέλεσμα, το διετές Νηπιαγωγείο στα πλαίσια της 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης να ξεκινήσει έστω και σταδιακά σε κάποιους Δήμους, να γίνει διάκριση ηλικιών και χώρων, όπου προσφέρεται η Προσχολική Αγωγή (Παιδικό Σταθμοί) και η Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση (Νηπιαγωγεία) καθώς και η διάκριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των κλάδων Νηπιαγωγών και βρεφονηπιοκόμων. Η μη ψήφισή του από κάποια κόμματα στη Βουλή, είτε δηλώνοντας «όχι»(ΝΔ-ΔΗΣΥ-ΠΟΤΑΜΙ, Ένωση Κεντρώων) είτε δηλώνοντας «παρών»(ΚΚΕ) αποκαλύπτει μια πλευρά των θέσεων και των απόψεων του πολιτικού φάσματος για την Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση και για το μέλλον της.

Η εφαρμογή της όμως από δω και πέρα, προϋποθέτει την ικανοποίηση δύο βασικών παραμέτρων: Πρώτον, των μόνιμων διορισμών και δεύτερον, των κτιριακών υποδομών.

Πάνω στα δύο αυτά λοιπόν θεωρώ ότι πρέπει να κινηθούμε διεκδικώντας και οργανώνοντας τα βήματά μας. Ας μην ξεχνάμε ότι η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης, να εισάγει μια εξαιρετικά επικίνδυνη διαδικασία, αυτή της εμπλοκής των Δήμων στην εκπαιδευτική πολιτική, αφού χρειάστηκε τελικά η συναίνεσή τους για την υλοποίηση της Δίχρονης, έχει δώσει λόγο και έχει παραχωρήσει την εφαρμογή εκπαιδευτικής πολιτικής σε εξωθεσμικούς ως προς την εκπαιδευτική διαδικασία παράγοντες (Δήμαρχους, ιδιοκτήτες παιδικών σταθμών, άλλους κλάδους). Η δήλωση του Υπουργού ότι για το 2018-19, επειδή προκρίθηκε όπως μας είπε η έναρξη υλοποίησής της να γίνει με την απόλυτη συναίνεση των εμπλεκόμενων Δήμων και χωρίς πιθανότητα να τεθεί σε κίνδυνο η εφαρμογή της, μας κάνει

να αναρωτιόμαστε: Τί χρειαζόταν η σύμφωνη γνώμη των Δήμων όταν σε 81 Δήμους από τους 325, δινόταν η δυνατότητα της άμεσης εφαρμογής -γιατί και τα κτίρια ήταν επαρκή και το προσωπικό; Γιατί η κυβέρνηση επέλεξε ν' αγνοήσει ακόμα και ομόφωνες αποφάσεις τριμερών Επιτροπών; Γιατί επέλεξε σε Δήμους με επάρκεια κτιριακών υποδομών και με τη δυνατότητα άμεσης εφαρμογής της Δίχρονης να μην την εφαρμόσει; Γιατί όπου οι Δήμαρχοι αντιτάχθηκαν μετέτρεψε την ψήφο τους από μία γνώμη της τριμερούς σε ψήφο καθοριστικής σημασίας και τελικά σε βέτο.

Η νεοφιλελεύθερη πλειοψηφία της ΚΕΔΕ, χρησιμοποιεί αυτό το ρόλο για να υπονομεύσει την εφαρμογή της, που άλλωστε περίττανα το έχει πει, δημοσιεύσει και διεκδικήσει. Η άποψη της τριμερούς Επιτροπής ας μην ξεχνάμε ότι έχει μόνο γνωμοδοτικό χαρακτήρα και οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία δεν αναφέρεται πουθενά. Παρ' όλα αυτά, ο ρόλος των Δημάρχων, ενώ έπρεπε να είναι αυστηρά οριοθετημένος και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης οι οποίες αφορούν αποκλειστικά ό,τι σχετίζεται με την επάρκεια των δομών και όχι την επιστημονική πολιτική για την εφαρμογή της δίχρονης, ανοίγει πεδίο άσχημων και επικίνδυνων μονοπατιών στην εκπαίδευση.

Η καθοριστική σημασία που δόθηκε στις ομόφωνες αποφάσεις και στη γνώμη των Δημάρχων, η οποία δεν ήταν δεσμευτική για την τελική απόφαση, απέκτησε προστιθέμενη αξία και δημιούργησε ένα εξαιρετικά επικίνδυνο τοπίο εκπαιδευτικής πολιτικής. Οι Δήμαρχοι απέκτησαν ενεργό ρόλο στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, ένα ρόλο που διεκδικούσαν από χρόνια και δεν είχαν αποκτήσει εξαιτίας των σφοδρών αντιδράσεων του εκπαιδευτικού κινήματος.

Αυτούς λοιπόν τους Δημάρχους που έβγαλαν ανακοινώσεις, που μήνες τώρα επιτίθενται στον κλάδο μας, που ζητάνε να λειτουργούν τα σχολεία 11 μήνες το χρόνο, που ζητάνε να μην πάνε τα παιδιά στα Νηπιαγωγεία για να μη χάσουν αυτοί τα voucher, αυτούς λοιπόν επέλεξε η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας μας (ΔΟΕ) να τους καλέσει σε συνομιλητές σε συνέδριο που διοργάνωσε κι όχι απλά συνομιλητές, συνομιλητές σε στρογγυλό τραπέζι για να μας πουν τη γνώμη τους. Για ποιο ζήτημα άραγε;

Ως Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Σύσπειρώσεις, είμαστε ξεκάθαροι και συνεπείς όλα αυτά τα χρόνια. Διεκδικούμε τη δίχρονη και όταν ψηφίστηκε η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή την πήραμε και την κουβαλήσαμε σε όλη τη χώρα και μ' αυτήν πορευτήκαμε και παλεύουμε για την εφαρμογή της και όχι για τη μη εφαρμογή της. Πήγαμε στις Επιτροπές, απαιτήσαμε την άμεση εφαρμογή της παντού. Δεν κρυφτήκαμε, όπως το ΠΑΜΕ, πίσω από ανέξοδα μανιφέστα ούτε και πίσω από κάποια «παρών» που τα μεταφέραμε και στις τριμερείς Επιτροπές.

Δεν κλείσαμε το μάτι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μιλώντας για ενιαίο πλαίσιο 0 έως 6. Είχαμε ενιαία στάση και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στο χώρο της εκπαίδευσης. Πήγαμε στις τριμερείς Επιτροπές, ψηφίσαμε «υπέρ» μεταφέροντας την άποψη του Συλλόγου μας και της Ομοσπονδίας και όχι την προσωπική μας γνώμη, καταγγείλαμε την ΚΕΔΕ και τα ιδιωτικά συμφέροντα, αντιπαρετεθήκαμε στην απόφαση της κυβέρνησης και συνεχίζουμε ν' αντιτιθέμεθα, να ορίσει συνδιαμορφωτές της εκπαιδευτικής πολιτικής τους Δημάρχους

και Δήμο-Δήμο παλεύουμε και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την άμεση εφαρμογή, για την ανέγερση κτιρίων, για τη στελέχωση της με μόνιμο προσωπικό. Θα γίνουμε ο βραχνάς τους.

Συνάδελφοι, το κίνημα διεκδικεί τις συνθήκες, δε θέτει τα αιτήματα ως προϋποθέσεις, δεν κάνει τις διεκδικήσεις του κλάδου προαπαιτούμενα, π.χ. τον αριθμό των παιδιών, τα κτίρια και τους διορισμούς. Πόσο μάλλον δεν παίζει κομματικά παιχνίδια απεμπολώντας τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τις θέσεις του κλάδου.

Τί οφείλουμε ΤΩΡΑ να κάνουμε; Για τη νέα σχολική χρονιά πρέπει ν' απαιτήσουμε τώρα:

Ν' ανακοινωθεί χρονοδιάγραμμα σχολικής στέγης.

Ν' απαιτηθεί να υπάρξει νέα ΚΥΑ όπου θα συμπεριλαμβάνονται άμεσα όλοι οι υπόλοιποι Δήμοι.

Να ξεκινήσει η διαδικασία χαρτογράφησης των αναγκών και οι προτεινόμενες λύσεις σε κάθε περιοχή, αφού προηγηθεί όμως κάλεσμα προς γονείς για προεγγραφές.

Συνάδελφοι, οι πολιτικές των περικοπών, οι απαιτήσεις των δανειστών, του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαλύουν το δημόσιο σχολείο και μετατρέπουν την Παιδεία σε αγαθό προς πώληση. Ο αγώνας μας δεν είναι αγώνας μας μόνο για το Νηπιαγωγείο, είναι αγώνας για τη υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού της Παιδείας. Αγώνας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, αγώνας ενάντια στην αποκέντρωση.

Ευχαριστώ.

Γιώργος Καλημερίδης

Σύλλογος Σύρου - Τήνου - Μυκόνου

Για την κριτική πεπραγμένων. Έχω την αίσθηση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι ένα φάντασμα πλανάται σε αυτή την αίθουσα και είναι το φάντασμα της κας Διαμαντοπούλου. Και μάλιστα έγινε και υπερασπίστρια των αναπληρωτών. Να θυμίσω μόνο ότι μετά την ψήφιση του 3848 του 2010 δεν έγινε κανένας μόνιμος διορισμός αναπληρωτών.

Λοιπόν, τώρα για να σοβαρευτούμε λίγο, πρέπει κατά τη γνώμη μου να εκτιμήσουμε ποια είναι η πολιτική υπογράμμιση αυτού του Συνεδρίου. Κατά τη γνώμη μου η πολιτική υπογράμμιση τουλάχιστον απ' τη μεριά της πλειοψηφίας της ΔΟΕ αλλά και των τοποθετήσεων των κυρίαρχων παρατάξεων είναι ένας ιδιότυπος πολιτικός αυτισμός, σκόπιμος κατά τη γνώμη μου. Ένας αυτισμός ο οποίος σχετίζεται με μια προσπάθεια να μονωθεί το συγκεκριμένο Συνέδριο από την κυρίαρχη εκπαιδευτική πραγματικότητα, από την κυρίαρχη πολιτική.

Και γίνομαι λίγο πιο συγκεκριμένος. Στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα το οποίο ψηφίστηκε πριν μερικές μέρες μέσα στον Ιούλιο, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2019 - 2022, δεν περιλαμβάνεται ούτε ένας μόνιμος διορισμός για την εκπαίδευση. Αυτό σημαίνει, δηλαδή, με βάση αυτό που ψήφισε η κυβέρνηση μέχρι το 2022 δεν πρόκειται να γίνει κανένας μόνιμος διορισμός. Αν δει κανένας τα στοιχεία του μεσοπρόθεσμου θα διαπιστώσει ότι οι εκπαιδευτικές δαπάνες παραμένουν σταθερές και δεν αυξάνονται μέχρι το 2022, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται να μειωθούν.

Άρα, εδώ πέρα υπάρχουν ιστορικές ευθύνες από τη μεριά της ηγεσίας της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας γιατί έδωσε τον πολιτικό χρόνο στον Γαβρόγλου να μιλάει ότι θα ανοίξει το ζήτημα των διορισμών από τον Οκτώβριο, όταν στην πραγματικότητα το ζήτημα έχει κλείσει ήδη τον Ιούλιο. Στην πραγματικότητα του έδωσε τον πολιτικό χρόνο έτσι ώστε να συζητήσει τον Οκτώβριο για απολύσεις αναπληρωτών, γιατί στην πραγματικότητα η συζήτηση για τον τρόπο διορισμού δεν είναι τίποτα άλλο αλλά από μια προσπάθεια να πάρουν πίσω την προϋπηρεσία και να συζητήσουν το προσοντολόγιο ή τις απολύσεις των αναπληρωτών.

Δεύτερο στοιχείο σε σχέση με την εκπαιδευτική πραγματικότητα και τον αυτισμό του Συνεδρίου και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Μέσα στο χρόνο που πέρασε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είχαμε το προνόμιο ως ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να έχουμε 3 εκθέσεις διεθνών υπερεθνικών οργανισμών για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, 2 εκθέσεις του ΟΟΣΑ και μία έκθεση παρακολούθησης της Κομισιόν για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, πράγμα το οποίο δεν το έχει κανένα άλλο σύστημα στην Ευρώπη.

Τι λένε χονδρικά και οι 3 αυτές εκθέσεις που μάλλον η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν τις μελέτησε και τόσο πολύ ή εν πάσει περιπτώσει εκείνη τη στιγμή βρισκόνταν και συνομιλούσε η ίδια στις Βρυξέλλες με την Κομισιόν Λένε, λοιπόν, ότι θέλουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα με ανταποδοτικότητα και αυτονομία. Έχουν ανοίξει, λοιπόν, ξεκάθαρα το ζήτημα ενός σχολείου με επιχειρηματική λειτουργία, καθώς, επίσης, και το ζήτημα της αξιολόγησης και των απολύσεων εκπαιδευτικών. Παρόλα αυτά στο Συνέδριό μας δεν υπάρχει μέσα στη θεματολογία το ζήτημα της αξιολόγησης. Είναι τυχαίο;

Και ερωτώ και φαντάζομαι ότι ο Πρόεδρος θα τα πει αυτά στη δευτερολογία του: Το Σεπτέμβριο που θα συγκληθούν οι Σύλλογοι Διδασκόντων για να πάρουνε απόφαση σε σχέση με τον προγραμματισμό δράσης και τελική έκθεση αποτίμησης θα έχουμε θέση της Ομοσπονδίας; Η Ομοσπονδία πρόκειται να πάρει απόφαση απ' αυτό το Συνέδριο, έστω και αν δεν είναι μέσα στην ημερήσια διάταξη, για την απεργία - αποχή από οποιαδήποτε αξιολογική διαδικασία;

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα κρίσιμο και θα το δούμε και θα κριθεί αύριο αν το μεσημέρι θα αποχωρούνε σύσσωμοι οι σύνεδροι όλης αυτής εδώ της πτέρυγας και αν θα αφήσουνε τον κλάδο το Σεπτέμβριο μόνο του να δώσει τη μάχη για να περάσει τελικά η αξιολόγηση, γιατί τελικά αυτό που συζητάτε είναι αν θα οικοδομήσετε σχέσεις εμπιστοσύνης με την κυβέρνηση στο ζήτημα του ποια αξιολόγηση και όχι καμιά αξιολόγηση. Και μάλιστα ο ΟΟΣΑ και η Κομισιόν είναι πολύ ξεκάθαροι. Λένε: εμπέδωση κουλτούρας αξιολόγησης παντού και στα πλαίσια αυτής της πολιτικής έφερε και το σχέδιο των δομών το Υπουργείο το οποίο, επίσης, το νομοσχέδιο μάλλον, ο νόμος πλέον για τις δομές, δεν υπάρχει καθόλου στη θεματολογία του Συνεδρίου.

Μερικά πράγματα ακόμη. Γιατί όμως αυτός ο ιδιότυπος αυτισμός της Ομοσπονδίας; Κατά τη γνώμη μου σχετίζεται με το κυρίαρχο μοντέλο του συνδικαλισμού, γιατί αυτή τη χρονιά είδαμε μια πραγματικότητα η οποία συνιστά μία τομή αντιδραστικού χαρακτήρα στον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί ο κυρίαρχος συνδικαλισμός. Και γίνομαι πιο συγκεκριμένος. Πέρασαν δύο πακέτα αντιλαϊκών μέτρων, της 3ης και της 4ης

αξιολόγησης, χωρίς μία 24ωρη απεργία. Αντίθετα τι επέλεξε η ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ; Να συγκροτήσει μέτωπο με εργοδοτικές οργανώσεις. Με Οργανώσεις που έχουν ως προμετωπίδα τους την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, τη μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε επιδότηση των εργοδοτών.

Αυτή την πραγματικότητα, λοιπόν, αναπαράγει και η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Και αν θέλουμε εδώ να μιλήσουμε ανοιχτά και ξεκάθαρα, αν θέλουμε ανασυγκρότηση του ταξικού εργατικού κινήματος, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, θα πρέπει να μην είμαστε μια απλή ουρά της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, αλλά να έχουμε το δικό μας αγωνιστικό σχέδιο.

Πώς εξειδικεύεται στα της εκπαίδευσης η Κοινωνική Συμμαχία; Εξειδικεύεται πρώτον: το ότι ενώ το Μάρτη έχουμε μία άνοιξη του εκπαιδευτικού κινήματος με τους αναπληρωτές να είναι έξω από το Υπουργείο Παιδείας κάθε Παρασκευή δεν τόλμησε η Διδασκαλική Ομοσπονδία να βάλει μία 24ωρη απεργία. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έδειχνε και το χέρι στους αναπληρωτές γιατί τόλμησαν να μπουν μέσα στο Υπουργείο Παιδείας. Γιατί αντιλαμβάνονται τελικά το συνδικαλισμό ως έναν διάλογο με κλειστές πόρτες μέσα με το Υπουργείο.

Και κλείνω, λέγοντας ότι με έκπληξη είδαμε το τελευταίο διάστημα, στις τελευταίες ανακοινώσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, ότι τελικά συνομιλεί με το Διευθυντήριο της Κομισιόν στην εκπαίδευση. Πρόεδρε, θα μας πεις φαντάζομαι στη δευτερολογία σου ποιος είναι αυτός ο κ. Κράουλι, να ενημερωθεί και η αίθουσα με ποιούς συναντηθήκατε. Εγώ λέω ότι ο κ. Κράουλι είναι αυτός ο οποίος είναι υπεύθυνος στην Κομισιόν για την παρακολούθηση των εκπαιδευτικών συστημάτων. Είναι αυτός που συντάσσει, δηλαδή, μαζί με την ομάδα του τις εκθέσεις συμμόρφωσης κάθε εκπαιδευτικού συστήματος. Συνομιλείτε, δηλαδή, στις πλάτες του κλάδου με τους σφαγείς των εκπαιδευτικών δικαιωμάτων.

Και να ρωτήσω τελικά: η αδιοριστία είναι κατ' εξαίρεση από την ευρωπαϊκή πολιτική ή είναι συστατικό της στοιχείο; Γιατί διαφορετικά γιατί παραπέμπετε τον κλάδο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο;

Να πω όμως και δύο πράγματα το τι σας είπαν αυτοί, όπως βγαίνει απ' αυτό που βγάλατε ως ενημέρωση για τον κλάδο. Βγαίνει, πρώτον, ότι σας παραπέμπουν στο Semester, δηλαδή σας παραπέμπουν στον εξαμηνιαίο έλεγχο όλων των οικονομικών της ευρωζώνης, ένας έλεγχος ο οποίος είναι ο δημοσιονομικός κόφτης, δηλαδή το διαρκές μνημόνιο που εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι περιμένετε, δηλαδή, να πάρετε από το Semester;

Και τι σας είπαν παρακάτω με μεγάλη ειλικρίνεια όμως; Σας είπαν, λοιπόν, ότι εμάς δεν μας ενδιαφέρει ποιοι θα απολυθούνε, εμάς μας ενδιαφέρει η μείωση όλου του δημόσιου τομέα στην Ελλάδα. Αν τώρα η κυβέρνησή σας ή εσείς θέλετε να απολυθούνε νοσηλευτές, γιατροί και λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι κανένα πρόβλημα. Και να έχετε μόνο εκπαιδευτικούς. Εκτιμάμε ότι ως κλάδος η γραμμή μας πρέπει να είναι αυτή; Θα μειωθεί, δηλαδή, ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα όπως το λέει και το μεσοπρόθεσμο και θα έχουμε διορισμούς εκπαιδευτικών;

Τέλος πάντων, νομίζω ότι ο καθένας επιλέγει τους φίλους του. Εσείς έχετε επιλέξει, λοιπόν, ως φίλους σας ή τέλος πάντων να θεωρείτε ότι είναι αναβάθμιση το να συνομιλείτε με

την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς θεωρούμε πραγματικά ότι το δικό μας χρέος σημαίνει να είμαστε έξω από το Υπουργείο, μαζί με τους αναπληρωτές και να παλεύουμε για το δημόσιο σχολείο.

Και ένα τελευταίο. Μια και λοιπόν θεωρείτε ότι δεν υιοθετείτε τη γραμμή της Κοινωνικής Συμμαχίας, βγάλτε, λοιπόν, αυτό που λέτε περί δημόσιου σχολείου και γράψτε σύνδεση της εκπαίδευσης με την επιχειρηματικότητα.

Άρτεμις Κλιάφα,

Σύλλογος Ρόζα Ιμβριώτη,

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η 87η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται σε μια περίοδο έντονων ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, για το ξεπέρασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ψήφισε το 4ο μνημόνιο, έκλεισε τη συμφωνία στο Eurogroup για το χρέος με μέτρα που κλιμακώνουν, βαθαίνουν τις αντιλαϊκές, αντεργατικές πολιτικές, προωθούν τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, οδηγούν σε διαρκή λιτότητα μέχρι το 2060.

Κυβέρνηση, ΟΟΣΑ, Ε.Ε., Δ.Ν.Τ. υπονομεύουν τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, καταπατούν εργασιακά δικαιώματα εκπαιδευτικών, εντείνουν την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Η νέα έκθεση του ΟΟΣΑ για την ελληνική εκπαίδευση έχει ως βασικό άξονα την αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση, αυτονομία της σχολικής μονάδας, της λειτουργίας της με όρους επιχείρησης. Προωθεί τους διευθυντές μάναντζερς που θα επιλέγουν και θα αξιολογούν το διδακτικό προσωπικό, θα αναζητούν χορηγούς. Προωθεί τις πενταετείς συμβάσεις εργασίας μειωμένης απασχόλησης για τους αναπληρωτές.

Το νομοσχέδιο για τις δομές συμπληρώνει τα αντιεκπαιδευτικό θεσμικό πλαίσιο των μνημονιακών αναδιαρθρώσεων και περικοπών, προωθεί το στόχο για τη διαμόρφωση κουλτούρας αξιολόγησης, φιλοδοξεί να μετατρέψει όλους τους εκπαιδευτικούς σε αξιολογητές στελεχών και σχολικών μονάδων. Διαμορφώνει μια νέα πιο σύνθετη γραφειοκρατική συγκεντρωτική δομή εποπτικού ελέγχου στα σχολεία. Αποδομεί την ειδική αγωγή, αλλάζει τον ρόλο των ΚΕΔΔΥ, καταργεί τη διάγνωση και τα δικαιώματα που προκύπτουν από αυτή, μεταθέτει στους εκπαιδευτικούς του γενικού σχολείου μέσα από παρεμβατικά προγράμματα την αξιολόγηση και αντιμετώπιση των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Οι 184 δήμοι εφαρμογής της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης αποτελούν προκλητικό εμπαιγμό. Αξιοποιώντας ως πρόσχημα την αντίθετη γνώμη των δημάρχων η κυβέρνηση που έχει την πολιτική ευθύνη της εφαρμογής επιλέγει να περιορίσει την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής κατά κύριο λόγο σε περιοχές που σχεδόν όλα τα προνήπια φοιτούν ήδη στο νηπιαγωγείο.

Οι ανακοινώσεις του Υπουργείου Παιδείας για τους μαζικούς διορισμούς φανερώνουν ότι δεν θα γίνουν για άλλη μια φορά μόνιμοι διορισμοί. Αντίθετα τον Οκτώβρη θα ανακοινωθεί τριετές πρόγραμμα διορισμών στην εκπαίδευση, θέτοντας συγκεκριμένες προϋποθέσεις που παραπέμπουν

στην υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων και προαπαιτούμενων των αξιολογήσεων. Η συζήτηση για τον τρόπο πρόσληψης ανοίγει την κερκόπορτα για να περάσει το προσοντολόγιο, αμφισβητεί ευθέως την προϋπηρεσία των αναπληρωτών.

Σήμερα ο κλάδος είναι ανάγκη να πάρει αποφάσεις που θα συνεχίζουν τον δρόμο που άνοιξαν οι μεγάλες πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις όλο το προηγούμενο διάστημα, οι καταλήψεις και οι συνελεύσεις αγώνα στο υπουργείο.

Με βάση τα παραπάνω η Γενική Συνέλευση να πάρει αποφάσεις για:

Απεργία – Αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης. Μπλοκάρουμε στις συνεδριάσεις των συλλόγων διδασκόντων τις διαδικασίες αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας που προβλέπονται από το ν/χ για τις νέες δομές.

Μπλοκάρουμε τις τριμελείς επιτροπές του ΠΔ 79 και κάθε απόπειρα για υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών σε «όμορα σχολεία».

Άμεση προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων σε κάθε περίπτωση ανακοίνωσης και προσπάθειας εφαρμογής των μνημονιακών αντιεκπαιδευτικών μέτρων.

Μπλοκάρισμα οποιασδήποτε προσπάθειας υποχρεωτικών μετακινήσεων, συμπτύξεων τμημάτων, συγχωνεύσεων.

Μπλοκάρουμε κάθε διαδικασία να χρησιμοποιηθούν οι πλεονάζουσες ώρες για να καλυφθεί η παράλληλη στήριξη.

Οι σύλλογοι διδασκόντων δεν μπορούν να συνεδριάσουν αν με την έναρξη της σχολικής χρονιάς αν δεν υπάρχει το απαιτούμενο προσωπικό.

Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς οι σύλλογοι διδασκόντων νηπιαγωγείων και δημοτικών να αποτυπώσουν όλα τα κενά των σχολείων τους σε εκπαιδευτικούς, ενισχυτική διδασκαλία και ολοήμερο.

Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς οι Σύλλογοι ΠΕ να προχωρήσουν σε Γενικές Συνελεύσεις για την οργάνωση όλων των παραπάνω.

Συνδικαλιστική κάλυψη στους συλλόγους διδασκόντων των Νηπιαγωγείων να προχωρήσουν στη συγκρότηση τμημάτων αμιγούς χαρακτήρα.

Οι σύλλογοι διδασκόντων να διαμορφώσουν με δημοκρατικές διαδικασίες το ωρολόγιο εβδομαδιαίο πρόγραμμα.

Να συμβάλουμε σε πανεργατικό αγωνιστικό απεργιακό συντονισμό για την ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών.

Να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν. Κίνηση ρήξης και ανατροπής της πολιτικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, Ε.Ε., Δ.Ν.Τ., ΟΟΣΑ και όλου του μνημονιακού μετώπου που κυβέρνησε και ψήφισε μνημόνια ως τώρα. Με αγώνες σύγκρουσης και ανατροπής, όχι διαμαρτυρίας και υποταγής. Με συνδικάτο ταξικό, όχι κυβερνητικό και κρατικό. Με πρόταση στις Γ.Σ. του Σεπτεμβρίου για απεργιακό αγώνα, πανεκπαιδευτικό/παλλαϊκό με 24ωρη -48ωρη απεργία και Γ.Σ. αμέσως μετά για κλιμάκωση.

Σήμερα πρέπει να κλιμακώσουμε τη σύγκρουση από τη μεριά των εργαζόμενων. Απέναντι στα νέα μνημόνια διαρκείας, στα νέα αντιεκπαιδευτικά μέτρα πρέπει να ανοίξει ένας νέος κύκλος αγώνων και διεκδικήσεων.

Σήμερα όμως χρειάζεται να συγκροτήσουμε ένα πλατύ ενωτικό κοινωνικοπολιτικό αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής των μνημονίων, του μεσοπρόθεσμου, της δανειακής σύμβασης, της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ. και έξοδο από τον μηχανισμό στήριξης, Παύση πληρωμών του χρέους, έξοδος από το ευρώ την ΟΝΕ και την Ε.Ε. Να διαμορφώσουμε ένα νέο μορφωτικό ρεύμα κριτικής, απελευθερωτικής παιδαγωγικής, για ένα σχολείο των όλων των νέων των ίσων των διαφορετικών, για το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας της κοινωνικής πλειοψηφίας, για ένα ενιαίο, δημόσιο, δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο, για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην απεργία και τη συνδικαλιστική δράση.

Οι αγώνες μας να γίνουν η θηλιά στο λαιμό της κυβέρνησης, των μνημονιακών συνοδοιπόρων της, του κεφαλαίου και της Ε.Ε. γιατί όπως έλεγε ο Μπρεχτ «Αυτός που αγωνίζεται μπορεί να χάσει, όμως αυτός που δεν αγωνίζεται ήδη έχει χάσει.»

Μανόλης Κυπραίος

Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Πάτρας

Συνάδελφοι θα ξεκινήσω με το χαρακτηριστικό «κο κο κο», είναι για το Μπαρμαρούση, τον οποίο τον ψάχνανε στα κοτέτσια. Αυτό έτσι, για αρχή σας το λέω τώρα. Γιατί εμείς δεν κρυβόμαστε ούτε φοράμε κουκούλες, είμαστε εδώ μπροστά σε όλους.

Δεύτερον, επειδή αρχίσαμε προϊστορία, ο Μέγας Αλέξανδρος αν ήταν κομμουνιστής, αν είχε διαβάσει το «Κεφάλαιο» του Μαρξ, το Βόρειο Αίβαλι, το Νότιο Αίβαλι και για τη Μακεδονία ξακουστή άκουσα από δω, αλλά πολλοί από αυτούς δεν κάνουν τις απεργίες για τους αναπληρωτές. Δηλαδή θέλουν να λύσουν το ζήτημα της χώρας και δε μπορούν να κάνουν μια απεργία στα σχολεία.

Συνεχίζω: Οι παλιοί Μακρονησιώτες έλεγαν «μπέρδεψε το σόβρακο με τη γραβάτα». Αυτό έχετε πάθει. Το σόβρακο με τη γραβάτα έχετε μπερδέψει. Δε μετράτε καλά τα μνημόνια, έχετε χάσει λογαριασμούς. Παράδειγμα συγκεκριμένο: Τα μνημονιακά μαθηματικά, ακούστε να μαθαίνετε:

Η άλλη μας έκανε το Μακεδονομάχο, εγώ να μην κάνω το δάσκαλο που είμαι κιόλας; Εγώ είμαι στην τάξη και θα κάνω το δάσκαλο, δεν κάνω το Διευθυντή όπως οι μισοί από σας.

Λοιπόν, 120% και ήταν μη βιώσιμο όταν μπήκαμε. Τώρα είναι 180% και είναι βιώσιμο. Για πέστε μου πώς γίνεται; Εσείς που έχετε τελειώσει και οικονομικά; Ούτε σ' αυτό υπάρχει απάντηση.

Ούτε σ' αυτό υπάρχει απάντηση: Για να μην πιάσω εγώ αγαπητοί μου τί είπε ο Κάλβος, τί είπε ο Σολωμός, τα έχει πει πάρα πολύ ωραία και ο Μαρξ και τα έχει πει και ο Μπογιόπουλος σ' ένα ωραίο βιβλίο, σας το συστήνω που λέγεται «Ο καπιταλισμός είναι ηλίθιος». Διαβάστε το να δείτε, κι από κει υπάρχουν συμπεράσματα, δεν υπάρχουν μόνο από τη δική σας πλευρά.

Τώρα σε ό,τι έχει να κάνει με τους μαζικούς διορισμούς κι επειδή βγήκαμε από το μνημόνιο, θέλω συγκεκριμένα να δεσμευτούν οι παρατάξεις τί θα φτάσει στο Υπουργείο εδώ, με

κλειδωμένη απόφαση. Πόσες χιλιάδες διορισμούς, συγκεκριμένο νούμερο. Δεύτερον, 13ος, 14ος μισθός. Θα τους πάρουμε τώρα που βγήκαμε από το μνημόνιο; Αυτά ν' ακούσουμε, πρακτικά πράγματα.

Όσον αφορά τα δικαιώματα τα μορφωτικά, σε ό,τι αφορά τον 13ο και 14ο μισθό, πολλοί από μας που λέμε ότι είμαστε από την πλευρά της τάξης που υφίσταται την ηγεμονία, κάθε Τετάρτη πάμε στους πλειστηριασμούς ενώ έχουμε κάνει βωρο, μετά πάμε για το 5G, τη νέα τεχνολογία που μπαίνει. Η ακτινοβολία θα σαρώσει τα παιδιά μέσα στα σχολεία. Δηλαδή η πρότασή μου είναι να γίνουν ασύρματα όλα τα δίκτυα μέσα στα σχολεία. Να τα γράφете αυτά στα πρακτικά για να κρατιώνται, ότι κάποιος τα έχει πει κάποτε.

Τρίτον, σε ό,τι έχει να κάνει με το κομμάτι των υδρογονανθράκων που θα γεμίσουμε όλη την περιοχή από πάνω μέχρι κάτω με εξέδρες και θα δουλεύουν τα παιδιά σας με διδακτορικά για 3 κατοστάκια ανασφάλιστα κι όταν θα φτάσουν 70 χρόνων θα τους λένε «πάρε 200 ευρώ δωροεπιταγή από το Βασιλόπουλο». Αυτή είναι η κατάσταση. Εκεί να ξυπνήσουμε και εκεί να χτυπήσουμε.

Τώρα κάτι σοβαρό, παρακαλώ την ψυχία σας, έχει σημασία: Στο σχολείο μας πέθανε ένας συνάδελφος πρόσφατα, νέος, από καρδιά, αξιολογώτατος, έχαιρε το σεβασμό όλων και προσέξετε σε τί δίλημμα βρεθήκαμε και θέλει η Ομοσπονδία να το φέρω επισήμως, πρώτη φορά ν' ακουστεί να πάρουμε μια θέση, να έχουμε μια θέση: Δεν ήξεραν, κανέναν τους, είχαν μπερδέψει τα μπούτια τους Μεταπτυχιακοί, Διδακτορικοί, τί θα γίνει. Θα κλείσει το σχολείο; Ο άνθρωπος ήταν νεκρός. Τί θα γίνει; Τα παιδιά θα έρθουν εκείνη την ημέρα; Δεν υπάρχει θέλω να πω μια ομάδα δράσης.

Πώς είναι η ΕΜΑΚ, γίνεται ένας σεισμός και σε κάθε περιοχή έχουν κάτι; Ποιος θα μιλήσει, πώς θα το αντιμετωπίσουμε, τί θα πουν στα παιδιά, αν θα κλείσει το σχολείο. Και ευτυχώς που ήταν μάγκες ο Πρόεδρος και ο άλλος από το Σύλλογο Γονέων και κάθισαν μπροστά, έκλεισαν το σχολείο, προσέξετε το, κι επειδή το κλείσανε το σχολείο δεν κάναμε μάθημα. Αλλιώς δεν προβλεπόταν. Αυτό πώς λέγεται ρε συνάδελφοι; Δε λέω τώρα για τα μνημονιακά ή όχι. Να λύνουμε και τα ανθρώπινα. Γιατί μπορεί να λέμε τα γενικά, να δούμε και τ' ανθρώπινα. Να υπάρχει μια αντίληψη. Γιατί μπορεί να σου πουν στο Δημόσιο όταν πεθαίνει κάποιος στην Εφορία, δεν κλείνει η Εφορία. Σωστό. Αλλά με τα παιδιά είναι κάτι άλλο, το σχολείο είναι κάτι άλλο. Είναι αλλιώς η διαχείριση. Ας το έχουμε στο μυαλό μας. Εγώ απλώς θέλω να το θέσω, να το έχετε ακούσει.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τα κόκκινα δάνεια, γιατί εμείς κάνουμε περιοδοίες, πάμε στα σχολεία και μιλάμε, σε κάθε σχολείο υπάρχουν δυο τρεις άνθρωποι οι οποίοι έχουν κόκκινα δάνεια και είναι σε απόγνωση. Θ' ακούσουμε διάφορα που δε θέλω να πω, στο κοντινό μέλλον, για συναδέλφους που έχουν κλατάρει. Ακόμα και αυτοί που μπορούμε ακόμα και πληρώνουμε κανονικά, να υπάρχει μια πρόταση, π.χ. από τη νομική σύμβουλο, όπως θέλετε πέστε το, που να λέει τουλάχιστον κάτι να γίνει με τα επιτόκια αυτών των δανείων, έστω και αυτοί που τα εξυπηρετούμε ακόμα.

Γιατί υπάρχει κόσμος που υποφέρει στα σχολεία. Και πώς να κάνεις καλά τη δουλειά σου όταν σ' έχουν πιασμένο με χίλιες

παγίδες και 12.000 θηλειές; Αυτά είναι βασικά. Αυτά τ' αφήνουμε και πιάνουμε τις προμετωπίδες. Θα γίνει αυτό, θα γίνει εκείνο, θα γίνει το άλλο; Εγώ έχω περίπου 30.000 χρόνια υπηρεσίας σε όλες τις απεργίες είμαστε, χτυπάγαμε τα χέρια μας πάνω στα σίδηρα για να δεχτεί τους αδιόριστους, να γίνουν επιτέλους μόνιμοι, να μην είναι βαλίτσες οι άνθρωποι, τροχήλατες οι άλλες και να γυρνούν στα νησιά κάθε χρόνο και να έχεις τους άλλους να σου βγάζουν λογύδρια βάζοντας ή βγάζοντας τις γραβάτες.

Εμείς δεν υποσχόμαστε, ούτε γραβάτες ούτε τίποτα. Σε όποιον αγώνα, μικρό ή μεγάλο, ταξικό, που είναι για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων για τα σπίτια που χάνονται, για το σχολείο που κατεδαφίζεται, για τα μορφωτικά δικαιώματα, θα είμαστε εκεί και θα δίνουμε τους αγώνες. Να είστε όλοι εκεί. Και έχει αξία αυτό που λέω. Όλοι εκεί κι όχι οι μισοί. Ευχαριστώ.

Μάνθος Κυριακόπουλος

Σύλλογος Ρεθύμνου

Καλησπέρα. Από το Σύλλογο Ρεθύμνου. Αρχικά να πούμε πως είναι αδύνατον να ερμηνεύσουμε αυτό το καθεστώς που βιώνουμε αν δεν δούμε το συνολικό κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο και πώς αυτό συνδέεται με την απασχόληση των εργαζομένων. Ένα πλαίσιο που περιλαμβάνει εθνικιστικά συλλαλητήρια, αφήγηση για βιώσιμο χρέος, έξοδο από τα μνημόνια και καταστολή στους συντρόφους του κινήματος κατά των πλειστηριασμών. Μια συνολική εκπαιδευτική πολιτική που έχει παραδοθεί πλήρως στον ΟΟΣΑ από όλες τις αστικές κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια.

Σε αυτό το πλαίσιο ήρθαμε και πέρσι εδώ με βασικό σύνθημα να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν. Ε, αυτό το κίνημα φέτος απέκτησε υπόσταση. Είδαμε συλλόγους ταγμένους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα συμφέροντα των βουλευτών να μπαίνουν σε κίνηση. Πήγαμε παντού σε μάχη ενάντια στις συγχωνεύσεις των σχολών, δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση παντού και τώρα χωρίς τη λογική όρων και προϋποθέσεων, ενάντια στην αποκέντρωση που θέλουν να βάλουν το σχολείο μας. Βάλαμε το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών στους δρόμους, όχι στο τραπέζι της διαβούλευσης, με καταλήψεις στο υπουργείο Παιδείας, συνελεύσεις αγώνα και επιτροπές αγώνα αναπληρωτών σε κάθε σύλλογο.

Το κίνημα αυτό δημιουργήθηκε από τη βάση των εκπαιδευτικών προσπαθώντας να πάρει μια μορφή πανεκπαιδευτικού

μετώπου. Απέκτησε και νεολαϊστικά χαρακτηριστικά, όντως συνδεδεμένο με φοιτητικά κινήματα που βρεθήκαμε μαζί στο δρόμο.

Προσπάθησε να θέσει ως υποκείμενο τη νέα εργατική βάρδια και με αίτημα τη σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους να σπάσει το καθεστώς της ελαστικής εργασίας και στην εκπαίδευση με βάση τις ανάγκες του σχολείου που ονειρευόμαστε εμείς και αυτό που θέλει η κοινωνία μας, όχι με αυτές του υπουργείου, του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό το κίνημα έσυρε από τη μύτη μια ολόκληρη Ομοσπονδία, μια Ομοσπονδία που η πλειοψηφία του Δ.Σ. λειτούργησε εργοδοτικά. Έχει δίκιο η συντρόφισσα από το ΠΑΜΕ, η ΔΟΕ δεν έκανε τίποτα. Όμως ακριβώς την ίδια στάση είχε και στην ίδια γραμμή της ΔΟΕ είχε και το ΠΑΜΕ, το οποίο δεν πρότεινε ούτε μια απεργία. Γιατί; Μάγκας δεν είναι αυτός που πήδηξε το φράχτη του Υπουργείου, αλλά αυτός που στήριξε τις αποφάσεις της συνέλευσης αγώνα μέσα στο υπουργείο.

Οι υπόλοιπες παρατάξεις ήταν διασπαστικές. Δεν προσπάθησαν καθόλου να συσπειρώσουν τον κόσμο της αναπλήρωσης. Έμεινε το σύνθημα μόνο στο πανό τη στιγμή που από όλη την Ελλάδα τρέχανε στα βαπόρια για να έρθουν στην Αθήνα για την πανελλαδική κινητοποίηση, εμείς στο Ρέθυμνο κατηγορηθήκαμε ότι θέλουμε να βάλουμε το χέρι μας στο ταμείο του Συλλόγου και να στείλουμε κομματικό στρατό στην Αθήνα.

Λοιπόν ό,τι και να λένε για μας αυτό το κίνημα καταλαβαίνω ότι δεν το αγνοείτε πια. ριζοσπαστικοποιεί, πολιτικοποιεί με όρους ανατροπής και όχι συναίνεσης, ούτε υποταγής. Γι' αυτό και με βάση αυτό, φανερώθηκαν και τα συντηρητικά αντανάκλαστικά που δείξατε στην ΑΔΕΔΥ. Η κοινωνική σας συμμαχία ήταν συμμαχία με την αστική τάξη. Θέλετε να ενσωματώσετε τη βάση των εργαζομένων μέσα στα αιτήματα της εργοδοσίας.

Και αναρωτιόμαστε: Μπορεί αυτή η πανεθνική ημέρα δράσης που καλεί σε μια εθνική συναίνεση και έναν εθνικό κορμό, να μετατραπεί σε ταξική απεργία με την Ομοσπονδία να βάζει αγωνιστικά αιτήματα για να κρύψει αυτή τη συναίνεση; Μπορεί η αξιολόγηση ως εργαλείο πειθάρχησης, υποταγής και διάσπασης να γίνει καλή μέσα από έναν διάλογο με το Υπουργείο; Με την ίδια λογική θα μπορούμε και στη διαβούλευση για τον τρόπο διορισμού, τις πενταετείς συμβάσεις που θέλει ο ΟΟΣΑ βάζοντας εμείς οι ίδιοι το περιβόητο προσο-ντολόγιο;

Γιατί η ΔΟΕ δε λέει κουβέντα και πρέπει να δεσμευτεί γι' αυτό, ποιο θα είναι το σύστημα; εμείς θεωρούμε ότι βάζει πλάτες

στην κυβέρνηση, κερδίζει χρόνο για κάτι που έχει ήδη συμφωνήσει. Επομένως η απάντηση είναι μία. Διορισμός όλων των αναπληρωτών, με έστω και μια σύμβαση εργασίας. Δηλαδή μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, με πτυχίο και προϋπηρεσία ως μοναδικό κριτήριο.

Και όταν λέμε πτυχίο και προϋπηρεσία, δεν έχει να κάνει με όρους και προϋποθέσεις όπως ειπώθηκε. Το πτυχίο κατοχυρώνει εργασιακά δικαιώματα. Η προϋπηρεσία φανερώνει το αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός εδώ μέσα να έχει μόνιμη και σταθερή εργασία και δουλειά. Επομένως καλούμε το συνέδριο να δεσμευτεί να πάρουμε απόφαση σήμερα για τον τρόπο που θα γίνουν οι διορισμοί.

Η ευθύνη της αδιοριστίας δεν έχει να κάνει με τα ελλείμματα, είναι μια γενική πολιτική συρρίκνωση όλου του Δημοσίου από πολιτικές που φέρνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΟΟΣΑ. Δε θα δεχθούμε καμία τέτοια απαξίωση των πτυχίων μας, ούτε καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων. Οι μαζικοί διορισμοί δε θα έρθουν ούτε από Ευρωπαϊκά Δικαστήριο όπως ειπώθηκαν σε πολλές συνελεύσεις φαντάζομαι και εδώ μέσα. Θα είναι μια νίκη του Ριζοσπαστικού Κινήματος, όπως νικηφόρα θέλουν να είναι και η κουβέντα για το αναλυτικό μας πρόγραμμα.

Όχι μ' επίσημους συνομιλητές, τον Υπουργό, την ETUCE, τον ΟΟΣΑ αλλά σχολείο-σχολείο, συνάδελφο-συνάδελφο, να γίνει κτήμα δικό μας, των εκπαιδευτικών και όχι μια ακόμα αντιδραστική, αντικειμενική αγγαρεία. Αυτό το κίνημα εμείς προτάσσουμε, θα υπερασπίσουμε την ταξική φυσιογνωμία των Πρωτοβάθμιων Σωματείων. Καλούμε τη ΔΟΕ να σεβαστεί τα αιτήματα της βάσης των μελών της, να βάλει σταθμούς στη δράση από Σεπτέμβρη.

Το ζήτημα της αδιοριστίας πρέπει να είναι μια επιθετική κίνηση από το κίνημα και όχι ένα απότοκο κυβερνητικό. Αυτό το Συνδικάτο θέλουμε, με όρους ανατροπής και νίκης. Ευχαριστώ.

Βασίλης Μακρής

Σύλλογος Καλλιθέας – Μοσχάτου

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Θέλω να θέσω ένα ερώτημα. Γίνονται απ' όλες τις παρατάξεις και από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία προτάσεις για τη μορφή που πρέπει να πάρει η επιμόρφωση. Το ερώτημα που θέλω να θέσω είναι το εξής: και αναφέρονται σε ενδοσχολική, εισαγωγική επιμόρφωση και περιοδική επιμόρφωση κλπ.

Είναι δυνατόν να συζητήσουμε για την επιμόρφωση εάν δεν έχουμε ένα πλαίσιο γύρω απ' το οποίο θα ορθώσουμε ένα συγκεκριμένο λόγο για το πώς θα είναι το σχολείο, ο εκπαιδευτικός και ο μαθητής και πώς μπορούμε να συζητήσουμε για την επιμόρφωση έξω από το συγκεκριμένο πλαίσιο που διαμορφώνεται σήμερα. Δηλαδή, συζητάμε μόνο για τις μορφές; Δεν συζητάμε καθόλου ούτε για το περιεχόμενο, ούτε για την κατεύθυνση, ούτε για την οργάνωση, ούτε για τους στόχους μιας επιμορφωτικής αντίληψης που έχει το συνδικάτο;

Δυστυχώς όλη αυτή η συζήτηση είναι έξω αυτή τη στιγμή από τη λογική της πρότασης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Είναι μόνο μία μορφολογική αντίληψη για το τι μορφές μπορεί να πάρει μια επιμόρφωση. Και να οργανωθεί σωστή πρόταση στη βάση των εκπαιδευτικών κλπ.

Δεν αρκεί όμως αυτό. Και γιατί δεν αρκεί; Ας πάρουμε για παράδειγμα τις νέες δομές, το νομοσχέδιο για τις νέες δομές. Η επανένωση, η συντηρητική επανένωση του παιδαγωγικού πεδίου και του διοικητικού πεδίου θα οδηγήσει για παράδειγμα, και η αποδοχή ενός τέτοιου μοντέλου οδηγεί σε μια σειρά επιμορφωτικές αντιλήψεις, ο έλεγχος από το ΙΕΠ, για παράδειγμα για τα νέα διοικητικά προσόντα, επιμορφώσεις για το μανάτζμεντ που μας έρχονται στα σχολεία κάθε λίγο και λιγάκι. Τέτοιου είδους επιμόρφωση θέλουμε;

Αγαπητοί συνάδελφοι, εάν θέλουμε να μιλήσουμε επί της ουσίας για τις επιμορφωτικές διαδικασίες πρέπει να δούμε πρώτα και κύρια το πώς διαμορφώνεται σήμερα όλη η αντί-

ληψη για το σχολείο, διότι η επιμόρφωση πρέπει να απευθύνεται στον εκπαιδευτικό από τον εκπαιδευτικό και με στόχο το υποκείμενο που είναι ο μαθητής.

Σήμερα, λοιπόν, σε ένα σχολείο της κατακερματισμένης γνώσης, του διασπασμένου χρόνου, της εντατικής ποσότητας, της υποβάθμισης της παιδαγωγικής απέναντι σε διδακτικές τεχνικές και των αποσπασματικών γνωστικών αντικειμένων ενάντια στην ενιαία αντίληψη, όλο τον προγραμματισμό του ΟΟΣΑ που έχει στόχο την απαλλαγή από κρατικές δαπάνες, την ευελιξία της αγοράς, της σχέσης αγοράς - εκπαίδευσης και τη μετατροπή εκπαιδευτικών τομέων σε εμπορεύσιμα προϊόντα, την ευελιξία στην εσωτερική αγορά εργασίας χωρίς σταθερή εργασία και μόνιμη εργασία, την προσπάθεια για ανταγωνισμό, συγκρισιμότητα, διαφοροποίηση των σχολικών μονάδων, την αυτοχρηματοδότησή τους, την αυτονομία και την αυτοαξιολόγησή τους, καταλαβαίνετε ότι ένα τέτοιο μοντέλο είναι ένα μοντέλο που θα προωθήσει μια συμμορφωτική - επιμορφωτική διαδικασία, που θα θέλει έναν εκπαιδευτικό με στόχο να παράξει ένα συγκεκριμένο προϊόν. Δηλαδή, ένα ρόλο σχολείου που δεν θέλει να έχουμε μαθητές με κριτική σκέψη, αλλά δασκάλους που θα παράγουν ένα πληθειακό εργατικό δυναμικό στην παγκοσμιοποιημένη νέα τάξη, μετακινούμενο εργατικό πλειθιακό δυναμικό, που θα έχει και τις βασικές δεξιότητες.

Άρα, λοιπόν, θα θέλουν μια επιμόρφωση η οποία θα είναι πώς το έλεγε η Διαμαντοπούλου (:), αγγλικά, πληροφορική, μαθηματικά για αναλυτική σκέψη και γλώσσα για λίγο μεγαλύτερη σκέψη. Τέτοιου είδους επιμόρφωση θέλουμε; Μπορεί να είναι και εισαγωγική και διαρκής. Δεν είναι το πρόβλημα, λοιπόν, οι μορφές αλλά το περιεχόμενο και η κατεύθυνση μιας τέτοιας αντίληψης για την επιμόρφωση.

Πρέπει, λοιπόν, πρώτα και κύρια να απαντήσουμε. Ένα τελευταίο σημείο. Εάν θέλουμε πρέπει να απαντήσουμε καθαρά, εάν θέλουμε ενιαίο σχολείο ή αν θέλουμε διαφοροποιημένα προγράμματα. Δεν έχει πάρει καθαρή θέση η Ομοσπονδία απέναντι σ' αυτό.

Σύμφωνα με τα νέα προγράμματα, το ΠΔ 79 για την αυτονομία της σχολικής μονάδας, η δυνατότητα και η αυτονομία να χαράζονται διαφορετικά προγράμματα θα δίνει, επίσης, τη δυνατότητα για διαφορετικές προγραμματικές επιμορφωτικές δράσεις μέσα σε κάθε σχολείο.

Τουτέστιν, αγαπητοί συνάδελφοι, η δικιά μας αντίληψη συνοψίζεται στα παρακάτω: η εμπειρία δείχνει, η εμπειρία και η ερευνητική και η έρευνα δείχνει ότι όσο οι επιμορφωτικές διαδικασίες σχετίζονται με την υπαλληλική εξέλιξη και την ιεραρχική διαφοροποίηση, από μορφωτικό κίνητρο μετατρέπονται σε μετρήσιμο λειτουργικό κριτήριο.

Με αυτό τον τρόπο αποσυνδέονται απ' τη μορφωτική και συνειδησιακή τους διάσταση, εκπίπτοντας σε κυνήγι χαρτιών, τίτλων και βαθμών, που τις απονεκρώνει ως επιμορφωτικές διαδικασίες. Απ' τη στιγμή που κάθε μορφωτική και επιμορφωτική λειτουργία παρέχει ένα επιπλέον μετρήσιμο και μοριοδοτούμενο προσόν στους επιμορφούμενους, διαστρέφεται ο χαρακτήρας και ο προσανατολισμός της. Από διαδικασία ενίσχυσης του εκπαιδευτικού της πράξης μετατρέπεται σε μια διαδικασία που ενισχύει την τάση διαχωρισμού από το εκπαιδευτικό σώμα. Είναι ακριβώς μια εργαλειακή αντίληψη

για την επιμόρφωση, διαδικασία διαχωρισμού και ιεράρχηση του εκπαιδευτικού σώματος.

Το περιεχόμενο της επιμορφωτικής διαδικασίας. Τι καθορίζεται από τον κρατικό λόγο ως επιμορφωτική ανάγκη; Καθορίζεται το εργαλειακό αναγκαίο. Αυτό που θα προωθήσει τις κεντρικές επιλογές για το σχολείο και τη γνώση. Δηλαδή σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που υποτάσσεται στην αγορά, που κάνει ταξική επιλογή, που αναπαράγει τις κυρίαρχες γνωστικές και κοινωνικές παραδοχές και μετατρέπει τον άνθρωπο μαθητή σε χρήσιμο, σε εισαγωγικά, και αξιοποιήσιμο προϊόν στην παγκοσμιοποιημένη αγορά εργασίας, έρευνας και γνώσης, οι κρατούντες χρειάζονται μια αντίστοιχη προσαρμογή των μεθόδων, των τεχνικών και των γνωστικών περιεχομένων των εκπαιδευτικών, για να τους μετατρέψουν σε εργαλεία παραγωγής των επιθυμητών μαθητών προϊόντων.

Έτσι σε αυτή την εργαλειακή αντίληψη για την επιμορφωτική διαδικασία διαμορφώνονται και επιβάλλονται συγκεκριμένοι τομείς ως αναγκαίοι. Άρα, να λοιπόν μια δεύτερη πλευρά της κρατικής επιμορφωτικής αντίληψης. Ο καθορισμός των αναγκών, η νομιμοποίηση του περιεχομένου, ο ιδεολογικός και πολιτισμικός έλεγχος του εκπαιδευτικού σώματος.

Η δικιά μας αντίληψη έχει ένα βασικό στοιχείο καταρχήν: η επιμόρφωση πρέπει να απεξαρτηθεί εντελώς από κάθε μοριοδοτική ανταλλακτική αξία, η οποία τη μετατρέπει σε ιεραρχικό σκαλοπάτι και εργαλειακό ελεγκτικό μηχανισμό.

Στη βάση αυτής της λογικής βρίσκεται μια άλλη αντίληψη για τη γνώση, ο αυτοπροσδιορισμός των αναγκών απ' τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, το περιεχόμενο και η οργάνωση της επιμόρφωσης γίνονται συμμετοχικά και συνδιαμορφωτικά, η γνώση δεν αποτελεί σωρευτική διαδικασία αλλά αποκτά κοινωνικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Η επιμόρφωση πρέπει να οργανώνεται από τα πανεπιστήμια, να είναι δωρεάν, με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, απαλλαγμένη από κάθε διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, που θα οδηγεί σε κατάταξή τους με βάση τις επιμορφωτικές δραστηριότητες.

Οι επιμορφωτικές δραστηριότητες πρέπει να προτείνονται, να επιλέγονται και να ελέγχονται από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, η επιμόρφωση μπορεί να γίνει με ελεύθερη επιλογή από τα ενδιαφέροντα του εκπαιδευτικού, μέσα από ένα πλήθος προσφερόμενων επιλογών στις οποίες έχει διατυπώσει πρόταση και τις έχει συνδιαμορφώσει. Όλοι οι εκπαιδευτικοί μπορούν να έχουν στη διάρκεια της διδασκαλικής τους ζωής ισότιμο χρόνο εκπαιδευτικής άδειας, τον οποίον θα αξιοποιούν για τις -όπως περιγράψαμε- παραπάνω επιμορφωτικές διαδικασίες.

Μια τέτοια αντίληψη, επίσης, και κλείνω μ' αυτό, αναγνωρίζει τη φύση της παιδαγωγικής ως επιστήμης, η οποία είναι αδύνατον να εννοηθεί αποκλειστικά ως θεωρητικός λόγος για την αγωγή, ξεκομμένος απ' την παιδαγωγική πράξη. Η διαλεκτική σχέση μεταξύ θεωρίας και πράξης συνιστά όρο ύπαρξης και ανάπτυξης της επιστημονικής παιδαγωγικής. Η εμπειρία των εκπαιδευτικών της τάξης μεταφέρεται μέσω της μετεκπαίδευσης στον ακαδημαϊκό χώρο και αποτελεί μέτρο αποτίμησης θεωρητικών κατασκευών και κίνητρο για την περαιτέρω εξέλιξη της παιδαγωγικής σκέψης και έρευνας.

Άρα, η κατάργηση της μετεκπαίδευσης την οποία υποστηρίζουμε να ξαναοίξει δεν έπληξε μόνο το δικαίωμα των εκπαιδευτικών για επιμόρφωση, αλλά κατάργησε μια απαραίτητη σχέση για την επιστημονική ανάπτυξη και εξέλιξη του ίδιου του εκπαιδευτικού θεσμού.

Με βάση τα παραπάνω, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να συμπληρωθεί εκτός όλων των υπόλοιπων, αφού λοιπόν απουσιάζει ένα τέτοιο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο για την επιμόρφωση, χωρίς αυτό οποιαδήποτε πρόταση για τις μορφές της επιμόρφωσης, μπορεί να γίνει υποχείριο οποιασδήποτε πολιτικής κατασκευής και συγκεκριμένα σήμερα όλης της κατασκευής για το σχολείο που θέλουν.

Και μ' αυτή την έννοια πιστεύουμε ότι μόνο εάν έχουμε συνολική αντίληψη για το σχολείο, το παιδί, τον εκπαιδευτικό, μπορούμε να έχουμε μια ολοκληρωμένη πρόταση για την επιμόρφωση.

Ντίνος Παντελίδης

Σύλλογος Στ' Θεσσαλονίκης

"Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Δεν είναι πολύ μακριά εκείνος ο καιρός που απ' την πλευρά των Παρεμβάσεων ζητούσαμε κάποια πράγματα για τα οικονομικά της Ομοσπονδίας, επειδή κρίναμε ότι υπήρχε σοβαρό πρόβλημα.

Ζητούσαμε για παράδειγμα μείωση της συνδρομής, μείωση των παροχών προς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αποδείξεις για κάθε έξοδο που θα γινόταν. Τί ακούγαμε: Ακούγαμε ότι θα ρίξουμε τη ΔΟΕ στα βράχια και πως αν η συνδρομή από 40 ευρώ μειωνόταν η ΔΟΕ θ' αντιμετώπιζε πρόβλημα μέχρι και έξωσης από τα γραφεία κτλ. Ο αγώνας εκείνος που δώσαμε για να συμμαζευτούν τα οικονομικά της Ομοσπονδίας, έφερε αποτέλεσμα: Σήμερα μπορούμε να πούμε -για μια ακόμη φορά- ότι η ΔΟΕ δεν έπεσε στα βράχια και όχι μόνο αυτό, έχει τη δυνατότητα, με σωστή διαχείριση των οικονομικών της, να μπορεί με τις κατασκηνώσεις να έχει και κοινωνικό έργο στα παιδιά των συναδέλφων. Επιπλέον δηλαδή δαπάνες, με μικρότερο αριθμό συναδέλφων, με μαζεμένα οικονομικά.

Από την πλευρά μου και την πλευρά των Παρεμβάσεων, δηλώνουμε λοιπόν ότι και αυτή την περίοδο όπως το κάναμε την προηγούμενη, στον προηγούμενο Απολογισμό, τα οικονομικά της Ομοσπονδίας μας είναι σωστά. Δεν υπάρχει τίποτε μεμπτό και όλα λειτούργησαν με τον τρόπο που έπρεπε να λειτουργήσουν, με βάση τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μας. Εκτιμούμε όμως ότι υπάρχουν ακόμα περιθώρια ώστε να βελτιωθούν περισσότερο από δω και πέρα.

Υπάρχουν σοβαρές και θετικές ενέργειες που έγιναν από την Ομοσπονδία. Ο τρόπος με τον οποίο καλύπτει η Ομοσπονδία τα δικαστικά έξοδα συναδέλφων και Συλλόγων όταν χρειάζεται, εγγράφεται στα θετικά της Ομοσπονδίας. Οι κατασκηνώσεις όπως προείπα, εγγράφονται. Η όλη κι-

νητοποίηση που έγινε από την Ομοσπονδία την τελευταία περίοδο για τα Νηπιαγωγεία και την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν Νηπιαγωγείου εγγράφεται.

Εμείς από τις Παρεμβάσεις το έχουμε πει κι όποιοι ήθελαν μπορούσαν να το ακούνε: Σε οποιοδήποτε θετικό βήμα που θα γίνει και αφορά και τα οικονομικά της ΔΟΕ, θα το δηλώσουμε δημόσια ευθέως και θα το παραδεχθούμε. Γιατί; Γιατί εκεί μέσα βλέπουμε και το δικό μας εαυτό.

Όμως συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν πρέπει να κάνουμε ένα λάθος το οποίο συνθίζεται από τον εκάστοτε Ταμία κάθε φορά που γίνεται ο Οικονομικός Απολογισμός. Υπάρχει μια λογική, να διαχωρίζεται το διαχειριστικό μέρος από την πολιτική αντίληψη με την οποία διαχειριζόμαστε τα οικονομικά. Κι εκεί υπάρχει ένα σοβαρό θέμα. Όλες οι δαπάνες οι οποίες παρουσιάστηκαν σήμερα έχουν ένα στοιχείο διαχείρισης. Κι εδώ σωστό κι εκεί σωστό κι εκεί αποδείξεις κι εκεί κι εκεί.. Το πολιτικό όμως μέρος, το τί ξοδέψαμε, για ποιο λόγο το ξοδέψαμε, σε ποιους αγώνες διαθέσαμε τον εαυτό μας και τα χρήματα των συναδέλφων, αυτό δυστυχώς δε συνδέεται. Απομονώνεται το λογιστικό μέρος από το πολιτικό μέρος. Και προφανώς αυτό είναι το τρομερό λάθος. Κι εδώ είναι η κριτική μας και ο λόγος για τον οποίο θα καταψηφίσουμε στη συνέχεια τα οικονομικά πρακτικά της Ομοσπονδίας.

Ο πολιτικός και εκπαιδευτικός προσανατολισμός αυτής της περιόδου, έχει ν' αντιμετωπίσει την πολιτική των μνημονίων όλων των κυβερνήσεων σε βάρος των δικαιωμάτων της εργασίας, της μόρφωσης, των κοινωνικών δικαιωμάτων και όλων των λαϊκών δικαιωμάτων. Και σ' αυτή την κατεύθυνση, υπάρχει αναντιστοιχία των εξόδων που έκανε η Ομοσπονδία υπέρ του τρόπου αναπαραγωγής της από τις διεκδικήσεις που χρειάζεται ο κλάδος για ν' αντιμετωπισθεί αυτή η πολιτική.

Παράδειγμα: Οι ανελαστικές δαπάνες είναι το 25%. Τα έξοδα στέγασης και κίνησης στο 10%. Οι συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα, 17,5%. Τα έξοδα κινητοποιήσεων, το πρώτο μέσο όρος α' και β' εξαμήνου, είναι μόλις 4,5%. 4,5% μόλις δόθηκαν από τα χρήματα των συναδέλφων μας, για ν' αντιμετωπισθεί η κυβερνητική λαίλαπα αυτής της κυβέρνησης και των προηγούμενων με τα μνημόνια, να αντιμετωπιστούν οι ευρωπαϊκές πολιτικές που έχουν να κάνουν με την οικονομία, με τη ζωή μας, με την κυβερνητική πολιτική στην εκπαίδευση.

Για ν' αντιμετωπισθεί η βαθιά ταξική πολιτική της κυβέρνησης κατ' εντολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει να κάνει με το μισθό, τη σύνταξη, τις κοινωνικές ανάγκες, τη δημόσια περιουσία, για την οργάνωση των κινητοποιήσεων για την 3η αξιολόγηση, τα κονδύλια είναι ελάχιστα.

Για ν' αντιμετωπισθεί η εκπαιδευτική πολιτική που έχει να κάνει με τις αποφάσεις Στρασβούργου - Βρυξελλών για ένα σχολείο προσαρμοσμένη στις επιχειρηματικές ανάγκες, που έχει ως περιεχόμενο τον ανταγωνισμό, την

επιχειρηματικότητα, την αριστεία και την αξιολόγηση, που έχει ως περιεχόμενο ένα συντηρητικό πρόσημο που έχει να κάνει με τ' αναλυτικά προγράμματα, τις προσευχές, τις παρελάσεις, οι δαπάνες της Ομοσπονδίας είναι σχεδόν μηδενικές.

Εξαφανίζονται μέσα σ' ένα γενικό πλαίσιο δαπανών για να «συντηρηθεί» -σε εισαγωγικά για να μην παρεξηγηθώ- η Ομοσπονδία. Η υψηλότερη συμμετοχή που έχουμε κάθε χρόνο σε υπερκείμενες Οργανώσεις ETUCE και Εκπαιδευτική Διεθνή που ουσιαστικά είναι συνδιαμορφωτές αυτών των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εφαρμόζονται και στη χώρα μας με βάση τις συμβάσεις που υπογράφει η χώρα μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δε δικαιολογείται με κανέναν τρόπο.

Υψηλές και οι δαπάνες που ακολουθούν τις περιφερειακές. Και δε μιλάω γι' αυτές καθαυτές τις περιφερειακές, μιλάω γι' αυτά που τις συνοδεύουν. Οι δαπάνες για το μπουφέ, για τη γραφική ύλη. Το «Φωτόλιο» παίρνει πάρα πολλά λεφτά (για banner, και λοιπά υλικά). Είναι υψηλότερες. Και έχω την αίσθηση ότι γίνονται άκριτα.

Τα ταξίδια στο εξωτερικό, για να εκπροσωπηθεί ο κλάδος σε ETUCE και Εκπαιδευτική Διεθνή, που συνήθως απασχολεί δύο ή τρεις παρατάξεις από τη ΔΟΕ, γίνονται χωρίς έστω να ενημερωθεί ο κλάδος, ποιος πήγε, πού πήγε τί έκανε, τί συζήτησε, τί αποφάσισε.

Γνωρίζει κανείς από δω μέσα τί συζητήθηκαν στα 10 τελευταία ταξίδια που έκαναν οι συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου στις Βρυξέλλες; Έχει ανακοινωθεί πουθενά σε κάποιο site ότι συναντήσαμε αυτούς, πήραμε αυτές τις αποφάσεις και κάναμε κάτι άλλο; Δυστυχώς ούτε καν στοιχειώδης ενημέρωση του κλάδου δεν υπάρχει σ' αυτή την κατεύθυνση..

Θα μπορούσα στα επιμέρους να πω κι άλλα στοιχεία, θεωρώ όμως ότι έγινε αντιληπτό το πνεύμα το οποίο εμείς θα καταψηφίσουμε αυτό τον Απολογισμό. Έχουμε καταθέσει μια σειρά προτάσεις που προφανώς ο χώρος αυτή τη στιγμή κι ο χρόνος δε μου το επιτρέπει να το κάνω, θα γίνει στον προϋπολογισμό.

Θέλω επίσης να κάνω μια αναφορά, μικρή, ότι εμείς της Ελεγκτικής στους δύο τελευταίους ανα εξάμηνο ελέγχους που κάναμε, ξοδέψαμε γύρω στα 2.500 ευρώ, ήμασταν 5 άτομα, χρειάστηκαν κάποιες φορές 3 μέρες, 4 μέρες κτλ. Φροντίζουμε να είμαστε στα πλαίσια που μας ορίζονται, σας δηλώνουμε όμως ότι η δουλειά που γίνεται είναι εντατική, σε πολύ πιεσμένο χρόνο κτλ., τα έξοδα είναι αυτά, είναι όλα με παραστατικά, πρέπει να κριθούμε κι εμείς, γι' αυτό κάνω και αυτή την αναφορά.

Θα πρέπει να δηλώσω επίσης ότι από την πλευρά των Παρεμβάσεων, Κινήσεων, Συσπειρώσεων, από τα χρήματα που πήραν οι εκπρόσωποί μας για τις περιόδους ή ό,τι άλλο έπρεπε να πάρουν, έχουν επιστραφεί από τη μεν συντρόφισσα Τσαγκαράτου Αιμιλία γι' αυτή τη χρονιά,

900 ευρώ από τον αδικοχαμένο σύντροφό μας το Σταύρο Καλώνη 500 ευρώ και από το σύντροφο που είναι στο Διοικητικό Συμβούλιο, το Δημήτρη Μαργιόλη, μόνο για το πρώτο εξάμηνο, 300 ευρώ.

Σύνολο, οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, από τα χρήματα που εισέπραξαν από την Ομοσπονδία για οποιοδήποτε λόγο μέσα σ' αυτή τη χρονιά επέστρεψαν 1.700 ευρώ. Αυτό δείχνει ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια ακόμα να ξαναδούμε σε μια θετική κατεύθυνση τη μείωση των εξόδων κάθε είδους της Ομοσπονδίας.

Ευχαριστώ.

Κριτική Οικονομικού Προϋπολογισμού (2018-2019) της ΔΟΕ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες να τον δούμε λίγο τον προϋπολογισμό. Δεν είναι νούμερα και αριθμοί είναι ο τρόπος ο οποίος θα λειτουργήσει τόσο διαχειριστικά, όσο και πολιτικοσυνδικαλιστικά η ΔΟΕ.

Απολογούμαστε όλοι και όλες φυσικά και θα απολογηθούμε πάλι από τον Σεπτέμβρη για το πώς χρησιμοποιήθηκαν, που πήγαν τα χρήματα που καταθέτουν κάθε χρόνο οι συνάδελφοι και τι αποτέλεσμα έφεραν. Θα ήθελα η συζήτηση που θα κάνουμε να είμαστε όλοι και όλες αποτελεσματικοί, χωρίς να διαχωρίσουμε το τι χρειάζεται για να λειτουργήσει η Ομοσπονδία από την πολιτική της στόχευση. Θα τα δούμε μαζί.

Δυο αρχικές παρατηρήσεις.

Πρώτον: Ο προϋπολογισμός, που έχει έσοδα ακριβώς όσα είχε και ο προηγούμενος και ακριβώς όσες δαπάνες έγιναν την προηγούμενη χρήση, έχει δυο νούμερα, τα οποία μας ενδιαφέρουν και μας αφορούν: «Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις» ETUCE και Εκπαιδευτική Διεθνή και ΑΔΕΔΥ. Είναι το 1/5 των δαπανών της Ομοσπονδίας! Θεωρούμε ότι αυτή η δαπάνη είναι υπερβολικά υψηλή, θεωρούμε ότι πρέπει να μπει μια διαδικασία πρώτα απ' όλα στην ΑΔΕΔΥ να δούμε τη μείωση της συνδρομής, εμείς είμαστε οι βασικοί χρηματοδότες της ΑΔΕΔΥ.

Και δεύτερον ότι πρέπει να αποχωρήσει επιτέλους η Ομοσπονδία μας από ETUCE και από Εκπαιδευτική Διεθνή γιατί ακριβώς είναι οι δυο Οργανώσεις οι οποίες ουσιαστικά συμφωνούν και χαράζουν την εκπαιδευτική πολιτική που εφαρμόζεται και επιβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας.

Αναφέρθηκε ο ομιλητής χτες για την παρέμβαση μέλους της Εκπαιδευτικής Διεθνούς στην συνάντηση της Θεσσαλονίκης για τους νηπιαγωγούς. Να θυμίσω ότι -επειδή ήμουν και εγώ εκεί- αυτό το οποίο τόνισε ο συνάδελφος από την Εκπαιδευτική Διεθνή αφορούσε μόνο την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης. Δεν έκανε καμία απολύτως αναφορά για το περιεχόμενο που πρέπει να έχει η εκπαίδευση είτε στη χώρα μας, είτε στις άλλες χώρες και αυτό

για μας έχει ιδιαίτερη σημασία για το τι παιδαγωγικό περιεχόμενο πρέπει να έχει η εκπαίδευση.

Δεύτερο νούμερο: «Εξοδα κινητοποιήσεων, δράσεων, εκδηλώσεων» αποτελούν και αυτά το 1/5. Το 1/5 ουσιαστικά των εσόδων της Ομοσπονδίας μόνο αυτά πάνε για τη συνδικαλιστική πολιτική εκπαιδευτική μας δράση. Μόνο το 1/5. Ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις θεωρούμε ότι στη συγκεκριμένη περίοδο που έχουμε μια σειρά Μνημόνια να αντιμετωπίσουμε, που έχουμε μια βαθιά ταξική πολιτική από την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κεφάλαιο, δεν μπορεί αυτό να είναι το ποσό το οποίο θα αντιστοιχεί στους αγώνες της επόμενης περιόδου.

Χρειάζεται ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο, ένα πανεργατικό μέτωπο για να κατορθώσουμε να ανατρέψουμε τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που έχουν να κάνουν και με τη δική μας τη ζωή με το μισθό, τη σύνταξη και τα δικαιώματα. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε τις συντηρητικές πολιτικές που έχουν να κάνουν με το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, έχουμε να αντιμετωπίσουμε τις πολιτικές που θα εφαρμοστούν αυτή την περίοδο.

Το 1/5 των εξόδων δεν αντιστοιχεί στους αγώνες της επόμενης περιόδου. Θα έπρεπε να γίνει μια αναδιάρθρωση των εξόδων έτσι ώστε να μπορούμε να πούμε ότι πάμε καλά οργανωμένοι και καλά οικονομικά εξοπλισμένοι να δώσουμε τις μάχες που χρειάζονται για την επόμενη περίοδο.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες έχουμε να αντιμετωπίσουμε μείωση αφορολόγητου, μείωση συντάξεων, 3,5% για τα επόμενα χρόνια και 2,5% για τη συνέχεια πλεονάσματα για να πιάσουν τους στόχους του στην οικονομική τους πολιτική. Έχουμε επιβολή από τον ΟΟΣΑ την αυτονομία εκπαιδευτικής μονάδας, προσλήψεις με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με διευθυντή ο οποίος θα έχει δυνατότητα να προσλαμβάνει.

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική πολιτική για αξιολόγηση και εκπαιδευτική ηγεσία, έχουμε να αντιμετωπίσουμε την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, έχουμε την αξιολόγηση στελεχών, έχουμε την αξιολόγηση των σχολείων έχουμε δηλαδή ποσοτικοποίηση της εργασίας, έχουμε να αντιμετωπίσουμε την πολιτική που επιβάλλεται μέσω των ΚΕΣΥ και των ΠΕΚΕΣ.

Πώς κατά τη γνώμη μας έπρεπε να οργανωθεί ο προϋπολογισμός στο κομμάτι των εξόδων; Θα έπρεπε εδώ μέσα, σήμερα, πριν αναφερθούν τα ποσά να αναφερθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας ποιος είναι ο σχεδιασμός, ποια είναι η οργάνωση δράσεων από την πλευρά μας, να μας κατατεθεί ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα για όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία θα αντιμετωπίσουμε την επόμενη περίοδο.

Να μας κατατεθεί συγκεκριμένα ο υπολογισμός των απαραίτητων περιφερειακών συσκέψεων που πρέπει να γίνουν και με ποια θεματική. Να μας αναφερθεί ποια θα είναι

η κατανομή των αρμοδιοτήτων των μελών του Δ.Σ. και των επισκέψεων και στο τέλος κι ένας υπολογισμός των δράσεων ανά σύσκεψη περιφερειακή ή οτιδήποτε.

Αυτό εμείς εννοούμε προϋπολογισμό με πολιτική στόχευση και κινηματική οπτική: να ξέρουμε δηλαδή ότι εδώ μέσα θα συμφωνήσουν οι αντιπρόσωποι του κλάδου ότι θα γίνουν οι περιφερειακές συσκέψεις γι' αυτές τις θεματικές που αφορούν την επόμενη περίοδο, αυτές θα στοιχίσουν τόσο κι αν χρειαστεί και περισσότερο όταν αφορούν τη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων αλλά και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Εμείς θα τον καταψηφίσουμε αυτό τον προϋπολογισμό γιατί είναι γενικόλογος, είναι ουσιαστικά η αναδιτύπωση του απολογισμού της προηγούμενης περιόδου με ελάχιστη διαφορά στα ποσά. Θα καταθέσουμε την πρότασή μας, θα διαβάσω όμως κάποια τμήματα γιατί καταλαβαίνω ότι έχω υπερβεί τον χρόνο.

Θεωρώ όμως ότι κάποια σημεία πρέπει να τα αναφέρω.

Πρώτον, θεωρούμε ότι πρέπει να μειωθεί η συνδρομή των αναπληρωτών συναδέλφων και των συναδελφισσών προς τη ΔΟΕ στα 10 € και των συναδέλφων συναδελφισσών μειωμένου ωραρίου στα 5 €. Καταλαβαίνετε όλοι για ποιο λόγο γίνεται αυτή η πρόταση. Είναι μια πρόταση που την είχαμε καταθέσει και πέρσι.

Οι αποφάσεις του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για τις οικονομικές παροχές και τη συνολική οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας να αποτυπωθούν με αναλυτικό και ξεκάθαρο κείμενο του Συμβουλίου για να είναι απολύτως διευκρινισμένα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων στην οικονομική ζωή και διαχείριση του Συνδικάτου.

Αφού γίνει αυτό, να γίνει αναλυτική συζήτηση και να κατατεθούν επιμέρους προτάσεις για τις οικονομικές παροχές, ιδιαίτερα να αναφέρονται σε μηνιαία αλλά και εξαμηνιαία βάση από τον έλεγχο της Ελεγκτικής Επιτροπής και να υπάρχει αναλυτική καταγραφή των εσόδων που χρειάζεται έγκριση και απόφαση από το Δ.Σ.

Ευχαριστώ κι επαναλαμβάνω ότι εμείς θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό.

Μαρία Πέππα

Σύλλογος Τριφυλίας Μεσσηνίας

Κύριε Πρόεδρε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, αγαπητοί αντιπρόσωποι από όλη την Ελλάδα είμαι από το Σύλλογο Τριφυλίας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, είναι στο Νομό Μεσσηνίας. Ένας μικρός Σύλλογος που έχει όμως κάνει πολλά πράγματα στα χρόνια αυτά που ζούμε τώρα.

Ξεκινώ με μία διαπίστωση επί πραγματικού. Είχα πάει στο ΠΛΑΙΣΙΟ πριν λίγες μέρες εδώ στην Αθήνα και είδα τα παιδιά που εργάζονταν. Όλη η νεολαία που εργάζεται εκεί είδα ότι δεν υπήρχε ούτε μία καρέκλα γι' αυτούς να κάτσουν στο

οκτώωρο που δουλεύουν, ίσως και παραπάνω, εγώ κάθισα εκεί μόνο μισή ώρα και κουράστηκα και λέω ενός νεαρού ευγενέστατου και εξυπηρετικού: πώς το αντέχεις αυτό; Λέει: μα πρέπει να εξυπηρετήσω με το χαμόγελο στα χείλη όλους τους πελάτες.

Χαίρομαι που εργάζομαι στο Δημόσιο, στο άγιο Δημόσιο, που μπορούμε και διεκδικούμε πολλά πράγματα ακόμη γιατί ο ιδιωτικός τομέας, που και ο αδερφός μου ο ίδιος εργάζεται σε αυτόν, ως οδηγός νταλίκας από Σάββατο μέχρι Σάββατο και δεν έχει δικαίωμα να κοιμηθεί, όχι να φάει και να ξεκουραστεί, να κοιμηθεί, για να καταφέρει να επιτελέσει το έργο του. Κλείνει η παρένθεση.

Ζήσαμε φέτος και χαίρομαι πάρα πολύ γι' αυτό έναν πολύ δυνατό Μάρτη για τους αναπληρωτές μας, το Υπουργείο Παιδείας, με τη δράση μας και όλα αυτά που κάναμε, μετά από πολλά χρόνια ίσως λίγο κοιμώμενου κινήματος. Μεταφέραμε στα Σωματεία μας τα Πρωτοβάθμια το κλίμα που βιώσαμε και την ελπίδα. Οι αναπληρωτές μας που είναι όσοι είναι στο Σύλλογό μας μας πίστεψαν γιατί πήγαμε από σχολείο σε σχολείο και από παρέα σε παρέα για να καταλάβουν ότι είμαστε γι' αυτούς, με αυτούς και πολλές φορές και χωρίς αυτούς αλλά γι' αυτούς.

Πραγματικά με στενοχώρησε στις κινητοποιήσεις του Μάρτη, στην αρχή ήμασταν όλοι ωραία και καλά, κινούσαμε για μια χαρούμενη παρέα και με παλμό και μετά ξαφνικά όταν τα ΜΑΤ πλησίαζαν και τα δακρυγόνα έπεφταν γινόμασταν πολύ λίγοι και έλεγα: τι έγινε ρε παιδιά; Πού είναι οι υπόλοιποι; Τα πανό είχαν φύγει και είχαν μείνει μόνο κάποιοι και ψαχνόμασταν μεταξύ μας.

Αυτό το μετέφερα και στο Σύλλογό μου και γι' αυτό υπάρχει και απαξίωση και από τα νέα παιδιά να μπουν στο Σύλλογο ή να μην μπουν στο Σύλλογο. Να πληρώσει συνδρομή ή να μην πληρώσει συνδρομή. Αυτό είναι ένα... και πολλοί βέβαια από τους παλιούς συναδέλφους που ξεγράφονται παραπονούνται και για τα θέματα αυτά.

Στα πλαίσια, λοιπόν, αυτής της κινητοποίησης ο Σύλλογός μας αποφάσισε, βρέθηκαν στίχοι, βρέθηκε μουσική, βρέθηκε ένας αναπληρωτής μουσικός ο Γιάννης Λιώλιος, βρέθηκαν στούντιο, φωτογράφοι, εθελοντές αναπληρωτές και βγάλαμε ένα τραγούδι που λέγεται «Μόνιμοι αναπληρωτές», έχει αναρτηθεί στο YouTube στα πλαίσια του αγώνα που κάνουμε και προσπαθούμε να τον προωθήσουμε και το λέω τώρα και δημόσια, πανελλαδικά ως μέτρο πίεσης, πέρα από όλο τον αγώνα που κάνουμε.

Μου λέει ο Γιάννης ο Λιώλιος που είναι μουσικός: Μαρία, μου λέει, έχω πτυχίο ΑΕΙ, τέλειωσα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο νομίζω, ξαφνικά συγχωνεύονται οι ειδικότητες μουσικών, θεατρικής αγωγής και εάν αποκτήσουν και αυτοί κάποιο προσόν παιδαγωγικό μπορούν όλοι να διεκδικήσουν μια θέση στο δημόσιο σχολείο. Είχα στείλει ένα έγγραφο, ο Σύλλογος στη ΔΟΕ, να το δουν αυτό, να μεριμνήσουν, γιατί τα πράγματα υπερδεδύονται ακόμα περισσότερο.

Επίσης, αυτά είναι ανησυχίες της βάσης, της πραγματικής βάσης, εάν υπάρχει ικανό νομικό πλαίσιο να στοιχειοθετήσει και δικαστικό αγώνα για τους αναπληρωτές πέρα από τους δρόμους, πέρα από όσα κάνουμε, πέρα από τα έγγραφα, να

πάμε, λοιπόν, να διεκδικήσουμε και δικαστικά το διορισμό τους γιατί πλέον έχει γίνει τραγωδία, κοινωνικό πρόβλημα, τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται κατάφωρα πλέον. Να έχουν επίδομα ανεργίας όχι μόνο με κάποιο όριο, μετά τέλος, μετά δεν πεινάνε; Δεν θα φάνε; Αλλά όσο είναι άνεργοι να δικαιούνται το επίδομα ανεργίας, χωρίς χρονικό όριο.

Νέες τεχνολογίες, επιμόρφωση, χωρίς όρια, χωρίς να υπάρχει για καμία ειδικότητα δέσμευση, δωρεάν, εξ αποστάσεως, με ισότιμη συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Επίσης σκεφτόμαστε ως πιο αειφορικό ίσως και πρακτικό, όταν βγάζουμε για τα Μουσεία κάρτες οι μόνιμοι για τρία χρόνια, οι αναπληρωτές μέχρι να απολυθούν, όπως το έχουμε το καρτελάκι αυτό ως αντιπρόσωποι της ΔΟΕ να έχουμε μία κάρτα εκπαιδευτικού μόνιμα για όπου βρισκόμαστε, να μην έχουμε να λήγει η κάρτα, να πετάμε, μια γραφειοκρατία, να είναι πιο αειφορικό, πιο περιβαλλοντικά φιλικό και να συνοδεύει όλους τους εκπαιδευτικούς, αναπληρωτές και μόνιμους εσείς, μέχρι να φύγουν από την Υπηρεσία. Αν φύγουν.

Επίσης, άλλη ιδέα, μακάρι να διοριστούν το Σεπτέμβρη όλοι οι αναπληρωτές. Μακάρι. Ευχής έργον, το θέλουμε όλοι μας εδώ μέσα. Μέχρι να γίνει όμως αυτό, να ολοκληρωθεί, επειδή οι Σύλλογοί μας πλέον στελεχώνονται πιο πολύ από αναπληρωτές παρά από μόνιμους θα θέλαμε να υπάρχει ένα ποσοστό στα 15 ευρώ, γιατί πραγματικά εδώ αγκομαχούμε, στους τοπικούς συλλόγους. Δύο ευρώ; Τρία ευρώ; Ναι, τα χρειαζόμαστε και εμείς γιατί το τι γίνεται για να μπορέσουμε να σταθούμε εμείς το ξέρουμε οι ίδιοι.

Να πιέσουμε το Υπουργείο Παιδείας για τραπεζοκόμους και προσωπικό βοηθητικό στα ολοήμερα νηπιαγωγεία κυρίως και στα δημοτικά σχολεία βέβαια. Αυτά εν γένει, τελείωσα νομίζω συντομότερα απ' ό,τι υπολόγιζα. Ευχαριστώ πολύ.

Χρήστος Ρέππας

Σύλλογος Νησιών Σαρωνικού

Καλησπέρα σας συνάδελφοι. Είμαι από το Σύλλογο Νησιών Αργοσαρωνικού. Η επίσημη παρουσίαση της τελευταίας έκθεσης του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα στο Υπουργείο Παιδείας από τον ίδιο τον Υπουργό παρουσία και της υπόλοιπης ηγεσίας του Υπουργείου και των στελεχών του Οργανισμού σηματοδοτεί τον προσανατολισμό και το χαρακτήρα της πολιτικής που ασκεί και θα ασκήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση και είναι πολιτική με τον ίδιο νεοφιλελεύθερο μνημονιακό προσανατολισμό που ασκήθηκε σε όλη την περίοδο από το 2011 και μετά έχοντας ως ιδεολογική και πολιτική βάση την έκθεση του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα το 2011.

Πρόκειται για ένα σκληρό νεοφιλελεύθερο κείμενο που δεν αμφισβητήθηκε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στην ουσία του, αλλά μόνο ως προς την τεχνική του επάρκεια και γι' αυτό ζητήθηκε απλά η επικαιροποίηση.

Από ένα τέτοιο αίτημα ο ΟΟΣΑ όχι μόνο δεν αμφισβητούνταν στο ελάχιστο, αλλά του ανοίγονταν με πιο αποτελεσματικό τρόπο η δυνατότητα να ξετυλίξει την επίθεσή του στην ελληνική δημόσια εκπαίδευση, τους εκπαιδευτικούς και στα μορφωτικά δικαιώματα των λαϊκών στρωμάτων.

Ο ΟΟΣΑ κάνει συγκεκριμένες προτάσεις με νεοφιλελεύθερο προσανατολισμό και ξεκάθαρο πολιτικό στόχο την προσαρμογή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος στις απαιτήσεις της αγοράς και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το νεοφιλελεύθερο πρόταγμα για την εκπαίδευση επαναλαμβάνεται και στη νέα έκθεση. Βελτίωση της διοικητικής διαχείρισης των εκπαιδευτικών, σαν να πρόκειται για απλά αντικείμενα διαχείρισης. Συγκρότηση στρατηγικής για την αξιολόγηση, ανάπτυξη πρακτικών εργαλείων και διαδικασιών για την αξιολόγηση των σχολείων και των διευθυντών.

Και επίσης η πολύ σημαντική, όσο και επικίνδυνη πρόταση η ευημερία κάθε σχολείου χωριστά προϋποθέτει τη σύνθεση της διακυβέρνησης με τη χρηματοδότηση. Κατακρίνεται η Ελλάδα για την προσήλωση στην ισότητα και προτείνεται απλώς να εξισοροποιηθεί ενισχύοντας τις προσπάθειες διατήρησης και βελτίωσης της ισότητας και της ποιότητας.

Προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στα μελλοντικά επιτεύγματα μέσω της μεταρρύθμισης των αναλυτικών προγραμμάτων. Ο άξονας των αλλαγών που εισηγείται ο ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα κινείται γύρω από το δίπολο αυτονομία της σχολικής μονάδας και ανάπτυξη πρακτικών αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα, με πρώτο βήμα τη διαμόρφωση κουλτούρας αυτοαξιολόγησης στα σχολεία και την προώθηση της αυτοαξιολόγησης για τη μετέπειτα συνολική εφαρμογή της αξιολόγησης σε όλες τις μορφές της.

Με αυτή την έννοια η καινούργια έκθεση του ΟΟΣΑ κινείται στρατηγικά στο ίδιο πνεύμα με αυτή του 2011 και επιδιώκει μια αγοραία μορφή εκπαίδευσης. Η κουλτούρα αυτοαξιολόγησης κατέχει μια κρίσιμη θέση ως προς τη στρατηγική της εφαρμογής του συνολικότερου συστήματος αξιολόγησης. Πρόκειται για κουλτούρα εκγύμνασης σε νεοφιλελεύθερες αξίες για τη δημιουργία του σχολείου, για τη λειτουργία του σχολείου για την εργασιακή συμπεριφορά και τις παιδαγωγικές πρακτικές.

Δεν είναι απλώς μια ηγεμονία σε επίπεδο αντιλήψεων αλλά στοχεύει στην αναμόρφωση συμπεριφορών και πρακτικών. Είναι κυριαρχία του ανταγωνισμού και του ατομικισμού σε όλες τις σχολικές πρακτικές, η κυριαρχία των τεχνοκρατικών λογικών στις συνειδήσεις των εκπαιδευτικών μέσα από το μοντέλο του αποτελεσματικού σχολείου.

Το θεώρημα του Hobbs πόλεμος όλων εναντίον όλων, βρίσκει την πραγμάτωσή του στην κουλτούρα της αξιολόγησης. Η αυτοαξιολόγηση, η εσωτερική αξιολόγηση του σχολείου νοείται σαν συμπληρωματική διαδικασία ως προς τον εξωτερικό επιθεωρητικό έλεγχο και θα πραγματοποιείται από εξωτερικούς αξιολογητές που υποτίθεται ότι θα λειτουργούν αντικειμενικά, με δήθεν ουδέτερα πολιτικά και κοινωνικά κριτήρια.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια τεχνοκρατική ιδεολογία κοινωνικής και πολιτικής ουδετερότητας που αναπαράγει μια ψευδή συνείδηση για το ρόλο της αξιολόγησης. Ότι απλώς είναι μια παιδαγωγική πρακτική που συντελεί στη βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η ιστορική εμπειρία εφαρμογής μοντέλων αξιολόγησης στο πλαίσιο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών έχει όμως δείξει ακριβώς το αντίθετο. Στο παράδειγμα των ομοσπονδιακών εξετάσεων στις ΗΠΑ την τελευταία 15ετία, η επι-

διωκόμενη ισότητα μεταξύ αποτελεσμάτων όχι μόνο δεν επιτεύχθηκε, αλλά αντίθετα η κοινωνική και φυλετική ανισότητα μεγεθύνθηκε.

Το δεύτερο πιο σημαντικό αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η υποβάθμιση της εκπαίδευσης της ποιότητας των παιδιών που υποτίθεται ότι έχει σχεδιαστεί να βοηθήσει. Το αναλυτικό πρόγραμμα και η εκπαιδευτική διαδικασία υποτάσσονται στις εξετάσεις και κατακρεουργούνται σε αυτές.

Επειδή στις εξετάσεις υψηλού επιπέδου και των σπάνταρ, η αποτυχία των μαθητών των φτωχών οικογενειών και των διαφόρων κοινωνικών μειονοτήτων είναι μεγαλύτερη, εφαρμόζονται σε βάρος τους με μεγαλύτερη ένταση οι πολιτικές αποκλεισμού με αποτέλεσμα την επιδείνωση του προβλήματος με τις προτεινόμενες από τον ΟΟΣΑ πολιτικές αποκέντρωσης της εκπαίδευσης και αυτονομίας της σχολικής μονάδας, και επιδιώκεται συνολικά η αναδιάρθρωση της ελληνικής εκπαίδευσης σε ένα συνολικό επίπεδο ώστε το σχολείο να είναι προσανατολισμένο στην εμπορευματοποίηση της γνώσης, αλλά και να λειτουργεί το ίδιο με εμπορευματικά κριτήρια.

Είναι σημαντικά πολιτικό και πρακτικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας για τις νέες δομές του εκπαιδευτικού έργου.

Ο κύκλος της εκπαιδευτικής του πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ που άνοιξε με μια δειλή αμφισβήτηση των μνημονιακών πολιτικών των προηγούμενων κυβερνήσεων κλείνει με το προχώρημα αυτών των πολιτικών σε μια νέα ποιότητα. Η πολιτική αυτή συνεχίστηκε με μια βαθιά συντηρητική στροφή από την περίοδο της ψήφισης του τρίτου μνημονίου και της υποταγής της στους δανειστές.

Το κρίσιμο σημείο συνάδελφοι μιας και μετά το συνέδριο αυτό θα συναντηθούμε στα σχολεία μπροστά σε μια καινούργια πραγματικότητα που έχει φέρει το νομοσχέδιο για τις νέες δομές του εκπαιδευτικού έργου, είναι η απόκρουση και ανατροπή στην πράξη της διαδικασίας της αυτοαξιολόγησης και γι' αυτό το κρίσιμο επίδικο του συνεδρίου είναι η ψήφιση της απεργίας-αποχής από τις διαδικασίες της αξιολόγησης που όλοι νομίζω ότι θα πρέπει να στηρίξουμε. Σας ευχαριστώ.

Σεραφείμ Ρίζος

Σύλλογος Χανίων

Συνάδελφοι το εκπαιδευτικό και το εργατικό κίνημα, στο επόμενο διάστημα, πρέπει να δώσει πολιτικές απαντήσεις σε τρία ζητήματα για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών.

Πρώτο: Πέρα και μακριά από τις όποιες κοινωνικές συμμαχίες, χρειάζεται να δώσουμε πολιτική απάντηση στις απόψεις για το τέλος των μνημονίων και στις συνέπειες που θα έχει για τους εργαζόμενους. Στη χθεσινή συμφωνία, η καθαρή έξοδος έγινε αυστηροί τριμηνιαίοι έλεγχοι από τους θεσμούς, με τη δυνατότητα στους θεσμούς να ζητούν και να επιβάλλουν νέα μέτρα σε περίπτωση που η ελληνική οικονομία αποκλίνει από τους στόχους τους οποίους έχει βάλει.

Η καθαρή έξοδος σημαίνει πλεονάσματα του 3,5% μέχρι το 2023 και στη συνέχεια μέχρι το 2060 του 2,3%. Όσο για το ποιος θα τα πληρώσει είναι σαφές: 1,8 δις ετησίως υπολο-

γίζουν ότι θα εισπράττουν από την περικοπή των συντάξεων. Θα έχουμε νέες επιθέσεις στα εισοδήματα, θα έχουμε επέκταση της ελαστικής εργασίας, θα έχουμε ιδιωτικοποιήσεις στις πιο βασικές ανάγκες, στο ρεύματα, στο νερό, στους δρόμους, στα Ταχυδρομεία. Θα έχουμε επέκταση και παγίωση της ελαστικής εργασίας.

Η δεύτερη απάντηση που πρέπει να δώσει το εργατικό και το εκπαιδευτικό κίνημα, είναι σε όσους, τις μέρες αυτές σηκώνουν εθνικιστικές σημαίες, προκειμένου να βάλουν στο χέρι το εργατικό κίνημα, στο όνομα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, του ΝΑΤΟ και των επιδιώξεων της της ελληνικής άρχουσας τάξης στην ευρύτερη περιοχή.

Ακούσαμε κι εδώ μέσα αυτές τις προκλήσεις, στην ομιλία του συναδέλφου Παληγιάννη. Νομίζει ότι έχουμε κοντή μνήμη. Δεν ξεχνάμε ποιοι είναι αυτοί που σήμερα παίζουν το χαρτί του εθνικισμού. Δεν ξεχνάμε ποιοι είναι οι Σαμαροβενιζέλοι, και το τί έκαναν τόσα χρόνια. Δεν ξεχνάμε ότι στο όνομα του ευρώ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης τσάκισαν τους μισθούς και τις συντάξεις, έκλεισαν νοσοκομεία, οδήγησαν ανθρώπους στην αυτοκτονία, απέλυσαν με μια μονοκοτυλιά 3.000 εκπαιδευτικούς, μας απειλούσαν με ΕΔΕ και διαθεσιμότητες, έκλεισαν την ΕΡΤ, έφτασαν την ανεργία στο 30%.

Η απάντηση που δίνουμε, από την Παλαιστήνη μέχρι τα Βαλκάνια, τόσο απέναντι στις συμφωνίες της κυβέρνησης που εξυπηρετούν τους στόχους της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα, όσο και απέναντι στις εθνικιστικές κραυγές, είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών που περιλαμβάνει και το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού όλων των εθνών. Δε θα επιτρέψουμε από τη δική μας την πλευρά το εργατικό κίνημα ν' ανοίξει το δρόμο στους Μπαρμπαρούσηδες. Και σ' αυτό είμαστε κάθετοι.

Τρίτο ζήτημα: Το Υπουργείο Παιδείας συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν ανακάλυψε την Αμερική. Το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζει και εντείνει τις νεοφιλελεύθερης έμπνευσης επιθέσεις των προκατόχων του. Και αυτό επίσης δεν το ξεχνάμε. Δεν ξεχνάμε ούτε τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ του 2011 ούτε την τωρινή έκθεση του ΟΟΣΑ. Η διαφορά της φετινής έκθεσης του ΟΟΣΑ και της τωρινής τακτικής του Υπουργείου, είναι ότι προσπαθούν να πάρουν υπόψη και να υπολογίσουν τις αντιστάσεις, οι οποίες αναπτύχθηκαν το προηγούμενο διάστημα προσπαθώντας μεθοδικά να τις ξεπεράσουν. Αυτό σημαίνει κουλτούρα αξιολόγησης, αυτό σημαίνει «αξιολόγηση με την κουκούλα». Αυτό σημαίνει ότι χρειάζονται μόνο τρεις ν' αξιολογήσουν για να θεωρηθεί ότι έγινε η αξιολόγηση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με την επαναφορά της αξιολόγησης και τη διοικητική και οικονομική αποκέντρωση, για μια ακόμα φορά, απειλείται το DNA της δημόσιας εκπαίδευσης. Η κάθε παράταξη θα χρειαστεί να τοποθετηθεί ξεκάθαρα πάνω σ' αυτό, χωρίς «ναι μεν αλλά». Απειλείται το DNA της εκπαίδευσης όταν επιχειρούν να αλλάξουν το ρόλο του Διευθυντή και να τον μετατρέψουν σε manager, ο οποίος θα έχει την ευθύνη να προσλαμβάνει και ν' απολύει εκπαιδευτικούς και ταυτόχρονα θα εξασφαλίζει τη χρηματοδότηση του σχολείου. Είναι κάτι που έχουν αρχίζει να το μεθοδεύουν στην πράξη. Ο Προϊστάμενος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στα Χανιά, οργάνωσε βράβευση σχολείων προχθές και πρόβαλλε εκπαιδευτικό ο οποίος στο Δημοτικό σχολείο που είναι

διευθυντής έχει καλέσει το Ίδρυμα ΝΙΑΡΧΟΣ για να το κάνει χορηγό. Και χρειάζεται ν' απαντήσουμε σ' αυτά απ' τη δική μας την πλευρά.

Σήμερα έχασαν τη δουλειά τους 24.000 συνάδελφοι αναπληρωτές γιατί έληξαν οι συμβάσεις τους. Αύριο, αν ισχύσουν οι πενταετείς συμβάσεις μειωμένης απασχόλησης, θα απειληθεί ακόμη και η δυνατότητα να υπάρχει διεκδίκηση μόνιμων διορισμών.

Χρειάζεται να έχουμε ως προμετωπίδα τους μόνιμους διορισμούς. Όταν όμως οι συνάδελφοι αναπληρωτές ξεσηκώθηκαν το Μάρτη, η ΔΟΕ δεν τόλμησε να κάνει ούτε μία 24ωρη απεργία. Παρέπεμπε στους Συλλόγους με 3ωρες στάσεις εργασίας, κλείνοντας το μάτι σε κάποιους, ότι «μπορείτε και να μην κάνετε».

Δε φτάνει συνάδελφοι να μιλάμε για υπεράσπιση των μισθολογικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, αφηρημένα. Όταν λένε «τέλος των μνημονίων» αυτοί, εμείς πρέπει να πούμε: Δώστε πίσω τα κλεμμένα, δώστε πίσω το 13ο και 14ο μισθό, γυρίστε πίσω τα μισθολογικά κλιμάκια, κάντε τώρα μόνιμους διορισμούς χωρίς «ναι μεν αλλά».

Αυτή είναι η απάντηση που πρέπει να δώσει η ΔΟΕ. Είναι κεφαλαιώδες ζήτημα γι' αυτό το συνέδριο ότι πρέπει να πάρει θέση γι' απεργία, αποχή από την αξιολόγηση χωρίς «ναι μεν αλλά» συνάδελφοι και εδώ. Χωρίς «ναι μεν αλλά». Το δρόμο συνάδελφοι τον έδειξε η 12η Γενάρη όταν η ΑΔΕΔΥ αρνείτο να υπερασπίσει το δικαίωμα της απεργίας, τα Σωματεία που πήραν από κάτω απάντηση. Το δρόμο τον έδειξαν οι εκπαιδευτικοί αναπληρωτές όλο το Μάρτη που εισέβαλλαν στο Υπουργείο Παιδείας και οργάνωσαν συνέλευση μέσα εκεί.

Το δρόμο απέναντι στις κοινωνικές συμμαχίες τον έδειξαν οι εργάτες της Cosco, οι εργαζόμενοι στο λιμάνι που στις πιο μαύρες συνθήκες οργάνωσαν μια ηρωική απεργία.

Συνάδελφοι τελειώνω με μια φράση: Απεργία- αποχή, αλλά ανάγκη και για απεργία σκέτο. Έχουν ξεκινήσει οι συνάδελφοι ήδη. «Οι άλλοι έχουν κινήσει», που έλεγε κι ο Βάρναλης. Ξέρετε ποιοι είναι αυτοί συνάδελφοι; Οι συνάδελφοι αναπληρωτές που ξεκίνησαν το Μάρτη και περιμένουν συνέχεια το Σεπτέμβρη. Χρειάζεται ν' αποφασίσουμε κλειδωμένη απεργία μέσα απ' αυτό το συνέδριο.

Οι συναδέλφισσες Νηπιαγωγοί που θα δώσουν τη μάχη για το τί σημαίνει στην πράξη δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή. Οι συνάδελφοι Διευθυντές οι οποίοι δε θέλουν την αξιολόγηση με την κουκούλα. Χρειαζόμαστε να προχωρήσουμε με αγωνιστικές αποφάσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν και αυτά τα μέτρα Ευχαριστώ.

Άννα - Μάγια Σταυροπούλου

Μέλος συλλόγου « Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ »:

Με τις παρεμβάσεις - κινήσεις - συσπειρώσεις.

Καλησπέρα συνάδελφοι,

Συνάδελφοι, το θέμα της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης βρίσκεται σήμερα, κυριολεκτικά σήμερα, στην πιο αποφασιστική στιγμή του και στο πιο κρίσιμο σταυροδρόμι του. Αυτό το λέω διότι έχουμε μετά από τους αγώνες 30 χρόνων του εκπαιδευτικού κινήματος ένα Νόμο ο οποίος καθιερώνει με πολύ συγκεκριμένο τρόπο και σε πολύ συγκεκριμένα

πλαίσια τη δίχρονη υποχρεωτικότητα στο Νηπιαγωγείο, στην πράξη όμως αυτή η υποχρεωτικότητα κινδυνεύει, αυτή η ρύθμιση με το Νόμο όπως έχει γίνει, κινδυνεύει να αφήσει στον αέρα την υποχρεωτικότητα και ανοίγει επικίνδυνους δρόμους στην κατεύθυνση αυτή.

Και εξηγούμαι πολύ συγκεκριμένα: Ρυθμίστηκαν στην υποχρεωτικότητα 184 Δήμοι από τους οποίους ένα μεγάλο ποσοστό είναι «κάτω από την πινέζα του χάρτη», κυριολεκτικά και στο οποίο τα παιδιά ήδη φοιτούσαν ακριβώς γιατί είναι σε πάρα πολύ μικρές περιοχές και πάρα πολύ μικρούς Δήμους απ' τη μία. Από την άλλη εκτός από τους 184 Δήμους έχουμε μία κατάσταση όπου εμπλέκονται σε αυτήν την ιστορία μέσα από την ίδια τη νομοθεσία οι Δήμαρχοι, δηλαδή η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τίποτα, συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο σε αυτή την περίπτωση. Το πράγμα στήθηκε έτσι γιατί πάρα πολύ απλά αφενός η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΟΟΣΑ έχουν μέσα στα κείμενά τους δεσμεύσει την Ελλάδα, όπως και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, μέχρι το 2020 να εντάξει το 90% με 95% των παιδιών μέχρι την ηλικία της υποχρεωτικής φοίτησης σε δομές προσχολικής αγωγής, χωρίς να ορίζει υποχρεωτικά ποιες είναι αυτές οι δομές, αν θα είναι νηπιαγωγεία ή παιδικοί σταθμοί, και βεβαίως χωρίς να αναφέρεται στην υποχρεωτικότητα ρητά. Ένα είναι αυτό το δεδομένο.

Το δεύτερο δεδομένο είναι ότι το εκπαιδευτικό μνημόνιο προβλέπει ότι η κατεύθυνση είναι η αποκέντρωση των σχολείων και η ανταποδοτικότητα. Και όσον και αν μας φαίνεται περίεργο και ακραίο το να σκεφτούμε ότι υπάρχει ανταποδοτικότητα στα νήπια και στα προνήπια, αν διαβάσετε τα κείμενά τους θα δείτε ότι η κατεύθυνση είναι η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο από την πολύ μικρή ηλικία και μάλιστα η προσχολική θεωρείται και η σπουδαιότερη ηλικία γι' αυτή την επένδυση, έτσι ώστε στη συνέχεια τα παιδιά τα οποία θα προχωρήσουν στις επόμενες βαθμίδες εκπαίδευσης να έχουν το λιγότερο δυνατό κόστος απέναντι στα κονδύλια που θα διατεθούν για την εκπαίδευση. Πέραν του ότι όλο αυτό το σκηνικό ενδιαφέρει την αγορά εργασίας για τη γυναίκα, η οποία θα προσφέρει ως εργατικά χέρια.

Έχουμε, λοιπόν, αυτά τα δεδομένα σε επίπεδο συμφωνιών. Έχουμε, επίσης, μία δήλωση του Μπαξεβανάκη στις 25 Απριλίου στη συνάντηση που είχε στη Ραφήνα με τους Δημάρχους που για να τους πείσει ως προς την αγωνία τους, που τους έχει βάλει μέσα στα όρια της υποχρεωτικότητας τους καθυσύχασε πως αν δεν γίνει στα 3 χρόνια θα γίνει στα 5, που έρχεται και δένει πάρα πολύ ωραία με το γεγονός αυτό που σας έλεγα για τα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, ότι η υποχρεωτικότητα είναι στον αέρα.

Τι κάνει, λοιπόν, συνάδελφοί μου, το συνδικάτο απέναντι σε αυτή την κατάσταση; Τι έχει κάνει μέχρι τώρα; Εδώ η ΔΟΕ βάζει άμεσα ως αίτημα, στα λόγια, την υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση άμεσα παντού σε όλη τη χώρα. Μάλιστα. Στην πράξη τι έχει κάνει; Ποια μέτρα πήρε; Τι έκανε με το ζήτημα των αγωνιστικών δράσεων στο συγκεκριμένο επίπεδο; Τίποτα. Αυτό που έκανε ήταν να ανοίγει διαλόγους στα Συνέδρια όπως αυτό της Προσχολικής Αγωγής με την

ΚΕΔΕ, να την καλεί, και δεύτερον να προσυπογράφει με τον τρόπο της την Κοινωνική Συμμαχία που μέσα εκεί λέει ότι η εκπαίδευση πρέπει να μπει στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Και ναι, η προσχολική αγωγή προσφέρεται για την επιχειρηματικότητα. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Αυτή είναι η στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Θα έρθω πολύ συγκεκριμένα για δυο λεπτά να αναφερθώ στους συναδέλφους και συντρόφους του ΠΑΜΕ, οι οποίοι κράτησαν την ίδια, επί της ουσίας, λογική που εξυπηρετεί την κυβέρνηση στους στόχους της. Πολύ απλά έθεσαν όρους και προϋποθέσεις για την υποχρεωτικότητα. Δηλαδή, συνάδελφοί μου του ΠΑΜΕ, θα θέσουμε όρους και προϋποθέσεις για την υποχρεωτικότητα και στο δημοτικό σχολείο; Δεν θα δεχθούμε τα παιδιά εκεί, σήμερα, δεν δεχόμαστε παιδιά επειδή τα τμήματά μας είναι 25άρια; Δεν τα δεχόμαστε; Ή θα παραπέμψουμε την υποχρεωτικότητα στη λαϊκή εξουσία; Εε όχι!

Ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις είμαστε η μόνη συνεπής δύναμη και παράταξη που αγωνίστηκε από την πρώτη στιγμή στο μετερίζι της υποχρεωτικότητας της προσχολικής αγωγής. Και εμείς, ζητάμε αυτή τη στιγμή από το Συνέδριο, από αυτό το σημερινό Συνέδριο να προτάξει το καθήκον για την άμεση εφαρμογή της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης ως νούμερο 1 και να ληφθεί απόφαση από το σημερινό Συνέδριο για συγκεκριμένες άμεσες δράσεις για την εφαρμογή της σε όλη τη χώρα από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο.

Να μην τελειώσει αυτή η σχολική χρονιά αν δεν γίνει αμέσως αυτή τη σχολική χρονιά υποχρεωτική η προσχολική αγωγή και εκπαίδευση παντού, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που το εκπαιδευτικό κίνημα έχει θέσει και ξέρει και έχει τον τρόπο να επιβάλλει. Καλούμε και τις άλλες παρατάξεις σ' αυτό.

Γιώργος Τζωρτζακάκης

Σύλλογος Ρόδου

Συνάδελφοι καλό μεσημέρι. Ένα από τα ζητήματα που θεωρούμε εξαιρετικά επιτακτικό να αντιμετωπίσει το Συνδικάτο σχετίζεται με τη στέγαση. Το ζήτημα της στέγασης στις τουριστικές περιοχές δεν αφορά μόνο τους αναπληρωτές συναδέλφους αλλά αφορά όλο και ένα αυξανόμενο αριθμό μόνιμων εκπαιδευτικών. Δηλαδή έχουμε εξαιρετικά μεγάλη δυσκολία να βρούμε σπίτι.

Στα πλαίσια αυτά η Ανεξάρτητη Κίνηση του Συλλόγου Ρόδου κατέθεσε πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ρόδου η οποία υιοθετήθηκε από το ΔΣ με βάση την οποία πρέπει να αναδειχθεί το ζήτημα του Airbnb και γενικά των συμβάσεων βραχυχρόνιας μίσθωσης από τα Συνδικάτα.

Καλούμε τη Διδασκαλική Ομοσπονδία αλλά και όλες τις Ομοσπονδίες του Δημοσίου να αναδείξουν το ζήτημα του Airbnb/βραχυχρόνιας μίσθωσης γιατί δημιουργεί πολύ σοβαρά προβλήματα στη διαθεσιμότητα των ακινήτων όχι μόνο στις τουριστικές περιοχές αλλά και στις υπόλοιπες.

Το ζήτημα αυτό έχει τεράστια σημασία και δεν αφορά μόνο τη διαθεσιμότητα των σπιτιών, αφορά και το γεγονός ότι η μικρή διαθεσιμότητα καταλήγει σε αυξημένα ενοίκια σε μια εποχή κρίσης. Άρα έχει τεράστια σημασία να αναδειχθεί.

Καταθέσαμε την πρόταση η οποία έχει σταλεί και στη Διδασκαλική Ομοσπονδία από τη φορολογία της βραχυχρόνιας μίσθωσης ένα μέρος της φορολογίας να διατεθεί αυτοτελώς για το επίδομα στέγασης των αναπληρωτών συναδέλφων. Θεωρούμε το ζήτημα εξαιρετικά σημαντικό. Θεωρώ ότι ο εισηγητής πρέπει να ενσωματώσει την πρόταση αυτή στην εισήγηση. Η πρόταση αυτή είναι αφητηρία μόνο μιας συνολικής πολιτικής για τη στέγη. Τα συνδικάτα και η ΔΟΕ οφείλουν να ασχοληθούν με το θέμα της στέγασης των εργαζόμενων και να διεκδικήσουν συνολική παρέμβαση για τη στέγη (π.χ ανώτατα όρια ενοικίων, προστασία των ενοικιαστών κλπ)

Αναφορικά με τους μόνιμους διορισμούς που είναι εξαιρετικά κρίσιμο δεν είναι δυνατό να καταθέτουμε πρόταση για μόνιμους διορισμούς χωρίς να έχουμε μια στοιχειωδώς συγκροτημένη πρόταση για το πώς πρέπει να είναι το σχολείο που θέλουμε, που χρειάζεται αυτούς τους διορισμούς. Το υπάρχον σχολείο έτσι όπως είναι, είναι διαμορφωμένο για να χρειάζεται λιγότερους.

Άρα η Διδασκαλική Ομοσπονδία πέρα από το να καταθέτει πρόταση για τον αριθμό των διορισμών, οφείλει να μιλήσει και για το σχολείο που χρειάζεται αυτούς τους διορισμούς. Άρα οι μόνιμοι διορισμοί είναι απολύτως αναγκαίο συστατικό ενός σχολείου που χρειάζεται να ξανακουβεντιάσει για την επαναφορά του υπεύθυνου στο Ολοήμερο που είναι απίστευτο πως αποδεχτήκαμε τα τελευταία δυο τρία χρόνια την κατάργηση του υπεύθυνου στο Ολοήμερο και ελάχιστα συζητάμε πια γι' αυτό. Έχει καταντήσει μια κανονικότητα.

Χρειάζεται να μιλήσουμε για το ζήτημα της συνταξιοδότησης που έχει τεθεί και από άλλους συναδέλφους. Άρα πρόταση συγκροτημένη για το σχολείο που θέλουμε οφείλει να την επεξεργαστεί και το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ και η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Κώστας Τουλαγρίδης

Σύλλογος Κ. Σωτηρίου

Συνάδελφοι συζητάμε για το πρόγραμμα δράσης και υπάρχει ένα τεράστιο κενό σε αυτή τη συζήτηση γιατί αν δούμε το πανό με τα βασικά συνθήματα – αιτήματα της ΔΟΕ υπάρχουν μόνο τα εκπαιδευτικά αιτήματα και έχει βγει από τη συζήτηση παντελώς από το αιτηματολόγιο της Ομοσπονδίας το κεντρικό πολιτικό ζήτημα. Έχει αφαιρεθεί ακόμη και η τυπική αναφορά της περιόδου '11-'13 ανατροπή της πολιτικής Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ που έμπαινε πάντα.

Η περίφημη έξοδος από τα Μνημόνια προβλέπει καμία ακύρωση μνημονιακού μέτρου απ' όλη την περίοδο των Μνημονίων. Εφαρμογή όλων των συμφωνηθέντων για 3,5% πλεονάσματα 7 δις μέτρα μέχρι το 2022. Αυτόβουλη, από κάθε Κυβέρνηση από εδώ και πέρα, παρουσίαση μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων και περικοπών για 4,5 δις μέτρα κάθε χρόνο μέχρι το 2060 για 2,2% δημοσιονομικό πλεονασμα.

Όχι μόνο δεν σταματάμε τα Μνημόνια αλλά γίνονται μόνιμα μέσω των δημοσιονομικών πλεονασμάτων και του σύμφωνου Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν επιτρέπει - να έχουμε καμία προσδοκία ότι θα μπορούν να αλλάξουν υπέρ μας μέτρα και να κερδίσουμε από το χαμένο έδαφος - να ανακτήσουμε τις απώλειες και να κερδί-

σουμε σε ανάγκες και δικαιώματα στην εργασία και στην εκπαίδευση.

Άρα εάν δεν μπει εδώ η σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Χρέος, την πολιτική των Μνημονίων, αν δεν μπει το ζήτημα της ανατροπής αυτής της πολιτικής καμία συζήτηση δεν μπορεί να γίνει στο Εργατικό Κίνημα για Νίκες και κατακτήσεις.

Αυτή η βασική επιδίωξη του κεφαλαίου και των κομμάτων του - η αποδοχή του συνολικού πολιτικού πλαισίου δηλαδή και η ΜΗ αμφισβήτηση των βασικών της κατευθύνσεων αποτυπώνεται με όλη τη μεθόδευση - την τομή που κάνουν με την κοινωνική συμμαχία στο Εργατικό Κίνημα. Θέλουν να διαγράψουν τα εργατικά αιτήματα και να δώσουν το σήμα σε ολόκληρη την κοινωνία ότι στο εξής ο μόνος δρόμος που επιτρέπεται, ο μόνος αγώνας που επιτρέπουν είναι να υιοθετήσουμε τα εργοδοτικά αιτήματα και η μόνη πράξη που επιτρέπουν είναι να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση στην ψήφιση των μνημονιακών πακέτων και καμία αμφισβήτηση αυτής της πολιτικής, από εδώ και πέρα. Θέλουν να εμπεδώσουμε ότι η αποδοχή των Μνημονίων είναι ο μόνος δρόμος για τους εργαζόμενους και την κοινωνία και μόνο επιμέρους μέτρα - δευτερεύουσες "βελτιώσεις" μπορούν να επιρρέπονται.

Γι' αυτό ο κοινωνικός εταιρισμός και η κοινωνική συμμαχία ήταν η βασική τους κατεύθυνση στο Εργατικό Κίνημα την προηγούμενη περίοδο. Γι αυτό οι συνδικαλιστικές ηγεσίες ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και Ομοσπονδίες έκαναν ότι μπορούσαν για να μην υπάρχει καμία απεργία στην 3η και στην 4η αξιολόγηση. Ενώ, δηλαδή, ψηφίζονταν πακέτο Μνημονιακών μέτρων που περιλάμβανε ακόμα και την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας από τα πρωτοβάθμια σωματεία επιδίωξαν να ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΕΙ καμία αμφισβήτηση από τους εργαζόμενους αρνούμενη και την εθιμοτυπική ακόμα απεργία στην ψήφιση των μέτρων, διευκολύνοντας να περάσουν όλα χωρίς αντιδράσεις.

Και ενώ αυτήν την τακτική επέλεξαν οι κυρίαρχες παρατάξεις (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΣΥΡΙΖΑ) το μεγάλο ερώτημα είναι με τη στάση του ΠΑΜΕ: στην 3η αξιολόγηση έστω και τελευταία στιγμή συνάδελφοι του ΠΑΜΕ αλλάξατε τη θέση σας για απεργία την ημέρα ψήφισης, όταν καταλάβατε ότι κινδύνευε βγει η απεργία κατόπιν εορτής καθώς υπήρχε περίπτωση να ψηφίσει ο Τσίπρας το Σαββατοκύριακο τα μέτρα και μπήκατε στην πρόταση μας για απεργία πριν από την ψήφιση των μέτρων και έτσι προχωρήσαμε στην απεργία στις 12 Γενάρη, από τα κάτω και χωρίς τις ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ. Τη στηρίξαμε όλες οι ταξικές δυνάμεις και καταφέραμε να βγάλουμε απεργία σε πολλά σωματεία σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Το μεγάλο ερώτημα είναι: τι άλλαξε στη στάση σας και από τη λογική αυτή στην στάση απέναντι στην 4η αξιολόγηση και στο πακέτο μέτρων που ψήφισε η κυβέρνηση. η τακτική της ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ ήταν όπως και στην 3η αξιολόγηση να ΜΗ βάλουν απεργία - να μην προβάλουν αντιστάσεις στην ψήφιση των μνημονιακών μέτρων. Ακόμα χειρότερα έβαλαν την απεργία 15 μέρες νωρίτερα (30 Μάρ), χωρίς να τη σχετίζουν καθόλου με την 4η αξιολόγηση - αντίθετα υοθέτησαν επιθετικά τα αιτήματα του κεφαλαίου. Έκαναν ότι μπορούσαν ώστε να εμποδίσουν τα συνδικάτα να πάνε σε απεργία ενάντια στην 4η αξιολόγηση. Αντί να επιμένετε - συνάδελφοι του ΠΑΜΕ - οι ταξικές δυνάμεις να πάμε σε ανεξαρτησία από το σχέδιο

υπεράσπισης της κυβερνητικής πολιτικής του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού. Αντί να το αποκαλύψουμε και να πάμε σε ένα ανεξάρτητο αγωνιστικό σχέδιο από τα κάτω, βάζοντας τη λογική της απεργίας, όπως κάναμε στην 3η αξιολόγηση, όπως κάναμε στις 12 και στις 15 Μάρτ, Υιοθετήσατε απολύτως την απεργία στις 30 ΜΑΗ. Πέστε μας τι ακριβώς κάνατε για την 4η αξιολόγηση; Δεν έπρεπε να μπει απεργία ενάντια στην 4η αξιολόγηση; Είμαστε εντάξει με τα συλλαλητήρια που αφήσατε να εξελιχθούν στην πλειοψηφία των πόλεων σε όλη τη χώρα μετά την ψήφιση των μέτρων την Πέμπτη το απόγευμα; Τι διαφορετικό έχει αυτό από την απόφαση της ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ για απογευματινό συλλαλητήριο στις 15 Γενάρη στην 3η αξιολόγηση; Εξηγήστε, γιατί έχουμε χάσει την μπάλα.

Είναι εντυπωσιακό πως τόσο η Ομοσπονδία όσο και το ΠΑΜΕ με μεγάλη ευκολία “τα δώσαν όλα” σε μια απεργία χωρίς εργατικούς στόχους στις 30 Μάρτ, ενώ ήταν εξαιρετικά “τσιγκούνηδες” και δεν μπορούσαν να συζητήσουν – ΔΕΝ ΣΥΜΔΩΝΗΣΑΝ σε μια απεργία σε όλη τη διάρκεια του Μάρτ των μεγάλων κινητοποιήσεων που οι αναπληρωτές έβγαιναν στο δρόμο και ζητούσαν απεργία. Επέμειναν οι δυνάμεις στη ΔΟΕ και το ΠΑΜΕ στις στάσεις εργασίας και αρνήθηκαν να τροφοδοτήσουν την αγωνιστική έξαρση τόσο στους αναπληρωτές όσο και στους μόνιμους γενικεύοντας την κινητοποίηση σε όλους τους εκπαιδευτικούς για το δικαίωμα στη δουλειά και ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρύθμιση.

Είπε φιλότιμα ο Πρόεδρος χτες στη δευτερολογία του ότι πρέπει να γίνονται όλα μέσα από διαδικασίες των Σωματείων και των θεσμικών οργάνων. Έλα όμως που ένα μήνα περίμενε όλος ο κόσμος της εκπαίδευσης τη ΔΟΕ να βγάλει απόφαση για την κινητοποίηση στις 2 Μάρτ και εσείς καταφέρατε να ανακοινώσετε μια 3ωρη στάση μόλις δυο μέρες πριν από την κινητοποίηση. Αν περίμεναν έτσι να οργανώσουν τον αγώνα οι εκπαιδευτικοί και δεν είχαν προχωρήσει με τους συλλόγους και τις επιτροπές αναπληρωτές η μεγαλύτερη κινητοποίηση στις 2 Μάρτ και η συνέχεια της ίσως δε γίνονταν ποτέ.

Δεύτερο ζήτημα. Όλοι λοιδορήσατε με ευκολία την απόφαση της Συνέλευσης του αγώνα στο Υπουργείο για 9 Μάρτ και μας λέτε ότι δεν ήταν θεσμική διαδικασία και στηρίζετε μόνο αποφάσεις Σωματείων. Μήπως ξεχνάτε συνάδελφοι ότι υπήρχαν 41 αποφάσεις Σωματείων, Συλλόγων και ΕΛΜΕ που πήραν απόφαση και παρά τη θέλησή σας στήριξαν αυτή την κινητοποίηση στις 9 Μάρτ, που ήταν επίσης από τις πιο μεγάλες που έγινε και όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά σε όλη τη χώρα;

Αυτά τα λέμε, γιατί ακριβώς τώρα πρέπει να καταλάβουμε με ποιο τρόπο πρέπει να πάμε από εδώ και πέρα στις διαδικασίες για το πρόγραμμα δράσης στη νέα χρονιά. Να ξέρετε καλά ότι όταν εσείς γυρίζετε την πλάτη και δεν δίνετε αγωνιστική διεξόδο και απεργιακή κάλυψη, στα πλαίσια των γενικότερων πολιτικών σας επιλογών, ότι ένα Κίνημα από τα κάτω, οι Συνελεύσεις, οι διαδικασίες των Σωματείων θα παύουν πρωτοβουλία και θα οργανώνουν τον αγώνα.

Η διαδικασία του κοινωνικού εταιρισμού δεν είναι μόνο φαινόμενο των ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ υπάρχει και στην εκπαίδευση. Έκανε χτες ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας μια φιλότιμη προσπάθεια να μας εξηγήσει, να μας πείσει γιατί έπρεπε η ΔΟΕ

μαζί με την ΟΛΜΕ να συναντηθεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τι μας είπε; Ότι έχουν λάθος στοιχεία και ότι έπρεπε να πάνε, ως ΔΟΕ, να δώσουν την πραγματική εικόνα και να πούνε τις θέσεις μας.

Δηλαδή μας λέτε εσείς εδώ ότι ΕΕ και ΟΟΣΑ κατακρεουργούν το δημόσιο σχολείο, τα δικαιώματα, τη δημόσια εκπαίδευση και την εργασία γιατί δεν έχουν τα σωστά στοιχεία; Γιατί έχουν άλλη πολιτική επιλογή, αλλά τους πληροφορούν λάθος; Άμα τους δώσουμε σωστά στοιχεία θα αλλάξουν γραμμή; Μας λέτε ότι δεν επιλογή να τσακίσουν τα δικαιώματα, να τσακίσουν τη δημόσια εκπαίδευση και να τσακίσουν την εργασία ;

Για να ολοκληρώσω λέω το εξής: υπάρχει ένας επικίνδυνος δρόμος σε αυτή την ιστορία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αποδέχεται πηγαίνοντας εκεί ότι η λύση για τους διορισμούς θα προκύψει στο έδαφος της αποδοχής των Μνημονίων, της αποδοχής του σχεδίου τους για το σχολείο των προτάσεων του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι το πιο σοβαρό απ’ όλα και μάλιστα τι κάνετε. Δηλώνετε ότι αποδέχεστε ότι θα μπορεί στα πλαίσια της συρρίκνωσης του Δημοσίου να υπάρχουν κάποιοι διορισμοί στην εκπαίδευση και ότι αυτός είναι ο δρόμος. Αυτό είναι με άλλα λόγια η θέση σας ότι παρά τα Μνημόνια έγιναν διορισμοί σε άλλους χώρους στο δημόσιο.

Αυτό πέρα από αυταπάτη και πέρα από ανθρωποφαγία και εσωτερικό δικασμό ανάμεσα στους εργαζόμενους είναι και ένα τεράστιο ψέμα γιατί δεν λέτε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή - η Ευρωπαϊκή Ένωση επιτρέπει διορισμούς μόνο εκεί που είναι οι ανταποδοτικές λειτουργίες και όπου δεν υπάρχει επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού και έτσι έγιναν διορισμοί στους ΟΤΑ. Κρύβεται ότι Δεν επιτρέπει στις κοινωνικές Υπηρεσίες άδεια για διορισμούς και αυτό αποτυπώνεται και στο πρόγραμμα του ΟΟΣΑ. Κριτήριό τους είναι η γενική κατεύθυνση για συρρίκνωση του δημοσίου και των υπηρεσιών του.

Στο δια ταύτα. Προτείνουμε να αποφασίσει η Συνέλευση:

Να αποχωρήσει από την κοινωνική συμμαχία όλα τα Σωματεία που ήταν η κοινή πρόταση των Παρεμβάσεων, του ΠΑΜΕ και του ΜΕΤΑ την 1η Απρίλη στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ.

Για την απεργία – αποχή υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα. Μας λέει εδώ η εισήγηση η ΔΑΚΕ και η ΑΕΕΚΕ -δεν κατάλαβα τι ακριβώς είπε η ΔΗΣΥ θα έχει ένα ενδιαφέρον να μας πει ότι εξουσιοδότηση στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Δεν κατάλαβα συνάδελφοι, ο νόμος δεν είναι ψηφισμένος; Δεν είναι δεδομένα τα πράγματα για το ότι προχωράει το Υπουργείο Παιδείας με τον προγραμματισμό και την αποτίμηση; Άρα δεν υπάρχει τίποτε λιγότερο από την απόφαση τώρα το Συνέδριο να κηρύξει απεργία – αποχή απ’ όλες τις διαδικασίες αξιολόγησης.

Και εδώ υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα με τους συναδέλφους του ΠΑΜΕ. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί κάθε φορά μιλάτε στα κείμενά και την πρότασή σας για την “αντιδραστική” αξιολόγηση. Υιοθετήσατε κι εσείς την πρόταση ότι υπάρχει η “αντιδραστική” αλλά υπάρχει και η “καλή” αξιολόγηση; Υπάρχει αυτό;

Μηλοκάρισμα των διαδικασιών στις υπηρεσιακές μεταβολές. Ετοιμάζονται να κάνουν λειτουργικές υπεραρρυθμίες μέσα στο καλοκαίρι χωρίς να ανοίξουν τα σχολεία.

Η πρόταση για απεργία όπως την παρουσίασε η εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων που μίλησε πριν, η συντρόφισσα Άρτεμης.

Και τα Νηπιαγωγεία την πρόταση που έκανε η συντρόφισσα Μάγια. Να βγει ΤΩΡΑ το καινούργιο Προεδρικό Διάταγμα με καθολική παντού σε όλους τους χώρους υποχρεωτική δίχρονη προσχολική και να παρθούν όλα τα μέτρα στην διάρκεια της σχολικής χρονιάς για να γίνει πράξη.

Για τον πόλεμο και το αντιπολεμικό Κίνημα θα καταθέσουμε συγκεκριμένο ψήφισμα.

Ευχαριστώ.

Τατιάνα Χαλικιά

Σύλλογος "Αριστοτέλης"

καλησπέρα, ονομάζομαι Τατιάνα Χαλικιά. Είμαι δασκάλα ειδικής αγωγής, μόνιμη, δηλαδή σπάνιο είδος. Έρχομαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών «ο Αριστοτέλης» της Α΄ Αθήνας, με το ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων. Θα μιλήσω για τα άρθρα 6 έως 11 του νέου νόμου (4547/2018) τα οποία αφορούν την Ειδική αγωγή και Εκπαίδευση. Επειδή έχω πολύ λίγο χρόνο θα πω ότι εμείς αποφασίσαμε ότι τον επιστρέφουμε στην κυβέρνηση ως απαράδεκτο, όχι γιατί έχουμε εμμονή να αρνούμαστε τα πάντα αλλά γιατί δεν βρίσκουμε κάτι θετικό σε αυτό το νόμο που ψηφίστηκε. Κάνουμε κριτική σε αυτό το νόμο όπως κάναμε πάντα κριτική στους νόμους για την Ειδική αγωγή αφού πάντα αντιμετωπιζόταν ως αποπαίδι της Εκπαίδευσης και πάντα «δεν υπήρχαν λεφτά».

Αυτός ο νόμος έρχεται μετά από ένα μπαράζ νομοθετημάτων από το 2015 και μετά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με τα οποία οι δομές ε.α. μπερδεύονται, οι εκπαιδευτικοί του Τμήματος Ένταξης κάνουν και λίγο «Παράλληλη στήριξη» ενώ μπορούμε να δεχόμαστε πια μέχρι και τέσσερις και πέντε γνωματεύσεις για μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στις τάξεις μας, χωρίς να σπάμε το τμήμα. Σε αυτό το διαμορφωμένο τοπίο, ο νέος νόμος που κινείται στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης πολιτικής δηλαδή της αποθέωσης της ιδιωτικοποίησης και της λογικής του λιγότερου κράτους, υπακούοντας στις εντολές και τα συμβουλευτικά εκτρώματα του ΟΟΣΑ, ενάντια στα οποία παλεύουν όλα τα κινήματα στην Ευρώπη, γιατί όπου έχουν εφαρμοστεί έχουν αποτύχει, έρχεται να κάνει ένα βασικό πράγμα: Λέει ότι καταργεί τις διακρίσεις σύμφωνα με τη νέα σύμβαση του ΟΗΕ, στην πραγματικότητα όμως καταργεί ως δια μαγείας τους μαθητές με αναπηρία. Για να φέρω ένα παράδειγμα είναι σαν να λέμε σε έναν τυφλό ότι δεν θα φτιάξουμε και δεν θα διευθετήσουμε τίποτα στο περιβάλλον του για να μπορεί να κυκλοφορεί στο δρόμο, ούτε θα του επιτρέψουμε να έχει το μπαστούνι του, γιατί κοστίζει αλλά και γιατί τον στιγματίζει και με αυτές τις συνθήκες θα τον προτρέψουμε να βγει στο δρόμο. Εάν χτυπήσει ή πέσει ή τον πατήσει κάποιο αυτοκίνητο τότε θα κατηγορήσουμε όλους όσους ήταν γύρω του και δεν τον πρόσεξαν αλλά όχι το κράτος γιατί το κράτος του έδωσε την ελευθερία να κυκλοφορήσει. Αυτό κάνει η κυβέρνηση με αυτό το νόμο. Με το μανδύα της αντιρατσιστικής εκπαίδευσης και της σύμβασης

του ΟΗΕ καταργεί όσα δικαιώματα είχαν απομείνει στους μαθητές με αναπηρία. Καταργεί τη διάγνωση αφού δεν δίνει το δικαίωμα στους γονείς των παιδιών που δυσκολεύονται στο σχολείο, να απευθυνθούν στα ΚΕΔΔΥ για τουλάχιστον 1 χρόνο, εγκαταλείποντάς τους στην «τρέλα» της αμφιβολίας. Βάζει τους δασκάλους των τμημάτων και τους δασκάλους των Τμημάτων Ένταξης να προσπαθούν να καταλάβουν ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΓΝΩΣΗ τι είδους δυσκολία έχει ο μαθητής- στην ουσία να μυρίσουν τα νύχια τους- υποχρεώνοντάς τους να αξιολογηθούν γι' αυτή τη δουλειά και να δουλέψουν διδακτικά όλο το εργασιακό τους ωράριο. Επίσης οι δάσκαλοι θα αναγκαστούν με αυτόν τον τρόπο να συλλέξουν στοιχεία από τους γονείς με σκοπό να καταλάβουν τη δυσκολία του μαθητή, να κατανοήσουν δηλαδή πού εντοπίζεται η δυσκολία, στο οικογενειακό, στο κοινωνικό ή στο πολιτισμικό περιβάλλον. Αυτά τα στοιχεία όμως δεν τους επιτρέπεται να τα συλλέγουν. Στην ουσία δηλαδή επιφορτίζει τους δασκάλους με τη δουλειά των διαγνωστικών ομάδων και καταργεί τις διαγνωστικές ομάδες, οι οποίες αποτελούν το σημερινό επιστημονικό επίτευγμα της ε.α.. Με αυτή τη διαδικασία οι γονείς ωθούμενοι από την αγωνία της αμφιβολίας θα αναγκαστούν ή να στραφούν σε ιδιωτικούς φορείς και να πληρώσουν τη διάγνωση για να μάθουν τι συμβαίνει με το παιδί τους ή στα Ιατροπαιδαγωγικά κέντρα και νοσοκομεία. Έτσι οι υπηρεσίες της ε.α. ιδιωτικοποιούνται ή περιορίζονται στο παλιό ιατρικό μοντέλο. Καταργείται επιπλέον, αφού δεν αναφέρεται πλέον πουθενά, ο σημαντικός επιστημονικός ρόλος της Διαφοροδιάγνωσης.

Επιπρόσθετα εμείς πιστεύουμε ότι με τον νέο νόμο, στην ουσία, καταργείται η πρώτη παρέμβαση ενώ ο κοινωνικός αποκλεισμός των μαθητών με ε.ε.α. και αναπηρία θα γίνεται εσωτερικά, δηλαδή μέσα στο σχολείο.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι η Υφυπουργός Παιδείας κ. Τζούφη ανέφερε πριν λίγες μέρες κάτι που το έχουν αναφέρει και πολλοί προηγούμενοι υπουργοί. Είπε ότι η ειδική αγωγή είναι ακριβή («Τα ειδικά σχολεία είναι ακριβά σχολεία», Συζήτηση για τις νέες δομές, Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, 5-6-2018). Αυτό συνάδελφοι της ΔΟΕ δεν μπορούμε να επιτρέψουμε σε κανέναν να το λέει. Σε κανένα επίσημο στόμα δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να λέει ότι το βασικό δικαίωμα στην εκπαίδευση, η ζωτική αυτή ανάγκη των παιδιών είναι ακριβή. Ακριβά είναι τα μνημόνια και οι ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών, όχι η ειδική εκπαίδευση. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί γιατί αυτό είναι ένα πολύ επικίνδυνο επιχείρημα, ήταν το βασικό επιχείρημα που χρησιμοποίησαν οι Ναζί για να διαλύσουν τα άτομα με αναπηρία.

Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα γιατί για όλα αυτά η ΔΟΕ δυστυχώς διοργάνωσε μόνο ένα συλλαλητήριο στις 7 Ιουνίου ενώ δεν προχώρησε στην απεργία που ζητήσαμε.

Τελειώνοντας, επειδή αρκετοί ομιλητές σήμερα όπως και ο προηγούμενος συστήθηκαν πολύ ωραία (με την καταγωγή τους), να συστηθώ κι εγώ: Τατιάνα Χαλικιά, Ελληνίδα αριστερή, εμπνεόμενη από τους αγώνες όλης της μαχόμενης, ανώνυμης και ανιδιοτελούς αριστεράς που υπάρχει όλα αυτά τα τελευταία χρόνια στους καθημερινούς αγώνες του λαού μας για μια πιο δίκαιη κοινωνία, για την υπεράσπιση της ζωής,

του τώρα και του μέλλοντος αυτής της χώρας και αυτού του τόπου. Ευχαριστώ.

Γιώργος Χρόνης

Σύλλογος "Γληνός"

Επί θητείας Άννας Διαμαντοπούλου στο Υπουργείο Παιδείας και ενώ είχε εξαγγελθεί διαγωνισμός Α.Σ.Ε.Π. για πρόσληψη εκπαιδευτικών, ακυρώθηκε στο πάρα πέντε χωρίς να υπάρξει καμιά εξήγηση. Πήγαν στο βρόντο χρήματα-και ήταν αρκετά-που είχαν ξοδέψει οι υποψήφιοι στα φροντιστήρια για τις εξετάσεις του Α.Σ.Ε.Π.. Λίγο αργότερα, βέβαια, ξεκίνησαν να υπογράφονται τα μνημόνια, οπότε, καταλάβαμε όλοι την αιτία.

Έχουν πάνω από 10 χρόνια να γίνουν μόνιμοι διορισμοί και ούτε βλέπουμε να γίνονται και στο άμεσο μέλλον παρά τις συνεχείς εξαγγελίες κυβερνητικών και συνδικαλιστικών στελεχών. Το ζήτημα είναι ότι πλέον οι αδιόριστοι έχουν φτάσει σε τέτοιο αριθμό που δύσκολα θα βρεθεί σύστημα που θα τους διορίσει όλους. Αυτό το έχουν αντιληφθεί οι αδιόριστοι και οι ανπληρωτές και για αυτό έχουν χωριστεί σε στρατόπεδα ανάλογα τα εφόδιά τους. Όσοι δουλεύουν χρόνια ως αναπληρωτές ζητούν να μετρήσει η προϋπηρεσία και η ημερομηνία απόκτησης του πτυχίου, όσοι δεν έχουν προϋπηρεσία και έχουν μεταπτυχιακά ζητούν να μετρήσουν τα μεταπτυχιακά. Όσοι δεν έχουν τίποτα από αυτά ζητούν διαγωνισμό Α.Σ.Ε.Π.. Οι της γενικής αγωγής με της ειδικής αγωγής είναι σε θέση μάχης. Τους έχουμε δει σε αυτή την αίθουσα τον έναν απέναντι στον άλλον. Τους καταλαβαίνω και δεν το λέω για τους τύπους. Έχω 4 παιδιά ηλικίας 25-31 χρονών, τα 2 μεγαλύτερα είναι εκπαιδευτικοί, έχουν βγει στον στίβο της ζωής μαζί με άλλους νέους της ηλικίας τους και προσπαθούν κάτω από δύσκολες συνθήκες-για τις οποίες έχουμε κι εμείς ευθύνες για τη διαμόρφωσή τους-να σταθούν στα πόδια τους. Άρα γνωρίζω από πρώτο χέρι τις αγωνίες τους. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν πρέπει αυτό να καταλήξει σε κανιβαλισμό, να ισχύσει το < ο θάνατός σου η ζωή μου >. Θα πρέπει όλοι ενωμένοι να το αντιμετωπίσουν, γιατί αν παραμένουν διασπασμένοι αυτό θα είναι ψωμί στο βούτυρο του ντόπιου και διεθνούς κατεστημένου.

Προχθές έπεσε στα χέρια μου το τελευταίο τεύχος από τα < ΑΝΤΙΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ > όπου ανάμεσα στα

άλλα έχει αφιέρωμα στα εξεταστικά του 1998, όταν οι μαχόμενοι εκπαιδευτικοί έξω από τα εξεταστικά κέντρα απέναντι στα ΜΑΤ προσπαθούσαν να διατηρήσουν την επετηρίδα ως αξιόπιστο και διαφανές μέσο διορισμού. Όχι, όλοι, καθώς θυμόμαστε ποιοι ήταν εκείνοι οι συνδικαλιστές και ποιων παρατάξεων που σφύριζαν αδιάφορα. Δυστυχώς η κατάργηση της επετηρίδας ήταν η αρχή του κακού.

Σε μια χώρα που τα πάντα στην εκπαίδευση αλλάζουν, όχι μόνο όταν αλλάζει η κυβέρνηση, αλλά και όταν αλλάζουν οι υπουργοί της ίδιας κυβέρνησης, ίσως είναι η ώρα να δημιουργηθεί μια επιτροπή για την εκπαίδευση που θα ακολουθεί ένα μακρόπνοο σχέδιο χωρίς να επηρεάζεται από τις αλλαγές των κυβερνήσεων ή των υπουργών ή τις επιταγές του Ο.Ο.Σ.Α. και της Ε.Ε.. Μια επιτροπή που θα στελεκώνεται από εκπαιδευτικούς που θα γνωρίζουν το αντικείμενο, που θα έχουν υπηρετήσει σε τάξη και θα είναι και δάσκαλοι και νηπιαγωγοί και ειδικότητες. Που δε θα έχουν πρόσβαση στην επιτροπή αυτή λόγω κομματικής ταυτότητας. Έχουμε χορτάσει από έγκριτους πανεπιστημιακούς που δεν διδάξει ποτέ σε τάξη, από κομματικούς συνδικαλιστές που δεν έχουν τις παιδαγωγικές ικανότητες να σχεδιάσουν ένα καλύτερο μέλλον για το σχολείο μας. Έχουμε χορτάσει από πολιτικούς και συνδικαλιστές που όταν το κόμμα τους είναι στην αντιπολίτευση τάζουν λαγούς με πετραχήλια και όταν είναι στην κυβέρνηση κάνουν ό,τι ακριβώς έκαναν και οι προηγούμενοι που κατηγορούσαν. Τα ζήσαμε με τις κυβερνήσεις Π.Α.Σ.Ο.Κ. και Ν.Δ., τα ζούμε και με την κυβέρνηση του Σ.Υ.Ρ.Ι.Ζ.Α..

Έρχομαι ως αντιπρόσωπος συνεχώς από το 1996. Η εικόνα που επικρατεί στις Γ.Σ. μας δε βοηθά στην αλλαγή κατεύθυνσης για να αλλάξουμε το σχολείο μας προς το καλύτερο. Επικρατούν ο κομματισμός, ο εγωισμός, η εμπάθεια, οι παραταξιακές σκοπιμότητες, οι προσωπικές φιλοδοξίες. Μην απορούμε λοιπόν που οι αναπληρωτές έχουν γυρίσει την πλάτη τους στις συνδικαλιστικές διαδικασίες. Και όσο συνεχίζουμε προς αυτή την κατεύθυνση οι σφαλιάρες θα πέφτουν απανωτές. Πρόεδρε του Δ.Σ της ομοσπονδίας μας και μέλη του προεδρείου της Δ.Ο.Ε., δεν ήταν κακό να παραβρεθείτε έστω και σε μία Γ.Σ. των αναπληρωτών που έγιναν μέσα στο υπουργείο παιδείας. Θα ήταν ευκαιρία να βρεθείτε δίπλα σε αυτά τα παιδιά, να αφουγκραστείτε την αγωνία τους και τα προβλήματά τους, να ακούσετε τις προτάσεις τους. Ωφελούμενοι θα βγαίνατε.

Βασίλης Βατίστας

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Κερατσινίου – Περάματος «Ν. ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το διάστημα που μεσολάβησε ανάμεσα στην 86η και στην 87η Γ.Σ της ΔΟΕ ήταν πυκνό από εξελίξεις σε πολλούς τομείς, όπως στην οικονομία, τις διεθνείς εξελίξεις, την εκπαίδευση, τα εργασιακά κ.τ.λ.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που υπόσχεται «καθαρή έξοδο» από τα μνημόνια, που ευαγγελίζεται «τη δίκαιη ανάπτυξη» και διοργανώνει αναπτυξιακά συνέδρια για την «παραγωγική ανασυγκρότηση» της χώρας, για άλλη μια φορά προσπαθεί να ξεγελάσει το λαό, να καλλιεργήσει νέες αυταπάτες ότι μπορεί η ανάπτυξη αυτή να είναι προς όφελός του.

Γνωρίζει όμως πολύ καλά η κυβέρνηση ότι η ανάπτυξή της έχει ταξικό πρόσημο υπέρ του κεφαλαίου, ότι σχεδιάζεται κατ' εντολή του ΣΕΒ, των τραπεζιτών, της ΕΕ, του ΟΟΣΑ, με μοναδικό στόχο τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, ντόπιων και ξένων.

Την ίδια ανάπτυξη κλείνουν σε όλες τις πτώσεις τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, καθώς και τα συνδικαλιστικά τους ποδάρια σε ΓΣΣΕ και ΑΔΕΔΥ με τη «νέα κοινωνική τους συμμαχία».

Λέει συνειδητά ψέματα η κυβέρνηση, όταν κάνει λόγο για «καθαρή έξοδο» από τα μνημόνια, αφού δεν καταργείται κανένας από τους σχεδόν 1000 ψηφισμένους εφαρμοστικούς νόμους των Μνημονίων, υπάρχει δέσμευση για ματωμένα πλεονάσματα 3,5 % μέχρι το 2022 και 2,5 % μέχρι το 2060 και πρόβλεψη για αυστηρή επιτήρηση μέχρι το χρέος να ρυθμιστεί στο 70% του ΑΕΠ.

Το μόνο που είναι καθαρό είναι ότι η κυβέρνηση αυτή μαζί με τα υπόλοιπα αστικά κόμματα του κεφαλαίου έχουν πάρει οριστικά διαζύγιο με τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας και ότι ακριβώς αυτή η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται θα πατάει πάνω στα αποκαϊδία των εργασιακών δικαιωμάτων.

Στις γειτονιές της Β Πειραιά, που δρα ο Σύλλογός μας, ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει «δίκαιη ανάπτυξη», αφού τη ζούμε κάθε μέρα στο πετσί μας και στα σχολεία μας.

Από τη μία παιδιά που υποσιτίζονται για τα οποία η κυβέρνηση έκοψε τα σχολικά γεύματα στο Πέραμα, αν και καμώνεται πως τα επεκτείνει, φτώχεια, ανεργία, μόλυνση, από την άλλη μεγαθήρια, όπως η cosco, εταιρείες πετρελαιοειδών, που απομυζούν τον ιδρώτα των εργαζομένων και μολύνουν κίλας.

Η κυβέρνηση στις 14 Ιουνίου στο πολυνομοσχέδιο που κατέθεσε για τα προαπαιτούμενα της 4ης αξιολόγησης, εκτός από την επιπλέον φοροαφαίμαξη του λαού, στο άρθρο 70 δίνει παράταση για 20 χρόνια στην λειτουργία των Καζανιών του Θανάτου σε Πέραμα και Κερατσίνι – Δραπετσώνα, ακόμα και αν αλλάξει η χρήση γης, ακόμα και αν σήμερα χαρακτηρίζονταν οι εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών ως μη συμβατές σε οικιστικό ιστό.

Σε ημερίδα στο Πέραμα για τα Καζάνια οι επιστήμονες σημείωσαν, ότι εδώ και χρόνια υπάρχει παρατήρηση υψηλής συγκέντρωσης βαρέων μετάλλων σε ασθενείς από τις περι-

οχές Περάματος και Κερατσινίου, σημαντικού παράγοντα για δημιουργία καρκίνου, κυρίως του πνεύμονα.

Και όμως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παίρνοντας τη σκυτάλη από τις προηγούμενες, επιμήκυνε τη λειτουργία τους για άλλα 20 χρόνια, ενώ στα πλαίσια του αναπτυξιακού νόμου επιχορήγησε την oil-one του Μελισσανίδη με 1,5 εκατομμύρια ευρώ, ξέροντας ότι απέχει 100 μέτρα από σχολεία, 50 μέτρα από σπίτια, ότι από τις οσμές λιποθυμούν μαθητές και αρρωσταίνει ο κόσμος.

Αυτή είναι η απάντηση της κυβέρνησης στα δίκαια αιτήματα του Περαιμαϊκού λαού, για την άμεση μετεγκατάσταση των Καζανιών του Θανάτου, στα δίκαια αιτήματα του λαού του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας, που διεκδικεί την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων της Oil- One του Μελισσανίδη και απαλλοτρίωση του χώρου των Λιπασμάτων και την αξιοποίησή του προς όφελος των λαϊκών αναγκών.

Κοντά σε όλα αυτά η κυβέρνηση αυξάνει τις αντικειμενικές αξίες στο Κερατσίνι κατά 14,29%, στο Πέραμα κατά 25%(!), κάτι που θα αποτυπωθεί στα χαράτσια του ΕΝΦΙΑ. Δηλαδή λέει στο λαό: «σας μολύνουμε και πληρώνετε!». Την ίδια ώρα παραμένουν άθικτες οι αντικειμενικές αξίες σε Ψυχικό, Εκάλη και άλλες συνοικίες του κεφαλαίου.

Όμως ο λαός στις γειτονιές του Πειραιά είναι πιο δυνατός σήμερα! Διότι απέκτησε νέα πείρα και παρακαταθήκη από τον ελπιδοφόρο αγώνα των λιμενεργατών της COSCO στις προβλήτες II και III στις 30 Μάρ, που κάποιοι την χαρακτήρισαν ως «απεργία της εργοδοσίας», που συσπειρωμένοι στο ταξικό τους σωματείο διεκδίκησαν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, κανένας κάτω από τα 751 ευρώ, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας. Έναν αγώνα μαζί με αυτόν των εργατών της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, που δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να βαδίσει κάθε λαϊκός άνθρωπος, κάθε σωματείο που χαρακτηρίζεται εργατικό: το δρόμο του ανυποχώρητου αγώνα ενάντια στα επιχειρηματικά σχέδια, τα μονοπώλια και τους πολιτικούς εκφραστές τους.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Μπροστά μας είναι όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν την εκπαίδευση! Κάποια αποτελούν θέματα της 87ης Γ.Σ., κάποια σκοπίμως όχι!

Ζητήματα όπως η υποχρηματοδότηση στα σχολεία, η συνεχιζόμενη αδιοριστία, η έλλειψη εργασιακών δικαιωμάτων στους αναπληρωτές, το ΠΔ 79 και οι υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών, η αντιδραστική κρατική αξιολόγηση, η αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων με όρους αγοράς και η αυτονομία και κατηγοριοποίησή τους, που επιχειρείται με το νομοσχέδιο «Νέες Υποστηρικτικές δομές της Εκπαίδευσης» που ψηφίστηκε στη Βουλή, το ξήλωμα της Ε.Α., η «κολοβή» εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, η εκπαίδευση των προσφύγων, κ.τ.λ., αποτέλεσαν και αποτελούν πεδία δράσης για το ταξικό κίνημα και η αντιμετώπισή τους πρώτη προτεραιότητα.

Ο Σύλλογός μας, με κύριο κριτήριο πάντα στη δράση του τον κοινό βηματισμό δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τη συμπόρευση, για όλα τα ζητήματα της εκπαίδευσης αλλά και γενικότερα, εκπαιδευτικών, γονιών, μαθητών, ήταν στην πρώτη γραμμή όλων των απεργιακών μαχών και κινητοποιήσεων

που οργάνωσε το ταξικό κίνημα, παρά τα εμπόδια που επιχείρησε να βάλει ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός σε ΓΣΣΕ, ΑΔΕΔΥ, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ.

Συγκρότησε, παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες (λογική ανάθεσης, μειωμένες απαιτήσεις και λογική μικρότερου κακού κ.τ.λ.) επιτροπή αγώνα αναπληρωτών και συμμετείχε με οργανωμένο μπλοκ αναπληρωτών και μονίμων σε όλες τις κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας (2 Μάρτη, 16 Μάρτη) και στα Προπύλαια (30 Μάρτη), με αιτήματα που συσπειρώνουν τους συμβασιούχους, όπως τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που εργάζονται στην εκπαίδευση (25.000), την εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών με αυτά των μονίμων, τη δωρεάν παροχή από το κράτος για σίτιση, στέγαση, την αναγκαιότητα ο κάθε εκπαιδευτικός να διδάσκει το επιστημονικό του αντικείμενο κόντρα στη λογική των αναθέσεων, που υποβαθμίζει το μορφωτικό δικαίωμα του παιδιού, την αναγκαιότητα για τη θεσμοθέτηση της καθολικής Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης με σύγχρονους και ασφαλείς όρους.

Συντόνισε ακόμα τη δράση του μαζί με άλλα 5 εκπαιδευτικά σωματεία για μεγάλα λαϊκά προβλήματα και έτσι στις 10 Γενάρη κινητοποιήθηκε στο Ειρηνοδικείο ενάντια στους πλειστηριασμούς. Παρόμοια στις 8 Μάρτη, ημέρα της Γυναίκας, μαζί με τα 5 σωματεία, κινητοποιήθηκε στο Υπουργείο Εργασίας για τα δικαιώματα των συμβασιούχων γυναικών στο θέμα της μητρότητας. Σε έναν κλάδο που δεσπόζουν οι γυναίκες, ο Σύλλογός μας, με αυτόν τον τρόπο απέδειξε έμπρακτα τη στήριξη στις εργαζόμενες αναπληρώτριες.

Συμμετείχε σε σύσκεψη με Ομοσπονδία Γονέων Αττικής, 43 Ενώσεις Γονέων και άλλους συλλόγους εκπαιδευτικών στην οποία αποφασίστηκε να καλέσουν εκπαιδευτικούς και γονείς να παρευρεθούν μαζικά στην παράσταση Διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας στις 25/04 ώρα 6.30 μ.μ. αποδεικνύοντας ότι τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης αντιμετωπίζονται με την κοινή δράση με τους γονείς των μαθητών μας.

Αντέκρουσε και αντικρούει επιχειρήματα που ακούγονται από δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, αλλά και του ομορτουρισμού, για την αναγκαιότητα θέσπισης κριτηρίων. Οι θέσεις αυτές είναι βούτυρο στο ψωμί

της κυβέρνησης, αφού «παίζουν μπάλα στο δικό της γήπεδο» και πρόκειται ουσιαστικά για κριτήρια απολύσεων, πλήρως εναρμονισμένα στο πνεύμα του «εξορθολογισμού του κόστους της εκπαίδευσης».

Αποκάλυψε την εξαπάτηση που επιχειρήσε να στήσει η κυβέρνηση στο θέμα της Υποχρεωτικής Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής, αφού με τη μηδενική δαπάνη που προβλεπόταν στον νόμο και τη μη χρηματοδότηση για την εφαρμογή της έμειναν απέξω από την θεσμοθέτηση οι μεγαλύτεροι Δήμοι στην Ελλάδα και, επομένως, η πλειοψηφία των προνηπίων των αστικών κέντρων βρέθηκε εκτός δημόσιου νηπιαγωγείου. Όσο μας αφορά εφαρμόστηκε στο Πέραμα λόγω υπογεννητικότητας, ενώ δεν εφαρμόστηκε στο Κερατσίνι λόγω έλλειψης υποδομών.

Ο Σύλλογος θα παλέψει για να εφαρμοστεί η Δίχρονη Π.Α. και στο Κερατσίνι με όρους που θα διασφαλίζουν την παιδαγωγική διαδικασία. Στο σημείο αυτό να πούμε ότι έπεσαν στο κενό οι προσπάθειες των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και του Δημάρχου, εκλεγμένου με τον ΣΥΡΙΖΑ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο Κερατσίνι, να μετακυλήσουν τις ευθύνες της κυβέρνησης και του Δήμου στο σωματείο. Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου δικαίωσε τις θέσεις μας υπερψηφίζοντας το ψήφισμα του σωματείου.

Επιπλέον, έδωσε μαζικό παρόν με οργανωμένο μπλοκ εκπαιδευτικών στις απεργιακές συγκεντρώσεις στον Πειραιά, πλάι πλάι με τα εργατικά σωματεία του ιδιωτικού τομέα, στα πλαίσια πανεργατικών απεργιών όπως στις 14/12 και 12/01 ενάντια στην ψήφιση του πολυνομοσχεδίου-σκούπα με τον απεργοκτόνο νόμο και τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς της λαϊκής κατοικίας.

Πάλεψε ακόμα για την επιτυχία της απεργίας στις 30 Μάρτη και την απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στην Ομόνοια, ώστε οι εκπαιδευτικοί να απεργήσουν για το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών και όχι για το σχολείο της «υγιούς επιχειρηματικότητας», της «δίκαιης ανάπτυξης» που καλούσαν οι πλειοψηφίες σε ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ- ΔΟΕ -ΟΛΜΕ. Αντιτάχθηκε στην αδράνεια και την απογοήτευση που προκαλούσαν οι δυνάμεις του ομορτουρισμού όπως οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, που έκαναν λόγο για «απεργία εργοδοτών» και η μόνη τους καούρα ήταν να αποσυρθεί η ΑΔΕΔΥ από την

«Κοινωνική Συμμαχία» χωρίς να κουνήσουν καν το δαχτυλάκι τους για την επιτυχία της απεργίας.

Είναι οι ίδιοι που καλλιεργούν σε όλους τους τόνους την αναποτελεσματικότητα των αγώνων, τη λογική του τίποτα δε γίνεται. Με τη δράση μας ως Σύλλογος ακολουθώντας ταξική γραμμή καταφέραμε και σε τοπικό επίπεδο να έχουμε μικρές νίκες.

Κατόρθωσε ο Σύλλογος, σε συνεργασία με το γονεϊκό και μαθητικό κίνημα, να αποδοθούν στα σχολεία χρόνιες οφειλές του Δήμου Περάματος προς αυτά ύψους 287. 000 ευρώ δίνοντας μια ανάσα στα σχολεία που ασφυκτιούν από την υποχρηματοδότηση, ενώ, κάτω από την πίεσή μας, άρχισαν να γίνονται επεμβάσεις σε σχολεία σε θέματα υλικοτεχνικής υποδομής.

Συμμετείχε στις κινητοποιήσεις με στάση εργασίας, μαζί με γονείς και μαθητές, για να φύγουν «όλα τα καζάνια του θανάτου» των πετρελαιοειδών εταιρειών από Πέραμα και Κερασίνη- Δραπετσώνα.

Στήριξε με όλες του τις δυνάμεις- και συνεχίζει να το κάνει την ένταξη των προσφυγόπουλων στο σχολείο, με ευθύνη του κράτους χωρίς την παρέμβαση ΜΚΟ, με αύξηση της χρηματοδότησης και διασφάλιση όλων των απαραίτητων προϋποθέσεων. Αντιπαλεύει τη δηλητηριώδη δράση της Χρυσής Αυγής στα σχολεία σε Κερασίνη και Πέραμα και προσπαθεί με δράσεις, όπως αυτές της ΕΕΔΥΕ, να ανοίξει η συζήτηση με τους μαθητές για τον πόλεμο, τον ρατσισμό, την προσφυγιά.

Διοργάνωσε εκδηλώσεις για να τιμήσει την 1η Μάη, ενώ συμμετείχε ταυτόχρονα με αντίστοιχο κάλεσμα στη συγκέντρωση στον Πειραιά. Ως Σύλλογος Εκπαιδευτικών πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο ρόλος του εκπαιδευτικού ως πλάστης νεανικών συνειδήσεων είναι να διδάσκει την ιστορική αλήθεια, να αντιπαλεύει την παρακάραξη που επιχειρείται από τα σχολικά βιβλία, να αποδεικνύει με τα λόγια και τα έργα του ότι η φυσική τάση του ανθρώπου είναι να στέκεται όρθιος και όχι σκυφτός και ταπεινωμένος.

Συνεχίζουμε το επόμενο διάστημα, ακόμα πιο αποφασιστικά, με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε.

Αυτό το κίνημα στο οποίο πρωτοστατούν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, το οποίο συσπειρώνει δεκάδες σωματεία, εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες, είναι η ελπίδα για την ανασύνταξη του κινήματος, που μπορεί να έχει νίκες, να ανοίγει δρόμο για ριζικότερες αλλαγές στο πεδίο της κοινωνίας και οικονομίας. Γι' αυτό είναι επιτακτική ανάγκη η αλλαγή συσχετισμών και στον κλάδο των εκπαιδευτικών, ώστε τα σωματεία, η Ομοσπονδία, να γίνουν κάστρο αγώνα, να μπορέσει αυτός ο αγώνας να έχει συμμάχους τους γονείς και τους μαθητές, για να είναι νικηφόρος και να γίνει πραγματικότητα το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών.

Αχιλλέας Ζορμπάς

Σύλλογος Χανίων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

θέλω να ξεκινήσω με ένα σχόλιο γιατί απ' ό,τι φαίνεται κάποιοι σε αυτήν εδώ την αίθουσα με μερικές ομιλίες προσπαθούν να ποτίσουν τους συνέδρους με χυμό από λωτό, ξε-

χνώντας ότι η Διαμαντοπούλου ήταν Υπουργός του ΠΑΣΟΚ και κάποιοι την χειροκροτάγατε εδώ πέρα, Υπουργός των φωτοτυπιών, των CD ROMS, Υπουργός των εκθέσεων του ΟΟΣΑ. Αλλά έχουμε μνήμη.

Η προσπάθεια που έκανε η ΠΑΣΚ να μπει στη κολυμβήθρα του Σιλωάμ και να βγει άσπιλη και αμόλυπτη ως ΔΗΣΥ τώρα δε θα περάσει χωρίς να το πληρώσει. Δε θα ξεχάσουμε, θα το βάλουμε σε όλους τους συναδέλφους και δε θα σας αφήσουμε σε κλωρό κλαρί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δε θα διαφωνήσει κανείς πως το φετινό Συνέδριο γίνεται στο φόντο σύνθετων εξελίξεων, τόσο εγχώριων, όσο και διεθνών. Χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να παρουσιάσει το άσπρο - μαύρο, τις καλύτερες μέρες δήθεν που θα έρθουν με ένα μεταμνημονιακό μνημόνιο, το οποίο θα είναι θηλιά στο λαιμό του λαού σαν τη γραβάτα του Αλέξη. Και σε αυτό ακριβώς το σημείο κρίνεται ένα Σωματείο, μία Ομοσπονδία Εργαζομένων. Στη γραμμή που έχει για την οργάνωση των αγώνων τόσο στη μορφή όσο και στο περιεχόμενό του. Και εδώ τα πράγματα είναι κουκιά μετρημένα. Οι κατευθύνσεις είναι δύο, είτε το θέλουμε - είτε όχι. Είτε το Σωματείο, η Ομοσπονδία θα συντάσσεται με τη γραμμή της ενσωμάτωσης, Σωματείο όχημα για την εκάστοτε κυβερνητική εναλλαγή, είτε με τη γραμμή της ρήξης, της σύγκρουσης και της διεκδίκησης των απωλειών και των σύγχρονων αναγκών, γιατί σύγχρονη ανάγκη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι να διοριστούν άμεσα, τώρα, 25.000 αναπληρωτές που αναπληρώνουν τους εαυτούς τους.

Είναι βέβαια άλλο πράγμα να το εύχεσαι στα λόγια και άλλο να οργανώνεις τις κινήσεις σου για να το διεκδικείς. Για παράδειγμα είναι δυνατόν ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΚΕ να οργανώνουν αγώνες για μόνιμους μαζικούς διορισμούς έχοντας ως εικόνα την Ευρωπαϊκή Ένωση της ελαστικής απασχόλησης, της ανακύκλωσης της ανεργίας, των μίνι jobs;

Μάλιστα ακούσαμε από τους εκπροσώπους τους εκθές για τα δικαιώματα των αναπληρωτών. Ποιον δουλεύετε, συνάδελφοι; Εσείς δεν ήσασταν που στο τελευταίο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ ψηφίσατε οι συμβασιούχοι στο Δημόσιο να μην έχουν τα ίδια συνδικαλιστικά δικαιώματα με τους μόνιμους; Αλλά κατά τα άλλα κόπτεστε για τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών.

Αλλά και η στάση σας στην οργάνωση των αγώνων ήταν αποκαλυπτική. Από την Ολομέλεια στις 9 Φλεβάρη 2018, όσο και στα επόμενα Διοικητικά Συμβούλια, βάζατε εμπόδια με την τακτική μια στο καρφί και μια στο πέταλο. Καταφέρατε να έχετε στο περίμενε έναν ολόκληρο κλάδο. Και ήταν ευθύνη των παρατάξεων που συγκροτούν την πλειοψηφία στη ΔΟΕ αδιαφορώντας για το αν μία σειρά Σύλλογοι Εκπαιδευτικών οργάνων από τα κάτω αγώνες. Και ταυτόχρονα το ότι η μοναδική πρόταση για ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, με βήματα κλιμάκωσης και με περιεχόμενο που αγκαλιάζει το σύνολο των εκπαιδευτικών αλλά και του λαού, ήταν το πρόγραμμα δράσης μιας σειράς Σωματείων που συσπειρώνονται στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Αντί αυτού όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις, μέσα και οι Παρεμβάσεις, που δώσατε πολύτιμη βοήθεια στην πλειοψηφία της ΔΟΕ, επιδοθήκατε σε μια κοκορομαχία για τη μορφή των κινητοποιήσεων. Αν θα είναι στάσεις ή αν είναι 24ωρη

απεργία. Εμ βέβαια, όποιος δε θέλει να ζυμώσει, 10 μέρες κοσκινίζει! Ας απαντήσει: ήταν ή δεν ήταν πρόταση της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών και δεκάδων Γενικών Συνελεύσεων η κινητοποίηση στις 2 Μάρτη; Ήταν ή όχι πρόταση της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών η πρόταση για 24ωρη απεργία στις 16 Μάρτη;

Βέβαια εκεί που δώσατε ρέστα ήταν στο ζήτημα της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής. Δείξατε καθαρά ποια είναι η αντίληψή σας για τα Σωματεία και την Ομοσπονδία. Όχι οργανωτές της πάλης, για πραγματική Δίχρονη Προσχολική Αγωγή εδώ και τώρα, αλλά όργανα συνδιοίκησης. Γιατί, συνάδελφοι της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, έχετε μεγάλη ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους και ιδιαίτερα στις νηπιαγωγούς.

Κρύψατε την αλήθεια για τον νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση. Καλλιέργησατε αυταπάτες μιλώντας για νίκη του Κλάδου και μάλιστα δεν ήσασταν οι μόνοι. Είχατε και φωνές από την ultra ανατρεπτική αριστερά, που απ' ό,τι φαίνεται μάλλον ψάχνουν ακόμα το πρόσημο της κυβέρνησης!

Συνειδητά αποκρύψατε τα σοβαρά προβλήματα των νηπιαγωγείων, γιατί, αν δεν τα κρύβατε, θα γινόταν φανερό απ' όλους πως η Δίχρονη Προσχολική Αγωγή ήταν μια εξαγγελία στα λόγια. Σίγουρα η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ούτε στα πιο τρελά της όνειρα δε θα είχε φανταστεί τέτοιο αβαντάρισμα. Και μάλιστα αβαντάρισμα και από την άλλη μπάνα, γιατί και οι Παρεμβάσεις ευλόγησαν το νομοσχέδιο της κυβέρνησης, αφού το βρήκατε θετικό και υπερασπιστήκατε την κυβέρνηση στις τριμερείς επιτροπές, που τις έστησε η κυβέρνηση για να μεταθέσει τις ευθύνες της από το κράτος στους Δήμους και να κάνει τα Σωματεία συνενόχους.

Η στάση κάθε δύναμης στο ζήτημα της Προσχολικής Αγωγής χρειάζεται να αποτελέσει κριτήριο για όλους τους συναδέλφους. Δε χρειαζόμαστε συνδικαλιστές και σωματεία που θα λιβανίζουν την εκάστοτε εξουσία και θα ταυτίζονται με τη διοίκηση. Κίνημα σύγκρουσης, χειραφετημένο από το κράτος και την εργοδοσία. Αυτό είναι που χρειαζόμαστε! Κίνημα που θα διεκδικεί τις σύγχρονες ανάγκες μας!

Και μάλιστα αυτές τις σύγχρονες ανάγκες μας τις φέραμε στο προσκήνιο πιο έντονα, πιο αποφασιστικά μπροστά στην απεργία της 30ής του Μάη, όταν οι μεν διαδήλωναν κάτω από το πανό του μεγάλου κεφαλαίου και οι δε, προσπαθώντας να αποτινάξουν από πάνω τους τη ρετσίνα του κολαούζου της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που είχατε τόσα χρόνια, καλούσατε σε απεργοσπασία είτε σε 4 διαφορετικές συγκεντρώσεις στην Αθήνα!

Αλήθεια, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, όλα τα προηγούμενα χρόνια δε βρισκόσασταν μαζί στην ίδια πλατεία με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ; Δε διαδηλώνατε από κοινού; Απ' ό,τι φαίνεται τελικά είδατε πως η γραμμή που είχατε τόσα χρόνια στο κίνημα είναι τελείως αδιέξοδη και τώρα προσπαθείτε να πάρετε αποστάσεις, να αυτονομηθείτε απ' τον ξενιστή σας.

Αλήθεια, πόσο επαναστατικό είναι να καλείς τον κόσμο σε απεργοσπασία για να λύσεις τα κομματικά αδιέξοδα της ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ; Πόσο επαναστατικό είναι τόσα χρόνια να κατηγορείς τα Σωματεία που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ για κομματικές διασπαστικές συγκεντρώσεις και τώρα να καλείς τους εργαζόμενους ανοικτά σε απεργοσπασία και να δίνετε όλες σας τις δυνάμεις για να αποτύχει η απεργία;

Τώρα βρήκατε διαφορές στο περιεχόμενο της πάλης; Τόσα χρόνια ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ εξέφραζαν τα συμφέροντα των εργαζόμενων; Τόσα χρόνια δεν καθόντουσαν στο τραπέζι των κοινωνικών διαλόγων και παζαρεύανε πόσα δικαιώματα θα χάσουν οι εργαζόμενοι;

Η απεργία αυτή... Αφήστε, αφήστε να κάνουν θόρυβο. Όσο πιο κενή γραμμή έχουνε τόσο πιο θόρυβο κάνουν! Η απεργία αυτή απέδειξε περίτρανα ότι δεν μπορούν να σας εμπιστευτούν όσοι συνάδελφοι έχουν τη διάθεση να αλλάξουν την κατάσταση. Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι σας στρέφουνε την πλάτη τους.

Και ιδιαίτερα στην απεργία της 30ής Μάη, απεργιακές συγκεντρώσεις ουσιαστικά υπήρχαν εκεί πέρα που την οργάνωσαν τα Σωματεία, που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Σε συνεργασία με Ενώσεις συμμάχων στρωμάτων, όπως μικροί επαγγελματιοβιοτέχνες, φτωχοί αγρότες και φοιτητές. Αυτά τα απεργιακά συλλαλητήρια εξέφραζαν στο περιεχό-

μενό τους την πραγματική κοινωνική συμμαχία, με αιτήματα που ενοποιοούν μεγάλα τμήματα του λαού, που στενάζουν όχι μόνο στα χρόνια της κρίσης, αλλά που μάτωναν και πριν, τότε γιατί ο εθνικός στόχος ήταν να πιάσουμε τους δείκτες και τότε να κάνουμε την ισχυρή οικονομία.

Ήταν συλλαλητήρια που στην προμετωπίδα τους είχαν και θα έχουν την κάλυψη των απωλειών, που έχει η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα στα χρόνια της κρίσης, την πάλη για την κάλυψη των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, την οργάνωση του αγώνα, ώστε να μην είναι απλά ευχαριστημένοι οι εργαζόμενοι και τα σύμμαχα στρώματα με τα ξεροκόμματα που θα τους πετάει η αστική τάξη.

Συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, την απεργία στις 30 Μάη τη φοβηθήκατε όπως ο διάολος το λιβάνι, γιατί εκεί εκφράστηκαν πιο ξεκάθαρα οι δύο γραμμές στο κίνημα. Η μία είναι η γραμμή της ενσωμάτωσης στις ξένες σημαίες, η γραμμή της εθνικής ενότητας για την ανάκαμψη της κερδοφορίας των μονοπωλίων. Η γραμμή των θυσιών για να διαιωνίζεται το ξεζούμισμα των εργαζομένων και το τσάκισμα των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Η άλλη γραμμή είναι η γραμμή που υπηρετούν τα Σωματεία, τα Εργατικά Κέντρα, οι Ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο 20 χρόνια τώρα.

Έχουν δώσει εξετάσεις στους μικρούς και μεγάλους αγώνες της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Μακριά απ' τη λογική της ενσωμάτωσης στα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Μακριά από τους κάθε λογής Καραγιωργόπουλους και κυβερνητικούς και εργοδοτικούς συνδικαλιστές.

Δεν είναι τυχαία η εκτίμηση μεγάλου μέρους εργαζομένων, που λέει ότι, αν δεν υπήρχε το ΠΑΜΕ, τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα! Και αυτή τη χρονιά παλέψαμε κάτω από καλύτερες προϋποθέσεις, με καλύτερη οργάνωση, παρά τις αδυναμίες μας. Η γραμμή που ακολουθεί αυτός ο όγκος Σωματείων, Εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών αποτελεί αποκούμπι που κάθε εργαζόμενος χρειάζεται να αγκαλιάσει και να παλέψει με αυτό το πλαίσιο, με αυτή τη γραμμή πάλης.

Είναι η γραμμή της ρήξης με το μεγάλο κεφάλαιο, η γραμμή της σύγκρουσης με τα μονοπώλια, για την ανάκτηση των απωλειών και την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Η γραμμή της πραγματικής κοινωνικής συμμαχίας που βάζει στο στόχαστρο την πάλη για βαθύτερες αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας, για να γίνει ο λαός αφέντης στον πλούτο που παράγει. Σε αυτή την πλευρά ο εκπαιδευτικός έχει θέση και συμφέρον. Είναι η γραμμή που έχει δύσκολο και ανηφορικό δρόμο αλλά είναι ο μοναδικός δρόμος που βγάζει στο ξέφωτο!

Σοφία Καζαμία

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λέσβου

Για τα δικαιώματα των αναπληρωτών στην 87η Συνέλευση της ΔΟΕ

Καλημέρα σας, λέγομαι Σοφία Καζαμία και είμαι εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών στην Λέσβο. Είμαι αναπληρώτρια νηπιαγωγός 9 χρόνια τώρα ανά την Ελλάδα και μέλος της Πρωτοβουλίας

Αναπληρωτών Ωρομισθίων Ανέργων και Ελαστικά Εργαζομένων στην Εκπαίδευση.

Συνάδελφοι, θέλω να υπογραμμίσω και απευθύνομαι κυρίως στους αναπληρωτές, ότι σύμμαχος στον αγώνα μας για αξιοπρεπή δουλειά με δικαιώματα αποδείχτηκε η Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών, που στηρίζει το ΠΑΜΕ. Το απέδειξαν πρόσφατα και στις τελευταίες κινητοποιήσεις ενάντια στην ελαστική εργασία στην εκπαίδευση. Χωρίς την στήριξη τους και την πίεση που άσκησαν στα πρωτοβάθμια μας σωματεία, θα ήταν αδύνατη η μεταφορά μας στις 16 Μάρτη 2018 στη μεγαλειώδη απεργιακή συγκέντρωση αναπληρωτών από όλη την Ελλάδα, έξω από το Υπουργείο Παιδείας. Όλες οι απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν φέτος έγιναν ύστερα από τις προτάσεις και την πίεση της ΑΣΕ, κι ας λένε εδώ διάφοροι το αντίθετο. Η αλήθεια είναι αυτή. Όπως αλήθεια είναι ότι μόνο με οργανωμένο αγώνα μπορούμε να επιβάλλουμε το δίκιο μας για να έχουμε ένα ανώτερο βιοτικό επίπεδο για να ζήσουμε εμείς και οι οικογένειες μας καλύτερα με βάση τον πλούτο που παράγουν τα δικά μας χέρια.

Τις εργασιακές μας σχέσεις ολοένα και μας τις χειροτερεύουν. Οι ρυθμοί δουλειάς μας είναι εξοντωτικοί, με μια διαρκή θηλιά στο λαιμό. Προσπαθούν να μας πείσουν πως πρέπει να 'μαστε ευχαριστημένοι γιατί δουλεύουμε έστω και λίγους μήνες. Πόσα χρόνια ακόμη θα στήσουμε σχολεία εξαρχής και με το τέλος της σχολικής χρονιάς δε θα τα ξαναδούμε, όπως και τους μαθητές μας, παρά μόνο από τύχη; Οι επισφαλείς εργασιακές μας συνθήκες μας αφαιρούν το δικαίωμα να χτίσουμε με χαρά, την μια πέτρα πάνω στην άλλη. Τι μας χαρίζουν; Απλώς τη ψευδαίσθηση ότι χτίζουμε «πάνω στην πέτρα σαν να 'ταν η άμμος πέτρα». Δεν έχουμε άλλες αντοχές, να ξεκινάμε κάθε φορά από το μηδέν. Είμαι νηπιαγωγός και το 'χω ζήσει πολύ καλά στο πετσί μου αυτό, γιατί έχουμε και να οργανώσουμε τον χώρο και είμαστε από το πρωί ίσαμε το ηλιοβασίλεμα για τουλάχιστον ένα τρίμηνο για να φτιάχνουμε σχολεία. Δεν έχουμε άλλες αντοχές, φτάνει πια! Θέλουμε μόνιμη πια δουλειά και τόπο!

Στις αρχές της φετινής χρονιάς στη Λέσβο η υπεύθυνη επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης Βορείου Αιγαίου, αφού προσπάθησε με μη επιστημονικό τρόπο να δικαιολογήσει τις αλλαγές που μπαίνουν σε υποχρεωτική ισχύ με το νέο Προεδρικό Διάταγμα (79), θεώρησε ότι οι εργασιακές μας σχέσεις ως προς τη διεκδίκηση ισοτιμίας τουλάχιστο στο θέμα των αδειών μητρότητας και ανάρρωσης, έτσι πρέπει να παραμείνουν, γιατί είμαστε αναπληρωτές. Συγκεκριμένα μας έκανε να αναρωτηθούμε πόσα χρήματα θα δαπανήσει η πολιτεία, αν μια αναπληρώτρια αποφασίσει να τεκνοποιήσει και την ίδια ώρα θέσουν το δικαίωμα στην τεκνοποίηση και οι άλλες 10 αναπληρώτριες που θα προσληφθούν σταδιακά για να αντικαταστήσουν τη συνάδελφο. Όλα λοιπόν γίνονται θέμα οικονομικών και μόνο δεικτών, ο ελαστικά εργαζόμενος και τα δικαιώματά του ανήκουν στις περιττές δαπάνες. Έχουν μπει στον κόπο να φορέσουν τα παπούτσια μας και να αναρωτηθούν, όλοι αυτοί οι κυβερνητικοί και τα στελέχη τους, ότι οι εργασιακές μας συνθήκες που διαρκώς χειροτερεύουν είναι απαγορευτικές για τη δυνατότητα δημιουργίας οικογένειας/τεκνοποίησης; Είναι λογικό στον 21ο αιώνα στην εποχή της κορύφωσης των επιστημών και της τεχνο-

λογίας να μπαίνουμε στο δίλημμα εργασία χωρίς παιδιά ή ανεργία με παιδιά;

Συνάδελφοι οι φετινές κινητοποιήσεις των αναπληρωτών, που έγιναν με αποφάσεις από τα κάτω, ύστερα από την πίεση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, με αιχμή την μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που δουλεύουν στην εκπαίδευση και την εξίσωση των δικαιωμάτων δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Ένα δρόμο σύγκρουσης με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και των κυβερνήσεων που πίνουν νερό στο όνομά τους. Με γραμμή σύγκρουσης λοιπόν θα παλέψουμε για:

- 25000 μαζικούς διορισμούς εδώ και τώρα όλων εμάς που δουλεύουμε τόσα χρόνια καλύπτοντας πάγιες ανάγκες,
- εξίσωση των αδειών μας με αυτές των μονίμων εκπαιδευτικών,
- μέτρα στήριξης μας για όσο διάστημα παραμένουμε αναπληρωτές, όπως επίδομα για στέγαση, σίτιση, φθηνές μεταφορές κλπ,
- απόσυρση όλης της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής των τελευταίων ετών που προσαρμόζει τη δημόσια εκπαίδευση στις ανάγκες της αγοράς,
- μείωση των πολλών παιδιών ανά τμήμα, ώστε να γίνεται σωστά η εκπαίδευση των παιδιών
- και τέλος διεκδίκηση ενός ενιαίου δωδεκάχρονου σχολείου σύγχρονης γενικής παιδείας με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά!

Νικολέττα Καραλή

Σύλλογος «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Καλησπέρα, συνάδελφοι!

Θα ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου με ένα σχόλιο στον συνάδελφο της ΔΗΣΥ/ΠΑΣΚ. Η παράταξή μας ποτέ δε μίλησε με χαρακτηρισμούς, όπως ξευτιλίζω και όλα αυτά, εμείς δεσμευόμαστε στον κόσμο ότι θα αποκαλύπτουμε το διαχρονικό αντεργατικό σας ρόλο, ωστόσο ο συνάδελφος μίλησε για σκυλιά, ίσως κάτι ξέρει τέλος πάντων για τα μαντρόσκυ-

λα που διαχρονικά υπερασπίζονται με όλους τους τρόπους αυτό το σύστημα!

Λοιπόν, είμαι αναπληρώτρια, από την ΑΣΕ, από τον Σύλλογο της Προόδου. Είμαι αναπληρώτρια τα τελευταία 8 χρόνια και εγώ, όπως και χιλιάδες συνάδελφοι, κάθε χρόνο με 9μηνες, 8μηνες, ακόμα και 3μηνες συμβάσεις αναπληρώνουμε τον ίδιο μας τον εαυτό ανά την Ελλάδα. Και κάθε Ιούνη, τέτοια εποχή δηλαδή, είμαστε άνεργοι και είμαστε στις ουρές του ΟΑΕΔ διεκδικώντας να πάρουμε αυτό το πενιχρό επίδομα των 360 ευρώ, το οποίο μάλιστα δεν το δικαιούμαστε και όλοι!

Λοιπόν, αυτή τη χρονιά με τις κινητοποιήσεις που έγιναν νομίζω ότι βγήκε ένα δυνατό «φτάνει πια» από το στόμα όλων των αναπληρωτών. Ένα: «φτάνει πια» σε αυτή την πολιτική, που μας θέλει φθηνούς, ευέλικτους εργαζόμενους, έρμια στις υποσχέσεις και τα παιχνίδια της εκάστοτε κυβέρνησης. Συνάδελφοι, δε μας έχει μείνει άλλο όπλο στα χέρια μας, πέρα απ' τον αγώνα μας. Τον αγώνα μας μαζί με το ταξικό κίνημα, που θα είναι με αιτήματα που θα έρχονται σε σύγκρουση με αυτή την πολιτική και δε θα είναι βούτυρο στο ψωμί τους. Και τι εννοώ, συνάδελφοι, μ' αυτό; Οι μόνοι που στάθηκαν δίπλα στους αναπληρωτές στις κινητοποιήσεις μας ήταν οι δυνάμεις του Ταξικού Κινήματος και είναι χαρακτηριστικό ότι οι κινητοποιήσεις της φετινής χρονιάς γίνανε μετά από πρόταση της ΑΣΕ, μέσα στα Διοικητικά Συμβούλια, τις Γενικές Συνελεύσεις, στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, μέσα από κουβέντες που κάναμε και εξορμήσεις μέσα στα σχολεία με τους αναπληρωτές, την στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Ωστόσο, συνάδελφοι, οι υπόλοιπες παρατάξεις εκτιμούμε ότι δεν κάνατε το ίδιο. Συρθήκατε σε αυτές. Συρθήκατε κανονικά, κάτω από την πίεση του κόσμου και μόνο όταν βλέπατε ότι δε σας παίρνει, μόνο κάτω από την πίεση των εξελίξεων και των ιδίων των αναπληρωτών. Μάλιστα στα πρωτοβάθμια σωματεία δεν τις ψηφίζατε αρχικά και περιμένατε από τα πάνω, από τη ΔΟΕ, που κατά τα άλλα βρίζατε, να σας δώσει γραμμή για το τι θα κάνετε. Αυτή ήταν η στάση σας, συνάδελφοι, ακόμα και αν εδώ πέρα είστε σε διαφορετικές πτέρυγες. Στο Σωματείο μου στην Πρόοδο με κοινή εισήγηση, Παρεμβάσεις και Ενωμένοι Εκπαιδευτικοί (και Ενωμένοι Εκπαιδευτικοί είναι το sic name, το original είναι ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ

μαζί) όλοι μαζί κατεβάσατε πρόταση για κριτήρια στους διορισμούς. Αυτοί είστε, συνάδελφοι. Δηλαδή πείτε μας, πόσα χρόνια αναπλήρωσης είναι αρκετά για να έχουμε δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά;

Εγώ δουλεύω 8. Σας φτάνουν; Πόσα χρόνια εργασιακής ανασφάλειας και περιπλάνησης είναι αρκετά για να τελειώσει αυτό το αίσχος; Όλοι σας ανεξαιρέτως, πλην της ΑΣΕ, μιλάτε για κριτήρια, για κριτήρια που θα οδηγήσουν σε απολύσεις, θαρρείς και δεν αναπληρώνουμε τόσα χρόνια τον ίδιο μας τον εαυτό. Θαρρείς και τα κενά στα σχολεία είναι λίγα και δεν φτάνουν για όλους μας. Ντροπή, συνάδελφοι! Παίζετε το παιχνίδι του Υπουργείου! Αυτό το παιχνίδι παίζετε, γιατί, όταν οι συνδικαλιστικές ομάδες μιλάνε για κριτήρια, αυτό δίνει ένα ακόμα μεγαλύτερο πάτημα στο Υπουργείο Παιδείας για να έρθει το Σεπτέμβριο και να πετσοκόψει. Να πετσοκόψει ποιους θα δουλέψουν και ποιοι θα μείνουν εκτός.

Λοιπόν, ακούσαμε πολλά σε αυτήν τη Συνέλευση. Ακούσαμε ότι κόπτεστε για το βασικό πτυχίο, για τη σύνδεση πτυχίου με την εργασία. Λοιπόν, συνάδελφοι, καθόλου δεν κόπτεστε. Οι πράξεις σας αποδεικνύουν ότι δεν κόπτεστε, γιατί όταν οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων και στο περσινό Συνέδριο διεκδικούσαν το αυτονόητο, να διδάσκουν το επιστημονικό τους αντικείμενο, αυτό που σπούδασαν, που βρίσκεται στο πτυχίο τους, η μόνη δύναμη που το δέχτηκε ήταν η ΑΣΕ. Εσείς αρνείστε σε όλα τα επίπεδα: σε ΔΟΕ, Πρωτοβάθμια Σωματεία, όλοι μαζί ενωμένοι, να υιοθετήσετε αυτό το αίτημα!

Άρα, συγγνώμη, αλλά για ποιο σεβασμό στο βασικό πτυχίο μιλάτε; Για ποια σύνδεση πτυχίου και εργασίας μιλάτε; Και μάλιστα όταν αυτή η τακτική του Υπουργείου, γιατί μιλάμε για τακτική του Υπουργείου και εσείς συναινείτε, για μία ακόμα φορά, θέλει έναν δάσκαλο πολυεργαλείο, που θα τα κάνει όλα και θα συμφέρει. Και θέλει εκτός από έναν δάσκαλο πολυεργαλείο να μειώσει τις προσλήψεις αναπληρωτών και αυτές να τις μειώσει καλύπτοντας τα κενά όπως-όπως, με το

ήδη υπάρχον προσωπικό, εσείς σε όλα αυτά λέτε ναι, τι να κάνουμε; Έτσι είναι.

Δε δέχεστε ότι ο κάθε συνάδελφος πρέπει να δουλεύει μέσα στο σχολείο με βάση αυτό που σπούδασε και ότι δεν είναι πολυμηνική που τα κάνει όλα.

Λοιπόν, συνάδελφοι, το ζήτημα των κριτηρίων είναι πάρα πολύ σημαντικό και είναι πάρα πολύ σημαντικό, όταν ζούμε σε μια περίοδο που οι αναπληρωτές χτυπιούνται από όλες τις μπάντες. Συνάδελφοι, είμαστε εργαζόμενοι, αντιμετωπιζόμαστε σαν εργαζόμενοι δεύτερης και τρίτης κατηγορίας, δεν έχουμε δικαίωμα να αρρωστήσουμε, δεν έχουμε δικαίωμα άμα μείνουμε έγκυες να πάρουμε άδεια για να μπορέσουμε, τέλος πάντων, να έχουμε μια ομαλή εγκυμοσύνη, ούτε ακόμα και για να φροντίσουμε το παιδί μας, όταν γεννήσουμε!

Και όταν δεχόμαστε όλοι όλη αυτή την επίθεση, εσείς έρχεστε και λέτε: δε γίνεται να μονιμοποιηθείτε όλοι. Να βάλουμε κάποια κριτήρια, να δούμε, τέλος πάντων, ποιοι θα χωρέσουν. Λοιπόν, φτάνει πια! Δεν έχουμε ανάγκη από αναπληρωτοπατέρες, ούτε έχουμε ανάγκη από παρατάξεις που στα λόγια είναι μαζί μας και στην πράξη σκάβουν το λάκκο μας και γίνονται δεξί χέρι του Υπουργείου! Λοιπόν, εμείς λέμε σε όλους, στους εκπαιδευτικούς, μόνιμους και αναπληρωτές, ότι δε βγαίνει τίποτα από πίτσι-πίτσι σε υπουργικά γραφεία, για το ποιος θα δουλέψει και ποιος θα μείνει εκτός, από προσφυγές, άκουσον-άκουσον στην Ευρωπαϊκή Ένωση (!), τη μήτρα της ελαστικής εργασίας, για να μας λύσει το πρόβλημα (!), απ' όλα αυτά τίποτα δεν έχουμε να βγάλουμε.

Ο μόνος δρόμος είναι ο δρόμος του αγώνα!! Και εκεί πέρα, συνάδελφοι, κρινόμαστε όλοι! Και εμείς λέμε ένας αγώνας μαζί με όλους τους συμβασιούχους του Δημοσίου, μαζί με τους μελλοντικούς εργαζόμενους. Γιατί το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά δεν είναι μόνο δικαίωμα των εκπαιδευτικών, αλλά είναι δικαίωμα όλων των εργαζόμενων. Είναι δικαίωμα των αδερφών μας, των φίλων μας, των ερ-

γαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα, που δουλεύουν με 200 και 300 ευρώ, με 4ωρα και ημιαπασχόληση. Είναι δικαίωμα όλων και με όλους αυτούς σας καλούμε να συμπορευτούμε και να παλέψουμε.

Η γραμμή που βάζουμε εμείς, η γραμμή του ανυποχώρητου ταξικού αγώνα, δεν έχει ηττηθεί, συνάδελφοι, και είναι η μόνη γραμμή που μπορεί να φέρει αποτελέσματα! Η γραμμή που έχει ηττηθεί είναι η δική σας, ΔΟΕ και ΑΔΕΔΥ, η γραμμή του κοινωνικού εταιρισμού, του συμβιβασμού, του πάω χέρι-χέρι με την εργοδοσία και το Υπουργείο.

Ο Σεπτέμβρης για μας θα είναι η αρχή ενός ακόμα αγώνα! Ενός μεγάλου αγώνα για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Ευχαριστώ.

Κώστας Κατιμερτζόγλου

Σύλλογος «Γ. Σεφέρης»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η 87η Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων της ΔΟΕ πραγματοποιείται μέσα σε ένα ακόμα πιο δύσκολο πολιτικό και επικίνδυνο για τα λαϊκά συμφέροντα περιβάλλον από την προηγούμενη. Μετά την ψήφιση των 88 νέων αντιλαϊκών προαπαιτούμενων για το κλείσιμο της 4ης αξιολόγησης ακολουθούν οι θριαμβολογίες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για την έξοδο από τα μνημόνια οι οποίες όμως δεν μπορούν να κρύψουν ότι η νέα συμφωνία του Eurogroup αποτελεί ουσιαστικά ένα νέο μεταμνημονιακό διαρκές μνημόνιο! Η λεγόμενη «μεταμνημονιακή» περίοδος όχι μόνο δε θα συνοδευτεί από ουσιαστική ελάφρυνση για τα εργατικά - λαϊκά στρώματα, αλλά περιλαμβάνει νέες επιβαρύνσεις.

Τα τεράστια δημοσιονομικά πλεονάσματα, η ασφυκτική επιτήρηση και έγκριση της πορείας των «μεταρρυθμίσεων» από τους «θεσμούς», με τις τρίμηνες αξιολογήσεις και τις αναφορές στην ΕΕ για την ολοκλήρωση των μεταρρυθμίσεων και τις προβλέψεις για προτάσεις επιπλέον μέτρων ως προαπαιτούμενα για μέτρα “ελάφρυνσης” του χρέους, η διατήρηση όλων των αντιλαϊκών μέτρων όλων των προηγούμενων Μνημονίων και η ολοκλήρωση όλων όσων «εκκρεμούν», με παραπέρα τσάκισμα των συντάξεων, μείωση του αφορολόγητου, μείωση των δαπανών για την Υγεία, τσεκούρωμα των κοινωνικών παροχών, επιτάχυνση των πλειστηριασμών, ελάχιστο μισθό που να εγγυάται την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων, επενδύσεις όπου τις χρειάζεται το κεφάλαιο, νέα απελευθέρωση της Ενέργειας, επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, αποδεικνύει από τη μια πως η καπιταλιστική ανάπτυξη απαιτεί νέες θυσίες για τους εργαζόμενους, φθηνή εργατική δύναμη και απόλυτη ελευθερία στο μεγάλο κεφάλαιο για την προώθηση των επενδύσεών του, από την άλλη αποδομεί εντελώς το παραμύθι περί «τέλους της λιτότητας» και της μεταμνημονιακής βελτίωσης της ζωής των εργαζομένων.

Πρόκειται για μέτρα που απαιτεί διαχρονικά η άρχουσα τάξη στη χώρα μέσα από τις απαιτήσεις του ΣΕΒ, του ΣΕΤΕ, της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, αυτών που ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ αποκαλούν κοινωνικούς τους συμμάχους τους! Μέτρα που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προωθεί με αποτελεσματικότητα

και για τις επιδόσεις της εισπράττει πολλαπλά τα συγχαρητήρια των παραπάνω!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η δική μας απάντηση σ' αυτήν την επίθεση βρίσκεται στην οργάνωση και στη συμμετοχή στα σωματεία μας, στη συλλογική διεκδίκηση και στην κοινή πάλη με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, με το συνεπές ταξικό κίνημα, με τα σωματεία που συσπειρώνονται και συγκροτούν το ΠΑΜΕ, με τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τη μικρή αγροτιά. Αυτός είναι ο δρόμος της δικής μας κοινωνικής συμμαχίας. Είναι ο ανυπότακτος δρόμος της σύγκρουσης με τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων, που επενδύουν στην παιδεία - εμπόρευμα, ενάντια στις αντιλαϊκές κυβερνητικές αποφάσεις και τις κατευθύνσεις ΕΕ-ΟΟΣΑ, ενάντια στις δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού και στα κόμματα που υποστηρίζουν αυτήν την πολιτική.

Η πλειοψηφία των δυνάμεων του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ αλλά και σε ΔΟΕ - ΟΛΜΕ στηρίζουν το αφήγημα της «δίκαιης ανάπτυξης», τη στρατηγική της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ για την Εκπαίδευση. Αποτελούν το καλύτερο στήριγμα των κυβερνήσεων. Κι αυτό φάνηκε όλο το προηγούμενο διάστημα, όταν οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, μαζί με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που πλειοψηφούν στη ΔΟΕ, δεν κήρυξαν ούτε μία συμμετοχή στις μεγάλες πανεργατικές κινητοποιήσεις ενάντια στον απεργοκτόνο νόμο αλλά και στα μέτρα της 3ης αξιολόγησης! Αρνήθηκαν επανειλημμένα να στηρίξουν με απεργία τον δίκαιο αγώνα των συναδέλφων αναπληρωτών - συμβασιούχων εκπαιδευτικών. Άφησαν το βάρος αυτού του αγώνα στην πρωτοβουλία μιας σειράς πρωτοβάθμιων σωματείων και ειδικά αυτών που συμμετέχουν στο ΠΑΜΕ τα οποία ήρθαν αντιμέτωπα με την κρατική καταστολή, τη βία των ΜΑΤ και τα χημικά.

Την ίδια στιγμή μάλιστα που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ψήφισε έναν «κολοβό» νόμο, που δεν ικανοποιεί το αίτημα για Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή Δημόσια και Δωρεάν για όλα τα παιδιά, αφού δεν προβλέπεται ούτε 1€ για κτηριακές δαπάνες και προσλήψεις προσωπικού, αυτές οι δυνάμεις μιλάνε για «νίκη του κλάδου» αποπροσανατολίζοντας τους συναδέλφους, δίνοντας άλλοθι στην κυβέρνηση. Αντίθετα όλο το προηγούμενο διάστημα οι δυνάμεις, τα σωματεία και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που συμπορεύονται μέσα από το ΠΑΜΕ, πρωτοστάτησαν για να παρεμποδίσουν τα αντιλαϊκά μέτρα, να οργανωθεί η αντίσταση και η αντεπίθεση των εργαζομένων. Αυτό που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι λένε ότι «αν δεν υπήρχε το ΠΑΜΕ δε θα κουνιόταν φύλλο», αποδεικνύει ότι, παρά τις όποιες επιφυλάξεις και τους προβληματισμούς, παρά τις όποιες διαφωνίες που μπορεί να έχει κάποιος, αναγνωρίζεται η συνέπεια και η καταλυτική του δράση στην οργάνωση της λαϊκής - εργατικής αντίστασης και των διεκδικητικών αγώνων, σε πείσμα της συναίνεσης και του «ρεαλισμού». Μπορεί να διακρίνει ο οποιοσδήποτε τον αταλάντευτο ταξικό ρόλο που παίζει μέσα στο κίνημα. Όπως μπορεί και να δει ξεκάθαρα πια τον συμβιβασμένο ρόλο των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και των συνοδοιπόρων τους σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ.

Οι πλειοψηφίες σ' αυτές τις συνδικαλιστικές οργανώσεις με «σημαία» τους τις απαιτήσεις και τα συμφέροντα των επιχει-

ρηματικών ομιλών, βρίσκονται απέναντι από τις ανάγκες των εργαζομένων, απούσες από τις αγωνίες και τις διεκδικήσεις τους, προσπαθούν να επιβάλουν τα αιτήματα της μεγαλοεργοδοσίας στήνοντας μαζί τους “κοινωνικές συμμαχίες” για να παραπλανήσουν τους εργαζόμενους, να τους περάσουν με τον πιο ύπουλο τρόπο το μήνυμα ότι αφεντικά και εργάτες έχουν τάχα κοινές αγωνίες απέναντι στην κρίση. Οι μάσκες τους όμως έπεσαν ακόμα μια φορά, δείχνοντας για ποιους δουλεύουν, όταν τους καλούσαν στις 30 Μάη να διαδηλώσουν και να απεργήσουν για “την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας”, να διαδηλώσουν δηλαδή με τα αιτήματα και το πλαίσιο του ΟΟΣΑ, του ΔΝΤ, της ΕΕ, της ΕΚΤ, των μνημονίων και της Κυβέρνησης, κάτω από τον βαρύγδουπο τίτλο «Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο» (!) αναπαράγοντας για μια ακόμα φορά το αντεργατικό περιεχόμενό του, που συνυπέγραψαν με τον ΣΕΒ, τον ΣΕΤΕ και άλλους εκπροσώπους του κεφαλαίου στην ΟΚΕ.

Είναι οι ίδιες δυνάμεις που επιχειρήσαν να επιβάλουν σιγή νεκροταφείου για να περάσουν όλα τα μέτρα της κυβέρνησης και του τρίτου μνημονίου, οι πλειστηριασμοί, οι ιδιωτικοποιήσεις, η φοροληστεία, οι απολύσεις, ο περιορισμός του δικαιώματος της απεργίας.

Όσοι λοιπόν εξακολουθούν, ύστερα από όλα αυτά, να μιλούν στο όνομα της ενότητας των εργαζομένων κάτω από τις σημαίες αυτών των συνδικαλιστικών οργανώσεων και λιοδورούν τις ξεχωριστές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ, παίζουν τον ρόλο της πέμπτης φάλαγγας στο εργατικό κίνημα. Με πρόσχημα μια επίπλαστη ενότητα επιχειρούν την ενσωμάτωση και την αφομοίωση του όποιου αγωνιστικού-αντικαπιταλιστικού χαρακτηριστικού διαθέτει το εργατικό κίνημα στον βάλτο της μειοδοσίας τους. Θέλουν να μετατρέψουν τους εργαζόμενους σε υποστηρικτές των ίδιων τους των εκμεταλλευτών, να χτυπήσουν το εργατικό κίνημα και τους αγώνες του, καλλιεργώντας τη γραμμή της ταξικής υποταγής και συνεργασίας με την εργοδοσία.

Τη «δίκαιη ανάπτυξη» που από κοινού κυβέρνηση, κόμματα του μνημονίου, οι ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, επιμελητήρια μαζί με τον ΣΕΒ και τους τραπεζίτες προπαγανδίζουν, τη νιώθουμε κάθε μέρα στο πετσί μας! Μια ανάπτυξη που όχι μόνο επιτρέπει στην αστική τάξη να δείχνει τα δόντια της άλλα της δίνει πλέον απλόχερα το δικαίωμα και τη συγκατάθεση να κόβει κομμάτια από τις σάρκες της εργατικής τάξης.

Όσο περνάει από το χέρι μας δεν πρόκειται να οδηγήσουμε τους εργαζόμενους κάτω από ξένες για τα ταξικά τους συμφέροντα σημαίες! Θα τους καλούμε στην απέναντι όχθη, με τα ταξικά σωματεία που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, μαζί με τους αυτοαπασχολούμενους και τα άλλα φτωχά λαϊκά στρώματα, να συμμετάσχουν στις δικές τους απεργιακές συγκεντρώσεις με το δικό τους πλαίσιο πάλης, με βάση τις δικές τους ανάγκες που είναι φυσικά διαμετρικά αντίθετες με αυτές των μονοπωλίων.

Με το πλαίσιο που προτάσσει την πάλη για Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και ΣΣΕ με δικαιώματα και αυξήσεις σε μισθούς, τον αγώνα για ανάκτηση των τεράστιων απωλειών στους μισθούς και στις συντάξεις, την πάλη ενάντια στη φοροληστεία και τους πλειστηριασμούς σε βάρος εργατικών - λαϊκών νοικοκυριών, την απαίτηση για μαζικούς

διορισμούς σε Παιδεία και Υγεία κ.ά. για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, στη γραμμή της σύγκρουσης με την αστική τάξη και της ανατροπής του κοινωνικού – οικονομικού της μοντέλου.

Και όσοι επιμένουν να ψελίζουν ακόμη για διάσπαση του κινήματος και απομονοτισμό, παραποιούν την πραγματικότητα για να κρύψουν τη δική τους γύμνια, καθώς οι συγκεντρώσεις και της Πρωτομαγιάς και της απεργίας στις 30 του Μάη ήρθαν να επιβεβαιώσουν ακριβώς το αντίθετο, όπου απέναντι στις χιλιάδες εργαζομένων και λαού, που διαδήλωσαν με τις σημαίες του ΠΑΜΕ και των ταξικών συνδικάτων, οι εργοτοπατέρες το μόνο που κατάφεραν ήταν να αντιπαρατάξουν τις θλιβερές συνάξεις των ελάχιστων συνδικαλιστών τους!

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να παρασυρθεί από τις πρακτικές αυτών των εργοτοπατέρων αλλά και από τις μεγαλύτερες υποσχέσεις της κυβέρνησης περί «μεταμνημονιακής» εποχής, αφού αμφότεροι δείχνουν αποφασισμένοι να προστατέψουν τα κέρδη των αφεντικών τους, με νομιμοποίηση της εργασιακής ζούγκλας στους χώρους δουλειάς, με μισθούς και συντάξεις πείνας, δουλειά τις Κυριακές, χωρίς ανάπαυση, χωρίς ανάσα. Η “ανάπτυξη” τους θα στηθεί στα συντρίμια της ζωής και των δικαιωμάτων μας.

Άλλωστε και το σχέδιο νόμου για τις «δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης», που έδωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ στη δημοσιότητα, δεν έχει στόχο τη στήριξη του σχολείου και του εκπαιδευτικού, την επιστημονική και παιδαγωγική αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Διαμορφώνει το έδαφος για νέες, βαθύτερες, αντιδραστικές ανατροπές στο περιεχόμενο και τη λειτουργία του σχολείου κάτω από τον ασφυκτικό έλεγχο της αντιδραστικής κρατικής αξιολόγησης. Ήταν προαπαιτούμενο της 4ης αξιολόγησης και δέσμευση της κυβέρνησης σε ΕΕ, «θεσμούς» και ΣΕΒ.

Όσοι πάλι νιώθουν απογοητευμένοι και προδομένοι, από αυτούς που υπόσχονταν ότι μ’ ένα νόμο θα καταργούσαν τα μνημόνια και τώρα βλέπουν τον ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και τις άλλες πρόθυμες πολιτικές δυνάμεις να δυναμώνουν την αντιλαϊκή επίθεση, για λογαριασμό των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, να σκεφτούν ότι η ίδια τη ζωή έρχεται να αποδείξει ότι λύση υπέρ των εργαζομένων εντός των πλαισίων της αντιλαϊκής πολιτικής, της Ε.Ε. και των Μνημονίων δεν υπάρχει. Δε συμβιβάζονται από τη μια τα κέρδη των μονοπωλίων, η ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων και η στρατηγική της «γεωπολιτικής αναβάθμισης της χώρας» και από την άλλη τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα, τα μορφωτικά δικαιώματα και η ζωή με δικαιώματα και ειρήνη, για τους εργαζόμενους. Μόνο σε σύγκρουση με αυτή τη βάρβαρη πολιτική υπάρχει η πραγματική ελπίδα και η διέξοδος για τους εργαζόμενους αλλά και η δυνατότητα απόσπασης κατακτήσεων!

Αποδείχθηκε επίσης περίτρανα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέχθηκε να κάνει τη «βρώμικη δουλειά» για το σύστημα υλοποιώντας μέτρα που δεν μπορούσαν να περάσουν τα «κλασικά» αστικά κόμματα. Εξαπάτησε συνειδητά μεγάλα τμήματα εργαζομένων έχοντας τη στήριξη και δυνάμειων μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, όπως αυτές των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, που συμπορεύτηκαν μαζί του όλα τα προηγούμενα χρόνια, είτε σε κοινά ψηφοδέλτια είτε καλλιεργώντας συνειδητά αυταπάτες για την «πρώτη φορά αριστερά», την «περήφανη διαπραγμάτευση του ΣΥΡΙΖΑ», «το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα»... είτε με την απέλ-

πιδά προσπάθειά τους να διαχωρίσουν στις 30 του Μάη την μέχρι τότε θέση τους από τις κοινές πορείες με τις ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, με τρία διαφορετικά σκορποχώρια, απότοκα των εσωτερικών τους ιδεολογικών συγκρούσεων μέσα από το πρίσμα της εκλογίκευσης ενός τυχοδιωκτικού απεργοσπαστικού τακτικισμού! Είτε με την ταύτιση τους με την πλειοψηφία της ΔΟΕ στη στήριξη της κυβερνητικής κοροϊδίας για την Προσχολική Αγωγή είτε με την πρόταση τους για διορισμούς με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία και όχι για άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών ριχνοντας νερό στο μύλο της πολιτικής του Υπουργείου για τη θέσπιση κριτηρίων.

Σε κάθε περίπτωση εκείνο που χρειάζονται οι εργαζόμενοι είναι ένα συνδικαλιστικό κίνημα που να είναι το αντίπαλο δέος στα κόμματα και τις κυβερνήσεις που υλοποιούν την αντιλαϊκή πολιτική, που ψηφίζουν μνημόνια και αντεκπαιδευτικά μέτρα. Ένα κίνημα που θα αντιμετωπίζει το ζήτημα της μόρφωσης ως λαϊκό πρόβλημα, που αφορά πρώτα απ' όλα τους εργαζόμενους και τα παιδιά τους με βάση τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Δε θα καλλιεργεί αυταπάτες της κυβερνητικής εναλλαγής, στρώνοντας τον δρόμο της μιας ή της άλλης αντιλαϊκής κυβέρνησης. Θα έχει ταξικό προσανατολισμό κόντρα στα φαινόμενα διάλυσης και εκφυλισμού.

Ένα κίνημα που θα μπαίνει εμπόδιο στα σχέδια της πλουτοκρατίας, της Κυβέρνησης, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ. Θα έχει πλαίσιο πάλης που θα θέτει στο επίκεντρο τις ανάγκες των εργαζομένων.

Και ένα τέτοιο κίνημα υπάρχει! Είναι τα εκατοντάδες σωματεία, οι Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα, οι Επιτροπές Αγώνα και οι συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ! Και είναι η διέξοδος για κάθε σωματείο, για κάθε τίμιο συνδικαλιστή που αγωνίζεται για τη συνολική ταξική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος.

Ντιάνα Λιάκου

Σύλλογος «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια δύσκολη περίοδο για την εκπαίδευση, με την κυβέρνηση να υλοποιεί με την πιο αντιλαϊκή πολιτική αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στον χώρο του σχολείου. Ειδικός σταθμός το τελευταίο νομοσχέδιο που θα προχωρήσει στις συγχωνεύσεις δομών, θα τσακίσει την Ε.Α., θα επιχειρήσει να εφαρμόσει την αξιολόγηση καθώς και να μεταφέρει τα βάρη του νέου σχολείου στις πλάτες των εργαζόμενων γονιών, που όλο και πιο πολύ θα χρειάζεται να συνεισφέρουν οικονομικά. Ένα σημαντικό κομμάτι των αντιδραστικών αλλαγών είναι και η «πολύπαθη» Προσχολική Αγωγή, που εδώ και καιρό τσακίζεται κυριολεκτικά!

Ως Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών (ΑΣΕ) από τότε που ψηφίστηκε το άρθρο 33 του νόμου 452/2018 δηλώσαμε ότι δεν προβλέπεται να ικανοποιηθεί από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το βασικό αίτημα για Δίχρονη Δωρεάν Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, που για χρόνια το εκπαιδευτικό και γονεϊκό κίνημα παλεύει.

Ούτε μέτρο πήρε, ούτε ένα ευρώ δε διαθέτει, ούτε διορισμούς προβλέπει, ούτε κτίρια καινούργια προγραμματίζονται για ανέγερση ούτε τώρα, ούτε σε βάθος τριετίας.

Συνδυάζοντας το άρθρο 33 με το ΠΔ 79 θεσμοθετεί την έναρξη της εφαρμογής της Δίχρονης στους 184 δήμους πανελλαδικά και μόνο στους 10 από τους 66 του λεκανοπεδίου, εκεί δηλαδή, όπου προκύπτει από τον μειούμενο αριθμό παιδιών λόγω υπογεννητικότητας. Στήνει θέατρο με τις τριμερείς επιτροπές προσπαθώντας να βρει «συνενόχους» και «συνεργάτες» για την εφαρμογή του κολοβού άρθρου. Κι έρχεται η ίδια η ζωή πολύ σύντομα να αποκαλύψει όλα όσα κάποιοι εθελουφλούσαν και δεν έβλεπαν!

Κι αν η κυβέρνηση έχει το μερίδιο της ευθύνης γιατί μας «εμπαίζει» εκπαιδευτικούς, νήπια και γονείς, μερίδιο ευθύνης έχετε και εσείς οι παρατάξεις της πλειοψηφίας της ΔΟΕ απέναντι σε όλους και ειδικά στις νηπιαγωγούς, που καλλιεργήσατε αυταπάτες για τη «νίκη του κλάδου», που και την πήρατε και την κουβαλήσατε πανελλαδικά και τους κλείσατε το μάτι, συμμετέχοντας και βάζοντας την υπογραφή σας στις τριμερείς επιτροπές, έχοντας τις ίδιες τοποθετήσεις με τη Διοίκηση και τους Δημάρχους, στηρίζοντας «εργολαβικά» όλο το αντιλαϊκό πλαίσιο, που δημιούργησε η κυβέρνηση για να αποποιηθεί και να μεταθέσει τις ευθύνες.

Αφήστε που μας εντυπωσιάσατε με την ποσότητα της λάσπης που πετάξατε στους συνδικαλιστές της ΑΣΕ, για τη συνεπή και αποκαλυπτική στάση μας, για τον ρόλο των επιτροπών και την άρνηση να συνυπογράψουμε με τη Διοίκηση και τους Δήμους, για εφαρμογή της Δίχρονης χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Αυτές τις μέρες που ολοκληρώθηκαν οι εγγραφές και τα σχολεία έκλεισαν η αγωνία των οικογενειών συνεχίζεται:

- Παιδιά κληρώνονται κι οι τριμελείς του Π.Δ. 79 τα στέλνουν δεξιά κι αριστερά, όπου υπάρχουν κενά.

- Δημιουργούνται τμήματα πολυπληθή (25άρια) και αναδεικνύεται νέος δείκτης: η χιλιομετρική απόσταση, ...δηλαδή ό,τι μας περισσεύει, το στέλνουμε από 1,5 ως 5 χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι και το σχολείο της γειτονιάς του. Και καλούνται μάλιστα οι Διευθύνσεις να χορηγούν και βεβαιώσεις αποδοχής προνηπίων σε σχολικές μονάδες, ύστερα από απαίτηση Δημοτικών αρχών, για να μην εγγραφούν στους παιδικούς σταθμούς. Θετικό από τη μια πλευρά αλλά στου Κασίδη το κεφάλι ο καθένας εφαρμόζει ό,τι θέλει: Όσα λοιπόν έχουν κληρωθεί για να φοιτήσουν σε οποιοδήποτε νηπιαγωγείο, κι αν απέχει από το σπίτι τους 5 χλμ. και δεν μπορεί η οικογένεια να τα πηγαίνει, θα αποκλείονται εκβιαστικά και από τις δομές των δήμων.

- Μεταφορά νηπιαγωγείων σε δημοτικά λες και λύνεται το κτηριακό, αλλά ποιος εξασφαλίζει την ασφάλεια, πού οι χώροι για παιχνίδι, πού οι γωνιές για χαλάρωση και για τη λειτουργία του ολοήμερου, πού το βοηθητικό προσωπικό;

Η ανάπτυξη και εξέλιξη της παιδαγωγικής επιστήμης και η δυνατότητα ικανοποίησής τους είναι τα δεδομένα που έχουμε. Από κει και πέρα αν αναρωτηθεί ο καθένας προς τα πού πορεύεται και με ποιον προσανατολισμό:

Με τη γραμμή της συναίνεσης των ηγεσιών ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, που δεν τόλμησαν να προκηρύξουν μια απεργία αφήνοντας ανενόχλητη την κυβέρνηση να περνάει ένα σωρό μέτρα και στον επόμενο τόνο να συγκροτούν την Εθνική Κοινωνική Συμμαχία; Και δίπλα στο ίδιο τραπέζι με την κυβέρνηση, που πετάει εκτός εκπαίδευσης το 75% των προνηπίων, ενώ συ-

νομιλούν με την ΕΕ και τον ΟΟΣΑ για όλες τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις;

Η μόνη πορεία που η παράταξη της ΑΣΕ ακολουθεί είναι αυτή της διεκδίκησης των σύγχρονων αναγκών και της σύγκρουσης με την κυβερνητική πολιτική, με απεργίες, συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις με όρους κινήματος.

Πορευόμαστε στον δρόμο του αγώνα, της οργάνωσης στα σωματεία, στον δρόμο της σύγκρουσης χωρίς συναινήσεις και συμβιβασμούς!

Στην γραμμή αυτή συμπορευόμαστε μαζί με τα ταξικά συνδικάτα, διεκδικώντας αυξήσεις σε μισθούς, καλύτερες συνθήκες δουλειάς, κατάργηση των αντεργατικών - αντιλαϊκών νόμων και ανάκτηση των απωλειών μας. Συμπορευόμαστε με τις Ενώσεις, τους Σύνλογους και την Ομοσπονδία Γονέων για θεσμοθέτηση της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής με επιστημονικά και παιδαγωγικά κριτήρια.

Αγωνιζόμαστε για την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο πανελλαδικά ως το ελάχιστο άμεσο βήμα. Γιατί είναι βασική ανάγκη και δικαίωμα των νηπίων να κοινωνικοποιηθούν, να αναπτυχθούν ολόπλευρα και να αποκτήσουν τα εφόδια για την μετέπειτα πορεία τους στο σχολείο.

Αγωνιζόμαστε για την ίδρυση νέων νηπιαγωγείων, για να καλύψουν τις υπάρχουσες ανάγκες όλων των παιδιών 4-6 ετών. Καθώς και για την αναγκαιότητα να υπάρχουν δημόσιες και δωρεάν δομές για τις ηλικίες ως 4 ετών χωρίς τροφεία και voucher.

Αγωνιζόμαστε για την πρόσληψη μόνιμων εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού, Τμημάτων Ένταξης και Παράλληλης Στήριξης για όλα τα παιδιά.

Η διεκδίκηση για την εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής πρέπει να είναι μέλημα και των εκπαιδευτικών και των γονιών και θα πραγματοποιηθεί μόνο με τον κοινό μας αγώνα, κόντρα στην πολιτική που τσακίζει τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας.

Δεν παζαρεύουμε το παρόν και το μέλλον τους! Στηριζόμαστε στο δίκιο και στη δύναμή μας!

Καλούς αγώνες!

Κώστας Μαδυτινός

Σύλλογος Λήμνου

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η φετινή 87η Γενική Συνέλευση του Κλάδου πραγματοποιείται σε μια περίοδο που τα τύμπανα του πολέμου δυναμώνουν στην περιοχή μας, στα Βαλκάνια, ενώ οι φλόγες των ιμπεριαλιστικών πολέμων στη Μέση Ανατολή, τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και τη Βόρεια Αφρική καίνε τους λαούς και συνεχίζουν να δημιουργούν κύματα προσφύγων.

Είμαστε δάσκαλοι των παιδιών του ελληνικού λαού, συνάδελφοι, υποδεχόμαστε παιδιά θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και δε μπορούμε να σιωπούμε. Πρέπει να διδάξουμε στους μαθητές μας την αλήθεια, όπως χαρακτηριστικά την αποτύπωσε η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη, η ΕΕΔΥΕ, η πιο παλιά και η μόνη που έχει δράση, στη φετινή 4η κατά σειρά πρωτοβουλία της προς τους εκπαιδευτικούς με την αφίσα με το παιδί από την εμπόλεμη ζώνη

της Μέσης Ανατολής με το λερωμένο προσωπάκι και μάτια μοναδικά και με τα τρία ερωτήματα:

Γιατί γίνονται οι πόλεμοι;

Γιατί ξεριζώνονται εκατομμύρια άνθρωποι από τις εστίες τους;”

Γιατί «να σκοτώνονται οι λαοί για τ' αφέντη το φαΐ»;

σύμφωνα και με το στίχο του δάσκαλου και ποιητή Κώστα Βάρναλη.

Στις δράσεις αυτές της ΕΕΔΥΕ, πήρε μέρος και ο Σύλλογός μας της Λήμνου τα 2 τελευταία χρόνια.

Παρόμοιες πρωτοβουλίες έχει πάρει και το ΠΑΜΕ για το λαό και τα παιδιά της Παλαιστίνης με την πρωτοβουλία του για συγκέντρωση μαθητικού υλικού για τα παιδιά της Παλαιστίνης στην οποία συμμετείχε και ο Σύλλογός μας, που μας έδιναν την ευκαιρία να μιλήσουμε στους μαθητές μας για τον αγώνα του λαού της Παλαιστίνης, αλλά και με συνεχείς δράσεις και κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση αυτού του αγώνα.

Καταδικάζουμε τη στάση της κυβέρνησης για τη συνεργασία της με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, που με τη στήριξη των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ, συνεχίζει να δολοφονεί τα παιδιά και το λαό της Παλαιστίνης.

Σχετικά, συνάδελφοι, στα 3 ερωτήματα της ΕΕΔΥΕ, λέμε ότι για μια ακόμα φορά, επιβεβαιώνεται ότι ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα, βίαια, κυρίως στρατιωτικά μέσα.

Κι εδώ, παρενθετικά, πρέπει να πω ότι είμαστε αντίθετοι ως παράταξη με τη λογική ότι περιοριζόμαστε στα οικονομικά και εργασιακά ζητήματα του Κλάδου και δεν τα συνδέουμε με την πολιτική. Η απόσπαση της οικονομίας από την πολιτική στα συνδικάτα είναι κατεύθυνση των καπιταλιστών για να διατηρείται η εξουσία τους.

Συνεχίζοντας, λέω ότι μετάβαση από την αντιλαϊκή πολιτική εντός μιας ασταθούς ιμπεριαλιστικής «ειρήνης» στη στρατιωτική σύγκρουση και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο προετοιμάζεται με εντάσεις, συνοριακά επεισόδια, κρίσεις. Κι αυτό ακριβώς ζούμε σήμερα.

Οι εξελίξεις εξαρτώνται από την πορεία των σφοδρών συγκρούσεων μεταξύ των μονοπωλίων και των επιχειρηματικών ομίλων για τον έλεγχο σφαιρών επιρροής, των πηγών ενεργειακών και άλλων ορυκτών, των αγωγών και δρόμων μεταφοράς υδρογονανθράκων και του εμπορίου γενικότερα. Συνολικά, οι επικίνδυνοι σχεδιασμοί των ΗΠΑ, του NATO και της ΕΕ στην περιοχή μας, οι αντιθέσεις στο εσωτερικό τους, αλλά και οι ανταγωνισμοί με άλλα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη, όπως η Ρωσία και η Κίνα, και οι αλλαγές συνόρων, που ετοιμάζονται σε Συρία, Ιράκ και Λιβύη, αναβαθμίζουν το επίπεδο των κινδύνων.

Στις παραπάνω αιτίες οφείλεται και η επιθετικότητα της αστικής τάξης και της κυβέρνησης της Τουρκίας στο Αιγαίο, τον Έβρο, την Κύπρο, με τον κίνδυνο πάντα πρόκλησης θερμού επεισοδίου ή και πολεμικής εμπλοκής.

Διεκδικούν μερίδιο από την εκμετάλλευση του πετρελαίου και του φυσικού αερίου από τις αμερικάνικες και ευρωπαϊκές πολυεθνικές σε Αιγαίο και Κύπρο αλλά και από τους δρόμους μεταφοράς υδρογονανθράκων από τη Μέση Ανατολή στην Ευρώπη.

Γενικότερα, τα Βαλκάνια είναι προνομιακή αγορά, αλλά και πεδίο διαπάλης, για τη διέλευση ή όχι του φυσικού αερίου των ρωσικών μονοπωλίων, στην ΕΕ.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε καθαρό ότι δεν είναι η «ανάγκη ειρηνικής συνύπαρξης» που ωθεί τις κυβερνήσεις της ΠΓΔΜ και της Ελλάδας για την επίτευξη πάσης θυσίας μιας συμφωνίας! Αυτοί που δημιούργησαν το πρόβλημα της ΠΓΔΜ, διαλύοντας την ενιαία Γιουγκοσλαβία το 1999, βιάζονται ώστε τον Ιούλη να προσκληθεί η γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ χωρίς αντιρρήσεις και να υπάρξει πρόσκληση για ένταξη στην ΕΕ. Από τους διοργανωτές, όμως, των συλλαλητηρίων, αλλά και από τα αστικά πολιτικά κόμματα, αυτή η πλευρά του ζητήματος μένει στο απυρόβλητο!

Γνωρίζουμε ότι η ισχυροποίηση του ΝΑΤΟ στα Δυτικά Βαλκάνια, όπως και σε κάθε άλλη περιοχή, όχι μόνο δεν αμβλύνει, αλλά οξύνει την τάση αποσταθεροποίησης των συνόρων, τις αλυτρωτικές, αλλά και τις κοσμοπολίτικες φωνές, την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε». Στόχος πρέπει να είναι η εξαφάνιση κάθε αλυτρωτισμού από το Σύνταγμα της ΠΓΔΜ με εξασφαλισμένη αναθεώρησή του, απαραβίαστο συνόρων. Δεν φτάνει μόνο μια ονομασία με αυστηρά γεωγραφικό προσδιορισμό.

Άλλωστε, στη συμφωνία διατηρείται το «σπέρμα» του αλυτρωτισμού, αφού διατηρείται η έννοια της «μακεδονικής εθνικότητας» και της «μακεδονικής γλώσσας», γεγονός που ακυρώνει στην ουσία το γεωγραφικό προσδιορισμό του ονόματος της Βόρειας Μακεδονίας που συμφώνησαν.

Επικίνδυνες είναι και οι αλυτρωτικές θέσεις του τύπου «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», που προβάλλονται από εθνικιστικές δυνάμεις για να εγκλωβίζουν λαϊκούς ανθρώπους.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ο φόβος που γεννιέται σε συνθήκες έντασης των ανταγωνισμών και πολέμων δεν πρέπει να μας εγκλωβίσει σε αναμονή και ψεύτικες ελπίδες ή να μας ρίξει στην παγίδα της αστικής τάξης και των κομμάτων της περί «εθνικής ενότητας». Η λεγόμενη «εθνική ενότητα» είναι μεγάλη παγίδα για την υποταγή της εργατικής τάξης, του λαού μας και της νεολαίας του στις επιδιώξεις του κεφαλαίου και των ΑμερικανοΝΑΤΟικών ιμπεριαλιστών. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους εκμεταλλευτές τους.

Οι ανάγκες των λαών της περιοχής, η αμοιβαία επωφέλης συνεργασία των χωρών μπορούν να διασφαλιστούν μόνο με την αποδέσμευση από ΕΕ και ΝΑΤΟ, όπως και κάθε άλλη ιμπεριαλιστική ένωση, με τους λαούς νοικοκύρηδες στον τόπο τους, με την εξουσία στα χέρια τους.

Τα 4 δις ευρώ που δίνει η κυβέρνηση χαράτσι στο ΝΑΤΟ, θα μπορούσαν κάλλιστα να δοθούν για την εκπαίδευση στη χώρα μας και όχι για να δολοφονούν τους λαούς.

Για όλη αυτή την κατάσταση, που αφορά όλους μας, τα παιδιά μας, τους μαθητές μας, για τους υπεύθυνους, ΝΑΤΟ, ΕΕ, μονοπώλια, κυβέρνηση, η πλειοψηφία των παρατάξεων του νέου και παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού στη ΔΟΕ, κρατά σιγήν ιχθύος.

Τι θέση πήρε η πλειοψηφία της ΔΟΕ για παράδειγμα για τους βομβαρδισμούς ΗΠΑ-Γαλλίας στη Συρία; Καμιά! Τι θέση πήρε όταν συνελήφθησαν οι 2 νεολαίοι που έκαναν το

έγκλημα να προσπαθήσουν να κατεβάσουν το άγαλμα του μακελάρη των λαών Τρούμαν; Καμιά! Είναι δυνατόν να λέγεται η Ομοσπονδία μας Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, να διδάσκουν τα μέλη της τα παιδιά και να είναι στη γυάλα, όταν οι ιμπεριαλιστές βομβαρδίζουν τους λαούς και όταν καταστέλλουν με τη βία αντιπολεμικές δράσεις;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Συνεχίζουμε τον αγώνα για ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων και των παιδιών τους, καθώς και για τη μόρφωση των προσφυγόπουλων, όμως αυτό δεν φτάνει.

Τώρα οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι γενικότερα, να συσπειρωθούμε στα ταξικά συνδικάτα και να μπορούμε μπροστά, να γενικευθεί ο λαϊκός αγώνας κατά των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων, διεκδικώντας:

Να κλείσουν όλες οι αμερικανικές και ευρωΝΑΤΟικές βάσεις στην Ελλάδα.

Καμιά συμμετοχή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και σχεδιασμούς. Να φύγει το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο.

Να επιστρέψουν οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από αποστολές του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

Να αποδεσμευτεί η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Να δοθεί η δυνατότητα και τα κατάλληλα έγγραφα στους πρόσφυγες για να πάνε στις χώρες που θέλουν.

Τώρα, μαζί με τους στρατευμένους:

Να παλέψουμε όλοι μαζί ενάντια σε κάθε επιδίωξη αλλαγής συνόρων, σε κάθε αλλαγή διεθνών συνθηκών, που οδηγεί στην αιματοχυσία των λαών.

Να απορρίψουμε τα ύπουλα καλέσματα, που στο όνομα μιας δήθεν «εθνικής ενότητας», θέλουν να υποτάξουν το λαό μας στα πολεμικά σχέδια του κεφαλαίου, των ΑμερικανοΝΑΤΟικών και της ΕΕ.

Να απομονώσουμε τους νεοναζί εγκληματίες της Χρυσής Αυγής. Ο γνήσιος λαϊκός πατριωτισμός δεν έχει καμιά σχέση με το απάνθρωπο τέρας του φασισμού - ναζισμού.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι παραπάνω στόχοι του αγώνα είναι εφικτοί αρκεί να πιστέψουμε στη δύναμη του ταξικού οργανωμένου κινήματος. Το δρόμο μας δείχνουν οι χιλιάδες δάσκαλοι που πέρασαν από το Παιδαγωγικό Φροντιστήριο της Τύρννας το 1944, το Λαϊκό Διδασκαλείο στα Τρόπαια της Πελοποννήσου το 1948, που συνδύασαν με τον καλύτερο τρόπο τον αγώνα για τη μόρφωση των παιδιών του λαού μας με τον αγώνα για Ελλάδα ελεύθερη από το φασισμό και την ντόπια και ξένη πλουτοκρατία, μέσα από την ΕΠΟΝ, το ΕΑΜ, τον ΕΛΑΣ και τον ΔΣΕ, αφιέρωσαν και έδωσαν τη ζωή τους σ' αυτό το δίκαιο αγώνα!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ο λαός μας είναι αναγκαίο να νικήσει οριστικά και να χτίσει τη δική του εργατική εξουσία, που είναι η μόνη διέξοδος για την εξάλειψη των αιτιών των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας με ειρήνη, με δουλειά, με υψηλού επιπέδου μόρφωση. Έτσι θα καταργηθούν η εκμετάλλευση, η ανεργία, η φτώχεια και οι πόλεμοι, που σηματοδεύουν το καπιταλιστικό σύστημα.

Και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουμε ρόλο σ' αυτόν τον αγώνα. Όπως είπε και η Ρόζα Ιμβριώτη «Ο δάσκαλος δεν

είναι μόνο γράμματα είναι περισσότερο απ' όλα ο ίδιος παράδειγμα αγωνιστικό και αποφασιστικό με τη δράση του, με το βίο και την πολιτεία του για τους μαθητές του!»!

Στέλιος Παλαρμάς

Σύλλογος Πάτρας

Συνάδελφοι,

δεν έχει περάσει πάρα πολύς καιρός από τότε που στην Πάτρα πραγματοποιήθηκε η ημερίδα της ΔΟΕ για την Προσχολική Αγωγή, η οποία συνέπεσε τότε με τη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης.

Θυμόμαστε όλοι τα πανηγύρια της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, ν' αλληλοσυγχαίρονται οι παρατάξεις της πλειοψηφίας, να μιλάνε για ιστορικές στιγμές, για δικαίωση του Κλάδου. Θυμάμαι επίσης ν' απονέμει τα εύσημα ο Περιφερειακός Διευθυντής, μιλώντας για ιστορικές στιγμές και δίνοντας συγχαρητήρια στο Προεδρείο της ΔΟΕ.

Τη χαρούμενη αυτή ατμόσφαιρα διαταράξαμε εμείς, εκπρόσωποι και αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών, που από την πρώτη στιγμή που κατατέθηκε το νομοσχέδιο είπαμε ότι είναι ένα κουτσό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο παγίδα, το οποίο θα πατήσει πάνω στα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και μαθητών, που μετακυλίζει τις ευθύνες στους Δήμους, με τη λογική ότι οι Δήμοι δε μπορούν, ενώ η κυβέρνηση θέλει, χωρίς ένα ευρώ δαπάνη!

Αμέσως μετά, συνάδελφοι, ήρθαν οι συνεδριάσεις των τριμελών. Οι συνεδριάσεις των τριμελών Επιτροπών στον Σύλλογο της Πάτρας ήταν αποκαλυπτικές. 13 Απριλίου συνεδρίασε η Επιτροπή για τον Δήμο της Πάτρας. 15 Απριλίου ο Περιφερειακός Διευθυντής ανακοινώνει την εφαρμογή σε όλους τους Δήμους της Αχαΐας και στην Πάτρα, της 2χρονης Προσχολικής Αγωγής, μόνο που το πρακτικό για υπογραφή και η Δημοτική Αρχή αλλά και ο Σύλλογος της Πάτρας το πήρε τρεις μέρες μετά την αναγγελία της εφαρμογής!

Δηλαδή αναγγέλθηκε η εφαρμογή χωρίς καν να έχουμε πάρει το πρακτικό στα χέρια μας, συνάδελφοι. Γι' αυτές τις αποφάσεις μιλάμε στον Δήμο Δυτικής Αχαΐας, όμορος Δήμος της Πάτρας. Ο Δήμαρχος ήρθε και ήταν υπέρ της Προσχολικής Αγωγής. Μετά τη συζήτηση του είπαν ότι πρέπει να βρεθούν τρεις αίθουσες. Είπε να πάει να ρωτήσει τις Τεχνικές Υπηρεσίες, να πάει στο Δημοτικό Συμβούλιο και θα επανέλθει. Το πρακτικό που στάλθηκε για υπογραφή στο Σύλλογο Δασκάλων είχε την τοποθέτηση του Διευθυντή Εκπαίδευσης, του Συλλόγου μας και κενό του Δήμου της Δυτικής Αχαΐας.

Εννοείται ότι δεν υπογράψαμε αυτό το πρακτικό ποτέ, όμως συνάδελφοι, ο Δήμος Δυτικής Αχαΐας είναι στους 184 που το Υπουργείο τους θεωρεί ομόφωνα. Αυτές, συνάδελφοι, είναι οι τριμελείς Επιτροπές που νομιμοποιήσατε όλες οι άλλες παρατάξεις με την υπογραφή σας, δίνοντας άλλοθι στην κυβέρνηση να κάνει παιχνίδι. Κι εμείς, οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης, είμαστε υπερήφανοι που δε βάλαμε την υπογραφή μας, που είπαμε ότι θα πάμε να διεκδικήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις αλλά δε συνδιοικούμε με τη Διοίκηση! Παλεύουμε και διεκδικούμε!

Η θέση του Συλλόγου της Πάτρας ήταν μια σωστή θέση, ήταν μια ομόφωνη απόφαση όλων των παρατάξεων που εκπροσωπούσαν. Και είχε να κάνει με το εξής: Ότι δε μπορούσαμε να δεχτούμε τους όρους και τις προϋποθέσεις που έβαζε η Διοίκηση, που έλεγε ότι πρέπει να γνωμοδοτήσουμε ότι χρειάζονται 9 αίθουσες για τον Δήμο της Πάτρας, ενώ εμείς ως Αγωνιστική Σύσπειρωση αποδείξαμε ότι χρειάζονται τουλάχιστον 25, όταν είχε συνέχεια μετακινήσεις μαθητών, όχι σε όμορα σχολεία αλλά από γειτονιά σε γειτονιά, όταν από τα 100 Νηπιαγωγεία τα 50 θα λειτουργούσαν με 25 μαθητές, τα 75 με πάνω από 21, όταν το 28% των κτηρίων είναι νοικιασμένα σε άθλιες συνθήκες και διεκδικούσαμε να χτιστούν νέα Νηπιαγωγεία, όταν στον Δήμο Δυτικής Αχαΐας ζητήθηκε, αν δε βρεθούν οι αίθουσες, να μετακινούνται τα παιδιά από την πόλη της Αχαΐας στα διπλανά χωριά.

Αυτή την εφαρμογή θέλατε. Ούτε ο Δήμος της Πάτρας ψήφισε, μάλλον δεν υπέγραψε το πρακτικό, παρά τα όσα ακούσατε, παρά τα ψέματα και την παραποίηση, τα οποία δέχτηκε η Δημοτική Αρχή της Πάτρας. Αλλά αμέσως μετά την τριμελή Επιτροπή κουβέντα απ' όλους όσους βγήκαν και παραποίησαν και τη θέση της Δημοτικής Αρχής της Πάτρας αλλά και των 5 κομμουνιστών Δημάρχων.

Τέλος, ποια ήταν η στάση, συνάδελφοι, των παρατάξεων: Από την πρώτη στιγμή πλειοψηφία της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ/ΠΑΣΚ αλλά και ΑΕΚΕ και ΕΡΑ) βγήκατε και πανηγυρίσατε για την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής. Στην πρώτη ανακοίνωση που κάνατε, δε βρήκατε μισή κουβέντα να πείτε για τους όρους και τις προϋποθέσεις. Βγαίνετε μετά και μιλάτε για την ΚΕΔΕ, για την όντως απαράδεκτη θέση της ΚΕΔΕ.

Μόνο συνάδελφοι της ΠΑΣΚ ή της ΔΑΚΕ δε μας λέτε το εξής: Το πρωί τα στελέχη σας στα σχολεία καταδικάζουν την ΚΕΔΕ και το απόγευμα ως Δημοτικοί Σύμβουλοι και Αντιδήμαρχοι πάνε και στηρίζουν τις Δημοτικές Αρχές οι οποίες τα λένε αυτά:

Συνάδελφοι της ΕΡΑ και της ΑΕΚΕ, γίνετε γραφείο Τύπου της κυβέρνησης. Στην Πάτρα διακινούσατε το άρθρο του Περιφερειακού Διευθυντή, φτάσατε στο σημείο στελέχη σας, εκπρόσωποι, υποψήφιοί σας να γράφουν ότι «δε μας νοιάζουν τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, είναι δευτερεύουσας σημασίας, εφαρμογή της Προσχολικής Αγωγής χωρίς όρους και προϋποθέσεις»!

Έξω στις αφίσες σας γράφετε «πετύχαμε τη θεσμοθέτηση της Προσχολικής Αγωγής» και με μικρά γράμματα, «να διεκδικήσουμε». Πού διεκδικείτε, συνάδελφοι; Πού κουνήσατε το δάχτυλό σας να διεκδικήσετε; Μόνο που λέτε ότι δεν το κάνουν οι Δήμοι.

Συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, εκείνη την περίοδο δώσατε τα ρέστα σας. Επιλέξατε το ΠΑΜΕ και τους Προέδρους οι οποίοι έμπαιναν και διεκδικούσαν για ν' ανοίξετε μια αντιπαράθεση, χωρίς να δείχνετε το τί ετοιμάζει η κυβέρνηση. Συνάδελφοι, ρίξατε μύλο στην κυβερνητική πολιτική και μάλιστα μας κουνάγατε το δάχτυλο και λέγατε «θα τα πούμε στις Γενικές Συνελεύσεις». Και τα είπαμε, συνάδελφοι. Και τα λέμε και τώρα. Και να σας πω κάτι; Φαντάζετε στα μάτια μας les και πέσατε πάλι απ' τα σύννεφα. Αλλά πολλές φορές έχετε πέσει απ' τα σύννεφα, συνάδελφοι. Πέσατε όταν

υιοθετούσατε το θετικό πρόσωπο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που την κουβαλήσατε στην πλάτη σας. Πέσατε στο δημοψήφισμα. Πέσατε στο ένα, πέσατε στο άλλο πέσατε και στην Προσχολική Αγωγή! Πιο πολλοί κατοικείτε στην ξέρα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ παρά στα σύννεφα της πολιτικής σας αυταπάτης!

Τέλος, εμείς, οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Σύσπειρως, δεσμευόμαστε, όταν του χρόνου εσείς θα είστε σε τριμελείς, σε κοινωνικούς διαλόγους και οτιδήποτε άλλο τέτοιο φέρει η συγκυβέρνηση, να είμαστε με το λαϊκό κίνημα, με το γονεϊκό κίνημα, με τους εκπαιδευτικούς, να διεκδικήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις να εφαρμοστεί η Προσχολική Αγωγή και στους 184 Δήμους και σε όλους τους άλλους Δήμους πανελλαδικά!

Απόστολος Παπαγιαννόπουλος

Σύλλογος «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Από τον Σύλλογο Ανατολικής Αττικής «Ο Σωκράτης» εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών. Συνάδελφε των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ αναπαράγεις την πολιτική της ΔΗΣΥ, που στο πανό της λέει ότι «Δε χωράνε σε αυτό το σχολείο όλοι οι αναπληρωτές», δηλαδή που δουλεύουν! Η δίνεις πάσα στην Κυβέρνηση να παραμείνουν τα υπερπλήρη μαθήματα, να μην έχει εκπαιδευτικό μελέτης το Ολοήμερο σχολείο, να μην λειτουργεί η πρωινή ζώνη, να είναι 27ρια τα μαθήματα, να καταργηθούν οι δομές της ειδικής αγωγής, να μη διορίζονται εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων!

Αυτή είναι η πολιτική τους, όταν λένε ότι δε χωράνε όλοι οι εκπαιδευτικοί που δουλεύουν σήμερα έστω και με μια σύμβαση. Αυτή είναι η λογική, είναι η άλλη πόρτα που βάζει την αδιουσιότητα να αφήσει απ' έξω εκπαιδευτικούς!

Είναι προέκταση των κριτηρίων, που βάζουν όλες οι Παρατάξεις από την πόρτα εδώ μπροστά (δηλ. ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ) και από το παράθυρο οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, όταν μιλάνε για προϋπηρεσία. Είναι η ίδια πολιτική που ρίχνουν πάσα στο Υπουργείο Παιδείας για να απολύσουν αναπληρωτές.

Η καλύτερη απάντηση για την προϋπηρεσία και η διασφάλιση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών είναι όποιος εκπαιδευτικός δούλεψε έστω και μία μέρα με μια σύμβαση, να διοριστεί στην εκπαίδευση. Μόνο αυτό είναι απάντηση, τίποτε άλλο.

Λένε οι συνάδελφοι και η ΔΟΕ και η ΑΔΕΔΥ και πολλές Παρατάξεις μονιμοποίηση των αναπληρωτών. Δεν μας λένε όμως αυτό το αίτημα τόσα χρόνια που κοντράρει; Ποια είναι η πολιτική μήτρα αυτή που το γεννάει; Μεγάλες οι ευθύνες των Κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και της τωρινής ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την αδιουσιότητα.

Η μήτρα που γεννάει αυτή την πολιτική είναι η μήτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΑΣΑ, που επιβάλλει εργασιακές σχέσεις ελαστικές και τις τηρούν κατά γράμμα όλες οι Κυβερνήσεις μέχρι τώρα. Όποιος υποκριτικά, με εισαγωγικά και χωρίς, δε βάζει το αίτημα σύγκρουσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να έχουμε μαζικούς μόνιμους διορισμούς, σημαίνει ότι υποχρεωτικά δουλεύει και πρέπει εδώ οι αναπληρωτές να το πάρουν υπόψη τους.

Σε αυτή την κατεύθυνση, συνάδελφοι, εμείς ως ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών σηκώσαμε από την πρώτη στιγμή αυτό τον μεγάλο αγώνα για τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών! Τα Σωματεία μας, που ήταν σε ταξική κατεύθυνση και ο Σύλλογος που ανήκω ο «ΣΩΚΡΑΤΗΣ» στην πρώτη γραμμή του αγώνα με τα πανό μας, με τις συσκέψεις μας, με τις Επιτροπές αγώνα στα Σωματεία κινήσαμε αυτό τον αγώνα για τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών!

Αυτόν τον αγώνα θα τον φτάσουμε έως το τέλος οι ταξικές δυνάμεις και το λέμε καθαρά! Η τροφοδότηση, η αναπαραγωγή, η ανατροφοδότηση αυτού του αγώνα πρέπει να γίνεται στα Πρωτοβάθμια όργανα μέσα στα Σωματεία. Οποιοδήποτε άλλο κέντρο αγώνα από οποιαδήποτε πλευρά κι αν το βάζουν διάφοροι συνάδελφοι και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ σημαίνει εκφυλισμό του οργανωμένου μαζικού κινήματος και τίποτε άλλο δε σημαίνει!

Στις 2 Μάρτη εμείς ήμασταν στη συνέλευση αγώνα και εγώ προσωπικά, ως Πρόεδρος του Συλλόγου «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ». Η θέση μας ήταν καθαρή. Υπήρχαν δυο προτάσεις. Η μία που βγήκε στο Δελτίο Τύπου αφορά τη δική σας Παράταξη και κανέναν άλλον. Εμείς το εκφράσαμε καθαρά: για να συνεχιστεί αυτός ο αγώνας, για να έχει αποτελέσματα αυτός ο αγώνας πρέπει να πάμε στα Σωματεία να κάνουμε Γενικές Συνελεύσεις, να συνεδριάσουν οι Επιτροπές αγώνα, να συνεδριάσουν οι Επιτροπές Αναπληρωτών, να δώσουμε 15 μέρες για να γίνουν αυτά και έτσι να συνεχιστεί ο αγώνας με νέα απεργιακή κινητοποίηση στις 16 Μάρτη!

Εσείς θέλατε άλλα κέντρα μακριά από την οργάνωση του αγώνα, μακριά από τα Σωματεία. Αυτό δε θα το επιτρέψουμε. Οι δυνάμεις του Ταξικού Συνδικαλιστικού Κινήματος δίνουμε μια υπόσχεση σε όλους τους αναπληρωτές και στους εκπαιδευτικούς: θα είμαστε στην πρώτη γραμμή του αγώνα τον Σεπτέμβρη, να οργανώσουμε από τα κάτω, κόντρα στις συμβιβασμένες ηγεσίες, τον αγώνα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών! 25.000 διορισμούς εδώ και τώρα! Ούτε βήμα πίσω από αυτό τον αγώνα!

Γιάννης Σαρδέλης

Σύλλογος Αμαρουσίου

Για το ζήτημα της Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών

Το ζήτημα της επιμόρφωσης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι των διεκδικήσεών μας για την εργασιακή και επιστημονική στήριξη των εκπαιδευτικών.

Η πρότασή μας, η πρόταση της Αγωνιστικής Σύσπειρως Εκπαιδευτικών (ΑΣΕ), που στηρίζεται από το ΠΑΜΕ, για την επιμόρφωση του εκπαιδευτικού συνδέεται άμεσα με τον κρίσιμο ρόλο που έχει να διαδραματίσει σε ένα σχολείο το οποίο πρέπει να καλύπτει τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας.

Διεκδικούμε ολόπλευρη στήριξη, από την πλευρά του κράτους, του εκπαιδευτικού παιδαγωγικού έργου.

Στο σημερινό σχολείο, που σαν βασικό στόχο έχει την υλοποίηση των απαιτήσεων για την προετοιμασία ενός νέου ανθρώπου, ενός εργαζομένου κομμένου και ραμμένου στο καλούπι των απαιτήσεων της αγοράς και της καπιταλιστικής οικονομίας, η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, άρα και

η επιμόρφωσή τους, είναι αλήθεια ότι υποτάσσεται στους στόχους αυτούς.

Το 1999, πριν από αρκετά χρόνια, από τότε η Ε.Ε. με τη Συνθήκη της Μπολόνια διακήρυξε και ξεκινούσε την υλοποίηση του λεγόμενου ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης, σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, στα πλαίσια των γενικότερων αναδιαρθρώσεων.

Η επιλογή της αυτή δεν ήταν τυχαία, αφού το σχέδιό της για αυτό τον ενιαίο χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας αποτελούσε και αποτελεί τον βασικό όρο για την τόνωση και τη θωράκιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου των ευρωπαϊκών μονοπωλίων, όρος που καθίσταται μάλιστα στην εποχή μας ιδιαίτερα κρίσιμος, μετά την καπιταλιστική κρίση και μπροστά στο ενδεχόμενο, οποιασδήποτε, καπιταλιστικής ανάκαμψης. Η Ε.Ε. επιχειρούσε και επιχειρεί και δια μέσου της εκπαίδευσης και όχι μόνο με αυτήν βέβαια να γίνει πιο ανταγωνιστική προς τα υπόλοιπα καπιταλιστικά κέντρα, τις ΗΠΑ, την Κίνα και άλλα διαμορφώνοντας μία ομοιογενή ευρωπαϊκή αγορά εκπαιδευτικών και ερευνητικών προϊόντων όσο είναι δυνατόν αυτό, αφού προσκρούει και στην εγγενή ανισομετρία μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών αλλά ταυτόχρονα και ένα υψηλά ειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό.

Αυτή η στρατηγική υπηρετείται από όλες τις μέχρι σήμερα κυβερνήσεις, υποστηρίζεται από όλα τα αστικά κόμματα και υλοποιείται ασφαλώς σταδιακά.

Όλο αυτό περιβάλλεται επιπλέον και από την αυθεντία εντός εισαγωγικών των αποκαλούμενων βέλτιστων πρακτικών του ΟΟΣΑ και έχουν συμπεριληφθεί από το 2003 και δώθε σε όλες τις κατευθύνσεις που υπάρχουν και μέσα στα μνημόνια. Είναι χαρακτηριστικό να ειπωθεί ότι χρησιμοποιούνται όροι όπως βιωσιμότητα, αποδοτικότητα, οι οποίοι όροι μας παραπέμπουν σε επιχειρηματική λειτουργία.

Το «ανταγωνιστικό» πρόγραμμα σπουδών και πτυχίο δεν μετριοούνται με κριτήριο την επιστήμη και τις λαϊκές και κοινωνικές ανάγκες. Όταν μιλάνε για «ανταγωνιστικά» εργαζόμενους εννοούν αυτούς που είναι ψηλά στις λίστες της αγοράς. Που προσελκύουν χορηγούς και ερευνητικά προγράμματα με όρους πάντα υπηρέτησης των κερδών των χορηγών. Δηλαδή, είναι καλό, όταν αλλάζει συνεχώς προγράμματα, για να προσαρμόζει το περιεχόμενο σε αυτό που θέλουν τα μονοπώλια. Όταν μιλάνε για «ανταγωνιστικούς» εργαζόμενους, εννοούν αυτούς που έχουν τις δεξιότητες και ικανότητες που θέλει η αγορά.

Καλούμε όλους να αναρωτηθούν, να σκεφτούν, να δουν τα στοιχεία που δίνουν τα επιτελεία της αστικής τάξης για την ανεργία των νέων με τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά. Ο ανταγωνιστικός είναι αυτός που είναι εκπαιδευμένος να αλλάζει συνεχώς δουλειές και αντικείμενο εργασίας. Να πληρώνει από την τσέπη του την κάθε νέα πιστοποίηση, σεμινάρια και βεβαιώσεις παρακολούθησης, ακόμα και για πράγματα που έχει διδαχθεί στις σπουδές του. Για πράγματα βέβαια που τελικά θα μπορούσαν να διδάσκονται δομημένα και δωρεάν κατά τη διάρκεια των σπουδών, να εξασφαλίζονται μέσα στο πτυχίο.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είναι και η σημερινή εξέλιξη για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Τις αλλαγές τις υπαγορεύουν τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων, το εργασιακό τοπίο που διαμορφώνουν σταθερά και που θέλει ακόμα πιο φτηνό εργατικό και επιστημονικό δυναμικό όλων των κατηγοριών και ταχυτήτων.

Όποιος μιλάει για δήθεν προάσπιση των στενών επαγγελματικών δικαιωμάτων, την ίδια στιγμή που τα πάντα καταρρέουν, που οι εργασιακές σχέσεις γίνονται λάστιχο, που δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις και οι όροι εργασίας είναι ζήτημα προσωπικής διαπραγμάτευσης, το κάνει για να ρίξει στάχτη στα μάτια ή να βουτηχτεί σε αυταπάτες.

Ο προσανατολισμός στην εφαρμογή μιας επιστήμης, στην αποκαλούμενη «καινοτομία», δηλαδή σε αυτό που θέλει η αγορά για να κινηθεί, ούτε βοηθά κάποιον να είναι καλός στη δουλειά του, ούτε λύνει το πρόβλημα της ανεργίας.

Είναι η άλλη όψη του νομίσματος για την αντιμετώπιση των εργαζομένων ως πελατών. Στο όνομα της καινοτομίας, της επιχειρηματικότητας, που σήμερα τις διαφημίζουν ως λύση, πετιούνται θεωρίες από προγράμματα σπουδών, εκπαιδεύονται εργαζόμενοι σε καταρτίσεις αντί για ολόπλευρη μόρφωση, στο να υποτάσσουν τις γνώσεις τους στις συμπληγάδες του κέρδους των αφεντικών.

Στήνεται, λοιπόν, μια μεγάλη αγορά, όπου θα πουλιούνται οι δεξιότητες «νέας γενιάς». Οι τρύπες που έχει δημιουργήσει η υποχρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με ευθύνη της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων θα καλυφθούν βγάζοντας στο σφυρί προγράμματα κατάρτισης.

Να, λοιπόν, ποιο είναι το σκεπτικό πίσω από τα διετή προγράμματα που φέρνει ο νόμος Γαβρόγλου - παίρνοντας τη σκυτάλη από τον νόμο Διαμαντοπούλου - που ψηφίστηκε και η κυβέρνηση θέλει να τα δοκιμάσει πρώτη φορά στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Να ποιο είναι το σκεπτικό πίσω από τη γιγάντωση του χώρου της λεγόμενης διά βίου μάθηση και κατάρτισης, με τα λογής - λογής προγράμματα, σεμινάρια και πιστοποιητικά που κυνηγούν και σήμερα σπουδαστές και εργαζόμενοι, προκειμένου να κάνουν το βιογραφικό τους πιο ελκυστικό για τον εργοδότη.

Η απάντηση στις αγωνίες μας δεν μπορεί να δοθεί από τις όποιες κυβερνητικές εξαγγελίες, όσα μασκαρέματα της πραγματικότητας κι αν επιχειρήσουν. Γι' αυτό και κανένας δεν πρέπει νατσιμπήσει από τους κυβερνητικούς χειρισμούς, να δει σ' αυτούς τον σωτήρα που η πείρα έχει δείξει πια με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δεν πρόκειται να 'ρθει, όσο κι αν κανείς τον περιμένει εξ ουρανού. Για να βρούμε ποια είναι η απάντηση, ποια είναι η λύση στο πρόβλημα, στο αδιέξοδο που αντιμετωπίζει, χρειάζεται να πιάσει το νήμα από την αρχή. Να δει ότι η επικέντρωση «σ' αυτά που θέλει η αγορά και οι επιχειρήσεις», όπως λένε, δείχνει τη φτώχεια, την αντιδραστική στροφή που έχει σηματοδοτήσει το κυνήγι των δεξιοτήτων.

Όλοι μας γνωρίζουμε το πόσο γρήγορα εφαρμόζονται πλέον τα αποτελέσματα της τεχνικής στην παραγωγή. Όμως, ταυτόχρονα σας καλούμε να αντιληφθείτε το σύνθημα αυτό που λέει «χωρίς εσένα γρανάζι δε γυρνά», ότι δηλαδή τα μέσα παραγωγής στα οποία ενσωματώνονται η τεχνολογία και η επιστημονική γνώση, δε δουλεύουν χωρίς τα χέρια και το

μυαλό της βασικής παραγωγικής δύναμης, του ανθρώπου. Γι' αυτό και οι εργοδότες πάντα επιδιώκουν να τους έχουν όσο το δυνατό πιο φθηνούς στη δούλεψή τους. Γιατί, πολύ απλά, η εκμετάλλευση της δουλειάς τους είναι προϋπόθεση για να αποκομίζουν ακόμα μεγαλύτερα κέρδη. Αυτό είναι, λοιπόν, που πιέζει για να «σπάνε» δικαιώματα στη βάση της κατηγοριοποίησης των σπουδών, αυτή είναι η πηγή του «μπάχαλου» με τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Τι είναι αυτό που χρειάζεται πραγματικά

Το ερώτημα, τελικά, που πρέπει να απαντηθεί μπαίνει ως εξής:

Χρειάζεται ή δε χρειάζεται για κάθε επάγγελμα, για την άσκηση του οποίου απαιτείται γνώση πανεπιστημιακού επιπέδου, δηλαδή να έχει σπουδάσει κάποιος σε βάθος την αντίστοιχη επιστήμη, να έχει μελετήσει στην πράξη τις εφαρμογές της, να μπορεί να κατανοεί τα προβλήματα που θέτει η ίδια η ζωή; Προφανώς και χρειάζεται. Άρα, αυτό που χρειάζεται είναι οργάνωση των σπουδών σε τμήματα ανά επιστημονικό αντικείμενο, χωρίς διακρίσεις και ανισοτιμία μεταξύ των σχολών και των αποφοίτων, χωρίς τμήματα που κάνουν λίγο απ' το ένα και λίγο από το άλλο ή τμήματα που καταπιάνονται μόνο με μια από τις διάφορες πλευρές μιας επιστήμης.

Για να γίνει αυτό, χρειάζεται να εκλείψει η αιτία που προκαλεί την κατηγοριοποίηση. Να φύγουν από τη μέση όσοι εκμεταλλεύονται τους αποφοίτους διαφόρων ταχυτήτων κι όχι απλά να αλλάξουν όνομα οι ταχύτητες αυτές.

Το ζήτημα της επιμόρφωσης δεν είναι λοιπόν ένα τεχνικό ζήτημα (π.χ. αν θα γίνεται εντός ή εκτός σχολείου, αν θα υπάρχει μητρώο επιμορφωτών κ.ά.) αλλά είναι πεδίο διεκδίκησης και σύγκρουσης ανάμεσα στο σχολείο της αγοράς, της Ε.Ε. και του ανταγωνισμού και στο σχολείο των λαϊκών αναγκών, το Ενιαίο Δωδεκάχρονο Σχολείο, Γενικής Παιδείας, θεωρίας και πράξης.

Το σχολείο αυτό κατά τη γνώμη μας «απαιτεί» έναν εκπαιδευτικό που θα έχει ολοκληρωμένη-παιδαγωγική συγκρότηση. Αυτό συνεπάγεται υψηλή μόρφωση στις ειδικές επιστήμες, ενίσχυση της ικανότητας στην ερευνητική μεθοδολογία, τη σύνδεση θεωρίας και πράξης, ικανότητα δημιουργικής εφαρμογής των παιδαγωγικών αρχών και πάνω απ' όλα απαιτεί σπουδές και διαδικασίες επιμόρφωσης που βασίζονται σε στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο.

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι η Εκπαίδευση είναι συνδεδεμένη με την εργατική εξουσία. Είναι δυο πράγματα αντικειμενικά δεμένα μεταξύ τους. Για να δοθεί λύση οριστικά και διά παντός στα προβλήματα που βιώνουμε σήμερα, η μόνη λύση είναι να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα και στο επίπεδο της οικονομίας. Να κοινωνικοποιηθούν τα μέσα παραγωγής, να περάσουν στα χέρια αυτών που παράγουν τον πλούτο. Μόνο με αυτόν τον όρο θα οργανωθεί αλλιώς και η Εκπαίδευση και θα φύγει από τη μέση ο πυρήνας της ανεργίας, το κέρδος.

Σε συνθήκες εργατικής εξουσίας, ο εργαζόμενος καλείτε να δουλέψει σε δουλειά που θα ξέρει ότι δεν κινδυνεύει να χαθεί, αν πέσουν τα καράβια του εργοδότη του έξω ή αν αυτός βρει κάποιον άλλο που θα του κάνει καλύτερα και φθηνότερα την ίδια δουλειά. Αντίθετα, όχι μόνο θα δουλεύει, αλλά θα συμμετέχει και ο ίδιος στην οργάνωση της δουλειάς. Δε θα

παραμένει, όπως σήμερα, ένα απλό γρανάζι, αλλά θα είναι ο ίδιος συντελεστής της παραγωγής, με τις γνώσεις του και την εργασία του.

Εμείς, προτείνουμε στους εργαζόμενους να συντονίσουν τον αγώνα τους χωρίς ψεύτικες και τεχνητές διαχωριστικές γραμμές. Να κινητοποιηθούν μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους που τελικά, στο ίδιο καζάνι, της ανεργίας και της περιπλάνησης, βράζουν όλοι. Να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που μπορεί να δώσει ένα κίνημα οργανωμένο, προσανατολισμένο στη διεκδίκηση δωρεάν αναβαθμισμένων σπουδών. Να αξιοποιήσουν τις πολλαπλασιαστικές δυνατότητες που αντικειμενικά δίνει η συμπόρευση με το εργατικό, λαϊκό κίνημα.

Σας καλούμε να συνεχίσουμε μαζί τους αγώνες που δε στενεύουν τα αιτήματα, αλλά αντίθετα καταδεικνύουν τον ένοχο και δείχνουν τη διέξοδο στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Αυτοί είναι οι αγώνες με οργάνωση, συλλογικότητα, κλιμάκωση, αλλά και νίκες που μπορούμε να μετρήσουμε.

Με βάση αυτό απαιτούμε σήμερα:

Το κράτος να έχει την πλήρη ευθύνη της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών και να τη φέρνει εις πέρας και ταυτόχρονα στις Παιδαγωγικές Σχολές να λειτουργούν προγράμματα τακτικής επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών μέσω μόνιμων τμημάτων επιμόρφωσης. Έτσι καθίστανται άχρηστες οι οποιεσδήποτε μετέπειτα πιστοποιήσεις, έλεγχοι και διαγωνισμοί, για να αποδείξουν οι εκπαιδευτικοί τα προσόντα τους, προκειμένου να μπουν στις σχολικές τάξεις.

Διεκδικούμε άμεσα:

Καμία σκέψη για απόσπαση της παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας από το πτυχίο. Το πτυχίο να αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για δουλειά.

Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων για την κάλυψη των άμεσων αναγκών λειτουργίας των σχολείων. Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών και μόνιμων συναδέλφων.

Κατάργηση του πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας, του θεσμού του δόκιμου εκπαιδευτικού, όλων των εμποδίων για την εξάσκηση του επαγγέλματος.

Στις Παιδαγωγικές Σχολές να λειτουργούν προγράμματα τακτικής επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών μέσω μόνιμων τμημάτων επιμόρφωσης. Επιμόρφωση ενιαία, δημόσια και δωρεάν, μέσα από Παιδαγωγικές Σχολές, με κεντρική κρατική ευθύνη και πλήρη και αποκλειστική κρατική χρηματοδότηση.

Ετήσια περιοδική επιμόρφωση για όλους τους εκπαιδευτικούς, με πλήρη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, η οποία να υπηρετεί τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών.

Να επανέλθει η εκπαιδευτική άδεια με αποδοχές και να καλύψει παραπέρα σπουδές.

Άμεσα να παρθούν μέτρα για το κόστος και τις προϋποθέσεις επιμόρφωσης, όπως μετακίνηση, διατροφή, συγγράμματα, παροχή πάσο κλπ.

Δωρεάν πρόσβαση σε επιστημονικά περιοδικά, βιβλιοθήκες, επιστημονικά συγγράμματα με ευθύνη του κράτους.

Σουζάνα Γλαβίνα

Σύλλογος Βύρωνα – Καισαριανής – Παγκρατίου
«ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Καλημέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι Γραμματέας του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Βύρωνα – Καισαριανής – Παγκρατίου «Ρόζα Ιμβριώτη» και αντιπρόσωπος από την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ.

Είμαι αναπληρώτρια Ειδικής Αγωγής εδώ και 7 χρόνια, αλλά αυτή τη στιγμή που μιλάμε, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, εγώ και χιλιάδες άλλοι συνάδελφοί μου, έχουμε ήδη απολυθεί, είμαστε άνεργοι κάτι που για ορισμένους ισχύει εδώ και 18 συναπτά έτη. Νομίζω ότι είναι περιττό να μιλήσω με λεπτομέρειες για τα καθημερινά προβλήματα που βιώνουμε εμείς οι αναπληρωτές γιατί και ως συνδικαλιστές οφείλτε και πρέπει ήδη να γνωρίζετε αυτές τις δυσκολίες.

Η κυβέρνηση καλλιεργεί χαμηλές απαιτήσεις, ώστε εμείς οι αναπληρωτές να αισθανόμαστε ότι είμαστε προνομιούχοι στη λογική ότι εφ' όσον υπάρχουν άλλοι εργαζόμενοι στην ηλικία μας που αμείβονται το πολύ με 400 ευρώ ή και πολύ χειρότερα, είναι άνεργοι εδώ και πολλά χρόνια, εμείς θα πρέπει να αισθανόμαστε κάτι το ιδιαίτερο. Εμείς σε αυτό απαντάμε ότι δε συμβιβάζομαστε με κανένα ξεροκόμματο που μας πετάνε, είμαστε εδώ, παλεύουμε για το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε.

Απαντάμε ότι δε συμβιβάζομαστε λοιπόν ούτε με την πολιτική που προσπαθεί να περάσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, η ίδια πολιτική που χρησιμοποίησαν και όλες οι υπόλοιπες κυβερνήσεις εδώ και χρόνια. Δεν ανεχόμαστε να έχουμε ούτε μισή δουλειά ούτε μισή ζωή.

Δε νοείται στον 21ο αιώνα που ζούμε, με αυτά τα πραγματικά τόσο πολλά τεχνολογικά επιτεύγματα και τον παραγόμενο πλούτο, να μη μπορούν να καλυφθούν οι στοιχειώδεις εκπαιδευτικές ανάγκες, τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των μαθητών μας, και να βλέπουμε σχολεία να μην έχουν δασκάλους και οι δάσκαλοι να έχουν λειψά εργασιακά δικαιώματα. Όμως αυτό συμβαίνει, συνάδελφοι, όταν η μόρφωση δε λογίζεται ως κοινωνικό πανανθρώπινο αγαθό αλλά ως κόστος για το κρατικό Ταμείο.

Κι αυτό το είδαμε ήδη από την αρχή αυτής της σχολικής χρονιάς, όπου πάρα πολλοί συνάδελφοι αναπληρωτές στη Σαντορίνη αλλά και σε άλλα τουριστικά μέρη ανά την Ελλάδα, δε μπορούσαν να βρουν σπίτια να μείνουν είτε λόγω έλλειψης είτε λόγω υψηλών ενοικίων. Και ενώ αυτοί διέμεναν κάτω από άθλιες συνθήκες στις παραλίες, τι έκαναν το Υπουργείο και οι Δήμοι; Έριχναν ο ένας το μπαλάκι της ευθύνης στον άλλον και στη δύσκολη κατάσταση χωρίς να ενδιαφέρονται καθόλου για την ανάγκη των εκπαιδευτικών αυτών για κάλυψη στέγασψης.

Όμως δεν έμεινε μόνο εκεί το Υπουργείο, δε λογάριασε και τσάκισε ακόμα και το δικαίωμα στη μητρότητα. Και γι' αυτό είδαμε πολλές συναδέλφους αναπληρώτριες με επαπειλούμενη εγκυμοσύνη ν' αναγκαστούν να διαλέξουν ανάμεσα στο παιδί ή στη δουλειά τους που φυσικά, ο μονόδρομος ήταν να διαλέξουν το δρόμο της παραίτησης, ή πιο σωστά να το πούμε, της έμμεσης απόλυσης γιατί πολύ καλά γνωρίζετε

ότι είναι σχεδόν μηδαμινά τα δικαιώματα των αδειών των αναπληρωτών.

Και το χειρότερο; Δε δίστασαν ακόμη και ν' απολύσουν συναδέλφισσες της Δευτεροβάθμιας αναπληρώτριες, που ανήκουν στη ευάλωτη ομάδα των ατόμων με χρόνια προβλήματα υγείας, αλλά ευτυχώς μετά από την άμεση παρέμβαση της ΑΣΕ και των Σωματείων μας ξαναπροσλήφθηκαν. Παλέσαμε λοιπόν ως ΑΣΕ μέσα από τους Συλλόγους μας, με ποικίλες μορφές για να διασφαλίσουμε τα δικαιώματα των αναπληρωτών, με τις κινητοποιήσεις στο Υπουργείο, στις 29 Σεπτεμβρίου, στις 2 και στις 16 του Μάρτη, με κινητοποιήσεις στο κέντρο της Αθήνας αλλά και πανελλαδικά στις 30 του Μάρτη.

Κουβεντιάσαμε με τους αναπληρωτές στα Σωματεία μας, τους καλέσαμε σε έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και προσπαθήσαμε να στήσουμε Επιτροπές Αγώνα. Και φυσικά ακόμα με στάσεις εργασίας και απεργίες, με τελευταία αυτή στις 30 του Μάη. Ένα και μόνο λοιπόν, συνάδελφοι, θα πρέπει να είναι το αίτημα το οποίο καλύπτει πραγματικά τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τα δικά μας εργασιακά δικαιώματα και αυτό θα πρέπει να είναι η μονιμοποίηση εδώ και τώρα, των 25.000 αναπληρωτών που δουλεύουν ήδη στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα. Οτιδήποτε διαφορετικό ευαγγελίζεται κάθε άλλη παράταξη εδώ μέσα, ρίχνει νερό στο μύλο των επιλογών της κυβέρνησης και είναι πραγματικά ανήθικο και απάνθρωπο από μέρους τους να λένε ότι πρέπει να μπαίνει στη λογική των Συνδικάτων ότι πρέπει να μπούμε στη λογική των κριτηρίων. Δηλαδή ποιος μπορεί ν' αποφασίσει ποιος εκπαιδευτικός θ' απολυθεί και ποιος θα συνεχίσει να εργάζεται;

Άλλωστε, αν θέλουμε πραγματικά και ουσιαστικά να καλύψουμε τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας, όχι μόνο 25.000 αναπληρωτές αλλά ούτε 100.000 αναπληρωτές δεν αρκούν να προσληφθούν μόνιμα εδώ και τώρα αν θέλουμε να μιλάμε με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. Ωστόσο, δυστυχώς όσο παραμένουμε ακόμα αναπληρωτές, είναι επιτακτική ανάγκη τα δικαιώματά μας να εξισωθούν με αυτά των μονίμων, ώστε να μπορούμε να πράττουμε το παιδαγωγικό μας έργο χωρίς εμπόδια για να μορφώνουμε τα παιδιά του λαού.

Συγκεκριμένα διεκδικούμε:

Εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μονίμων και μέτρα στήριξής τους όσο παραμένουν αναπληρωτές, για να έχουν μια αξιοπρεπή διαβίωση στους τομείς της σίτισης, της στέγασψης, της μετακίνησης.

Ξεπάγωμα των μισθολογικών κλιμακίων.

Βαθμολογική αναγνώριση της διετίας 2015-2017.

12μηνες συλλογικές συμβάσεις εργασίας για όλους τους αναπληρωτές.

Καμία απόλυση αναπληρωτή συμβασιούχου συναδέλφου.

Εξίσωση των αδειών ασθενείας, λοχείας, ανατροφής, κανονικής άδειας και κάθε άλλου εργασιακού και συνδικαλιστικού δικαιώματος με τους μόνιμους συναδέλφους.

Έκδοση πάσο με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας για 50% έκπτωση στα μαζικά μέσα μεταφοράς.

Δωρεάν σίτιση για όλους.

Επίδομα στέγασης και θέρμανσης για όλους και εξασφάλιση φθηνής κατοικίας σε όσους προσλαμβάνονται σε τουριστικές περιοχές.

Επίδομα ανεργίας και πλήρη υγειονομική κάλυψη για όλο το διάστημα της ανεργίας χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Κάλυψη όλων των κενών από την αρχή της σχολικής χρονιάς με τις αντίστοιχες ειδικότητες εκπαιδευτικών, ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού. Κάθε εκπαιδευτικός να διδάσκει το αντικείμενό του.

Πρόσληψη αναπληρωτών σε όλα τα κενά σε μια φάση, ώστε να είναι όλοι στα σχολεία την 1η του Σεπτεμβρίου. Τοποθέτησή τους με διαφανή και αντικειμενική διαδικασία.

Δυνατότητα αμοιβαίας μετάθεσης καθώς και δυνατότητα μετακίνησης για σοβαρούς λόγους υγείας.

15 μαθητές ανά Τμήμα στα Νηπιαγωγεία και στην Α΄ και Β΄ Δημοτικού, 20 στις υπόλοιπες τάξεις Δημοτικού και Γυμνασίου, ανά 15 ως Κατεύθυνση και 10 ανά Εργαστήριο. Υπεύθυνος δάσκαλος ανά 50 μαθητές στο Ολοήμερο.

Λειτουργία παντού, από την έναρξη της σχολικής χρονιάς όλων των αναγκαίων Ειδικών Σχολείων, Τμημάτων ένταξης και Τάξεων Υποδοχής και έναρξη αμέσως της Ενισχυτικής Διδασκαλίας και της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης.

Κάλυψη όλων των αιτήσεων για Παράλληλη Στήριξη μ' έναν δάσκαλο ανά παιδί.

Η ελπίδα βρίσκεται στο κίνημα που σταθερά και πραγματικά αντιπαλεύει αυτή την πολιτική, που συγκρούεται και δεν κάνει πίσω ούτε βήμα. Που δεν είναι αρωγός στην εναλλαγή των κυβερνήσεων για την εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής, συνάδελφοι.

Κι εσείς όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις το κάνατε αυτό και μάλιστα πήρατε και τα συγχαρητήρια από το Υπουργείο Παιδείας για την πολύτιμη βοήθειά σας. Τέτοιο κίνημα όμως, όσο κι αν θέλετε να το υποβαθμίσετε, όσο κι αν καλλιεργείτε απαισιοδοξία στους συναδέλφους, υπάρχει και είναι το Σωματείο και τα Συνδικάτα που έχουν ταξικό προσανατολισμό, που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Και υπάρχουν και θα υπάρχουν, για να είναι εδώ, για το λαό και τους εκπαιδευτικούς μας.

Καλούμε λοιπόν απ' αυτό το βήμα όλους τους αναπληρωτές συναδέλφους να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους αυτοί και μόνο αυτοί, συσπειρωμένοι στα Πρωτοβάθμια Σωματεία τους και να παλέψουμε όλοι μαζί για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Δουλειά με πραγματικά δικαιώματα.

Σας ευχαριστώ.

Νίκος Ζαπάντης

Σύλλογος Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής

Α. ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2017

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ο έλεγχος των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας είναι πράξη πολιτική κι όχι απλά διαχειριστική. Ο διαχειριστικός έλεγχος εξάλλου γίνεται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή πριν από κάθε έλεγχο της ΕΕ. Από τον έλεγχο των

οικονομικών της Ομοσπονδίας εμείς βγάζουμε πολιτικά συμπεράσματα. Μας ενδιαφέρει π.χ. το πώς αξιοποίησε η Ομοσπονδία τις συνδρομές των συναδέλφων κι αν τις αξιοποίησε για να οργανώσει αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Κρίνουμε τα οικονομικά πεπραγμένα πολιτικά κι όχι διαχειριστικά.

Μέσα στο 2017 συνεχίστηκε κι εντάθηκε η αντιλαϊκή πολιτική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ενώ και στον χώρο της εκπαίδευσης προωθήθηκαν αναδιρθρώσεις σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση. Η πολιτική αυτή πήρε τα εύσημα του ΣΕΒ και του ΟΟΣΑ.

Οι αξιολογήσεις και μέσα στο 2017 ήταν συνεχείς για όλα τα κράτη της ΕΕ και όχι μόνο για εκείνα που βρίσκονταν σε μνημόνια. Κάθε καινούρια αξιολόγηση έφερε νέα δεινά για το λαό, θωράκισε ακόμα περισσότερο την κερδοφορία του κεφαλαίου, μείωσε την τιμή της εργατικής δύναμης, επιτέθηκε στα εργασιακά, μισθολογικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, έβαλε χέρι στο δικαίωμα της απεργίας.

Οι αντιδραστικές αναδιρθρώσεις στην εκπαίδευση που στήριξε η κυβέρνηση κι ο ΟΟΣΑ (με δραστικές περικοπές στα οικονομικά για την παιδεία, με αυτονομία της σχολικής μονάδας και λειτουργία της με όρους επιχείρησης, με αποκέντρωση και μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση χωρίς οικονομική στήριξη, με αξιολόγηση σχολικής μονάδας και εκπαιδευτικών) πήγαν πακέτο με τη συνέχιση της αδιόριστίας, τα τεράστια κενά, τις μαζικές απολύσεις αναπληρωτών στο τέλος της σχολικής χρονιάς, την ανάγκη των γονιών να πληρώσουν την τάχα «δωρεάν» εκπαίδευση των παιδιών τους.

Για να μπει φραγμός σε αυτήν την πολιτική, είναι αναγκαίο να δυναμώσει ακόμα περισσότερο ένα μαζικό ταξικό προσανατολισμένο κίνημα, που δεν θα αποδέχεται τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης και του κεφαλαίου απέναντι σε ΕΕ και ΟΟΣΑ. Αλλά θα συγκρούεται μαζί τους, θα διεκδικεί και θα παλεύει για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, αντάξια των λαϊκών αναγκών.

Μια Ομοσπονδία που θα ήταν σ' αυτόν τον προσανατολισμό θα είχε φυσικά και ανάλογη οικονομική διαχείριση, θα διέθετε δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος των οικονομικών της στους αγώνες για την υπεράσπιση των κατακτήσεων και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των μελών της. Φυσικά η ΔΟΕ δεν έχει τέτοιο προσανατολισμό, γι αυτό και η οικονομική της διαχείριση είναι διαφορετική.

Σαν ΑΣΕ για τα οικονομικά πεπραγμένα της ΔΟΕ μέσα στο 2017 έχουμε να κάνουμε τις παρακάτω παρατηρήσεις:

1. Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ του έτους 2017 πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία της Ομοσπονδίας δύο συνεδριάσεις. Η πρώτη έγινε στις 19 & 20 Ιούνη 2017 και αφορούσε τον έλεγχο της περιόδου από 1/1/2017 έως 31/5/2017 και η δεύτερη έγινε στις 31 Γενάρη, 1 & 2 Φλεβάρη 2018 και αφορούσε τον έλεγχο

χο της περιόδου από 1/6/2017 έως 31/12/2017. Απ' τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας και για τις δύο περιόδους, δεν έπεσε στην αντίληψή μας κάποιο λογιστικό ζήτημα. Τα εντάλματα πληρωμών και τα γραμμάτια είσπραξης ανταποκρίνονταν στον ισολογισμό του κάθε μήνα.

2. Η διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας, το πώς δηλαδή χρησιμοποιήθηκαν και το πώς και πού ξοδεύτηκαν τα έσοδα από τις συνδρομές των συναδέλφων εκπαιδευτικών, ακολουθεί τον συνολικό πολιτικό και συνδικαλιστικό προσανατολισμό της Ομοσπονδίας. Το συντριπτικό μέρος των εσόδων ξοδεύτηκε κυρίως:

- Για εκδηλώσεις, συσκέψεις, εκπαιδευτικά συνέδρια και ημερίδες στο εσωτερικό.
- Για 13 ταξίδια στο εξωτερικό (ειδικά στις Βρυξέλλες τα μέλη της ΔΑΚΕ και το μέλος της ΑΕΕΚΕ πήγαν περίπου 7 φορές. Κυριολεκτικά δεν έλειψαν από σεμινάριο, σύσκεψη, συνεδρίαση και φόρουμ της ETUCE και της Εκπαιδευτικής Διεθνούς).
- Ελάχιστα ξοδεύτηκαν για αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

3. Εκτιμάμε επίσης ότι υπάρχει πρόβλημα με τον τρόπο που αποτυπώνονται τα έξοδα και γι αυτό κι έχουμε κάνει πρόταση αλλαγής, για πραγματική, ορθή και ευδιάκριτη αποτύπωση των εξόδων της Ομοσπονδίας. Την πρόταση αυτή την καταθέσαμε δύο φορές και προς το ΔΣ και προς την ΕΕ μέσα από τις εκθέσεις μας για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων. Μέχρι σήμερα καμιά από τις παρατάξεις (πλην ΑΣΕ) στο ΔΣ ή στην ΕΕ δεν έχει τοποθετηθεί πάνω στην πρόταση αυτή.

4. Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ μέσα στο έτος 2017 παρουσίασαν αύξηση κατά 30,79% σε σχέση με αυτά του 2016.

Από το σύνολο των εξόδων:

- Το 11,73% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή σε ΓΣ Συλλόγων.
- Το 17,69% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή στις 6 Ημερίδες Προσχολικής Αγωγής που έγιναν σε Ρόδο, Ρέθυμνο, Φλώρινα, Αλεξανδρούπολη, Ιωάννινα και Βόλο.
- Το 18,58% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή στις 9 Περιφερειακές Συσκέψεις που έγιναν σε Ξάνθη, Θεσσαλονίκη, Καστοριά, Ηγουμενίτσα, Λάρισα, Καμένα Βούρλα, Πάτρα, Τρίπολη και Ηράκλειο Κρήτης.
- Το 25,92% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή σε ημερίδες και διημερίδες, επιστημονικά και εκπαιδευτικά συνέδρια, για την παρουσία στη ΔΕΘ και την ετήσια Συνδιάσκεψη της ΑΔΕΔΥ στην Θεσσαλονίκη.
- και τέλος το 26,08% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή σε 13 ταξίδια εξωτερικού, απ' τα οποία 7 στις Βρυξέλλες, 1 στο Μόναχο, 1 στο Ρότερνταμ, 1 στη Σόφια, 1 στη Λευκωσία, 1 στην Άγκυρα και 1 στην Κωνσταντινούπολη.

Στα ταξίδια αυτά καταγράφηκε για άλλη μια χρονιά η συμφωνία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ με τους μηχανισμούς συνδιαμόρφωσης και προώθησης των βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, όπως είναι η ETUCE και η Εκπαιδευτική Διεθνής, που με τις θέσεις τους συμβάλλουν στην ενσωμάτωση και χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος. Κι αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι από τα 13 ταξίδια, τα 9 αφορούσαν σεμινάρια, συνδιασκέψεις, συσκέψεις των παραπάνω μηχανισμών, ενώ μόλις 2 αφορούσαν συμμετοχή σε συνέδρια Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών (Συνέδριο ΠΟΕΔ-ΔΟΕ στη Λευκωσία και Συνέδριο Βουλγαρικής Εκπαιδευτικής Ομοσπονδίας στη Σόφια) και άλλα 2 αποστολές αλληλεγγύης διωκόμενων εκπαιδευτικών (Στήριξη στο συνδικάτο Εκπαιδευτικών της Τουρκίας EGITIM-SEN στην Άγκυρα και αποστολή αλληλεγγύης προς τα τουρκικά συνδικάτα στην Κωνσταντινούπολη), για τα 2 αυτά ταξίδια σαν ΑΣΕ δεν είχαμε διαφωνία.

5. Τα 2 μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ που είναι εκλεγμένα με το ψηφοδέλτιο της ΑΣΕ μετακινούνται μόνο όταν κρίνουν ότι είναι απαραίτητο και συνήθως συμμετέχει ένας εκ των δύο εκπροσωπώντας την ΑΣΕ.

Τα έξοδά τους για το 2017 ποσοστιαία έφτασαν στο 5,36% των συνολικών εξόδων των μελών του ΔΣ και των αιρετών και συμμετείχε μόνο 1 μέλος της στο συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟΕΔ στη Λευκωσία.

Τα έξοδα των άλλων συνδικαλιστικών παρατάξεων ποσοστιαία ήταν τα εξής:

- Της ΔΑΚΕ 39,15%, με εκπροσώπηση 4 μελών στο ΔΣ και 1 αιρετού στο ΚΥΣΠΕ και 13 συμμετοχές σε ταξίδια εξωτερικού (6 στις Βρυξέλλες, 4 στη Λευκωσία, 2 στη Σόφια και 1 στο Ρότερνταμ).
- Της ΔΗΣΥ 22,84%, με εκπροσώπηση 2 μελών στο ΔΣ και 1 αιρετού στο ΚΥΣΠΕ και 5 συμμετοχές σε ταξίδια εξωτερικού (3 στη Λευκωσία και 2 στο Μόναχο).
- Της ΑΕΕΚΕ 14,21%, με εκπροσώπηση 1 μέλους στο ΔΣ και 4 συμμετοχές σε ταξίδια εξωτερικού (3 στις Βρυξέλλες και 1 στο Ρότερνταμ).
- Των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ 9,27%, με εκπροσώπηση 2+2 μελών στο ΔΣ και 3 συμμετοχές σε ταξίδια εξωτερικού (2 στη Λευκωσία και 1 στην Κωνσταντινούπολη).
- Της ΕΡΑ 9,17%, με εκπροσώπηση 2 μελών στο ΔΣ και 2 συμμετοχές σε ταξίδια εξωτερικού (1 στη Λευκωσία και 1 στην Άγκυρα)

6. Απαιτούμε να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνής, στις οποίες δίνουμε κάθε χρόνο υψηλή συνδρομή (γύρω στις 32.000 €) και επιπλέον, με βάση και τα παραπάνω, ξοδεύουμε σχεδόν άλλα τόσα σε ταξίδια για τη συμμετοχή των μελών του ΔΣ στα διάφορα συνέδριά τους.

Με βάση τη συνολική παραπάνω τοποθέτηση και παίρνοντας υπόψη:

- ότι η ΔΟΕ συνεχίζει να συμμετέχει στην ETUCE και στην Εκπαιδευτική Διεθνή,
- ότι χρειάζεται και παραπέρα περιορισμός των εξόδων κίνησης των μελών του ΔΣ και των αιρετών, αλλά και ορθή αποτύπωση των εξόδων έτσι ώστε να φαίνεται εύκολα και ξεκάθαρα που ξοδεύεται το κάθε € της συνδρομής και
- ότι πρέπει ένα μεγάλο μέρος της συνδρομής να διατίθεται για το δυνάμωμα των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου,

η ΑΣΕ θα καταψηφίσει τα οικονομικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας για το έτος 2017 στη διαδικασία της ψήφισης του οικονομικού απολογισμού

Αναστασία Σωτηρίου

Σύλλογος Ικαρίας – Φούρνων

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

λέγομαι Σωτηρίου Νατάσα, εκπροσωπώ τον Σύλλογο Ικαρίας και Φούρνων και ανήκω σε αυτή τη φουρνιά αναπληρωτών που την επόμενη σχολική χρονιά θα κλείσει μία δεκαετία περιπλάνησης και αγωνίας με τον τίτλο του αναπληρωτή εκπαιδευτικού.

Με απόλυτη βεβαιότητα δηλώνω πως εγώ κι οι συνάδελφοί μου αναπληρωτές έχουμε κουραστεί. Έχουμε κουραστεί να μην μπορούμε ποτέ να απαντήσουμε στην ερώτηση των μαθητών μας «θα σας έχουμε του χρόνου;». Έχουμε κουραστεί να χτίζουμε κάθε χρόνο μια καινούρια ζωή και κάθε Ιούνιο να πρέπει να την γκρεμίζουμε. Να έχουμε συναδέλφους, μαθητές, σπίνια, σχέσεις, παρέες με ημερομηνία λήξης. Ζωές κατακερματισμένες, με τα χρόνια μας ένα-ένα σπαρμένα στο Αιγαίο και στο Ιόνιο πέλαγος (Σάμος, Ικαρία, Φούρνοι- 800 ευρώ, σαν σε βιτρίνα τουριστικού γραφείου).

Όσο περνούν τα χρόνια το πρόβλημα οξύνεται, γιατί ενώ μεγαλώνουμε, η αδιοριστία δεν μας επιτρέπει να κατασταλάξουμε και να εξελιχθούμε σε κανέναν τομέα. Η αδιοριστία, η διεύρυνση της ελαστικής εργασίας σε όλους τους τομείς και στην εκπαίδευση είναι στόχευση της Ε.Ε. και υλοποιείται κατά κόρον από κράτη και κυβερνήσεις.

Μάλλον η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας θεωρούν ότι εμείς οι αναπληρωτές έχουμε κάποιου είδους υπερδυναμείς! Κάθε Ιούνιο πέφτουμε σε χειμερία νάρκη, τους καλοκαιρινούς μήνες δε χρειαζόμαστε ούτε τροφή, ούτε στέγη περιορίζοντας τα έξοδά μας στο 1/3 –όσα μας δίνει ο ΟΑΕΔ, αν είμαστε από τους τυχερούς που θα πάρουν ταμείο ανεργίας- και ξυπνάμε με την πρόσληψη! Ό,τι και να πάθει ένας αναπληρωτής, αναρρώνει μέσα σε 15 ημέρες! Η εγκυμονούσα αναπληρώτρια προφανώς και δεν κινδυνεύει από δύσκολη κύηση! Ο αναπληρωτής μπορεί να γεροκομήσει τους γονείς του από μακριά, με τη δύναμη της σκέψης! Τις υπερδυναμείς οι αναπληρωτές τις κληροδοτούμε, βέβαια, και στους απογόνους μας, γιατί όπως φαίνεται από τις άδειες που στερούμαστε, τα παιδιά του αναπληρωτή ανατρέφονται από μόνα τους και δεν αρρωσταίνουν ποτέ!

Κυβέρνηση και Υπουργείο γνωρίζουν τα προβλήματά μας μια χαρά, το ζήτημα είναι ότι δεν έχουν κανένα σκοπό να

τα λύσουν, καθώς δεν υπηρετούν τα δικά μας συμφέροντα. Χαρακτηρίζουν ουτοπία τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, την εξίσωση των δικαιωμάτων αναπληρωτών μονίμων, τα μέτρα στήριξης, ώστε να έχουμε μια αξιοπρεπή διαβίωση, ενώ δίνουν το 2% του ΑΕΠ (4 δις ευρώ!!) στο ΝΑΤΟ.

Και κάθε τόσο βγάζουν κι έναν νέο νόμο, ένα νέο μέτρο να μας κάνει να χάνουμε τον ύπνο μας, για το αν θα «είμαστε μέσα», αν θα τα βγάλουμε πέρα κτλ.

Για παράδειγμα, πέραν του συχνού φαινομένου της καθυστέρησης της μισθοδοσίας, η πληρωμή μας έχει καταντήσει προαιρετική για το Υπουργείο και τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, αφού ακόμα δεν έχουν αποζημιώσει τις υπερωρίες αναπληρωτών που υπηρετούν στα ολιγοθέσια σχολεία.

Στον νέο νόμο για τις νέες δομές και την αξιολόγηση επανέρχεται ποινή αποκλεισμού δύο ετών για τους συναδέλφους αναπληρωτές που δεν αποδέχονται το διορισμό τους!

Ο νόμος για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής - για τον οποίο ορισμένες παρατάξεις δεν έβγαλαν άχνα, αντίθετα πανηγύρισαν για το άρθρο 33 με την κολοβή εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής - τσακίζει εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών, κάνει τους κλάδους αχταρμά, για παράδειγμα απόφοιτοι μουσικολογίας, που εργάστηκαν ως αναπληρωτές τα τελευταία χρόνια, δε θα εργαστούν τη νέα σχολική χρονιά. Ως ΑΣΕ έχουμε ξεκάθαρη θέση στο συγκεκριμένο ζήτημα, η οποία ανταποκρίνεται στις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών, κάθε ειδικότητα να διδάσκει το επιστημονικό της αντικείμενο.

Μετά από πρόταση της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης, με τη δράση της Πρωτοβουλίας Αναπληρωτών, η κούραση, η αγανάκτηση των αναπληρωτών τους προηγούμενους μήνες μετατράπηκε σε δίκαιο και ελπιδοφόρο αγώνα για μονιμοποίηση των 25.000 συμβασιούχων όλων των ειδικοτήτων οι οποίοι εργάστηκαν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, για να καλυφθούν οι στοιχειώδεις ανάγκες των σχολείων και οι μορφωτικές ανάγκες των παιδιών.

Συμμετείχε κι ο Σύλλογός μου σε όλες τις κινητοποιήσεις, καθώς και στις 29/9 και στις 2,16 και 30/3 στην Αθήνα παρά την μεγάλη απόσταση, όμως δεν στάθηκαν όλοι στο πλευρό των αναπληρωτών.

Η κυβέρνηση, που προεκλογικά έταζε 20.000 μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση, αρνήθηκε το αίτημά μας ως «μη ρεαλιστικό». Δε μας πολέμησαν μόνο με ΜΑΤ, βία και χημικά, αλλά μας πολέμησαν - χρόνια τώρα έτσι μας πολεμούν - κι από τα μέσα. Με διάφορα εργαλεία, με τους αναπληρωτο-πατέρες αιρετούς του facebook, που υπόσχονται λύση των προβλημάτων μας διά της ανάθεσης, με την κήρυξη του «πολέμου των κριτηρίων» (στον ρυθμό του οποίου βαρούν αρκετοί σύνεδροι και θέλουν να μας κάνουν κι εμάς να χορέψουμε σε αυτό) στη λογική του «διαίρει και βασίλευε»!

Απλώς φέτος είχαμε την ευκαιρία για άλλη μια φορά να παρακολουθήσουμε τη στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ απέναντι στο αίτημα της αδιοριστίας καρέ-καρέ. Πότε στην άρνησή της να ψηφίσει απεργία για να συμμετάσχουμε στην κινητοποίηση, πότε όταν αναλάμβανε τον ρόλο του πρόθυμου συνομιλητή με το Υπουργείο σε μια συζήτηση για εμάς χωρίς εμάς. Τώρα εντείνεται το πάρε-δώσε με την Ε.Ε. και την Εκπαιδευτική Διεθνή καλλιεργώντας αυταπάτες ότι τη λύση

θα τη δώσει η Ε.Ε., η ίδια που έχει σημαία της την ελαστική απασχόληση!

Δεν μπορείτε να κρυφτείτε κι ας γράφετε πάνω-πάνω στο φόντο του συνεδρίου το «Μαζικούς διορισμούς». Συμφωνείτε με το αίτημα της ΑΣΕ για εδώ και τώρα διορισμό όλων των συμβασιούχων που δούλεψαν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση; Τι κάνατε γι' αυτό;

Η ηγεσία της ΔΟΕ αποτέλεσε εμπόδιο στην οργάνωση του αγώνα, δεν παλεύει για το συμφέρον των αναπληρωτών. Αυτό φαίνεται κι από το ότι πάλι όρισε το συνέδριο τις ημερομηνίες που οι αναπληρωτές θα έπρεπε να τρέχουμε στον ΟΑΕΔ. Δεν της δείχνουμε καμία εμπιστοσύνη. Είναι το δεκανίκι πότε της μιας και πότε της άλλης κυβέρνησης, για να περνούν τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα.

Όσο πάει, γίνεται πιο φανερό «ποιους πρέπει να αφήσουμε και με ποιους πρέπει να είμαστε».

Είμαστε με τα σωματεία, τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς, με τον λαό, αφού το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά αφορά όλους τους εργαζόμενους και ειδικά τη νέα γενιά. Έχουμε μπροστά μας μάχες για να αποκτήσουν οι Σύλλογοι, οι Γενικές Συνελεύσεις, οι κινητοποιήσεις μας μαζικότητα και γραμμή σύγκρουσης, όχι υποταγής στην εκάστοτε εξουσία, κόντρα στον συντηριασμό και την ανθρωποφαγία που σπέρνουν.

Και δε θα μας σπάσουν το ηθικό ούτε η χρόνια περιπλάνηση, ούτε τα ΜΑΤ, ούτε οι συμβιβασμένες ηγεσίες. Ούτε υπερδυναμείς υπάρχουν, ούτε υπερήρωες, μόνο ο ανυποχώρητος, ταξικός, οργανωμένος αγώνας.

Καλούμε όλους τους αναπληρωτές να συσπειρωθούν στα σωματεία τους, να στηρίξουν το ταξικό κίνημα. Μόνο μέσα από αυτό δημιουργούνται οι προϋποθέσεις να ζήσουμε τη ζωή που μας αξίζει, να καλύψουμε τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας ως παιδαγωγοί κι όχι ως περιφερόμενοι εκπαιδευτικοί!

Ανάγκη τώρα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς! Για μονιμοποίηση των 25.000 συμβασιούχων στην Εκπαίδευση!

Συνάδελφοι,

εμείς οι αναπληρωτές τα τελευταία χρόνια χορτάσαμε υποσχέσεις. Αν για κάθε υπόσχεση διορισμού μας έδιναν από 1 ευρώ, θα το είχαμε λύσει τώρα το βιοποριστικό μας ζήτημα! 10.000 διορισμούς οι πλειοδότες της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, 20.000 διορισμούς οι πλειοδότες των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ανέβηκε το κασέ! Συνάδελφοι, αυτοί δεν είναι αριθμοί σε πλειστηριασμό, είναι ζωές!

Ακούστηκαν τις προηγούμενες μέρες στη Γ.Σ. διάφορες απόψεις, ότι οι διορισμοί χρειάζονται προϋποθέσεις, αλλαγές στο ολοήμερο και στο συνταξιοδοτικό για να γίνουν. Οι 25.000 αναπληρωτές που δουλεύουν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση δεν αναπληρώνουν 25.000 έγκυες συνάδελφους. Οι μαζικοί διορισμοί χωρούν – κι ας λέει το πανό της ΔΗΣΥ εκεί πάνω ότι δεν χωρούν - στο σχολείο σήμερα κι όχι αύριο και χρειάζονται κι άλλοι διορισμοί για να γίνουν πράξη η αναλογία 1:15 για τους μικρούς μαθητές κι 1:20 για τους μεγαλύτερους μαθητές, ο εκπαιδευτικός του ολοήμερου και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα!

Έγινε πολύς λόγος τις τελευταίες μέρες για την υπογεννητικότητα που θα τα διαλύσει όλα στα σχολεία, τον αριθμό των παιδιών που μειώνεται. Επίσης, πολλοί μίλησαν για τη δύσκολη εποχή που περνάει η ελληνική οικονομία. Κι όταν τους άκουγα, νόμιζα ότι προετοιμάζουν το έδαφος, ότι κάνουν έναν πρόλογο για να μου ανακοινώσουν την απόλυσή μου! Συνάδελφοι, μην παίρνετε το ύφος εργοδότη, μην προετοιμάζετε το έδαφος για τις νέες απολύσεις της κυβέρνησης, δεν είναι αυτός ο ρόλος σας.

Ακούστηκαν από άλλους απόψεις ότι, για να γίνουν διορισμοί, πρέπει να αποφασίσουμε πρώτα εμείς κάποια κριτήρια! Μας λένε τη μισή αλήθεια. Η μισή αλήθεια είναι ότι αυτά τα κριτήρια θα ισχύσουν για αυτούς που θα διοριστούν. Η άλλη μισή αλήθεια είναι πως τα ίδια ακριβώς κριτήρια που θέλετε να αποφασίσουμε θα ισχύσουν και για αυτούς που δε θα διοριστούν! Είναι και για αυτούς που θα λήξει μια και καλή η σύμβασή τους και θα πάνε στο σπίτι τους! Και να μην το λέμε λήξη σύμβασης. Επειδή δεν παίρνουμε αποζημίωση; Απόλυση είναι! Ή στα σπίτια μας θα μας στείλετε ή πάλι ν' ανεβούμε τον Γολγοθά της αναπλήρωσης. Εμείς ως ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα καλούμε την Ομοσπονδία, καλούμε τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, τους Συλλόγους, να μην πάρουν τον ρόλο του δήμιου. Μην ξεχνάτε ποιος είναι εδώ πέρα ο ρόλος μας!

Εσείς που μπαίνετε στη συζήτηση να αποτελεί η προϋπηρεσία κριτήριο διορισμού, θα πρέπει να αλλάξετε αυτό το αίτημα. Με αυτό το αίτημα βάζουμε τα κεράκια μας και βγάζουμε τα ματάκια μας γιατί έτσι παγιώνετε την αναπλήρωση. Μας λέτε ότι πρέπει πρώτα να είμαστε αναπληρωτές και μετά μόνιμοι. Παγιώνετε την ελαστική εργασία. Εμείς ως ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα λέμε να καταργηθεί η ελαστική εργασία παντού. Κανένας αναπληρωτής. Κανένας με ελαστικές σχέσεις εργασίας!

Προσέξτε, λοιπόν, μιλάμε για τις ζωές 25.000 ανθρώπων εδώ, δε χωράνε λάθη. Μετά θα πέσετε πάλι από τα σύννεφα, αλλά δε θα σας αφήσουμε σε αυτόν τον κατήφορο να πάρετε και τις ζωές μας μαζί σας!

Η πρόταση αγώνα που καταθέτει σήμερα η Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών για τους μόνιμους διορισμούς είναι πρόταση που μπορεί να συσπειρώσει όχι μόνο τους αναπληρωτές, αλλά και τους μόνιμους και όλο τον λαό, γιατί η γενίκευση της αδιοριστίας και της ελαστικής εργασίας στην εκπαίδευση έχει επιπτώσεις πρώτα απ' όλα στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, με τα χιλιάδες κενά και τις χαμένες διδακτικές ώρες, με την εναλλαγή, κάθε χρόνο, εκπαιδευτικών στο ευαίσθητο κομμάτι της ειδικής αγωγής, με τις ελλείψεις εκπαιδευτικών, ακόμα και σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, ως και τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Δεν πάει άλλο!

Η πολιτική, της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και των προηγούμενων κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, της Ε.Ε., οι κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και οι επιθυμίες του ΣΕΒ, που θεωρούν τη μόρφωση και τους εργαζόμενους κόστος, τσακίζει τη ζωή μας και τα δικαιώματά μας στη μόρφωση και τη δουλειά. Τέρμα πια στην κοροϊδία όλων των κυβερνήσεων!

Οι αναπληρωτές συνάδελφοί μας δεν είναι εκπαιδευτικοί δεύτερης κατηγορίας! Είναι νέοι επιστήμονες και θέλουν και έχουν ανάγκη να εργαστούν. Είναι νέοι άνθρωποι και θέ-

λουν να κάνουν φίλους και οικογένεια ή έχουν οικογένεια και θέλουν να είναι μαζί με τους/τις συντρόφους τους και τα παιδιά τους. Έχουν ανάγκες προσωπικές και οικογενειακές και δε μπορούν να εργάζονται τη μια στον Έβρο και την επόμενη χρονιά στην Κρήτη. Είναι παιδαγωγοί και θέλουν να συνδεθούν με τους μαθητές τους, γι' αυτό δεν πρέπει να γυρίζουν από σχολείο σε σχολείο κι από τόπο σε τόπο! Είναι το μέλλον της εκπαίδευσης και πρέπει να μονιμοποιηθούν επιτέλους για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς τα σχολεία!

Οι μαζικές κινητοποιήσεις της φετινής χρονιάς, που βρήκαν απέναντί τους τα ΜΑΤ και την κυβερνητική καταστολή, είναι ελπιδοφόρες και μας δείχνουν τον δρόμο! Το δικαίωμα στη μόρφωση και τη δουλειά θα το κερδίσουμε μόνο μέσα από την πάλη μας!

Συνεχίζουμε!

Διεκδικούμε αταλάντευτα εδώ και τώρα:

- Μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλους!
- Μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των συναδέλφων συμβασιούχων - αναπληρωτών. Καμία απόλυση!
- Μόνιμους διορισμούς των 25.000, τουλάχιστον, εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων που εργάστηκαν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση για να καλυφθούν οι στοιχειώδεις ανάγκες των σχολείων!

Και μια παρατήρηση εδώ, συνάδελφοι, αυτό το αίτημα που μιλάει για εκπαιδευτικούς, αναφέρεται προφανώς στους ανθρώπους που έχουν πάρει πτυχίο. Κι όταν μιλάει για ανθρώπους που εργάστηκαν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση αναφέρεται προφανώς στους ανθρώπους που έχουν κάποια προϋπηρεσία. Αυτό το αίτημα τα εμπεριέχει. Αν μπαίνει, όμως, κάποιος στην προσπάθεια να ανοίξουμε μια συζήτηση για κριτήρια, τότε υπονομεύει την καθολικότητα του αιτήματος για μαζικούς και μόνιμους διορισμούς.

Τάσος Τόκας

Σύλλογος Ιωαννίνων

Για τις νέες Δομές στην Εκπαίδευση και την Ειδική Αγωγή Δε θα προσθέσουμε τίποτα το καινούριο, αν επαναλάβουμε ότι ο νόμος 4547/2018 για τις «δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης», που πρόσφατα ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δεν έχει στόχο τη στήριξη του σχολείου και του εκπαιδευτικού, την επιστημονική και παιδαγωγική αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Είναι ξεκάθαρο για κάθε νοήμονα ότι διαμορφώνεται το έδαφος για νέες, βαθύτερες, αντιδραστικές ανατροπές στο περιεχόμενο και τη λειτουργία του σχολείου. Ήταν προαπαιτούμενο της 4ης αξιολόγησης και δέσμευση της κυβέρνησης σε Ε.Ε., «θεσμούς» και ΣΕΒ, γι' αυτό και ψηφίστηκε με συνοπτικές διαδικασίες.

Η κυβέρνηση με τον νόμο αυτόν επιχειρεί να φορτώσει τα προβλήματα της αντιλαϊκής πολιτικής στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς. Ως επίκεντρο του «νέου» σχεδιασμού τίθεται η Σχολική Μονάδα. Όχι φυσικά για να στηριχθεί με εκπαιδευτικούς, με βοηθητικό προσωπικό, με υποδομές και κρατική χρηματοδότηση, αλλά στην πράξη να επιλύει από μόνη της όλα τα κρίσιμα ζητήματα της

λειτουργίας της, κάτω από τον ασφυκτικό έλεγχο της αντιδραστικής κρατικής αξιολόγησης.

Όσον αφορά την Ειδική Αγωγή:

Καταργούνται τα Κ.Ε.Δ.Δ.Υ., οι Σ.Σ.Ν., τα Κ.Ε.ΣΥ.Π. και τα Κ.Ε.Π.Λ.Η.Ν.Ε.Τ. Στη θέση τους δημιουργούνται τα Κ.Ε.Σ.Υ. που συγκροτούνται σε επίπεδο Διεύθυνσης κοινά για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Εντελώς διαφορετικά αντικείμενα και τομείς ενοποιούνται σε μια δομή.

Να βάλουμε όμως και κάποιες άλλες παραμέτρους:

Μέχρι τώρα η διάγνωση γινόταν από τα ΚΕΔΔΥ. Αυτά, λόγω της υποστελέχωσης, έφταναν να κάνουν τις αξιολογήσεις μέχρι και 5 μήνες μετά την αίτηση-παραπομπή ή και περισσότερο!

Με το νόμο για τις δομές τον 4547, τα ΚΕΣΥ θα έχουν περίπου το 60% του προσωπικού των σημερινών δομών που συνενώνονται.

Εκεί που μέχρι τώρα δηλαδή το προσωπικό δεν έφτανε, τώρα καλείται το μισό προσωπικό να κάνει τη διπλάσια δουλειά. Είναι δυνατόν να συμβεί αυτό, θ' αναρωτηθεί κάποιος. Σίγουρα, θ' απαντήσουμε εμείς: Με τη μεταβίβαση σχεδόν όλων των διαγνωστικών και παρεμβατικών διαδικασιών στις σχολικές μονάδες (γενικής και ειδικής αγωγής) μέσω των ΣΔΕΥ-ΕΔΕΑΥ και των Συλλόγων Διδασκόντων! Τα ΚΕΣΥ, όπως και τα ΠΕΚΕΣ, θα κρατήσουν τον καθαρά καθοδηγητικό και ελεγκτικό-αξιολογικό ρόλο!

Η κατάργηση των Κ.Ε.Δ.Δ.Υ θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής, φορτώνοντας στην ουσία στις πλάτες των οικογενειών το κομμάτι της διάγνωσης και στήριξης των παιδιών με ειδικές μαθησιακές ανάγκες. Αν διαβάσει κάποιος τον νέο νόμο για τις δομές θα καταλάβει ότι στην ουσία «καταργούνται» τα παιδιά με ειδικές ανάγκες - ως ομάδα προτεραιότητας και ειδικής εκπαιδευτικής στήριξης, απαλλάσσοντας το κράτος από τις ευθύνες του!

Η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών αυτών θα πεταχτεί κυριολεκτικά (χωρίς παιδαγωγικούς-επιστημονικούς όρους και προϋποθέσεις) στις τάξεις των γενικών σχολείων με ολέθριες συνέπειες πρώτα και κύρια για τα ίδια και μετά για τα υπόλοιπα παιδιά.

Το βάρος που θα πέσει στον εκπαιδευτικό και στο σχολείο είναι τεράστιο! Το βιώνουν και σήμερα κάποιοι συνάδελφοι που έχουν ένα ή και περισσότερα δύσκολα παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες στην τάξη τους.

Να τονίσουμε επίσης ότι ο θεσμός της της Παράλληλης Στήριξης είναι σχεδόν εξαφανισμένος από τον νέο νόμο! Και όχι τυχαία. Γι' αυτό ενισχύεται σιγά-σιγά τα τελευταία χρόνια η ιδιωτική Παράλληλη Στήριξη, όπου δεν είναι πολύ μακριά η προοπτική να δούμε voucher στα σχολεία μας! Ο γονέας θα χρυσοπληρώνει τις όποιες ιδιαίτερες μορφωτικές ανάγκες έχει το παιδί του!

Κι εδώ, η Ομοσπονδία πρέπει να πάρει ξεκάθαρη και κάθετη θέση που να ορίζει: κανένας ιδιώτης μέσα στο δημόσιο σχολείο-Να καλυφτούν εδώ και τώρα όλες οι ανάγκες με μόνιμους διορισμούς.

Κάποιος θα πει: μα καλά τι μας λες τώρα; Τι εννοείς δηλαδή, ότι η κυβέρνηση επιθυμεί την εξόντωση των παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες;

Σε επίπεδο «καλών προθέσεων» δεν μπορούμε φυσικά να της το αμφισβητήσουμε. Σε επίπεδο πολιτικών πράξεων όμως τα πράγματα είναι ξεκάθαρα:

Κάθε παιδί που χρειάζεται Παράλληλη Στήριξη και δεν την παίρνει – κάθε εκπαιδευτικός παράλληλης στήριξης που απολύεται και δεν ξαναπροσλαμβάνεται, προσθέτει 6-7 χιλιάδικα € στο ταμείο των ματωμένων πλεονασμάτων της κυβέρνησης (για το οποίο περηφανεύεται ο πρωθυπουργός και υπογράφηκε να υπάρχει για πολλά - πολλά χρόνια)!

Κάθε ειδικό σχολείο που θα κλείνει θα συμβάλει στην ανοικοδόμηση της μετακρισιακής οικονομίας, απαλλάσσοντας τον κρατικό προϋπολογισμό από ένα βαρίδι, που οι αστικές κυβερνήσεις θα το μετατρέπουν σε «κίνητρο» για την οικονομική ανάπτυξη. Κόβουν δηλαδή από τις κοινωνικές δαπάνες, από τα παιδιά με ειδικές ανάγκες για να δώσουν τσάμπα χρήμα στους βιομήχανους, τους εφοπλιστές και τους επιχειρηματίες. Μ' αυτούς τους νόμους κινείται η καπιταλιστική οικονομία αιώνες τώρα!

Και δεν ξέρω (δεν το έχει αναφέρει κανένας μέχρι τώρα): με εγκύκλιο που έφτασε λίγες μέρες πριν στα σχολεία, καταργήθηκε η ενδιάμεση ώρα αποχώρησης από τα Ολοήμερα των Ειδικών σχολείων. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό: θα πλεονάσουν εκατοντάδες ή και χιλιάδες θέσεις δασκάλων και προσωπικού. Κι αυτό γιατί με τις υπάρχουσες υποδομές των ειδικών σχολείων, με το υποβαθμισμένο πρόγραμμα των Ειδικών Ολοημέρων σε συνδυασμό με τα σοβαρά προβλήματα που έχουν τα παιδιά, είναι αδύνατο να μείνουν τόσες ώρες τα παιδιά στο σχολείο. Είναι ή δεν είναι αυτό ενίσχυση των ιδιωτικών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην ειδική αγωγή;

Εμείς, συνάδελφοι, δε θα πάσουμε ποτέ να παλεύουμε και να υπερασπιζόμαστε τη θεσμική, και όχι μόνο, κατοχύρωση του δικαιώματος των παιδιών με κάθε είδους αναπηρία να τους παρέχεται καθολική εκπαίδευση, δωρεάν, με ευθύνη του κράτους.

Μας οδηγούν και μας εμπνέουν οι παιδαγωγικές αρχές, τα ερευνητικά συμπεράσματα και οι τοποθετήσεις της διαλεκτικής-υλιστικής ψυχολογίας, των μεγάλων παιδαγωγών, όπως του Vygotsky, ότι η Εκπαίδευση, για να είναι αποτελεσματική, πρέπει να βλέπει το αύριο και όχι το χτες του μαθητή. Και για να επιτευχθεί η παραπάνω αρχή, βασικό μέσο είναι η διαφοροποιημένη και εξατομικευμένη διδακτική παρέμβαση για κάθε είδους ειδική μαθησιακή δυσκολία ή αναπηρία, η διεπιστημονική προσέγγιση και παρακολούθηση του κάθε παιδιού και η διαμόρφωση του κατάλληλου παιδαγωγικού προγράμματος, που θ' αναπτύσσει παραπέρα τις ικανότητές του και τα ενδιαφέροντά του κάθε παιδιού, ανάλογα με τις δυνατότητές του!

Όπως δε θα πάσουμε να θυμίζουμε ότι αυτή η γενική παιδαγωγική αρχή, αυτό το δικαίωμα του κάθε παιδιού με Ειδικές μαθησιακές δυσκολίες για μόρφωση, εκπαίδευση, κοινωνική ένταξη, υλοποιήθηκε καθολικά σε μια και μόνη κοινωνία, στη σοσιαλιστική κοινωνία, καθώς μόνο σ' αυτή, το βασικό

μέτρο προόδου και εξέλιξης της κοινωνίας ήταν ο άνθρωπος, οι ανάγκες του και η ικανοποίησή τους!

Νίκος Φρέγκογλου

Σύλλογος Ξάνθης

Σε ό,τι αφορά την πρόσφατη συμφωνία που υπογράφηκε την Κυριακή στις Πρέσπες γίνεται μια πραγματικά «φιλότιμη» προσπάθεια της κυβέρνησης και των υπόλοιπων αστικών κομμάτων και των συνδικαλιστικών τους παρατάξεων να κρύψουν το πραγματικό, ευρωατλαντικό περιεχόμενο της συμφωνίας.

Τα σχέδια «ευρωατλαντικής ολοκλήρωσης» των Βαλκανίων, που «βγάζει μάτι» ότι αποτελούν τη ραχοκοκαλιά και το μοναδικό περιεχόμενο της διευθέτησης – με την κυβέρνηση να φτάνει να ενσωματώνει τα σχετικά χρονοδιαγράμματα ως δεύτερο άρθρο στη συμφωνία – είναι το ζήτημα για το οποίο δεν ακούγεται τίποτα. Ο στόχος να είναι η ΕΕ, το NATO και οι ΗΠΑ που θα βάλουν γερό πόδι στα Δυτικά Βαλκάνια σε αντίθεση με τους Ρώσους και τους Κινέζους, να αποκτήσουν προβάδισμα στους ανταγωνισμούς που όσο πάει και οξύνονται είναι ένα ζήτημα για το οποίο δε λένε κουβέντα.

Αυτός ο πραγματικός στόχος καρφώνεται όμως από τα συγχαρητήρια που δίνουν χωρίς τέλος οι αξιωματούχοι των ΗΠΑ, του NATO, της ΕΕ, ο Σόρος, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, η Σοσιαλιστική Διεθνής.

Αναδεικνύεται ότι η διαχείριση του ζητήματος επί 25 χρόνια από όλες τις αστικές κυβερνήσεις γινόταν με αποκλειστικό κριτήριο το ευρωNATOϊκό πλαίσιο και τη δραστήρια συμμετοχή της ελληνικής αστικής τάξης μέσα σε αυτό, είτε κατά καιρούς σήκωνε «εθνικιστικές κορόνες» είτε «κοσμοπολίτικες σημαίες».

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που τονίζουν κάθε τόσο κυβερνητικά στελέχη. Ότι δηλαδή αυτή η συμφωνία ανοίγει τον δρόμο για να παίξει η Ελλάδα (βλέπε η άρχουσα τάξη) ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια. Βαλκάνια που ήδη από τις δεκαετίες του 1990 και 2000 οι ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι είδαν ως ενδοχώρα για την επένδυση δισεκατομμυρίων, μεταφέροντας πολλοί με επιδοτήσεις τις επιχειρήσεις τους από τη Β. Ελλάδα εκεί.

Ήταν το μερτικό που πήρε ως λεία η ελληνική αστική τάξη για την ενεργό στήριξη και συμμετοχή των ελληνικών κυβερνήσεων στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Ξεχνιέται η αξιοποίηση της Θεσσαλονίκης για την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Γιουγκοσλαβία το 1999, την απόσχιση του Κοσόβου από την σερβική επικράτεια και τη μετεξέλιξή του σε αμερικανοNATOϊκό προτεκτοράτο, χρησιμοποιώντας το δήθεν δικαίωμα στο συλλογικό αυτοπροσδιορισμό;

Γιατί το αστικό ιδεολόγημα του συλλογικού αυτοπροσδιορισμού σε μια ιστορική περίοδο που έχει ολοκληρωθεί η συγκρότηση των εθνικών κρατών είναι κατεξοχήν εργαλείο των ιμπεριαλιστών για το ξαναχάραγμα συνόρων. Είναι ένα ιδεολόγημα που στρώνει το έδαφος και σε όσους επιδιώκουν να αναγνωριστεί η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης ως τουρκική, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την αμφισβήτηση των συνόρων (π.χ. της Συνθήκης της Λοζάνης) και του εδαφικού στάτους στην περιοχή, κάτι άλλωστε

που δεν κρύβουν εθνικιστικοί κύκλοι στην Τουρκία. Κι αν σημειώσουμε πως με βάση το αντιδραστικό Συμβούλιο της Ευρώπης αναφέρθηκε αυτό το ζήτημα από ομιλήτη που κάλεσε η πλειοψηφία της ΔΟΕ στην πρόσφατη διημερίδα στην Κομοτηνή.

Και από τις τελευταίες εξελίξεις γίνεται φανερό πως μόνη θέση με κριτήριο τα συμφέροντα του λαού, των εργαζομένων της Ελλάδας και των άλλων γειτονικών χωρών, θέση πραγματικά διεθνιστική και πατριωτική, θέση ταξική, ήταν αυτή που επί 25 χρόνια σημείωνε την ανάγκη η οποία λύση να αναζητηθεί σε αντιπαράθεση με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς NATO – ΕΕ στην περιοχή και βέβαια με σαφή και κατηγορηματική απάλειψη των αλυτρωτισμών. Η θέση για σύνθετη ονομασία, με αυστηρά γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, εξάλειψη των αλυτρωτισμών από το Σύστημα της γειτονικής χώρας, όχι αποδοχή ανιστόρητων εννοιών περί μακεδονικού έθνους και γλώσσας. Κι όλα αυτά ενιαία ως πακέτο. Αυτή που αποκλήθηκε θέση των Λακεδαιμονίων, κατά τον πολιτικό πρόγονο του ΣΥΡΙΖΑ Κύρκο.

Βεβαίως όσο οι συμφωνίες γίνονται με κριτήριο τη συμμετοχή σε μεγάλες μονοπωλιακές μπίζνες, επιδιώκοντας γεωστρατηγικές αναβαθμίσεις, αναζητώντας οικονομικές ενδοχώρες, όσο γίνονται μέσα στο πλέγμα των γενικότερων ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, οι όποιοι συμβιβασμοί και συμφωνίες δεν μπορεί να υπηρετούν τα εργατικά – λαϊκά συμφέροντα, αλλά είναι λυκοσυμφωνίες που εμπεριέχουν τις αντιθέσεις, κι έτσι τα σπέρματα των αλυτρωτισμών θα παραμένουν και θα φυτρώνουν. Σπέρματα που στην προκειμένη περίπτωση είναι συγκεκριμένα με τα περι «μακεδονικής ιθαγένειας» και «μακεδονικής γλώσσας».

Αλυτρωτισμούς όμως έχουμε και από την άλλη πλευρά. Τι είναι αλήθεια η άποψη που ακούστηκε εδώ μέσα από εκπρόσωπο της ΔΑΚΕ πως η Μακεδονία είναι μια και ελληνική; Αλήθεια, δε γνωρίζει πως με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 η γεωγραφική Μακεδονία μοιράστηκε το 51% στην Ελλάδα, το 39% στη Σερβία, το 9,5% στη Βουλγαρία, και το 0,5% στην Αλβανία; Ανοίγει ζήτημα αλλαγής των συνθηκών που καθορίζουν τα σύνορα; Γιατί αυτό ανοίγει και η τούρκικη αστική τάξη με την αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λοζάνης.

Ο νέος γύρος κλιμάκωσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών με επίκεντρο την περιοχή όχι μόνο δεν είναι «πίσω», όπως προσπαθεί να πείσει η κυβέρνηση, που επιχειρεί να ντύσει τα ευρωατλαντικά σχέδια με μανδύα «προοδευτικότητας», «σταθερότητας» και «ευημερίας» για τους λαούς, αλλά μπροστά. Κι αυτό είναι που πρέπει να καθορίσει τη στάση του ελληνικού και των άλλων λαών της περιοχής, τη στάση του εργατικού κινήματος.

Τώρα πρέπει να δυναμώσει ο αγώνας μέσα στις τάξεις για να προβληματιστούν γονείς και μαθητές για τις αιτίες των ιμπεριαλιστικών πολέμων, για να διαπαιδαγωγηθεί η νέα γενιά με την αξία της αλληλεγγύης, να καταπολεμηθούν οι ρατσιστικές αντιλήψεις.

Τώρα πρέπει να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς του NATO και της ΕΕ, ο αγώνας ενάντια στις αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις που όσο πάει και πληθαίνουν, ενάντια στη συμμετοχή της χώρας μας στις

ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, στην αραστή συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Όταν όμως μπαίνει τέτοιο ζήτημα στα σωματεία κάτω, στη ΔΟΕ, τότε όλοι μαζί ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥ – ΑΕΚΚΕ – ΕΡΑ πηδάνε ψηλά. Μην και θίξουμε τους «συμμάχους μας». Αυτούς που σφάζουν λαούς, που δημιουργούν караβάνια προσφύγων, που ετοιμάζονται να μπλέξουν και το δικό μας λαό σε πολεμικές περιπέτειες.

Βέβαια, αυτή η αραστή συνεργασία με τους αμερικανοΝΑΤΟϊκούς δολοφόνους είναι βασική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, που πρόσφατα χτύπησε με απίστευτη βαρβαρότητα την κινητοποίηση των φοιτητών, γιατί προσπάθησαν να αποκαθλώσουν το άγαλμα του Τρούμαν, αυτού που με μια υπογραφή εξαίλωσε 200.000 ανθρώπους σε δευτερόλεπτα σε Χιροσίμα – Ναγκασάκι, δοκίμασε τις βόμβες ναπάλμ στα ελληνικά βουνά.

Αλληλεγγύη στην πάλη των λαών όχι στους πολέμους των ιμπεριαλιστών!

Εχθροί μας δεν είναι οι γείτονες λαοί είναι οι βάσεις και οι ΝΑΤΟϊκοί!

Τέλος, σε σχέση με το «πilotικό» πρόγραμμα ΙΕΠ προφανώς και δεν αποτελεί νίκη, όπως αναφέρθηκε εδώ από τη ΔΑΚΕ, η πρόσφατη συμφωνία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ με το Υπουργείο. Μια συμφωνία που έδωσε τη δυνατότητα στο Υπουργείο να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα για το οποίο υπάρχουν πολλές παιδαγωγικές ενστάσεις, άσχετα αν προσπαθούν να το ντύσουν με «παιδαγωγικό» μανδύα. Μια συμφωνία που αποδέχτηκε πως μπορεί να επιβάλλεται ένα «πilotικό» πρόγραμμα, χωρίς τη θέληση όσων θα το υλοποιήσουν. Η συμφωνία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και των τοπικών Συλλόγων «άδειασε» τον αγώνα των συναδέλφων νηπιαγωγών. Η Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών (που στηρίζεται από το ΠΑΜΕ) και στο Δ.Σ. του Διδακταλικού Συλλόγου Ξάνθης και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ τοποθετήθηκε πως απέναντι στην προσπάθεια επιβολής του «πilotικού» προγράμματος ΙΕΠ έπρεπε να συνεχιστούν οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις για την απόσυρσή του. Η ευθύνη για τη μη λειτουργία των νηπιαγωγείων, βάραινε αποκλειστικά το Υπουργείο που αξιοποιώντας και τοπικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με απαξιωτικές αναφορές στις συναδέλφισσες νηπιαγούς και απειλές πως «η πολιτεία έχει κι άλλα εργαλεία κι άλλα μέτρα που πρέπει να λάβει» προσπαθούσε μάταια να σπάσει τον αγώνα.

Αγαθή Χήρα

Σύλλογος Ηλιούπολης «Ο ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ»

Για τους Εκπαιδευτικούς Ειδικότητας

Για άλλη μια χρονιά πολλοί συνάδελφοι ειδικοτήτων θα μείνουν μακριά από τον τόπο τους και πολλές οικογένειες εκπαιδευτικών θα μείνουν χωρισμένες με εκατοντάδες χιλιόμετρα ανάμεσά τους και με το φορτίο να διατηρούν 2 σπίτια, να πληρώνουν συνεχώς δυσβάσταχτα μεταφορικά και διπλή διαβίωση! Ικανοποιήθηκε μόλις το 11,99% των μεταθέσεων! Σε όλα τα κενά που δεν πήγαν συνάδελφοι μόνιμοι, που ταλαιπωρούνται χρόνια μακριά από τον τόπο συμφερόντων τους, θα κληθούν αναπληρωτές, που για να φτάσουν εκεί θα

διασχίσουν εκατοντάδες χιλιόμετρα! Για να μοιράζεται ομπρία και τσάκισμα σε πολλούς!

Το πρόβλημα με την απουσία κενών-οργανικών θέσεων δεν προέκυψε αποκλειστικά από τις μετατάξεις του 2013. Το πρόβλημα ξεκινά από τις χιλιάδες συμπτώξεις-συγκωνεύσεις σχολείων, τα πολυπληθή τμήματα, την αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τη μείωση των ωρών μαθημάτων στο πρόγραμμα του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου, την ανάθεση ωρών διδασκαλίας μαθημάτων ειδικότητων σε Π.Ε. 70 για συμπλήρωση ωραρίου, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την κινητικότητα-διαθεσιμότητα. Η βασική πηγή του προβλήματος της μετακίνησης σε πολλά σχολεία των συναδέλφων ειδικότητων και ιδιαίτερα των συνάδελφων της Β΄ ξένης γλώσσας, όπως και της ανάθεσης σ' αυτούς μαθημάτων εκτός της ειδικότητάς τους, είναι το ωρολόγιο πρόγραμμα του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου Σχολείου σε συνάρτηση με τη λειτουργία πολλών μικρών σχολικών μονάδων και με τη δημοσιονομική πολιτική.

Το παραπάνω πρόβλημα επιβαρύνεται από την υπουργική απόφαση που δεν επιτρέπει τη δημιουργία τμημάτων β΄ ξένης γλώσσας που να υπερτερούν αριθμητικά από τα τμήματα γενικής παιδείας.

Επιπλέον, λόγω των ελλείψεων που υπάρχουν στα σχολεία, κύρια σε θεατρολόγους, εικαστικούς, μουσικούς... και λόγω της περιήγησης πολλών από τους εκπαιδευτικούς ειδικότητων σε πολλά σχολεία, το πρόγραμμα των σχολείων βγαίνει με ότι περισσεύει! Αποδεικνύεται πως με εκπαιδευτικούς λάστιχο, δεν είναι μόνο η ζωή τους που τσακίζεται αλλά και η λειτουργία που σχολείου, που δυσκολεύει χρόνο με το χρόνο. Η εικόνα της «κανονικότητας» και του ότι «όλα πάνε καλά στα σχολεία» σταματά στην πόρτα του σχολείου, γιατί μέσα από αυτήν αρχίζει η οδυνηρή πραγματικότητα!

Αυτά τα μέτρα που παραμένουν μέχρι και σήμερα, καθώς και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, απέρριψε τα δίκαια αιτήματα για επαναλειτουργία των σχολείων που έκλεισαν, για επαναφορά του ωραρίου, για μείωση του αριθμού των παιδιών στην τάξη. Κι' αυτό γιατί κινείται στην ίδια κατεύθυνση με την προηγούμενη, πιστή στις δεσμεύσεις προς την ΕΕ και τους δανειστές, προωθώντας την κινητικότητα, που συνδέεται με την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και την εξοικονόμηση οικονομικών πόρων, κυρίως από το λεγόμενο «μη μισθολογικό κόστος».

Αν και πολλοί από τους συνάδελφους ειδικότητων, τοποθετήθηκαν με κριτήριο την αρχική τους προτίμηση, για τη συμπλήρωση ωραρίου τους στέλνονται σε περιοχές και σχολεία μακριά και από το αρχικό σχολείο οργανικής τους ή τοποθέτησής τους, ενώ διανύουν καθημερινά μεγάλες αποστάσεις (πολλές φορές και κατά τη διάρκεια του διαλείμματος) με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον οικογενειακό τους προγραμματισμό και την οικονομική αλλά και ανθρώπινη αντοχή τους. Βασική μας θέση είναι ο εκπαιδευτικός ειδικότητων να συμπληρώνει ωράριο σε 2 σχολεία και να διαθέτει τις ώρες που περισσεύουν για ενισχυτική διδασκαλία και για ανάπτυξη μουσικών, αθλητικών και άλλων δραστηριοτήτων, που βοηθούν τόσο τη λειτουργία του σχολείου όσο και την ανύψωση του μορφωτικού επιπέδου των παιδιών.

Διεκδικούμε:

Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί για την ικανοποίηση όλων των σύγχρονων εκπαιδευτικών αναγκών, κανένας εκπαιδευτικός χωρίς οργανική θέση. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Κάθε εκπαιδευτικός να διδάσκει το επιστημονικό του αντικείμενο.

Να καταργηθεί όλο το πλαίσιο της κινητικότητας και κάθε έννοια ελαστικοποίησης στην εργασία των εκπαιδευτικών.

Επαναφορά του ωραρίου των εκπαιδευτικών στη Δευτεροβάθμια και ταυτόχρονα εξίσωση του ωραρίου της Πρωτοβάθμιας με το ωράριο της Δευτεροβάθμιας. Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα στους 15 το πολύ για νηπιαγωγεία - Α, Β δημοτικού και στους 20 για υπόλοιπες τάξεις δημοτικού.

Τελικά γίνεται ακόμα πιο φανερό ότι για να καταφέρουμε να ανατρέψουμε όλες τις αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις, που τσακίζουν μορφωτικές ανάγκες και εργασιακά δικαιώματα, θα πρέπει να έρθουμε σε ρήξη και σε σύγκρουση συνολικά με την αντιλαϊκή πολιτική και μ' αυτούς που την υπαγορεύουν.

Δημήτρης Χριστοφίδης

Σύλλογος Θεσπρωτίας

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες

Η 87η Γ.Σ. του Κλάδου πραγματοποιείται κάτω από πραγματικά δύσκολες συνθήκες για τους εκπαιδευτικούς, για όλους τους εργαζόμενους. Νέα μέτρα προστίθενται στο όνομα της νέας αξιολόγησης. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, πιστή στην πολιτική της Ε.Ε., του ΟΟΣΑ, των μνημονίων και των τραπεζικών ομίλων ξεθεμελιώνει ό,τι έχει απομείνει από δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων.

Παράλληλα η υποκρισία περισσεύει. Η προτεινόμενη λύση στο Σκοπιανό αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα. Βαφτίζει «το κρέας ψάρι», επικαλείται τη λογική του μικρότερου κακού, δίνει «γη και ύδωρ», παραχωρεί ό,τι της ζητήσουν ΗΠΑ και ΝΑΤΟ.

Αφού έσπειρε και καλλιέργησε ελπίδες, όλοι εξάλλου θυμόμαστε το σκίσιμο των μνημονίων και τόσα άλλα, τώρα αποδεικνύεται ο καλύτερος υποστηρικτής του μεγάλου κεφαλαίου. Ήταν για μας αναμενόμενο. Έγκαιρα είχαμε μιλήσει για τον ρόλο και τον προσανατολισμό του ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλουμε όμως να τονίσουμε ότι και σε ζητήματα όπως ο πόλεμος που μαίνεται στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, με τις επεμβάσεις ΗΠΑ, Ρωσίας και χωρών της Ε.Ε., οι οποίες διαγκωνίζονται για τους ενεργειακούς πόρους και τους δρόμους της ενέργειας, σκορπώντας τον θάνατο, ξεριζώνοντας εκατομμύρια ανθρώπους από τις πατρίδες τους μετατρέποντάς τους σε πρόσφυγες, η κυβέρνηση αποδεικνύεται ο καλύτερος υποστηρικτής των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Χύνουν «κροκοδείλια δάκρυα» και παίρνουν δήθεν μέτρα για την αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης και από την άλλη έχουν μετατρέψει τη χώρα σε ορμητήριο και βάση των Νατοϊκών δυνάμεων με ό,τι συνέπειες αυτό μπορεί να έχει για το λαό της χώρας μας.

Εξάλλου για πολεμικό εξοπλισμό χρήματα υπάρχουν, για διορισμούς εκπαιδευτικών είναι ανύπαρκτα!

Διατυμπανίζει επίσης η κυβέρνηση την περιβόητη δίκαιη ανάπτυξη. Αυτή που, ως άξιος συνεχιστής όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, λεηλατεί το εισόδημα των λαϊκών οικογενειών, εκτινάσσει την ανεργία και την υποαπασχόληση

ση στα ύψη, μετατρέπει τις συντάξεις σε επιδόματα. Καμιά λοιπόν δίκαιη ανάπτυξη δεν υπάρχει, όπως epαίρονται. Η ανάπτυξή τους είχε και θα έχει πάντα ταξικό πρόσημο. Θετικό για την πλουτοκρατία και αρνητικό για τους ανθρώπους του καθημερινού μόχθου. Το ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια, την περίοδο που η ανάπτυξή τους κάλπαζε κατ' αυτούς. Υπερκέρδη για το κεφάλαιο, ψίχουλα για τους εργαζόμενους.

Από κοντά και οι ηγεσίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, χέρι- χέρι με τους εργοδοτικούς φορείς, την περιβόητη κοινωνική συμβαχία. Βάζουν πλάτη, άλλη μια φορά, για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής. Αυτό επιχείρησαν να κάνουν και με την απεργία της 30ής του Μάη. Τα σχέδιά τους ναυάγησαν. Οι εργαζόμενοι τους γνωρίζουν πλέον πολύ καλά, ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ ξεπέρασαν κάθε όριο. Τον ρόλο του στυλοβάτη αυτής της πολιτικής τον παίζουν πολλά χρόνια τώρα. Συνδαιτημένες στα περίφημα τραπέζια του κοινωνικού διαλόγου, ένθερμοι υποστηρικτές της συναίνεσης και της υποταγής.

Στις 30 του Μάη απεργήσαμε! Απεργήσαμε για τη ζωή μας, για τα δικαιώματά μας! Απεργήσαμε κόντρα και ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης της Ε.Ε. και του μεγάλου κεφαλαίου!

Δεν πέρασε από τα σύννεφα, όπως άλλοι. Δεν καλέσαμε σε απεργοσπασία. Πολλά χρόνια τώρα το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα αποκαλύπτει τον ρόλο ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Θα συνεχίσουμε σε αυτή την κατεύθυνση, στον δρόμο της σύγκρουσης, της ρήξης και της ανατροπής. Σύνθημά μας «χωρίς εσένα γρανάζι δε γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ, η κυβέρνηση των μνημονίων και των περικοπών, μιλάει τελευταία και για την έξοδο από τα μνημόνια. Αλήθεια άραγε από τους 1000 σχεδόν εφαρμοστικούς νόμους θα καταργήσει έστω και έναν? Θα μας δώσει πίσω αυτά που μας πήρε και εξανέμισε τα εισοδήματά μας κατά το ήμισυ? Και μάλιστα τώρα που μιλούν για μεγάλα πλεονάσματα. Ματωμένα πλεονάσματα από τη βαριά φορολογία, που θα πάνε στις τσέπες των δανειστών και θα δοθούν ως κίνητρα στους επιχειρηματικούς ομίλους για την ανάπτυξή τους. Μόνο από τη μείωση του αφορολόγητου θα χάσουμε έναν ακόμη μισθό.

Κατά τα άλλα οι διορισμοί αποτελούν για τον κύριο Γαβρόγλου πολυτέλεια Αυτοί που θα πραγματοποιούσαν τάχα 20000 διορισμούς στη τριετία, η οποία βέβαια έχει παρέλθει εδώ και καιρό και δεν έγινε ούτε ένας διορισμός. Αντ' αυτού 15000 και πλέον αναπληρωτές της Πρωτοβάθμιας και συνολικά 25.000, με τη βαλίτσα στο χέρι, καλύπτουν πάγιες και δι-αρκείς ανάγκες του δημόσιου σχολείου κάθε χρόνο.

Το αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, αγγίζει τον πυρήνα αυτής της πολιτικής, της πολιτικής των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, θίγει το μοντέλο που προωθούν, του υποαπασχολούμενου χωρίς δικαιώματα, με μισή δουλειά,

μισή ζωή! Ευθυγραμμισμένοι απόλυτα με τις εκθέσεις και το μοντέλο του ΟΟΣΑ. Καθόλου τυχαία δεν ακούγονται εξάλλου οι προτάσεις τους για συμβάσεις αναπληρωτών 5ετους διάρκειας. Κι όλα αυτά στο όνομα της αυτονομίας της σχολικής μονάδας. Της κατηγοριοποίησης δηλαδή των σχολείων, των μαθητών, των εκπαιδευτικών.

Το σχολείο της αγοράς είναι εδώ! Στην υλοποίηση αυτής της πολιτικής έχουν βέβαια και τη συναίνεση και άλλων πολιτικών δυνάμεων που από κοινού ψήφισαν τα μνημόνια.

Ο αγώνας για μόνιμη και σταθερή δουλειά, η μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις πρέπει να γίνει σημαία των αγώνων μας. Δεν μπορεί να απαντάται με 3ωρες στάσεις εργασίας και το υπόλοιπο να αφήνεται στους κατά τόπους Συλλόγους και τα Δ.Σ. Δεν μπορεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ να πανηγυρίζει για τις ρυθμίσεις της Προσχολικής Αγωγής, χωρίς κανένα διορισμό, καμιά αύξηση δαπανών, καμιά μέριμνα για την υλικοτεχνική υποδομή! Μπροστά μας βρίσκεται και ο νέος νόμος 4547/2018 για τις δομές της εκπαίδευσης. Η κυβέρνηση εξοικονομεί πόρους, προσωπικό, προωθεί την αξιολόγηση, εξαφανίζει τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Απορρίπτουμε τον νέο νόμο. Ακυρώνουμε στην πράξη κάθε διαδικασία αξιολόγησης.

Είμαστε μπροστά στους καθημερινούς λαϊκούς αγώνες, για τη ζωή και τη δουλειά που δικαιούμαστε, για την ικανοποίηση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας!

Αλέξανδρος Αλεξιάκης

Σύλλογος Σπείρας «ο Μύσων»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χαιρετίζω την αποσπιντή Γενική Συνέλευση. Βρισκόμαστε σε μία εποχή ανακατατάξεων. Σε μία εποχή μεγάλων αλλαγών. Η εποχή αυτή θέλει ετοιμότητα, ενότητα και αγώνα.

Η εφαρμογή του ΠΔ 79, αποτελεί την επέκταση του σχολείου Διαμαντοπούλου ΕΑΕΠ. Κάποιοι εγκλωβισμένοι στα αδιέξοδά τους συνεχίζουν να μας το διαφημίζουν. Τι είναι άραγε το ΕΑΕΠ; Το ΕΑΕΠ είναι το σχολείο που έβγαλε το σταθερό δάσκαλο από το ολοήμερο. Το σχολείο που μείωσε τις ώρες του δασκάλου μέσα στη σχολική τάξη. Αυτό είναι το σχολείο που διαφημίζουν οι πιστοί χειροκροτητές της Διαμαντοπούλου, δηλ. η ΔΗΣΥ.

Το φάντασμα της Διαμαντοπούλου ακόμη είναι στα σχολεία μας. Ο 3848/2010 που εγκλώβισε συναδέλφους κλείδωσε προϋπηρεσία και τους διάσπασε σε ομάδες. Ο 4024/2011 τον νέο μισθολόγιο που χαντάκωσε τους μισθούς όσων είχαν κάτω από 15 χρόνια προϋπηρεσίας και με τα χίλια ζόρια βγάλαμε το μήνα. Οι μηδενικοί διορισμοί και η διόγκωση των αδικιών εις βάρος χιλιάδων συναδέλφων. Τα χιλιάδες σχολεία που μπήκε λουκέτο και οι οργανικές στον αέρα. Σήμερα όποιος διορισμός γίνει με το υπάρχον καθεστώς θα κριθεί αντισυνταγματικός. Πρέπει να ξεριζωθεί εκ βάρων και το τελευταίο απομεινάρι της Διαμαντοπούλου. Βέβαια οι ευθύνες βαραινούν και αυτούς που με το όνομα ΠΑΣΚΕ τριγυρνούσαν στις συνελεύσεις τότε και διαφήμιζαν τη νέα υπουργό τα έργα και τις ημέρες της. Μαζί γράψανε τους νόμους και είναι συνυπεύθυνοι.

Βέβαια τότε ήτανε άλλες στιγμές της ιστορίας και μας κατηγορούνε ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-Κίνηση ότι ήμασταν σε άλλο μετερίζι. Τα κόλλυβα τα μouxλιασμένα που μας σερβίρετε τα έχουμε φάει και τα έχουμε χορτάσει κύριοι της ΠΑΣΚ- ΔΗΣΥ. Δεν θέλουμε άλλο. Δεν θέλουμε άλλους σωτήρες. Αυτή η ιστορία που τόσο πολύ διαφημίζετε δυστυχώς είναι γραμμένη σε μελανές σελίδες με μελάνι από το αίμα των συναδέλφων. Βάλανε πλάτη για να υποθηκευτεί το μέλλον όλων των νέων συναδέλφων που αυτή τη στιγμή περιμένουν χιλιάδες και είναι αναπηρωτές.

Με ποια μάτια άραγε τους κοιτάτε αυτούς τους συναδέλφους; Αυτοί οι νόμοι δέρνουν την εκπαίδευση μέχρι σήμερα. Το ξέρετε. Γι' αυτό αλλάζατε τα πρόσωπα σωρηδόν κύριοι της ΠΑΣΚΕ- ΔΗΣΥ. Έλεγε το όνομά μας ιστορία μας ο αιρετός

της παράταξής σας στο ΚΥΣΠΕ χθες. Ποιο όνομα; Έχουμε χάσει το λογαριασμό πια με τα ονόματά σας.

Με την εφαρμογή του νομικού πλαισίου που διέπει το νέο σχολείο προκύπτουν τεράστια πλεονάσματα σε δημοτικά και νηπιαγωγεία ιδιαίτερα από Θεσσαλία και πάνω. Βέβαια αυτό σε συνάρτηση με τον εγκλωβισμό χιλιάδων συναδέλφων που περιμένουν στην έξοδο της σύνταξης αποτελεί ένα πολύ καλό λόγο για να μην γίνουν διορισμοί. Δικαιολογούνται ότι έχουν πλεονάσματα σε περιοχές της χώρας ενώ σε άλλες ελλείμματα. Θεωρούν ότι είναι στα ίσα. Άλλα αποδεικνύουν τα χιλιάδες κενά. Περιμένουν την μαζική έξοδο όσων 3 φουρνιές διορίστηκαν χιλιάδες και οι οργανικές που κατέχουν κάνουν απαγορευτικές τις υπηρεσιακές μεταβολές. Μέχρι τότε τι θα γίνει με τα χιλιάδες οργανικά κενά;

Άλλο μεγάλο πρόβλημα είναι η περικοπή που γίνεται από τις ΠΔΕ και το υπουργείο στα λειτουργικά κενά όπως σωστά ανέφερε και ο ένας αιρετός του ΚΥΣΠΕ. Άλλα λειτουργικά κενά στέλνονται από τα συμβούλια και άλλα λειτουργικά καταλήγουν στο Υπουργείο. Ποιο νομοθετικό πλαίσιο τους δίνει το δικαίωμα της περικοπής; Ποιο νομοθετικό πλαίσιο τους δίνει το δικαίωμα να εκδίδουν στο Διαύγεια αποφάσεις κατανομής ωρών εκπαιδευτικών;

Έναν άλλο τρόπο συρρίκνωσης των κενών θα αναλάβουν να τον διεκπεραιώσουν οι τριμελείς επιτροπές. Θα ζήλευε και η Διαμαντοπούλου το τέχνασμα αφού αυτή με το 25 % δεν κατάφερε και πολλά. Εκφράζουμε την επιφύλαξη μας καθώς αν οι τριμελείς επιτροπές αντί να δίνουν λύσεις σε σχολεία με κτηριακά προβλήματα και αδυναμία φιλοξενίας μαθητών παίζουν το ρόλο του διανομέα μαθητών σε σχολεία προκειμένου να γεμίσουν τα τμήματα με 25 μαθητές παραβλέποντας τις κοινωνικές ιδιαιτερότητες για να μειωθούν εν τέλει οι θέσεις.

Με πιέσεις του κλάδου θεσμοθετήθηκε η δίχρονη προσχολική αγωγή. Γι' αυτή τη δίχρονη προσχολική αγωγή που την είχαμε προμετωπίδα έχουμε δώσει φοβερούς αγώνες, βέβαια αρκετοί εδώ πέρα, οι κομματικοί τους φορείς δεν τα ψηφίσανε, αλλά όμως στις αφίσες τα βάζουνε οι κομματικές τους παρατάξεις (ΝΔ - ΔΑΚΕ) (ΠΑΣΟΚ-ΔΗΣΥ) και (ΚΚΕ- ΑΣΕ). Έχουμε δώσει αγώνες απέναντι σε ΣΕΒ, ΚΕΔΕ, απέναντι στη Νέα Δημοκρατία, η οποία θέλουν την υπαγωγή της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στους Δήμους. Να μας ξεκαθαρίσουν οι παρατάξεις ποια είναι η θέση και σχέση τους με τα κόμματα που παίζουν αυτόν τον ύποπτο ρόλο σε βάρος του κλάδου.

Αναφορικά με τις νέες υποστηρικτικές δομές οι οποίες έρχονται να υποκαταστήσουν το σχολικό σύμβουλο και τα ΚΕΔΥ κρατάμε τις επιφυλάξεις μας καθώς θα αποτελούν συγκεκριμένα όργανα των ΠΔΕ. Βέβαια ο ρόλος τους σχολικού συμβούλου έπρεπε να αλλάξει μορφή και να εκσυγχρονιστεί. Χτες ο αιρετός του ΚΥΣΠΕ από την πλευρά της ΔΗΣΥ-ΠΑΣΚ υπεραμύνθηκε του δασκαλογέννητου, όπως έλεγε, σχολικού συμβούλου. Ποιος δασκαλογέννητος σύμβουλος συνάδελφοι; Το σύμβουλο που την εποχή της αξιολόγησης, πριν από 5 χρόνια, κυνηγούσε τους συναδέλφους να μπουν στην αξιολόγηση ενώ αυτοί μαζί είχαν αρνηθεί; Η ΠΕΣ μέχρι χτες έβγαζε ανακοινώσεις και ζητούσε τη στήριξη της ΚΕΔΕ και την ανήγαγε σε προστάτη. Αυτό τον σύμβουλο;

Βέβαια τη θέση στην αξιολόγηση πολλών παρατάξεων εδώ μέσα την γνωρίζουμε. Στελέχη και πρόεδροι Συλλόγων ανεβάζανε πρώτοι, πρώτοι στο παρατηρητήριο και κάνανε ομάδες εργασίας όταν ο κλάδος αντιστεκόταν. Θα δείξω με το χέρι μου αρκετές, πτέρυγες εδώ πέρα, πλην της ΑΕΕΚΕ η οποία άνοιξε τον αγώνα των παραιτήσεων και αντιστάθηκε σθεναρά στο μπλοκάρισμα.

Αρκετές παρατάξεις θα πρέπει να αυτοπεριοριστούν και να εμφανιστούν τίμια απέναντι στους συναδέλφους. Ο παρωχημένος συνδικαλισμός εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες. Δεν γίνεται να ψηφίζει το κόμμα σου όχι στη δίχρονη προσχολική και εσύ να το έχεις στη σημαία σου. Τι θα πείτε στους συναδέλφους νηπιαγωγούς γι αυτό; Υπάρχει και παράταξη που περνάει τώρα και 8 χρόνια κρίση της ταυτότητας. Προφασίζονται την ανεξαρτησία αλλά στελέχη τους και πρόεδροι Συλλόγων κατεβαίνουν σε βουλευτικές εκλογές και Συντονιστικά Τοπικών Οργανώσεων, σήμερα μάλιστα κάποιοι έχουν εκλογές, σας κάνει ανεξάρτητους; Δείτε πόσοι υποψήφιοί τους κατεβαίνουνε συνάδελφοι. Στηρίζουν το ΕΑΕΠ και παίζουν το σωματοφύλακα της Διαμαντοπούλου, αλλά από την άλλη φωνάζουν για τη συρρίκνωση του σχολείου. Δεν θέλουν τους συναδέλφους να ψηφίζουν για την εκλογή των διευθυντών, γιατί είναι λείει αξιολόγηση, αλλά όμως πήγαν οι αιρετοί τους ψήφισαν μέσα του διευρυμένου συμβουλίου. Έχετε κρίση ταυτότητας συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, έχετε κρίση ταυτότητας και τα εσωτερικά σας προβλήματα ακόμα σας ταλανίζουνε αλλά δυστυχώς τα φορτώνετε και στον κλάδο.

Για την καραμέλα που αναμασάτε σχετικά με την ιστορία της ΑΕΕΚΕ σας απαντάω πως, ο έξιπνος παραδέχεται τα λάθη του, όπως λέει ο θυμόσοφος λαός, ο πονηρός δικαιολογείται αλλά ξέρετε τι λένε γι' αυτόν που επιμένει... Και εσείς επιμένετε. Έχουμε χαράξει νέα πορεία, νέες ρότες και πηγαίνουμε μπροστά.

Άννα Στουμπίδη

Σύλλογος Ηρακλείου Κρήτης «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος»

Καλημέρα συνάδελφοι, είμαι από την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση Εκπαιδευτικών από το Ηράκλειο Κρήτης, από το Σύλλογο «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος».

Εχθές και σήμερα ακούω με μεγάλη χαρά να χαιρετίζουμε όλοι τη θεσμοθέτηση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, αλλά δεν πρέπει να νομίζουμε κάποιοι ότι μας ξεγελούν, όταν στη Βουλή το άρθρο 33 το ψηφίζουν με παρών ή και με όχι. Ξέρουμε ποιος θεσμοθέτησε, λοιπόν, τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση και γνωρίζουμε τις κομματικές γραμμές που την αφήνουνε παραπέρα.

Χαιρετίζουμε, επίσης, τη ΔΟΕ για τις ημερίδες που οργάνωσε σχετικά με τα νηπιαγωγεία. Ήτανε καιρός να ασχοληθούμε, λοιπόν, και με το νηπιαγωγείο, το φτωχό συγγενή, όπως και το ΙΠΕΜ ΔΟΕ που έκανε μία ημερίδα στη Θεσσαλονίκη για την προσχολική εκπαίδευση. Επιπλέον, βλέπετε, ξεκινάω απ' τα θετικά, άλλαξε ο όρος προσχολική αγωγή και λέγεται προσχολική εκπαίδευση, για να έχουμε το διακριτό ρόλο με τους βρεφονηπιοκόμους και επίσημα να έχουμε και εμείς τη θέση μας στην εκπαιδευτική κοινότητα. Όμως δεν παύει να ασκούμε και εμείς αγωγή όπως ασκούν όλοι οι εκπαιδευτικοί της χώρας.

Επίσης, είδαμε 184 Δήμους να έχουν υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή και χαιρετίζουμε το γεγονός ότι δεν δόθηκαν vouchers στα παιδιά ώστε να πάνε στους παιδικούς σταθμούς, έστω σ' αυτούς τους Δήμους. Το νηπιαγωγείο πάντα βάλλεται. Οι χρονιές που περνούν είναι δύσκολες και αυτές που έρχονται μπορεί και δυσκολότερες.

Έχουμε αγωνία στην αρχή αν ψηφιστεί η υποχρεωτικότητα, έχουμε αγωνία αν συγχωνευθούν τμήματα ΑΕΙ με κάποια των Α ΤΕΙ, έχουμε αγωνία αν ενοποιηθεί η προσχολική αγωγή από 0 μέχρι 6 ετών, αν υπαχθούμε στους Δήμους και χίλια δυο άλλα. Τι γίνεται από δω και πέρα, λοιπόν; Δεν πρέπει να νιώθουμε ικανοποιημένοι και δικαιωμένοι σε πλήρη βαθμό. Επαγρυπνούμε, όλοι μαζί πρέπει να πιέσουμε: ΔΟΕ, Τοπικοί Σύλλογοι, ο κάθε ένας από το ρόλο του, ώστε η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση να εφαρμοστεί σε κάθε Δήμο της χώρας. Σε όλους τους Δήμους. Αυτό διεκδικούμε.

Είναι πλέον αίτημα κοινωνικό, μαζικό, αλλά και λειτουργικό να λυθεί το κτιριακό πρόβλημα των νηπιαγωγείων. Δεν γίνεται εμείς να κάνουμε μαθήματα σε τρώγλες. Πρέπει, επιτέλους, να δοθούν χρήματα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση στα νηπιαγωγεία. Πρέπει τα παιδιά να φιλοξενηθούν με ασφάλεια και να τους παρέχεται η υλική υποδομή καλύπτοντας οι Δήμοι πλήρως τις λειτουργικές ανάγκες και συνθήκες αξιοπρεπούς διαβίωσης. Καιρός είναι να αυξηθεί η χρηματοδότηση του νηπιαγωγείου. Να ανεγερθούν νέες κτιριακές δομές για να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες των παιδιών μας.

Φυσικά τα αιτήματα έχουν συσσωρευτεί. Δεν έχει λυθεί κάποιο από αυτά που θα σας αναφέρω παρακάτω. Πού είναι οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί, οι μόνιμοι νηπιαγωγοί; Πού είναι το μόνιμο ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και το μόνιμο βοηθητικό προσωπικό που πρέπει να έχουμε τα νηπιαγωγεία; Παιδαγωγικά λέμε ότι η δίχρονη προσχολική φοίτηση βοηθάει το παιδί να εξελιχθεί σε ένα σταθερό περιβάλλον, με μία νηπιαγωγό όμως πάλι σταθερή και όχι να έχουμε την αγωνία ποια αναπληρώτρια θα έρθει, τότε θα έρθει και πώς θα λειτουργήσουμε. Μονιμοποίηση, λοιπόν, όλων των συναδέλφων.

Στηρίζουμε το δημόσιο ολοήμερο νηπιαγωγείο με κανένα περιορισμό εγγραφής παιδιών. Με ελεύθερη βούληση των νηπιαγωγών για τη βάρδια που θα επιλέξουν, την εναλλαγή βάρδιας που δεν έχει κανένα κόστος. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί δεν μας επιτρέπεται να δημιουργηθούν τα τμήματα αμιγώς ή τμήματα μεικτά, ώστε να αποφασίζει ο εκάστοτε Σύλλογος Διδασκόντων. Δίνουμε δύναμη στους συναδέλφους γιατί όταν μας δοθεί η δύναμη να λειτουργήσουμε το σχολείο μας θα το κάνουμε και καλύτερα.

Επίσης, τα τμήματα ένταξης. Σε κάθε σχολείο, σε κάθε νηπιαγωγείο πρέπει να υπάρχει τμήμα ένταξης. Οι εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών πληθαίνουν και χρειαζόμαστε βοήθεια, χρειαζόμαστε παράλληλες στηρίξεις. Από το Σεπτέμβριο και

όχι για μερικές μέρες. Το παιδάκι που έχει κάποια εκπαιδευτική ανάγκη δεν την έχει μόνο Δευτέρα και Πέμπτη που έρχεται η παράλληλη στήριξη, την θέλουμε κάθε μέρα, σε όλο το ωράριο.

Η μεταφορά των παιδιών, νήπια και προνήπια, να δικαιούνται δωρεάν μεταφορά και όπου χρειαστεί να βάζουν ταξί και όπου χρειαστεί να πληρώνουν και αυτό. Δωρεάν εμβολιασμούς. Την αναλογία 1 προς 15 τη διεκδικούμε απ' όταν εγώ έχω αναλάβει και είμαι νηπιαγωγός σε δημόσιο νηπιαγωγείο, από τότε ακούω αυτό το ζητούμενο. 1 λοιπόν εκπαιδευτικός ανά 15.

Να εφαρμοστεί και να υλοποιηθεί το παιδαγωγικό μας πρόγραμμα. Να εξισωθεί το ωράριο των νηπιαγωγών έστω με αυτό των δασκάλων. Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, απ' το πρώτο βήμα και μετά ας εξισωθούμε και με τους δευτεροβάθμιους. Δεν γίνεται ο νηπιαγωγός να μην έχει μείωση ωραρίου και όπως άκουσα πριν έναν συνάδελφο είπε για τα πολυθέσια, που είναι όλα 'όλα 7 - 8, να λειτουργεί η προϊσταμένη και να έχει λίγο μειωμένο ωράριο. Πρέπει να ισχύει το ίδιο που ισχύει και στους δασκάλους.

Οι προϊσταμένες να επιμορφωθούν διοικητικά, για να μπορούν να αναλάβουν αυτές τις θέσεις. Μία επιμόρφωση θεωρώ ότι χρειάζεται όχι μόνο στα νηπιαγωγεία αλλά σε όλους τους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν θέση ευθύνης. Τα παιδιά να σπίζονται δωρεάν. Αφού μένουνε στο ολόκληρο νηπιαγωγείο που μας έκουσε και γι' αυτό το ρόλο και για τραπεζοκόμους πρέπει το φαγητό τους να είναι όπως κάνουνε στα σχολικά γεύματα, να έρχεται φαγητό δωρεάν στο νηπιαγωγείο και βοηθητικό προσωπικό με πιστοποίηση υγειονομική, ώστε να μπορούμε να ανταπεξέλθουμε σωστά λαμβάνοντας την παράμετρο της υγείας τους.

Αυτά έχω να σας πω. Θέλω να τονίσω ότι το νηπιαγωγείο πρέπει, επιτέλους, να πάρει τη θέση που του αξίζει. Δεν είμαστε ο φτωχός συγγενής. Είμαστε η πρώτη βαθμίδα, από μας έρχονται τα παιδιά στους δασκάλους και συνεχίζουν την πορεία τους. Ευχαριστώ πολύ.

Γιάννης Κανελλόπουλος

Σύλλογος Ανατολικής Αττικής «κ. Σωτηρίου»

συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η προηγούμενη συνδικαλιστική χρονιά ήταν μια χρονιά πλούσια, τόσο σε γεγονότα

όσο και σε αλλαγές που απασχόλησαν τον κλάδο και είναι σίγουρο ότι θα μας απασχολήσουν και στο μέλλον.

Οι πολιτικές των περικοπών και συνάμα των αλλαγών που εφαρμόζουν διαχρονικά οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, αλλαγές που τις περισσότερες φορές μάλιστα γίνονται κυριολεκτικά στο πόδι, αντί να έχουν σα στόχο ένα δημόσιο σχολείο που παρέχει ίσες και υψηλής ποιότητας ευκαιρίες μόρφωσης για όλα τα παιδιά, αντί να προετοιμάζει αυριανούς ελεύθερους πολίτες, δυστυχώς είναι όλο και πιο κοντά στο μοντέλο ενός σχολείου της αγοράς και ενός εκπαιδευτικού που κάτω από συνθήκες εξαθλίωσης καλείται να επιτελέσει το έργο του απέναντι σ' αυτή τη σκληρή πραγματικότητα.

Θεωρούμε ότι οι επιλογές μας σα συνδικαλιστικό κίνημα είναι σαφείς. Ή θα βαδίσουμε περικοπωμένοι ο καθένας στις μικροπαραταξιακές του στρατηγικές και επιδιώξεις, ή θα προσπαθήσουμε να πορευτούμε με αυτά που μας ενώνουν μακριά από τις κομματικές εμμονές του παρελθόντος. Άλλωστε συνάδελφοι, θεωρώ ότι αφ' ενός αυτά που μας ενώνουν είναι πολλά περισσότερα, αφ' ετέρου, αυτό που επιδιώκουν όσοι επιβουλεύονται μια καλύτερη εκπαίδευση είναι η τακτική του «διαίρει και βασιλεύει» και το να μας βάζουν να στρεφόμεστε ο ένας εναντίον του άλλου ενώ τα προβλήματα διαρκώς αυξάνονται.

Επιτρέψτε μου λοιπόν, στα πλαίσια της ενότητας και της ουσίας, και όχι μιας άκαρπης αντιπαράθεσης, να κυμανθεί και η δική μου τούτη τοποθέτηση. Θ' αναφερθώ σε τρία χαρακτηριστικά κατά την άποψή μου σημεία που δείχνουν ότι η παράταξη της ΑΕΚΕ που εκπροσωπώ, κινήθηκε ακριβώς πάνω σ' αυτές τις αρχές της ενότητας και βοήθησε καθοριστικά με τη στάση της, δείχνοντας πάντα πνεύμα και διάθεση συνεργασίας.

Πρώτα απ' όλα κάλεσε από την πρώτη στιγμή όλες τις παρατάξεις, και τελικώς δέχτηκε και η ίδια να συμμετάσχει και να συντελέσει στη συγκρότηση ενός διαπαραταξιακού Προεδρείου με διευρυμένη σύνθεση τόσο στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ όσο και στο ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Ενός Προεδρείου που με διάθεση σύνθεσης των διαφορετικών, είναι αλήθεια, κάποιες φορές, απόψεων, θα κληθεί ν' αντιμετωπίσει όλα τα σοβαρά ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο.

Ένα δεύτερο, κομβικό σημείο κατά την έως τώρα θητεία του παρόντος Διοικητικού Συμβουλίου στο οποίο θεωρώ ότι η παράταξη της ΑΕΕΚΕ συνέβαλλε με τις θέσεις της, είναι η θεσμοθέτηση της δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και Εκπαί-

δευσης. Σίγουρα το γεγονός ότι δεν έχει εφαρμοστεί καθολικά σε όλους τους Δήμους της χώρας, αποτέλεσμα σε κάποιο βαθμό και της λυσσαλέας αντίδρασης από τη μεριά της ΚΕΔΕ και άλλων συμπεφερόντων, αλλά και της ατολμίας, αν θέλετε, της κυβέρνησης, αποτελεί πεδίο διαρκών μελλοντικών διεκδικήσεων από τη μεριά μας.

Αδιαμφισβήτητα, δε μπορεί να είμαστε σε κανένα βαθμό απόλυτα ικανοποιημένοι. Όμως, συνάδελφοί μου, δε μπορεί και να μη χαιρετίσουμε το γεγονός ότι ένα πάγιο αίτημα του κλάδου αρχίζει έστω σταδιακά να εφαρμόζεται. Ένα τρίτο ζήτημα στο οποίο θα ήθελα ν' αναφερθώ, είναι αυτό της δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΠΕΜ ΔΟΕ στο οποίο έχω την τιμή να συμμετέχω και το οποίο στο έτος που προηγήθηκε συμμετείχε σε μια σειρά από δράσεις.

Ενδεικτικά αναφέρω:

Αυτή της έκδοσης του «Επιστημονικού Βήματος του Δασκάλου», ενός από τα πλέον έγκριτα επιστημονικά περιοδικά.

Της μελλοντικής διασύνδεσης του περιοδικού με την παγκόσμια επιστημονική κοινότητα μέσω του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης.

Της συνδιοργάνωσης με τη ΔΟΕ, του κατά γενική ομολογία απόλυτα πετυχημένου συνεδρίου στη Θεσσαλονίκη για την αναγκαιότητα της δίχρονης Προσχολικής Αγωγής και την επιστημονική τεκμηρίωσή της.

Είναι σημαντικό εδώ ν' αναφερθώ στη συμβολή και την άριστη συνεργασία που είχαμε, τόσο με τον Πρόεδρο του ΙΠΕΜ όσο και με όλα ανεξαιρέτως τα μέλη του, άσχετα με τις πολιτικές αφετηρίες του καθενός.

Συνάδελφοί μου, οι καιροί δε χωρούν κανέναν εφησυχασμό. Οι προκλήσεις είναι μπροστά μας. Το νέο σχέδιο δομών και υποστήριξης, η αυτοαξιολόγηση, η ανάγκη μόνιμων διορισμών, η ανάγκη επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, είναι μπροστά μας. Οι αγώνες πρέπει να είναι διαρκείς.

Εμείς δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε ν' αγωνιζόμαστε για ένα καθολικά εφαρμοζόμενο 14χρονο δημόσιο σχολείο για όλα τα παιδιά μας, μ' εξασφαλισμένα εργασιακά, μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς, ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές που το πλήττουν. Σίγουρα όμως μπορούν και πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά σ' επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Εμείς συνάδελφοί μου από τη μεριά μας δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε ν' ασκούμε πίεση στα πλαίσια του θεσμικού μας ρόλου στο Διοικητικό Συμβούλιο, στην κατεύθυνση

της προάσπισης και της διεκδίκησης των δικαιωμάτων των συναδέλφων αλλά και ενός σχολείου διαφορετικού και σ' επίπεδο φιλοσοφίας. Αυτή είναι η ουσιαστική διαφορά μας τόσο από κάποιες κομματικές παρατάξεις, όσο και από τις δυνάμεις εκείνες που παρουσιάζουν μια συνεχή, στείρα άρνηση και αντιπαράθεση.

Επενδύουμε διαρκώς στη συναίνεση και σ' ένα καλύτερο μέλλον και όχι στην αδράνεια ούτε μόνο στο φόβο. Ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Μακράκης

(Σύλλογος Ηρακλείου Κρήτης «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος»)

Είναι γεγονός συνάδελφοι πως σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο οι κυρίαρχες πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις όλα αυτά τα χρόνια και ειδικότερα στην περίοδο της κρίσης, εφαρμόζουν σκληρά προγράμματα νεοφιλελεύθερου δόγματος που έχουν ραγδαίες επιπτώσεις στις δομές του κοινωνικού κράτους, στην κοινωνική ασφάλιση, στους μισθούς και στις εργασιακές σχέσεις.

Η επικρατούσα πολιτική και οικονομική ελίτ στην παγκόσμια σφαίρα στοχεύει μεθοδικά και αποκάλυπτα στη διαμόρφωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας σε όλους τους κλάδους των εργαζομένων με σκοπό την αύξηση της δική της κερδοφορίας.

Συνάμα, επιδιώκεται η ιδιωτικοποίηση βασικών και νευρικών τομέων του κράτους προς όφελος πολυεθνικών εταιρειών και εις βάρος των πολιτών και ιδιαίτερα των λαϊκών στρωμάτων.

Η πολιτική των περικοπών ιδιαίτερα στα χρόνια των Μνημονίων συρρίκνωσε σε μεγάλο βαθμό τα δικαιώματα των εργαζομένων, τις βασικές δομές του κράτους πρόνοιας, τη δημόσια υγεία και τη δημόσια παιδεία. Στο δικό μας πεδίο, στη δημόσια εκπαίδευση που έχει πληγεί διαχρονικά από τις μονεταριστικές επιθέσεις των εκάστοτε κυβερνητικών πολιτικών και την υιοθέτηση συντηρητικών κατευθύνσεων που επιβάλλουν οι Κυβερνήσεις, ο ΟΟΣΑ και πολιτικές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας.

Το Εκπαιδευτικό και Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει πάντοτε ανεξάρτητα από το αν το ευρύτερο περιβάλλον είναι δυσσώφονο ή όχι, να διεκδικεί προτάσσοντας τα αιτήματα του κλάδου, να διαμορφώνει και να προτείνει εκπαιδευτικές πολιτικές για την ποιοτική αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και να οργανώνει στοχευμένους αγώνες για τα εργασιακά δικαιώματα που απασχολούν τον εκπαιδευτικό.

Οι μεγάλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις για το κομβικό ζήτημα των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση που προήλθαν το προηγούμενο διάστημα από τη βάση του εκπαιδευτικού Κινήματος και ειδικότερα από τους αναπληρωτές συναδέλφους που εδώ και χρόνια γυρίζουν κάθε γωνιά της Ελλάδας με συρρικνωμένα εργασιακά δικαιώματα και έχοντας χορτάσει από διαχρονικές υποσχέσεις για μόνιμους διορισμούς.

Αναμφίβολα το αίτημα αυτό των μαζικών διορισμών με μόνιμους εκπαιδευτικούς σε Γενική και Ειδική Αγωγή, θα πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή και των επόμενων κινητοποιήσεων. Θα πρέπει να ενταθεί ακόμη περισσότερο ο αγώνας προς αυτή την κατεύθυνση.

Θα πρέπει εμείς από εδώ μέσα να τελειώσουμε αυτό το απαράδεκτο σύστημα της ομηρίας των αναπληρωτών συναδέλφων. Θα πρέπει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και συνολικά η Κυβέρνηση επιτέλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους να σταματήσουν τις αναβολές και την υποσχισιολογία και να πράξουν το αυτονόητο: την πραγματοποίηση των μόνιμων διορισμών σε όλα τα πραγματικά κενά στην εκπαίδευση.

Οφείλουμε κατά τη γνώμη μας οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις που θα αποφασίσει η βάση του εκπαιδευτικού κόσμου, θα πρέπει να έχουν ως κυρίαρχο αίτημα την πραγματοποίηση των μόνιμων διορισμών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης.

Επίσης για την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης θα πρέπει να συνεχίσουμε με κινηματικά χαρακτηριστικά και αγωνιστικές κινητοποιήσεις μέχρι να εφαρμοστεί καθολικά σε όλη την Ελλάδα.

Για όλα τα υπόλοιπα ζητήματα που αποφασίσαμε όπως τη μισθολογική και επιστημονική αναγνώριση του εκπαιδευτικού, τη μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα, την εξίσωση των δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών τη δωρεάν επιμόρφωση, θα πρέπει κι αυτά να μπουν στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Εμείς θεωρούμε ότι η πρακτική του κλειδώματος κινητοποιήσεων όπως έχει γίνει κατά το παρελθόν δεν ωφελεί αποτελεσματικά το εκπαιδευτικό Κίνημα. Με το άνοιγμα των σχολείων προτείνουμε τον Σεπτέμβριο θα πρέπει να πάμε σε διαδικασίες βάσεις Γενικών Συνελεύσεων των Συλλόγων όλης της χώρας, ώστε το εκπαιδευτικό Κίνημα να έχει την ευκαιρία να συζητήσει τα επίμαχα ζητήματα του κλάδου, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες και τις συγκυρίες που θα έχουν διαμορφωθεί στο δημόσιο σχολείο με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς αλλά και τα ευρύτερα ζητήματα που αφορούν τους εργαζόμενους στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Γιώργος Παύλου

Συλλογος Χανίων

Συνάδελφοι, είμαι αναπληρωτής Νηπιαγωγός Ειδικής Αγωγής, από Σύλλογο Χανίων.

Όταν μιλάμε για τα εργασιακά δικαιώματα αναπληρωτών εκπαιδευτικών, δηλαδή συναδέλφων συμβασιούχων εκπαιδευτικών ορισμένου χρόνου, η πλειοψηφία των οποίων καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, πρέπει να το εντάξουμε στο γενικό πλαίσιο των ελαστικών μορφών εργασίας ή αλλιώς, εργαζόμενοι με περιορισμένα δικαιώματα.

Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, αποτελούν προϊόν μιας μακρόχρονης σχεδιαζόμενης νεοφιλελεύθερης οικονομικής

πολιτικής από οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις που κυριάρχησαν και συνεχίζουν να κυριαρχούν σ' ευρωπαϊκό επίπεδο. Η βασική στοχοθεσία αυτής της πολιτικής είναι ο κατακερματισμός των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι part time, συρρικνωμένοι μισθοί, ώστε το κέρδος των επιχειρήσεων αλλά και των κρατών, όσων το εννοούν ως επιχείρηση να είναι το μέγιστο δυνατό.

Όταν μιλάμε για εργασιακά δικαιώματα αναπληρωτών εκπαιδευτικών, είναι αυτονόητο πως πρέπει να εντάσσουμε το γενικότερο πλαίσιο της νέας γενιάς εργαζομένων στο Δημόσιο όπου η ελαστική σχέση εργασίας, υπάρχει σε σημαντικό βαθμό με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους μισθούς, τα δικαιώματα των εργαζομένων, την ανασφάλεια, την ομηρία από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Οι μαζικές εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν το προηγούμενο χρονικό διάστημα, αλλά και οι κινητοποιήσεις σε άλλους εργασιακούς χώρους του Δημοσίου, δείχνουν την πυξίδα που πρέπει να χαράξουμε, φανερώνει πως το κεντρικό βασικό και επιτακτικό αίτημα είναι η μόνιμη και σταθερή εργασία. Ο αγώνας του κλάδου και των Συνδικάτων πρέπει να είναι η θεσμική κατοχύρωση ίσως και των ίδιων δικαιωμάτων για όλους προς το καλύτερο.

Στο χώρο της εκπαίδευσης, ένα από τα πιο σοβαρά παραδείγματα που αποτυπώνει τον περιορισμό των εργασιακών δικαιωμάτων, των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, αλλά και τις αρνητικές συνέπειες, είναι τα θέματα υγείας. Σε περιπτώσεις συναδέλφων αναπληρωτών που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας και χρειάζεται ν' απουσιάζουν για ορισμένο χρονικό διάστημα, π.χ. ένα μήνα από την εργασία τους, δυστυχώς υπάρχει το όριο του νόμου που προβλέπει άδεια μόνο 15 ημέρες ως αναρρωτική και αυτή με ημερομίσθιο.

Αυτοί οι συνάδελφοι, πέρα από τα προβλήματα υγείας που έχουν ν' αντιμετωπίσουν, αισθάνονται και ψυχικά πιεσμένοι από το άγχος των συνεπειών που θα έχουν στην προϋπηρεσία τους, στους μισθούς τους αλλά και το φόβο ν' αναγκαστούν να παραιτηθούν ή ν' απολυθούν από την εργασία. Τραγικό παράδειγμα αποτελούν οι συναδέλφισσες αναπληρώτριες που δεν έχουν δικαίωμα για άδειες επαπειλούμενης κύησης και τις αντίστοιχες χρονικά άδειες ανατροπής με των μόνιμων.

Αυτά είναι μερικά από τα πολλά παραδείγματα που βιώνουν οι αναπληρωτές συνάδελφοι. Η θέση της ΑΕΚΕ για τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών είναι:

Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Κάλυψη όλων των λειτουργικών αναγκών με αναπληρωτές πλήρους ωραρίου.

Να εξισωθούν τα εργασιακά συνδικαλιστικά δικαιώματα των αναπληρωτών με των μόνιμων.

Αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας για μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη στους αναπληρωτές συναδέλφους και όχι μόνο μέχρι 7 έτη.

Δημοσιοποίηση όλων των λειτουργικών κενών πριν γίνουν οι αιτήσεις των αναπληρωτών.

Αξιοκρατική και με διαφάνεια τοποθέτηση των αναπληρωτών σε όλα τα λειτουργικά κενά από το ΠΥΣΠΕ και όχι από τους Διευθυντές Εκπαίδευσης με βάση τη σειρά τους.

Άμεση κατάργηση του ενδεχομένου απόλυσης των αναπληρωτών με απόφαση του οικείου ΠΥΣΠΕ σε περίπτωση εξέλιξης της 15νθήμερης αναρρωτικής άδειας λόγω ασθένειας ή προβλημάτων υγείας.

Να δικαιούνται οι εγκυμονούσες συναδέλφισσες αναπληρώτριες άδεια επαπειλούμενης κύησης και ανατροφής όπως και οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί.

Εξίσωση όλων των αδειών στους αναπληρωτές όπως και στους μόνιμους. Κανονικές αναρρωτικές μητρότητας και άλλες.

Έγκαιρες προσλήψεις σε όλα τα κενά σε μια φάση αναπληρωτών εκπαιδευτικών στις λειτουργικές ανάγκες, προκειμένου με το άνοιγμα των σχολείων να βρίσκονται όλοι οι εκπαιδευτικοί στις θέσεις τους.

Αναγνώριση της θητείας στο στρατό των αντρών εκπαιδευτικών ως προϋπηρεσία και ως συντάξιμη περίοδο, αναλογικά σύμφωνα με τους μήνες υπηρετήσης.

Δικαίωμα αμοιβαίας απόσπασης εφ' όσον δε γίνονται όλες οι προσλήψεις αναπληρωτών σε μια φάση και συνηπρέτηση σε αναπληρωτές συναδέλφους.

Αλλαγή νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά το επίδομα θέσης ευθύνης αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Επίδομα ανεργίας σε όλους μετά τη λήξη της σύμβασής τους. Κανένας περιορισμός στην καταβολή τους.

Αύξηση ποσού στο Ταμείο Ανεργίας για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και συνολικά για τους συμβασιούχους εργαζομένους.

Να επεκταθεί το δικαίωμα επιδότησης ενοικίου και στους αναπληρωτές. Αντίστοιχη επιδότηση το μήνα που θα δικαιούνται μέχρι το 2019 μισθωτοί και επαγγελματίες.

Πλήρης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους.

Δωρεάν σίτιση σε όλους τους εκπαιδευτικούς.

Διασφάλιση από το κράτος στέγασης των εκπαιδευτικών σε δυσπρόσιτες και νησιωτικές περιοχές της χώρας.

Στο προσχέδιο νόμου για το μεταφορικό ισοδύναμο που αφορά τη δωρεάν μετακίνηση στα νησιά για τους μόνιμους κατοίκους, θα πρέπει να αφορά όλους τους εκπαιδευτικούς

σε όλα τα νησιά, ανεξαρτήτως αν υπάρχει πρόβλεψη στο νομοσχέδιο όπως εξαιρείται η Κρήτη.

Μάνος Τσαγκάτος

Σύλλογος Χίου

Από την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση Εκπαιδευτικών, εκλεγμένος με τους Ανεξάρτητους Εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χίου.

Επιμόρφωση είναι η εκπαιδευτική διαδικασία με την οποία αποκτά κάποιος ενήλικος επιπλέον γνώσεις και δεξιότητες σε ένα αντικείμενο, συχνά σχετικό με το επάγγελμά του.

Από τον ορισμό της επιμόρφωσης κατανοούμε πόσο σημαντική είναι για τον κλάδο μας, έναν κλάδο που συνεχώς εξελίσσεται και εμπλουτίζεται σε μέσα, γνώσεις και μεθόδους. Η επιμόρφωση του εκπαιδευτικού δεν είναι απλά αναγκαία αλλά απαραίτητη συνθήκη προκειμένου να μπορεί το σχολείο και ο ίδιος ο εκπαιδευτικός να ανταποκριθεί επαρκώς στις απαιτήσεις της ολοένα μεταβαλλόμενης κοινωνίας των ανθρώπων.

Μέχρι σήμερα η επιμόρφωση με την έννοια της επικαιροποίησης και μετεξέλιξης των γνώσεων των εκπαιδευτικών χαρακτηρίζεται από αποσπασματικότητα, αναποτελεσματικότητα με έμφαση στη θεωρία και όχι στην πρακτική εφαρμογή. Πολλά επιμορφωτικά προγράμματα είναι προσαρμοσμένα, κυρίως, στα πεδία ενδιαφέροντος εκείνων που τα υλοποιούν (επιμορφωτών) και όχι των εκπαιδευτικών.

Από την άλλη προσφέρονται ποικίλα προγράμματα εξειδίκευσης (μεταπτυχιακά-διδακτορικά) έναντι όμως υψηλών διδάκτρων και χωρίς κανενός είδους υπηρεσιακή διευκόλυνση για τους εκπαιδευτικούς που επιλέγουν να φοιτήσουν σε αυτά.

Έχει καταστεί φαινόμενο η εμπορευματοποίηση της γνώσης και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών μέσα από την παροχή ποικίλων επιμορφωτικών ή μεταπτυχιακών προγραμμάτων έναντι υψηλής αμοιβής καθιστώντας την επιμόρφωση προνόμιο. Τα ίδια αυτά προγράμματα είναι αμφίβολης ποιότητας και αποτελεσματικότητας. Με «όχημα» τη συγκέντρωση μορίων (και με τη θελημένη ανοχή των κυβερνήσεων) τα προγράμματα αυτά θησαυρίζουν από τις τσέπες των εκπαιδευτικών, οι οποίοι αποθέτουν τις ελπίδες εξέλιξής τους σε αμφιβόλου ποιότητας επιμορφωτικά/μεταπτυχιακά προγράμματα, δαπανώντας ταυτόχρονα τεράστια χρηματικά ποσά από τον οικογενειακό προϋπολογισμό τους.

Επιπλέον τα τελευταία χρόνια έχει αφαιρεθεί κάθε διευκόλυνση στον εκπαιδευτικό που κάνει κάποιο μεταπτυχιακό/διδακτορικό. Αντί το κράτος να δίνει κίνητρα για να επιμορφωθεί το εκπαιδευτικό του προσωπικό αντίθετα φαίνεται να τιμωρεί τον εκπαιδευτικό εξουθενώνοντάς τον, τόσο χρηματικά όσο και πνευματικά/σωματικά.

Η επιμόρφωση είναι μια συνεχής, αδιάκοπη διαδικασία. Θα πρέπει να γίνεται ανά τακτικά διαστήματα και με προγραμματισμό. Θα πρέπει να είναι στοχευμένη, στοχοθετημένη, με πρακτική εφαρμογή ώστε να βελτιώνεται η διαδικασία μάθησης στην τάξη.

Το κράτος και οι κυβερνήσεις πριν λίγα χρόνια έκλεισαν τα Διδασκαλεία που πρόσφεραν δωρεάν μετεκπαίδευση

σε μεγάλο αριθμό εκπαιδευτικών. Με το πρόσχημα ότι θα κλείσουν για να εκσυγχρονιστούν, τα Διδασκαλεία δεν ξανάνοιξαν ποτέ! Οι κυβερνήσεις υπέκυψαν στις πιέσεις Πανεπιστημιακών, οι οποίοι αργότερα θα θησαύριζαν από την προσφορά μεταπτυχιακών ή επιμορφωτικών προγραμμάτων.

Ο σημερινός εκπαιδευτικός έχει να αντιμετωπίσει μια θλιβερή πραγματικότητα. Αν θέλει να επιμορφωθεί θα πρέπει να δαπανήσει χρήμα. Αν θέλει να κάνει μεταπτυχιακό θα πρέπει να εξουθενωθεί οικονομικά, πνευματικά και σωματικά. Κι όλα αυτά με αμφίβολη αποτελεσματικότητα και ανταποδοτικότητα μέσα στην τάξη.

Στη συνείδηση των εκπαιδευτικών η επιμόρφωση, που προσφέρεται ανά περιόδους από το κράτος, έχει συνδεθεί απλά με την απορρόφηση κονδυλίων ΕΣΠΑ, δηλαδή ως κάτι που πρέπει να γίνει (ως αναγκαίο κακό) με κύριους ωφελημένους τους επιμορφωτές οι οποίοι συχνά απολαμβάνουν υψηλής αποζημίωσης, δυσανάλογη ίσως με την επιμόρφωση που προσφέρουν.

Με βάση όλα τα παραπάνω διεκδικούμε:

- Την επαναλειτουργία των Διδασκαλείων με τη μορφή της ετήσιας, ανά δεκαετία, επιμόρφωσης με εκπαιδευτική άδεια, με εκσυγχρονισμένο πρόγραμμα σπουδών που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες και θα παρέχει πολύτιμα εφόδια για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου.
- Δυνατότητα δωρεάν πρόσβασης των εκπαιδευτικών σε μεταπτυχιακά προγράμματα που έχουν σχέση με το αντικείμενό τους.
- Υλοποίηση ειδικών επιμορφωτικών προγραμμάτων για την κάλυψη των αναγκών συναδέλφων εκπαιδευτικών που αναλαμβάνουν θέσεις ευθύνης (διευθυντές σχολείων, υποδιευθυντές, προϊστάμενοι δημοτικών και νηπιαγωγείων, υπεύθυνοι περιβαλλοντικής εκπαίδευσης κλπ.).
- Ουσιαστική Εισαγωγική επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, η οποία θα απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς, που για πρώτη φορά πρόκειται να αναλάβουν τάξη.
- Περιοδική επιμόρφωση, που θα στοχεύει στη διαρκή βελτίωση της διδακτικής ικανότητας των εκπαιδευτικών και θα εκτείνεται σε όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους.
- Ενδοσχολική επιμόρφωση.
- Η επιμόρφωση να γίνεται μέσα στον εργάσιμο χρόνο των εκπαιδευτικών.
- Να γίνει προσπάθεια η επιμόρφωση να γίνεται με μετακίνηση των επιμορφωτών και όχι των επιμορφούμενων.
- Να υπάρχει διαρκής διαδικασία αποτύπωσης των επιμορφωτικών αναγκών των εκπαιδευτικών που θα υπηρετεί ως βάση στον σχεδιασμό των επιμορφωτικών δράσεων.
- Χρήση και μεικτών μοντέλων επιμόρφωσης που θα συνδυάζουν δια ζώσης και εξ' αποστάσεως διαδικασίες με τη χρήση σύγχρονων και ασύγχρονων εργαλείων τηλεεκπαίδευσης.
- Να δημιουργηθεί ανοιχτό μητρώο πιστοποιημένων επιμορφωτών το οποίο θα ανανεώνεται διαρκώς. Οι επιμορφωτές να προέρχονται, κυρίως, από το χώρο της μάχιμης εκπαίδευσης (εκπαιδευτικοί της πράξης με αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα, κλπ.), έτσι ώστε η επι-

μόρφωση να συνδυάζει το θεωρητικό υπόβαθρο με την πρακτική εφαρμογή στη σχολική τάξη.

- Να υπάρχει πλήρης διαφάνεια σε όλες τις διαδικασίες της επιμόρφωσης (ένταξη στο μητρώο, επιλογή επιμορφωτών, αμοιβές, επιλογή συμμετεχόντων εκπαιδευτικών κλπ.).
- Να καλύπτονται όλα τα έξοδα κίνησης των εκπαιδευτικών (οδοιπορικά, έξοδα διαμονής, κλπ).
- Να υπάρχει πρόβλεψη για δυνατότητα συμμετοχής όλων των εκπαιδευτικών στις επιμορφωτικές δράσεις (ιδιαίτερα σε αυτές με μεγάλη χρονική διάρκεια).

Σάκης Μπιμπισίδης

Σύλλογος Ρεθύμνου

Καλησπέρα σε όλους τους συνέδρους. Εύχομαι καλές διεργασίες και ελπίζω η 87η Γ.Σ. να αποτελέσει σημείο ορόσημο για τον κλάδο μας, ιδίως στο επίμαχο ζήτημα των μόνιμων διορισμών το οποίο και θα αναπτύξω παρακάτω. Ονομάζομαι Σάκης Μπιμπισίδης, είμαι αντιπρόσωπος από το Ρέθυμνο με την ΑΕΕΚΕ και είμαι αναπληρωτής εκπαιδευτικός ΠΕ70 για 8 συναπτά έτη.

Μόλις 3 μέρες πριν, για 8η συνεχόμενη χρονιά και πιστός στο ραντεβού μου, έδωσα το «παρών» στην πρωτοβάθμια για να παραλάβω τα έγγραφα απόλυσης μου και στη συνέχεια στον ΟΑΕΔ για την έναρξη του επιδόματος ανεργίας. Το ίδιο κάνει αυτήν τη στιγμή που μιλάμε το 20% του εκπαιδευτικού κόσμου. Το ποσοστό αυτό μεταφράζεται σε 25.000 συναδέλφους μας αναπληρωτές, οι οποίοι αφού άφησαν το στίγμα τους για άλλη μία χρονιά σε όλη την Ελλάδα, σε κάθε γωνιά της επικράτειας, απολύονται για πολλοστή φορά.

Είναι γνωστό σε όλους μας πως οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί καλύπτουν πλέον πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Από το 2010 έχουν αποχωρήσει πάνω από 30000 εκπαιδευτικούς χωρίς να γίνουν μόνιμοι διορισμοί, συνεπώς οι αναπληρωτές καλύπτουν οργανικά κενά αναπληρώνοντας τους ίδιους τους εαυτούς τους σε θέσεις που θα έπρεπε να έχουν διοριστεί. Μπορεί ο ρυθμός των συνταξιοδοτήσεων να μειώθηκε αισθητά τα τελευταία χρόνια, αλλά η έλλειψη προσλήψεων μόνιμου προσωπικού και ο μεγάλος αριθμός προσλήψεων αναπληρωτών κάθε σχολικό έτος μαρτυρούν πόσο επιτακτική είναι η ανάγκη για μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση.

Το ζήτημα είναι πολυδιάστατο και η επιλογή αναπλήρωσης ως κυρίαρχης στην εκπαίδευση δημιουργεί σωρεία προβλημάτων. Η εκπαίδευση έχει μετατραπεί, πλέον, σε έναν πολύπαθο χώρο με τις συνθήκες που επικρατούν να εμποδίζουν τους εκπαιδευτικούς να ανταποκριθούν στο σημαντικό και πολύπλευρο ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν στη σύγχρονη πολυπολιτισμική τάξη. Η κατάσταση είναι λίγο πολύ γνωστή σε όλον τον εκπαιδευτικό κόσμο και το ζήτημα του παγώματος των διορισμών μόνιμου προσωπικού τα τελευταία 8 χρόνια έχει επιφέρει ολέθριες επιπτώσεις. Η πολιτική στο βωμό των μνημονίων, που ακολουθείται τόσο σε εργασιακό επίπεδο (ελαστικές σχέσεις εργασίας, συνθήκες διαβίωσης εκπαιδευτικών, μειωμένα δικαιώματα) όσο και σε σχέση με την ποιότητα της παρεχόμενης δημόσιας εκπαίδευσης, έχει οδηγήσει στη συστηματική υποβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου. Αδιοριστία, αβεβαιότητα, εργασιακή επισφάλεια, συνθήκες εργασιακής ομηρίας, πολλαπλές μετακινήσεις για τη συμπλήρωση διδακτικού ωραρίου, εργασία για πολλά χρόνια μακριά από τον τόπο μόνιμης κατοικίας, εργασία σε μη σταθερό περιβάλλον με τις διαρκείς με-

τακινήσεις των εκπαιδευτικών να συνοδεύονται από πλήθος οικονομικών και στεγαστικών προβλημάτων, συνθέτουν τη γενική εικόνα που επικρατεί στον κόσμο των αναπληρωτών.

Το υπουργείο παιδείας και οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες εδώ και χρόνια υιοθετούν μία παρελκυστική τακτική όσον αφορά τους μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση, ακολουθώντας κατά γράμμα τις μνημονιακές επιταγές. Οι ανάγκες είναι έκδηλες. Τα κενά είναι τόσο πολλά που πλέον αποτελούν δαμόκλειο σπάθη για την ίδια τη διοίκηση.

Αλγεινή εντύπωση δημιουργούν οι δικαιολογίες της κυβέρνησης. Οι ηγεσίες μαζί με τους θεσμούς παραπέμπουν εδώ και χρόνια τους διορισμούς στις καλές με εμπαικτικό τρόπο. Ο καθημαγμένος και πολύπαθος χώρος της εκπαίδευσης δε χωράει άλλες αναβολές ούτε αποτελεί στίβο για πολιτικά παιχνίδια. Καμία ανοχή σε κυβερνήσεις που τάζουν διορισμούς χωρίς ανταπόκριση. Όχι σε άλλες υποσχέσεις, σε άλλες εξαγγελίες, όχι σε άλλους λαγούς και πετραχήλια.

Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Είναι γεγονός πως η διεκδίκηση μονιμοποιήσεων αποτελεί ένα κυρίαρχο και αναπόσπαστο κομμάτι των διεκδικητικών πλαισίων των πρωτοβάθμιων σωματείων και συνάμα το κρισιμότερο και ουσιαστικότερο σημείο των διεκδικήσεων όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας. Το περασμένο τρίμηνο πραγματοποιήθηκαν έξω από το Υπουργείο, αλλά και σε κάθε γωνιά της χώρας, μεγάλες συγκεντρώσεις με αίτημα αιχμής τους μόνιμους διορισμούς. Ο εκπαιδευτικός κόσμος έστειλε το δικό του ηχηρό μήνυμα σε αυτήν την πολυετή κατάσταση αδιαισιότητας. Η μαζικότητα, το πάθος και η αγωνιστική διάθεση των αναπληρωτών – και όχι μόνο – εκπαιδευτικών δεν μπόρεσε να περάσει απαρατήρητη.

Η Ομοσπονδία μας προχώρησε τις διαδικασίες για την προσφυγή υπέρ της μονιμότητας των αναπληρωτών στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με στόχο τη δικαίωση χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ένα αίτημα δικό μου που κατέθεσα επίσημα πέρσι μέσα από το βήμα της 86ης Γ.Σ.

Είναι έκδηλο, λοιπόν, από τα παραπάνω ότι διαμορφώνεται σταδιακά ένα πλαίσιο με κοινή βάση τον σταθερό αγωνιστικό προσανατολισμό για τη διεκδίκηση μόνιμων διορισμών στην εκπαίδευση και τη σύσταση οργανικών θέσεων στα σχολεία της χώρας.

Το συνδικάτο οφείλει να ασκήσει πολιτική πίεση, ιδίως τώρα που η περίοδος είναι προεκλογική. Αποτελεί χρέος

όλων μας, της εκπαιδευτικής και συνδικαλιστικής κοινότητας, η διεκδίκηση για την κάλυψη όλων των οργανικών και λειτουργικών θέσεων στις σχολικές μονάδες. Το αίτημα για διορισμούς είναι εκπαιδευτικά και κοινωνικά αναγκαίο, ένα αίτημα που στοχεύει στην ουσιαστική στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης. Σύσσωμος ο κλάδος οφείλει να υπερκεράσει όλες τις δυσκολίες και να διεκδικήσει τα πλέον αυτονόητα. Οφείλουμε να σταθούμε απέναντι σε οποιαδήποτε προσπάθεια φαλκίδευσης από μεριάς πολιτικής ηγεσίας και να αντιτασσόμαστε σε όσες πολιτικές θίγουν τα νόμιμα δικαιώματά μας. Το συνδικάτο μας οφείλει να εγκύψει στα προβλήματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Ως ΑΕΕΚΕ συμβάλλουμε με τη στάση μας, τις προτάσεις και τον αγώνα μας ώστε να σπάσει επιτέλους ο φαύλος κύκλος της αδιαισιότητας στην εκπαίδευση. Διεκδικούμε μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας ως κυρίαρχο κριτήριο διορισμού. Σεβασμός στην προϋπηρεσία και το βασικό πτυχίο. Καμία μέρα προϋπηρεσίας χαμένη. Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όταν προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με συμβάσεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα αντίστοιχα των μόνιμων εκπαιδευτικών. Όχι στις ελαστικές μορφές εργασίας.

Ένα Δημόσιο Σχολείο οφείλει να προσφέρει ένα σταθερό δομημένο περιβάλλον με ίσες ευκαιρίες μάθησης και ανάπτυξης όλων των δυνατοτήτων και των δεξιοτήτων των μαθητών και να εξομαλύνει τις εκπαιδευτικές και κοινωνικές ανισότητες. Διερωτώμαι, λοιπόν, πώς μπορεί το Δημόσιο Σχολείο να ανταπεξέλθει του ρόλου του όταν λειτουργεί υπό το καθεστώς αναπλήρωσης προσωπικού;

Οι αναπληρωτές δεν είμαστε βαλίτσες. Είμαστε εκπαιδευτικοί, στυλοβάτες της ελληνικής εκπαίδευσης τα τελευταία 10 χρόνια. Αναπληρώνουμε τους ίδιους μας τους εαυτούς σε θέσεις που θα έπρεπε να είμαστε διορισμένοι. Απαιτούμε σεβασμό και αξιοπρέπεια, ηθική, ισότιμη και δίκαιη αντιμετώπιση και την αυτονόητη ισότητα με τους μόνιμους συναδέλφους. Ας είναι το 2018 χρονιά μόνιμων διορισμών σε όλα τα πραγματικά εκπαιδευτικά κενά...

Οι καιροί ου μενεοί.

ΥΓ. Προτείνουμε να καθιερωθεί η 21η Ιουνίου ως παγκόσμια μέρα απολύσεων ..

Αλεξάνδρα Θαλασσινού

Σύλλογος Κύμης

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες είμαι εκλεγμένη αντιπρόσωπος και Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Κύμης, με την Παράταξη ΕΡΕΚ εκπαιδευτικών.

Φέτος στο Σύλλογό μας ένα δύσκολο γεωγραφικά Σύλλογο ήρθαμε αντιμέτωποι με πολύ σοβαρά προβλήματα όπως λειτουργικούς υποβιβασμούς σχολικών μονάδων που επιχειρήσαν από την Περιφερειακή Διεύθυνση το μήνα Οκτώβρη στο τέλος του Οκτώβρη και φυσικά καταφέραμε να τις αποτρέψουμε με την αγωνιστική παρέμβαση των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου αλλά και των συναδέλφων μας.

Αντιμετωπίσαμε την αιφνίδια επίσκεψη του ΟΟΣΑ για πρώτη φορά σε σχολείο της περιοχής μας, συγκεκριμένα σε ένα τριθέσιο Δημοτικό σχολείο στην περιοχή του Αυλωναρίου που προσπάθησε ο ΟΟΣΑ εκείνη την ημέρα οι εκπρόσωποι του ΟΟΣΑ να πείσουν τους γονείς των μαθητών μας, εμάς τους εκπαιδευτικούς και όλα τα στελέχη της εκπαίδευσης που παρευρίσκονταν αλλά και εκπρόσωπους των φορέων της περιοχής και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για το πόσο καλό πράγμα είναι η αυτονομία της σχολικής μονάδας, μας το είπαν ξεκάθαρα. Να πω ότι εκείνη την ημέρα είχαμε και τη στήριξη της ΕΛΜΕ Εύβοιας τα μέλη από το Δ.Σ. της.

Προσπαθήσαμε να αποτρέψουμε αυτή την παρέμβαση του ΟΟΣΑ στο συγκεκριμένο σχολείο και να μιλήσουμε εμείς στους γονείς και στους εκπαιδευτικούς. Ο περιφερειακός μας Διευθυντής προσπάθησε να διώξει εμάς που είμαστε νόμιμα εκλεγμένοι εκπρόσωποι των συναδέλφων μας, ο Σύλλογος της περιοχής μας, παρ' όλα αυτά δεν τα κατάφερε. Μείναμε εκεί και με πολύ σοβαρά πολιτικά επιχειρήματα πείσαμε εμείς τους γονείς για το δημόσιο δωρεάν σχολείο που θέλουμε και για το οποίο παλεύουμε.

Εκείνοι είπαν αυτά που έπρεπε να πουν για την αυτονομία της σχολικής μονάδας ότι αυτό θα μας δίνει ευελιξία και ελευθερία, ότι είναι καλό κλείσουν τα ολιγοθέσια σχολεία αντί να

γίνονται ολόημερα μας το είπαν ξεκάθαρα γιατί δεν παρέχουν -λέει- υψηλής ποιότητας εκπαίδευση στα παιδιά.

Για άλλη μια φορά όμως εμείς μείναμε εκεί παρά τη θέληση του περιφερειακού μας Διευθυντή και εξηγήσαμε όπως σας είπα σε όλους και στους γονείς και στους εκπρόσωπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τι σχολείο παλεύουμε και τι σχολείο οραματιζόμαστε, που βέβαια δεν είναι το σχολείο της αγοράς με τη γνώση, εμπόρευμα και το διευθυντή manager, αλλά ένα σχολείο όπου χωρούν όλα τα παιδιά Ελληνόπουλα και προσφυγόπουλα, που έγιναν θύματα του πολέμου και του ιμπεριαλισμού, όπου όλα τα παιδιά θα έχουν ίσες ευκαιρίες για μάθηση, όπου θα είναι ευτυχισμένα και θα μαθαίνουν τις αξίες της ειρήνης, του σεβασμού της διαφορετικότητας, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας με εγχειρίδια που δεν θα έχουν λάθη και ανακρίβειες ιστορικές κυρίως τα βιβλία της Ιστορίας και με όγκο ύλης τέτοιο, που θα αφήνει χώρο για δημιουργικές δράσεις που θα προάγουν αυτές τις αξίες και θα συμβάλλουν στην καλύτερα κοινωνικοπολιτική λειτουργία του σχολείου. Γιατί επιτελεί και αυτή τη λειτουργία και αυτό τον ρόλο το σχολείο.

Αντιμετωπίσαμε ακόμη ως Σύλλογος και το σοβαρό υπαρξιακό πρόβλημα του αν θα συνεχίσει να υπάρχει ή όχι και εδώ να πω ότι κάποια Παράταξη από εδώ έχει τεράστια ευθύνη σε αυτό γιατί έχει προσπαθήσει στο παρελθόν και πέρσι στις εκλογές αντιπροσώπων να διασπάσει τον Σύλλογό μας χωρίς να σέβεται το Καταστατικό λειτουργίας και να παρεμβαίνει στον εσωτερικό Κανονισμό μας και αυτό δεν είναι ορθό συνδικαλιστικά, είναι εντελώς αντιδεοντολογικό και αντισυναδελφικό και εναντιώνεται στην ενωτική προσπάθεια του να υπάρχουν οι Σύλλογοι, να υπάρχουν όλες οι φωνές μέσα στους Συλλόγους.

Τελικά τα καταφέραμε για άλλη μια φορά να υπάρξει ο Σύλλογος και μάλιστα να δυναμώσουν οι δράσεις του μετά το Δεκέμβριο που μας πέρασε που έγιναν αρχαιρεσίες.

Έτσι, παρά την προσπάθεια κάποιων να μην συγκροτηθεί Δ.Σ. συγκροτήθηκε τελικά και η πάλη των μελών του Δ.Σ. σε συνεργασία με όλους τους συναδέλφους του Συλλόγου μας και η συμμετοχή μας σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις να δυναμώ-

σει όχι απλά να μην υπάρχει να μην γίνεται, αλλά να δυναμώσει σημαντικά.

Θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι τα τελευταία τρία χρόνια έγιναν κάποια θετικά βήματα στην εκπαίδευση. Σταμάτησε η τιμωρητική αξιολόγηση του Μητσοτάκη με το 15% των απολύσεων. Άρχισε να φυσάει αέρας δημοκρατίας και διαλόγου στα σχολεία, γύρισαν πίσω οι απολυμένοι συνάδελφοί μας στα ΕΠΑΛ για τους οποίους κάναμε μεγάλο αγώνα μαζί με την ΕΛΜΕ.

Οι Σύλλογοι Διδασκόντων έχουν κυρίαρχο ρόλο στην λήψη αποφάσεων ακόμη – ακόμη και στην επιλογή διευθυντή και αυτό έχει θεωρηθεί από τους περισσότερους συναδέλφους του Συλλόγου μας πάρα πολύ θετικό. Είναι θετικό να μπορείς να επιλέγεις να αποκλείεις ένα διευθυντή ο οποίος έχει δείξει αυταρχική συμπεριφορά.

Θεωρούμε πάρα πολύ άδικη και παράλογη την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για αποκλεισμό των αναπληρωτών συναδέλφων μας από αυτή τη διαδικασία και πρέπει να το θέσουμε ξανά. Όταν μιλάμε για μαζικούς μόνιμους διορισμούς τώρα, σήμερα και για εξίσωση δικαιωμάτων των αναπληρωτών συναδέλφων μας με τα δικά μας δικαιώματα των μονίμων, θα πρέπει να θέσουμε και το ζήτημα του να μπορούν κι εκείνοι να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε διαδικασία του Συλλόγου διδασκόντων.

Θετικό ήταν το ότι πραγματοποιήθηκε μια διεκδίκηση χρόνων του κλάδου μας αλλά και της κοινωνίας μας γενικότερα για θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. Βέβαια πρέπει να διεκδικήσουμε να εφαρμοστεί άμεσα και παντού όχι μόνο στους 184 Δήμους να συνοδευτεί με μαζικούς μόνιμους διορισμούς όπως είπαμε και πριν και το έχουμε πει νομίζω όλοι οι συνάδελφοι απ' όλες τις Παρατάξεις και εξασφάλιση κατάλληλων κτηριακών εγκαταστάσεων.

Με θλίβει βέβαια ιδιαίτερα που δεν ψήφισαν υπέρ της θεσμοθέτησης της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής αγωγής συνάδελφοί μας από προοδευτικούς Αριστερούς χώρους και Κόμματα με θλίβει πάρα πολύ.

Ο Δήμος Κύμης Αλιβερίου και ο Δήμος Σκύρου όπου εκεί συμπεριλαμβάνονται αυτοί οι δυο Δήμοι που έχουν σχολικές μονάδες τους Συλλόγου μας στους 184 Δήμους που θα εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, προσέξτε όμως συνάδελφοι όχι γιατί είχαν καλή θέληση οι συγκεκριμένοι Δήμαρχοι, αλλά γιατί πιέσαμε πάρα πολύ ως Σύλλογος.

Δεν υποκύψαμε στα παράλογα διλήμματα αλλά εσκεμμένα παρ' όλα αυτά διλήμματα που θέλει να θέσει η πατουλοκρατούμενη ΚΕΔΕ και να μας βάλει να φαγωνόμαστε με τους βρεφονηπιοκόμους συναδέλφους μας. Κάναμε πάρα πολύ δουλειά σε αυτό το επίπεδο. Εμείς ως Σύλλογος κουβεντιάσαμε και αυτό πρέπει να κάνουμε να το κουβεντιάζουμε πολιτικά με τους γονείς για να δυναμώσει το εκπαιδευτικό Κίνημα πρέπει να πάρουμε τους γονείς και την κοινωνία με το μέρος μας.

Έχουμε δίκαια αιτήματα. Αιτήματα όπως το δημόσιο δωρεάν σχολείο και η εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής σε όλους τους Δήμους τώρα, είναι πολύ δίκαια αιτήματα. Και

για να μπορέσουμε να τα διεκδικήσουμε πρέπει να πάρουμε με το μέρος μας πρώτα να ξεκουνήσουμε τους συναδέλφους μας, δεύτερον τους γονείς και τρίτον την κοινωνία. Και να είστε σίγουροι ότι τους Δημάρχους που υπέγραψαν υπέρ εμείς τους παρακινήσαμε, εμείς αγωνιστήκαμε ως Σύλλογος. Κάτι, το οποίο δεν έγινε από άλλους Συλλόγους. Ευχαριστώ.

Δημήτρης Κρατημένος

Σύλλογος Κορυδαλλού – Αγίας Βαρβάρας:

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Όσες φορές μίλησα τα προηγούμενα χρόνια κινήθηκα αυστηρά στο θέμα για το οποίο πήρα τον λόγο. Είτε για την κριτική των πεπραγμένων είτε για τα οικονομικά είτε για τα θέματα –εισηγήσεις της Ημερήσιας Διάταξης. Επιτρέψτε μου αυτή την φορά να ξεφύγω από αυτόν τον κανόνα.

Είναι για μένα μια ιδιαίτερη στιγμή. Μετά από 36 χρόνια δουλειάς μέσα στο Δημοτικό Σχολείο, από τη θέση του δασκάλου και του Διευθυντή σχολείου στην υπηρεσία των μαθητών και της κοινωνίας- αλλά και της αντίστοιχης ενασχόλησης με τα συνδικαλιστικά πράγματα- φτάνω στο τέλος αυτής της υπεροχής διαδρομής. Έφτασε η ώρα της εξόδου μου από την εκπαίδευση, της συνταξιοδότησης, αλλά όχι ελπίζω και της απόσυρσης απ' όλους τους κοινωνικούς αγώνες στους οποίους συμμετέχω.

Στα 36 αυτά χρόνια διαδρομής, πάντα βέβαια κάτω από τις ιδέες της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, έζησα στιγμές επιτυχιών, αποτυχιών, απογοητεύσεων, εντάσεων, πέρασα τέλος πάντων απ' όλη την κλίμακα των συναισθηματικών αντιδράσεων.

Είδα το δημοτικό σχολείο να αλλάζει προς θετική κατεύθυνση, να εφαρμόζεται η πρωινή βάρδια σε όλα τα σχολεία, κάτι το οποίο όταν ξεκίνησα την καριέρα μου στην εκπαίδευση φάνταζε πολύ μακρινό. Με αγώνες και με την κοινωνία μαχητικά δίπλα μας, γιατί η κοινωνία συντρέχει όταν έχουμε δίκιο και όταν διεκδικούμε πράγματα μαζί, έγινε πράξη.

Είδα να γίνεται πράξη το Ολοήμερο Σχολείο, που παρά την πολεμική που του ασκήθηκε και του ασκείται είναι βέβαιο πως υπηρετεί τις ανάγκες των εργαζόμενων γονέων αλλά και τις σύγχρονες παιδαγωγικές ανάγκες, υπό την προϋπόθεση πως στελεχώνεται πλήρως και έγκαιρα, όπως έγινε στην πλειονότητα των σχολείων, τη χρονιά που μας πέρασε.

Είδα να νομοθετείται η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και να εφαρμόζεται, ένα αίτημα του κλάδου από το 1895.

Είδα να καθιερώνονται οι θητείες των στελεχών της εκπαίδευσης και ελπίζω το μέτρο αυτό να συνεχιστεί και να γίνει συνείδηση στον κλάδο.

Επίσης, ύστερα από 10 χρόνια ελπίζω να δούμε-και θα δούμε- διορισμούς και μάλιστα σ' έναν αριθμό ικανοποιητικό -τέτοιο που να μπορεί να ικανοποιεί τις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Μέσα σ' αυτή τη διαδρομή γνώρισα συναδέλφους εξαιρετικούς, εκτίμησα συμπεριφορές, και στάσεις και διαμόρφωσα

μαζί τους τις απόψεις μου και τις θέσεις μου, έκανα φίλους, έδωσα μάχες σε όλους τους αγώνες του κλάδου για ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο που ν' ανταποκρίνεται στις προκλήσεις των καιρών και στις ανάγκες των παιδιών του λαού, με συνέπεια στις ιδέες και τα πιστεύω μου.

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες στο Σύλλογο μου, το Σύλλογο Κορυδαλλού – Αγίας Βαρβάρας τον οποίο υπηρετώ από το 1986 από διάφορες θέσεις, του απλού μέλους, του Αντιπροέδρου, του Προέδρου του Συλλόγου για την τιμή που μου έκαναν να με εκλέγουν για σειρά ετών και να με εμπιστεύονται για το ΔΣ του Συλλόγου και για αντιπρόσωπο αρκετά χρόνια στις Γενικές Συνελεύσεις της Ομοσπονδίας μας..

Ευχαριστώ ιδιαίτερα όλους εσάς εδώ μέσα για το σεβασμό με τον οποίο με αντιμετωπίσατε όλα αυτά τα χρόνια, παρά τις τυχόν διαφωνίες μας. Αν άθελά μου πρόσβαλλα κάποιον ειλικρινά ζητώ συγγνώμη. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τους συντρόφους μου στην ΕΡΑ, αυτή τη μεγάλη αγκαλιά για μένα, για τη στήριξη και την εμπιστοσύνη τους.

Εύχομαι σε όλες και όλους σας να έχετε υγεία, δύναμη, προσωπική ευτυχία σε ό,τι στόχους βάζετε και κλείνω, όπως έκανα πάντα- συνδικαλιστικά-λέγοντας ότι οι διεκδικήσεις δεν τελειώνουν ποτέ. Συνεχίζουμε και πρέπει να είμαστε στους δρόμους όλοι μαζί για να διεκδικούμε πράγματα και να υπερασπιζόμαστε τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση απέναντι σε όποιους την επιβουλεύονται. Γεια σας και καλούς αγώνες. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι .

Το Καταστατικό της Ομοσπονδίας μας είναι τέτοιο που δεσμεύει την Ομοσπονδία και μας υποχρεώνει σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και μοντέλο διαμόρφωσης των προϋπολογισμών και των απολογισμών. Η κατάργηση του ενδιάμεσου συνεδρίου που έχει τεθεί κατά καιρούς ως μέτρο ελάφρυνσης των εξόδων, απαιτεί αλλαγή του Καταστατικού της Ομοσπονδίας μας. Ο τρόπος που έχουμε οργανώσει τη δράση επιβαρύνει την Ομοσπονδία και τα οικονομικά της σε πολύ μεγάλο βαθμό. Είναι βέβαιο πως όσο το γεγονός αυτό πα-

ραμένει θα επανέρχονται συνέχεια οι συζητήσεις για μείωση της συνδρομής, με παράλληλη μείωση εξόδων και παροχών.

Από την άλλη πραγματικά θα ήταν προσβλητικό, για την ιστορία και τους αγώνες αυτής της Ομοσπονδίας να μπορούμε στη διαδικασία του φραγκοδίφραγκου για ένα δύο ή τρία ευρώ μείωση. Η συμμετοχή στον Σύλλογο ,και στους Συλλόγους γενικά ,είναι τιμή γι' αυτούς που συμμετέχουν. Δεν μπαίνουμε στον Σύλλογο αν μας συμφέρει οικονομικά.

Η συνδρομή θα θέλαμε ως ΕΡΑ να δίνει περισσότερη αυτοδυναμία στους Συλλόγους και ειδικά σε μικρούς Συλλόγους με τα λίγα μέλη που δεν «βγαίνουν». Ίσως θα χρειαζόταν εκεί μια «επιδότηση» από την Ομοσπονδία. Να το αποφασίσουμε αυτό εδώ μέσα. Κάποιοι Σύλλογοι ,πραγματικά , δεν βγάζουν τα έξοδά τους ,Αν η συνδρομή των αναπληρωτών σε μικρούς Συλλόγους (κάποιοι λειτουργούν με μεγάλο αριθμό αναπληρωτών) μειωθεί ακόμη περισσότερο οι Σύλλογοι αυτοί δεν θα έχουν τις οικονομικές δυνατότητες να πάνε ούτε στο διπλανό σχολείο, ούτε να κάνουν μια κοινωνική δράση, ούτε να βγάλουν μια αφίσα, δεν θα μπορούν να κάνουν τίποτα. Πραγματικά θα σταματήσει η δραστηριότητά τους.

Να μην συζητήσω βέβαια τη συμμετοχή μας σε διεθνείς Οργανώσεις ή στην ETUCE,που θεωρούμε σαν ΕΡΑ αυτονόητη, γιατί όσο πιο πολύ κλεινόμαστε στον εαυτό μας τόσο πιο πολύ λειτουργούμε με την «υπεροψία του μοναδικού» και κλείνουμε τον κόσμο έξω εμμένοντας σε ιδεοληψίες,που τελικά μας κλείνουν έξω από τον κόσμο.

Συμφωνήσω με την πρόταση που κατατέθηκε για να αυξηθεί ο αριθμός των παιδιών των εκπαιδευτικών που ενισχύονται από τη ΔΟΕ για κατασκηνώσεις και προτείνω να συμμετέχει η ΔΟΕ και σε άλλες κοινωνικές δράσεις .

Θα τονίσω ξανά πως πρέπει να δείξουμε μεγάλη προσοχή στους μικρούς Συλλόγους, που για να συνεχίσουν να υπάρχουν, πρέπει να υπάρξει ιδιαίτερη μέριμνα και φροντίδα από την Ομοσπονδία.

Σαν ΕΡΑ ψηφίζουμε τον απολογισμό όπως και τον προϋπολογισμό της ΔΟΕ.

Καλή συνέχεια..

Μηνάς Ευσταθίου

Σύλλογος Ιωαννίνων

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας εδώ και δεκαετίες ασχολήθηκε, πρότεινε, διεκδίκησε και έδωσε ιδιαίτερη σημασία ως προς τη διαδικασία της μόρφωσης, της μετεκπαίδευσης και των μεταπτυχιακών σπουδών σε σχέση με την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εμείς ως Εκπαιδευτικοί της Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής: σε σχέση και με τη δευτερολογία του Προέδρου της Ομοσπονδίας μας, όπου δυστυχώς ο κλάδος στην κρίσιμη διαδικασία διαλόγου και διαβούλευσης στο νέο πολυνόμο, που συμπεριλαμβάνεται και η διαδικασία της επιμόρφωσης, ο κλάδος δεν είχε καταθέσει προτάσεις, τουλάχιστον αυτές τις προτάσεις στη Διάρκη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου ήταν καλή η τοποθέτηση του Προέδρου, αλλά δεν υπήρχε απόφαση όπως το είπε από τον ίδιο τον κλάδο, το Διοικητικό Συμβούλιο του Κλάδου.

Γι' αυτό και καταθέτουμε μερικές παρατηρήσεις, λαμβάνοντας υπόψη ότι: σε σχέση με τις επιμορφωτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, ότι αυτοί ακριβώς καθορίζουν τις ανάγκες. Και ευτυχώς ο νέος πολυνόμος 4547 κάνει πρωταγωνιστή τον ίδιο τον Σύλλογο Διδασκόντων, να γίνει κέντρο επιμορφωτικό και να αναπτύξει μια επιμορφωτική διαδικασία ενδοσχολικά, σύμφωνα με τις ανάγκες του και τις προτάσεις του.

Και νομίζω ότι σε αυτό το κομμάτι έπρεπε να πάρει θέση ο κλάδος. Όμως ποτέ δεν είναι αργά. Ας μπαίνει πολλές φορές το κάρο μπροστά από το άλογο. Γι' αυτό και έχουμε να πούμε τα εξής: ότι εκεί στην 8 και στην 9 πρόταση αλλά και σε όλες τις προτάσεις πρέπει να γίνουν συστηματοποιημένα και ολοκληρωμένα και να κατατεθούν και προς την κατεύθυνση των κομμάτων και της κυβέρνησης, αλλά πολύ περισσότερο της ίδιας της εκπαιδευτικής κοινότητας, και να ληφθεί υπόψη ότι δεν είναι μόνο τα Παιδαγωγικά Τμήματα που πρέπει να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο συνεργασίας ως προς την επιμορφωτική διαδικασία, αλλά να εμπλακούν όλες οι Σχολές οι Πανεπιστημιακές που συσχετίζονται με όλους τους κλάδους των εκπαιδευτικών που εργάζονται στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Στην 9 πρόταση, στην 8 και στην 9 πρόταση αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη και να γίνει πολύ συστηματοποιημένα και πολύ εξειδικευμένα. Επίσης, προσέξτε, συνάδελφοι όλων των παρατάξεων, και κυρίως το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας, σε σχέση, προσέχτε το αυτό, στη 10 πρόταση προσέξτε, είναι παγίδα, η μόδα που έχει γίνει τελευταία, τα τελευταία 10 χρόνια στην Ελλάδα, το μπτρώο πιστοποιημένων επιμορφωτών.

Ακούστε κάτι. Έρχεται σε αντίφαση σε ένα άλλο σημείο της πρότασης 10 που λέει να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί της σχολικής μονάδας. Επομένως, μην παγιδευτείτε στη λογική του ΤΕΙ Λαμίας που δίνει, κάνει ειδικά προγράμματα, ετήσιας επιμόρφωσης, για να δώσει πιστοποιητικό πιστοποιημένων επιμορφωτών.

Αυτά είναι παγίδες, είναι επί πληρωμή και γι' αυτό πρέπει να διευρύνουμε και να στηρίξουμε την πρόταση του Υπουργείου Παιδείας που παλεύει για δωρεάν μεταπτυχιακές σπουδές στα Ελληνικά Πανεπιστήμια. Ξέρουμε ότι και το επισήμανε και ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ότι πάρα πολλά Πανεπιστήμια ακόμα και ο Πατριάρχης των Πανεπιστημίων της χώρας, το Εθνικό Καποδιστριακό, κάνει προγράμματα εξειδίκευσης επί πληρωμή και μάλιστα η κατάθεση η προκαταβολή στο λογαριασμό.

Αυτά χρειάζονται παρέμβαση οικονομικού εισαγγελέα. Δεν είναι δυνατόν ο ελληνικός λαός από το υστέρημά του και από τη φορολογία του να παλεύει και να στηρίζει το δημόσιο πανεπιστήμιο και εμείς να μην στηρίξουμε και να επιμείνουμε να γίνει θέση του Υπουργείου Παιδείας σε νόμο ότι επί πληρωμή δεν πρέπει να γίνεται. Γιατί τούτος ο λαός, ο ελληνικός λαός, δίνει από το υστέρημά του για να έχει δημόσια δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση και πρέπει να την στηρίξουμε.

Και, επίσης, εκεί να προσέξετε πάρα πολύ, γίνεται ένα μεγάλο εμπόριο δυστυχώς σε πάρα πολλά Πανεπιστήμια της χώρας. Και επειδή ακριβώς υπάρχει η βούληση μέσα από την αγωνιστική διεκδίκηση, την κορυφαία αγωνιστική διεκδίκηση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας μετά, στο διάστημα 3 αιώνων από τον 19ο που ιδρύθηκε το ελληνικό κράτος, ως προς την προσχολική αγωγή που γίνεται πράξη, εκεί να δοθεί ιδιαίτερη σημασία ως προς την επιμόρφωση των συναδέλφων και των συναδελφισσών στην προσχολική αγωγή. Όπως επίσης και στην ειδική αγωγή.

Και μην κλείνετε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες όλων των παρατάξεων, αλλά κυρίως του Διοικητικού Συμβουλίου, να παίρνουμε θέση ανά πάσα στιγμή όταν το πανεπιστημιακό κατεστημένο προσπαθεί να δημιουργήσει τμήματα σε σχέση με τις επιστήμες της αγωγής, τμήματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, τμήματα ειδικής αγωγής, τμήματα σεξουαλικής αγωγής, τμήματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση στις επιστήμες της αγωγής στην τριτοβάθμια αλλά και στην επιμόρφωση είναι ενιαία και ποτέ δεν τεμαχίζεται, δεν κομματιάζεται.

Σε αυτό το κομμάτι να γίνουμε ιδιαίτερα προσεκτικοί και να μην επιτρέψουμε στους καιροσκόπους, στους διάφορους καιροσκόπους των πανεπιστημιακών κατεστημένων να καθοδη-

γούνε επί χρήμασι την επιμόρφωση, γιατί όντως η επιμόρφωση πλέον μεταφέρεται μέσα στη σχολική μονάδα, γίνεται ενδοσχολική και είναι πολύ σημαντικό να καλυφθούν όπως είπα και ο Κώστας οι ανάγκες και τα αιτήματα των ίδιων των εκπαιδευτικών. Και μπορούν να γίνουν όλα δωρεάν.

Ως προς τους πόρους, ακούστε συνάδελφοι, ως προς τους πόρους πρέπει να προσέξουμε ότι οι ενδοσχολικές επιμορφώσεις είναι δωρεάν, μόνο στα ΝΤΕΚ γίνονταν με αποζημίωση και μερικοί καθηγητές πανεπιστημίου αναγκάζαν διάφορες σχολικές μονάδες, όταν γινόντουσαν τα απογεύματα, μαζί με Συλλόγους Γονέων, να παίρνουνε κατοστάρες και διακοσάρες. Όχι, τέρμα σε αυτή την εξαγορά της ίδιας της δωρεάν εκπαίδευσης - μετεκπαίδευσης και των μεταπτυχιακών σπουδών.

Επομένως, στηρίζουμε την εισήγηση ως Εκπαιδευτικοί της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, που κατατέθηκε από τον συνάδελφο Μάνο Ανδρουλάκη εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ αλλά χρειάζεται μια μεγαλύτερη και προσεκτικότερη συστηματοποίηση αυτών των προτάσεων και συγκεκριμένων προτάσεων. Ευχαριστούμε πολύ.

Μπαλτάς Θεωρητής

Η Σύλλογος Θεσσαλονίκης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η εκπαίδευση εδώ και εννιά χρόνια βρέθηκε στη μέγγενη των Μνημονίων, της επιτροπείας και της λιτότητας, στις κατευθύνσεις του ΟΑΣΑ. Στις ράγες όμως της συρρίκνωσής της ως δημόσια κατάσταση και ως καθολικό αγαθό βρέθηκε και ως επιλογή από τις Κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Να θυμίσω κάποιες μόνο επιλογές της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ που επιβεβαιώνουν αυτή τη θέση:

Φωτοτυπίες, αντί βιβλία, πρόσληψη αναπληρωτών από τον Οκτώβριο και μετά, με μεγάλο μέρος ακόμα και μετά το νέο έτος με αποτέλεσμα χιλιάδες κενά σε όλη τη χώρα, διάταξη για υποχρεωτική μετάθεση σε όλη την επικράτεια, την «αυτοδίκαιη αργία» για «καταγγελίες» ακόμα και εκτός υπηρεσίας, προσωπική αξιολόγηση-χειραγώγηση - σύνδεση με τον μισθό και με ανοιχτές πόρτες και παράθυρα για απόλυση- χαρακτηριστική ήταν η διάταξη του περίφημου υποχρεωτικού 15% για «κόψιμο» και απόλυση, απόλυση σχεδόν τριών χιλιάδων εκπαιδευτικών και δώρο στους επιχειρηματίες τμήμα της δημόσιας εκπαίδευσης. Κατάργηση-συγχώνευση 1400 σχολείων, και όλα αυτά μαζί με τη συρρίκνωση της χρηματοδότησης, τη μείωση των μισθών και των συντάξεων συνέθεσαν ένα τοπίο βίαιης επίθεσης στην εκπαίδευση, στους εκπαιδευτικούς και στα μαθησιακά δικαιώματα των μαθητών.

Μέσα σ' αυτό το ζοφερό τοπίο είχαμε κατακτήσεις με την ανατροπή των περισσότερων από τα παραπάνω και με μικρότερες και μεγαλύτερες νίκες και σε άλλα θέματα. Γι αυτό το λόγο η ΕΡΑ - εκτός από τις διεκδικήσεις μας λέμε το αυτονόητο: «Υπερασπιζόμαστε τις κατακτήσεις μας» και μας κάνει εντύπωση που γι αυτές δεν κάνουν καμιά αναφορά ούτε η ΔΟΕ ούτε και άλλες παρατάξεις.

Η ανάγκη υπεράσπισης των κατακτήσεών μας πρέπει να είναι διαρκής και πάντα πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση. Αρκεί να αναλογιστούμε και να μην ξεχνάμε τι έγινε στην εκπαίδευση από το 2010, αλλά και δηλώσεις τωρινές όπως η παρακάτω: «Δέσμευσή μου είναι να καταργήσω το νόμο Γαβρόγλου. Η κατάργηση δε του Προεδρικού Διατάγματος 152 ευνοεί την αναξιοκρατία και τελικά εξυπηρετεί το κομ-

ματικό κράτος». Δήλωση του προέδρου της ΝΔ, της αξιωματικής αντιπολίτευσης Κυριάκου Μητσοτάκη. Θα καταργήσει το 152, και θα επαναφέρει τι; Τον νόμο αξιολόγηση - απόλυση, το 15% των εκπαιδευτικών εκτός εκπαίδευσης. Δεν ξέρω τι θα κάνουν οι άλλες παρατάξεις, αλλά εμείς δεν θα επιτρέψουμε και κινηματικά και πολιτικά να γυρίσουν τα χρόνια πίσω ώστε να του δοθεί η δυνατότητα να κάνει ποτέ και κάποτε πράξη τις εξαγγελίες του ο κ. Μητσοτάκης.

Κάτι για την κατάργηση του Π.Δ. 152. Με έκπληξη διάβασα και ενώ έχει καταργηθεί το Π.Δ. 152, η προσωπική αξιολόγηση δηλαδή, ένα καθολικό αίτημα του κλάδου, όχι μόνο δεν παρουσιάζεται ως νίκη, αλλά αντίθετα υπάρχουν ανακοινώσεις παρατάξεων που λένε το απίστευτο: «...Η αξιολόγηση που τρέχει τώρα μετά την ψήφιση του νόμου Γαβρόγλου είναι η χειρότερη και η πιο επικίνδυνη απ' όλες τις προηγούμενες»:! Μάλιστα. Έτσι θα κάνουμε κουβέντα; Έτσι θα γίνουμε πιστικοί ότι δεν προτάσσουμε πολιτικές σκοπιμότητες αλλά τα συμφέροντα του κλάδου;

Αντί να λέγονται τα παραπάνω δεν θα έπρεπε οι παρατάξεις και η ΔΟΕ να έχουν πρόταση για την αξιολόγηση-κρίση των «στελεχών» εκπαίδευσης, των διευθυντών και υποδιευθυντών που πράγματι υπάρχει θέμα; Εμείς είμαστε αντίθετοι με τον νόμο σε αυτό το σημείο διότι πέραν των άλλων («προσόντα» -συνέντευξη) δεν μπορεί ποσοτικοί χαρακτηρισμοί μεταξύ συνεργατών στο ίδιο σχολείο να αντικαταστήσουν την ανάγκη δημιουργίας σχέσεων συναδελφικών, σχέσεων εμπιστοσύνης και συνεργατισμού που πρέπει να υπάρχουν στα σχολεία.

Η ΕΡΑ και σήμερα πιστεύει και προτείνει το εκπαιδευτικό κίνημα να συνταχθεί και να αγωνιστεί υπέρ της θέσης πως ο διευθυντής σχολείου να επιλέγεται και από τον σύλλογο διδασκόντων, να έχει ρόλο συντονιστή και όχι διοικητικού στελέχους που θα προέρχεται από «πίνακες» και θα βρίσκεται σε παράλληλη σχέση με τον σύλλογο διδασκόντων.

Δυστυχώς αυτή η θέση απορρίφθηκε από το ΣτΕ, σε μια χρονική στιγμή που όμως ούτε η ΔΟΕ και οι περισσότερες παρατάξεις την υποστήριξαν - μάλιστα, η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ-ΠΑΣΚ κατήγγειλαν την παραπάνω θέση. Έστω και σήμερα θα τοποθετηθεί σ αυτό το θέμα; Ποια είναι η πρότασή σας; Ο αποκλεισμός των συναδέλφων να έχουν λόγο στην κρίση των στελεχών και τελικά η συνέντευξη στα συμβούλια να είναι ο «κριτής»;

Η ύπαρξη πινάκων στελεχών εκπαίδευσης έξω και πάνω από την πραγματικότητα του κάθε σχολείου είναι η θέση της ΔΟΕ;

Συναδέλφοι και συναδέλφισσες, κατά τη γνώμη μου αυτό ακριβώς είναι ο ορισμός του διοικητισμού και δεν το λέω μόνο εγώ αλλά και άξιοι συνάδελφοί σας προηγούμενων δεκαετιών που δεν ήταν στην Αριστερά. Δυστυχώς όμως ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ δεν «πιάνουν» τέτοια θέματα και συντάσσονται τελικά υπέρ του διοικητισμού με πιο χαρακτηριστική τους ενέργεια την καταγγελία του νόμου Κουράκη-Μπαλτά και τη συμφωνία τους για τον αποκλεισμό των συναδέλφων από το να έχουν λόγο για την κρίση των στελεχών.

Σε αντίθεση με τη μη θέση της ΔΟΕ για την κρίση στελεχών όλες οι παρατάξεις και η ΔΟΕ πολύ σωστά πρόταξε

με τρόπο αγωνιστικό το θέμα της δίχρονης υποχρεωτικής φοίτησης στο νηπιαγωγείο. Η ΔΟΕ πιο συγκεκριμένα, τον τελευταίο χρόνο ειδικά, αλλά και πρόπερσι, κατανόησε- παρ' ότι δεν το ομολόγησε- κάτι σημαντικό: Ότι το πολιτικό πεδίο στη χώρα ήταν τέτοιο που θα μπορούσε να δημιουργήσει ατζέντα διεκδίκησης που θα οδηγούσε σε νίκες. Τι θέλω να πω, μνημόνια είχαμε από το 2010 μέχρι το 2014, μνημόνια από το 2015-2017, 2018, αλλά το ζήτημα της δίχρονης υποχρεωτικής φοίτησης στο Νηπιαγωγείο το έθεσε σωστά και επιτακτικά τώρα και όχι '11 ούτε το '12 ούτε το '13 γιατί προφανώς γνώριζε τη θέση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Και το έθεσε στη σωστή του βάση - όπως εδώ και χρόνια η ΕΡΑ πρότεινε-δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο στα πλαίσια 14χρονης δημόσια υποχρεωτικής εκπαίδευσης, και όχι χρησιμοποιώντας το 2 συν 12, πράγμα που δυστυχώς κάνουν παρατάξεις σε κείμενά τους, μη κατανοώντας ότι ξεχωρίζουν το νηπιαγωγείο από την υπόλοιπη υποχρεωτική εκπαίδευση, ωσάν να είναι μην είναι μέρος αυτής.

Σε σχέση με την ψήφιση και την εφαρμογή του νόμου βλέπω αντιδράσεις που φτάνουν να πυροβολούν ακόμα και τον ίδιο τον νόμο που ψηφίστηκε. Οι συνάδελφοι αυτοί δεν κατανοούν ότι από καλύτερες θέσεις παλεύεις στην υλοποίηση και την εφαρμογή ενός νόμου από το να ζητάς την ψήφισή του;

Προφανώς και η διεκδίκηση στην πράξη για την εφαρμογή του νόμου για τη δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο συνεχίζεται. Γι αυτό από τον Σεπτέμβριο πρέπει να είναι μέσα στις αγωνιστικές μας διεκδικήσεις και κινητοποιήσεις ώστε ο νόμος να εφαρμοστεί όσο το δυνατό γρηγορότερα σε όλη την επικράτεια. Επιπλέον η ΕΡΑ αυτή την πρότασή της τη συνοδεύει με κάτι αναγκαίο που δεν λέγεται από άλλες παρατάξεις, τη δημιουργία Δημόσιου Οργανισμού Σχολικών Κτηρίων, ώστε να σταματήσει το φαινόμενο η ανέγερση σχολείων να εναπόκειται αποκλειστικά στην ευθύνη των Δήμων και τελικά οι αντικειμενικές αλλά και «υποκειμενικές» αδυναμίες αυτών να καθορίζουν την ύπαρξη ή όχι των υλικοτεχνικών δομών της εκπαίδευσης.

Για τις ανάγκες της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών για τα μεγάλα προτάγματα και τις διεκδικήσεις μας:

Οι συνάδελφοι/ισσες που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες δεν είναι αναπληρωτές, αλλά συμβασιούχοι και πρέπει να έχουν μόνιμη και σταθερή εργασία. Κοιτάξτε, όλοι λέμε υπέρ της σταθερής και μόνιμης εργασίας, αλλά δυστυχώς οι πολιτικές αφηγήσεις στη χώρα, δεν λένε όλες το ίδιο. Δεν πέρασε πολύς καιρός που κάποιος πολιτευτής της Ν.Δ. «μαρτύρησε» τη θέση τους. Φέρετε τι είπε: «Εγώ θέλω να είμαι ειλικρινής, είμαι υπέρ της άρσης της μονιμότητας στο δημόσιο». Επιπλέον πρέπει να ομολογήσουμε ότι για τα ζητήματα της εργασίας υπήρξε ήττα όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στον κόσμο γενικότερα. Σήμερα στην ουσία βρισκόμαστε σε μια ιστορική στιγμή, σε μια διαδικασία ανατροπής της ήττας και υπό αυτό το πρίσμα οι μόνιμοι μαζικοί διορισμοί εκτός του ότι θα σταματήσουν την ταλαιπωρία και την ομηρία χιλιάδων συναδέλφων, αν επιτευχθεί, θα αποτελέσει και νίκη πολιτική – ιδεολογική.

Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί τώρα λοιπόν που θα βασίζονται στην προϋπηρεσία, σε όλη την προϋπηρεσία και σε ένα πολύ μικρότερο ποσοστό, στο χρόνο λήψης πτυχίου. Το πτυχίο να είναι η μόνη προϋπόθεση για εργασία και τα ακαδημαϊκά κριτήρια (μεταπτυχιακά-διδακτορικά-άλλα πτυχία) να μοριοδοτούνται (για να μην έχουμε και φαινόμενα σαν του '15 που το ΣτΕ έριξε τους πίνακες αναπληρωτών) αλλά σε ποσοστό όχι πάνω του 20%, σε σχέση με το μέγιστο της προϋπηρεσίας, διότι τότε θα αλλοιωθεί και η προϋπηρεσία χιλιάδων συναδέλφων που υπηρέτησαν και υπηρετούν για χρόνια την εκπαίδευση, αλλά και η αξία καθουτών των πτυχίων πρόσληψης.

Όμως το θέμα της εργασίας των εκπαιδευτικών και των διορισμών συσχετίζεται άμεσα και με την ύπαρξη θέσεων εργασίας. Για να υπάρξουν θέσεις εργασίας μόνιμες, όχι μόνο για τους αναπληρωτές αλλά και για πολλούς άλλους νέους εκπαιδευτικούς που αιτούνται εργασία κάθε χρόνο (120 χιλιάδες είναι οι αιτήσεις) θα πρέπει να διεκδικήσουμε:

1. Μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, πλήρη σύνταξη στα 35 χρόνια εργασίας.
2. Μείωση άμεσα, τώρα, όχι στο μέλλον, του ανώτατου αριθμού μαθητών ανά τμήμα.
3. Υπεύθυνος ολοημέρου για πάνω από 2 τμήματα.

4. Μείωση του ωραρίου, ίσο με αυτό της δευτεροβάθμιας.
5. Σταδιακή μείωση του διδακτικού ωραρίου και μετά την 20ετία, Να το θέσει η ΔΟΕ ως αίτημα τώρα, από τις πρώτες της διεκδικήσεις.
6. Καθιέρωση παιδαγωγικής επιμορφωτικής συνεδρίασης που θα λογίζεται ως ώρα διδακτική.
7. Ικανός αριθμός εκπαιδευτικών να βρίσκονται να βρίσκονται στη διάθεση των διευθύνσεων εκπαίδευσης για προσωρινές ολοημέριες αναπληρώσεις.

Θετικά είναι τα μέτρα της κυβέρνησης τόσο για τις διδακτικές ώρες που προβλέπονται στο πρόγραμμα των βιβλιοθηκών, και γι αυτό θα πρέπει να διευρυνθεί σε όλα τα σχολεία Ταυτόχρονα η μεγάλη αδικία για τα δικαιώματα των συμβασιούχων – αναπληρωτών πρέπει άμεσα να αποκατασταθεί. Πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά, εκπαιδευτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα στους αναπληρωτές. Η διεκδίκησή τους θα πρέπει να αποτελέσει αιτία άμεσου απεργιακού αγώνα, διότι η κατάσταση σήμερα είναι άκρως απαράδεκτη.

Επιπλέον κάποια άλλα ζητήματα που διαφεύγουν φορές της προσοχής μας:

Λύση τώρα για το αμετάθετο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας. Σωστά δόθηκαν οι οργανικές στους συναδέλφους μόλις πριν 15 μέρες. Να παρθεί πρωτοβουλία και για τους εκπαιδευτικούς των κοινών ειδικοτήτων που ήταν στην Πρωτοβάθμια και να λυθεί άμεσα.

Λειτουργία των ΚΔΑΠ μόνο μετά τη λήξη του ολοήμερου και όχι πριν. Δεν μπορεί να έχουμε Ολοήμερο σχολείο μέχρι τις 4μμ και ταυτόχρονα να τρέχουν προγράμματα ΚΔΑΠ που να ξεκινάνε στη 1:30μμ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι θα κλείσω με μια επισήμανση. Ενώ ορθά το Δ.Σ. της ΔΟΕ, δεν επέλεξε να αλλοιώσει την ημερήσια διάταξη και να θέσει το «Μακεδονικό» στην έναρξη των εργασιών, δυστυχώς το κάνανε κάποιοι συνάδελφοι, χρησιμοποιώντας μάλιστα ακραίες εκφράσεις περί πατριωτών και μη, χωρίς να συναισθάνονται και να βασίζονται στο ιστορικό πλαίσιο του ζητήματος, όπως αυτό διαμορφώθηκε μέσα στον χρόνο, αλλά και μέσα από τα επίσημες διαπραγματεύσεις όλων των κυβερνήσεων μέχρι τώρα. Δεν θέλω να επεκταθώ αλλά θα κλείσω με δυο δηλώσεις:

«Τι είναι η Κόκκινη γραμμή; είναι αυτό που οι σκοπιανοί θεωρούν αδιανόητο γι αυτούς, το να δώσουν μια κοινή ονομασία για τη χώρα τους και στο εσωτερικό και έναντι τρίτων χωρών, και έναντι των διεθνών οργανισμών. Αυτό που ο Καραμανλής το είχε πει και έμεινε ως περιφρασμένος όρος «ergasomnes». Αυτό οι Σκοπιανοί δεν το δέχονται και κατά την άποψή μου δεν πρόκειται να το δεχτούν, δηλαδή τη λεγόμενη συνταγματική τους ονομασία να την αλλάξουν...να συμφωνήσουν σε ένα όνομα για κάθε χρήση που δεν θα θίγει την ελληνικότητα της ελληνικής Μακεδονίας.»

«Υπάρχει επίσημη θέση της Ελληνικής Κυβέρνησης, επικυρωμένη δισ από την εθνική αντιπροσωπεία, για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις ergasomnes. Αυτή είναι η επίσημη θέση της εθνικής αντιπροσωπείας, όπως τουλάχιστον αποτυπώθηκε και στις

προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή του 2007 και όπως επικυρώθηκε για άλλη μια φορά μετά τις διαπραγματεύσεις οι οποίες έγιναν στο Βουκουρέστι»

Ξέρετε ποιοι τα είπαν αυτά; Ο Σαμαράς ως πρωθυπουργός και ο Μητστσάκης πριν λίγους μήνες ως αρχηγός της Ν.Δ., γι αυτό συνάδελφοι ας είστε λίγο πιο προσεκτικοί στους χαρακτηρισμούς.

Ευχαριστώ.

Πολυκρήτη Μπαλωμένου

Σύλλογος Αγρινίου

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Αν ήθελα να βάλω έναν τίτλο σε αυτά που θα πω θα ήταν η υποκρισία στο μεγαλείο της. Στις 4 Ιουνίου, τώρα προχθές, διαβάζω μια ωραία στρογγυλεμένη απόφαση της ΔΟΕ που λέει: οι στρατηγικές επιλογές σχεδιασμού, ανάδειξης και διεκδίκησης κομβικών ζητημάτων του κλάδου και η επίτευξή τους π.χ. θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, την κατάργηση της Υπουργικής Απόφασης για το 10% ανά Τμήμα, την προσμέτρηση της ώρας σίτισης ως διδακτικής, τη διαφανιόμνη κατάργηση του αντιδραστικού πλαισίου της αξιολόγησης, καταδεικνύει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, με δυναμικούς αγώνες μπορεί να πετύχει στόχους. Αυτό λέει η ΔΟΕ. Ωραία ανακοίνωση. Όλα αυτά τα έκανε ο αγώνας της ΔΟΕ.

Και αν δεν γίνονταν; Θα έβγαине ανακοίνωση ότι θα έφταιγε η ΔΟΕ; Όχι βέβαια. Και αυτή είναι η αλήθεια. Όπως δεν έφταιγε η ΔΟΕ πριν 3 χρόνια που στα σχολεία υπήρχε κλίμα φόβου και τρομοκρατίας, με την τιμωρητική αξιολόγηση, που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί, που τα σχολεία ως και το Μάρτιο είχαν χιλιάδες κενά, που οι διευθυντές εκπαίδευσης έβγαίναν με το ποδοσφαιρικό σύστημα, συνάδελφε, 4 - 3 - 2, όλοι ξέρετε από ποδόσφαιρο και πολλά ακόμα που τα έχουμε ζήσει όλοι στα σχολεία μας.

Όχι, συνάδελφοι, ας είμαστε ειλικρινείς. Δεν είναι μόνο ο αγώνας με ή χωρίς εισαγωγικά της ΔΟΕ. Είναι κυρίως η πολιτική των κυβερνήσεων και οι θέσεις και η ιδεολογία όλων που καθορίζει τη στάση της για το δημόσιο σχολείο και γενικότερα για το κοινωνικό κράτος. Δεν είναι το μνημόνιο και οι υπαρκτές δημοσιονομικές δυσκολίες μόνο που καθορίζουν την πολιτική στο χώρο της εκπαίδευσης.

Έτσι, όταν αυτοί που κυβέρνησαν μέχρι τώρα και χρεοκόπησαν τη χώρα και φιλοδοξούν να ξανακυβερνήσουν λένε με θράσος ότι δεν είναι φυσιολογικό να είναι όλοι ίσοι, ο Μητστσάκης λέει δεν τρέφω αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση και όσοι το επιχειρήσαν καταστράφηκαν. Δηλαδή κινδυνεύει η δημοκρατία όταν αγωνιζόμαστε για παιδεία, υγεία και εργασία για όλους.

Έτσι οι απολύσεις έγιναν και θα ξαναγίνουν αν τους δοθεί η ευκαιρία, γιατί όπως λένε υπάρχουν κρυμμένοι εκπαιδευτικοί, που θα αναλάβει η κα Κεραμέως να τους βρει. Γιατί η επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών καταψηφίστηκε στη

Βουλή από όλους, γιατί ήταν κομματικό κράτος. Έτσι όπως λένε πρέπει να μπει μια τάξη σε μια αταξία που υπάρχει στο χώρο της προσχολικής αγωγής.

Και γι' αυτό πρέπει να γίνει ενιαία για τις ηλικίες 0 έως 6 ετών και γι' αυτό καταψηφίστηκε από όλους, ακόμα και από το ΚΚΕ που σήμερα μιλάει πολύ ωραία για την υποχρεωτική προσχολική δίκηχρονη. Γιατί τελικά όπως λένε το πρόβλημα της εκπαίδευσης σήμερα δεν είναι οι προσλήψεις και ο αριθμός των εκπαιδευτικών, αλλά η οργάνωση των σχολείων στο πρότυπο των βρεφονηπιακών σταθμών. Ναι, και αυτό ο Μητσστάκης το είπε και μάλιστα ισχυρίζεται ότι πρέπει ο διευθυντής να επιλέγει τους δασκάλους που χρειάζεται, γιατί όπως λένε η κατάργηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού δεν ευνοεί την αξιοκρατία, αλλά μόνο το κομματικό κράτος του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιατί τελικά ο στόχος τους είναι ένας: το δημόσιο σχολείο. Γι' αυτό είναι αμόρφωτοι όσοι τελειώνουν ελληνικά πανεπιστήμια, ενώ είναι άριστοι και καλά βιογραφικά όσοι ενώ τελειώνουν το Κολέγιο Ψυχικού και φεύγουν χωρίς τη βάση των πανελλαδικών μέρες που είναι σε ακριβά και ωραία πανεπιστήμια στο εξωτερικό, με τα ακριβά δίδακτρα και θα γυρίσουν έτοιμοι να μας διοικήσουν και να μας κυβερνήσουν, θυμηθείτε όλοι συγκάτοικο στην Αμερική στο ίδιο δωμάτιο τον Παπανδρέου τον Γιώργο με τον Σαμαρά.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, για τα συγκεκριμένα θέματα που τέθηκαν θέλω να αναφερθώ πρώτα-πρώτα στα νηπιαγωγεία και στη δίκηχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Επειδή είμαι νηπιαγωγός νιώθω διπλά περήφανη που ανήκω σε μια παράταξη που έκανε τα πάντα ώστε να γίνει πραγματικότητα ένα χρόνιο αίτημα του κλάδου. Θεοί και δαίμονες ως την τελευταία στιγμή πίεζαν να μην ψηφιστεί. Από τα κόμματα στη Βουλή, από το ΚΚΕ ως τη Νέα Δημοκρατία, από Δημάρχους, συμφέροντα, κραυγές για Βόρεια Κορέα, εργαζόμενους στους Δήμους που θα απολυθούν, ούτε ο πιο αι-

σίοδος δεν ήταν σίγουρος ότι θα ψηφιστεί. Τόσο καθαρά, χωρίς υποσημειώσεις και χωρίς μάλιστα τους δυο μήνες απεργία που κάναμε το 2006 για τον ένα χρόνο.

Τι ψηφίστηκε ακριβώς: Πρώτον: τα νήπια 4 έως 6 χρονών θα φοιτούν υποχρεωτικά στα νηπιαγωγεία και χωρίς επιλογή γονέα, όπως πολλοί προέλεγαν. Δεύτερον: στα νηπιαγωγεία θα ασχολούνται αποκλειστικά μόνο νηπιαγωγοί, μιας και πλέον ψηφίστηκε ότι οι νηπιοβρεφοκόμοι δουλεύουν ρητά με παιδιά 0 έως 4 ετών και τρίτον, το πιο βασικό: το νηπιαγωγείο μετά και το διδακτικό ωράριο που ορίζει η Υπουργική Απόφαση Φίλη πλέον είναι το πρώτο βασικό κομμάτι της υποχρεωτικής δεκατετράχρονης εκπαίδευσης, δίνοντας οριστικά τέλος σε μια επιδίωξη χρόνων να περάσουν τα νηπιαγωγεία στους Δήμους.

Για τη δίκηχρονη ακούστηκαν πολλά, πρέπει όμως να αναφέρω ότι μετά από το Νόμο που προχθές ψηφίστηκε και αυξάνει κατά 50% το επίδομα προϊσταμένης νηπιαγωγών, όπως και στα ολιγοθέσια, εκτιμώντας και αυτή τη δουλειά της νηπιαγωγού, το επόμενο βήμα είναι άμεσα να μειωθεί το ωράριο των νηπιαγωγών όπως και των δασκάλων, να μειωθεί ο αριθμός των νηπίων ανά τμήμα και να υπάρξει σίτιση στα ολοήμερα νηπιαγωγεία.

Δεύτερο θέμα: αξιολόγηση. Καταργήθηκε όλο το μέρος του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης. Προσωπική αξιολόγηση εκπαιδευτικών, σύνδεση μισθού και βαθμού, 15% της απόλυσης. Και ενώ όλοι ξέρουμε τι είναι η αξιολόγηση, φέτος ζήσαμε τον ανένδοτο αγώνα της ΔΟΕ και των άλλων παρατάξεων, αριστερών - δεξιών ενάντια στην τρομοκρατία της αξιολόγησης - χειραγώγησης και τις μεγάλες απεργίες και αγώνες που έγιναν, ακούστε-ακούστε, ενάντια στην αξιολόγηση.

Ναι, είναι αλήθεια. Αξιολόγηση βαφτίστηκε η έκφραση γνώμης των συναδέλφων στο Σύλλογο Διδασκόντων, για την επιλογή των διευθυντών στο σχολείο και ξεσπάθωσαν πα-

λιοί και νέοι συνδικαλιστές ώστε να μην ακολουθεί η γνώμη του Συλλόγου των Διδασκόντων τους διευθυντές που θα πάνε για αξιολόγηση. Πρώτοι και καλύτεροι οι αιρετοί, που όπως μας είπαν προχθές είναι οι ίδιοι που αγωνίζονται πηγαίνοντας από σχολείο σε σχολείο, βάζοντας απ' την τσέπη τους όχι για ψήφους, για το καλό των συναδέλφων και παρόλο που το κακό Υπουργείο τους το απαγορεύει και το κάνουν με μεγάλους αγώνες και θυσίες.

Είναι οι ίδιοι που δεν αναγνωρίζουν στους συναδέλφους το δικαίωμα να έχουν άποψη, όταν ως αιρετοί όχι μόνο συμμετείχαν στα Συμβούλια Επιλογής, όχι μόνο διατήρησαν για τον εαυτό τους μόνο το δικαίωμα να ψηφοθηρούν και να παίζουν παιχνίδια, αλλά και να ψηφίζουν συχνά εξυπηρετώντας σκοπιμότητες. Ναι, αυτοί που ο απλός συνάδελφος δεν είχε δικαίωμα να πει γνώμη. Είναι τυχαίο που έγινε; Όχι.

Είναι οι ίδιοι, η ΔΟΕ και μερικές παρατάξεις, που ήταν ενάντια πριν δυο χρόνια και στην ψηφοφορία των διευθυντών απ' τους συναδέλφους τους. Και τότε υποστήριζαν ότι αυτά γίνονται για το κομματικό κράτος του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι οι ίδιοι, προσέξτε το, που όταν πραγματικά -συνάδελφε να σηκωθείς μετά να μου απαντήσεις- όταν πραγματικά ξεκίνησε η αξιολόγηση με την κυβέρνηση Σαμαρά ήταν τζάμπα μάγκες, γιατί στο τέλος αυτοί που δεν πάτησαν το κουμπί ήταν ελάχιστοι και μέσα σ' αυτούς τα πολλά μέλη της ΕΡΑ.

Όταν, δηλαδή, συνάδελφε, τα μεγάλα λόγια έχουν κόστος τότε πολύ λίγοι οι εκλεκτοί, γιατί είναι φανερό ότι όταν οι πρυτάνεις του ρουσφετιού αγωνιούν για τη δημοκρατία κομματικού κράτους, πιστεύουν ότι το κράτος τους ανήκει, είναι ιδιοκτησία τους, το κληρονομούν από γενιά σε γενιά, συχνά στις ίδιες οικογένειες και στιδήποτε άλλο επιχειρείται να γίνει είναι απαράδεκτο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μια πρόταση, τελειώνοντας πρέπει να πω σε όλους αυτούς που κραύγαζαν και καταστροφολογούσαν,

Όχι, με τη σημερινή κυβέρνηση δεν διαλύθηκαν τα σχολεία, δεν έκλεισαν τα νηπιαγωγεία, δεν ήρθε η τρομοκρατία και ο αυταρχισμός, δεν αυξήθηκε το ωράριο σε 30 ώρες, δεν έγιναν συγχωνεύσεις – καταργήσεις. Πολύ απλά και καθαρά σταμάτησε ο κατήφορος και στο χώρο της εκπαίδευσης. Ευχαριστώ πολύ.

Χαρίκλεια Γιαννακίδου

Σύλλογος Ξάνθης

συναδέλφισσες-φοι, Δεν θα πω για τη Διαμαντοπούλου, μην ανησυχείτε. Λοιπόν, από την Αυτόνομη Παρέμβαση της Ξάνθης, μέσα από τις τάξεις των Εκπαιδευτικών Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Θα μετατοπίσω την κουβέντα από τη θερμή πολιτική αντιπαράθεση και θα μεταφερθούμε λίγο στην περιοχή μου, στην Ξάνθη, στη Θράκη, όπου είχαμε ένα τοπικό πρόβλημα το οποίο όμως ταλαιπώρησε την εκπαιδευτική κοινότητα για περίπου ενάμισι χρόνο. Επρόκειτο για το πιλοτικό πρόγραμμα του ΙΕΠ μέσα από το οποίο προέβλεπε την παρουσία

εκπαιδευτικού, νηπιαγωγού της μειονότητας στο δημόσιο νηπιαγωγείο σε περιοχές σε αμιγώς μειονοτικό πληθυσμό.

Να παραθέσω μερικά στοιχεία για να κατανοήσετε το πλαίσιο. Στους νομούς Ξάνθης και Ροδόπης η μουσουλμανική μειονότητα εκπαιδεύεται βάσει μορφωτικών συμφωνιών που έχουνε συναφθεί ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία σε Μειονοτικά Δημοτικά, όπου το πρόγραμμα μοιράζεται στην ελληνική και την τουρκική γλώσσα και σε Δημόσια Νηπιαγωγεία τα οποία μπήκαν στην εκπαίδευση το 2006. Κατόπιν συνεχίζουν την υποχρεωτική τους εκπαίδευση στα δημόσια γυμνάσια. Επίσης, να αναφέρουμε ότι βάσει της έρευνας του Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων, μιας σοβαρής προσπάθειας του κράτους για την εκπαίδευση της μειονότητας που μετρά 20 χρόνια, το ποσοστό της μαθητικής διαρροής, παρότι μειώνεται με γρήγορους ρυθμούς, φαίνεται ότι παραμένει σαφώς ψηλότερο από τον εθνικό μέσο όρο.

Να σας διευκρινίσω, επίσης, ότι τα παιδιά που πηγαίνουν στο νηπιαγωγείο είναι παιδιά που μιλάνε είτε την πομακική γλώσσα, είτε την τουρκική γλώσσα, είτε τη γλώσσα ρομανί, δηλαδή μπαίνουν στον επίσημο θεσμό του νηπιαγωγείου φέρνοντας από το σπίτι τους μία άλλη γλώσσα. Η παρέμβαση που επιχειρήθηκε από το ΙΕΠ προέβλεπε τη είσοδο συναδέλφου ή συναδέλφισσας νηπιαγωγού της μειονότητας, με στόχο: κοινωνικοποιητικό, γιατί αναγνωρίζοντας στο παιδί τη γλώσσα του, το ταυτοτικό του χαρακτηριστικό, το καθιστούμε ισότιμο μέλος της εκπαιδευτικής κοινότητας και διευκολύνουμε την ένταξή του, και δεύτερον γνωστικό, καθώς αξιοποιώντας τη μητρική γλώσσα του παιδιού ως εφαλτήριο, ως μονοπάτι, προχωράμε στην καλύτερη κατάκτηση της δεύτερης γλώσσας που είναι η επίσημη γλώσσα του σχολείου και είναι η ελληνική γλώσσα.

Άρα, η μητρική γλώσσα χρησιμοποιείται ως μονοπάτι, ως στήριξη, ως γνωστικό θεμέλιο για να πάμε και να μάθουμε καλύτερα την ελληνική γλώσσα. Η παράταξή μου η ΕΡΑ συμφώνησε με τη φιλοσοφία του προγράμματος, έκανε την κριτική της στην κυβέρνηση η οποία χωρίς να προετοιμάσει την εκπαιδευτική κοινότητα έφερε αλεξίπτωτικά το πρόγραμμα, και διαφώνησε επίσης και με την απόφαση των Συλλόγων Ξάνθης και Ροδόπης να προκηρύξουμε μία απεργία η οποία ήταν αδιέξοδη και εγκλώβισε σε ένα μακρόχρονο απεργιακό κλοιό 3 νηπιαγωγεία στην Ξάνθη και 3 νηπιαγωγεία στη Ροδόπη, ενώ όλα τα υπόλοιπα λειτουργούσανε.

Να επισημάνω ότι και στο νέο νόμο τον 4547 προβλέπεται στα ΚΕΣΥ τα οποία είναι ο διάδοχος θεσμός των ΚΕΔΔΥ, στα Τμήματα της Ξάνθης και της Ροδόπης να υπάρχει εκπαιδευτικός της μειονότητας, ψυχολόγος από τη μειονότητα και κοινωνικός λειτουργός απ' τη μειονότητα, κάτι που είναι πολύ θετικό αφού περί το 40% του μαθητικού πληθυσμού που εξυπηρετείται από τα ΚΕΔΔΥ Ξάνθης και Ροδόπης ανήκει στη μειονότητα. Ευχαριστώ.

Δημήτρης Πριμηκύρης

Σύλλογος Ανατολικής Αττικής
«Αλέξανδρος Δελμούζος»

Καλησπέρα κι από μένα συνάδελφοι. Είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι η επίθεση στο χώρο της εκπαίδευσης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ εντείνεται και συνεχίζεται. Το εκπαιδευτικό μνημόνιο που υλοποιείται με την καθοδήγηση των κλιμακίων του ΟΟΣΑ συρρικνώνει το δημόσιο σχολείο, χτυπάει τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιών.

Ο νόμος για τις νέες υποστηρικτικές δομές, που ψηφίστηκε πρόσφατα, αποτελεί καθοριστικό βήμα στην αντιδραστική αναδιάρθρωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Υλοποιεί την κατεύθυνση της αποκέντρωσης, της αυτονομίας της σχολικής μονάδας και της αξιολόγησης, των βασικών απαιτήσεων, δηλαδή, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εγχώριων δυνάμεων της αγοράς για δραστική μείωση των κρατικών δαπανών, συρρίκνωση των δομών και μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού στο Δημόσιο σχολείο.

Επιβάλλει μια κουλτούρα αξιολόγησης στους εκπαιδευτικούς, με στόχο την αποδοχή της ατομικής αξιολόγησης, θεσμοθετεί νέες ιεραρχικές και συγκεντρωτικές δομές εποπτείας και ασφυκτικού ελέγχου για σχολεία και τους εκπαιδευτικούς, εισάγει τη λογική του Διευθυντή Manager, την εσωτερική-εξωτερική αξιολόγηση και τη λογοδοσία των σχολείων.

Οι αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος και των αναπληρωτών για μαζικούς διορισμούς το προηγούμενο διάστημα, που συγκλόνισαν φέτος την εκπαίδευση, έσπασαν τα πέλμα της σιωπής, ανέδειξαν το ζήτημα σε όλη του την έκταση, κατέδειξαν τον εμπαιγμό από τα κούφια λόγια και τις δεσμεύσεις όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, όλων των προηγούμενων ετών και υποχρέωσαν την κυβέρνηση ν' ανακοινώσει νέο γύρο μελλοντικών δεσμεύσεων και χρονοδιαγραμμάτων διορισμών, σε μια προσπάθεια εκτόνωσης του κινήματος.

Όμως, παρ' όλες τις διακηρύξεις και τις προσπάθειες από την πλευρά της κυβέρνησης, στο «μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2019-2022» που ανακοίνωσε η κυβέρνηση δεν προκύπτουν πουθενά δαπάνες για προσλήψεις. Γι' αυτό εμείς λέμε ότι μόνο η αποφασιστική συνέχιση και κλιμάκωση των μαζικών αγώνων με αίτημα τους μαζικούς διορισμούς, αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για να γίνουν επιτέλους μαζικοί διορισμοί της εκπαίδευσης που έχει ανάγκη η ίδια η εκπαίδευση.

Οι τελικές εξελίξεις και αποφάσεις της κυβέρνησης για την Προσχολική Αγωγή συνιστούν μια υπονόμευση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής κι εκπαίδευσης, καθώς συντηρείται στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας το παράλληλο δίκτυο Νηπιαγωγείων και Παιδικών Σταθμών, παραχωρείται η εφαρμογή εκπαιδευτικών διαδικασιών σε δομές και φορείς που δεν ανήκουν στο δημόσιο σχολείο,

αναγορεύεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση σε ρυθμιστή των θεμάτων παιδείας και δεν απομακρύνεται ως επιδίωξη η μετατροπή των νηπιαγωγείων και συνολικά της δημόσιας εκπαίδευσης, σε εμπορευματοποιημένη ζώνη, χώρο κουπονιών vouchers και τροφείων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η μνημονιακή βαρβαρότητα σε όλα τα πεδία της κοινωνικής ζωής, συνεχίζεται με αμείωτη ένταση για 9η συνεχή χρονιά, ενώ η κυβέρνηση του 3ου και 4ου μνημονίου, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, κάτω από τις υποκριτικές κορόνες για δήθεν έξοδο από τα μνημόνια, έδωσε πριν λίγες μέρες τη χαριστική βολή στην κοινωνία, για χάρη των δανειστών και της αξιολόγησης, με νέα μέτρα άγριας λιτότητας 22 δις μέχρι το 2022 και πλεονάσματα που φτάνουν μέχρι το 2060, δημιουργώντας συνθήκες κοινωνικής κόλασης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σαν εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ στην 87η συνέλευση γιατί συντάχθηκε με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, σφύριξε αδιάφορα απέναντι σε ιστορικές αναιρέσεις κατακτήσεων, όπως και στα δικαιώματα της απεργίας, έμεινε άφωνη απέναντι στην επαναφορά της αξιολόγησης, τη νεοφιλελεύθερη μετάλλαξη του σχολείου και το νόμο για τις δομές, δυσκόλεψε την ανάπτυξη των αγώνων για μαζικούς διορισμούς κηρύσσοντας, κάτω από πίεση μάλιστα, μόνο στάσεις εργασίας την ώρα που το κίνημα, τα Πρωτοβάθμια Σωματεία κι οι αναπληρωτές έδωσαν συγκλονιστικές μάχες κι αγώνες για σταθερή και μόνιμη δουλειά αμφισβητώντας τον κατακερματισμό και την κατηγοριοποίηση.

Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, γιατί διαμόρφωσε την ατζέντα του φετινού συνεδρίου του κλάδου, αγνοώντας προκλητικά τα κρίσιμα θέματα που πλήττουν σφοδρά το δημόσιο σχολείο.

Αντίθετα, υπερψηφίζουμε και στηρίζουμε συντονισμένη δράση των Πρωτοβάθμιων Συλλόγων, τις κινητοποιήσεις, τις καταλήψεις, τις συνελεύσεις αγώνα.

Ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, με δράση και ταυτότητα στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, πορευτήκαμε όλο το προηγούμενο διάστημα με ενωτική αντίληψη και πλαίσιο δράσης στο κίνημα και στους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους, από τους οποίους ξέσπασαν τα μόνα αγωνιστικά γεγονότα που τάρaxαν τα νερά στο χώρο της εκπαίδευσης.

Γι' αυτό προβάλλουμε και πάλι την ανάγκη συγκρότησης ενωτικού μετώπου των δυνάμεων του ριζοσπαστικού χώρου σε αντικυβερνητική, αντιμνημονιακή, ταξική, αγωνιστική κατεύθυνση, και καλούμε κάθε σχήμα, κάθε αγωνιστή του ριζοσπαστικού χώρου, να διαμορφώσουμε μαζί μια μάχη και ενωτική πρόταση αγώνα μέσα στην 87η Γενική Συνέλευση, σε όλη τη γραμμή του μετώπου: Κοινωνική λεηλασία, αντιπολεμική δράση, διορισμοί, αξιολόγηση, αντιδραστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση, Προσχολική Αγωγή.

Να συγκροτήσουμε μαζί ένα ενιαίο αγωνιστικό σχέδιο κι εκείνο το αγωνιστικό μπλοκ που θα εμπνεύσει τις μάχες το

Σεπτέμβρη, για να μην περάσει η αξιολόγηση, η αυτοαξιολόγηση, οι περικοπές, η παρατεταμένη αδιοριστία, η ακύρωση της προϋπηρεσίας, τα προσοντολόγια κι η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης. Αλλά και ευρύτερα, οργανώνοντας τη συμβολή του εκπαιδευτικού κινήματος σε μια μαζική λαϊκή απερίθωτη πραγματικών αγώνων σύγκρουσης με το μνημονιακό καθεστώς Κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και όλων όσων το στηρίζουν.

Περισσότερα συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αύριο θα μας δοθεί η ευκαιρία από άλλους συντρόφους ν' αναπτύξουν τις θέσεις μας για το διεκδικητικό πλαίσιο αναλυτικά. Ευχαριστώ πολύ.

Βασίλης Αρβανίτης

Σύλλογος Κορυδαλλού - Αγίας Βαρβάρας

έχετε αντιληφθεί, συνάδελφοι, ότι η βάση του κλάδου μας έχει τριχοτομηθεί; Και ότι αυτό είναι μία πραγματικότητα; Οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι, έστω ένας, έστω ένας εδώ μέσα να σηκωθεί και να ειπεί ότι πήγε σε διαδικασία έκτακτων Γενικών Συνελεύσεων ή τακτικών Γενικών Συνελεύσεων των πρωτοβάθμιων συλλόγων και είχε είτε απαρτία, είτε είχε αριθμό συναδέλφων μας τέτοιων που να μπορεί να συζητήσει και να πάρει αποφάσεις. Δεν υπάρχει τέτοιος Σύλλογος.

Οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι πνέουν τα λούστια και το μόνο που απομένει είναι να δοθεί και η χαριστική βολή στην ίδια την ύπαρξη της Ομοσπονδίας γιατί ακριβώς από η βάση -εκφράζεται κάτι αντικειμενικό και ρεαλιστικό- η βάση του κλάδου έχει τριχοτομηθεί. Αυτή τη στιγμή ο κλάδος μας είναι χωρισμένος σε τρία κομμάτια. Το πρώτο κομμάτι είναι οι παλιοί δάσκαλοι που έχουν εγκλωβιστεί σε ένα αδιέξοδο.

Είναι αυτοί που θα έπρεπε να συνταξιοδοτούν και δεν συνταξιοδοτούνται, γιατί ακριβώς αν και έχουν πάνω από 30 χρόνια στην εκπαίδευση όταν θα συνταξιοδοτηθούν απ' τα 1.400 ευρώ που παίρνουν θα βρεθούν στα 780. Και με τις τελευταίες περικοπές που θα γίνουν, 880 είναι που θα κατέβουν στα 780. Με όσες περικοπές γίνουν. Και πρόκειται ακόμη να γίνουν.

Με τα επόμενα μνημόνια, με οικονομικές πολιτικές λιτότητας που θα αποκτήσουν ένα άλλο χαρακτηριστικό αλλά θα εκφράζουν τον καπιταλισμό που έχει αποκτήσει ολοκληρωτικά χαρακτηριστικά στην οικονομική του έκφραση, γιατί αυτό εκφράζει και εκπροσωπεί ο νεοφιλελευθερισμός αλλά ένας νεοφιλελευθερισμός που για να μπορέσει να ολοκληρωθεί θέλει και την πολιτική του τελείωση και αυτή η πολιτική του τελείωση είναι σε πολιτικό επίπεδο πρώτον: ολοκληρωτική και δεύτερον: και στη συνδικαλιστική έκφραση, στο κομμάτι, δηλαδή, του ίδιου του ταξικού συμφέροντος των εργαζομένων και των σωματείων τους να γίνει πλήρως, πλήρως αποτυχημένος και διαλυμένος.

Γι' αυτό τον συνδικαλισμό, συνάδελφοι, μιλάμε. Το ένα κομμάτι είναι οι παλιοί δάσκαλοι, που δεν μπορούν να συνταξιοδοτηθούν, δεν μπορούν να φύγουν. Και στέκεται έτσι όρθια η εκπαίδευση. Το δεύτερο κομμάτι είναι οι αναπληρωτές, συνάδελφοι. Οι αναπληρωτές που απ' την νιώθουν ευχαριστημένοι κάποιοι εδώ μέσα που δεν είναι, που δεν παρίστανται εδώ, που δεν έχουν έρθει να διαμαρτυρηθούν γιατί 10η, 11η, 12η χρονιά βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση εργασιακής ομηρίας. Πολύ απλά, έχουν γυρίσει την πλάτη στην Ομοσπονδία και στα Σωματεία.

Και γιατί πλέον, όπως έλεγε κάποιος άλλος σύντροφος από εκεί, ότι το ΙΝΕ διαμορφώνει τη συνείδηση, έχει διαμορφώσει και τη συνείδηση ενός απόλυτου υποκειμένου με χαρακτηριστικά τονισμού τέτοια που δεν πρόκειται να ενταχθεί σε καμία συλλογικότητα, παρά μόνο σε ό,τι θα εξυπηρετεί

το ατομικό του συμφέρον. Ξέρετε για τι γενιά ανθρώπων μιλάμε; Γι' αυτή τη γενιά ανθρώπων, συνάδελφοι, που as γίνονται οι εκτιμήσεις, καλά κοροϊδεύομαστε εδώ μέσα; Εσείς τι λέτε; Τον Οκτώβρη δεν θα εξαγγελθούν διορισμοί; Είναι προεκλογική η επόμενη χρονιά και όπως έλεγε ο Γιωργάκης τα φράγκα θα βρεθούνε, τα φράγκα υπάρχουνε να γίνουνε διορισμοί. Θα κάνουνε διορισμούς. Συζητάνε τον αριθμό.

Ξέρετε όμως από τι θα τους συνοδεύουν αυτούς τους διορισμούς; Κοιτάξτε τα λογιστικά δεδομένα στο μεσοπρόθεσμο και αν υπάρχει κονδύλι διορισμών. Είναι αστείο αυτό και το ξέρετε πάρα πολύ καλά, γιατί διορισμούς θα κάνουν, θα κάνουν έναν αριθμό τέτοιων διορισμών όμως όχι για να απορροφήσουν τους χιλιάδες των αναπληρωτών που έχουν έστω και μία σύμβαση εργασίας και είναι γύρω στις 35.000, έναν αριθμό τέτοιο που θα τον συνοδεύσουν από κάτι άλλο.

Και θα φέρουν ένα καινούργιο εργασιακό καθεστώς στην εκπαίδευση. Το ακούσαμε από τον ΟΟΣΑ, θα έρθει η ίδια η κυβέρνηση να το υλοποιήσει. Όχι αναπληρωτές πλέον, συμβασιούχοι πενταετούς διάρκειας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Ένα καινούργιο εργασιακό καθεστώς, ένας απόλυτος δικασμός του κλάδου στο διηνεκές, θα υπάρχουν οι μόνιμοι που θα φθίνουν, θα συρρικνώνεται διαρκώς και θα αυξάνεται ο αριθμός των συμβασιούχων πενταετούς διάρκειας, δούλοι δηλαδή με χαρακτηριστικά και δικαιώματα τέτοια που θα είναι σύμφωνα με την αφαίρεση των ίδιων των δικαιωμάτων.

Και για να πούμε κάποιες αλήθειες: ρε σύντροφοι και συνάδελφοι, για να γίνεις απεργοσπάστης πρέπει να κάνεις απεργία. Απεργία με τα χαρακτηριστικά που είχε το ίδιο το εργατικό κίνημα και απ' την ιστορία του εργατικού κινήματος είναι μόνο μία και αυτή ξέρουμε. Η απεργία, συνάδελφοι, που ξεκινάει από τους εργαζόμενους στο χώρο δουλειάς, βγαίνουν έξω και γυρίζουν πίσω, είτε απολυμένοι και πετημένοι, είτε νικητές. Αυτές ήταν οι απεργίες του εργατικού κινήματος. Των ίδιων των εργαζομένων.

Αυτό το μεταπολιτευτικό παράδοξο που τα χρόνια συναγωνιστές του ΔΗΣΥ, που το ΠΑΣΟΚ ήταν κυβέρνηση και γινόταν στα Σωματεία το εξής: κάνε εσύ ότι αγωνίζεσαι με μία 24ωρη απεργία και εγώ ως πολιτική έκφραση της αστικής τάξης θα κάνω ότι σου δίνω κάτι και σου παραχωρώ κάτι έχει εκλείψει. Ο κλάδος μας αν βρίσκεται αυτή τη στιγμή όρθιος βρίσκεται γιατί υπήρξαν 3 κορυφαίες στιγμές και όχι οι απεργιακές κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, σύντροφοι και συναγωνιστές, που με το 24ωρο έληγαν.

Και μαζί αυξανόταν και η απογοήτευση των ίδιων των συναδέλφων γιατί ακριβώς οι εργαζόμενοι δεν έκαναν πολιτική για τον εαυτό τους και έκαναν πολιτική οι παραταξιακοί μηχανισμοί για να επιβεβαιώνουν την ύπαρξή τους. Αυτές ήτανε και οι απεργίες και δη η τελευταία στις 30 του μήνα. Επιβεβαιώνω την ύπαρξη του παραταξιακού μου μηχανισμού που έξω από αυτή την αίθουσα κανένας εργαζόμενος δεν είδε το ταξικό του συμφέρον.

Όμως για να μην δώσουμε τη χαριστική βολή στην Ομοσπονδία μας οφείλουμε να πούμε κάτι: Αυτό που δεν έγινε

πέρυσι να γίνει φέτος. Οι ειδικότητες έχουν ήδη αποστασιοποιηθεί από την Ομοσπονδία. Φτιάχνουν τα δικά τους Σωματεία. Είναι το 3ο κομμάτι στο διαχωρισμό του κλάδου. Πέρυσι εμείς ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών είπαμε αν και δεν είναι στην ημερήσια διάταξη να πάρει αποφάσεις για τις ειδικότητες, τα δικαιώματα των συναδέλφων των ειδικοτήτων τα εργασιακά, είναι τα ίδια και τα αυτά με τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και δη με τους δασκάλους.

Αρνήθηκαν να το κάνουν. Θα συζητήσουμε αυτοτελώς και θα τελειώσω έτσι. Αρνήθηκαν να το κάνουν και να πάρει απόφαση το Συνέδριο. Θα κάνουμε μία συζήτηση, είναι αυτοτελές θέμα συζήτησης για τους αναπληρωτές. Να πάρουμε μία απόφαση για τους αναπληρωτές, συνάδελφοι, που όμως να μην έχει αυτές τις κακόγούστες φάρσες που έγιναν, να μην επιτρέψουμε να γίνει. Στις 2 του Μάρτη, στις 16 του Μάρτη και στις 30 του Μάρτη.

Διαγκωνισμός, ποιος θα καπελώσει καλύτερα στις 2 του Μάρτη στην κατάληψη στο Υπουργείο Παιδείας, που πάρθηκε απόφαση Γενικής Συνέλευσης για κινητοποίηση στις 9 Μάρτη και επειδή σε κάποιους δεν άρεσε πήγε στις 16 και στις 16 του Μάρτη να υπάρχει πάλι απόφαση, σύντροφοι και συναγωνιστές, για κατάληψη όχι πλέον του Υπουργείου εκείνης της ημέρας, όχι, να είναι κατάληψη και να μας βρουνε όλους μέσα γιατί ακριβώς ήμασταν εκεί και ήρθε η απόφαση την επόμενη στιγμή επειδή δεν βόλευε σχεδιασμούς. Αναιρέθηκε η απόφαση της Συνέλευσης των ίδιων των αναπληρωτών και όσοι ήμασταν εκεί μέσα και πήγαμε στις 30 Μάρτη που κλείναμε να κάνουμε μία βόλτα στο Μαξίμου και με ευθύνη της Ομοσπονδίας αυτό να κλείσει μία δια παντός το ζήτημα.

Δεν είναι ηλίθιοι οι αναπληρωτές.

Ηλίθιοι είναι εκείνοι που νομίζουν ότι με κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας μπορούν να τραβούν στο διηνεκές το υποτιθέμενο ταξικό τους συμφέρον και οτιδήποτε ταξικό συμφέρον δεν θα το αντιληφθούν οι ίδιοι.

Δήμητρης Παναγιωτακόπουλος

Σύλλογος Δ. Αττικής Κ. Βάρναλης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών. Συνάδελφοι αν θα θέλαμε παραστατικά να πούμε γι' αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας, που συμβαίνει στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, θα έλεγα το εξής: μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο. Εδώ και οκτώ χρόνια υπάρχει αυτή η κατάσταση και θα έχει αξία να δούμε και που πηγάζει αυτή η πολιτική.

Αυτή η πολιτική πηγάζει από πολύ συγκεκριμένα κέντρα, πηγάζει από τις λογικές του ΟΟΣΑ, πηγάζει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τις λογικές του ΝΑΤΟ όσον αφορά τα φιλοπολεμικά σχέδια, πηγάζει από την εγχώρια πλουτοκρατία. Αυτό δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι αν θέλουμε να αντιπαρεθεθούμε, αν θέλουμε να αντιδράσουμε θα πρέπει να έρθουμε σε κόντρα με τον πυρήνα αυτής της πολιτικής και θα πρέπει να έρθουμε σε κόντρα για να ανατρέψουμε

αυτή την πολιτική, γιατί αυτή η πολιτική είναι που χαράζει όλο αυτό το αντιδραστικό πλαίσιο στην εκπαίδευση.

Εμείς συνάδελφοι παραστατικά λέμε ότι στην εκπαίδευση υπάρχει το εξής τρίπτυχο: υπάρχει μια συντηρητική νεοφιλελεύθερη αντιδραστική προσπάθεια αναδιάρθρωσης σε όλους τους τομείς που αυτό έχει χαρακτηριστικά την αποκέντρωση, την αυτονομία και την αξιολόγηση. Ωραία λόγια που όμως αν τα σκεφτεί κανείς οδηγούν στη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Συνάδελφοι, για μας είναι σαφές ότι το επόμενο διάστημα θα πρέπει να διαμορφώσουμε και θα πρέπει να μπορούμε σε μια λογική και σε μια πρόταση αγώνα σε όλη τη γραμμή του μετώπου που αφορά την κοινωνική λεηλασία, την αντιπολεμική δράση, τους διορισμούς, την αξιολόγηση, την αντιδραστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση, την προσχολική αγωγή.

Θα πρέπει να συγκροτήσουμε εκείνο ή εκείνα τα αγωνιστικά σχέδια και το αγωνιστικό μπλοκ που θα εμπνεύσει μάχες από τον Σεπτέμβρη για να μην περάσει η αξιολόγηση, η αυτοαξιολόγηση, οι περικοπές, η παρατεταμένη αδιοριστία, η ακύρωση της προϋπηρεσίας, τα προσοντολόγια και γενικότερα η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης.

Αλλά ευρύτερα να οργανώσουμε το εκπαιδευτικό Κίνημα έτσι ώστε με μια μαζική λαϊκή αντεπίθεση πραγματικών αγώνων και σύγκρουσης να έρθουν σε αντίθεση με τον πυρήνα αυτής της πολιτικής, με την πολιτική που γεννάει όλες αυτές τις λογικές.

Αρχής γενομένης συνάδελφοι σε σχέση με την αξιολόγηση. Εμείς είμαστε σαφείς και συγκεκριμένοι και λέμε ότι από τον Σεπτέμβρη θα πρέπει να μπορούμε σε μια διαδικασία απεργίας – αποχής από κάθε μορφή αξιολόγησης και συνάδελφοι πέρσι θυμίζουμε στις διαδικασίες επιλογής των διευθυντών ο κλάδος, η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου νομίζω το θυμόμαστε όλοι απείχε από αυτή τη διαδικασία και δυστυχώς δεν υπήρξε καμία συνέχεια.

Από Σεπτέμβρη θα πρέπει να μπορούμε σε μια τέτοια διαδικασία απεργίας – αποχής από κάθε αξιολογητική διαδικασία. Εκτός από αυτό συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε και άλλα ζητήματα όπως μισθό αξιοπρεπή και ζωή αξιοβίωτη, επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, ξεπάγωμα του μισθολογίου, επαναφορά όλων των συντάξεων στα προ του Μνημονίου επίπεδα, αύξηση του αφορολόγητου στις 12.000 €, κατάργηση του ΕΝ.Φ.Ι.Α., ανατροπή του καθεστώτος της μνημονιακής λεηλασίας της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, με αναγνώριση και διαγραφή του χρέους, ακύρωση των Μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, ρήξη και σύγκρουση με την πολιτική που τα γεννάει όλα αυτά, δηλαδή με την ΟΝΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, επανάκτηση του κοινωνικού πλούτου, κοινωνικοποίηση των Τραπεζών, επαναφορά της δημόσιας ιδιοκτησίας όλων των επιχειρήσεων δραστηριοτήτων και υποδομών κοινωνικής στρατηγικής και σημασίας, στήριξη όλων των δημοσίων κοινωνικών αγαθών.

Μαζικούς διορισμούς τώρα. Μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών όλων των ειδικοτήτων, που έχουν υπογρά-

ψει έστω και μια σύμβαση εργασίας στην εκπαίδευση. Μόνιμους διορισμούς με βάση την προϋπηρεσία και το χρόνο λήψης πτυχίου. Όχι στα ελαστικά συστήματα πρόσληψης, όχι το 3848 όχι στο προσοντολόγιο.

Ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς και αποκλεισμούς, δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με 14χρονο σχεδιασμό της βασικής εκπαίδευσης. Κανένα παιδί 4 με 6 ετών έξω από το δημόσιο Νηπιαγωγείο, όχι στα voucher, την εμπορευματοποίηση των Δήμων και την κερδοσκοπία των ιδιωτών. Να ισχύει από τον Σεπτέμβρη σε όλη τη χώρα η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και νέα χρηματοδότηση της εκπαίδευσης για κάλυψη όλων των πραγματικών αναγκών σε εκπαιδευτικό προσωπικό, υποδομές και ανάγκες των σχολείων, καμία σύμπτυξη τμήματος, μείωση του αριθμού των μαθητών σε 20 στο Δημοτικό και 15 στο Νηπιαγωγείο. Καμία λογική προσοντολογίου, σεβασμός στα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν από το βασικό πτυχίο.

Θα καταθέσουμε αυτούσια την πρότασή μας η οποία λέει ότι από το Σεπτέμβρη θα πρέπει να μπορούμε σε μια λογική, σε μια τροχιά πάλης και σύγκρουσης με αυτή την πολιτική και με τους θεσμούς από τους οποίους απορρέει αυτή η πολιτική. Γιατί αν δεν έχουμε αυτό ξεκάθαρο στο μυαλό μας, νομίζω ότι δεν κάνουμε τίποτε.

Αντώνης Σταυριανός

Σύλλογος Νάξου – Αμοργού - Μικρών Κυκλάδων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλημέρα σας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών.

Τρία ζητήματα κομβικά κατά τη γνώμη μου, σύντομα. Πρώτον: κοινωνική συμμαχία. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η δεξιά μνημονιακή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δρομολογεί σε επίπεδο δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων μια ιδιότυπη συμμαχία ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τις συνδικαλιστικές τους παρατάξεις και λέμε ένα όχι.

Λέμε ένα όχι και αντίθετα σ' αυτό προβάλλουμε τη συμμαχία των πρωτοβάθμιων σωματείων. Πριν δύο εβδομάδες ανοίχτηκε ο δρόμος. Τα πρωτοβάθμια σωματεία συναντήθηκαν μαζί πρώτη φορά μαζικά, στο μέτρο που τους αναλογεί, άνθρωποι από πολλές διαφορετικές πολιτικές παρατάξεις και κάναμε την αρχή. Ελπίζω να συνεχιστεί.

Δεύτερο πολύ σημαντικό, κατά τη γνώμη μου. Το όλο ζήτημα με το κίνημα των αναπληρωτών. Δίδαξε πολλά, κάναμε αρκετά σωστά πράγματα, κάναμε και κάποια λάθη. Νομίζω ότι η Συνέλευση της 2ας Μάρτη είναι το πιο σημαντικό στοιχείο που μπορούμε να «απομυζήσουμε». Έγινε μία Συνέλευση, υπήρξε κόσμος απλός και από παρατάξεις και χωρίς παρατάξεις, λάθος κατά την προσωπική μας γνώμη το ότι υπήρχαν κάποιοι που ήθελαν να απολέσουν το παραταξιακό στοιχείο από κει μέσα, οι διαδρομιστές των Υπουργείων ήθελαν να απολέσουν το παραταξιακό στοιχείο, αλλά λάθος

με όλο το σεβασμό και των παρατάξεων οι οποίες πήγαν να καπελώσουν την όλη κατάσταση.

Εκτονώθηκε η όλη διαδικασία με τις διαιβδομαδαίες κινητοποιήσεις, αντί να έχουν μία συνέχεια, και θα πρέπει λίγο να κάνουμε την αυτοκριτική μας εμείς που είμαστε στους ριζοσπαστικούς χώρους, γιατί μάλλον κάτι δεν κάναμε καλά και στοίχισε. Στοίχισε γιατί ξεφούσκωσε αυτό. Το ζήτημα του Μαξίμου έδειξε ότι πραγματικά κάποιοι ήθελαν να ξεφουσκώσει γιατί ναι μεν δεν ήθελαν να συνεχιστεί και ήθελαν πάλι να φανούν στις κάμερες.

Τρίτο και κλείνω: έρχονται υπηρεσιακές εκλογές. Για μένα είναι πάρα πολύ κομβικές εκλογές, διότι υπάρχουν δύο βασικά διακυβεύματα. Και λίγο προσοχή. Θα επανεμφανιστεί το ψηφοδέλτιο της Χρυσής Αυγής. Και θα πρέπει λίγο, επιτέλους, να αποτελέσει ένα συγκεκριμένο κομμάτι του Συνεδρίου. Οι φασίστες για δεύτερη συνεχόμενη εκλογική χρονιά θα βγάλουν ένα υπηρεσιακό ψηφοδέλτιο και θα καταγραφούν και θα πάρουν ψήφους. Θα πρέπει λίγο να το δούμε πώς θα το ξεριζώσουμε το αγκάθι, συνολικά γιατί είναι πάρα-πάρα πολύ σημαντικό.

Και δεύτερον και κλείνω: στις προηγούμενες εκλογές χάθηκε μια πάρα πολύ μεγάλη ευκαιρία. Χάθηκε η ευκαιρία μιας εκλογικής σύμπραξης ανθρώπων οι οποίοι δεν τους χωρίζει απολύτως τίποτα ιδεολογικά, τίποτα ηθικά, τίποτα πολιτικά. Για τα μικροπαραταξιακά μας συμφέροντα απωλέσαμε μία συνεργασία η οποία θα είχε δώσει αιρετό. Ελπίζω και εύχομαι αυτή τη στιγμή να ξεκινήσουν οι όροι και οι προϋποθέσεις για να ξεκινήσει κάτι τέτοιο γιατί νομίζω ότι ήδη έχει ξεκινήσει η συμμαχία από την αρχή και καταλήγει σιγά-σιγά. Σας ευχαριστώ πολύ.

Σωτήρης Σκαρτσίλας

Σύλλογος Εκπαιδευτικών « η Αθηνά»

Ας ξεκινήσω με μια διαπίστωση και αυτό που λέω αφορά όλες τις Παρατάξεις που απαρτίζουν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ: όταν την αδυναμία σου να επιβάλλεις με όρους πολιτικής και συνδικαλιστικής ισχύος το αίτημά σου για μαζικούς και μόνιμους διορισμούς προσπαθείς να το κρύψεις πίσω από στρεψοδικίες και κορδακισμούς, το αποτέλεσμα θα είναι αυτό που βλέπουμε. Να μιλάμε για τους αναπληρωτές και οι αναπληρωτές να είναι απόντες.

Ξέρετε -είμαστε υποχρεωμένοι να το επαναλάβουμε- ποια ήταν η τελευταία φορά που έγιναν μαζικοί διορισμοί στην εκπαίδευση; Το 1998 μετά τα εξεταστικά του ΑΣΕΠ. Όταν καταλήφθηκαν 19 εξεταστικά κέντρα σε 19 πόλεις της χώρας, όταν κλυδωνίστηκε η Κυβέρνηση Σημίτη και για να μην πέσει, υποχρεώθηκε να κάνει στην άκρη ένα ψηφισμένο Νόμο τον 2525 της προηγούμενης χρονιάς που τον είχε ψηφίσει και έλεγε ο Αρσένης αν το θυμάστε, ότι «θα το περάσω όποιες αντιδράσεις κι αν υπάρξουν», έγιναν 20.000 διορισμοί και ήταν οι τελευταίοι μαζικοί διορισμοί αδιόριστων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών που έγιναν.

Και αναγκάστηκαν πολλές από τις διατάξεις του 2525 να μην τις εφαρμόσουν ποτέ. Αν φτάνουμε ακόμη και τώρα

από αυτό το απολειφάδι των 2525 ξαναφέρουν στην επιφάνεια το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας για να μπορέσουν διαμοιράζοντας ψεύτικες ελπίδες με το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας ακόμη και την αγωνία αυτών των ανθρώπων, όλων των συναδέλφων μας των αναπληρωτών που είναι σε μια τέτοια σχέση εργασίας για τόσα χρόνια μέσα στην εκπαίδευση, να τους εκμεταλλευτούν μέχρι και οικονομικά.

Γιατί στρεψοδικία; Να σας πω συνάδελφοι και ο καθένας έχει την ευθύνη των λεγομένων του εδώ πέρα. Όταν ακόμη και τώρα αναζητάς να περιγράψεις το αίτημα και λες πως αυτό θα το διεκδικήσεις και μετά το βάζεις στο ράφι, είναι στρεψοδικία. Κορδακισμοί είναι να κάνεις τον τσάμπα μάγκα και να λες ότι κινητοποιούμε... Πιστεύει κανένας, στα σοβαρά πάλι σε αυτή την αίθουσα, ότι θα μπορέσει να επιβάλλει μαζικούς μόνιμους διορισμούς είτε είναι 10 είτε είναι 20 είτε είναι 30.000 καλύπτοντας τις πραγματικές ανάγκες, όταν αφήνει, συνάδελφοί μου αγαπημένοι, να περνάει μπροστά από τη μύτη του, ή η προσπάθεια που κάνει τόσο καιρό η Κυβέρνηση τις πραγματικές ανάγκες, αγαπητά μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, να τις εξαφανίσει;

Ακούστε πόσο σημαντικό είναι όταν για να γίνουν 20-30-40.000 διορισμοί και 100.000 όπως είπε μια συναδέλφισσα και πήγε να γελάσει εδώ το ακροατήριο, ακόμη και τόσο για να γίνουν εγώ σας θυμίζω ότι ο Τσίπρας κάποτε είχε πει ότι θα κάνει 100.000 διορισμούς για να μπορέσει να λειτουργήσει το κράτος με κοινωνικά κριτήρια.

Αλλά για να μην φαντάζουμε λαϊκιστές όπως λένε και οι νεοφιλελεύθεροι να τονίσω ένα πράγμα: πως θα φύγουν από την παγίδα που είναι οι μόνιμοι συνάδελφοί μας που πνέουν τώρα τα λούστια τα εκπαιδευτικά τους και δεν θα φύγουν πριν συμπληρώσουν τα 68 χρόνια, συνάδελφοι, από αυτή την παγίδα που βρίσκονται και δεν θέλουν να βγουν;

Έτσι δεν καλύπτονται οι πραγματικές ανάγκες; Πως είναι εγκλωβισμένοι τώρα; Πως είναι εξαφανισμένες οι πραγματικές ανάγκες, αυτό που το λέγαμε από πέρσι και εξακολουθούν κάποιες Παρατάξεις εδώ μέσα να σφυρίζουν κλέφτικα συνάδελφοι, να κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν. Το θέμα των αναθέσεων συνάδελφοι των ειδικοτήτων αν δεν το αντιμετωπίσει με απόφασή της εδώ η Γενική Συνέλευση και η Ομοσπονδία, θα εξαφανίζει τις πραγματικές ανάγκες. Βλέπετε πως συνδέεται το θέμα των μόνιμων διορισμών με το θέμα ακριβώς των όρων που δίνουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση και στο Υπουργείο Παιδείας να εξαφανίζει τις πραγματικές ανάγκες και να φαντάζει στην ελληνική κοινωνία ότι δεν υπάρχουν πάγιες και διαρκείς οι πραγματικές ανάγκες και να παίζουμε ένα τέτοιο παιχνίδι με τις λέξεις.

Και εκεί είναι οι κορδακισμοί να κάνουμε τους τσάμπα μάγκες, όταν να σας το πω πολύ απλά: συνάδελφοι, ένα τέτοιο αίτημα για 20-30-40.000 διορισμούς δεν το κατακτά ποτέ κανένας, αν δεν εξετάσει και τη μορφή. Με ποια μορφή θα το διεκδικήσει αυτό το αίτημα.

Και εδώ αποδεικνύεται ότι η Ομοσπονδία και οι Παρατάξεις που την απαρτίζουν στο Διοικητικό Συμβούλιο είναι λίγες για να μπορέσουν να διεκδικήσουν ένα τέτοιο αίτημα.

Το '98 εμείς οι αδιόριστοι και οι αναπληρωτές διοριστήκαμε ή είχαμε διοριστεί. Γίναμε οργανικό κομμάτι αυτού του κλάδου και τραβήξαμε τον κλάδο, την Ομοσπονδία μέχρι τώρα. Τώρα υπάρχει μια συνέχεια, γιατί μπορείς για λίγο καιρό να κοροϊδεύεις πολύ κόσμο. Για πολύ καιρό να τους κοροϊδεύεις όλους, αυτό δεν γίνεται. Και ξέρετε που βρίσκεται η κοροϊδία; Στους συνδικαλιστικούς κορδακισμούς.

Ποιο θα είναι το αίτημα; Πως θα διατυπωθεί; Και είναι πολύ ανησυχπτικό να κάνουμε τέτοιου είδους συζητήσεις, το δοκίμασαν και το '98 εκβίασαν και γίνεται ένας καινούργιος εκβιασμός εδώ. Εμείς είμαστε ξεκάθαροι, δεν δεχόμαστε κανέναν εκβιασμό. Διορισμός όλων των αναπληρωτών που έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση με δύο βασικά κριτήρια: το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Τίποτε άλλο.

Ούτε συζήτηση γιατί να βάλουμε την προϋπηρεσία και έτσι τουλάχιστον ο αναπληρωτής που δουλεύει τα δικαιώματα του αδιόριστου είναι ουσιαστικά ένα θολό τσαλαβούτημα για να κρυφτούμε πίσω από τη δειλία μας να μπορέσουμε να επιβάλλουμε έναν τέτοιο αγώνα, που να έρθουν οι αναπληρωτές μαζί μας. Γιατί συζητάει μια αίθουσα για τους αναπληρωτές και οι αναπληρωτές είναι ανύπαρκτοι, δεν είναι εδώ μέσα, έχουν γυρίσει την πλάτη. Αν θέλουμε να γίνουν τόσοι διορισμοί, να μην επαναληφθούν αυτά που έγιναν πέρσι.

Ξέρετε τι είναι 25.000; Ξέρετε πως περιγράφονται οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες; Με έναν τρόπο: 25.000 στο Υπουργείο Παιδείας. Λειτουργούν τα σχολεία την επόμενη μέρα; Όχι. Δεν το ξέρετε αυτό; Το ξέρετε. Αλλά όταν κάνουμε συμβολική κατάληψη για να πάμε σε μια 24ωρη, που δεν ήταν 24ωρη ήταν 3ωρη ή οτιδήποτε άλλο, κοροϊδεύουμε αυτούς τους ανθρώπους.

Με όρους πολιτικής ισχύος επιβάλλεις την κατάκτηση αυτού του αιτήματος και η πολιτική ισχύς βρίσκεται στη μορφή που επιλέγεις και η μορφή είναι μία συνάδελφοι: όλοι οι αναπληρωτές, όλοι οι αδιόριστοι μαζί με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς δεν επιτρέπουμε στο Υπουργείο να κάνει τους εκβιασμούς που πάει να κάνει με το προσοντολόγιο, που αφήνει να διαρρέει και να ακούμε και συναδέλφους εδώ μέσα «αν δεν το αποδεχτείτε αυτό, δεν θα γίνουν διορισμοί». Αλήθεια; Δεν θα γίνουν διορισμοί;

Αν ακόμη και με αυτό τον τρόπο που επέλεξαν να εξαφανίσουν να λειτουργήσουν την εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια με τον τρόπο που το αντιλαμβάνεται ο κάθε συνάδελφος εδώ μέσα στο σχολείο του για το πώς λειτουργούν τα σχολεία με το να γίνουν λάστιχο όλα τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και εμείς να συζητάμε απέναντι στην απόλυτη αδυναμία μας να πούμε: Μέχρι εδώ, αυτά που μας τα πήρατε πίσω, εμείς θα σηκωθούμε όρθιοι και θα τα διεκδικήσουμε και θα τα πάρουμε μέχρι τέλους. Μέχρι τέλους. Δεν θα μας τα χαρίσουν.

Είμαστε αυτή τη στιγμή έρμαια στην ελεήμονα διάθεση της Κυβέρνησης και συζητάμε αν υπάρχει μέσα στο μεσοπρόθεσμο ή δεν υπάρχει πως οι διορισμοί θα γίνουν. Όχι συνάδελφοι αυτό το επιβάλλεις. 25 ή 30.000 διορισμούς, τους επιβάλλεις μόνο με ένα τρόπο: με απεργία τέτοια, που να

καταλάβει η Κυβέρνηση ότι αν δεν το κάνει, δεν ανοίγουν τα σχολεία και έτσι κερδίζουμε αυτό το οργανικό κομμάτι που έχουμε ανάγκη για να πάει ο κλάδος παρακάτω.

Γιώργος Παζάλος

Σύλλογος «η Αθηνά»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, καλημέρα. Είμαι από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, εκλεγμένος από το Σύλλογο ΑΘΗΝΑ. Τελειώνει η κριτική των πεπραγμένων και ο χρόνος ο οποίος διατίθεται, αγαπητό Προεδρείο, είναι ελάχιστος και δεν είναι και δίκαιος. Το λέω για δεύτερη φορά, γιατί όταν εκλέξαμε Προεδρείο είπαμε ότι δεν θα πρέπει το Προεδρείο να αποτελείται από εκπροσώπους παρατάξεων που συντονίζουν τα συμφέροντα των παρατάξεών τους μέσα σε αυτή την αίθουσα των παρατάξεων.

Με την έννοια αυτή δεν έχουμε κανένα - μα κανένα πρόβλημα να επεκτείνεται ο χρόνος, να δίνεται και για δεύτερη φορά σε συναδέλφους αντιπροσώπους στο ίδιο θέμα ή να μπαίνουν εμβόλιμα συνάδελφοι και να λένε αυτό που θέλουν πράγματι να πουν, αλλά είναι πρόβλημα μεροληπτικά να κόβεται ο χρόνος σε άλλους συναδέλφους. Με την έννοια αυτή επιτρέψτε μας να κάνουμε την τοποθέτησή μας και ως παράταξη σε αυτόν ελάχιστο χρόνο.

Τι να πει κανείς στα λεφτά που είπε αρχικά ο Πρόεδρος ότι έχουμε; Να κάνουμε την κριτική των πεπραγμένων. Γιατί εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, την κριτική των πεπραγμένων του συνδικάτου δεν την κάνουμε απλά για τους συσχετισμούς του συνδικάτου. Την κάνουμε για το αν το συνδικάτο τη χρονιά ή τις χρονιές που πέρασαν ήταν αντίστοιχο, στον αγωνιστικό του σχεδιασμό και στους αγώνες που έδωσε, με την επίθεση που δεχόμαστε ως κλάδος και ως κοινωνία.

Άρα, λοιπόν, εμείς γι' αυτή την επίθεση και κυρίως για την επίθεση που δεχόμαστε με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, γιατί το συνδικάτο πρώτα απ' όλα πρέπει να είναι απέναντι στον κυβερνητικό συνδικαλισμό και στην κυβερνητική πολιτική, απέναντι, λοιπόν, σε αυτή την κυβέρνηση πρέπει να δούμε τι κάναμε. Και για το αν απέναντι σε αυτή την κυβέρνηση και την πολιτική που εφαρμόζει αν το συνδικάτο έκανε αντίσταση, πραγματική αντίσταση.

Εξηγούμαστε: Η χρονιά που πέρασε ήταν χρονιά στην οποίαν ολοκληρώθηκαν οι μεγάλες τομές, νεοφιλελεύθερες τομές. Από τη μια ελαστικοποιείται η εργασιακή συνθήκη στο δημόσιο σχολείο, περικόπτονται οι δομές της δημόσιας εκπαίδευσης, γίνεται όνειρο θερινής νυκτός ο διορισμός, ο μόνιμος διορισμός, οι απολύσεις αναπληρωτών θα είναι πλέον καθεστώς, κανείς - μα κανείς δεν εγγυάται τα ψέματα που λέν' οι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ για τους διορισμούς του μέλλοντος, προηγούμενα, ότι στο δημοσιονομικό πρόγραμμα '19 - '22 κανένας διορισμός δεν προβλέπεται. Οι μόνοι διορισμοί που θα γίνουν, αν θα γίνουν, θα γίνουν κάτω από ένα μαζικό ενωμένο αγωνιστικό κίνημα των συναδέλφων όλης της εκπαίδευσης που θα απαιτούν εδώ και τώρα σταθερή και μόνιμη δουλειά και μαζικούς διορισμούς. Μόνο

μετά τα εξεταστικά το '98 και το χαμό που έγινε είχαμε, είχαμε διορισμούς στην εκπαίδευση. Αυτό θέλουμε να πούμε.

Το δεύτερο συνάδελφοι. Το επόμενο διάστημα ξεκινάει η αξιολόγηση. Γιατί κάνετε πως δεν το έχετε πάρει χαμπάρι; Το νομοσχέδιο, ο νόμος, με συγχωρείτε, ο νόμος πια για τις νέες δομές είναι σαφής. Έχουμε αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, έχουμε αξιολόγηση σχολείου, έχουμε διευθυντές managers, έχουμε στενή εποπτεία, έχουμε αξιολόγηση στελεχών εκπαίδευσης και έχουμε και αξιολόγηση εκπαιδευτικών. Γιατί κάνετε πως δεν το έχετε πάρει χαμπάρι;

Το λέω ειλικρινά, είναι ντροπή που σε αυτό το Συνέδριο δεν έχουμε στην ατζέντα την ανάγκη κήρυξης εδώ και τώρα απεργίας - αποχής από κάθε αξιολόγηση στην εκπαίδευση από το Σεπτέμβριο. Αν δεν την κηρύξει το συνδικάτο σας το λέμε: οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών θα το κάνουν μόνοι τους και δεν θα επιτρέψουν, σας το λέμε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα επιτρέψουν τους αξιολογητές να διαβούν από το Σεπτέμβριο το κατώφλι των σχολείων μας. Τελεία και παύλα. Και τότε να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Θέλουμε να μην είστε με τους αξιολογητές την αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση γιατί θα μας βρείτε και εσείς μπροστά σας. Οι συνδικαλιστές εννοώ.

Το δεύτερο, συνάδελφοι, μάλλον το τρίτο. Η μνημονιακή λεηλασία συνεχίζεται. Οι μισθοί θα πέσουν, οι συντάξεις περικόπτονται, το εισόδημα πάει περίπατο. Το δημοσιονομικό πρόγραμμα '19 - '22 είναι σαφές. Λιτότητα διαρκείας. Και τα ματωμένα πλεονάσματα που υπέγραψε ο κύριος με τη γραβάτα θα είναι εδώ μέχρι το 2060. Και σας ρωτάμε, αγαπητοί συνάδελφοι: με τι απαντήσατε σε όλα αυτά; Με την πουλημένη απεργία της 30 του Μάη μαζί με τους συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ; Με τους λακέδες, τους εργατοπατέρες, αυτούς που δίνουνε αυτή την ώρα γη και ύδωρ στην αστική τάξη της χώρας και το κεφάλαιο. Με αυτούς πήγατε; Αυτούς στηρίζατε;

Με λίγα λόγια ακόμα και σε αυτό το θέμα βγήκατε ελλειμματικοί! Κανέναν - μα κανέναν αγώνα δεν κηρύξατε, κανέναν αγώνα δεν σχεδιάσατε. Αντίθετα μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον αγωνιστικής ένδειας με δική σας ευθύνη και μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον σκληρής επίθεσης εμείς καταψηφίζουμε για τους λόγους που είπα τα πεπραγμένα σας, και υπερψηφίζουμε τα πεπραγμένα των από κάτω, των πρωτοβάθμιων συλλόγων, αυτών που όλη τη χρονιά έδωσαν τη μάχη κόντρα σ' αυτή την πολιτική. Αυτοί που την περασμένη χρονιά κέρδισαν τη σίτιση, το μικρό θέμα που λέτε, αυτοί που μπλόκαραν την αξιολόγηση, αυτοί που μπλόκαραν τις τριμελείς επιτροπές και στην Αθήνας το λέω με περηφάνια, μαζί με όλα τα Σωματεία της Αθήνας, δεν έγινε καμία μετακίνηση μαθητών της Πρώτης κάτω απ' τη δική μας πίεση.

Αυτά τα πεπραγμένα εμείς υπερψηφίζουμε και αυτόν τον αγώνα θα συνεχίσουμε. Γι' αυτό, τελειώνω αγαπητέ συνάδελφέ μου, γι' αυτό εμείς απ' την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών είμαστε καθαροί. Με έναν τέτοιο συνδικαλισμό, με μια τέτοια γραμμή δεν είμαστε.

Αντίθετα, Καλούμε όλους τους συναδέλφους του Αγωνιστικού Ριζοσπαστικού Μπλοκ, όλους - μα όλους, να διαμορφώ-

σουμε όχι απόφαση γιατί δεν βγαίνει, δεν βγαίνει σ' αυτό το Συνέδριο, εξακολουθεί η πλειοψηφία πολιτικά να εφάπτεται στην κυβερνητική πολιτική και στο νεοφιλελεύθερο μονόδρομο, όμως καλούμε όλους τους αγωνιστές του Αγωνιστικού Ριζοσπαστικού χώρου να διαμορφώσουμε ένα σχέδιο, ένα αγωνιστικό σχέδιο για εφ' όλης της ύλης απεπίθεση: Ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στη λιτότητα, ενάντια στη μαζική αδιοριστία ενάντια στην αξιολόγηση, ενάντια σε όλα αυτά που θα μας ταλανίσουν από το Σεπτέμβριο και σας καλούμε αυτό το αγωνιστικό σχέδιο να το ψηφίσουμε αύριο ή τουλάχιστον να συμβρεθούμε αύριο σε ένα τέτοιο σχέδιο ώστε από το Σεπτέμβριο να πάμε σε μια ανάταση του κινήματος, γιατί ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι, τα θέλουμε όλα πίσω!

Αυτή είναι η γραμμή μας, μέτωπο, ενότητα, αγώνας, κόντρα στον κυβερνητικό συνδικαλισμό και τώρα και χθες και πάντα. Η μόνη απάντηση του εκπαιδευτικού κινήματος σε μια τέτοια επίθεση είναι αγώνας τώρα, αγώνας ενωμένος, μαζικός, ταξικός, απέναντι σε όλους όσους συγκροτούν το μπλοκ των μνημονίων και της κοινωνικής λεηλασίας. Εμείς είμαστε με τον κόσμο της μαχόμενης εκπαίδευσης, με το δημόσιο σχολείο, με τα παιδιά του κόσμου και με τον κόσμο της εργασίας. Γι' αυτό παλεύουμε για την Ανατροπή. Γιατί δεν είμαστε μαζί τους. Ευχαριστούμε.

Περικλής Κωνσταντόπουλος

Σύλλογος Δ. Αττικής «Κ. Βάρναλης»

Με την ολοκλήρωση των Γενικών Συνελεύσεων στους συλλόγους εκπαιδευτικών, που έγιναν μπροστά στην 87η ΓΣ της ΔΟΕ μέσα σε μια συγκυρία πυκνών και συγκλονιστικών εξελίξεων, το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα βρίσκεται απέναντι σε διαπιστώσεις, εκτιμήσεις και κρίσιμες αναγκαιότητες:

Η επίθεση στο χώρο της εκπαίδευσης από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εντείνεται. Το εκπαιδευτικό μνημόνιο που υλοποιείται με την καθοδήγηση κλιμακίων του ΟΟΣΑ, των διαρκών περικοπών, του 30ωρου, των συγχωνεύσεων, των μετακινήσεων και της μόνιμης αδιοριστίας, συρρικνώνει το δημόσιο σχολείο, χτυπά δραματικά τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιών.

Ο νόμος για τις νέες υποστηρικτικές δομές, που ψηφίστηκε πρόσφατα, αποτελεί καθοριστικό βήμα στην αντιδραστική αναδιάρθρωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Υλοποιεί την κατεύθυνση της Αποκέντρωσης, της Αυτονομίας της σχολικής μονάδας και της Αξιολόγησης, των βασικών απαιτήσεων, δηλαδή, της ΕΕ και των εγχώριων δυνάμεων της αγοράς για δραστική μείωση των κρατικών δαπανών, συρρίκνωση των δομών και μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού στο Δημόσιο σχολείο. Επιβάλλει κουλτούρα αξιολόγησης στους εκπαιδευτικούς, με στόχο την αποδοχή της ανεπίστρεπτης πορείας προς την ατομική αξιολόγησή τους, θεσμοθετεί νέες ιεραρχικές και συγκεντρωτικές δομές εποπτείας και ασφυκτικού ελέγχου για σχολεία και τους εκπαιδευτικούς (Π.Ε.ΚΕ.Σ, Κ.Ε.ΣΥ, ΚΕΑ), εισάγει τη λογική των διευθυντών-

managers, την εσωτερική-εξωτερική αξιολόγηση και τη λογοδοσία των σχολείων.

Οι αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος και των αναπληρωτών για μαζικούς διορισμούς, που συγκλόνισαν φέτος την εκπαίδευση, έσπασαν το πέπλο της σιωπής, ανέδειξαν το ζήτημα σε όλη του την έκταση, κατέδειξαν τον εμπαιγμό από τα κούφια λόγια και τις δεσμεύσεις όλων των προηγούμενων χρόνων και υποχρέωσαν την κυβέρνηση να οργανώνει νέο γύρο μελλοντικών δεσμεύσεων και χρονοδιαγραμμάτων διορισμών, σε μια προσπάθεια εκτόνωσης αλλά και συμμόρφωσης του κινήματος στα σχέδια πολυδιάσπασης και εισαγωγής των προσοντολογίων. Επειδή, όμως, στο «μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2019-2022» που ανακοίνωσε η κυβέρνηση δεν προκύπτουν δαπάνες για προσλήψεις στην Παιδεία, μόνο η αποφασιστική συνέχιση και κλιμάκωση αυτών των αγώνων από ένα ρωμαλέο κίνημα όλης της εκπαίδευσης, κάτω από τις σημαίες των μαζικών διορισμών, του πτυχίου και της προϋπηρεσίας, είναι ικανή συνθήκη για να σπάσουμε το εμπόριο των διορισμών, την ομηρία των νέων συναδέλφων και το φούντωμα της ελαστικής εργασίας.

Οι τελικές εξελίξεις και αποφάσεις της Κυβέρνησης για την Προσχολική Αγωγή συνιστούν ευθεία υπονόμηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής κι εκπαίδευσης, καθώς συντηρείται στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας το παράλληλο δίκτυο νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών, παραχωρείται η εφαρμογή εκπαιδευτικών διαδικασιών σε δομές και φορείς που δεν ανήκουν στο δημόσιο σχολείο, αναγορεύεται η τοπική αυτοδιοίκηση σε ρυθμιστή των θεμάτων παιδείας και δεν απομακρύνεται ως επιδίωξη η μετατροπή των νηπιαγωγείων και συνολικά της δημόσιας εκπαίδευσης, σε εμπορευματοποιημένη ζώνη, χώρο κουπονιών- vouchers και τροφείων.

Η μνημονιακή λεηλασία στους μισθούς και τις συντάξεις, στη δημόσια περιουσία και τη λαϊκή κατοικία, η φοροεπιδρομή στα πληθειακά στρώματα, η ανεργία κι η κατεδάφιση των κοινωνικών αγαθών, αποτελούν στοιχεία μιας πολιτικής που συνεχίζεται αμείωτη για ένατη συνεχή χρονιά, ενώ η Κυβέρνηση του 3ου και 4ου Μνημονίου κάτω από τις υποκριτικές κορόνες για δήθεν έξοδο από τα μνημόνια, έδωσε πριν λίγες μέρες τη χαριστική βολή στην καθημαγμένη κοινωνία, για χάρη των δανειστών και της δ' αξιολόγησης, με νέα μέτρα άγριας λιτότητας 22 δις μέχρι το 2022 και δυσθεώρητα ματωμένα πλεονάσματα που φτάνουν μέχρι το 2060, δημιουργώντας συνθήκες κοινωνικής κόλασης.

Πυκνώνουν στην περιοχή μας τα σύννεφα του πολέμου από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, τα νατοϊκά σχέδια, τον ανταγωνισμό του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του για τα κέρδη και τις ζώνες επιρροής. Υποδαυλίζεται ο εθνικισμός, σηκώνει κεφάλι ο φασισμός. Στόχος τους οι λαοί κι οι εργαζόμενοι, οι μόνοι που έχουν όφελος και μπορούν να βάλουν φρένο στα σχέδιά τους, με ένα αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό, διεθνιστικό, φιλειρηνικό κίνημα αλληλεγγύης και φιλίας των λαών, κόντρα στην ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τη δολοφονική τους σκακιέρα. Ο χώρος της μαχόμενης εκπαίδευσης οφείλει, πρώτο από όλα, να δράσει συντονισμένα,

ενιαία και αποφασιστικά σε αυτό το κίνημα. Μέτωπο για την ανατροπή – Μέτωπο απέναντι στον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό

Η απογοήτευση του κόσμου από τη διάψευση των ελπίδων και τη ματαίωση των αγώνων του είναι εμφανής στη δυσκολία ανάταξης του κινήματος - παρά την επίθεση που δέχεται. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, σηκώνει κεφάλι η αντιδραστική πλευρά του συνδικαλισμού, η συνδιαχείριση, η συνδιαλλαγή, η συναίνεση κι η υποταγή. Η επιτομή αυτής της πλευράς, που φτάνει μέχρι τα όρια της ιδεολογικής ταύτισης με την εργοδοσία και τα συμφέροντά της είναι η περιβόητη «Κοινωνική Συμμαχία» της πλειοψηφίας των ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και φιλοεργοδοτικών ενώσεων. Μία συμμαχία που στηρίχτηκε κι από τη ΔΟΕ, αποτελώντας πλέον τέτοια τομή στο συνδικαλιστικό κίνημα, που δημιουργεί κρίσιμες αναγκαίες ενωμένες δράσεις των ριζοσπαστικών και ταξικών δυνάμεων ενάντια στον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ στην 87η ΓΣ, γιατί συντάχθηκε με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, σφύριξε αδιάφορα απέναντι σε ιστορικές αναίρεσεις κατακτήσεων, όπως αυτό του δικαιώματος της απεργίας, έμεινε άφωνη απέναντι στην επαναφορά της αξιολόγησης, τη νεοφιλελεύθερη μετάλλαξη του σχολείου και το νόμο για της δομές, δυσκόλεψε την ανάπτυξη των αγώνων για μαζικούς διορισμούς κηρύσσοντας, κάτω από πίεση μάλιστα, μόνο στάσεις εργασίας την ώρα που το κίνημα, τα πρωτοβάθμια σωματεία κι οι αναπληρωτές έδωσαν την Άνοιξη συγκλονιστικές μάχες κι αγώνες για σταθερή-μόνιμη δουλειά αμφισβητώντας τον κατακερματισμό και την κατηγοριοποίηση. Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, γιατί διαμόρφωσε την ατζέντα του φετινού συνεδρίου του κλάδου, αγνοώντας προκλητικά τα κρίσιμα θέματα που πλήττουν σφοδρά το δημόσιο σχολείο και τον εκπαιδευτικό, υψώνοντας λευκή σημαία συναίνεσης στον ΟΟΣΑ, την Κυβέρνηση και τη μνημονιακή αντιπολίτευση, συμβάλλοντας στον αγωνιστικό παροπλισμό του κλάδου στην πιο κρίσιμη συγκυρία.

Αντίθετα, «υπερψηφίζουμε» και στηρίζουμε τη συντονισμένη δράση των πρωτοβάθμιων συλλόγων, τις κινητοποιήσεις, τις καταλήψεις, τις συνελεύσεις αγώνα στις Διευθύνσεις, στις Περιφέρειες, στο Υπουργείο, στα σχολεία, στους δρόμους. Ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, με δράση και ταυτότητα στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, πορευτήκαμε όλο το προηγούμενο διάστημα με ενωτική αντίληψη και πλαίσιο δράσης στο κίνημα και στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, από τους οποίους ξέσπασαν τα μόνα αγωνιστικά γεγονότα που τάρaxαν τα νερά στο χώρο της εκπαίδευσης. Την ίδια αντίληψη κατέθεσαν τα σχήματα της Πρωτοβουλίας στις ΓΣ των συλλόγων, την ίδια αντίληψη κατέθεσαν συναγωνιστές και συναγωνίστριες που αναφέρονται στην Πρωτοβουλία σε ενωτικά σχήματα στα οποία συμμετέχουν σε όλη τη χώρα.

Θεωρούμε, όμως, ότι ο κατακερματισμός, η κομματική και παραταξιακή περιχαράκωση των αγωνιστικών δυνάμεων εξακολουθεί και σήμερα να αποτελεί τροχοπέδη για το κί-

νημα. Για αυτό προβάλλουμε και πάλι την ανάγκη συγκρότησης ενωτικού μετώπου των δυνάμεων του ριζοσπαστικού χώρου σε αντικυβερνητική, αντιμνημονιακή, ταξική, αγωνιστική κατεύθυνση, καλώντας τις Παρεμβάσεις ΠΕ, αλλά και κάθε ανεξάρτητο σχήμα και αγωνιστή/στρια του ριζοσπαστικού χώρου, να χαράξουμε κοινό δρόμο σε μια τέτοια κατεύθυνση, να πάμε κόντρα στις βολές τη σιγή:

- Διαμορφώνοντας μια μάχιμη και ενωτική πρόταση αγώνα μέσα στην 87η ΓΣ, σε όλη τη γραμμή του μετώπου (Κοινωνική λεηλασία, Αντιπολεμική δράση, Διορισμοί, Αξιολόγηση, αντιδραστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση, Προσχολική Αγωγή)
- Συγκροτώντας το αγωνιστικό σχέδιο και το αγωνιστικό μπλοκ που θα εμπνεύσει τις μάχες το Σεπτέμβρη, για να μην περάσει η αξιολόγηση, η αυτοαξιολόγηση, οι περικοπές, η παρατεταμένη αδιοριστία, η ακύρωση της προϋπηρεσίας, τα προσοντολόγια κι η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης. Αλλά και ευρύτερα, οργανώνοντας τη συμβολή του εκπαιδευτικού κινήματος σε μια μαζική λαϊκή αντεπίθεση πραγματικών αγώνων σύγκρουσης με το μνημονιακό καθεστώς Κυβέρνησης - ΕΕ- ΔΝΤ και όλους όσους το στηρίζουν.
- Δίνοντας με το ίδιο αγωνιστικό-κινηματικό πλαίσιο μια πανελλαδικού χαρακτήρα ενωτική μετωπική μάχη ενάντια στον κυβερνητικό συνδικαλισμό-παλιό και νέο, σε όλη την κλίμακα των Υπηρεσιακών Συμβουλίων και τις εκλογές του φθινοπώρου στα ΚΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΠΕ, ΠΥΣΠΕ

Διεκδικούμε ανυποχώρητα :

- Μισθό αξιοπρεπή για ζωή αξιοβίωτη! Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, ξεπάγωμα του μισθολογίου, επαναφορά όλων των συντάξεων στα προ μνημονίου επίπεδα, αύξηση του αφορολόγητου στις 12.000€, κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ, στο δρόμο για την αποκατάσταση όλων των εισοδηματικών απωλειών της τελευταίας οκταετίας, την άρση των φορολογικών επιβαρύνσεων, την ανατροπή των αντιασφαλιστικών νόμων και ρυθμίσεων.
- Ανατροπή του καθεστώτος της μνημονιακής λεηλασίας Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ. Μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους, ακύρωση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, ρήξη και σύγκρουση με την ΕΕ και την ΟΝΕ. Επανάκτηση του κοινωνικού πλούτου, κοινωνικοποίηση των τραπεζών, επαναφορά σε δημόσια ιδιοκτησία όλων των επιχειρήσεων, δραστηριοτήτων και υποδομών κοινωνικής στρατηγικής και σημασίας. Στήριξη όλων των δημόσιων κοινωνικών αγαθών.
- Κατάργηση του ΠΔ 79, των αντεκπαιδευτικών διατάξεων σε Ειδική αγωγή, Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια και όλων των μνημονιακών περικοπών στη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Κανένα αποκλεισμό μαθητών από όλες τις δομές της δημόσιας εκπαίδευσης. Ένταξη όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στο κανονικό πρόγραμμα των σχολείων. Κάλυψη όλων των αναγκών σε προσωπικό σε όλες

τις δομές της εκπαίδευσης: Τμήματα ένταξης, Τάξεις Υποδοχής, Παράλληλη Στήριξη, με έναν εκπαιδευτικό για κάθε παιδί που την έχει ανάγκη. Να δοθούν οργανικές θέσεις για όλους τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων στην Π.Ε. Καμιά δεύτερη και τρίτη ανάθεση από τους συλλόγους διδασκόντων σε γνωστικά αντικείμενα ειδικοτήτων και στην Ειδική Αγωγή.

- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς ΤΩΡΑ! Μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών όλων των ειδικοτήτων, που έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση εργασίας στην εκπαίδευση. Πλήρη εργασιακά δικαιώματα αδειών, ασφάλισης, υγείας και περίθαλψης στους αναπληρωτές, ίδια με εκείνα των μόνιμων συναδέλφων. Άδειες μητρότητας, λοχείας και ανατροφής σε όλες τις αναπληρώτριες συναδέλφους. Δωρεάν σίτιση και μετακίνηση, επίδομα στέγασης σε όλους τους αναπληρωτές που υπηρετούν μακριά από τον τόπο τους. Επίδομα ανεργίας για όλους τους μήνες της ανεργίας των αναπληρωτών.
- Μόνιμους διορισμούς με βάση την προϋπηρεσία και το χρόνο λήψης πτυχίου. Όχι στα ελαστικά συστήματα πρόσληψης, όχι στο ν.3848 και στο προσοντολόγιο.
- Ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς κι αποκλεισμούς, δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με δεκαετήχρονο σχεδιασμό της βασικής εκπαίδευσης. Κανένα παιδί 4-6 ετών έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο. Όχι στα voucher, την εμπορευματοποίηση των δήμων και την κερδοσκοπία των ιδιωτών. Να ισχύσει από το Σεπτέμβρη σε όλη τη χώρα η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση.
- Γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης για κάλυψη όλων των πραγματικών αναγκών, σε εκπαιδευτικό προσωπικό, υποδομές και ανάγκες των σχολείων. Καμιά σύμπτυξη τμήματος, μείωση του αριθμού των αριθμών ανά τμήμα, 20 παιδιά στην τάξη, 15 παιδιά στην Α΄ - Β΄ Δημοτικού και στο Νηπιαγωγείο. Καμιά μετακίνηση μαθητή από τις τριμερείς επιτροπές του ΠΔ 79.
- Κατάργηση της αξιολόγησης κάθε είδους και κάθε μορφής και όλου του θεσμικού πλαισίου αναφοράς της. Δημοκρατικό σχολείο με όλη την εξουσία στους συλλόγους διδασκόντων, ξήλωμα όλου του μηχανισμού των αξιολογητών. Να καταργηθεί ο νόμος για τις νεές δομές της εκπαίδευσης. Με απεργία-αποχή δε συμμετέχουμε σε καμιά αξιολογηση- αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικών, στελεχών εκπαίδευσης και σχολικής μονάδας.
- Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, νέα και σύγχρονα, που θα προάγουν την κριτική σκέψη, την ολόπλευρη γνώση και την κοινωνική χειραφέτηση. Κατάργηση των παρελάσεων και όλου του πλέγματος ιδεολογικού φρονιματισμού και θρησκευτικής επιβολής στην εκπαίδευση. Απόσυρση των ιδιωτών, των χορηγών, του ΟΟΣΑ και της εργαλειοθήκης του από το Δημόσιο σχολείο.

Χριστίνα Κανελλοπούλου

Σύλλογος «Αλέξανδρος Δελμούζος»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Με αφορμή τις απaráδεκτες και αυθαίρετες αντιεπιστημονικές και αντιεκπαιδευτικές θέσεις της ΚΕΔΕ για το θέμα της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης οι μεγάλες συνδικαλιστικές παρατάξεις των εκπαιδευτικών, όχι τυχαία, αποκρύπτουν σκόπιμα ποιος είναι ο ρόλος της, από ποιους αποτελείται, ποια πολιτικά κόμματα έχουν αυτή τη στιγμή την πλειοψηφία και τελικά ποιες πολιτικές εκφράζει. Είμαστε αναγκασμένοι να αναφέρουμε μερικές πληροφορίες για τη λειτουργία της ΚΕΔΕ για να δείξουμε πως πολιτικά κόμματα, Δήμαρχοι αλλά δυστυχώς παρατάξεις και συνδικαλιστές της Δ.Ο.Ε συνδέονται και εμπαίζουν συναδέλφους και γονείς.

Η ΚΕΔΕ είναι η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας. Αποτελείται από το σύνολο των δημάρχων της χώρας και τους εκπροσώπους των Περιφερειακών Ενώσεων Δήμων. Το Διοικητικό της Συμβούλιο αποτελείται από 31 μέλη. Στις τελευταίες εκλογές για την ανάδειξη νέου 31 μελούς διοικητικού συμβουλίου της, σύμφωνα με τα αποτελέσματα, ο επικεφαλής «Κίνηματος Ανατροπής στην Αυτοδιοίκηση» (Ν.Δ.) Γιώργος Πατούλης έγινε ο νέος πρόεδρος αφού συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία των 16 εδρών, με τις άλλες παρατάξεις να συγκεντρώνουν συνολικά 14 έδρες, ενώ μια έδρα καταλαμβάνει λόγω της θεσμικής του ιδιότητας ο δήμαρχος Αθηναίων. Αναλυτικά από το «Κίνημα Ανατροπής στην Αυτοδιοίκηση» (ΝΔ), μ., προέρχονται συνολικά 16 μέλη, από το «Αυτοδιοικητικό Κίνημα» (ΠΑΣΟΚ), προέρχονται συνολικά 8 μέλη, από τη «Νέα Αυτοδιοίκηση» (ανεξάρτητοι) προέρχονται συνολικά 3 μέλη και από τη «Ριζοσπαστική Αυτοδιοικητική Πρωτοβουλία» (ΣΥΡΙΖΑ) προέρχονται συνολικά 3 μέλη. Η «Λαϊκή Συσπείρωση» του ΚΚΕ δεν κατέλαβε καμία έδρα. Δηλαδή από τις 31 έδρες του Δ.Σ. τις ΚΕΔΕ τις 25 τις κατέχουν η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ.

Η ΚΕΔΕ στο τακτικό της συνέδριο στα Ιωάννινα (30 Νοεμβρίου έως 2 Δεκεμβρίου 2017) επικαιροποίησε τη θέση της για τη διασφάλιση των δημοτικών δομών παιδικής φροντίδας και των εργαζομένων σε αυτές, με έκδοση σχετικού ψηφίσματος, το οποίο εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία. Δηλαδή, η ΚΕΔΕ κατά πλειοψηφία μετά από εισήγηση του προέδρου της Γ. Πατούλη (Νέα Δημοκρατία), ουσιαστικά, υιοθέτησε τη θέση της ΠΟΕ-ΟΤΑ, η οποία αντιδρά στις εξαγγελίες Γαβρόγλου για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Την πρόταση του προέδρου της ΚΕΔΕ υποστήριξε και η παράταξη που πρόσκειται στο ΠΑΣΟΚ. Από τότε μέχρι και σήμερα γινόμαστε μάρτυρες ανακοινώσεων της ΚΕΔΕ και προσωπικών δηλώσεων του Προέδρου της που αμφισβητούν ουσιαστικά το δικαίωμα της πολιτείας να χαράσσει την εκπαιδευτική πολιτική.

Καταλήγοντας, εύκολα μπορεί κανείς να καταλάβει ότι τις απaráδεκτες, αυθαίρετες αντιεπιστημονικές, αντιεκπαιδευτικές και αντιλαϊκές θέσεις της πλειοψηφίας των

δημάρχων και της Κ.Ε.Δ.Ε., ενάντια στο δικαίωμα όλων των παιδιών 4-6 χρόνων στο δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο αυτή τη στιγμή τις διαμορφώνει η πλειοψηφία της (Ν.Δ.) με τη στήριξη και του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ και στη Βουλή κινήθηκαν στην ίδια γραμμή. Συγκεκριμένα το άρθρο 33 για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση ψηφίστηκε ως ακολούθως από τα κόμματα της Βουλής:

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ, Ν.Δ.: ΠΑΡΩΝ, ΔΗΣΥ: ΟΧΙ, ΑΝΕΛ: ΝΑΙ, ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ, ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ, ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΑΡΩΝ .ΧΡ. ΑΥΓΗ: ΟΧΙ

Οι περισσότεροι Δήμαρχοι αντιδρούν στην εγγραφή όλων των παιδιών 4-6 χρόνων στο δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο αφού πλέον οι δήμοι λειτουργούν ως επιχειρήσεις. Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες αυτής της εμπορευματοποίησης στα απογευματινά προγράμματα των Δήμων στα σχολεία, στην απασχόληση των παιδιών τους καλοκαιρινούς μήνες κτλ. Οι Δήμοι δηλαδή προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες χρησιμοποιώντας τους χώρους των δημόσιων σχολείων όχι όμως για όλα τα παιδιά αλλά μόνο για αυτά που οι οικογένειες τους ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ τα καθόλου ευκαταφρόνητα «δίδακτρα».

Η εγγραφή όλων των παιδιών 4-6 χρόνων στο δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο θα στερούσε τους Δήμους από σημαντικά έσοδα αλλά και τους Δημάρχους και Δημοτικούς Συμβούλους από ένα μεγάλο αριθμό κομματικής πελατείας και ψηφοθηρικής εκμετάλλευσης μέσω των δήθεν εξυπηρετήσεων.

Το οικονομικό κίνητρο για τους δημάρχους είναι ιδιαίτερα ελκυστικό. Η χρηματοδότηση των παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών από τα ευρωπαϊκά προγράμματα και τους εθνικούς πόρους, μόνο για τη σχολική χρονιά 2017-2018 ανήλθε στο ποσό των 223 εκ. ευρώ. Διαχειριστής του όλου προγράμματος, το οποίο απευθύνεται και στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς, είναι η ΕΕΤΑΑ (Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης Αυτοδιοίκησης) η οποία έχει ως κύριους μετόχους φορείς της Αυτοδιοίκησης και το ελληνικό Δημόσιο. Αφού, εντέχνως η ΚΕΔΕ, μέσω της ΕΕΤΑΑ, περιόρισε τη συμμετοχή των ιδιωτών στο πρόγραμμα, με τη μείωση της χρηματοδότησης (voucher) και υποκατέστησε επιχειρηματικά τους ιδιώτες (τα 2.500€ ως αξία των vouchers τα καθιστά αποδοτικά μόνο για τους Δήμους), σήμερα επιχειρεί να επεκτείνει την επιχειρηματική της δράση και στην Α/θμια Εκπαίδευση διεκδικώντας τη νομιμοποίηση της εγγραφής των προνηπίων στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς.

Το κίνητρό τους είναι προφανές: 2.500€ περίπου έσοδο ανά παιδί που εγγράφουν! Στην προσπάθειά τους αυτή, δυστυχώς, έχουν σημαντικούς αρωγούς. Την κυβέρνηση, που τους κάνει πλάτες, και τη δική μας συνδικαλιστική ηγεσία (ΔΟΕ) η οποία ΣΙΩΠΑ προκλητικά μπροστά στις δυσμενείς εξελίξεις.

Αξιοσημείωτο είναι, αν και πέρασε απαρατήρητο, ότι αρκετοί Δήμαρχοι στις τοποθετήσεις τους στις τριμερείς επιτροπές για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής σε βάθος τριετίας, έθεσαν ως προϋπόθεση έμμεσα αλλά με σαφήνεια και το θέμα ωραρίου λειτουργίας των δημόσιων νηπιαγωγείων (κατά συνέπεια και των νηπιαγωγών), με το επιχείρημα ότι οι Δημοτικοί Σταθμοί λειτουργούν από τις 7.00 έως τις 16.00 με δυνατότητα παράτασης δύο (2) ωρών, και ότι οι σταθμοί δύνανται να κλείνουν μόνο για ένα μήνα το καλοκαίρι. Και εδώ το συνδικάτο μας σιωπά και κάνει πως δεν καταλαβαίνει αλλά αργότερα θα τρέχει και πάλι πίσω από τις εξελίξεις.

Επειδή το θέμα εκτός από τις πολιτικές και οικονομικές έχει κυρίως παιδαγωγικές διαστάσεις γεννά προβληματισμό η σιωπή και η έλλειψη επιστημονικής παρέμβασης από τους Σχολικούς Συμβούλους και τις ενώσεις τους.

Αν και αρχικά χαιρετήσαμε την πρόθεση της νομοθέτησης από την Κυβέρνηση στη συνέχεια το Υπουργείο Παιδείας αν και γνώριζε ότι οι περισσότεροι Δήμαρχοι ανήκουν σε κόμματα και παρατάξεις στην ΚΕΔΕ που δεν στηρίζουν τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση τους αναγόρευσε σε τελικούς ρυθμιστές, empaίζοντας εκπαιδευτικούς και γονείς. Έτσι η στάση των δημάρχων στις επιτροπές έγινε το άλλοθι του υπουργείου για την όσο το δυνατόν πιο περιορισμένη εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. Το υπουργείο όμως δεν σταμάτησε εκεί αλλά δεν έλαβε καν υπόψη ούτε τις πλειοψηφικές εισηγήσεις των επιτροπών με 2-, - υπέρ ο εκπρόσωπός του Υπουργείου Δ/ντής Π.Ε. και ο Πρόεδρος του Συλλόγου ως εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών και κατά ο Δήμαρχος - οδηγώντας τις συνεδριάσεις των επιτροπών σε μια παρωδία και τελικά τη συμμετοχή των προέδρων των Συλλόγων καθαρά τυπική, αφού ουσιαστικά ο Δήμαρχος μονοπρόσωπα αποφάσισε. Ουσιαστικά δηλαδή η κυβέρνηση έδωσε τον χώρο στην τοπική αυτοδιοίκηση να ασκεί εκπαιδευτική πολιτική.

Ενώ λοιπόν το υπουργείο Παιδείας έκανε μια εξαγγελία χωρίς κανέναν απολύτως σχεδιασμό, χωρίς κανένα οικονομικό προϋπολογισμό, χωρίς πρόβλεψη για ανέγερση νέων νηπιαγωγείων και για μόνιμους διορισμούς των απαραίτητων νηπιαγωγών για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση, από τις 2 Μαΐου και μέχρι τις 30 Ιουνίου, δίνει στους δήμους και τα νομικά τους πρόσωπα το δικαίωμα να υποβάλλουν προτάσεις ένταξης στο χρηματοδοτικό πρόγραμμα του υπουργείου Εργασίας, για την ίδρυση νέων τμημάτων βρεφικής, παιδικής και βρεφονηπιακής φροντίδας! Όπως ανακοινώθηκε επίσημα οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα θα λάβουν οικονομική στήριξη, ανάλογα εάν θα δημιουργηθεί ένα νέο τμήμα βρεφικής, παιδικής και βρεφονηπιακής φροντίδας, ή δύο τμήματα! Γιατί δεν υπάρχει ανάλογη χρηματοδότηση για την ίδρυση νέων ατμημάτων νηπιαγωγείων αφού οι περισσότεροι Δήμαρχοι επικαλέστηκαν την έλλειψη αι-

θουσών για να μην εφαρμοστεί από το 2018-19 η υποχρεωτική προσχολική αγωγή ;

Αρκετοί εκπαιδευτικοί, ενεργοί συνδικαλιστές των εκπαιδευτικών παρατάξεων, είναι ταυτόχρονα δημοτικοί σύμβουλοι, συμμετείχαν στη Γενική Συνέλευση της ΚΕΔΕ κάτω από την ομπρέλα κομμάτων, δημοτικών συνδυασμών και δημάρχων που πολεμούν την καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Το φαινόμενο αυτό βέβαια το συναντάμε και σε επίπεδο πολιτικών κομμάτων (που καταψήφισαν στην Βουλή τη δίχρονη προσχολική αγωγή) στα οποία συμμετέχουν ως στελέχη. Οι συνδικαλιστές αυτοί άλλη θέση εκφράζουν μέσα από το κόμμα τους ή τη δημοτική παράταξή τους και άλλη στο συνδικάτο μέσα από τη συνδικαλιστική παράταξή τους. Δεν είδαμε απ' όλους αυτούς καμιά ξεκάθαρη δημόσια διαφοροποίηση, τοποθέτηση, διαφωνία, καταγγελία, καμιά παραίτηση. Μόνο φωτογραφίες τους μπορεί να δει κανείς στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να μιλούν στο συνέδριο της ΚΕΔΕ ή να μετέχουν στα όργανα των πολιτικών κομμάτων τους. Πρόσφατα είδαμε συνάντηση της Τομεάρχη Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων της Νέας Δημοκρατίας, Ν. Κεραμέως με την Εκτελεστική Επιτροπή της ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αλλά εκεί δεν είδαμε καμιά συγκεκριμένη ουσιαστική ανακοίνωση της ΔΑΚΕ για τις λεπτομέρειες της συζήτησης για ευνότους λόγους.

Ποιες παρατάξεις και ποια συνδικαλιστικά στελέχη, τελικά, empaίζουν τους συναδέλφους νηπιαγωγούς «παίζοντας μπάλα σε πολλά γήπεδα», λέγοντας κάθε φορά άλλα, ανάλογα με τη θέση και με το ακροατήριο στο οποίο μιλούν;

Οι γονείς πρέπει να εμπιστευτούν το δημόσιο δωρεάν νηπιαγωγείο και να εγγράψουν τα pronήπια σ' αυτό. Όλοι μαζί εκπαιδευτικοί και γονείς παλεύουμε για ενιαία δεκατετράχρονη δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Άμεση εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης σε όλη τη χώρα από το σχολικό έτος 2018-19.

Κώστας Ταουλτσίδης

Σύλλογος «Αλέξανδρος Δελμούζος»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Πολλοί συνάδελφοι κατά την εγγραφή τους στον Σύλλογο μας ρωτούν για τη συνδρομή κατά μέλος που πρέπει να αποδοθεί στη Δ.Ο.Ε. και ιδιαίτερα για τα 2€ προορίζονται για το ταμείο στήριξης διωκόμενων συναδέλφων...» Ασφαλώς και είμαστε απόλυτα σύμφωνοι με την ύπαρξη του ταμείου που προσφέρει τέτοιου είδους υπηρεσίες στους συναδέλφους, όμως, θεωρούμε ότι αυτό θα πρέπει να λειτουργεί υπό καθεστώς πλήρους διαφάνειας, όπως επίσης πως πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος του. Θα διευκόλυνε πάρα πολύ στην εξειδίκευση των προτάσεών μας για την ενίσχυση του Ταμείου αν γνωρίζαμε τα παρακάτω στοιχεία:

- Πόσα είναι σήμερα τα εγγεγραμμένα μέλη της Δ.Ο.Ε. (Μόνιμοι, Αναπληρωτές, Α.Μ.Ω). Η Ομοσπονδία έχει ξεκάθαρή εικόνα όταν έγινε η αναγνώριση των αντιπροσώπων. Τα στοιχεία αυτά θα έπρεπε να είναι αναρτημένα στην ιστοσελίδα της Δ.Ο.Ε. ώστε να είναι προσβάσιμα από κάθε συνάδελφο.
- Πόσα ήταν τα έσοδα και πόσα τα έξοδα για κάθε έτος λειτουργίας του συγκεκριμένου ταμείου;
- Ποιες ήταν οι ενισχύσεις που δόθηκαν κατά το τρέχον έτος για διωκόμενους συναδέλφους.
- Ποιο είναι το ποσό που υπάρχει σήμερα στο συγκεκριμένο ταμείο (από προηγούμενες χρήσεις και από τη νέα χρήση);

Εμείς ως Προοδευτικά Ρεύματα αλλά και ως Σύλλογος Δελμούζος (υπάρχει σχετική απόφαση του Συλλόγου) προτείνουμε:

Να θεσμοθετηθεί η ίδρυση γραφείου «Νομικής Προστασίας» στη Δ.Ο.Ε. που θα αποτελείται από τρία τμήματα:

Α) Γραφείο γενικών «Γνωμοδοτήσεων» που αφορούν γενικότερα συνδικαλιστικά θέματα και έχουν σχέση με τη νομική στήριξη των συνδικαλιστικών διεκδικήσεων της Ομοσπονδίας και την προστασία των εργασιακών, οικονομικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των συναδέλφων (Ο ρόλος του ταυτίζεται με αυτόν της νομικής συμβούλου όπως λειτουργεί μέχρι σήμερα).

Β) Γραφείο Νομικών Συμβουλών και νομική στήριξη διωκόμενων συναδέλφων. Το Γραφείο θα δέχεται ερωτήσεις νομικού ενδιαφέροντος, καθώς και αιτήματα για παροχή νομικών συμβουλών. Δεν θα αρκείται, όμως, μόνο στην παροχή νομικών συμβουλών, αλλά ταυτόχρονα θα αξιολογεί και θα χαράσσει την κατάλληλη στρατηγική εξαρτημένη για κάθε συνάδελφο. Επιπλέον το Γραφείο αυτό θα είναι υπεύθυνο για την οικονομική στήριξη διωκόμενων συναδέλφων.

Γ) Γραφείο Ασφαλιστικών -Συνταξιοδοτικών Θεμάτων. Το Γραφείο θα πληροφορεί εξαρτημένους και εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς για τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα. Επίσης, θα παρέχει πληροφόρηση σε κάθε ασφαλισμένο κατευθύνοντάς τον στις ευνοϊκότερες διατάξεις συνταξιοδότησης. Ακόμη θα ενημερώνει για θέματα που σχετίζονται με την ασφάλιση, τα επιδόματα, τις παροχές κτλ.

Τα Γραφεία θα στελεχωθούν από εξειδικευμένους δικηγόρους, και η πρόσβαση σε αυτούς θα είναι εφικτή συγκεκριμένες ημέρες και ώρες που θα δημοσιοποιούνται. Η προώθηση όλων των αιτημάτων προς τα παραπάνω Γραφεία θα γίνεται μόνο μέσω των τοπικών Συλλόγων.

Στον αντίλογο κάποιοι μπορούν να ισχυριστούν ότι :

Το οικονομικό κόστος για ένα τέτοιο εγχείρημα είναι μεγάλο. Μα το ταμείο έχει τα έσοδα Στη χειρότερη περίπτωση θα μπορούσε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να διαθέσει επιπλέον 1 ή 2 ευρώ από τη συνδρομή υπέρ του Ταμείου (για παράδειγμα στα 22€ τα 3 ή 4 € να προορίζονται για το

ταμείο στήριξης διωκόμενων συναδέλφων). Θεωρούμε ότι αν γινόταν ένας μειοδοτικός διαγωνισμός για αυτό το έργο πολλά δικηγορικά γραφεία θα ήθελαν να το αναλάβουν λαμβάνοντας υπόψη το ύψος του ποσού.

Η Δ.Ο.Ε. έχει νομική σύμβουλο. Σίγουρα οι γνωματεύσεις κατά καιρούς της Νομικής Συμβούλου της Δ.Ο.Ε. είναι πολύ χρήσιμες. Οι γνωματεύσεις αυτές, όμως, αφορούν μεγάλα ζητήματα του κλάδου και όχι τα καθημερινά προβλήματα των συναδέλφων. Επιπλέον το σύστημα γνωμοδοτήσεων είναι δυσλειτουργικό αφού αρκετοί σύλλογοι είτε λαμβάνουν την γνωμοδότηση για το ερώτημά τους έπειτα από αρκετό καιρό, είτε δεν τη λαμβάνουν καθόλου! Σε κάθε περίπτωση είναι απαράδεκτη η εμπλοκή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στον έλεγχο των αιτούμενων γνωματεύσεων (Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι νοητό να ελέγχει τα αιτήματα ως προς το αν έχουν ήδη απαντηθεί κατά το παρελθόν ή στο κατά πόσον υπάρχει ήδη σχετική, τεκμηριωμένη, απάντηση που θα κοινοποιείται στους Συλλόγους.)

Συναδέλφισσες , συνάδελφοι,

Η καθημερινή καταπάτηση των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας καθώς και το ότι οι εκπαιδευτικοί καθημερινά στα σχολεία τους γίνονται αποδέκτες της αγανάκτησης της κοινωνίας, αποτέλεσμα της κρίσης, καθιστά επιτακτική την ανάγκη να γίνουν πράξη όλα τα παραπάνω, βοηθώντας ταυτόχρονα και στον εκσυγχρονισμό της Ομοσπονδίας.

Ευχαριστώ πολύ

Μαριάννα Φερετζάκη

Σύλλογος «Αλέξανδρος Δελμούζος»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ο θεσμός των αναπληρωτών εκπαιδευτικών δημιουργήθηκε με στόχο να καλύπτονται με άμεσο τρόπο λειτουργικά κενά που εμφανίζονται στην πορεία λειτουργίας μια σχολικής μονάδας. Στην αφετηρία του θεσμού, όλοι οι εκπαιδευτικοί είχαν μια ή δυο θητείες ως αναπληρωτές πριν το μόνιμο διορισμό τους. Σήμερα, όμως, μετά από οκτώ χρόνια λιτότητας, μνημονιακών και νεομνημονιακών κυβερνήσεων και μηδενικών διορισμών στην εκπαίδευση ο θεσμός των αναπληρωτών έγινε πλέον... μόνιμος! Αποτέλεσμα αυτών είναι, τα τελευταία χρόνια να αυξηθεί κατακόρυφα ο αριθμός των αναπληρωτών συναδέλφων που εργάζονται στα σχολεία. Περίπου το 22% των εκπαιδευτικών στην Π.Ε. είναι πλέον αναπληρωτές. Το γεγονός αυτό, ότι υπάρχουν σήμερα συνάδελφοι εκπαιδευτικοί που εργάζονται ως αναπληρωτές 16 χρόνια, είναι συνδικαλιστικά και πολιτικά απαράδεκτο! Οι συνάδελφοι αυτοί αντιμετωπίζονται ως εργαζόμενοι και πολίτες δεύτερης κατηγορίας, στερούμενοι εργασιακών και πολιτικών δικαιωμάτων, με νομοθετικές ρυθμίσεις που πλέον είναι αναχρονιστικές.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία «Η τοποθέτηση των προσλαμβανομένων αναπληρωτών σε σχολικές μονάδες γίνεται με απόφαση του διευθυντή εκπαίδευσης,

ύστερα από δήλωση των προσλαμβανομένων για την τοποθέτησή τους στα λειτουργικά κενά...». Αυτό δημιουργεί μια σειρά από ανισότητες και στρεβλώσεις που δεν ταιριάζουν σε μια ευνομούμενη πολιτεία, όπως :

- Η τοποθέτηση των αναπληρωτών με μονοπρόσωπη απόφαση του Δ/ντή Εκπαίδευσης χωρίς διαφάνεια και αξιοκρατία
- Διαφορετικά κριτήρια τοποθετήσεων σε κάθε ΠΥΣΠΕ της χώρας
- Δημιουργία εργαζομένων δύο ταχυτήτων (μόνιμοι-αναπληρωτές)
- Υποβάθμιση του ρόλου των υπηρεσιακών συμβουλίων
- Απόκρυψη κενών για ευνότους λόγους (τακτοποίηση ημετέρων)

Ζητάμε άμεση θεσμοθέτηση νομοθετικού πλαισίου τοποθέτησής τους, μετά την πρόσληψή τους, από τα ΠΥΣΠΕ στις σχολικές μονάδες, με τη θέσπιση κριτηρίων ανάλογων με τις τοποθετήσεις των μόνιμων εκπαιδευτικών, ώστε να υπάρχει διαφάνεια, αξιοκρατία, δικαιοσύνη και τα ίδια κριτήρια σε κάθε ΠΥΣΠΕ της χώρας.

Επίσης είναι απαράδεκτο και αντιδημοκρατικό τη στιγμή που 14.000, περίπου, αναπληρωτές εργάζονται μόνο στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση για πολλά χρόνια να μην έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα Υπηρεσιακά συμβούλια που καθορίζουν τις τύχες τους. Το νομοθετικό πλαίσιο τους παρέχει μόνο το «δικαίωμα του εκλέγειν» αλλά τους απαγορεύει το «δικαίωμα του εκλέγεσθαι». Πρόκειται για ωμή παραβίαση θεμελιωδών πολιτικών δικαιωμάτων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, η οποία αγγίζει τα όρια της αντισυνταγματικότητας, σε μια εκλογική διαδικασία τον έλεγχο και την ευθύνη της οποίας έχει η ίδια η πολιτεία. Η διάταξη αυτή πρέπει να αλλάξει. Ειδικά μάλιστα, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο θεσμός της αναπλήρωσης προβλέπεται ρητά και για τους αιρετούς εκπροσώπους στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Το επιχείρημα, επομένως, ότι τα Υπηρεσιακά Συμβούλια λειτουργούν ακόμη και μετά την απόλυση των αναπληρωτών, δεν ευσταθεί.

Ζητάμε άμεση νομοθετική ρύθμιση που να δίνει το «δικαίωμα του εκλέγεσθαι» στους συναδέλφους αναπληρωτές από τις επόμενες εκλογές του Νοεμβρίου για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Είναι λυπηρό οι μεγάλες παρατάξεις στην πραγματικότητα να μην κάνουν τίποτε άλλο από το να ενισχύουν το διαχρονικό έργο των πολιτικών ηγεσιών του υπουργείου Παιδείας, που στόχο έχει τη διαίρεση και τον κατακερματισμό των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ώστε να εφαρμόσουν με μεγαλύτερη άνεση τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές τους. Γίνονται επομένως, ηθελήμενα ή άθελα δεν έχει σημασία, οι «μεταπράτες» της ελπίδας χιλιάδων νέων εκπαιδευτικών που βλέπουν τα όνειρά τους για εργασία να βουλιάζουν. Έτσι, αντί να συνενώνουν κατηγοριοποιούν, αντί να στηρίζουν διχάζουν, αντί να προβάλλουν την ενιαία δράση και διεκδίκηση, χρησιμοποιούν κάθε

φορά ως όχημά τους συλλόγους που δημιουργούν και που παραταξιακά ελέγχουν για την ενίσχυση του δικού τους και μόνο στρατοπέδου! Απόδειξη οι χωριστοί σύλλογοι αναπληρωτών.

Συναδέλφισσες ,συνάδελφοι διεκδικούμε

- Μόνιμους μαζικούς διορισμούς για την κάλυψη όλων των κενών (γενική και ειδική)
- Σύσταση οργανικών θέσεων για όλες τις ειδικότητες και τα διδακτικά αντικείμενα του σχολείου.
- Πλήρη διαφάνεια και έγκαιρη καταγραφή και κοινοποίηση των λειτουργικών κενών. Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όπου προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με δωδεκάμηνες συμβάσεις και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Μαζικές προσλήψεις αναπληρωτών, όλων των ειδικοτήτων σε μια φάση, στο τέλος Αυγούστου κάθε χρονιάς για την έγκαιρη κάλυψη των λειτουργικών κενών αλλά και για την ισονομία και δικαιοσύνη στις τοποθετήσεις τους. Η τμηματική πρόσληψη των αναπληρωτών σε πολλές φάσεις αλλά και η πολυδιάσπασή τους (ΕΣΠΑ, Κρατικός Προϋπολογισμός, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) δημιουργεί τεράστιες αδικίες στις τοποθετήσεις τους αλλά και τεράστια κενά στις σχολικές μονάδες ακόμη και μετά τα Χριστούγεννα. Προσλήψεις μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.
- Δυνατότητα αμοιβαίας μετάθεσης καθώς και δυνατότητα μετακίνησης για σοβαρούς λόγους υγείας.
- Κατάργηση της ωρομισθίας, του θεσμού των ΑΜΩ και της ελαστικής εργασίας.
- Εξίσωση αδειών μόνιμων και αναπληρωτών.
- Επίδομα ανεργίας χωρίς όρους και προϋποθέσεις και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τους ελαστικά εργαζόμενους εκπαιδευτικούς και για όλους τους ανέργους.
- Επιδότηση ενοικίου, θέρμανσης, σίτισης, δωρεάν μετακίνησης.
- Έκδοση πάσο με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας για 50% έκπτωση στα ΜΜΕ.
- Ειδική παροχή προστασίας της μητρότητας στις αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς.
- Υπεύθυνος δάσκαλος στο ολοήμερο.
- Μοριοδότηση των μονογονέων εκπαιδευτικών κατά την τοποθέτησή τους στις σχολικές μονάδες.
- Να λειτουργήσουν παντού και άμεσα τα αναγκαία Ειδικά Σχολεία, Τμήματα Ένταξης και Τάξεις Υποδοχής.
- Κάλυψη όλων των αιτήσεων για παράλληλη στήριξη με ένα δάσκαλο/α ανά παιδί.
- Πλήρη συνδικαλιστικά και ασφαλιστικά δικαιώματα

Ενημέρωση Αιρετών
Οικονομικός Απολογισμός Διοικητικού
Συμβουλίου Δ.Ο.Ε.
Έκθεση Ορκωτής λογίστριας
Απολογισμός Οικονομικού Έτους 2017

Βασίλης Παλιγιάννης

Αιρετός ΚΥΣΠΕ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Εύχομαι η 87η Γ.Σ. του κλάδου μας να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της έτσι ώστε τα αποτελέσματά της να ανταποκρίνονται στην αγωνία, στις προσδοκίες και τα οράματα των χιλιάδων εκπαιδευτικών που υπηρετούν τη δημόσια εκπαίδευση.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Η Γ.Σ. πραγματοποιείται στον απόηχο της συμφωνίας για το ονοματολογικό των Σκοπίων και για να μην επανέλθω ξεκάθαρα τονίζω τη ρήση του Κωνσταντίνου Καραμανλή «Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική» και ταυτόχρονα στον απόηχο της ψήφισης του Δ΄ μνημονίου που συνοδεύεται από την εξαγγελία της κυβέρνησης για δήθεν καθαρή έξοδο από τα μνημόνια.

Η εξαγγελία αυτή έχει την ίδια βαρύνουσα σημασία με τις δεσμεύσεις Τσίπρα για διαγραφή του χρέους με ένα άρθρο, με ένα νόμο, με την υπόσχεση να αλλάξει την Ευρώπη, να αλλάξει τον κόσμο, να χορέψει τις αγορές.....

Χωρίς αμφισβήτηση υπάρχει μια απίστευτη αμφιθυμία λόγω αποφάσεων και ενεργειών από την Κυβέρνηση.

Για ποια καθαρή έξοδο από τα μνημόνια μιλούνε, όταν με βάση το μακροπρόθεσμο θα αφαιρεθούν από τις τσέπες μας, τις τσέπες των συνταξιούχων και των απλών εργαζομένων πάνω από 5 δις;

Η μείωση των συντάξεων και του αφορολόγητου θα πλήξουν τις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες που έχουν ήδη εξουθενωθεί από την πολύχρονη κρίση.

Την ίδια ώρα που ο Τσίπρας θριαμβολογεί οι πολίτες υποφέρουν.

Εξ΄ άλλου η κυβέρνηση έχει καταφέρει να περάσει μέτρα λιτότητας που δεν έχουν εφαρμοστεί ξανά στη χώρα.

Ο Τσίπρας έχει εφαρμόσει την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Η κυβέρνηση δεν απέτυχε μόνο στα μεγάλα που είχε τάξει, απέτυχε και στα μικρά, αυτά που δεν αλλάζουν τον κόσμο, αλλά κάνουν τη ζωή των πολιτών υποφερτή.

Υπόσχονταν κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και τελικά με την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών 1.000.000 ιδιοκτήτες ακινήτων θα κληθούν να πληρώσουν μεγαλύτερο ΕΝΦΙΑ.

Πρωταγωνίστησε, ως αντιπολίτευση, στο κίνημα “δεν πληρώνω” και αύξησε τα διόδια έως και 150% και στην Εγνατία οδό.

Μιλούσε για προστασία των εργασιακών σχέσεων και 700.000 εργαζόμενοι αμείβονται με μεικτές αποδοχές 380€ και ταυτόχρονα το 8ωρο στον ιδιωτικό τομέα ξεχάστηκε.

500 χιλιάδες νέοι πτυχιούχοι εγκατέλειψαν τη χώρα μας.

Όλα αυτά δεν γνωρίζω αν πιστοποιούν ανεπάρκεια κι ανικανότητα, σημασία έχει πως η κοινωνία φτωχοποιήθηκε, οι πολίτες υποφέρουν.

Το χρέος αυξήθηκε ξεπερνώντας κατά πολύ αυτό που μας οδήγησε στα μνημόνια και τα πάντα γύρω μας καταρρέουν με τη διαφορά ότι η αριστερή δυστυχία έχει άρωμα αξιοπρέπειας σε συνδυασμό με αυταπάτες. Πολιτική ασυνέπεια, απόλυτη αναξιοπιστία. Πρόκειται για τη χειρότερη κυβέρνηση, επιμένουν στο ψέμα, στον άκρατο λαϊκισμό, θριαμβολογούν, διαστρέφουν την πραγματικότητα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ως εκπαιδευτικοί παρακολουθούμε με ανησυχία όλες τις εξελίξεις στην πατρίδα μας και ιδιαίτερα με ανησυχία παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο χώρο της παιδείας, όπου συνεχίζεται το απόλυτο αλαλούμ.

Η Κυβέρνηση αδυνατώντας να δώσει λύσεις στα πολλαπλά προβλήματα της εκπαίδευσης κατέφυγε και καταφεύγει σε πρόχειρες, απανωτές, αποσπασματικές και ατεκμηρίωτες εξαγγελίες και ρυθμίσεις που υποβαθμίζουν και απορρυθμίζουν τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Ρυθμίσεις που πιστοποιούν την έλλειψη σχεδιασμού και προγραμματισμού και την απύθμενη ανευθυνότητα της κυβέρνησης.

Ας δούμε με προσοχή την εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης

ΔΟΜΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ – ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Πρόσφατα, πριν περίπου 20 ημέρες, ψηφίστηκε στη Βουλή ο Ν.4547/18 για την “Αναδιοργάνωση των δομών υποστηρίξης της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις”

Ένας νόμος που αποδυναμώνει, ενοποιεί, συγχωνεύει και καταργεί τις έως χθες υφιστάμενες παιδαγωγικές υποστηρικτικές δομές και στη θέση τους εισάγει συγκεντρωτικές, γραφειοκρατικές, υδροκεφαλικές, απρόσωπες υπερδομές μακριά από τις σχολικές μονάδες. Εισάγει την αξιολόγη-

ση, αρχικά μόνο για τα στελέχη, αν και χωρίς αμφισβήτηση εμπλέκει στη διαδικασία όλους τους εκπαιδευτικούς.

Αλήθεια αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερα εσείς που είστε αντίθετοι σε κάθε μορφής αξιολόγηση, θα μπειτε στη διαδικασία αξιολόγησης και μάλιστα με ένα ανώνυμο ερωτηματολόγιο κατά το πρότυπο της μυστικής ψηφοφορίας επιλογής Δ/ντών Σχολείων που κρίθηκε αντισυνταγματική;

Σας ενημερώνω πως κληθήκαμε κι εμείς, οι αιρετοί, ακούστε το ως ανέκδοτο της κυβέρνησης Τσίπρα, να αξιολογήσουμε και να μας αξιολογήσουν, αγνοώντας προφανώς ότι οι αιρετοί εκλέγονται από τους εκπαιδευτικούς και δεν είναι διοικητικοί υπάλληλοι.

Θυμίζω επίσης τη διάταξη νόμου που προβλέπει πως δεν επιτρέπεται να είναι υποψήφιος για θέση στελέχους εκπαίδευσης αν δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωση της αξιολογικής υφιστάμενης δόμησης. Δηλαδή αν δεν αξιολογήσει τους υφισταμένους του.

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ταυτόχρονα με την ψήφιση του Ν.4547/18 η Κυβέρνηση με απύθμενο θράσος και ξεδιάντροπα επιβεβαιώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τη βούλησή της για ένα συγκεντρωτικό και απόλυτα ελεγχόμενο σύστημα διοίκησης της εκπαίδευσης.

Έτσι με βάση το άρθρο 36 οι επιλογές αρχίζουν από τους Συντονιστές.

Τυχαία; Όχι φυσικά. Η σκοπιμότητα προφανής. Ο απόλυτος, ο πλήρης έλεγχος των Συμβουλίων επιλογής. Θα προεδρεύουν οι Περιφερειακοί Δ/ντές, τα δικά τους παιδιά στην επιλογή των οποίων θριάμβευσε η μετεροκρατία, η αναξιοκρατία και ο κομματισμός.

Ταυτόχρονα και τα υπόλοιπα μέλη των συμβουλίων, πλην αιρετών ορίζονται χωρίς κριτήρια. Είναι δυνατόν να μη γίνεται κατανοητό ότι μ' αυτόν τον τρόπο διευκολύνεται η επιλογή των "δικών μας παιδιών από τους δικούς μας ανθρώπους"; Αμφισβητεί κανείς ότι πρόκειται για μεθόδευση ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

Ο πλήρης έλεγχος των συμβουλίων επιλογής απομυθοποιεί την πολλά υποσχόμενη περί αξιοκρατίας κυβερνώσα αριστερά, προκαλώντας για άλλη μια φορά αδίστακτα και τους ίδιους τους ψηφοφόρους της που ενδεχομένως πίστεψαν ότι θα υπηρετούσε με τα ως φαίνεται κάλπικα οράματά της την αξιοκρατία.

Αλλά ακούστε κι αυτό, γιατί μόνο οι Συριζο-ΑΝΕΛ θα μπορούσαν να το σκεφτούν.

Με βάση το άρθρο 26 στις επιλογές Περ. Δ/ντών, όπου συμμετέχουν οι αιρετοί Π.Ε. & Δ.Ε. παρέχουν μια ψήφο, η οποία συνίσταται στο μέσο όρο της μοριοδότησης.

Όχι που θα αφήσουμε να αλλοιώσουν τους σχεδιασμούς τους οι αιρετοί. Να τους χαίρεστε!!!!

Οι επιλογές έπρεπε να ξεκινήσουν από τους Π.Δ., τους Συντονιστές και τέλος τους Δ/ντές Σχολικών Μονάδων με Συμβούλια μη ελεγχόμενα.

Η σκληρή Παραταξιακή λογική και η κομματική σκοπιμότητα τέθηκαν για άλλη μια φορά πάνω από το συμφέρον της εκπαίδευσης.

Θυμίζω πως είναι το τρίτο νομοθετικό πλαίσιο επιλογής στελεχών που ψήφισε η κυβέρνηση Σύριζα τεκμηριώνοντας την άποψή μας για έλλειψη προγραμματισμού, υπεύθυνης και σοβαρής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Η αλήθεια είναι πως χάνεται άλλη μια ευκαιρία για την αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας των στελεχών της εκπαίδευσης. Οι μόνοι που δικαιούνται να πανηγυρίζουν είναι οι αρνητές της διαφάνειας και της αξιοκρατίας. Οι επιλογές αυτές είναι σίγουρο ότι θα έχουν σύντομα ημερομηνία λήξης.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Η μετάθεση αποτελεί μια σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευτικού, αν και τα τελευταία χρόνια ελάχιστες αιτήσεις ικανοποιούνται

Φέτος οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν 23 Μαρτίου, γεγονός που κρίνεται θετικό.

Από τις 4.596 αιτήσεις γενικής αγωγής ικανοποιήθηκαν 551 ποσοστό 11,9%.

Αυτό το χαμηλό ποσοστό ικανοποίησης των αιτήσεων μετάθεσης και μάλιστα για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, οφείλεται ως ένα μεγάλο βαθμό στον αυθαίρετο τρόπο υπολογισμού των οργανικών κενών από τους περιφερειακούς Δ/ντές και την απροκάλυπτη παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας.

Μια παρέμβαση που χαρακτηρίζεται απαράδεκτη κι έρχεται σε αντίθεση με τα προβλεπόμενα του Ν.3848/10 άρθρο 7 παρ. 7.

Δεν είναι δυνατόν π.χ. ο Δ/ντής Εκπαίδευσης Λάρισας να δίνει 41 κενά δασκάλων, η Π. Δ/ντρια 28 και η πολιτική ηγεσία 8.

Ο Δ/ντής Μεσσηνίας 102 κενά δασκάλων, ο Π.Δ. 102 και η πολιτική ηγεσία 60. Ο Δ/ντής Πειραιά και Πρόεδρος του ΚΥΣΠΕ δίνει 172 κενά δασκάλων, ο Π.Δ. 20 και η πολιτική ηγεσία 30 και είναι το μοναδικό παράδειγμα αύξησης των κενών από την πολιτική ηγεσία σε σχέση με τα κενά των Π.Δ.

Η πολιτική ηγεσία φαίνεται ότι δεν εμπιστεύεται ούτε τους Π.Δ. που η ίδια διόρισε, ούτε του Δ/ντές Εκπ/σης.

Ταυτόχρονα τίθεται το ερώτημα: τα οργανικά κενά είναι συγκεκριμένα και μετρήσιμα ή ο καθένας τα προσδιορίζει κατά το δοκούν;

Η παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας πιστοποιεί το νέο ήθος της κυβερνώσας αριστεράς. Η συγκεκριμένη ενέργεια δεν τιμά κανέναν και έπληξε το κύρος και την αξιοπιστία της πολιτικής ηγεσίας και του ΚΥΣΠΕ που συμφωνεί με τις άνωθεν εντολές.

Σημασία έχει το γεγονός πως για Τρίτη συνεχόμενη χρονιά διαμορφώνεται ένα εφιαλτικό τοπίο για χιλιάδες εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα βρεθούν για άλλη μια χρονιά μακριά από

τις οικογένειές τους με πολλαπλές επιπτώσεις στην προσωπική και οικογενειακή τους ζωή.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Θα ήταν παράλειψή μου αν δεν αναφερόμουν σ' έναν από τους σημαντικότερους λόγους των ελάχιστων μεταθέσεων που είναι σίγουρα και οι ελάχιστες παραιτήσεις εκπαιδευτικών.

Με βάση τα στοιχεία της υπηρεσίας του υπουργείου οι παραιτήσεις που υποβλήθηκαν φέτος είναι 387. Είναι η Τρίτη συνεχόμενη χρονιά με λίγες συνταξιοδοτήσεις. 236 το 2017, 419 το 2016, όταν τα προγενέστερα χρόνια είχαμε πολλαπλάσιες συνταξιοδοτήσεις (Μ.Ο. 2.000).

Οι ελάχιστες παραιτήσεις των τριών τελευταίων ετών είναι απόρροια του αντιασφαλιστικού νόμου Κατρούγκαλου, που εκτός από την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωσε τις συντάξιμες αποδοχές σε απαράδεκτα επίπεδα μ' αποτέλεσμα να μην είναι πλέον οι συνταξιούχοι σε θέση να ζουν με αξιοπρέπεια.

Το έγκλημα που συντελείται σε βάρος του μόχθου των εργαζομένων έχει όπως προείπα σοβαρές επιπτώσεις στις μεταθέσεις, αλλά και στους διορισμούς των εκπαιδευτικών. Θυμίζω τα ψέματα Τσίπρα – Κατρούγκαλου ότι δε θα μειωθούν οι βασικές συντάξεις. Ζουν με το ψέμα, κυβερνούν με το ψέμα.

ΑΝΑΜΟΡΙΟΔΟΤΗΣΗ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Νοιώθω την ανάγκη από το βήμα της Γ.Σ. να αναφερθώ στην εξάντληση κάθε δυνατότητας, Γενικές Συνελεύσεις, Ολομέλεια Προέδρων – Αιρετών, από την πλευρά του Δ.Σ. της ΔΟΕ για τη σύγκλιση μιας όσο το δυνατόν αντικειμενικής πρότασης για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων.

Μιας πρότασης που ως ένα ποσοστό γίνεται αποδεκτή κι από το Υπουργείο και παρά τις δικές μας επιφυλάξεις και αντιρρήσεις για συγκεκριμένες μοριοδοτήσεις σχολικών μονάδων, η πρόταση άρει σε μεγάλο βαθμό τις αδικίες που υπήρχαν. Με την πρότασή της η ΔΟΕ, την οποία και στήριξα ως αιρετός με όλες μου τις δυνάμεις και με επιχειρήματα, προστάτεψε το κύρος, την αξιοπιστία και την αξιοπρέπεια του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Οι συνθήκες διαβίωσης είναι το σημαντικότερο κριτήριο για τις μεταθέσεις.

Η βαρύνουσα σημασία δεν αμφισβητείται. Η ολοκλήρωση της αναμοριοδότησης θα πρέπει να αποτελέσει την αρχή για την αναθεώρηση του όλου νομοθετικού πλαισίου που ορίζει τις μεταθέσεις, ώστε να οδηγηθούμε σ' ένα πιο απλό, δίκαιο και αποδεκτό σύστημα.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΠΟ ΠΥΣΠΕ ΣΕ ΠΥΣΠΕ

Ολοκληρώθηκαν 20-6-2018 οι αποσπάσεις της α' φάσης από Π.Υ.Σ.Π.Ε. σε Π.Υ.Σ.Π.Ε. και σε Σ.Μ.Ε.Α. – Κ.Ε.Δ.Δ.Υ.

Από τις 3519 αιτήσεις για τη Γενική εκπαίδευση, ικανοποιήθηκαν 2427, ποσοστό 68,97% εκ των οποίων οι 768

ήταν κατά προτεραιότητα στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται τα μέλη Δ.Σ. των Συλλόγων μας.

Από τις 254 αιτήσεις για την Ειδική Αγωγή ικανοποιήθηκαν 203 ποσοστό 79,92%.

Οι αποσπάσεις ολοκληρώθηκαν έγκαιρα γεγονός που κρίνεται θετικό.

Πραγματοποιήθηκαν με βάση τα κουτσουρεμένα κενά που προσδιόρισαν οι Περιφερειακοί Διευθυντές.

Δυστυχώς για άλλη μία χρονιά πολλοί συνάδελφοί μας με σοβαρά προβλήματα υγείας ή οικογενειακά, δεν αποσπάστηκαν.

Ας μην ξεχνούμε πως πολλοί συνάδελφοί μας ζουν για αρκετά χρόνια μακριά από τις οικογένειές τους.

Η εξάντληση κάθε δυνατότητας ικανοποίησης απόσπασής τους είναι υποχρέωση της πολιτείας. Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αριθμοί, είναι άνθρωποι με προσωπικά και οικογενειακά προβλήματα.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΣΕ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Φέτος αποσπάστηκαν 785 εκπαιδευτικοί στις Δ/σεις Εκπ/σης. Οι συγκεκριμένες αποσπάσεις πραγματοποιούνται χωρίς μοριοδοτούμενα κριτήρια. Στηρίζονται στις προσωπικές και κομματικές γνωριμίες.

Άλλωστε άλλους προτείνουν οι Δ/ντές Διευθύνσεων, άλλους οι Περιφερειακές Δ/σεις.

Είναι νομίζω επιτακτική ανάγκη κι αυτές οι αποσπάσεις να πραγματοποιούνται από το ΚΥΣΠΕ, με μοριοδοτούμενα κριτήρια, με αξιοκρατία και διαφάνεια.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Ναι διαφάνεια. Γνωρίζετε πως φέτος δεν δημοσιοποιήθηκαν οι αποσπάσεις με το πρόσχημα της δήθεν προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Η αλήθεια είναι πως οι διοικητικές υπηρεσίες δήλωναν άγνοια και το γραφείο τύπου του υπουργού επικαλούνταν την οδηγία για προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Εύλογα έθεσα στο υπουργείο τα ερωτήματα:

- Θα θυσιάσει η διαφάνεια στο Βωμό της "δήθεν" προστασίας των προσωπικών δεδομένων;
- Τι θα γίνει με την δημοσίευση των πινάκων των αναπληρωτών;
- Τι θα γίνει με τη δημοσίευση των μεταθέσεων, των αποσπάσεων και των άλλων υπηρεσιακών μεταβολών;
- Με τι στοιχεία θα γίνονται οι ενστάσεις;

Πιστεύω πως οι παρεμβάσεις μας είχαν αποτέλεσμα.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ

Φέτος με βάση τα στοιχεία των υπηρεσιών του υπουργείου παιδείας, οι προσλήψεις αναπληρωτών ανέρχονται σε 16.118.

Οι αναπληρωτές συνάδελφοί μας είναι εκπαιδευτικοί που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εκπαιδευτικού μας συστήματος σ' όλες τις εσχατιές της πατρίδας μας.

Είναι εκπαιδευτικοί β' κατηγορίας, αφού οι υποχρεώσεις είναι ίδιες με αυτές των μόνιμων, τα δικαιώματά τους είναι περιορισμένα.

Οι περισσότεροι από αυτούς εργάζονται για πολλά χρόνια στη δημόσια εκπαίδευση (5, 10, 17, ...) και κάθε χρόνο ζουν με την αγωνία και την βεβαιότητα της πρόσληψης, της τοποθέτησής τους και της επιβίωσης, αφού οι μισθοί μακριά από τις οικογένειές τους δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών τους.

Θα περίμενε κανείς ότι στα χρόνια της οικονομικής κρίσης θα αντιμετωπιζόνταν από την πολιτεία με σοβαρότητα, συνέπεια, υπευθυνότητα και κυρίως θα δίνονταν λύση στο θέμα της ομηρίας τους.

Δυστυχώς οι αναπληρωτές βρέθηκαν αντιμέτωποι με πρόχειρες κι ενίοτε αλόγιστες νομοθετικές ρυθμίσεις που γκρέμισαν τα όνειρά τους. Οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου παιδείας έπαιξαν και συνεχίζουν να παίζουν με την αγωνία και το μέλλον τους.

Οι ανέξοδες υποσχέσεις για 20.000 ή 10.000 διορισμούς χωρίς αντίκρισμα, καταδεικνύουν το ψέμα και τον άκρατο λαϊκισμό της κυβέρνησης. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση προχώρησε κάποιες χιλιάδες διορισμούς στο Δημόσιο, στην εκπαίδευση αρκείται σε μεγαλοστομίες και υποσχαιολογίες. Η ομηρία χιλιάδων εκπαιδευτικών πρέπει να τελειώσει.

Το αίτημα για μόνιμους διορισμούς, δεν είναι απλά απαίτηση των καιρών, αλλά είναι αναγκαιότητα.

Όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί, καταλάβαμε τις αρχές, τις αξίες και τις σταθερές της κυβερνώσας αριστεράς που άλλα λέει, άλλα θέλει κι άλλα κάνει.

Κατά βάση η κυβέρνηση παίρνει άριστα μόνο στις υποσχαιολογίες, στο ψέμα, στις μεγαλοστομίες και στον άκρατο λαϊκισμό, πιστοποιώντας την κατ' εξοχήν αξιακή και παιδευτική κρίση.

ΩΣ ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Ως αιρετός ΚΥΣΠΕ προσπάθησα και αυτή τη συνδικαλιστική χρονιά με δεκάδες ανακοινώσεις να ενημερώσω τον κλάδο για τα θέματα που συζητιούνταν στα συμβούλια που συμμετέχω και τις αποφάσεις που λαμβάνονταν, καθώς επίσης θεώρησα χρέος μου να πάρω σαφή θέση για όλα τα σοβαρά ζητήματα που απασχόλησαν την εκπαίδευση καταγγέλλοντας πολιτικές που υποβάθμιζαν την εκπαίδευση και απαξίωναν τους εκπαιδευτικούς.

Με αίσθημα ευθύνης, αποφασιστικότητας και συνέπειας υπηρετώ το θεσμό και αγωνίζομαι για την ισονομία, ισοπολιτεία, αξιοκρατία και πλήρη διαφάνεια στη λήψη όλων των αποφάσεων.

Ταυτόχρονα ιδιαίτερα σήμερα που η κοινωνία μας μαστιζέται από την πολύπλευρη κρίση, από τα εκφυλιστικά φαινόμενα της ιδιωτέυσης και του στείρου ατομικισμού παλεύω και θα συνεχίσω μαζί σας ώστε το Σ.Κ. να χαράξει μια νέα

ενωτική πορεία, να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια και κυρίως αποτελεσματικότητα.

Πρέπει όλοι μαζί να υπερασπιστούμε τις ιδέες μας, τις απόψεις μας, τις αρχές μας και τις αξίες μας. Πρέπει να προασπίσουμε την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό και να διεκδικήσουμε την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της εκπαίδευσης, να αγωνιστούμε για την επιστροφή της ελπίδας στις ζωές όλων μας. Κλείνοντας θέλω να εξάρω τη συνεργασία μου με τον Πρόεδρο, καθώς και με όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Να ευχαριστήσω όλους εσάς, όλα τα συνδικαλιστικά μας στελέχη, τους απλούς συναδέλφους μας για τη συνεργασία, κυρίως όμως επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω τους ΔΑΚΙΤΕΣ και τις ΔΑΚΙΤΙΣΣΕΣ που με στήριξη τους, με την ψήφο τους υπηρετώ το θεσμό επί σειρά ετών. Αντλώντας δύναμη απ' όλους εσάς προσπαθώ να ανταποκριθώ στην αποστολή μου.

Σας ευχαριστώ

Πάντα στη διάθεσή σας

Νίκος Φασφαλής

Αιρετός ΚΥΣΠΕ

Αγαπητοί συνάδελφοι της 87ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι του Προεδρείου, του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι των Συλλόγων της χώρας, όπως πάντα ανεβαίνω στο βήμα αυτό, με σεβασμό στην καθεμία και στον καθένα σας

και ξεκαθαρίζω απ' την αρχή ότι είμαι και παλεύω ως αιρετός όλων σας από την εκλογή μου και πέρα και όχι ως εκπρόσωπος παράταξης.

Με αίσθημα ευθύνης λοιπόν υπηρετώ τον αρχαιότερο θεσμό, αυτών του Αιρετού, στο Δημόσιο. Βέβαια μια που ο συνάδελφος Αιρετός με κάλυψε στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, αλλά ερέθισε ταυτόχρονα και τη μνήμη μου, σας θυμίζω ότι σήμερα συμπληρώνονται 22 χρόνια από το θάνατο του Ανδρέα Παπανδρέου και στο θέμα του «Μακεδονικού Ζητήματος» στο οποίο αναφέρθηκε και τις τελευταίες μέρες αποτελεί κορυφαίο ζήτημα για τη χώρα μας, θα επαναλάβω και τη φράση του Ανδρέα Παπανδρέου που αποτελεί και τη θέση μας «Τ' όνομά μας είναι η ψυχή μας»!

Δε σας κρύβω ότι νιώθω ιδιαίτερα ευτυχισμένος αφού με την ψήφο σας πάντα και ποτέ στη ζωή μου διορισμένος, με την ψήφο των χιλιάδων μαχόμενων συναδέλφων της τάξης υπηρετώ τον Κλάδο και συμμετέχω στην πρώτη γραμμή μάχης για την πραγματοποίηση του οράματός μας που δεν εί-

ναι άλλο από το να πετύχουμε τη δημιουργία ενός Δημόσιου Σχολείου που αξίζει στα παιδιά μας.

Καιρός να διδαχτούμε, να σφυρηλατήσουμε αγωνιστική ενότητα μέσα από τη διαφορετικότητα των απόψεών μας.

Κανείς δεν μπορεί να παγιδεύεται μέσα σε λογικές εγωιστικές, ελπίζοντας σε μικροπαραταξιακά οφέλη και να συμμαχεί συγκυριακά, τις περισσότερες φορές από άγνοια, με τους εχθρούς του συνδικάτου στην αδυσώπητη μάχη που έχουν οργανώσει εναντίον του.

Επαληθεύονται καθημερινά τα όσα προφητικά εδώ και χρόνια έχω καταθέσει μέσα από τις σκέψεις του Τσόμσκι ότι πληρωμένοι κονδυλοφόροι, πληρωμένοι σκηνοθέτες, πληρωμένοι σεναριογράφοι παρουσιάζουν το πρόσωπο του συνδικαλιστή, δηλαδή του κάθε μαχητή από εμάς εδώ, το πιο διεφθαρμένο. (Σας θυμίζω την εικόνα του περιέργου τύπου που φωτογραφίζεται πατώντας πάνω στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη που έκανε το γύρο των ΜΜΕ τα οποία σε δευτερόλεπτα αποφάνθηκαν ότι πρόκειται για έναν συνδικαλιστή, έναν τύπο που κανείς από τα συνδικάτα δεν γνώριζε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Υπηρετήσα τον κλάδο όπως γνωρίζετε από τις περισσότερες θέσεις του Δ.Σ της ΔΟΕ μέχρι που με τη συμμετοχή και τις ψήφους χιλιάδων Συναδέλφων εκλέχτηκα Αιρετός στο ΚΥΣΠΕ.

Πριν επιχειρήσω τον απολογισμό μου θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου από το βήμα αυτό της 87ης ΓΣ τις χιλιάδες των συναδέλφων και συναδέλφισσων για τη στήριξη που δείχνουν στο θεσμό των Αιρετών. Γιατί η στήριξη στους Αιρετούς είναι στήριξη στον Κλάδο, στήριξη στο συνδικάτο.

Προσπαθώ χρόνια τώρα, όπου μου δίνεται η ευκαιρία να βάλω φρένο σ' όποιους και όποιες με σκοπό ή θέλετά τους ρίχνουν νερό στο μύλο της εκάστοτε εξουσίας.

Τα συνδικάτα είναι το τελευταίο ισχυρό κάστρο απέναντι σ' αυτούς που θέλουν να ισοπεδώσουν το κοινωνικό κράτος.

Έχω ξοδέψει χρόνο και παραθέσει επιχειρήματα ενάντια σ' όποιους για μια χούφτα ψήφους μιλούσαν για προνόμια, σπατάλες και άλλα τέτοια μειωτικά.

Αυτή τη φορά όχι μόνο για οικονομία χρόνου αλλά και γιατί δεν αξίζει τελικά μπροστά στα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης να ασχολείται κανείς με τέτοιους τύπους, θα προσπαθήσω να το αποφυγώ.

Τονίζω τον τρόπο εκλογής των αιρετών, όχι για να προσθέσω αξία στο θεσμό αυτό, τον οποίο ούτως ή άλλως έχει αλλά για να δώσω μια απάντηση σ' όσους με τα λόγια και τα έργα τους τον απαξιώνουν.

Για να δώσω μια απάντηση σ' όλους αυτούς που λησμόνησαν να αφιππεύσουν το καλάμι των παιδικών τους χρόνων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Είμαι συγκινημένος για την τιμή που μου έκανε ο Κλάδος να υπηρετώ το θεσμό του Αιρετού που συμπληρώνει σχεδόν έναν αιώνα ζωής.

Δεσμεύτηκα από το βήμα αυτό και το τηρώ καθημερινά ευλαβικά ότι είμαι αιρετός όλων σας και όχι μόνο αυτών που με τίμησαν με την ψήφο τους.

Η δέσμευσή μου αυτή όμως δεν οδηγεί στην αφαίρεση του δικαιώματος να δώσω απάντηση σ' όλους αυτούς που με τις πράξεις τους και τα λόγια τους τις περισσότερες φορές έχουν στόχο, κινούμενοι προφανώς από ταπεινά ελατήρια και μη μπορώντας να ξεπεράσουν τις εμμονές τους, προσπαθούν να απαξιώσουν με κάθε τρόπο τον ιστορικό αυτό θεσμό του Αιρετού.

Στο θέμα αυτό θα επανέλθω σε λίγο όταν κλείσω τη τοποθέτησή μου για τα σοβαρά ζητήματα που απασχολούν τον Κλάδο, για την καθημερινότητα των συναδέλφων που δίνουν τη μάχη μέσα στη σχολική αίθουσα από τις εσχατιές της πατρίδας μας μέχρι και τη Πρωτεύουσα που σήμερα μας φιλοξενεί βάζοντας και εγώ με όλες τις δυνάμεις μου, όπως κάνω για 3 δεκαετίες τώρα ένα λιθάρι στο σχολείο που οραματιζόμαστε και αξίζει στα παιδιά μας!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Συγκεντρώνοντας τις δικές σας αγωνίες τις προτάσεις σας για λύση των προβλημάτων στον πολύπαθο χώρο της παιδείας και με οδηγό τις θέσεις του Κλάδου απευθύνθηκα τον Νοέμβριο του 17' με επιστολή μου στον Υπουργό παιδείας όπως είχα υποχρέωση ως Αιρετός του Κλάδου.

Καταθέτω την επιστολή αυτή για τα πρακτικά της Συνέλευσης και στέκομαι επιγραμματικά, αφού ο χρόνος δεν το επιτρέπει, σε κάποια σημεία αυτής.

Με την επιστολή μου προσπάθησα να συμπυκνώσω όλα όσα με πρωτοβουλία μας αν βρουν τη λύση και νομοθετηθούν σύμφωνα με τις θέσεις μας θα αλλάξουν την καθημερινότητα και θα στείλουν την Δημόσια εκπαίδευση στο Αύριο!

Μπαίνω στα θέματα ξεκινώντας από το κορυφαίο:

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Τα τελευταία χρόνια προμετωπίδα των αιτημάτων του Κλάδου αποτελεί η αναγκαιότητα πραγματοποίησης μόνιμων διορισμών στην Εκπαίδευση. Όλα αυτά τα χρόνια, η Εκπαίδευση λειτουργεί με αναπληρωτές/τριες εκπαιδευτικούς που κάθε χρόνο φτάνουν στις 25.000. Είναι ανεπίτρεπτο να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση με συναδέλφισσες και συναδέλφους εκπαιδευτικούς να έχουν προϋπηρεσία μέχρι και 15 χρόνια ως αναπληρωτές!

Δεν μπορεί ένα εκπαιδευτικό σύστημα να συνεχίσει να λειτουργεί έτσι!

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου αναγνωρίζει την ύπαρξη αυτών των χιλιάδων κενών στην εκπαίδευση. Δεν αμφισβητεί τα στοιχεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδας αλλά όπως ισχυρίζεται διορισμοί δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν λόγω των μνημονιακών πολιτικών.

Δεσμεύσεις τις οποίες γνώριζε, φυσικά, και τα προηγούμενα χρόνια όταν υπόσχονταν 20.000 μόνιμους διορισμούς που δεν έγιναν ποτέ!

Δεν τηρήθηκε από την Κυβέρνηση ούτε καν η μνημονιακή δέσμευση της αναλογίας του 1/4, ότι δηλαδή με κάθε τέσσερις αποχωρήσεις θα γίνεται και μία μόνιμη πρόσληψη!

Κοινοποιώ λοιπόν τους παρακάτω πίνακες στους οποίους εμφανίζονται οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε. από το 2010 μέχρι και το 2017, καθώς και οι μόνιμοι διορισμοί που έγιναν το ίδιο διάστημα.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία μου, οι παραιτήσεις ανέρχονται συνολικά σε 12.895 και οι προσλήψεις σε 1.664. Αν τώρα αφαιρέσουμε ότι από αυτές τις προσλήψεις, οι 1.379 έχουν γίνει το 2010, γίνεται φανερό ότι τα τελευταία χρόνια οι προσλήψεις στις Εκπαίδευση είναι μηδενικές!!!

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. 2010-2017						
ΕΤΗ	ΠΕ06	ΠΕ11	ΠΕ16	ΠΕ60	ΠΕ70	ΣΥΝΟΛΟ
2010	62	11	12	1.074	2.817	3.976
2011	51	40	9	324	1.057	1.481
2012	35	14	7	326	1.098	1.480
2013	115	54	12	436	1.571	2.188
2014	106	58	2	358	1.396	1.920
2015	71	51	5	203	979	1.309
2016	26	29	7	69	174	305
2017	22	2	2	26	184	236
Γ.ΣΥΝ.	488	259	56	2.816	9.276	12.895

ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ						
ΕΤΗ	ΠΕ70	ΠΕ60	ΠΕ16	ΠΕ06	ΠΕ11	ΣΥΝΟΛΟ
2010	1.025	338	11	3	2	1.379
2011	50	61		16	6	133
2012	5	35				40
2013	17	95				112
2014						
2015						
2016						
2017						
Γ.ΣΥΝ.	1.097	529	11	19	8	1.664

Προκύπτει ολοφάνερα πια ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί!

ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΡΑ!

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ/ ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Άλλη μια σχολική χρονιά βαδίζει στο τέλος, με εξαίρεση την δικαίωση της πολύχρονης διεκδίκησης του Κλάδου με τη θεσμοθέτηση της Δίχρονης Προσχολική Αγωγής και Εκπαίδευσης, αρκετά σοβαρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την καλύτερη λειτουργία της Δημόσιας Εκπαίδευσης παραμένουν στάσιμα και απαιτούν άμεσες λύσεις.

Πρώτο και κυρίαρχο παραμένει το αίτημα για μόνιμους διορισμούς. Δεν μπορεί η Δημόσια εκπαίδευση να λειτουργεί με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Δεν μπορεί να συνεχιστεί το καθεστώς αυτό, αφού τα στοιχεία δείχνουν ότι η εκπαίδευση λειτουργεί όλα αυτά τα χρόνια με χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς οι περισσότεροι των οποίων έχουν ξεπεράσει τα 15 χρόνια προϋπηρεσίας!!!

Για φέτος με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου έχουν προσληφθεί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση 16.118 αναπληρωτές!

Ο αριθμός δε των προσλήψεων αναπληρωτών των τελευταίων χρόνων είναι:

Έτος	Προσλήψεις
2014-15	12.061
2015-16	13.866
2016-17	14.052
2017-18	16.118

Από τα παραπάνω και σε συνδυασμό ότι τα τελευταία χρόνια έχουμε μηδενικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, γίνεται φανερό η αναγκαιότητα μόνιμων διορισμών όλων για την κάλυψη των χιλιάδων αυτών κενών!

Δεν μπορεί οι χιλιάδες αυτοί συνάδελφοι αναπληρωτές που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις εσχαιές της πατρίδας μας να γίνονται για άλλη μια φορά από την Κυβέρνηση αντικείμενο προεκλογικής εκμετάλλευσης και δέκτες ανεκπλήρωτων υποσχέσεων! Απαιτούμε μόνιμους διορισμούς ΤΩΡΑ!

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Έρχομαι και στο θέμα της:

Αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων

Όταν ξεκίνησε η διαδικασία της αναμοριοδότησης των σχολικών μονάδων, ο Κλάδος μας χαιρέτισε την πρωτοβουλία του Υπουργείου αφού ικανοποιούνταν ένα από τα αιτήματα του και η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας μπήκε δυναμικά στη διαδικασία αυτή της διαμόρφωσης των αλλαγών. Αλλά, οι προτάσεις μας, που διαμορφώθηκαν με τη συμμετοχή όλων των Συλλόγων Εκπαιδευτικών της χώρας και των Αιρετών, παρέμειναν, για αρκετό καιρό, στα συρτάρια του Υπουργείου και περίμεναν ακόμη την αξιοποίηση τους. Ο Κλάδος πέτυχε αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων!

Είμαι περήφανος που συνέβαλα και εγώ σ' αυτό με τις συνεχείς παρεμβάσεις μου στην πολιτική ηγεσία. Στήριξα και ψήφισα την πρόταση του Κλάδου όπως αυτή διαμορφώθηκε μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες με την συμμετοχή όλων.

Απόδοση οργανικών θέσεων

Για 5η συνεχή χρονιά συνάδελφοι πληροφορικής, γαλλικών, γερμανικών και καλλιτεχνικών, παρέμειναν χωρίς οργανική με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας.

Είμαστε πολλοί πια με διαφορετικά προβλήματα και επιτέλους επιτεύχθηκε η απόδοση των οργανικών θέσεων.

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Δεν γνωρίζω εάν η πολιτική άποψη «σε 10 χρόνια ποιος θα θυμάται» είναι αυτή που οδηγεί την πολιτική ηγεσία σε παραπομπή στο μέλλον συνεχώς το θέμα των αδικηθέντων μετά τη σκοτεινή διαδικασία των περίφημων μετατάξεων που ακολουθήθηκε πριν 5 χρόνια.

Δεν ήταν μόνο οι εκθέσεις του Ελεγκτή Δημόσιας Διοίκησης αλλά και οι Δικαστικές πια αποφάσεις που ακολούθησαν και δικαίωσαν πλήρως τους ίδιους συναδέλφους αλλά και όλους εμάς που πήραμε από την αρχή ξεκάθαρη θέση ζητώντας ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ και αποκατάσταση των αδικιών.

Μετά την απόφαση της Δικαιοσύνης πρέπει άμεσα να δοθεί λύση από το Υπουργείο.

ΜΕΤΑΘΕΞΕΙΣ 2018

«Όλα στην προκρούστεια μνημονιακή κλίνη»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είναι θετικό ότι και φέτος η διαδικασία των μεταθέσεων ολοκληρώθηκε έγκαιρα και μέσα στα χρονοδιαγράμματα που είχαν τεθεί.

Δυστυχώς, όμως, για άλλη μια φορά και στις μεταθέσεις η κυβερνητική πολιτική αποκαλύπτει το πραγματικό της πρόσωπο!

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, η οποία για μία ακόμη φορά δεν εμπιστεύθηκε ούτε καν τα στελέχη της εκπαίδευσης δηλ. τους Διευθυντές εκπαίδευσης που γνωρίζουν την πραγματική κατάσταση που επικρατεί σε κάθε περιοχή της χώρας μας, με την μέθοδο «του κόφτη» των διορισμένων Περιφερειακών Διευθυντών περιόρισε τα κενά από 5.721 σε 3.057!

Γεγονός που με οδήγησε ως Αιρετό του Κλάδου να αρνηθώ με την ψήφο μου να νομιμοποιήσω τα παραπάνω πλασματικά κενά.

Αποτέλεσμα αυτής της μνημονιακής πολιτικής που ακολουθεί πιστά και κατά γράμμα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήταν και οι μεταθέσεις να μπου στην «προκρούστεια μνημονιακή κλίνη» και από τις 4.596 αιτήσεις για μετάθεση ικανοποιήθηκαν μόνο οι 551!

Για άλλη μια χρονιά η πολιτική αυτή οδήγησε σ' ένα άλλο αρνητικό ρεκόρ των τελευταίων πενήντα ετών αφού το ποσοστό ικανοποίησης των αιτήσεων μετάθεσης έφτασε μόλις στο 11,99%!

Αποκαλύφθηκε για μια ακόμη φορά ότι η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί πληρώνουν την κυβερνητική πολιτική ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αφού μετά την κατάργηση του Σχολείου ΕΑΕΠ και τη διάλυση του ολοήμερου Σχολείου οι οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών περιορίστηκαν κατά χιλιάδες.

Όλοι έχουν κατανοήσει πια ότι η πολιτική αυτή της κυβέρνησης που οδηγεί τους εκπαιδευτικούς να μένουν μέχρι τα 67 τους χρόνια για να πάρουν μια πενιχρή σύνταξη και χωρίς την πραγματοποίηση μόνιμων διορισμών (που κατά χιλιάδες ψηφοθηρικά έταξε στους συναδέλφους μας αναπληρωτές) δεν μπορεί να προχωρήσει η Δημόσια Εκπαίδευση.

Οι λιγοστές μεταθέσεις αποκαλύπτουν επίσης ότι ούτε η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων και οι όποιες αλλαγές του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις υπηρεσιακές μεταβολές, δεν αρκούν για να αλλάξουν το τοπίο στην εκπαίδευση.

Η κυβερνητική πολιτική που αλλοιώνει τον πραγματικό αριθμό των οργανικών θέσεων με τη δημιουργία τεχνητών «πλεονασμάτων» και οι συμπτώσεις που δρομολογούνται οδηγούν στην συρρίκνωση του Δημόσιου Σχολείου.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΔΙΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ

Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση Υλοποίηση μιας ιστορικής κατάκτησης τώρα; Ή «στρίβειν δια του αρραβώνος;»

Μετά από πολύχρονους αγώνες του Κλάδου θεσμοθετήθηκε η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση, όπως προβλεπόταν από το Νόμο 1566/85, από την κυβέρνηση!

Ο Κλάδος χαιρέτησε την ψήφιση από την Βουλή (26/2/2018) το επίμαχο άρθρο 33 του Νομοσχεδίου «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής» παρά τις αντιδράσεις συγκεκριμένων ευκαιριακών συμμαχιών και συμφερόντων (ΚΕΔΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΠΑΣΥΒΝ) αλλά ταυτόχρονα ύψωσε τη σημασία της διεκδίκησης για άμεση εφαρμογή του.

Γνωρίζω πολύ καλά τις πιέσεις που ασκήθηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις και ειδικά από την ΚΕΔΕ αλλά τελικά ο Υπουργός Παιδείας κ. Κώστας Γαβρόγλου κράτησε στο ζήτημα αυτό το λόγο του και τη δέσμευσή του απέναντι στον Κλάδο μας και εισήγαγε τον Νόμο που τελικά ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία στην Βουλή.

Η διαδικασία υλοποίησης προχώρησε με τη συγκρότηση και τη συνεδρίαση των Τριμερών Επιτροπών (Διευθυντής Εκπαίδευσης ως πρόεδρος και ο οικείος Δήμαρχος μαζί με τον Πρόεδρο του οικείου Συλλόγου Εκπαιδευτικών ως μέλη) ανά Δήμο για να διαπιστωθεί αν οι υποδομές επιτρέπουν την εφαρμογή της υποχρεωτικής φοίτησης και των προνηπίων στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο.

Δυστυχώς και πριν καλά καλά στεγνώσει το μελάνι των υπογραφών η κυβέρνηση με την κοινή Υπουργική Απόφαση που εξέδωσε στις 24 Απρίλη υπαναχώρησε στα όσα μέχρι τώρα διακήρυττε!

Ξαφνικά επέλεξε το δρόμο της υπαναχώρησης μπροστά στις πιέσεις και στις απαράδεκτες και αντιπαιδαγωγικές θέσεις της ΚΕΔΕ.

Θα πει κανείς ότι δεν είναι πρωτόγνωρη μια τέτοια στάση της κυβέρνησης «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ» αλλά πρέπει να γνωρίζει ότι τέτοιες πολιτικές τακτικές δεν έχουν θέση εάν πραγματικά θέλουμε την προκοπή της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης!

Αποφάσισε λοιπόν την εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Εκπαίδευσης μόνο σε 184 Δήμους της χώρας για την επόμενη Σχολική Χρονιά!!!

Το κριτήριο επιλογής αυτών των Δήμων ήταν η ομόφωνη απόφαση των τριμελών επιτροπών!

Παγκόσμια πρωτοτυπία από την πρώτη εφαρμογή της Δημοκρατίας να ισχύσει ότι είναι ομόφωνο και μόνο!

Έτσι απέρριψε τις πλειοψηφικές αποφάσεις για εφαρμογή του Νόμου και σε άλλους Δήμους!!!

Είναι φανερό ότι ή δεν υπήρχαν οι αντοχές ή λείπει η πολιτική βούληση στην Κυβέρνηση αφού αντί του πολιτικού θάρρους που έδειξε στην Βουλή με την ψήφιση του Νόμου, τελικά υπαναχώρησε.

Υπαναχώρησε μπροστά στους εχθρούς της Δημόσιας Εκπαίδευσης, που οι περισσότεροι από αυτούς ξεχνώντας την καταγωγή τους, παιδιά του Δημόσιου Σχολείου και αυτοί, σήμερα αναδεικνύονται οι μεγαλύτεροι διώκτες του!!!

Είναι οι τοπικοί άρχοντες, που μετά την ΚΥΑ βρήκαν ξανά την φωνή τους και ξεχύθηκαν σε ένα απίστευτο παραλήρημα παραπληροφόρησης προς τους γονείς των προνηπίων (4 ετών) τους καλούν να μην απευθύνονται καθόλου στα Δημόσια Νηπιαγωγεία που δεν εφαρμόζεται για φέτος η υποχρεωτική αγωγή κι αν υπάρχει η δυνατότητα φοίτησης σ' αυτά και ότι είναι υποχρεωμένοι να τα γράφουν μόνο στους «δικούς τους» παιδικούς Σταθμούς.

Μάλιστα, εγκαλούν και απειλούν όσες και όσους από τους συναδέλφους τολμούν να το κάνουν. Σε αυτούς έχω να πω ότι μπροστά τους θα συναντήσουν και θα πάρουν απάντηση από τον ιστορικό μας Κλάδο που δεν σιώπησε ποτέ αλλά ύψωσε το ανάστημά του και στις πιο δύσκολες εποχές για τον τόπο!

Είναι πραγματικά αποκαλυπτικό πως θέλουν να υποτάξουν το Δημόσιο Σχολείο στη λογική της εμπορευματοποίησης, των τροφείων και των κουπονιών (Vouchers) ξεκινώντας από το Νηπιαγωγείο.

Οι πολέμιοι της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης να πάρουν απάντηση τώρα!

Ο Κλάδος δεν θα ανεχθεί άλλα πιασωγυρίσματα!

Η Κυβέρνηση πρέπει άμεσα να αποσύρει την απόφαση της 23/4/2018 και να προχωρήσει στην εφαρμογή του Νόμου που ψήφισε για τη Δίχρονη Υποχρεωτική Αγωγή και Εκπαίδευση σε όλη την επικράτεια!

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ 2017

Θα αναφερθώ με συντομία στις αποσπάσεις του 17' διότι έχουν πραγματοποιηθεί ήδη οι νέες αποσπάσεις. Για λόγους καταγραφής και μόνο σαν ενημερώνω ότι ικανοποιήθηκαν 2002 από τις 3738 αιτήσεις Γενικής και 199 από τις 268 Ειδικής Αγωγής.

Είναι θετικό ότι πραγματοποιήθηκαν νωρίς, ικανοποιώντας τη θέση του Κλάδου για έγκαιρες υπηρεσιακές μεταβολές. Έγινε φανερό, όμως, όπως και στη διαδικασία των μεταθέσεων, ότι για άλλη μια φορά βρισκόμαστε αντιμέτωποι στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για ακόμη λιγότερες αποσπάσεις.

Δυστυχώς, αδυνατούν να κατανοήσουν ότι τόσο η οικογενειακή κατάσταση, όσο και οι οικονομικές δυσκολίες που βιώνουν και οι εκπαιδευτικοί, αφού αποτελούν κομμάτι της

ελληνικής κοινωνίας, επιβάλλουν περισσότερο από κάθε άλλη φορά την ικανοποίηση των αιτήσεων απόσπασής τους.

Για άλλη μια φορά επιλέχθηκε η μέθοδος του «κόφτη» των κενών από τους περιφερειακούς διευθυντές με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια κίβδηλη εικόνα του τοπίου που επικρατεί στην εκπαίδευση.

Σε ότι αφορά τις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις μειοψηφισα και διατύπωσε την άποψη ότι το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δημιουργεί πολλές αδικίες και απαιτεί εδώ και τώρα ριζική αλλαγή.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ 2018

Από τις 3519 αιτήσεις Γενικής Αγωγής ικανοποιήθηκαν 2427 ποσοστό 68,97% και από τις 254 Ειδικής Αγωγής ικανοποιήθηκαν 203 αιτήσεις ποσοστό 79,92%.

Είναι θετικό ότι φέτος πραγματοποιήθηκαν νωρίς ικανοποιώντας τη θέση του Κλάδου για έγκαιρες υπηρεσιακές μεταβολές.

Ως Αιρετός εκπρόσωπος του Κλάδου των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αρνήθηκα με την ψήφο μου να νομιμοποιήσω τα κενά που παρουσιάστηκαν στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο και επέμενα σθεναρά ότι αυτά δεν είναι τα πραγματικά κενά και δεν αποτυπώνουν την πραγματική εικόνα του Σχολείου στο θέμα αυτό.

Πρέπει να κατανοήσει η πολιτική ηγεσία ότι τόσο η οικογενειακή κατάσταση, όσο και οι οικονομικές δυσκολίες που βιώνουν οι εκπαιδευτικοί, αφού αποτελούν κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας και αυτοί, επιβάλλουν περισσότερο από κάθε άλλη φορά την ικανοποίηση των αιτήσεων απόσπασής τους.

Όσον αφορά τις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις, επαναλαμβάνω ότι το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δημιουργεί πολλές αδικίες και απαιτεί ριζικές αλλαγές για τις οποίες είμαι έτοιμος να συνεισφέρω με προτάσεις.

ΝΕΕΣ ΔΟΜΕΣ

Ένας δασκαλογένητος θεσμός του Σχολικού Συμβούλου καταργήθηκε!

Ως αιρετός δημοσιοποίησα τις απόψεις μου και την αντίθεση μου στο Νομοθέτημα της Κυβέρνησης και τις καταθέτω για τα πρακτικά

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Φτάνω και στο ζήτημα της διαφάνειας το οποίο θεωρώ από τα κορυφαία και πρέπει να διαφυλάξουμε και ως κόρη οφθαλμού. Και θα κλείσω μ' αυτό: Επιμένω ότι κατακτήθηκε με αγώνες και πρέπει να υπάρχει διαφάνεια παντού. Επικοινωνήσα μαζί σας μ' επιστολή για το σοβαρό θέμα αυτό. Σήμερα όμως σας ενημερώνω δια ζώσης ότι για άλλη μια χρονιά με τον παλιό, παλαιοκομματικό τρόπο, τον πελαταικό έγιναν 840 πέρυσι και 750 φέτος στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

Συναδέλφων μας, οι οποίοι αποσπάστηκαν στα γραφεία, στις Διευθύνσεις και σε άλλες δομές του Δημοσίου χωρίς κα-

νένα αντικειμενικό κριτήριο. Σας διαβεβαιώνω ότι εγώ σε τέτοιες καταστάσεις αδιαφάνειας, δε θα σιωπήσω ποτέ. Αυτές οι καταστάσεις εξυπηρέτησης προσωπικών συμφερόντων και εξυπηρέτησεων, θα με βρίσκουν απέναντί τους. Ως απάντηση βρήκαν την περίφημη ανακάλυψη της προστασίας των προσωπικών δεδομένων ώστε το Υπουργείο να μην ανακοινώνει πού πάει καθένας, αλλά μ' έναν «πρωτότυπο παλαιοκομματικό τρόπο» θα ειδοποιείται στο σπίτι του τηλεφωνικά.

Αυτή η κατάσταση δε μπορεί να συνεχιστεί! Ο κλάδος με αγώνες, ζήτησε και πέτυχε αντικειμενικό σύστημα για τις αποσπάσεις από το οποίο εξαιρούνται οι συγκεκριμένες. Αίτημά μας πρέπει να είναι όλες οι αποσπάσεις να γίνονται με τα ίδια αντικειμενικά κριτήρια, απ' το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Τίποτα πια στο σκοτάδι!

Εγώ λοιπόν, πιστός στις αρχές αυτές θεώρησα υποχρέωσή μου και χρέος μου να τους αποκαλύψω, παρ' ότι κάποιοι πήγαν να με τρομάξουν και μου είπαν ότι «τα βάζεις μ' ένα ολόκληρο Υπουργείο και με τις Υπηρεσίες του;». Αφού τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να προστατεύονται όπως λένε. Ποια προσωπικά δεδομένα συνάδελφοι; Αυτοί έχουν καταγράψει και τί νούμερο παπουτσι φοράμε. Είναι προσωπικό δεδομένο ποιος θα αποσπαστεί και σε ποια Διεύθυνση;

Αυτή λοιπόν η ξεφτίλα πρέπει να σταματήσει. Εγώ λοιπόν σ' αυτό που πήγαν προσπάθησαν να παγιώσουν ως πρακτική, γιατί αν τους περνούσε προχθές, θα το έκαναν κι αλλού, θα το έκαναν και στις αποσπάσεις, θα το έκανα παντού, δεν τους βγήκε όμως γιατί μετά απ' αυτό που έπραξα και αφού δημοσιοποίησα τις αποσπάσεις, αναγκάστηκαν προχθές να πουν και στους δυο αιρετούς: «Μη δημοσιοποιείτε τίποτα». Σας υποσχόμαστε ότι σε μισή ώρα εμείς χωρίς πια προσωπικά δεδομένα, θα τα δημοσιεύσουμε.

Και η απάντησή μου ήταν: Όχι μισή, μια ώρα σας δίνω. Εάν σε μια ώρα δεν είναι όλα στο διαδίκτυο και στη διαφάνεια, εγώ θα τα αποκαλύψω αδιαφορώντας για την οποιαδήποτε συνέπεια! Μήπως περνούσε απ' το μυαλό κάποιων ότι και στους αναπληρωτές τα ίδια θα έκαναν; Και Αυτός που αδικείται, πως θα το γνωρίζει για να προσφύγει μετά; Πως θα δει ποιος τον προσπερνά; Αυτή είναι η κατάσταση, σ' αυτό λοιπόν έβαλα φρένο! Και τελείωσε μια για πάντα.

Διαφάνεια παντού! Αλλά ξέρετε, αυτό που με πείραξε ήταν η σιωπή των υπολοίπων. Ένας ρε αδερφέ δε βγήκε να πει μια κουβέντα. Να πει μπράβο συνάδελφε που τους σταματήσατε. Ανάσα.. Θα θυμίσω λοιπόν σ' αυτούς που σιώπησαν, μια ρήση του Mark Twain: «Υπάρχουν πολύ καλοί τρόποι προστασίας από τους πειρασμούς. Ο ασφαλέστερος όμως είναι η δειλία». Σιωπήσατε λοιπόν κάποιοι από δειλία!

Ολοκληρώνω λοιπόν, και θ' απαντήσω και σε κάποιους που βγάζουν κάτι περίεργες ανακοινώσεις στήριξης κυβερνητικών επιλογών. Αφού σιωπούν σ' αυτά που τους φέρνουν κόντρα με την κυβέρνηση, τί περιμένει από αυτούς ο Κλάδος και οι συνάδελφοί μας; Εγώ είμαι σίγουρος ότι αν ο Αριστοφάνης ζούσε σήμερα δε θα έγραφε τις «Ορνιθες», θα έγραφε τις «Κότες». Γιατί ως κότες συμπεριφέρονται. Γιατί δεν τολμούν να έρθουν σε κόντρα με το Υπουργείο.

Και θα κλείσω με μια προσωπική εξομολόγηση. Εγώ λοιπόν συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν άκουσα τη μάνα μου η οποία πάντα μου έλεγε όταν έβλεπε ν' ανακατεύομαι παντού, ήταν και δύσκολες εποχές στις οποίες μεγάλωσε τότε, οι μεγαλύτεροι άνθρωποι είχαν περάσει περίεργες εποχές γιατί συνάδελφοί μας που διάβαζαν μια αντιπολιτευτική εφημερίδα χαρακτηρίζονταν Αριστεροί, δε διορίζονταν και πολλοί απολύονταν. Μου έλεγε λοιπόν η Μητέρα μου λόγω των καταστάσεων που έζησε, «βρε εσύ θα πας να βγάλεις πάλι το φίδι απ' την τρύπα; Εσύ θ' αλλάξεις τον κόσμο;».

Εγώ λοιπόν δεν άκουσα τη μάνα μου, νομίζετε ότι θ' ακούω τα κελεύσματα του Υπουργείου να μου λέει «μην ανακοινώνεις στοιχεία που σας αφορούν;». Και δε μου λέτε, τελικά κάποιοι που σιωπάτε, πού δίνετε εξετάσεις υποταγής; Στο Υπουργείο; Στο κόμμα σας; Ή κάπου αλλού;

Θέλω λοιπόν να σας διαβεβαιώσω όλους, όσους χειροκροτάτε και όσους δε σας το επιτρέπει η κομματική πειθαρχία να το κάνετε και όσους φοβάστε γιατί τα γράφει η κάμερα, ξέρω ότι στην καρδιά σας το νιώθετε. Εγώ λοιπόν θα σας βεβαιώσω ότι δε θα υποκύψω σε καμιά πίεση και θα υπηρετώ χωρίς συμβιβασμούς τις αρχές της ισονομίας, της αξιοκρατίας και πάνω απ' όλα της διαφάνειας.

Κλείνοντας λοιπόν θέλω να ζητήσω από σας όλους να διαφυλάξετε το θεσμό των Αιρετών ως κόρη οφθαλμού. Έρχονται οι εκλογές σε λίγο καιρό. Οι Αιρετοί θα έχουν τη λαϊκή ετυμολογία. Θα έχουν την ψήφο εμπιστοσύνης της βάσης. Εγώ για όλα αυτά, θα ζητούσα και τη δική σας ψήφο εμπιστοσύνης. Και η ψήφος εμπιστοσύνης είναι το χειροκρότημά σας.

Δε μπορεί όμως κάθε φορά, και το έχω παράπονο, να μπαίνει στη διαδικασία το Διοικητικό Συμβούλιο κατά πλειοψηφία αν θα επιτρέψει στους Αιρετούς να έχουν ένα πεντάλεπτο δημόσιου λόγου στις εκδηλώσεις. Αυτό είναι ανεπίτρεπτο. Γίνεται για πρώτη φορά στη ιστορία του κλάδου.

Δε μπορεί και το λέω με όλη τη συμπάθεια, κάποια μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής να γράφουν ως παρατήρηση ότι «οι αιρετοί είναι άνθρωποι που πρέπει να μένουν στο Υπουργείο, δεν πρέπει να επισκέπτονται σχολεία, δεν πρέπει να επισκέπτονται εκδηλώσεις. Δεν καταλάβατε κάποιοι, με έξοδά μου και σε σχολεία θα πάω και σε Νηπιαγωγεία θα πάω και όλη την Ελλάδα θα επισκεφτώ για να επικοινωνήσω με όλους!

Θέλω λοιπόν να ευχαριστήσω μέσα απ' την καρδιά μου, τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνεργασία που είχαμε αυτά τα χρόνια, επίσης τους αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ, τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ που οι περισσότεροι είναι εδώ μέσα και πάνω απ' όλα, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων της χώρας και όλους τους χιλιάδες συναδέλφους που έχω την τιμή να εκπροσωπώ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κρατώντας λοιπόν στο νου μου τους αγώνες και στην ψυχή μου τα όνειρα για την Αυτοδιοίκηση του κλάδου, προχωρώ μαζί σας και να το ξέρετε, το επαναλαμβάνω ότι μαζί και χωρίς καμιά διάκριση, θα σας υπηρετώ όλους. Μαζί λοιπόν για το σχολείο που ονειρευόμαστε! Σας ευχαριστώ όλους από καρδιάς!

Από τον Ταμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Μάνο Ανδρουλάκη

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μετά την παρουσίαση των διοικητικών πεπραγμένων του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας από τον Γενικό Γραμματέα, θα πρέπει κι εγώ με τη σειρά μου ως Ταμίας να παρουσιάσω τον αντίστοιχο οικονομικό απολογισμό της Ομοσπονδίας. Έναν οικονομικό απολογισμό ο οποίος, επί της ουσίας, είναι η οικονομική αποτύπωση, των πεπραγμένων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Το πρώτο σημείο που θέλω να επισημάνω είναι ότι ο απολογισμός αυτός αφορά στο οικονομικό έτος 2017, δηλαδή τα έσοδα και τα έξοδα της Ομοσπονδίας που πραγματοποιήθηκαν το χρονικό διάστημα από 01/01/2017 μέχρι και 31/12/2017.

Πριν προχωρήσω στην αναλυτικότερη παρουσίαση αυτού του απολογισμού επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω σε όλους και όλες πως όλα τα χρόνια που έχω την τιμή αλλά και την ευθύνη να υπηρετώ από τη θέση του Ταμιά του Δ.Σ. η οικονομική λειτουργία και διαχείριση καθώς και η καταγραφή και αποτύπωση των πράξεων που την αποτελούν γίνεται από τη ΔΟΕ σε πλήρη εναρμόνιση με το Καταστατικό της, την κείμενη φορολογική και εργατική νομοθεσία και την απόλυτη, μέχρι κεραίας, προσήλωση στην πλήρη διαφάνεια. Σε τέτοιο, μάλιστα, βαθμό που ξεπερνούν ακόμα και αυτές τις συμβατικές μας υποχρεώσεις.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θα αναλωθώ να σας διαβάσω αναλυτικά τα άρθρα του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε. που αφορούν στην οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας και τη λειτουργία της Ελεγκτικής Επιτροπής. Καθένας που ενδιαφέρεται μπορεί να τα βρει.

Θα επαναλάβω, όμως, όπως κάθε χρονιά, ότι με βάση την ισχύουσα νομοθεσία η ΔΟΕ, ως δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δεν έχει την υποχρέωση τήρησης λογιστικών αρχείων, μιας και επί της ουσίας δεν ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα.

Η συμβατική μας υποχρέωση έτσι όπως απορρέει από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών, θα μπορούσε να καλυφθεί κάλλιστα με μια ημερολογιακή καταχώρηση όλων των εσόδων και των εξόδων σε ένα απλό βιβλίο Ταμείου. Εν τούτοις τηρούνται διπλογραφικά αρχεία για την ορθή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμπληρωστικών πράξεων και κινήσεων και όλη την παρακο-

λούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων με βάση το ισχύον εθνικό λογιστικό σχέδιο. Συνεπώς τηρούμε Ισοζύγιο Γενικού και Αναλυτικών καθολικών, και αναλυτικά καθολικά όλων των λογαριασμών έτσι όπως καθορίζεται από τη φορολογική νομοθεσία.

Θέλω να τονίσω ότι με βάση τον ανεξάρτητο εξωτερικό διαχειριστικό έλεγχο που έγινε από Εταιρεία Ορκωτών Λογιστών, για το 2017 έχουν διαπιστωθεί τα ακόλουθα:

- Για κάθε είσπραξη, εκδίδεται γραμμάτιο είσπραξης και για κάθε πληρωμή υπάρχει το αντίστοιχο ένταλμα πληρωμής.
- Οι καταμετρήσεις των Ταμείων, όσες φορές κι αν έχουν γίνει, ταυτίζονται όπως άλλωστε είναι φυσικό κι αναμενόμενο, με το λογιστικό υπόλοιπο που αυτό παρουσιάζει.
- Έχει συμφωνηθεί απόλυτα μέχρι λεπτού του ευρώ, το υπόλοιπο έναρξης και λήξης των λογαριασμών όψεως και των προθεσμιακών καταθέσεων της Ομοσπονδίας κι έχουν αντιστοιχηθεί με τα αντίγραφα κίνησης που έχουμε πάρει από τις Τράπεζες για τους λογαριασμούς αυτούς.
- Όλες οι δαπάνες, επαναλαμβάνω, όλες οι δαπάνες, έχουν ελεγχθεί ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, τη νομιμότητα, την ακρίβεια, το συσχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής, τη συμμόρφωσή τους με βάση τις αποφάσεις και, φυσικά, την έγκρισή τους από το Διοικητικό Συμβούλιο και την Ελεγκτική Επιτροπή.
- Για την πληρωμή αυτών των δαπανών, έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά, τα πρωτότυπα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν.
- Οι υποχρεώσεις που έχουμε για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών εισφορών για τους εργαζομένους, έγιναν και γίνονται στο ακέραιο και πάντα εμπρόθεσμα.
- Για μεγαλύτερη ασφάλεια, καλύτερη αποτύπωση, πιο εύκολο έλεγχο και φυσικά πλήρη διαφάνεια, οι συναλλαγές ακόμα και για ποσά μικρότερα από το όριο που θέτει η νομοθεσία, γίνονται μέσω τραπεζικών κινήσεων.

Σύμφωνα λοιπόν με τον έλεγχο που έγινε, δεν προέκυψε καμία απολύτως διαφορά και καμία παρατήρηση δεν έγινε ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Όλες οι εισπράξεις καταχωρήθηκαν στους λογαριασμούς όψεως της Ομοσπονδίας και όλες οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε νόμιμα παραστατικά.

Το μόνο σημείο που αναφέρθηκε στον έλεγχο, είναι, παρά τις εκκλήσεις που έχουμε κάνει και παρά το γεγονός ότι έχουν μειωθεί οι περιπτώσεις, εξακολουθούσαν να υπάρχουν Σύλλογοι Εκπαιδευτικών -εξακολουθούσαν, γιατί έχει αλλάξει αυτό - οι οποίοι δε διέθεταν ΑΦΜ και τραπεζικό λο-

γαριασμό στο όνομα του Συλλόγου. Εδώ να τονίσω ότι η κατάσταση αυτή για το 2018 έχει βελτιωθεί στο 100%.

Και τονίζονταν στην έκθεση ότι θα ήταν σημαντικό να γίνουν οι διαδικασίες από τους συλλόγους αυτούς, ώστε να τακτοποιηθούν αυτές οι εκκρεμότητες. Με τον τρόπο αυτό όλες οι εισπράξεις και πληρωμές θα διενεργούνται μέσω των λογαριασμών των συλλόγων και όχι μέσω των λογαριασμών των εκπροσώπων τους που ίσως εγείρει και ζητήματα πόθεν έσες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχετε πάρει ήδη το έντυπο που αφορά τον Απολογισμό του 2017, εκεί μέσα εκτός από τον Απολογισμό υπάρχουν οι δύο εκθέσεις της Εταιρείας Ορκωτών Λογιστών και οι Εκθέσεις της Ελεγκτικής Επιτροπής. Θέλω να τονίσω ότι σε κανένα σημείο, σε καμία από τις εκθέσεις δεν υπάρχει η παραμικρή παρατήρηση, επισήμανση ή αναφορά για την οικονομική διαχείριση είτε για τον τρόπο που αποτυπώνεται στα λογιστικά βιβλία της Ομοσπονδίας. Πουθενά και καμιά.

Όλες οι πράξεις, μηδεμιάς εξαιρουμένης, που έχουν οικονομικό αντίτιμο, δε γίνονται με απόφαση του Ταμία ως μονοπρόσωπο όργανο, αλλά είτε βασίζονται σε αποφάσεις πλειοψηφικές ή ομόφωνες του Διοικητικού Συμβουλίου όπως αυτές στις οποίες βασίζεται το μεγαλύτερο μέρος των αποζημιώσεων που ισχύουν σήμερα ή απορρέουν από τις καταστατικές δεσμεύσεις της Ομοσπονδίας και τις φορολογικές υποχρεώσεις που έχουμε ως ΔΟΕ.

Και μπορεί να μην ανήκει στις αρμοδιότητες και το τονίζω αυτό, ελέγχου της οικονομικής διαχείρισης, ο έλεγχος σκοπιμότητας των δαπανών, εν τούτοις γίνεται έλεγχος της ύπαρξης των αποφάσεων αυτών πάνω στις οποίες βασίζονται οι δαπάνες και από τους Ορκωτούς Λογιστές για το αν τηρούνται τα όρια και τα πλαφόν, για το αν εγγράφονται με ορθό και νόμιμο τρόπο στα βιβλία της Ομοσπονδίας. Επαναλαμβάνω ότι αυτό γίνεται με απόλυτη διαφάνεια και αδιαπραγμάτευτη προσήλωση από την πλευρά μου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στην περσινή Γενική Συνέλευση, υπερψηφίστηκε ο Προϋπολογισμός για το 2018, που ήδη εφαρμόζεται, και ο Απολογισμός για το 2016. Θυμίζω σε όλους ότι ο Προϋπολογισμός του 2017 που τώρα πια παρουσιάζεται ως Απολογισμός, έχει βασιστεί στην απόφαση για ετήσια συνδρομή των μονίμων στα 22€ συνολικά, στα 15€ για τους αναπληρωτές πλήρους ωραρίου και στα 7€ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου.

Ας δούμε κάποια χαρακτηριστικά αριθμητικά δεδομένα του Απολογισμού και δε θα σας κουράσω άλλο. Η αναφορά θα γίνει σε δύο επίπεδα. Και συγκριτικά με το τί είχαμε προϋπολογίσει αλλά και με μια σύγκριση τί είχαμε το 2017 σε σχέση με το 2016.

Είχαμε προϋπολογίσει έσοδα και έξοδα της τάξης του 1.350.000 ευρώ. Εισπράξαμε 1.334.398 ευρώ, απόκλιση της τάξης του μόλις 1,16%. Ξοδέψαμε λίγο παραπάνω από 1.360.000. Απόκλιση λιγότερο από 1%, 0,81%, παρόλο που η 86η Γενική Συνέλευση ήταν εκλογική, που σημαίνει ότι είχαμε μια μέρα παραπάνω σε αποζημιώσεις και

διανυκτερεύσεις στους αντιπροσώπους και φυσικά, παρά το γεγονός ότι πέρυσι για πρώτη φορά στο πλαίσιο των κοινωνικών παροχών της ΔΟΕ, ξοδεύτηκαν κοντά στα 70.000 ευρώ για τις κατασκηνώσεις παιδιών συναδέλφων.

Όλες σχεδόν οι κατηγορίες εξόδων, παρουσίασαν μείωση σε σχέση με τον Προϋπολογισμό, εκτός από δύο: αυτές που αφορούν τα έξοδα της Γενικής Συνέλευσης και τα έξοδα διανομής και μετακίνησης των αντιπροσώπων, πράγμα απόλυτα λογικό για τη μία ημέρα που ήρθαμε παραπάνω και αυτές των εξόδων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, των αιρετών και της Ελεγκτικής Επιτροπής. Απόλυτα δικαιολογημένοι και αυτοί. Γιατί; Γιατί στο δεύτερο εξάμηνο του 2017 είχαμε περισσότερα εξ επαρχίας μέλη. Αποχώρησε ένα μέλος από τις εκλογές που έγιναν τον Ιούνιο του 2017 και προστέθηκαν τρία.

Κοντά στις 400.000 ευρώ είναι τα έξοδα της εκλογικής Γενικής Συνέλευσης. 395.000 και κάτι ψιλά, ο θεός να τα κάνει ψιλά, σ' αυτό το επίπεδο, σχεδόν το 30% των εξόδων.

Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις: Οι 180.000, πάνω από το 13,5% των εξόδων είναι για τη συμμετοχή μας στην ΑΔΕΔΥ. αμοιβές προσωπικού: Λίγο πάνω από 150.000 ευρώ, το 11,5% των εξόδων.

Σε σχέση όμως με τον Απολογισμό του 2016 για να δούμε και τη διαφορά, τα έσοδά μας ήταν αυξημένα κατά 3,32% και τα έξοδα λόγω των δυο πράξεων που σας είπα προηγουμένως, κατά 11%. Άρα επί της ουσίας, όταν η αύξηση των εξόδων αφορά την αποζημίωση των αντιπροσώπων και τα παιδιά των συναδέλφων, ουσιαστικά η ΔΟΕ γυρίζει αυτό το κομμάτι των εξόδων στους αντιπροσώπους ή στους συναδέλφους.

Επιμέρους κατηγορίες εξόδων, σύγκριση 2016-2017. Μειώσεις: κατά 10% στις παροχές τρίτων: Πάνω από 21% στις αμοιβές προσωπικού, ενώ αυξήθηκαν τα έξοδα όπως είπαμε των αιρετών. Και κάτι άλλο αυξήθηκε: Αυξήθηκαν και ο φόροι. Δυστυχώς, και είναι πράγμα πάρα πολύ περίεργο, γιατί αυτή η κυβέρνηση έλεγε ότι θα μειώσει φόρους, τελικά είχαμε σχεδόν διπλασιασμό των φόρων που έχουν επιβληθεί στη ΔΟΕ.

Η ουσία όμως είναι ότι παρά τη μικρή αύξηση των εσόδων και τη μεγαλύτερη αύξηση των εξόδων, τα ταμειακά διαθέσιμα της Ομοσπονδίας αυξήθηκαν για δεύτερη συνεχή φορά κατά 30.000 ευρώ.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω και τα 11 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με ιδιαίτερη αναφορά στα 2 μέλη των Παρεμβάσεων που αλλάζουν φέτος, τους δυο αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής, τα οποία μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής έχουν επιφορτισθεί με παραπάνω κόπο για τον έλεγχο των παραστατικών μετά την αλλαγή του τρόπου αποτύπωσής τους, ιδιαίτερα την κα Καζαντζή που έχει επωμισθεί πάρα πολύ φόρτο με τις εργασίες που της δίνουμε για την αποτύπωση και για την υλοποίηση των αλλαγών αυτών και να σας καλέσω όλους να υπερψηφίσετε όπως και πέρυσι τα οικονομικά πεπραγμένα και τον Απολογισμό της Ομοσπονδίας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΚΘΕΣΗ

Επί του Διαχειριστικού ελέγχου εισπράξεων - πληρωμών της περιόδου από
1^{ης} Ιανουαρίου 2017 έως 31^η Μαΐου 2017

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο

Της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ξενοφώντος 15^Α

105 57 Αθήνα

Χαλάνδρι, 16 Ιουνίου 2017

1. Εντολή έλεγχου

Ο έλεγχός μας, επί των ταμειακών κινήσεων της περιόδου 1/1/2017– 31/05/2017, διενεργήθηκε με βάση την από 7 Ιουνίου 2017 επιστολή σας.

2. Νομικό πλαίσιο

Η Δ.Ο.Ε. είναι Δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και συγκροτείται από τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή Συλλόγους Δασκάλων και Νηπιαγωγών που είναι σήμερα μέλη της ή θα συσταθούν νόμιμα σε όλη τη χώρα και στο εξωτερικό και θα γίνουν μέλη της και που έχουν μέλη τους δασκάλους και νηπιαγωγούς και όποιους άλλους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (όπως ενδεικτικά: μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) στα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Η Δ.Ο.Ε. ιδρύθηκε το 1922.

3. Διοίκηση της Ομοσπονδίας

Τη Δ.Ο.Ε. διοικεί Διοικητικό Συμβούλιο 11 μελές που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου με 2ετή θητεία, η οποία αρχίζει από την εκλογή του και λήγει με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

4. Τηρούμενα αρχεία

Η Δ.Ο.Ε., παρότι βάσει της νομοθεσίας δεν έχει υποχρέωση για τήρηση λογιστικών αρχείων, τηρεί διπλογραφικά αρχεία για την ορθή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της. Συνεπώς τηρεί Ισοζύγιο Γενικού και αναλυτικών καθολικών και αναλυτικά καθολικά όλων των λογαριασμών με βάση το ισχύον λογιστικό σχέδιο.

5. Ταμειακός έλεγχος εισπράξεων-πληρωμών 1/1/2017-31/5/2017

Παραθέτουμε την ταμειακή κίνηση της ελεγχόμενης περιόδου:

Ταμειακά διαθέσιμα έναρξης περιόδου		1.225.177,09
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	3.376,31	
Καταθέσεις όψεως	471.800,78	
Προθεσμιακές καταθέσεις	750.000,00	
Πλέον: Εισπράξεις περιόδου 1/1-31/5/2017		267.492,77
Μείον: Πληρωμές περιόδου 1/1-31/5/2017		-338.170,58
Ταμειακά διαθέσιμα λήξης περιόδου		1.154.499,28
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	4.048,58	
Καταθέσεις όψεως	400.450,70	
Προθεσμιακές καταθέσεις	750.000,00	

Για κάθε εισπράξη και πληρωμή εκδίδεται Γραμμάτιο εισπράξης και ένταλμα πληρωμής αντίστοιχα.

Στην παρούσα περίοδο έχουν εκδοθεί τα παρακάτω ταμειακά παραστατικά:

- Γραμμάτιο εισπράξης ανευ σειράς από 1/5.1.2017 έως 79/31.5.2017
- Γραμμάτιο εισπράξης σειρά Α 1/16.5.2017
- Ένταλμα πληρωμής ανευ σειράς από 1/3.1.2017 έως 962/31.5.2017
- Ένταλμα πληρωμής σειρά Α 1/2.5.2017

Διαπιστώσαμε την συνεχή και αύξουσα αρίθμηση των ταμειακών παραστατικών.

6. Ταμείο

Την 12 Ιουνίου 2017, κατά την διάρκεια του ελέγχου, διενεργήσαμε καταμέτρηση των μετρητών του ταμείου της ομοσπονδίας. Απο την καταμέτρηση δεν προέκυψε διαφορά με το λογιστικό υπόλοιπο του ταμείου.

7. Λογαριασμοί όψεως και προθεσμιακοί

Η ομοσπονδία τηρεί τους παρακάτω λογαριασμούς όψεως:

	1/1/2017	31/5/2017
ALPHA BANK λογ/σμός ταμειουτηρίου 120002101040191	122.409,90	109.727,54
ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ/σμός ταμειουτηρίου 6017101591494	349.390,88	290.723,16
ALPHA BANK Προθεσμιακή κατάθεση	250.000,00	250.000,00
ΠΕΙΡΑΙΩΣ Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00	500.000,00
Σύνολο	1.221.800,78	1.150.450,70

Διενεργήσαμε συμφωνία του υπολοίπου έναρξης και του υπολοίπου λήξης των παραπάνω λογαριασμών με τα αντίγραφα λογαριασμών των τραπεζών και δεν προέκυψαν διαφορές..

8. Εισπράξεις περιόδου 1/1-31/5/2017

Οι εισπράξεις της περιόδου ανέρχονται σε Ευρώ 267.492,77 και αναλύονται ως εξής:

Αιτιολογία	1.1-31.5.17	1.1-31.5.2016
Συνδρομές συλλόγων και μελών	262.888,40	675.712,90
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.949,00	1.585,57
Πλέον: Τόκοι απο προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	2.655,37	3.543,25
Σύνολο εισπράξεων	267.492,77	680.841,72

Ελέγξαμε τις εισπράξεις συλλόγων και μελών και διαπιστώσαμε ότι έχουν κατατεθεί στους λογαριασμούς όψεως της διδασκαλικής ομοσπονδίας.

9. Πληρωμές περιόδου 1/1-31/5/2016

Οι πληρωμές της περιόδου αναλύονται ανά κατηγορία δαπάνης ως εξής:

Κατηγορία δαπάνης	1.1-31.5.17	1.1-31.5.2016
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	€ 28.186,96	23.710,03
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και φόρος μισθωτών υπηρεσιών	€ 27.869,25	34.269,82
Καταβολή υπολοίπου αποζημίωσης συνταξιοδοτούμενου υπαλλήλου	€ 0,00	24.059,24
Αμοιβές σε συνεργάτες	€ 17.552,49	11.293,19
Παροχές τρίτων	€ 24.766,51	29.328,21
Διάφοροι φόροι	€ 1.914,87	7.256,96
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	€ 541,37	209,32
Αγορές παγίων	€ 0,00	1.676,19
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	€ 31.968,00	210.454,00
Εξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	€ 116.861,01	83.421,89
Εξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών ΔΣ και αιρετών συμβούλων	€ 46.259,89	38.025,53
Διδασκαλικό βήμα (Ηλεκτρονικό αρχείο)	€ 0,00	7.416,90
Εξοδα αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης	€ 9.256,71	0,00
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	€ 32.993,52	41.859,05
Σύνολο	€ 338.170,58	512.980,33

Για την πληρωμή όλων των παραπάνω δαπανών έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής, στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν.

Ελέγχθηκαν οι παραπάνω δαπάνες ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, την νομιμότητά τους, την ακρίβεια, τον συσχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής καθώς και την έγκρισή τους από τα αρμόδια όργανα της ομοσπονδίας όχι όμως και την σκοπιμότητα της δαπάνης.

Οι υποχρεώσεις για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών ταμείων έχουν διενεργηθεί εμπρόθεσμα για την περίοδο που αφορούν.

10. Συμπεράσματα ελέγχου

Διενεργήσαμε τον έλεγχο για τις εισπράξεις και πληρωμές της περιόδου 1/1-31/5/2017 και δεν προέκυψαν διαφορές ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Οι εισπράξεις καταχωρήθηκαν στους λογαριασμούς όψεως της ομοσπονδίας και οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε νόμιμα παραστατικά.

Να υπενθυμίσουμε ότι θα πρέπει να διενεργηθούν από όλους τους συλλόγους που δεν διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό οι διαδικασίες για το άνοιγμα λογαριασμών στην επωνυμία του συλλόγου ώστε να διενεργούνται οι εισπράξεις και πληρωμές μέσω των λογαριασμών αυτών και όχι μέσω των λογαριασμών των εκπροσώπων τους. Να σημειώσουμε ότι στο θέμα αυτό σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο ελέγχου υπήρξε βελτίωση.

Τελειώνοντας την παρούσα Έκθεση θεωρούμε υποχρέωσή μας να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στη Διοίκηση και στο προσωπικό της ομοσπονδίας για τη βοήθεια που μας παρείχαν κατά τη διάρκεια του ελέγχου.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση αφορά την παρούσα έκθεση.

Για την HLB Hellas AE
(ΑΜ ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 161 / 30)

Δημητρούλα Μ. Αποστολάκου
Ορκωτή / Νόμιμη Ελέγκτρια Λογίστρια
(Α.Μ. ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 15491 / 1144)

ΕΚΘΕΣΗ

Επί του Διαχειριστικού ελέγχου εισπράξεων - πληρωμών της περιόδου από
1^{ης} Ιουνίου 2017 έως 31^{ης} Δεκεμβρίου 2017 Της «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο
Της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Χαλάνδρι, 29 Ιανουαρίου 2018

Ξενοφώντος 15^Α
105 57 Αθήνα

1. Εντολή έλεγχου

Ο έλεγχός μας, επί των ταμειακών κινήσεων της περιόδου 01/06/2017– 31/12/2017, διενεργήθηκε με βάση την από 4 Ιανουαρίου 2018 επιστολή σας.

2. Νομικό πλαίσιο

Η Δ.Ο.Ε. είναι Δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και συγκροτείται από τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή Συλλόγους Δασκάλων και Νηπιαγωγών που είναι σήμερα μέλη της ή θα συσταθούν νόμιμα σε όλη τη χώρα και στο εξωτερικό και θα γίνουν μέλη της και που έχουν μέλη τους δασκάλους και νηπιαγωγούς και όποιους άλλους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (όπως ενδεικτικά: μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) στα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Η Δ.Ο.Ε. ιδρύθηκε το 1922.

3. Διοίκηση της Ομοσπονδίας

Τη Δ.Ο.Ε. διοικεί Διοικητικό Συμβούλιο 11 μελές που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου με 2ετή θητεία, η οποία αρχίζει από την εκλογή του και λήγει με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

4. Τηρούμενα αρχεία

Η Δ.Ο.Ε., παρότι βάσει της νομοθεσίας δεν έχει υποχρέωση για τήρηση λογιστικών αρχείων, τηρεί διπλογραφικά αρχεία για την ορθή απεικόνιση και καταγραφή των ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της. Συνεπώς τηρεί Ισοζύγιο Γενικού και αναλυτικών καθολικών και αναλυτικά καθολικά όλων των λογαριασμών με βάση το ισχύον λογιστικό σχέδιο.

5. Ταμειακός έλεγχος εισπράξεων-πληρωμών 01/06/2017-31/12/2017

Παραθέτουμε την ταμειακή κίνηση της ελεγχόμενης περιόδου:

Ταμειακά διαθέσιμα έναρξης περιόδου		1 154 499,28
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	4 048,58	
Καταθέσεις όψεως	400 450,70	
Προθεσμιακές καταθέσεις	750 000,00	
Πλέον: Εισπράξεις περιόδου 1/6-31/12/2017		975 270,57
Μείον: Πληρωμές περιόδου 1/6-31/12/2017		870 188,58
Ταμειακά διαθέσιμα λήξης περιόδου 31/12/2017		1 259 581,27
Αναλύονται σε:		
Ταμείο	3 096,47	
Καταθέσεις όψεως	456 484,80	
Προθεσμιακές καταθέσεις	800 000,00	

Για κάθε εισπραξη και πληρωμή εκδίδεται Γραμμάτιο εισπραξης και ένταλμα πληρωμής αντίστοιχα.

Στην παρούσα περίοδο έχουν εκδοθεί τα παρακάτω ταμειακά παραστατικά:

- Γραμμάτιο εισπραξης ανευ σειράς από 80/1.6.2017 έως 282/29.12.2017
- Γραμμάτιο εισπραξης σειρά Α 2/08.6.2017
- Ένταλμα πληρωμής ανευ σειράς από 963/01.06.2017 έως 2602/29.12.2017
- Ένταλμα πληρωμής σειρά Α 2/13.09.2017

Διαπιστώσαμε την συνεχή και αύξουσα αριθμηση των ταμειακών παραστατικών..

6. Ταμείο

Την 26 Ιανουαρίου 2018, κατά την διάρκεια του ελέγχου, διενεργήσαμε καταμέτρηση των μετρητών του ταμείου της ομοσπονδίας. Από την καταμέτρηση δεν προέκυψε διαφορά με το λογιστικό υπόλοιπο του ταμείου.

7. Λογαριασμοί όψεως και προθεσμιακοί

Η ομοσπονδία τηρεί τους παρακάτω λογαριασμούς όψεως

	31/5/2017	31/12/2017
ALPHA BANK λογ/σμός ταμειευτηρίου 120002101040191	109 727,54	62 502,76
ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ/σμός ταμειευτηρίου 6017101591494	290 723,16	393 982,04
ALPHA BANK Προθεσμιακή κατάθεση	250 000,00	300 000,00
ΠΕΙΡΑΙΩΣ Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00	500 000,00
Σύνολο	1 150 450,70	1 256 484,80

Διενεργήσαμε συμφωνία του υπολοίπου έναρξης και του υπολοίπου λήξης των παραπάνω λογαριασμών με τα αντίγραφα λογαριασμών των τραπεζών και δεν προέκυψαν διαφορές

8. Εισπράξεις περιόδου 01/06-31/12/2017

Οι εισπράξεις της περιόδου 1/6-31/12/17 ανέρχονται σε Ευρώ 975 270,57.

Κατωτέρω παρατίθεται ανάλυση των εισπράξεων της ελεγχόμενης περιόδου της περιόδου 1/1-31/5/17 και του συνόλου των εισπράξεων του έτους:

Κατηγορία εσόδου	1.1-31/5/2017	1.6-31.12.2017	1/1-31/12/17
Συνδρομές συλλόγων και μελών	€ 262 888,40	969 678,40	1.232.566,80
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	€ 1.949,00	3.256,25	5.205,25
Πλέον: Τόκοι απο προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	€ 2.655,37	2.335,92	4.991,29
Σύνολο εισπράξεων	€ 267.492,77	975.270,57	1.242.763,34

Ελέγξαμε τις εισπράξεις συλλόγων και μελών και διαπιστώσαμε ότι έχουν κατατεθεί στους λογαριασμούς όψεως της διδασκαλικής ομοσπονδίας

Το σύνολο των συνδρομών που εισπράχθηκαν από 1/1/2017-31/12/2017 ανέρχονται σε € 1.232.566,80. Από το ποσό αυτό συνδρομές € 149.416,50 αφορούν την περίοδο 2017-2018.

Την προηγούμενη χρήση 2016 είχαν εισπραχθεί συνδρομές ποσού € 1.287.966,90.

Την 31/12/2017 υπήρχαν ληξιπρόθεσμες οφειλές από συνδρομές προηγούμενων περιόδων ύψους € 96 χιλ.

9. Πληρωμές περιόδου 01/06-31/12/2017

Κατωτέρω παρατίθεται ανάλυση των πληρωμών της ελεγχόμενης περιόδου της περιόδου 1/1-31/5/17 και του συνόλου των πληρωμών του έτους ανά κατηγορία δαπάνης:

Κατηγορία δαπάνης	1.1-31/5/2017	1.6-31.12.2017	1/1-31/12/17
Αμοιβές προσωπικού καταβληθείσες	€ 28.186,96	42.365,22	70.552,18
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και φόρος μισθωτών υπηρεσιών	€ 27.869,25	36.936,88	64.806,13
Κοινωνικές παροχές (Κατασκηνώσεις)	€ 0,00	67.662,73	67.662,73
Αμοιβές σε συνεργάτες	€ 17.552,49	22.060,20	39.612,69
Παροχές τρίτων	€ 24 766,51	27 674,46	52 440,97
Διάφοροι φόροι	€ 1.914,87	10.479,89	12.394,76
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	€ 541,37	708,65	1.250,02
Αγορές παγίων	€ 0,00	1.638,52	1.638,52
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	€ 31.968,00	179.046,00	211.014,00
Εξοδα κινητοποίησης, εκδηλώσεων, ημερίδων, και συνεδρίων	€ 116.861,01	106.899,11	223.760,12
Εξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών ΔΣ και αιρετών συμβούλων	€ 46.259,89	80.486,79	126.746,68
Δαπάνες διοργάνωσης Γενικής Συνέλευσης	€ 0,00	79.036,71	79.036,71
Εξοδα αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης	€ 9.256,71	162.569,17	171.825,88
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	€ 32.993,52	52.624,25	85.617,77
Σύνολο	€ 338.170,58	870.188,58	1.208.359,16

Για την πληρωμή όλων των παραπάνω δαπανών έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής, στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν.

Ελέγχθηκαν οι παραπάνω δαπάνες ως προς την ύπαρξη των δικαιολογητικών, την νομιμότητά τους, την ακρίβεια, τον συσχετισμό παραστατικού και εντάλματος πληρωμής καθώς και την έγκρισή τους από τα αρμόδια όργανα της ομοσπονδίας όχι όμως και την σκοπιμότητα της δαπάνης.

Οι υποχρεώσεις για πληρωμές φόρων και ασφαλιστικών ταμείων της ελεγχόμενης περιόδου έχουν καταβληθεί.

Το σύνολο των πληρωμών της χρήσης 2017 ανήλθαν σε € 1 208 359 έναντι πληρωμών της προηγούμενης χρήσης € 1 106.568 ήτοι παρουσίασαν αύξηση κατά € 100 χιλ. Η αύξηση κατά κύριο λόγο προήλθε από την καταβολή στο 2017 κοινωνικών παροχών € 68 χιλ. (κάλυψη δαπάνης παιδικών κατασκηνώσεων) και από το γεγονός ότι τα έξοδα της συνέλευσης λόγω μιας επιπλέον ημέρας (εκλογική συνέλευση) ήταν αυξημένα.

10. Συμπεράσματα ελέγχου

Διενεργήσαμε τον έλεγχο για τις εισπράξεις και πληρωμές της περιόδου 1/6-31/12/2017 και δεν προέκυψαν διαφορές ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Οι εισπράξεις καταχωρήθηκαν στους λογαριασμούς όψεως της ομοσπονδίας και οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε νόμιμα παραστατικά.

Όπως αναφέρουμε και στις εκθέσεις προηγούμενων περιόδων, παρότι έχουν μειωθεί οι περιπτώσεις, εξακολουθούν να υπάρχουν σύλλογοι οι οποίοι δεν διαθέτουν ΑΦΜ και σύλλογοι οι οποίοι δεν διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό.

Θα ήταν σημαντικό να διενεργηθούν οι διαδικασίες από τους συλλόγους αυτούς, με οδηγίες της Ομοσπονδίας, ώστε να τακτοποιηθούν οι εκκρεμότητες με την νομιμοποίηση τους και να ανοιχθούν τραπεζικοί λογαριασμοί στην επωνυμία του συλλόγου. Με αυτό τον τρόπο όλες οι εισπράξεις και πληρωμές θα διενεργούνται μέσω των λογαριασμών των συλλόγων και όχι μέσω των λογαριασμών των εκπροσώπων τους.

Τελειώνοντας την παρούσα Έκθεση θεωρούμε υποχρέωσή μας να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στη Διοίκηση και στο προσωπικό της ομοσπονδίας για τη βοήθεια που μας παρείχαν κατά τη διάρκεια του ελέγχου.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση αφορά την παρούσα έκθεση.

Για την HLB Hellas AE
(ΑΜ ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 161 / 30)

Δημητρούλα Μ. Αποστολάκου
Ορκωτή / Νόμιμη Ελέγκτρια Λογίστρια
(Α.Μ. ΣΟΕΛ / ΕΛΤΕ 15491 / 1144)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2017

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2017 - ΕΣΟΔΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2017 - ΕΣΟΔΑ		
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ		1.329.407 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς	54.708 μέλη X 20 €	1.094.160 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς	8.252 μέλη X 10 €	123.780 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου	294 μέλη X 7 €	2.051 €
Για στήριξη διωκομένων εκπαιδευτικών	54.708 μέλη X 2 €	109.416 €
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		4.991 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	4.991€	
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ		0 €
Ενισχύσεις Δράσεων	0 €	
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου	0 €	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		1.334.398 €

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2017 - ΕΞΟΔΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2017 - ΕΞΟΔΑ	
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	991.872,75
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	223.671,71
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	99.696,77
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	72.129,11
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	211.014,00
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και λοιπά συνέδρια άλλων φορέων εσωτερικού	1.154,97
Έξοδα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ	18.403,18
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων	188.019,67
Δικαστικά έξοδα	7.061,76
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	9.060,00
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	1.736,00
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	4.298,70
Συμμετοχή σε δράσεις Οργανώσεων εξωτερικού	26.393,96
Κοινωνικές Παροχές	67.662,73
Κοινόχρηστες δαπάνες	6.839,04
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	13.977,03
Έξοδα τραπεζών	1.250,00
Διάφορα μικροέξοδα	9.394,53
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	1.958,31
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.685,52
Εξοπλισμός επικοινωνίας - Η/Υ	19.397,06
Έξοδα φιλοξενίας	1.068,70

ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	58.193,86
Τηλεφωνικά	33.822,38
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.605,89
Φωτισμός	7.599,00
Υδρευση	738,81
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	4.838,28
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	8.589,50
Συντήρηση - βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	0,00
Έξοδα βιβλιοθήκης	0,00
Αποζημίωση ζημιών	0,00
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	136.641,46
Μικτές Αποδοχές Τακτιών Υπαλλήλων	81.255,74
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	55.385,72
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	136.641,46
Μικτές Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	81.255,74
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	55.385,72
Αποζημίωση προς συνταξιόδοτηση υπαλλήλων	0,00
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	17.966,40
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	17.272,00
Αμοιβές Τρίτων	694,40
ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. ΔΟΕ - ΕΛΕΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	126.504,97
Έξοδα κίνησης μελών ΔΟΕ	35.606,00
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	20.138,85
Μετακίνησης από - προς τόπο κατοικίας Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών ΚΥΣΠΕ	52.621,12
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.301,00
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.500,00
Μεταφορικά οκοσκευών	1.612,00
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	3.726,00
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	0,00
Διδασκαλικό Βήμα	0,00
Επιστημονικό Βήμα	0,00
Λοιπές εκδοσείς	0,00
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	1.638,52
Έπιπλα και λοιπός ηλεκτρονικός εξοπλισμός	1.638,52
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	28.051,43
ΕΝΦΙΑ	10.479,89

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο (19 – 20 Ιουνίου 2017)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Παπαποστόλου Δημήτριος, Κέγκος Φίλιππος, Παντελίδης Ντίνος, Ζαπάντης Νίκος, και Τραμπάκουλος Ηλίας.

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. τη Δευτέρα 19 Ιουνίου 2017 και την Τρίτη 20 Ιουνίου 2017, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της Ε.Ε. Παπαποστόλου Δημήτριου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1/2017 έως 31/5/2017».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου, ζήτησε διευκρινίσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ, οι οποίες δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

A. Υπόλοιπο 31/12/2016		1.225.177,09 ευρώ
B: Εισπράξεις (1/1 – 31/5/2017)		611.656,70 ευρώ
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	262.888,40 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.949,00 ευρώ	
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	2.655,37 ευρώ	
Σύνολο		267.492,77 ευρώ
Γ: Πληρωμές (1/1-31/5/2017)		338.170,58 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	28.186,96 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	27.869,25 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	17.552,49 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	24.766,51 ευρώ	
Διάφοροι φόροι	1.914,87 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	541,37 ευρώ	
Αγορές Παγίων	1.676,19 ευρώ	
Συνδρομές σε Α/θμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	31.968,00 ευρώ	
Έξοδα μετακίνησης σε εκδηλώσεις, ημερίδες, συνέδρια	116.861,01 ευρώ	
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών	46.259,89 ευρώ	
Έξοδα Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης	9.256,71 ευρώ	
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	32.993,52 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.154.499,28 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191	109.727,54 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου 6017-101591-494	290.723,16 ευρώ
Alpha Bank – Προθεσμιακή κατάθεση	250.000,00 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00 ευρώ
Ταμείο	4.048,58 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	1.154.499,28 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 85η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
2. Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα
3. Δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους α) Παπαποστόλου Δημήτριο (Πρόεδρος) β) Κέγκο Φίλιππο (Γεν. Γραμματέα) και γ) Τραμπάκουλο Ηλία, ενώ καταψηφίζεται από τους κ.κ. 1) Παντελίδη Ντίνο και 2) Ζαπάντη Νικόλαο.

Τα μέλη της Ε.Ε., Παντελίδης Ντίνος, Ζαπάντης Νικόλαος, Τραμπάκουλος Ηλίας θα καταθέσουν έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν Πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο οικονομικός έλεγχος

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Παπαποστόλου Δημήτρης

Τα μέλη
Παντελίδης Ντίνος
Ζαπάντης Νικόλαος
Τραμπάκουλος Ηλίας

Ο Γεν. Γραμματέας
Κέγκος Φίλιππος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2^ο

(31 Ιανουαρίου– 2 Φεβρουαρίου 2018)

Θέμα 1ο: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Στην Αθήνα στις 31 Ιανουαρίου, 1 Φεβρουαρίου και 2 Φεβρουαρίου του έτους 2018 συνεδρίασε μετά από πρόσκληση του Προέδρου Τρικάλη Χρήστου η Ελεγκτική Επιτροπή της ΔΟΕ παρόντων εκτός του Προέδρου των: Τσιούλκα Χρήστου (Αντιπρόεδρου), Θεολόγη Στεφάνου (Γ. Γραμματέα) και των μελών Παντελίδη Ντίνου και Ζαπάντη Νίκου με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.» για το χρονικό διάστημα από 1 Ιουνίου 2017 έως 31 Δεκεμβρίου 2017

Η Ελεγκτική Επιτροπή αφού μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Αποστολάκου Δημητρούλας, ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ οι οποίες δόθηκαν αναλυτικά και με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα εξής:

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Α. Υπόλοιπο 31/5/2017		1.154.499,28 ευρώ
Β: Εισπράξεις 1/6 – 31/12/2017		975.270,57 ευρώ
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	969.678,40 ευρώ	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	3.256,25 ευρώ	
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	2.335,92 ευρώ	
Σύνολο		975.270,57 ευρώ
Γ: Πληρωμές περιόδου 1/6-31/12/2017		870.188,58 ευρώ
Αμοιβές προσωπικού καταβληθείσες	42.365,22 ευρώ	
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	36.936,88 ευρώ	
Κοινωνικές Παροχές	67.662,73 ευρώ	
Αμοιβές σε συνεργάτες	22.060,20 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	27.674,46 ευρώ	
Διάφοροι φόροι	10.479,89 ευρώ	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	708,65 ευρώ	
Αγορές Παγίων	1.638,52 ευρώ	
Συνδρομές σε Α/θμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	179.046,00 ευρώ	
Έξοδα κινητοποιήσεων, ημερίδων και συνεδρίων	106.899,11 ευρώ	
Έξοδα κίνησης, στέγασης και μετακινήσεων Δ.Σ. και αιρετώ	80.486,79 ευρώ	
Δαπάνες διοργάνωσης Γενικής Συνέλευσης	79.036,71 ευρώ	
Έξοδα αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης	162.569,17 ευρώ	
Λοιπά Διάφορα έξοδα Γραφείου	52.624,25 ευρώ	
Υπόλοιπο		1.259.581,27 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	62.502,76 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου 6017-101591-494	393.982,04 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Προθεσμιακή κατάθεση	500.000,00 ευρώ
Τράπεζα Alpha – Προθεσμιακή κατάθεση	300.000,00 ευρώ
Ταμείο	3.096,47 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	1.259.581,27 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Ακολούθησε εισήγηση του Προέδρου και το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 86η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
2. Τηρούνται όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα

3. Δε διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη δαπάνη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους κ.κ. α) Τριγάλη Χρήστο (Πρόεδρο) β) Τσιούλκα Χρήστο (Αντιπρόεδρο) και γ) Θεολόγη Στέφανο (Γεν. Γραμματέα), ενώ καταψηφίζεται από τους κ.κ. 1) Παντελίδη Ντίνο και 2) Ζαπάντη Νικόλαο.

Τα μέλη της Ε.Ε. Παντελίδης Ντίνος και Ζαπάντης Νικόλαος θα καταθέσουν εντός 30 ημερών, έκθεση-τοποθέτηση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο Οικονομικός έλεγχος που αφορά το χρονικό διάστημα από 1/6/2017 έως 31/12/2017

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Τριγάλης Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Τσιούλκας Χρήστος

Ο Γεν. Γραμματέας
Θεολόγης Στέφανος

Τα μέλη
Παντελίδης Ντίνος
Ζαπάντης Νικόλαος

Τηλεφωνικό κέντρο Δ.Ο.Ε.
Ξενοφώντος 15α, 105 57 Αθήνα
210 3236 547, 210 3245 375, 210 3221 316
FAX Δ.Ο.Ε.: 210 3221 314

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης
κιν. 6974 114103
τηλ: 210 3312793
Fax: 2103246928

Αντιπρόεδρος : Πετράκης Σταύρος
κιν. 6973 832828
τηλ: 210 3312791

Γενικός Γραμματέας : Τρούλης Γιώργος
κιν. 6981636188
τηλ: 2103312794

Ταμίας-Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων : Ανδρουλάκης Μάνος
κιν. 6972 679767
τηλ: 210 3219653

Οργανωτικός Γραμματέας : Γκούμας Θανάσης
κιν. 6974489580
τηλ: 210 3242171

Ειδικός Γραμματέας : Καπράνης Ζήσης
κιν. 6976437186
τηλ: 210 3312795

Υπεύθυνη εκδόσεων, υπεύθυνη υλικού και βιβλιοθήκης : Βενετοπούλου Γιώτα
κιν. 6944962592
τηλ: 210 3255576

Μέλη : Κλιάφα Άρτεμις
κιν. 6974750410
τηλ: 210 3228891

Δινοπούλου Ευαγγελία
κιν. 6975308409
τηλ: 210 3242144.

Δριμάλα Θεοδώρα
κιν. 6983117770
τηλ: 210 3313717
Fax: 210 3245836

Μαρίνης Σπύρος
κιν. 6972699983
τηλ: 210 3233662

ΑΠΟ ΤΗ

Γενική Συνέλευση

